

પં. મણિવિજયલ હંમણી. ૪

શ્રી સેન પ્રશ્ન

સાર સંગ્રહ

શ્રી વિજય કુમુદસુરિ

પં. મણિવિજયજી ગ્રંથમાળા નં. ૪.

શ્રી “તપા” ગચ્છાધિપતિ પરમશુરુ-ભટ્ટારકે
શ્રીવિજયસેનસૂરીશ્વર-પ્રસાદીકૃત-

પં. શુભવિજયગણિ વિરચિત-

સેનપ્રશ્ન-

પં. મણિવિજયજીગણિના શિષ્યાગ્રણી પરમ-પૂજ્ય આચાર્ય
મહારાજ શ્રી શ્રી શ્રી ૧૦૦૮ વિજયકુમુદસૂરીશ્વરજી મહારાજ-
કૃત-ગુર્જરભાષા-પર્યાયાત્મક-

સાર-સંગ્રહ :

: પ્રકાશક :

માસ્તર ન્હાલચંદ ઠાકરશી :

વ્યવસ્થાપક:—જૈન જ્ઞાન-મંદિર :

હીચ :

પ્રત ૧૦૦૦ :

આવૃત્તિ : ૧ હી :

વીરસંવત્ ૨૪૬૬ : વિક્રમસંવત્ ૧૯૯૬ : સને ૧૯૪૦ :

મુદ્રક :
:: શા. મણિલાલ જગનલાલ ::
: ન વ પ્ર ભા ત પ્રી ન્દી ગ પ્રે સ :
: ઠે. નો વે લ્હી સી ને મા પા સે :
: અ મ દા વા હ :

શાન્ત-મૂર્તિ મહા મુનિરાજ શ્રી નિત્ય વિજયજી મહારાજના પ્રશિષ્યઃ
અને

પન્થાસજી મહારાજ શ્રી વિનય વિજયજી ગણિવરના શિષ્ય :

પરમોપકારી : શાસ્ત્ર-વિશારદ : પ્રખર-તત્ત્વવિવેચક :

પન્થાસજી મહારાજ શ્રી મણિવિજયજી ગણિવર :

દીક્ષા : ૧૯૪૫ : કાસોદ્રા : વડી દીક્ષા : ૧૯૪૬ : મહા સિદ્ધ પા : રાજનગર :

પ્રકાશ : ૨ પ્રકાશક : ૭૭૪ : પ્રકાશક : પ્રકાશક : પ્રકાશક

જન્મ : ૧૯૨૯ : કપડવંજ :: સ્વર્ગવાસ : ૧૯૭૨ : કારતક સુદ ૩ : ત્રાપજ :

કપડવંજ નિવાસી:-

શેઠ મંગળદાસ ભાઈચંદ તરફથી ગુરુભક્તિ નિમિત્તે સમર્પણ

ૐ અર્હમ્

પરમ-ગુણિ-ગુરુ-ગુણ-ગાણ-માલા-સ્મરણ-

પૂજ્યપાદઃ પ્રાતઃ સ્મરણીયઃ વિદ્વજ્જનમાન્યઃ નિર્મળજ્ઞાન-ચારિત્રાડરાધકઃ
 અત્રીશ વર્ષ સુધી સુદીર્ઘ ચારિત્ર પર્યાયના પાલકઃતેમાં શાસન સેવાના અનેક
 શુભ કાર્યોના યોજકઃ પ્રસિદ્ધકીર્તિઃ તત્ત્વમય દેશના શક્તિથી અનેક
 લબ્યજીવોને શ્રીવીતરાગ પ્રભુના ધર્મમાર્ગમાં સુપ્રવર્તકઃશ્રી જિના-
 ગમની વાચના પ્રદાયક અને શ્રીજિનાગમના સંશોધકઃ પુનિત
 નામધેયઃ પરમગુરુઃ અનુયોગાચાર્યઃ પંચાસજી મહારાજઃ શ્રી
 શ્રીશ્રી૧૦૦૮ શ્રીમણિવિજયજી ગણિવર મહોદય શ્રીના
 હૃદયંગમોપદેશથી આકર્ષાઈ, આ સંસાર સાગરથી
 નિસ્તાર પામવા અનિર્વચનીય અને સદા અગાધિત
 પરમ પવિત્ર સમ્યગ્ ચારિત્રરૂપી ઉષ્કૃષ્ટ પ્રવહણ
 મને પ્રાપ્ત થયું છે, તે ઉપકારને ક્ષણેક્ષણે યાદ કરી,
 અનેક શુભગુણાલંકૃત-તે પરમપવિત્ર ગુરુ
 મહારાજ તું લક્ષિતભર હૃદયથી વારંવાર
 નામસ્મરણ કરી, તેઓશ્રીના ચરણ-
 કમલમાં-ગંભીરાર્થ શ્રી સેન-પ્રશ્નનો
 આ ગૂઝરભાષા પર્યાયરૂપ
 સાર-સંગ્રહ તૈયાર કરવાના
 પ્રારંભમાં અનેકશઃ ભાવ-
 વંદનાકરી જીવનભરની
 કૃતજ્ઞતા વ્યક્ત કરું

છું.

હું છું:-તેઓશ્રીના પાદપદ્મની સેવાનો અતિવૃણાળ સેવક-લવઃ
 કુમુદવિજય.

પ્રસ્તાવના

આ સેનપ્રશ્ન ગ્રંથનો ગુજરાતી ભાષા પર્યાય પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયકુમુદસૂરીશ્વરજી મહારાજે સં. ૧૯૯૫ ના કાર્તિક વદી ૧૩ ને દિવસે મૂલગ્રંથ ઉપરથી લખવાની શરૂઆત કરી હતી. અને માહ સુદ ૫ મે દુક વખતમાં જ સતત પરિશ્રમ લઈ સમાપ્તિ કરી હતી.

સં. ૧૯૯૪ ની ગ્રીષ્મ ઋતુમાં એક ભાવિક શ્રાવકની આ ગ્રંથ સાંભળવાની પૂર્ણ ઇચ્છા થવાથી તેની સંપૂર્ણ વાચના મહેસાણામાં કરવામાં આવી. તે વખતે તેઓશ્રીને એ વિચાર સ્પુર્યો કે—“આવા અત્યુત્તમ ગ્રંથની વાચનામાં અદ્યપ શ્રાવકો લાભ લઈ શક્યા. પરંતુ જો આ ગ્રંથનો ગુજરાતી ભાષા પર્યાય લખી તેનું પ્રકાશન કરવામાં આવ્યું હોય, તો ઘણા શ્રદ્ધાળુ જનોને લાભ થાય.”

તેથી શ્રી કેવચંદ લાલભાઈ પુસ્તકોદ્ધાર ફંડ તરફથી છપાવેલા સેનપ્રશ્નના મૂળગ્રંથ ઉપરથી લખવાની શરૂઆત કરવામાં આવી. અને પૂ. આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયવીરસૂરીશ્વરજી મહારાજના ભંડારની સુશ્રાવક વકીલ પ્રભુલાલ મંચારામદ્વારા રાધનપુરથી બે હસ્તલિખિત પ્રતો મંગાવવામાં આવી. આ ત્રણ પ્રતની મદદથી ગ્રંથ પૂરો કર્યો.

ત્યારબાદ શ્રીમદ્ મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાલાના વિદ્વાન મેનેજર પ્રભુદાસ બેચરદાસભાઈને જણાવવામાં આવ્યું કે—“આ ગ્રંથ તમે શોધો અને ભાષાશુદ્ધિ વિગેરે જો કરવા જેવું લાગે, તે કરો.” તેઓએ આ વાત સહર્ષ સ્વીકારી. અને સંસ્થાના સંચાલકોએ સમ્મતિ આપી. તેઓ જૈન શાસનની ઉન્નતિઅર્થે વારંવાર વર્તમાનપત્રોમાં પોતાના ગંભીર વિચારો પ્રગટ કરે છે, અને શ્રી વીતરાગ ધર્મની નિર્ભેળ શુદ્ધ પ્રજ્ઞાલિકા કેમ વહેતી રહે? તે માટે પરિશ્રમ વેઠીને પશુઃયુક્તિપૂર્ણ સત્ય બાબતોમાં જૈન સંઘને જાગૃત રાખવામાં ધર્મધગશથી પ્રયાસ કરી રહ્યા છે. જૈન શાસનની સેવા એ એમનો મંત્ર છે. શ્રી જિનેશ્વર પ્રભુએ પ્રગટ કરેલા જીવાજીવાદિક તત્ત્વજ્ઞાનનો શુદ્ધ લાભ સુધારક યા શ્રદ્ધાળુજનો કેવી રીતે સંપાદન કરે? અને ક્રિયામાર્ગ સાથે જ્ઞાનની ખીલવણી કે જે પરમ કલ્યાણકારી છે, તેમાં જૈન ભાઈઓ સ્ત્રિ-વાળા અને પ્રવૃત્તિવાળા કેમ બને? યા બન્યા રહે? તે માટે અનેક યોજનાઓ

૫

પોતાના અમૂલ્ય વખતની પરવા કર્યા સિવાય ઘડી રહ્યા છે. “પ્રખર સાધુઓ સંગીન અને તલસ્પર્શી” અભ્યાસ કરે, તો જ હાલના વાતાવરણ સામે જૈનસત્યનો અને એકંદરે આર્યસંસ્કૃતિનો તથા આર્યપ્રજ્ઞનો સારો ટકાવ થઈ શકે તેમ છે.” વિગેરે તેમના હિતકર વિચારો ધણા ઉપયોગી છે. અમદાવાદ પ્રેસમાં કામ તેઓ મારફત અપાયું અને મુદ્રા સુધારવા વિગેરેનો અમૂલ્ય વખત આપી સહકાર આપ્યો છે. તેથી તેઓશ્રીના સહકારની નોંધ લેવાનું ઉપકાર અમે આ પ્રસંગે ભૂલી શકીએ નહિ.

છપાવવા માટેની મદદ બાબત પ્રથમ દ્રવ્ય સહાયક તરીકે રાધન-પુરવાળા ધર્મપ્રેમી વકીલ પ્રભુલાલ મંછાલાલ છે. તેઓએ પૂ. આચાર્ય મહારાજશ્રીને વિનંતી કરી કે “મારા હસ્તકના રૂપીઆ ૨૦૦) વાપરવાનું સ્થાન બતાવો.” તેથી આચાર્ય મહારાજશ્રીએ કહ્યું કે—“અત્યારે તો સેનપ્રશ્ન અન્યનો ગુજરાતી પર્યાય લખી રહ્યો છું, તે છપાવવાનું કાર્ય મારી સામે છે. જો પસંદ પડે, તો તેમાં વાપરો.” તેમણે તે વાત કબૂલ કરી, એટલે છપાવવાની શરૂઆત થઈ. પછી નીચે પ્રમાણે વધુ સહાયકા મળવાથી આ ગ્રંથ છપાયો છે.

નામ	રૂ.	ગામ
સુશ્રાવિકા મોતીબહેન બુલાખીદાસ	૭૫	મહેસાણા
” બાબુબહેન લીલાચંદ		
મેસાણા જૈન પાઠશાળાના ઓ. સેક્રેટરી ડૉ. મગનલાલભાઈ લીલાચંદની હાર્દિક પ્રેરણાથી સુશ્રાવક શેઠ કંકુચંદ તથા હરજોવનઃ બુમખરામ	૧૦૦	સાલડી
શ્રી જૈનસંઘનું જ્ઞાન ખાતું		
શેઠ તલકચંદ પુંજરામ હસ્તક.	૨૦૦	ખેરવા
શ્રી મીઠાભાઈ કલ્યાણચંદની પેઢી	૨૫૦	કપડવાજ
સુશ્રાવક શેઠ માણેકલાલ પુંજરામ અને	૧૦૧	મહેસાણા
” શેઠ મંગળદાસ ભાઈચંદ		

આ મોંઘવારીના વખતમાં પણ લગભગ ૫૫-૬૦ રૂમોનો દળદાર : બિંચા કાગળો ઉપર : સુંદર છપાઈવાળો : ગ્રંથ અમે રૂ. ૧૨૦૦ ઉપરાંતના ખર્ચે બહાર પાડી શક્યા છીએ, તેથી તે સર્વ દ્રવ્ય સહાયકાની પણ અમે આ સ્થળે અનુમોદના કરીએ છીએ.

૬

“શ્રી મહિવિજયજી જૈન ગ્રંથમાળા”નું આ ચોથું મૌકિક ધણાજ
 હુંક સમયમાં બહાર પાડી શક્યા હોય, તે માટે અમે અમેને બાબતમાં
 સમજાયે હોય. આશા રાખીએ છીએ કે-દરેક શ્રી. શ્રવે. મૂ. જૈન સંધના
 દરેક સભ્યો આ ગ્રંથથી પોતાના આત્માની ઉન્નતિના બાબ ઉઠાવશે,
 જેથી પ્રશ્નકાર: ઉત્તરકાર: ગ્રંથકાર: સંગ્રહકાર: સંશોધક: પ્રકાશક:
 વિગેરેના પ્રયાસોની સફળતા થશે.

લી. જૈન સંધનો સેવક:—

માસ્તર નહાલચંદ ઠાકરશી.

માન્યમન્ત્રી જૈન જ્ઞાનમંદીર: લીંચ.

લેખકનું વક્તવ્ય

અ। જગતમાં સર્વ જીવો સુખ ચાહે છે, અને દુઃખો દૂર કરવા ઇચ્છે છે. પારમાર્થિક સુખના કારણે મહાપરોપકારી તારક શ્રી જિનેશ્વર દેવોએ પ્રકાશિત કરેલી દ્વાદશાંગીના અધ્યયન સિવાય જાણી શકાતા નથી. કેમકે તે દ્વાદશાંગીમાં જગતનું સંપૂર્ણ વર્ણન દ્રવ્યઃ, ગુણઃ, પર્યાયિઃ કરી રચણાણે બતાવેલ છે. શા કારણથી જીવો અનાદિકાલથી રખડ્યા ? અને રખડે છે ? કેવા કેવા દુઃખો સહન કર્યા ? અને કરે છે ? અને તે દુઃખોથી મુક્ત થવાનો શો ઉપાય છે ? તેના ઉપાય તરીકે સમ્યગ્ દર્શનજ્ઞાન અને ચારિત્ર સમુદિત મોક્ષમાર્ગ બતાવેલ છે. તેમોક્ષમાર્ગની આરાધના બળે જીવો ત્યારે જ કરી શકે, કે વિશ્વના અનેક પદાર્થો સંબંધી સંશય રહેવા ન પામે, અને યથાર્થ તત્ત્વ શ્રદ્ધાન થાય. માટે આ ગ્રંથમાં પૂજ્યપાદ શ્રી તપાગચ્છાધિપતિ ભટ્ટારક શ્રીમાન વિજયસેનસૂરીશ્વરજી મહારાજે અનેક ઉપાધ્યાયોઃ પંત્યાસોઃ ગણિવરોઃ તથા શ્રી શ્રાવક સંઘોઃ એ પૂછેલા પ્રશ્નોના જવાબો— આગમોઃ તદ્દનુસારી—પૂર્વાચાર્યો વિરચિત પ્રૌઢ ગ્રંથોઃ યુક્તિઃ અનુભવઃ અને પરંપરા અનુસારઃ આપ્યા છે. જેથી મોક્ષમાર્ગની આરાધના તથા તેમાં સ્થિરતા બળે પ્રાણીઓ સુખેથી કરી શકે તેમ છે. પ્રશ્નો સુખ્યપણે દ્રવ્યાનુયોગ—ચરણકરણાનુયોગ—ગણિતાનુયોગ અને ધર્મકથાનુયોગને લગતા છે. પણ તેના પેટાવિભાગમાં પૃથક્કરણ કરીએ ત્યારે અમારી દષ્ટિએ અનેક પ્રકારે વહેંચી શકાય છે. સારાંશ કે વિવિધ પ્રકારના વિવિધ દર્શનિદુઓથી પ્રશ્નો પૂછાયેલા છે. અને ઉત્તરો પણ તેવા જ છે. તે પરિશિષ્ટ ૧ લા માં તેની વિષયવાર વહેંચણી ચાલુ સળંગ પ્રશ્ન નંબરો સહિત બતાવેલ છે. તેથી જોઓને જે પ્રશ્નોત્તરો જોવા હોય, તે સુલભતાથી જોઈ શકશે. આ ગ્રંથના સંગ્રહકાર શ્રીમાન પં. શુભવિજયજી ગણિવરે ગ્રંથના ચાર વિભાગો પાડેલા છે. જેની ઉદ્ધાસ સંજ્ઞા રાખી છે. પ્રથમ ઉદ્ધાસમાં પ્રશ્નોત્તર ૧૩૬ છે. પ્રશ્નકારો ૯ છે. દરેક પ્રશ્ને—પહેલો આંકડો ઉદ્ધાસનો, બીજો પ્રશ્નકારનો, ત્રીજો પ્રશ્નકારના પ્રશ્નોનો, અને ચોથો પ્રશ્નોત્તરના ચાલુ સળંગ ક્રમનો છે. બીજા ત્રીજા અને ચોથા ઉદ્ધાસમાં પણ તેજ પ્રમાણે છે. પરંતુ તેમાં એ વિશેષતા છે કે—એક આંકનો વધારો કરવામાં આવેલ છે. એટલે પહેલો આંક ઉદ્ધાસનો, બીજો પ્રશ્નકારનો, ત્રીજો દરેક પ્રશ્નકારના પ્રશ્નની સંખ્યાનો, ચોથો ઉદ્ધાસના ચાલુ સળંગ આંકનો, અને પાંચમો આખા ગ્રંથના ચાલુ ક્રમનો છે, બીજા

ઉક્તાસમાં પ્રશ્નકારો ૧૭ છે, પ્રશ્નો સંખ્યા ૨૧૩ છે; ત્રીજામાં પ્રશ્નકારો ૪૫ છે, પ્રશ્નોની સંખ્યા ૪૯૭ છે. ચોથા ઉક્તાસમાં પ્રશ્નકારો ૨૮ છે, પ્રશ્ન-સંખ્યા ૧૭૧ છે.

કુલ પ્રશ્નકારોની સંખ્યા ૯૯ અને પ્રશ્નોની સંખ્યા ૧૦૧૭ છે. સળંગ અનુક્રમણિકાથી પ્રશ્નોની વિશેષતા સ્પષ્ટ જોઈ શકાશે.

આ ગ્રન્થમાં પ્રશ્નકારો પણ વિદ્વાનો છે, અને ઉત્તરદાતા પણ જૈન પ્રવચનના અસાધારણ જ્ઞાતા છે. તેની જૈનાગમોઃ પૂર્વાચાર્યકૃત ગ્રન્થોઃ વ્યાકરણઃ ન્યાય તથા ગચ્છમર્યાદાઃ ને લગતા પ્રશ્નોના ઉત્તરો સાક્ષી પુરે છે કે-કેટલાક ગંભીર પ્રશ્નોના સચોટ રદીયા ધણીજ ગંભીરતાપૂર્વક સમતોલપણે આપવામાં આચાર્ય મહારાજનું ગચ્છાધિપતિ તરીકેનું અસાધાર સામર્થ્ય અને વિદ્વત્તા બતાવી આપે છે. અને તેથીજ આ ગ્રન્થ જૈન સંઘમાં પ્રથમથીજ માન્ય ગણાતો આવ્યો છે. વળી ગચ્છમાર્યાદા જાણવા માટે પણ ખજાનારૂપ આ ગ્રન્થ એક માર્ગદર્શક દીપક છે. તથા ચાલી આવતી પરંપરાઓ પણ ધણા ચોક્કસ રૂપમાં વ્યક્ત કરે છે. જે ગ્રાણ્યબુદ્ધિથી વિચારવામાં આવે, તો તિથિ વિષયક શી પરંપરા ચાલતી હતી ? તે પણ આ ગ્રંથમાંથી સ્પષ્ટ સમજાય તેમ છે. પૃષ્ઠ ૩૨૫ તથા ૩૨૮ પ્રશ્ન ૮૮૮ અને ૮૯૪ માં શ્રાવક પડિમા વહેનાર શ્રાવક શ્રાવિકાને ચોથી પડિમાથી ચાર પર્વો પોષધ કરવા પડે છે, તેમાં “ચૌદશ-પુનમ તથા ચૌદશ અમાસ જોડે હજી કરી પોસહ કરવાનું” બતાવ્યું છે. “શક્તિના અભાવે તે બે પોસહમાં ચૌદશનો ઉપવાસ અને પુનમે આર્યબિલ અથવા નિવી કરવા સામાચારી ગ્રન્થ અનુસાર બતાવ્યું છે.” તેથી ચોક્કસ થાય છે, કે-ચૌદશ-પુનમ તથા ચૌદશ-અમાસની જોડે આરાધના પ્રથમથી જ ચાલી આવે છે. અને તે અવિચિત્ર પરંપરા અદ્યવધિ ચાલતી છે. છતાં ચૌદશ-પુનમઃ અને ચૌદશ-અમાસને જોડે આરાધવાનું છોડી દેવાથી પરંપરા અને સામાચારી સાથે શી રીતે બંધ બેસતું થશે ? તે ભવભિરુઓએ અને ગચ્છમર્યાદાને માન આપવાની ઇચ્છાવાળાઓએ ખાસ વિચારવા જેવું તો છે.

આવા અમૂલ્ય ગ્રંથનો સંગ્રહઃ સંગ્રહકાર શ્રીમાન પં. શુભવિજયજી ગણિવરે કરેલો ન હોત, તો શ્રી જૈન સંઘ આ ગ્રન્થના લાભથી વંચિત જ રહેત. માટે સંગ્રહકારે પણ મહાન ઉપકાર કરેલો છે. તે ભૂલી ન જ શકાય. ખરેખર, પૂર્વના મહાપુરુષો અપ્રમત્તભાવે સદા યોગ્ય કર્તવ્યો કરવામાં અચૂક સાવધાન રહેતા આવ્યા છે.

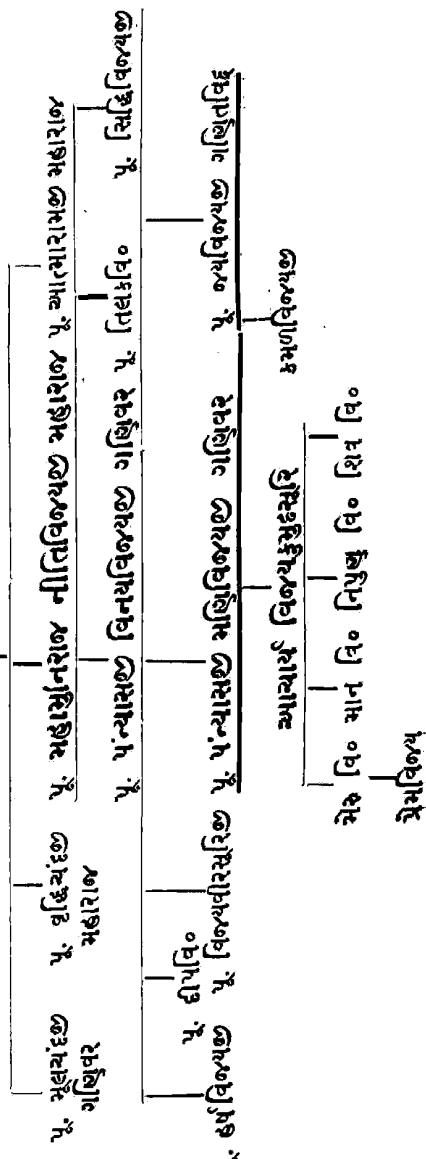
૯

આ ગ્રંથનો ગુજરાતી ભાષા પર્યાય લખ્યા બાદ પ્રેસકોપી શોધી મુકે તપાસવા તથા ઉપોદ્ધાત લખવા વિગેરે બાબતોમાં શ્રીમદ્ મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળાના વિદ્વાન્ મેતેજર પ્રભુદાસ બેચરદાસ ભાઈએ અમૂલ્ય સેવા અર્પણ કરી છે. આ સ્થળે તેની નોંધ લેવાનું અસ્થાને ગણી શકાશે નહીં.

છેવટ આ ગ્રંથનો ગુજરાતી અનુવાદ જે મુદ્દાથી કરવામાં આવ્યો છે, તે મુજબ આ ગ્રંથને વાંચી, વિચારી, મોક્ષમાર્ગની આરાધનામાં લવ્ય પ્રાણીઓ સ્થિર થાઓ. એજ મહેન્દ્રા. વિજયકુમુદસૂરિ

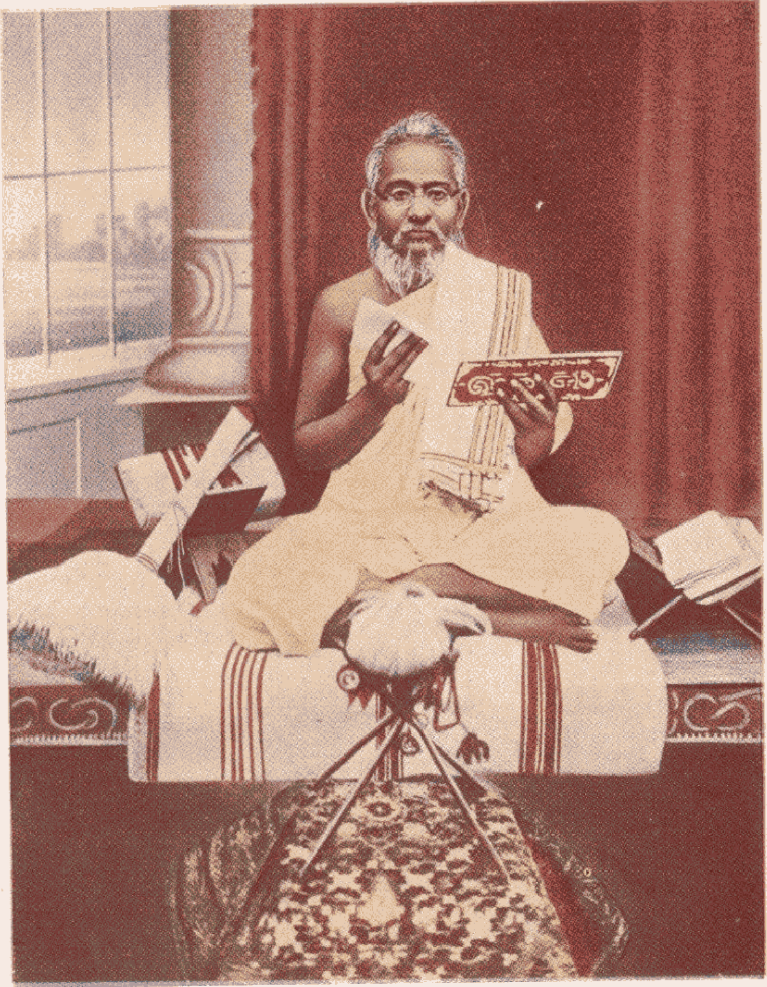
સાર—સંગ્રહકારની ગુરુ વંશપરંપરા

પ્રેમપાદ સુદેશયજ્ઞ-સુદિવિજયજ્ઞ મહારાજ

૦૦

પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રી વિજયકુમુદસૂરીશ્વરજી મહારાજ.

જન્મ ૧૯૩૭ ટ્રાગણ સુદી ૫ અડસલીયા-દીક્ષા ૧૯૫૮ કાર્તિક વદી ૨ અમદાવાદ
ગણિપદ. ૧૯૭૬ સુરત-પન્યાસપદ. ૧૯૭૮ વૈશાખ સુદી ૩ પાલીતાણા.

ઉપાધ્યાય. ૧૯૯૧ ચૈત્ર વદી ૫ કદંબગિરિ
આચાર્યપદ પાલીતાણા. ૧૯૯૨ વૈશાખ સુદી ૪

લેઈકીન પ્રિન્ટરી :: અમદાવાદ.

ઉપોદ્ધાત.

મુસલમાની રાજ્યકાળમાં થયેલી રાજ્યક્રાન્તિઓની અસરને લીધે જૈન સંઘમાં કોઈ કોઈ સ્થળે અને કોઈ કોઈ વ્યક્તિઓના મનમાં જે કાંઈ અવ્યવસ્થા, અસંગતિ: ઉત્પન્ન થયેલી હતી, તે સર્વ-શ્રી હીરપ્રશ્ન: અને શ્રી સેનપ્રશ્ન: એ બે ગ્રન્થોથી બરાબર અવસ્થામાં અને સંગતિમાં આવી જતું શ્રી સંઘનું સર્વતન્ત્ર આપણે જોઈ શકીએ છીએ.

સેનપ્રશ્ન-એ હીરપ્રશ્નની પૂર્તિ રૂપે જ જણાય છે.

શિવાજી મહારાજને સમર્થ સ્વામી રામદાસ સ્વામિનો શુભ આશીર્વાદ પામીને સંપૂર્ણ સ્પર્ધા કરે તેવો હિંદુઓનો-વાવટો આકાશમાં ફરકાવ્યો. પરંતુ તેના બીજ તો શ્રી હીરવિજય સૂરીશ્વરજી મહારાજની પ્રતિભાથી રોપાઈ ચૂક્યા હતા. શ્રી હીરવિજય સૂરીશ્વરજી મહારાજની અકબરશાહ સાથેની મુલાકાત અને તેના ઉપર પડેલી અસરકારક છાપ, આખા ભારત વર્ષના આર્ય રાજ મહારાજઓને અને આખી આર્ય પ્રજાને તે કાળે એક પરમ આશ્વાસન રૂપ બનેલ છે. હિંદુઓ ને કાફર કહેનારા બાદશાહોના હૃદય ઉપર આર્યત્વની ભવ્ય છાપ પાડીને એક પ્રકારની લાગવગ ઉભી કરી હતી, અને તેઓના હૃદયો આર્દ્ર બનાવી વિજય પ્રાપ્ત કર્યો હતો. તે તેનો સાર તે વખતના આપણે-હિંદવા સૂર્ય મહારાણા પ્રતાપના ઉક્ત સૂરીશ્વરજી ઉપરના ભક્તિ ભર્યા પત્રમાંથી મેળવી શકીએ છીએ. આખા દેશની ઇસ્લામ પ્રજા ઉપર પણ આવા સતોની ભવ્ય છાયા પથરાઈ ગઈ હતી. રાજ્યદારિ હેતુ સરની લડાઈઓ શિવાય કેટલેક અંશે પ્રજાએ પ્રજાને વિરોધ શમી આર્ય પ્રજાની ભવ્યતાની છાયામાં તેઓ અંબલ છે. પરિણામે પાછળના બાદશાહો વધુને વધુ આર્યભાવના અને સંસ્કારની અંસર નીચે આવતા જાય છે, તેની ઇતિહાસ સાક્ષી પૂરે છે. મૂર્તિવિરોધિ લુભ્પાક મત છોડીને મેઘજી ઋષિ શ્વે. મૂર્તિપૂજક સંઘમાં શ્રી હીરવિજયજી સૂરીશ્વરજી પાસે દીક્ષા લે છે, ત્યારે મૂર્તિ તોડનાર ઇસ્લામનો અનુયાયી અકબરશાહ તે મહોત્સવમાં પોતાની વાજાંત્રાદિ સર્વ સામગ્રી આપી ખુશીથી સહકાર આપે છે. મુસલમાનોએ કોઈ પ્રકારના આવેશમાં આવીને અમદાવાદ પાસેના અસારવામાં પાડી નાંખેલું શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથનું મંદિર-

૧૨

શાન્તિદાસ શેઠની રૂપાંતરી ઔરંગઝેબ બાદશાહ જેવો યુસ્ત ઇસ્લામી ગણાતો બાદશાહ પણ ફરીથી બંધાવી આપ્યાનું આપણે ઇતિહાસમાં જોઈ શકીએ છીએ.

શ્રી વિજયહીરસૂરીશ્વરજી મહારાજ શ્રી જૈન સંઘ માટેજ નહીં, પરંતુ આખા ભારતવર્ષ માટે એક યુગાવતારી વ્યક્તિ તરીકે-તે વખતના વાતાવરણની ભૂમિકા ઉપર સ્પષ્ટ અલગ તરી આવે તેવી પોતાની વિજય પ્રશસ્તિ છાપે છે. પરિણામે તે વખતના જન સમાજની તમામ વિશિષ્ટ વ્યક્તિઓમાં સૌથી મોખરે તે પવિત્રતમ આત્માનું વ્યક્તિત્વ આગળતે આગળ તરી આવે છે, અને ઇસ્લામ સંસ્કૃતિની પ્રાથમિક ભલક આર્ય સંસ્કૃતિના તાપમાં ધીમે ધીમે ઓગળવા માંડે છે. મરાઠી સત્તાના ઉદય પછી તો કાયમી નબળીજ પડી જાય છે. પાણીપતના ૧૭૫૭ના પેશ્વા સાથેના યુદ્ધમાં મુસલમાનો બહારથી વિજયી થાય છે, પરંતુ ખરી રીતે તે વિજય ધ્રીડીશ સત્તાનોજ ગણાવો જોઈએ. કેમકે-પછી તરતજ તે સત્તા પોતાની સર્વોપરિ સત્તા તરીકેનો કાર્યક્રમ અમલમાં લાવવાની શરૂઆત કરે છે. પેશ્વા: અને મુસલમાન: એ બન્નેય સત્તાઓ બાબુએ જ રહી જાય છે.

આખી આર્ય પ્રજામાં શ્રવે. મૂ. જૈન સંઘના આગેવાન શ્રાવકો ભારતની સમસ્ત પ્રજાકીય ખરી કો-એસ રૂપ-મહાજન સંસ્થાના પણ મુખ્ય અને આખી પ્રજાના વિશ્વાસપાત્ર કાર્યવાહકો અને સંચાલકો હતા. ભારતમાં પ્રથમથીજ પ્રજાસત્તાજ ચાલી આવે છે. અને તે તે સ્થળોની પ્રજાની સત્તા નીચેના પ્રદેશના એક અંગભૂત રાજ્ય સંસ્થાનુંજ તંત્ર માત્ર રાજ્યોના હાથમાં હતું. કેન્દ્રસ્થ રાજ્યસંસ્થા પણ પેટા રાજ્યસંસ્થાનીજ ઉપરિ સત્તા હતી, નહીં કે આખી પ્રજાના તમામ તત્ત્વોની. તેવી સત્તાધીશ સંસ્થા કહી હતી નહીં. પ્રજા સ્વતંત્ર છતાં રાજ્યસંસ્થા પૂરતી તેના સત્તાધીશના તાબામાં રહેતી હતી, પ્રજાકીય શિસ્ત પાલનની દૃષ્ટિથી તેમ રહેવું પણ જોઈએ. પરંતુ રાજ્યસંસ્થાને લગતા તંત્રશિવાની આગતમાં પ્રજા ઉપર રાજ્યની સત્તા બિલકુલ નહોતીજ. આ ખરી વાતને આજના લેખકોએ શુંચવી નાંખીને એક પ્રકારનો શુંચવાડો અને ભ્રમ ઉભો કર્યો છે. ધાર્મિક સત્તા ધર્મશુરુઓના હાથમાં હતી. સામાજિક સત્તા જ્ઞાતિના નેતાઓના હાથમાં હતી, પ્રજાની સત્તા મહાજનના હાથમાં હતી. પરંતુ એ દરેક સંસ્થાઓ ઉપર એક એવી સમસ્ત ભારતની શાસનસંસ્થા રહેતી હતી કે જેના આગેવાનો આચાર્યો હતા, અંતિમ સત્તા મુખ્ય મુખ્ય

૧૩

આચાર્યો રૂપ મહાપુરુષોના હાથમાં હતી, રાજ્યોને, જ્ઞાતિના આગેવાનોને— મહાજનના આગેવાનોને—ધાર્મિક સંઘોના આગેવાનોને તેઓશ્રીની આધીનતામાં રહેવાનું હતું. કેમકે—તેઓ પ્રજાના ખરા હિતચિંતક અને શાસક હતા.

તેઓમાં પણ પ્રધાનતા શ્વે. મૂ. જૈન આચાર્યોની રહ્યા કરી છે, કેમકે—દરેક તેને અનુસરતા હતા. ગરુડોમાં પણ અધારણીય દૃષ્ટિથી તપાગચ્છ, અગ્રેસર રહે તો આવ્યો છે. કેમકે—સર્વ ગરુડોના સામુદાયિક કાર્ય પ્રસંગે તેનું પ્રાધાન્ય જળવાતું આવ્યું છે.

એ ઉપરથી, આખા જગતમાં આર્ય પ્રજાજ ન્યારે વિશિષ્ટ પ્રજા છે, અને તેની વિશિષ્ટ વ્યક્તિઓમાં પણ આચાર્યો: અને તેમાં જ જૈનાચાર્યો: અગ્રેસર હોય છે, અને શાસન ધુરંધર આચાર્ય તો આખા દેશમાં કે જગતમાં સર્વોપરિ વ્યક્તિ હોય તેજ મહા પુણ્ય-પ્રભાવીજ એ ગાદી ઉપર આવી શકતા હતા. એટલે આખા જગતના તાત્કાલીન સમસ્ત માનવ સમૂહમાં તે શાસન ધુરંધર આચાર્ય મહારાજજ સર્વોપરિ અને અન્નેડ જગતમાન્ય વ્યક્તિ તરીકે તરી આવતા હતા. માટે તાત્કાલીન સમસ્ત જગતના તેઓજ સર્વોપરિ સત્તાધીશ અને માન્યનેતા હતા, અને મનાતા હતા. આ ઉપરથી કોઈ રાજા કે શેઠ શાહુકારનું વ્યક્તિત્વ વધારે પડતું જળકચું હોય, તેટલા ઉપરથી તેનું સર્વોપરિપણું સ્થાપિત થઈ શકતું નથી. અલગત વ્યક્તિગત તેટલો પ્રભાવ તો તેમનો પડ્યો ગણાયજ.

આજે પણ બહુજ સૂક્ષ્મ તપાસ કરવામાં આવે, તો પણ જગતમાં જગતનું કલ્યાણચિંતક સર્વોપરિ વ્યક્તિ જૈનાચાર્યજ મળી શકે તેમ છે, પરંતુ અજ્ઞાનાધીન જગત આજે તે જોઈ શકે તેમ નથી. આજની પ્રજાકીય કચડાકચડીમાં હિંદની પ્રજા હજી પોતાનું વ્યક્તિત્વ જળવી રહી છે, તેમાં તે સરિપુંગવોની દીર્ઘદૃષ્ટિ અને તપોબળજ કામ કરી રહ્યું છે, નહીંતર આ દેશની પ્રજા પણ સંસ્થાનિક સ્વરાજ્ય સ્થાપવાથી અમેરિકા: ઓસ્ટ્રેલિયા: વિગેરેની મૂળ પ્રજાની જેમ ક્યારની લગભગ નાશુદ-આજની સ્થિતિ કરતાં વધુ પડતી નાશુદ-થઈ ચૂકી હોત. કોઈ કહેશે કે—“પ્રજાના જીવનમાં વણાયેલી આર્ય સંસ્કૃતિ એ રક્ષણ કરી રહી છે.” પરંતુ, આર્ય સંસ્કૃતિનું રક્ષણ કોણ કરી રહ્યું છે? તેના રક્ષણના પ્રતિકા ધર્માચાર્યો અને તેમાં અગ્રેસર જૈનાચાર્યો છે. એ કબુલ કરવુંજ પડશે. માટે જ તેમની સામે આજના જમાનાને નામે તમામ મોરચા મંડાયેલા છે.

૧૪

સર્વોપરિ પુણ્યવંત આત્માઓ હોય, તેજ એ સ્થાન ઉપર આવી શકે છે, તેઓની કલ્યાણભાવના જેમ ઉચ્ચ હોય છે, તેજ પ્રમાણે તેઓની જવાબદારી પણ ધણીજ ઉચ્ચ હોય છે, તેઓને સમતોલપણું અને દૂર-દેશીપણું પણ એટલુંજ ઉચ્ચ રાખવું પડે છે, ત્યારેજ દરેક પ્રકારના લોકો ઉપર એક સરખો પ્રભાવ તેઓનો પડે છે. તે પણ તેઓનું ઉચ્ચ કક્ષાના આત્મા હોવાનું સાબિત કરી આપે છે.

વિજયહીર સૂરીશ્વરજીનો જગતના ઇતિહાસના પૃષ્ઠ પરનો યશઃ કેવો નિર્મળ વિશુદ્ધ ચાંદની જેવો ચમકે છે? કેવા નિખાલસ અને બાલક જેવા વિશુદ્ધ પવિત્ર પુરુષ તરીકે ઉપર તરી આવે છે? અને તેમના ઉત્તરાધિકારી વિજયસેનસૂરીશ્વરજી અને વિજયદેવસૂરિજી મહારાજ પણ બરાબર જોડાજોડ પોતાનું વ્યક્તિત્વ નોંધાવે છે. એ ગુરુ શિષ્યની જોડી તાત્કાલીન ભારતના ઇતિહાસ-સમુદ્રમાં એક સ્વચ્છ રાજહંસ અને તેના બાળ મરાલ જેવા ઉપર તરતાં નજરે પડે છે. ખરેખર તેઓ તે વખતની પ્રજાને સન્માર્ગમાં સ્થિર રાખવા માટે પ્રગરક્ષક દિવ્ય પુરુષો તરીકે પોતાનું દિવ્ય જીવન વીતાવીને આપ્યા ગયા છે. પરંતુ તેના સુફળ પ્રજા હજી સુધી ભોગવે છે. તદ્દન બાહ્યાવસ્થામાં દીક્ષા ગ્રહણ કરી પ્રૌઢ ઉમ્મર સુધી નિર્મળ ચારિત્ર પાળી જગત ઉપર કેવળ ઉપકાર ખાતરજી જીવ્યા છે, તેમાં લેશ માત્ર પણ કેાને શંકાને સ્થાન છે? તેવા પુરુષોને મૃત્યુ બાદ જો કાંઈ પણ ફળ મળતું ન હોય, અને આ જન્મમાંજ સુકૃત-ફળકૃતના ફળ ભોગવવાના હોય, તો આ પુરુષોના અત્યન્ત ઉચ્ચ અને પરાંપકારી જીવનો અંગત લાભની બાબતમાં લગભગ નિષ્ફળ ગયા ગણાય, પરંતુ ખરી વાત એ છે કે-આવા ઉચ્ચ જીવનનું ફળ સ્વર્ગોપવર્ગ પણ અવશ્ય છેજ.

વિજયસેન સૂરીશ્વરજી મહારાજનું દ્વંધ જેવું નિર્મળ જીવનચરિત્ર ટુંકમાં નીચે આપીએ છીએ:—

“શ્રી વિજયસેનસૂરિજી તપાગચ્છની ઓગણસાઠમી પાટે થયા છે.

“સં. ૧૬૦૪ માં ફાગણ સુદ ૧૫ ના દિવસે ભારતીય ખમીરના

“કેન્દ્ર જેવી મેવાડ ભૂમિમાં નારદીપુર ગામમાં વીરાઓશવાસ કુટુંબમાં

“તેઓઝીનો જન્મ થયો છે.

“તેમના પીતાનું નામ કર્મશિહ હતું અને તેમની માતાનું નામ

“કોડિમહેવી હતું. પુત્રનું નામ જયસિંહ રાખવામાં આવ્યું હતું.

૧૫

“કર્મશિષ્ટે સં. ૧૬૧૧ માં વિજયદાનસૂરીશ્વરજી મહારાજ પાસે
 “ખંભાતમાં દીક્ષા લીધી હતી. ત્યાર બાદ જયસિંહ અને તેની માતા
 “મોસાળમાં રહેતા હતા. જયસિંહની ઇચ્છા દીક્ષા લેવાની હતી અને
 “માતાને સમજવવા પ્રયત્ન કર્યો, પહેલાં તો માતાએ ઘણી આનાકાની
 “કરી, પરંતુ બાવિ મહા પુરુષ થવા સર્ગથેલ પુત્રની
 “પ્રવળ ઇચ્છાશક્તિની અસર માતા ઉપર થઈ, અને
 “તે પણ દીક્ષા લેવા તૈયાર થયા. બંને મા દિકરો મેવાડ જેવા દૂરના
 “પ્રદેશમાંથી તે વખતના મુસાફરીના સાધનોની મદદથી ઠામઠામ જિનમં-
 “દિરોના દર્શન કરતા કરતા સુરત જઈ પહોંચ્યા. જ્યાં શ્રી વિજયદાન-
 “સૂરિજીમહારાજ ચાતુર્માસ બિરાજ્યા હતા. ત્યાં તેઓશ્રીએ સં. ૧૬૧૩માં જેઠ
 “સુદ ૧૧ના દિવસે પોતાના શિષ્ય તરીકે જયસિંહ કુમારને ૯ વર્ષની ઉમ-
 “રમાંજ દીક્ષા આપી અને નામ જયવિમળ રાખવામાં આવ્યું હતું.
 “જયવિમળ મુનિએ બાળપણમાં ઘણો સારો અભાસ કર્યો હતો. કાવ્ય,
 “વ્યાકરણ, કોષ, સાહિત્ય, છંદોનું શાસન, સંમતિતર્ક, સ્યાદ્વાદ રતનાકર,
 “અનેકાન્ત જયપતાકા, પ્રમાણ મીમાંસા, સ્યાદ્વાદ કલિકા વિગેરે
 “જૈન ન્યાયના ગ્રંથો, તથા તત્ત્વચિંતામણિ, કીરણાવલી, પ્રશસ્તપાદ
 “ભાષ્ય, વિગેરે જૈનેતર ન્યાય ગ્રંથો, ત્રિશતી વિગેરે ગણિતના ગ્રંથો,
 “અનેક પ્રકારના શકુન શાસ્ત્રો અને જ્યોતિષ શાસ્ત્રોનું જ્ઞાન મેળવ્યું
 “હતું, અને પંચાંગી સહિત ૧૧ અંગ, ૧૨ ઉપાંગ વિગેરે જૈન આગ-
 “મોનું સાક્ષી જ્ઞાન મેળવ્યું હતું.

“મુનિ જયવિમળને વિજયહીરસૂરિ પાસે આચાર અને શાસ્ત્ર-
 “અનુભવ માટે પાટણ રાખવામાં આવ્યા.

“વિજયદાનસૂરિ મહારાજ વડાવલીમાં સં. ૧૬૨૧ વૈસાક સુદ ૧૨
 “ના દિવસે કાળધર્મ પામ્યા, અને ત્યાંના સથે ત્યાં સ્તૂપ કરાવ્યો.
 “તેમની પાટે વિજયહીરસૂરિજી બિરાજ્યા. હીરસૂરીશ્વરજી મહારાજ જય-
 “વિમળ સાથે ડીસા ગયા, ત્યાં જઈ વ્યાખ્યાન, ઉપદાન, યોગોદ્વહન
 “વિગેરે પોતાના સર્વ કાર્યો જયવિમળ મુનિને લગાવીને ત્રણ મહીના
 “સુધી સૂરિમંત્રના ધ્યાનમાં બેઠા. સૂરિમંત્રના અધિષ્ઠાયિક દેવ યક્ષરાજે
 “પ્રગટ થઈને કહ્યું કે “જયવિમળમુનિ આપના પટ્ટધર થવાને લાયક છે.”

“ત્યાંથી વિહાર કરી જયવિમળમુનિ સાથે ખંભાત ગયા, ત્યાં
 “પુની નામના શ્રાવિકાએ પ્રતિષ્ઠા કરાવી, અને જયવિમળ મુનિને પંડિતપદ

૧૬

“આપના આચાર્ય મહારાજને વિદ્યસિ કરી. તેથી સં. ૧૬૨૬ ના ફાગણ
 “સુદ ૧૦ ના દિવસે તેમને પંડિતપદ આપવામાં આવ્યું, તે વખતે પુની
 “શ્રાવિકાએ મ્હોટો ઉત્સવ કર્યો, અને ગુરુ અંગપૂજા: શિષ્ય અંગપૂજા:
 “શ્રી સંઘપૂજા, અને રૂપીયાની પ્રભાવના વિગેરે કર્યો કર્યો.

“ત્યાંથી કુબેરની અલકાનગરી જેવી ધર્મપૂરી અમદાવાદમાં
 “પધાર્યા અને શાખાપુરમાં (શાહપુરમાં) ચાતુર્માસ રહ્યા. ત્યાં પણ રાતમાં
 “સૂરિમંત્રના અધિષ્ઠાત્રિક દેવ યજ્ઞરાજે “પંડિત જયવિમળ પ્રભુ
 “મહાવીરના શાસનમાં મહા પ્રભાવક થશે, માટે તેમને પદ્ધતિ બનાવવા
 “માટેની ખાસ તૈયારી કરો.” એમ કહ્યું, તથા બીજા પણ ઉપાધ્યાય અને
 “પંડિતો વિગેરે ગીતાર્થ મુનિઓએ આવીને જયવિમળ મુનિને પદ્ધતિ
 “બનાવવાને વિનંતિ કરી, પછી ચોમાસું પૂરું થયે અમદાવાદ શહેરમાં પ્રવેશ
 “કર્યો, ત્યાં મૂળા નામના શેઠે મોટો ઉત્સવ કર્યો, અને જયવિમળ મુનિને
 “સં. ૧૬૨૮ ફાગણ સુ. ૭ ને સોમવારે ઉપાધ્યાયપદ આપીને તરતજ
 “આચાર્ય પદવી આપી અને નામ વિજયસેનસૂરિ રાખવામાં આવ્યું.
 “મૂળા શેઠે શત્રુજય પર્વતના મુખ્ય શિખર ઉપર આદીશ્વર ભગવાનના
 “મૂળદેરાસરના વાયવ્ય ખૂણામાં જિનમંદિર બંધાવે છે. તેજ વખતે વિમળહર્ષ
 “પંડિતને ઉપાધ્યાયપદ આપવામાં આવ્યું અને પદ્મસાગરગણિ લખિય-
 “સાગર વિગેરે ૭ ગણિઓને પંડિતપદ આપવામાં આવ્યાં. મૂળા
 “શેઠે રૂપીયાની પ્રભાવના કરી અને ચાચકોને ઘણું દાન આપ્યું.

“હવે ત્યાંથી ગુજરાતમાં વિહાર કરતા મેઘજી ઋષિ નામના
 “ભુપાકના અગ્રેસર મુનિને પ્રતિબોધ પમાડી અમદાવાદમાં એકી
 “સાથે લગભગ ૨૬-૨૭ મુનિઓને સાથે દીક્ષા આપી અને ત્યાંથી આચાર્ય
 “મહારાજ પાટણ તરફ પધાર્યા અને ચાતુર્માસ પણ ત્યાંજ કર્યું. ચાતુર્માસ
 “ઉતર્યા પછી સં. ૧૬૩૦ ના પોસ સુદ ૪ ના દિવસે નવીનાચાર્યના
 “વંદનનો મોટો ઉત્સવ થયો, અને તે વખતે દેશોદેશના સંઘો વંદન કરવા
 “આવ્યા હતા. તે વખતે આચાર્ય મહારાજે નવીનાચાર્ય મહારાજ શ્રી
 “વિજયસેનસૂરિજી મહારાજને ગચ્છની સર્વ અનુગ્રાઓ આપી વિહાર
 “કરવાની આજ્ઞા આપી.

“વિહાર કરીને તેઓ ચાંપનેર ગયા, ત્યાં જયવંત શેઠે વૈશાખ
 “સુ. ૧૩ ના દિવસે સૂરિજી મહારાજ પાસે પ્રતિષ્ઠા કરાવી. ત્યાંથી વિહાર
 “કરી સુરત ચોમાસું કર્યું, તે વખતે શ્રી ભૂપણ નામના દિગંબરાચાર્ય

“ સાથેના વાદમાં શ્રી ચિંતામણિ ભટ્ટ વિગેરે સભ્યોની હાજરીમાં વિજય
 “ મેળવ્યો. ત્યાંથી ફોંકણુ દેશમાં થઈને પુનઃ પાટણુ આવ્યા, અને હીર-
 “ વિજયસૂરિજી તે વખતે ગંધારમાં ચાતુર્માસ રહ્યા હતા.

“ અતિમેતખાનનામના સુખાએ વિજયહીરસૂરિની અકબ્બર બાદશાહ
 “ પાસે ઘણી પ્રશંસા કરી, એટલે અકબ્બરે આચાર્ય મહારાજને પોતાની પાસે
 “ બોલાવ્યા. એટલે ગંધારથી ૧૬૩૯ના માગસર સુ. ૭ ના દિવસે વિહાર કર્યો,
 “ અને ફતેહપુરસિક્કી પહોંચ્યા. તે વખતે તેમની સાથે, વિમળાહર્ષગણિ
 “ વિગેરે સિદ્ધાંતના પારગામી, શતાવધાની શાંતિચંદ્રગણિ, પં. સહજસાગર,
 “ પં. સિંહુવિમળગણિ, મહાકવિ હેમવિજયગણિ, બ્યાકરણ ચૂડામણિ
 “ પં. લાભવિજયગણિ, ગુરુના પ્રધાન ધનવિજયગણિ વિગેરે મુનિઓ: અને
 “ શાહુ ધાનસિંહુ, શાહુ માનસિંહુ, શાહુ મલ્યાણુજી વિગેરે મોટા મોટા
 “ સદ્ગૃહસ્થો પણુ હતા, તે અકબ્બરના રાજમહેલમાં મળવા ગયા. અકબ્બર
 “ બાદશાહ થોડા પગલાં સામા આવ્યા. આચાર્ય મહારાજના ચરણકમળમાં
 “ વંદન કર્યું. આચાર્ય મહારાજે ધર્મલાભ આપ્યો. શેખુજી: પહાડી: અને
 “ દાનીઆર: વિગેરે રાજકુમારોએ પણુ આચાર્ય મહારાજને વંદન કર્યું.
 “ ત્યાં અકબ્બરને પ્રતિબોધ આપી અનેક પ્રકારની હિંસા છોડાવી
 “ દયામાં એનું ચિત્ત સ્થિર કર્યું. વિજયહીરસૂરિજી મહારાજ ત્રણ ચાર
 “ ચોમાસાં આગ્રા અને ફતેહપુર સિક્કીની જાણમાં કરી બાદશાહને
 “ વારંવાર બોધ આપી ગુજરાતમાં પાછા ફર્યા, તે વખતે શ્રી નેમિનાથ
 “ ભગવાનની જન્મભૂમિ શૌરિપુરીમાં ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ પ્રભુની
 “ પ્રતિષ્ઠા કરી, ત્યાંથી મથુરા વિગેરે થઈ ફરતા ફરતા નાગોર જઈ શિરોહી
 “ આવ્યા. તે વખતે પાટણુમાં રહેલા વિજયસેનસૂરિ મહારાજ ગુરુમહારાજને
 “ મળવા માટે સામે આવતા હતા, તે શિરોહીમાં મળ્યા. જે વખતે હીરસૂરિજી
 “ ફતેહપુર સિક્કી ગયા, ત્યારે આ તરફ પાટણુથી વિહાર કરીને વિજય-
 “ સેનસૂરિ જે ચોમાસાં કરીને ફરીથી ૧૬૪૨માં પાટણુમાં ચોમાસું કર્યું.
 “ અને ત્યાં ધર્મસાગર ઉપાધ્યાયે રચેલા પ્રવચન પરીક્ષા ગ્રન્થ વિષે
 “ ખરતર ગમ્મવાળાઓની સાથેના વાદમાં વિજય મેળવ્યો. ફરી કલ્યા-
 “ નુરાજ અને વત્સ એ બે નામ ધારણુ કરનાર રાજ્યના અધિકારી આવકની
 “ મદદથી તેઓએ વાદ માગ્યો, ત્યારે પણુ અમદાવાદમાં ખરતરગમ્મી-
 “ યોની સાથેના વાદમાં વિજય મેળવ્યો, અને ખાનખાનાની મદદથી
 “ સઘે તેનો મોટો ઉત્સવ કર્યો. ખાનખાના સુખાએ તેમાં સારો સહકાર

“આખો. ત્યાંથી આજુબાજુ વિહાર કરી પુનઃ અમદાવાદ આવ્યા.
 “ત્યારે સધે પ્રવેશોત્સવ કર્યો અને ખાનખાનાએ દરેક જાતના સાધનો
 “આપ્યા. તે ચોમાસુ ત્યાંજ કર્યું. તે વખતે ખાનખાના વારંવાર
 “મગવા આવતા હતા અને શુરનો ઉપદેશ શ્રવણ કરતા હતા. કોઈ
 “કોઈ વાર ઉપદેશ શ્રવણ કરવા પોતાના મહેલમાંયે બોલાવી જતા હતા.
 “ઇડરના સ્થિર શેઠની રૂપાઈ નામની પત્નીથી સંવત ૧૬૩૪ પોસ
 “સુદ ૧૩ ના દિવસે જન્મેલા વાસાક કુમારને ૧૬૪૩ માં આચાર્ય મહારાજે
 “દીક્ષા આપી અને વિદ્યાવિજય નામ રાખ્યું. ફાગણ સુ. ૧૧ ના દિવસે
 “અહિવદે નામની શ્રાવિકાએ આચાર્ય મહારાજ પાસે જિન મંદિરમાં
 “પ્રતિષ્ઠા કરાવી, તે વખતે ગાંધારના ઇંદ્રજી નામના શેઠ મહાવીર
 “સ્વામીની પ્રતિષ્ઠા કરાવવા માટે અમદાવાદમાં વિનંતિ કરવા આવ્યા.
 “ત્યાં જઈ ૧૬૪૩ જેઠ સુદ ૧૦ મહાવીર સ્વામીની પ્રતિમાની
 “પ્રતિષ્ઠા કરી. તેજ વર્ષમાં જેઠ વદ ૧૧ ના દિવસે ખંભાતમાં
 “ધનાઈ શ્રાવિકાના મંદિરમાં પ્રતિષ્ઠા કરાવી અને ત્યાં ચોમાસુ રહ્યા.
 “શિરોહીમાં શ્રીહીરસૂરિજી મહારાજને મળ્યા પછી ત્યાંથી તેમની આજ્ઞા
 “લઇને વજ્યારાજ પારેખની વિનંતિથી પ્રતિષ્ઠા કરવા વિજયસેનસૂરિ
 “પાછા ખંભાત આવ્યા. અને ૧૬૪૫ જેઠ સુદ ૧૨ ના દિવસે
 “ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ તથા મહાવીર પ્રભુની પ્રતિષ્ઠા કરી, અને
 “ત્યાંથી વિહાર કરી ગાંધારમાં ચોમાસુ કર્યું. ત્યાંથી વિહાર કરી આચાર્ય
 “મહારાજશ્રી વિજયહીરસૂરિજી મહારાજને ફરીથી મળ્યા, અને ૧૬૪૬માં
 “બન્નેયે સાથે રાવનપુરમાં ચોમાસુ કર્યું. તેવામાં લાહોરથી અકબ્બર
 “બાદશાહનો સૂરીશ્વરજીને બોલાવવાનો પત્ર આવ્યો. પરંતુ વૃદ્ધાવસ્થાના
 “કારણે પોતે ન જતાં-હીરવિજયસૂરિજીએ વિજયસેનસૂરીશ્વરજીને પાદચ્છાદ
 “પાસે જવાની આજ્ઞા આપી, એટલે માગસર સુદ-૩ ના દિવસે વિહાર
 “કર્યો. પાટણ આવ્યા, ત્યાં શ્રી પંચાસરા પાર્શ્વનાથની જાત્રા કરીને
 “આજુ ગયા, ત્યાં દેલવાડાઃ અચલગઢઃ અને તલાટીમાં રહેલ કુમાર વિહાર
 “વિગેરેની યાત્રા કરી, શિરોહી પહોંચ્યા, ત્યાંના રાજાએ તથા સધે
 “ભવ્ય સામૈયું કર્યું. થોડા દિવસ રહી રાણકપુરજીની યાત્રા કરી,
 “પોતાની જન્મભૂમિ નારદીપુરમાં થોડા દિવસ રહી મેડતા
 “ગયા, મેડતીયા રાજા અને સરદારોએ શુરની સારી ભક્તિ કરી,
 “ત્યાંથી વિહાર કરી વૈરાટનગર મહીમ નગર ગયા, અને ત્યાંથી
 “અનુક્રમે વિહાર કરતા, લાહોરથી ૬૦ ગાઉ આ તરફ લોધીયાણા

“પહોંચ્યા. ત્યાં શેખ અબુલફઝલનો લાઇ શેખ ફૈજ-વિગેરે સૂરીશ્વરને
 “વંદન કરવા આવ્યા. નંદિવિજય નામના મુનિએ અવધાન કરી
 “ખતાવ્યા. તે અને ગુરુનો પ્રભાવ જોઈ હૃદયમાં આનંદ પામી લાહોર
 “જઈ અકબર ખાદશાહને બધી વાત કરી. તે સાંભળી ખાદશાહ ગુરુ-
 “મહારાજને મળવા ઘણા ઉત્સુક થયા. તેવામાં ગુરુમહારાજ પણ રસ્તામાં
 “ખાદશાહી મહેલમાં આવીને ઉતર્યા. ભાનુચંદ્ર ઉપાધ્યાય પણ આવીને
 “મળ્યા અને શ્રી સંઘ પણ તમામ રાજસેના સાથે સામે આવ્યો. ત્યાંથી
 “આચાર્ય મહારાજ લાહોર પાસેના ગંજપુરામાં આવી પહોંચ્યા. ઉપાધ્યાય
 “ભાનુચંદ્રગણિ ખાદશાહ પાસે ગયા અને આચાર્ય મહારાજ પધાર્યાની વાત
 “કરી. એટલે અકબરે નંદિવિજય મુનિને પોતાની સભામાં અવધાન કરવા
 “બોલાવ્યા, તે વખતે મારવાડના મોટાવરના રાજાશ્રી મહાદેવના પુત્ર
 “ઉદયસિંહ: સાહજીવર સૈન્યના નેતા માનસિંહ: ખાનખાના શેખ અબુ-
 “લફઝલ: આઝમખાન: જલોરના ગજનીખાન: તથા ખીજ પણ ફેટલાક
 “ખાદશાહને માનનીય હિંદુ રાજાઓ અને મોગલ સરદારો, મોટામોટા ન્યાય
 “અને વેદોને જાણનારા પાંડિતો, કાજીઓ, કોયસ્થો, તથા કાચો અને
 “સાહિત્યની પંડિતોની હાજરીમાં નંદિવિજય મુનિએ અવધાન સાધી ખતાવ્યા.
 “પછી જોઈ સુદ ૧૨ના દિવસે આચાર્ય મહારાજે લાહોરમાં પ્રવેશ કર્યો, તેજ
 “દિવસે શેખજી: દરખાસ્તી રામદાસ વિગેરે મોટા પુરુષોની સાથે કાશિમરી
 “મહેલમાં અકબર ખાદશાહને સૂરિજી મળ્યા. અકબર ખાદશાહે વિજય-
 “હીરસૂરિજીના સમાચાર પૂછ્યા, અને આચાર્ય મહારાજે હીરસૂરિજી મહારાજ
 “તરફનો ધર્મલાભ કહ્યો. ફરીથી પણ ખાદશાહની અવધાન જોવાની
 “ઇચ્છાથી આચાર્ય મહારાજની આજ્ઞા મેળવી નંદિવિજય મહારાજે
 “અવધાન કરી ખતાવ્યા. તે વખતે ખાદશાહે તેમને ખુશરેમનું ચિરદ આપ્યું.
 “આવકો તરફથી રૂપીયાની પ્રભાવના વિગેરે અનેક પ્રકારે ધર્મની પ્રભાવના
 “થઈ હતી.

“તે વખતે ખાદશાહને કોઇએ સમજાવ્યું હતું કે—

“આ જોનો સૂર્યને, ઈશ્વરને, અને ગંગાને માનતા નથી. ”

“ત્યારે આચાર્ય મહારાજે સમજાવ્યું કે અમે જેવી રીતે ઇશ્વર
 “વિગેરેને માનીએ છીએ, તેવી રીતે કોઈ પણ માનતું નથી.

“યં શૈવાઃ સ્ત્રમુપાસતે૦

“ધત્યાદિ હનુમાન નાટકનો શ્લોક યતાવીને જૈનો “અહંન્”
“અહંન્” એમ કહીને પરમેશ્વરને પૂજે છે.” એવા આદ્ધણોના બનાવેલા
“તે શ્લોકમાંજ “જૈનો ધર્મશરને માને છે” તેવી તેમની કબુલાત યતાવી.

“અને તીર્થંકરપણે વિચરતા દેવાધિદેવ અને સિદ્ધોનુંસ્વરૂપ સમજાવ્યું.
“જૈનોની પરમેશ્વર સંબંધી - સમન્યતા કટલી ઉચ્ચ છે?” તે સાંભળી
“આદ્ધણોને ધણો જ આનંદ થયો. સૂર્યને માનવા વિશે આચાર્ય મહા-
“જાએ સમજાવ્યું કે:-“સૂર્યને પણ અમે બહુ માન આપીએ છીએ, કેમકે
“સૂર્યનો ઉદય થયા વિના અને સૂર્યનો અસ્ત થયા પછી એટલે તેના
“વિયોગમાં અમે અન્નપાણી જ લેતા નથી. ગંગાજળ વિના
“અમારા દેવની પ્રતિષ્ઠા થઇ શકતી નથી.” એ રીતે આદ્ધણના મનનું
“સમાધાન કરવાથી જે લોકોએ આદ્ધણને ખોટા ખ્યાલ આપ્યો હતો, તે
“લોકો પણ શરમાઇ ગયા. અને ગુજરાતમાંથી આવેલા જૈન આચાર્યના
“તેજનો પરિચય થતાં તેનાથી અંગર્થ ગયા.

“સાર પછી આદ્ધણના આગ્રહથી આચાર્ય મહારાજે લાહોરમાં
“ખે ચોમાસાં કર્યા “દુધ આપવા અને ભાર ઉપાડવામાં તથા ખેતીમાં ઉપયોગી
“હોવાથી ચોસંતાન, તથા લેંસ અને પાડાને મારવા નહીં. મરેલાનું
“ધન લેવું નહી. ગુલામ પકડવા નહી. જકાત અને છલ્લઆવેશે ન
“લેવા.” એ છ મુદ્દા ઉપરનાં શાહી ફરમાનો આચાર્ય મહારાજના નામથીજ
“આદ્ધણે દેશોદેશમાં ફેલાવ્યા. આ અરસામાં ભાનુચંદ્ર ઉપાધ્યાયના નંદી
“મહોત્સવનો તમામ ખર્ચ આદ્ધણના મુખ્યમંત્રી શેખ અબુલફઝલ-
“ફૈજીએ કર્યો હતો.

“આ તરફ હીરવિજયસૂરિજી મહારાજ પાટણથી વિહાર કરી
“શત્રૂંજયની યાત્રા કરી ઉના ગયા. ત્યાં તેમનું શરીર લયડ્યું અને પોતાના
“કાળધર્મનો સમય જાણી અનશન સ્વીકાર્યું. સંવત્ ૧૬૫૨ ના ભાદરવા
“સુદ ૧૧ ના દિવસે કાળધર્મ પામ્યા. આ અનશન સ્વીકાર્યાના સમાચાર
“લાહોરથી વિહાર કર્યા આદ્ધણ મહારાજ નગરમાં વિજય સેનસૂરીશ્વરજીને
“મળ્યા. તેથી ત્યાંથી વિહાર કરી ગુજરાતમાં પાટણ પહોંચ્યા. અને ત્યાં
“ગુરુ મહારાજના કાળધર્મના સમાચાર મળ્યા. તેમને આધાત તો થયો,
“પરંતુ મનનું સમાધાન કરી પોતાના કર્તવ્યમાં વધારે સાવધાન થયા.

“પછી પાટણથી વિહાર કરી ખંભાત જઈ ચોમાસું રહ્યા. ત્યાંથી
“વિહાર કરી અમદાવાદ આવ્યા, ત્યાં ભોટક નામના શ્રાવકે મોટો ખર્ચ
“કરી પ્રતિષ્ઠા કરાવી, તે વખતે લખિંધસાગરગણિને ઉપાધ્યાય પદ
“આપવામાં આવ્યું. વચ્છા નામના ઝવેરીએ પણ મોટો ખર્ચ કરી પ્રતિષ્ઠા

“કરાવી. ત્યાં ચોમાસુ કરી કાળુપુરમાં ગયા, ત્યાં ઢીંકવાના પાડામાં
 “શ્રી વિજય ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથની પ્રતિમા છુપી હતી, પરંતુ
 “આચાર્ય મહારાજના કહેવાથી અને હુસેન કાજીની મદદથી તે પ્રતિમાજી
 “શ્રાવકોએ બહાર પ્રગટ કર્યા. તેની સિકંદરપુરમાં શ્રી સંઘે પ્રતિષ્ઠા કરી.
 “તે ત્યાં હીરસૂરિજીની પાદુકાથી પવિત્ર થયેલા સિકંદરપુરમાં ચોમાસુ
 “કર્યું. સિકંદરપુરમાં લહુઆ (લવજી) શેઠે પાર્શ્વનાથ ભગવાનની પ્રતિમા
 “નવી કરાવી આચાર્ય મહારાજ પાસે પ્રતિષ્ઠા કરાવી. તે વખતે નંદિવિજય
 “મહારાજને વાચક પદ અને વિદ્યા વિજય મુનિને પંડિત પદ આપ્યું.
 “ત્યાંથી વિહાર કરી આચાર્ય શ્રી લાડોલ ગયા. ત્યાં ત્રણ માસ મુધી
 “આચંબિલ અને છઠ્ઠ અઠમની તપશ્ચર્યા કરી સૂરિમંત્રનું ધ્યાન કર્યું.
 “યક્ષરાજે પ્રગટ થઈ પોતાના પટ ઉપર વિદ્યાવિજય ગણિને સ્થાપન
 “કરવાની સૂચના આપી, અંતર્ધ્યાન થયા. ધ્યાન પૂર્ણ થયું, ત્યારે સંઘે
 “સારો મહોત્સવ કર્યો. ત્યાંથી ઇંડર આવ્યા, ત્યાં તેના અમાલ તથા રાજાએ
 “સારું સન્માન આપ્યું. ત્યાંથી તારંગા પધાર્યા. તારંગાની યાત્રા કરી
 “સૌરાષ્ટ્ર દેશ તરફ વિહાર કરી તેમાં પ્રવેશ કર્યો. પવિત્ર તીર્થ શ્રી શત્રુંજય
 “ગિરિરાજની યાત્રા કરી ઉના ગયા. ઉને જઈને આચાર્ય મહારાજની
 “પાદુકાને પ્રણામ કર્યા, અને ત્યાં પ્રતિષ્ઠા કરાવી. પુનઃ શ્રી શત્રુંજયગિરિએ
 “આવ્યા. ત્યાંથી ખંભાત તરફ ગયા અને ત્યાં મહાન્ પ્રવેશોત્સવ પૂર્વક પ્રવેશ
 “કર્યો. અહીં ત્રિપિંચ પ્રતિષ્ઠાઃ તીર્થયાત્રાઃ અને ગચ્છાચાર્ય સ્થાપનાનો
 “પ્રસંગે પ્રસંગે ઉપદેશ આપવામાં આવ્યો. મદલ નામના ગૃહસ્થે મોટી
 “કોકોત્રી લખી તમામ દેશદેશાવરના સંઘોને બોલાવી આચાર્ય પદ પ્રતિષ્ઠાનો
 “મહોત્સવ કર્યો. પંડિત વિદ્યાવિજયને ૧૬૫૬ ના વૈશાખ સુદ ૪ ના
 “દિવસે ઉપાધ્યાય પદવી અને આચાર્ય પદવી આપી. નામ વિજયદેવ
 “સૂરિ રાખવામાં આવ્યું. તે વખતે મેઘવિજયજી તથા વિજયરાજ
 “પંડિતને ઉપાધ્યાય પદવી આપવામાં આવી.

“તે વખતે તપાગચ્છના સાતસો મુનિઓ એકઠા થયા હતા. તેજ
 “દિવસે મદલશેઠે દશહજાર રૂપીયાનો ખર્ચ કર્યો હતો, અને આગલે દિવસે
 “ઠક્કર કિકાશેઠે આઠ હજારનો ખર્ચ કરી પ્રતિષ્ઠા કરાવી હતી. એકંદર
 “વિજય દેવસૂરિના આચાર્ય પદ વખતે પચાસ હજાર મહુમદી સિક્કા-
 “ઓનો ખર્ચ થયો હતો. ચોમાસુ ત્યાં કર્યું. પછી પાટણ ગયા.
 “૧૬૫૭માં પાટણમાં પારેખ સહસ્ત્રવીરે ૫૦ હજાર મહુમદિકા ખરચીને

“ ગચ્છાનુજ્ઞાની નંદીમંડાવી આચાર્ય વંદનાનો મોટો મહોત્સવ કર્યો. તે
 “ મહોત્સવમાં વિજયદેવ સૂરિજીને વિજયયસેનસૂરિજીએ છ લાખ છત્રીસ
 “ હજાર અંધપ્રમાણ આગમની વાચનાની આમ્નાય આપી.

“ નંદીસૂત્રની વાચના આપી. અને પહેલાં ગૌતમસ્વામીના વખતમાં
 “ એકવીશસો અક્ષરનો સૂરિમંત્ર હતો, જે હાલ માત્ર અગ્યાર શ્લોક
 “ પ્રમાણ જ છે, જે ગચ્છાધિપતિને જ ગણવાનો હોય છે, તે આપ્યો. ત્યાંથી
 “ શ્રી શંખેશ્વરજીની યાત્રાએ ગયા. ત્યાં લુપ્તા મત છોડીને આવેલા
 “ મુનિનયવિજયને ઉપાધ્યાય પદ આપ્યું. તેવામાં મારવાડમાંથી
 “ ખારસો ગાડા, સાતસો સુભટ, પાંચસો ઉંટ સાથે સંઘપતિ હેમરાજ
 “ શેઠનો સંઘ શ્રી શત્રુંજયની યાત્રાએ જતો હતો તેણે શંખેશ્વરમાં
 “ આવીને આચાર્યશ્રીને વંદના કરવાનો લાલ લીધો. ત્યાંથી વિહાર કરી
 “ ગુરુ મહારાજ અમદાવાદ આવ્યા. ત્યાં પુણ્યપાળના બાઈ ઠાકરસીએ
 “ ૭૫ અંગુળ પ્રમાણની શ્રી સંલવનાથ પ્રભુની પ્રતિમા કરાવી અને
 “ પુણ્યપાળશેઠે એકાવન અંગુળની શીતળનાથ ભગવાનની પ્રતિમા કરાવી.
 “ તેના ત્રીજા બાઈ નાકરશેઠે ૫૧ અંગુળની સંલવનાથ પ્રભુની
 “ પ્રતિમા કરાવી. એ ત્રણે પ્રતિમાની આચાર્ય મહારાજે પ્રતિષ્ઠા કરાવી.
 “ તે વખતે ખંભાતના તેજજીઆ પારેખે પણ ૬૩ અંગુળની સ્તંભન
 “ પાર્શ્વનાથની પ્રતિમા કરાવી. તેની પ્રાણ પ્રતિષ્ઠા પુણ્યપાળશેઠના
 “ મહોત્સવ વખતે આચાર્ય મહારાજ પાસે કરાવી હતી. જે પ્રતિમા
 “ ખંભાતમાં સાગરાના પાડામાં ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથના મંદિરના
 “ ભોંયરામાં છે. ચોમાસું સૂરિજીએ અમદાવાદમાં જ કર્યું. અને સંઘજીશેઠે
 “ ધણી પ્રતિમાઓની સાથે અજીતનાથ ભગવાનની મોટી પ્રતિમાની
 “ પ્રતિષ્ઠા કરાવી. ત્યાર પછી શ્રીપાળ નામના ઝવેરીએ ૬૭ અંગુળની
 “ મોટા ફણાવાળી શ્રી જગવદસલ પાર્શ્વનાથની પ્રતિમા કરાવી. તેજ
 “ વખતે ખંભાતના સોનો તેજપાળ જેમણે શત્રુંજયના મુખ્ય ચૈત્યનો
 “ ઉદ્ધાર કરાવ્યો હતો, તેણે આદિનાથ ભગવાનની ૭૧ અંગુળની પ્રતિમા
 “ કરાવી, પાટણના બીજ તેજપાળ સોનીએ ૪૭ અંગુળની સુપાર્શ્વનાથ
 “ ભગવાનની પ્રતિમા કરાવી. તે વખતે સૂરશેઠે આપ્પુનો મોટો સંઘ કાઢ્યો.
 “ અને રસ્તામાં દરેક શ્રાવકને ઘેર ઘેર એક એક મહુમુદિકાની પ્રભાવના કરતા
 “ ગયા. આપ્પુતીર્થને મોતી: શ્રીકૃષ્ણ: સોનામહોરો: રૂપીયા: અને કુલો:
 “ વડે વધાવી યાત્રા કરી. ત્યાંથી શિરોહી નારદીપુર વરકાણા વિગેરેની અને
 “ રાણકપુરજીની યાત્રા કરી, પાછા સ્વદેશ આવ્યા. તે ૧૬૫૯ માં એકંદર
 “ ૧ લાખ મહુમુદિકાનો ખર્ચ કર્યો હતો.

૨૩

ત્યાંથી વિહાર કરી સુરિજ રાધનપુર ગયા, ત્યાંના પહોડખાન રાજ
 “સામે આવ્યા. તે વખતે વખત ઉપદેશ સાંભળવા સુરિજ પાસે આવતા
 “હતા. ત્યાં ઉપધાનઃ બાર વ્રતોઃ હિચારવા વિગેરેના મોટા મોટા ઉત્સવો
 “થ્યા તે ચોમાસુ પૂર્ણ કર્યું. ૧૬૫૯ માં હીસાની બાજુમાં રામસેજ
 “ગામમાં મંદિર ખડિત થવાથી તેની અંદરની આદીશ્વર ભગવાનની
 “તેજસ્વી પ્રતિમાને ભોંયરામાં મૂકાવી હતી. તેની યાત્રાએ રાધનપુરથી
 “સંઘ લઈને મહેમદાવાદ નગર પારકર પારપાર વિગેરેમાં પાર્શ્વનાથ
 “ભગવાનની અને દ્વિપદમાં શાન્તિનાથ ભગવાનની યાત્રા કરી રામસેજ
 “પહોંચ્યા. યાત્રા કરી પાછા રાધનપુર આવ્યા. ત્યાં વાસણુ જોડાએ મોટા
 “પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ કર્યો અને આચાર્ય મહારાજે નવા જિન મંદિરમાં
 “પ્રતિષ્ઠા કરાવી. ત્યાંથી વિહારકરી વડાવળી આવ્યા. ત્યાં વિજય દાનસુરિજ
 “અને વિજય હીરસુરિજની મૂર્તિઓ ભરાવી, જે સ્તૂપ કરાવ્યા. સંઘે
 “મોટા ઉત્સવ કર્યો. અને આચાર્ય મહારાજે હીરસુરિજની પાદુકાની સ્તુતિ
 “કરી. ત્યાંથી પાટણુ ગયા. ત્યાં વિજય સુરિજે પહોંચ્યા વિજય
 “હીરસુરિજે મેઘજી ઋષિને પ્રતિબોધ આપીને દીક્ષા આપી હતી, તેના
 “લુપ્ત મતના પ્રશિષ્ય મેઘરાજ મુનિને પ્રતિબોધ આપી વિજયસેન
 “સૂરીશ્વર મહારાજનો પરીચય કરાવ્યો. અને જ્યારે તેનું મન સંપૂર્ણ
 “સંતુષ્ટ થયું, ત્યારે તેણે વિજયદેવસુરિજે પાસે દીક્ષા
 “લીધી. પછી કુણગરના સંઘની વિનંતિથી ત્યાં જઈ ચોમાસુ
 “કર્યું. તે દરમ્યાન પાટણુનો સંઘ પણ ત્યાં વંદન કરવા
 “આવ્યો હતો. ચોમાસુ પૂર્ણ થયે શ્રી શંખેશ્વરજીની યાત્રા કરી પાટણુ
 “આવી ફાગણ ચોમાસુ કર્યું. પછી ખંભાત તરફ વિહાર કર્યો.
 “રસ્તામાં ચાણુસ્મા ગામે ભટેવા પાર્શ્વનાથની યાત્રા કરી. અમદાવાદ
 “થઈ ખંભાત ચોમાસુ કર્યું અને ત્યાંથી અકબર નામના પરામાં
 “પ્રતિષ્ઠા કરી. ત્યાંથી ગંધારમાં ચોમાસુ રહ્યા અને ત્યાંથી સુરત તરફ
 “ગયા. રસ્તામાં ભરૂચ અને રાંદેર થઈ નાવડાથી તાપી નદી ઉતરી
 “સુરત પહોંચ્યા. ત્યાં જિનપ્રતિમાઓના પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવો શ્રીસંઘે કર્યા અને
 “ચોમાસુ કર્યું. ત્યાંથી રાત્રીજય આવ્યા. ખંભાત, અમદાવાદ, પાટણુ,
 “દીવ, જામનગર વિગેરેના સંઘો પણ ત્યાં આવેલા હતા. ત્યાંથી દીવના
 “સંઘના આગ્રહથી ઉના પધાર્યા. ગુજરાતના સંઘના આગ્રહથી વિજય-
 “દેવસુરિજને ગુજરાત તરફ વિહારની આજ્ઞા આપી. ઉનામાં શ્રી વિજય-
 “હીરસુરિજની પાદુકાને ત્રણ પ્રદક્ષિણા દઈ પ્રણામ કર્યા. દીવમાં મેઘજી

૨૪

“પારેખ બહુ પ્રસિદ્ધ અને ત્યાંના રાજના માન્ય મિત્ર મોટા શેઠ હતા,
 “અને તેની સ્ત્રી લાડકી નામે હતા, ત્યાંના યવન રાજ પણુ તેને
 “બહુ માન આપતા હતા. બન્નેએ દીવના સંઘ સાથે ઉનામાં આવીને
 “પ્રતિષ્ઠા કરાવી. ઉનામાં અમુલાં શેઠાણીએ પણુ પ્રતિષ્ઠા કરાવી. દીવના
 “કાળા શેઠે ઉનામાં આવી પ્રતિષ્ઠા કરાવી. એ ચોમાસું ત્યાં થયું. ત્યાંથી
 “પ્રતિષ્ઠા કરવા માટે દેવ પાટણુ ગયા કે ત્યાં પૂર્વે ચંદ્રપ્રભ પ્રભુના
 “વખતમાં ચંદ્રશેખર રાજના પુત્ર ચંદ્રયશાએ સમોવસરણમાં ખીરાજમાન
 “દોહસો ધનુષની ઉંચી ચંદ્રકાન્ત રત્નમય જીવિત સ્વામી શ્રી ચંદ્રપ્રભ
 “પ્રભુની પ્રતિમા કરાવી અને મોટું મંદિર બંધાવી ચંદ્રપ્રભાસ નામનું
 “નગર પ્રસિદ્ધ થયું હતું. જેનું નામ પાછળથી પ્રભાસ તીર્થ તરીકે
 “પ્રસિદ્ધ થયું હતું અને હાલ દેવ પાટણુ કહેવાય છે. ત્યાંના અમરદત્ત,
 “વિષ્ણુ, અને લાલજી નામના શેઠાએ આચાર્ય મહારાજ પાસે પ્રતિષ્ઠા
 “કરાવી. ત્યાંથી વિહાર કરી દીવની પાસેના દેલવાડામાં આવ્યા. ત્યાં પણુ
 “હીરજી શેઠ અને શેઠાં આવિકાએ પ્રતિષ્ઠા કરાવી. ફીરંગી (પોર્ટુ-
 “ગીઝ) લોકોએ કાજી (જજી), કેપ્ટન, કલાસ, પાદરી વિગેરેએ મળીને
 “દેલવાડા આવી “આપને કોઈ પણુ જાતની હુરકત નહીં આવે”
 “એવું વચન આપીને દીવ આવવા વિનંતી કરી. અને “જો આપ ન
 “આવી શકો તો આપના શિષ્યને મોકલો” એટલે નંદિવિજય વાચકને
 “ત્યાં મોકલ્યા. તેમના ઉપદેશથી તેઓ ખુશ થયા. ત્રણ દિવસ રહીને નંદિ-
 “વિજય વાચક પુનઃ દેલવાડા પાછા આવ્યા. ત્યાંથી દીવના સંઘ સાથે
 “જુનાગઢની યાત્રા કરવા ગયા. ભરત ચક્રવર્તીના પુત્ર સુરાધ્ર
 “કુમારે વસાવેલા જુનાગઢમાં આવ્યા, ત્યાં અકબર આદશાહના માન્ય
 “ઉમરાવ આજમખાનનો પુત્ર ખૂરમ નામનો સુબો હતો. તે જુદામી
 “હતો, તો પણુ આચાર્ય મહારાજના ઉપદેશથી શાન્ત થયો. સુબાએ
 “આચાર્ય મહારાજનું બહુમાન કર્યું. પછી ગિરનાર ઉપર ચડીને સિદ્ધ-
 “રાજ જયસિંહે અને સજ્જન મંત્રિએ કરાવેલા પૃથવીજય નામના
 “મંદિરમાં નેમિનાથ લગવાનનો યાત્રા કરી. જુનાગઢમાં આવી
 “ખુરમની સાથે ખુબ ધર્મ ગોષ્ટી કરી. પછી દેવ પટ્ટણુમાં આવીને આચાર્ય
 “મહારાજ ચોમાસા માટે રહ્યા. દીવનો સંઘ ક્ષેમકુશળ ઘેર પહોંચી ગયો.
 “દેવ પાટણુમાં એ પ્રતિષ્ઠાઓ કરાવી અને ત્યાંથી દેલવાડા ગયા. ફરીથી
 “પણુ ફીરંગી લોકોને ગુરુને મળવાની ઈચ્છા થઈ, કેમકે ગયે વર્ષે પોતાના
 “શહેરનો સંઘ જુનાગઢ ગયો હતો અને તે ક્ષેમકુશળ પાછો આવ્યો,

૨૫

“શુરુના પ્રભાવથી સુખા ખુરમ તરફથી કોઈ પણ જાતની અડચણ ન
 “આવી, માટે અમારે પણ તેવા ગુરુને મળવું જ જોઈએ.” એમ વિચારી
 “ત્યાંના મુખ્ય ગવર્નરે પાઠરી મારફત વિનંતિપત્ર લખાવ્યો. પરંતુ
 “મેઘજી શેઠની સંમતિ વિના ગુરુ ગયા નહીં. છેવટે મેઘજી શેઠે ગવ-
 “ર્નરના હાથનો પત્ર લખાવી આચાર્ય મહારાજને વિનંતિ કરાવી. અને
 “આચાર્ય મહારાજ પણ “સંઘની પ્રભાવના થશે તથા સંઘ ઉપર ફીરંગી
 “લોકોનો જુદમ ઓછો થશે, અને ધર્મની પ્રભાવના થશે” એમ જાણી
 “દીવ તરફ ગયા. તેના અધિકારીએ ખાસ પોતાના કિંમતી મછવા
 “મોકલ્યા તેમાં બેસી સમુદ્ર ઉતરી તેઓ દીવમાં જાહેર મહોત્સવ પૂર્વક
 “પ્રવેશ્યા, ત્યાં ઘણીજ જૈન ધર્મની પ્રભાવના થઈ, ત્યાંના લોકોએ રત્નોથી
 “ગુરુને વધાવ્યા. તેના અધિકારીને જૈનશાસનની સત્યતા સમજાવી, તેથી
 “તે લોકો પણ ગુરુને વશ થઈ ગયા. કેટલાક દિવસ રહી ધર્મપ્રભાવના
 “કરી તમામ નગર લોકો અને ફીરંગી લોકો વળાવવા આવ્યા. ગુરુ મહારાજે
 “દેલવાડામાં આવી ચોમાસું કર્યું. ચોમાસું ઉતર્યે જામનગરના રાવલજીએ
 “ગુરુ મહારાજને વિનંતિ કરવા શ્રાવકોને મોકલ્યા હતા, તે વિનંતિને માન
 “આપી જામનગર તરફ જતાં કેટલાક દિવસ ભાણુવડ રહ્યા, ત્યાંના સંઘે
 “મોટો ઉત્સવ કર્યો. ત્યાંથી હાલારમાં થઈ જામનગર પહોંચ્યા, અને
 “ચોમાસું કર્યું. ત્યાં રાવળજીમ પણ ગુરુ મહારાજનો ધર્મોપદેશ સાંભળવા
 “વારંવાર આવતા હતા. ચોમાસું પૂર્ણ થયે-અમદાવાદ, પાટણ, ખંભાત,
 “રાધનપુર વિગેરે સંઘોના આગ્રહથી તે દરેકના શહેરના સંઘો સાથે શ્રી
 “શંખેશ્વરની યાત્રા કરી, અમદાવાદ ગયા. સંઘમાં બાર વરસનો મોટો
 “વિરોધ હતો, જે કોઈ કાઢી શકતું ન હતું, તે વિરોધ દૂર કરી તે ચોમાસું
 “પૂર્ણ કરી બે પ્રતિષ્ઠા માઘ મહિનામાં અને બે પ્રતિષ્ઠા વૈશાખમાં કરાવી.

“આ પ્રમાણે અનેક સુકૃત્યોથી જૈન શાસનની પ્રભાવના કરી, પચાસ
 “પ્રતિષ્ઠાઓમાં અનેક જિનપ્રતિમાઓની પ્રતિષ્ઠા કરાવી, શત્રુંજય તારંગા
 “નારંગપુર, શંખેશ્વર, પંચાસર, રાણપુર, આરાસણ, વિદ્યાનગર
 “વિગેરે સ્થાને જીર્ણોદ્ધાર કરાવ્યા. આઠ ઉપાધ્યાય પદવી, દોઢસો પંડિત-
 “પદવી આપી અને બે હજાર સાધુ સાધવીની પરિષદ યુક્ત અકબર
 “બાદશાહે આપેલું સવાધ હીરવિજયસૂરિનું પદ ધારણ કરતા, વીશ વરસ
 “સુધી ગચ્છની બરાબર વ્યવસ્થા સાચવી ૫૮ વર્ષ ચારિત્ર પાળી ૧૬૭૧ ના
 “જેઠ વદ ૧૧ ના દિવસે ખંભાત પાસેના અકબરપરામાં ૬૭ વર્ષની
 “ઉંમરે કાળધર્મ પામ્યા. પરંતુ તે વખતથીજ શ્રી વિજયદેવસૂરેશ્વરજી

૨૬

“મહારાજનો પ્રતાપી સૂર્ય શાસન ગગનાડ્ગણુના મધ્ય ભાગમાં
“આરૂઠ થઈ ચૂક્યો હતો.”

આ પ્રમાણે અતિ સંક્ષેપમાં શ્રી વિજયસેનસૂરીશ્વરજી મહારાજના જીવનની રેખા અત્રે બતાવવામાં આવી છે. ૯ વર્ષની નાની ઉંમરમાં દીક્ષા લઈ ૬૭ વર્ષ લગભગની વૃદ્ધ ઉંમર સુધી ચારિત્રપાળી જે પવિત્રતા અને પ્રભુત્વ સંપાદન કરેલ હશે, તેનું મૂલ્ય આંકવાને કાણુ સમર્થ છે? ૧૬૦૪ માં તેઓશ્રીનો જન્મ હતો: વિજયપ્રશસ્તિ કાવ્યની સમાપ્તિ વખતે તેઓશ્રી વિદ્યમાન છે. એમ કવિ જયતિ પદ મૂકીને સૂચન કરે છે. તે વખતના જન સમાજમાં કલ્યાણકર અને હિતચિંતક અગ્રેસરનેતા અને સર્વ પ્રાણીઓના શરણુભૂત તેઓ હતા. એ વાત અમેજ કહીએ છીએ, તેમ નથી પરંતુ તેમનું ચરિત્ર લખનાર શ્રી ગુણુવિજય ગણિ મહારાજ પણ સાક્ષાત્ નજરે જોયેલો અને અનુભવેલો પોતાનો અનુભવ વર્ણવે છે કે—

શ્રીમારતં સ્વણ્ડમસ્વણ્ડમેતત્ પ્રોલ્લાસયન્પક્કજિનોશ્ચ ઇવ ।

તમો દુરન્ વિશ્વગતં સમન્તાચ્ચિરં જયત્યેષ ગુરુર્ગરીયાન્ ॥સર્ગ ૨૧-૬૭-

“ચારેય તરફથી આખા વિશ્વનું અંધારું—અને અજ્ઞાન દૂર કરનારા સૂર્ય જેવા આ મહાન્ ગુરુશ્રી આ અખિલ ભારત વર્ષને આનંદ પમાડતા અત્યારે ખૂબ વિજય પામે છે.”

૨૧-૬૭ વિજયપ્રશસ્તિ કાવ્ય-

આવા મહાપુરુષો ખરેખર તે વખતે ભારત વર્ષની અપૂર્વ પ્રતિષ્ઠા રૂપ હતા. તેઓનો પ્રતાપ અને પ્રભાવ અપૂર્વ હતો. જનસમાજ ઉપર સર્વોપરિ અસર હતી. તે વખતના દેશી વિદેશી રાજ્યો અને તેના કર્મચારીઓ તેઓ તરફ અપૂર્વ માન ધરાવતા હતા. તેમાં શંકાને લેશ માત્ર સ્થાન નથી. તેનો લાભ એકલા જોતોતોજ મળ્યો છે, એમ માનવાને કારણુ નથી, પરંતુ તેનો લાભ હિંદની સમસ્ત પ્રજાને અને અનેક પ્રાણીઓને મળેલો છે. મુસલમાન બાદશાહીની ચૂડમાંથી તેઓના પ્રભાવે ધણી રીતે પ્રજાનો બચાવ થઈ શક્યો છે. અને આર્ય પ્રજાની મહાન્ રચનાને અનેક રીતે લાગવાના ફટકામાંથી પ્રજાનો બચાવ થઈ શક્યો છે. પ્રજાનું આપું તંત્ર મહાજનના હાથમાં હોવાથી મહાજનોના પૂજ્ય આવા આચાર્યોએ મહાજનોના વહીવટ માટે ઘણા સરળ માર્ગો કરી આપ્યા છે, અને હિંદુ રાજ્યોના બળમાં પણ તેથી વધારે થવા પામ્યો હતો. અઘરુઅર બાદશાહ જેવા મુત્સદ્દો બાદશાહોએ બલે હિંદુ પ્રજાનો ચાહ મેળવી પોતાની સત્તા મજબૂત બનાવવાની યુક્તિ માટે કદાચ આવા મહાત્માઓનો પરિચય કર્યો હોય, એમ “તુખ્યતુ દુર્જન:”

૨૭

ન્યાયે ધડીબર કદપી લઈએ; પરંતુ આ મહાત્માએ પણ તેના ઉપર પોતાનો અપૂર્વ પ્રભાવ પાડ્યોજ છે, અને જીવદયાની આપતમાં જે અસર તેના દિલ ઉપર પાડી છે, તેમાં અકબ્બરની મુસ્લિમીગિરી ચાલી શકી નથી. તે વખતનો જન્મ સમાજનો આચાર્યશ્રીનોજ પ્રભાવ મુખ્યપણે અનુભવી શક્યો છે. પોતાની પ્રજામાં આવા મહાપુરુષો હોવાને માટે મગરૂર થયો છે. ત્યારે પાછળના વખતમાં બેદનીતિના ભોગ બનેલા અને દેશની ખરી આંતરસ્થિતિના અજ્ઞાત કેટલાક સુંઠને ગાંઠીયે ગાંધી બનેલા પરદેશીઓના હથિયારરૂપ કેટલાક ઓચ્છ પાત્રોએ વનરાજ આવડો : વીરમતી નાટક : પાટણની પ્રભુતા : ગુજરાતનો નાથ : વિગેરે લખી ભારતના રત્નોની નિંદા કરી ખરેખર સ્વદેશ બાંધવોનો દ્રોહજ કર્યો. કહી શકાય :

પૂર્વે પોતપોતાની માન્યતામાં કદર ચુસ્ત છતાં પ્રજામાં પણ તેવો બેદ નહોતો કે “પ્રજાનું બહું જૈન કરે છે, કે બ્રાહ્મણ ?” સૌ એકી અવાજે એકંદર પરસ્પરના સહકારમાં રહેતા હતા.

એ પણ સમજાય છે, કે—“મુસલમાની બાદશાહોનું દુસ્સહ તેજ આમ પ્રજાના જીવનમાં એટલું ઉંડું અને સ્થાયિ નહોતું ધુસ્સું કે જેટલું આજની યુરોપીય પ્રજાનું તત્વ યુક્તિથી ધુસ્યે જાય છે. દેશની સંપત્તિ ઉપર માઠી અસર આટલી નહોતી થઈ, કેમકે સંપત્તિને બહાર જવાનું નહોતું. બહારથી અહીં આવવાનું હતું, તેમજ યાંત્રિક બળની અજમાયેશ નહોતી. જેથી દેશીઓના ધંધા સામે સ્થાયિ નુકશાનકારક ક્રોધ પણ તત્ત્વો નહોતા. ધરતીકંપના આંચકા જેવા આંચકા આવીને શાંતિ થઈ જાય તે થોડું ધણું જે કાંઈ તત્કાળ નુકશાન થવું હોય, તે થઈ જાય. પાછું પૂરાઈ જાય, એટલુંજ હતું, કારણ એકજ હતું કે—રાજાઓની નબળાઈને લીધે રાજ્યતંત્રનો વહીવટ મુસલમાન બાદશાહોના હાથમાં જવા છતાં પ્રજાના હિતસ્વી નેતાઓ પોતાની શક્તિ-સામર્થ્ય અને પ્રભાવ વધારવા પ્રયત્નો કરી રહ્યા હતા. ઈસ્લામ પ્રજા ઉપર આર્ય પ્રજાની સરસાઈની છાપ પડે તેને માટે અનેક પ્રયાસો પ્રજામાં ચાલુ હતા. આજના કરતાં અનેક ગણું વધારે ત્યારે પ્રજામાં ખમીરેય હતું. પ્રજામાં ટકી રહેવાની તાકાત હતી, એવા સમયમાં જૈનમંદિરો તથા દેવસ્થાનો તુટ્યા છે. તેજ પ્રમાણે ધણા બચી ગયા છે, ટકી રહ્યા છે. તેમાં પ્રજાનું ખમીર પણ ખાસ કારણભૂત બન્યું છે. આજની ખુબી તો એવી છે કે—પ્રજાનો અમુક ભાગજ પોતાના

૨૮

વિનાશના ખત ઉપર પોતાનેજ હાથે પ્રગતિને નામે બડી રાજપુશીથી સહી કરે છે.

પરદેશીઓએ શરૂઆતમાં કામકામ પોતાના નેટીવ એજન્ટો ગોઠવ્યા હતા, ત્યાર પછી દેશી અમલદારો અને ત્યાર પછી દેશી ફળવાયેલા દેશનેતાઓ અને કોન્ગ્રેસ વિગેરે તેઓની બનાવેલી સંસ્થાઓ મારફત પોતાના હેતુઓની અળખ સિદ્ધિ કરી છે.

લગભગ હિંદના તમામ રાજ્યોનું તંત્ર પાર્લામેન્ટની સીસ્ટમ ઉપર ચાલે છે. આર્ય રાજ્યપદ્ધતિ કોઈ કોઈ સામાન્ય અપવાદ શિવાય લગભગ નામ શેષ રૂપમાંજ જણાય છે, ત્યારે મુસલમાની બાદશાહોના વખતમાં રાજવહીવટમાં કેટલાક પારિભાષિક શબ્દો ફારસી વપરાતા હતા. છતાં પદ્ધતિ લગભગ એકજ હતી. આથી કરીને, ધર્મસંસ્થાઓને સર્વોપરિ માન આપવામાં આવતું હતું, અને તેનું સર્વોપરિત્વ સર્વ કોઈને કબુલમંજુર હતું.

આજે વેપાર પણ લગભગ દેશીઓના હાથમાંથી ચાલ્યો ગયો છે. ખેતી અને પશુ ઉછેર જવાની શરૂઆત થઈ ચૂકી છે. ખેડુતોને અને રબારી વિગેરે લોકોને ફરજિયાત લણાવવા લઈ જઈ તેઓને અનાયાસે મળતું તે તે ધંધાનું જ્ઞાન બંધ પડવાની તૈયારીમાં છે, અને મોટા પાયા ઉપર પરદેશી હુજો અને ડેરી કંપનીઓ મારફત ખેતી અને પશુ ઉછેર પરદેશીઓના હાથમાં જવાની તૈયાર થઈ રહ્યો છે.

જ્ઞાતિઓ અને સમાજો તથા ધાર્મિક સંસ્થા એની સામે જ્ઞાતિસં-મ્મેલનો-કોન્ફરન્સો-એસોશીએશનો-મંડળો વિગેરે મારફત મૂળ સંસ્થાઓ ઉપર ધાપડી ગયો છે, તે સંસ્થાઓનો પાર્લામેન્ટ સાથે સીધો સંબંધ ગોઠવવાના સંજોગો નજીક આવતા જાય છે. ને હવે તેના મુખ્ય મત્થકો હાથ કરવાને યુવકોને આજથી ઉસ્કેરાટ મળ્યા કરે છે, તેઓ પ્રૌઢ અને વૃદ્ધ થતાં સુધીમાં અનેજીના વૃદ્ધો રીટાયર થતાં સુધીમાં ધણીખરી મુદ્દાની સંસ્થાઓ ઉપર કાષ્ઠ મેળવી શકશે-આજના કાયદાનો તેઓને ટેકો છે.

મ્યુનિસિપાલિટીઓ, મહાજનો અને સ્થાનિક પ્રજાની મૂળ સંસ્થાઓની સત્તાઓ ઉપર કાપ મૂકે છે, તેના પ્રમુખો વિગેરે પણ તેનું બળ જમાવવા પ્રયાસ કરે છે, ત્યારે તેઓના ધ્યાનમાં નથી રહેતું કે-“આમ કરવામાં આપણી પ્રજાનુંજ મૂળબળ તુટે છે.”

જૈન મેયરોની બહારના પ્રદેશોમાં નિમણૂક થાય, તેની ખુશાલી જાહેર કરીને આપણે એ પદ્ધતિને ટેકા આપી કાયમી વંશ વારસાના નગરશેડો અને પટેલોની સત્તા અને એમની પદ્ધતિને તોડવામાં ટેકા આપીએ છીએ, તે આપણા ભાઈઓ જોઈ શકતા નથી.

શ્રી હીરસરિજી મહારાજ અને વિજય સેનસરિજી મહારાજ શ્રીએ મેળવેલા અનેક બાદશાહી ફરમાનોને પુરાતત્ત્વની જાળ મારફત અપ્રામાણિક ઠરાવી દષ આપણને કોર્ટોમાં લડવાનું આપણી જ કોન્ફરન્સો મારફત ઉશ્કેરાવીને શીખવ્યું છે. આપણી તે તે જ્ઞાતિઓ પોતાની જ્ઞાતિમાં ગમે ત્યાં કન્યાઓ આપી શકતી હતી. તેના ગોળો બંધાવવાનું પણ આપણને એ સંસ્થાઓ મારફત શીખવ્યું. અને હવે “લડોમા, જે હોય તે આપીને પણ સમાધાન કરો. અને ગમે ત્યાં ગમે તે ન્યાતમાં ગમે તે પ્રજામાં કન્યા આપવામાં હરકત નથી.” એવા ઉપદેશો પણ એ સંસ્થાના માર્ગના જ બ્યેયમાં છે. સમગ્ર કે પ્રથમ આપણને એ સંસ્થાઓએ આપણા રૂઢ વિચારોને વંધારે પડતું ઉત્તેજન આપીને આપણને છાપરે ચડાવ્યા. અને હવે એવી સંકડામણમાં મૂક્યા કે-આપણે આપણો રૂઢ સિદ્ધાંત મૂળથી જ છોડવાની જરૂર ઉભી થાય. એટલે હવે આપણને પટકરા પણ એ સંસ્થાઓ જ તૈયાર છે. એમ કેટલીયે બાબતોમાં બન્યું છે.

વેપાર આપણા હાથમાં રહ્યા નથી. ખીજા ધંધા હતા તે પણ રહ્યા નથી. ગામડાના ધંધા છુટી ગયા છે. શહેરમાં પણ હવે આપણે માટે જગ્યા નથી. ત્યાંથી પણ કરો-ઈન્કમેટેક્સ વિગેરે વિવિધ કરો-અને ખર્ચાળપણને લીધે વેપારી લાર્ડસન્સના કાયદાઓના અમલની શરૂઆત, આપણી મૂડીની અચ્છત વિગેરે કારણોથી ખસવું પડે છે. “વેપાર ખીલે છે, એવી ખૂસો મારી અહર ચડાવીને તદ્દન વેપાર ઝુંટવાઈ ગયો છે. નોકરી પણ મળે તેમ નથી. પાછળની કામનાઓને મળ્યા પછી કદાચ પાછળના ખાતાંની મળે. મનુર-મહાજન, સ્ત્રી સંઘ, વિગેરેને આગળ લાવીને એવો ધોંધાટ થાય છે કે આપણે આપણો અવાજ જ કાઢી શકતા નથી. જે કે આપણા અવાજમાં દરેક વર્ગોનું હિત છે. પણ તે અજ્ઞાન વર્ગ તે સમજી શકતો નથી. ગામડાઓમાં પણ રાજ્ય સત્તા સહકારી મંડળીઓ મારફત ધીરધાર શરૂ કરવાની તૈયારીમાં છે. એટલે ત્યાંથી પણ થોડા જ વખતમાં મોટી જૈનયુવકોની સંખ્યાને છુટા થઈ બહાર આવવું પડશે. નિશાળોમાં ભણી નવા પરદેશી ધંધાઓના કારખાના અને યોજનાઓમાં નોકરી મળે તો મળે. કેમકે ખીજા પ્રજાને મળતા જગ્યાઓ વધે તે આપણને મળે. જેમ જેમ આપણા હાથમાંથી મૂળ ધંધા જતા જાય છે. તેમ તેમ ખોડીંગો વિગેરેમાં ભણનારની સંખ્યા વધતી જાય છે, એજ બેકારીનો પ્રત્યક્ષ પુરાવો છે. પ્રથમ આપણા શેડીયાઓને મોડું માન આપવામાં આવતું હતું, તેનું કારણ એ હતું કે-આપણા હાથમાં પ્રજાની સત્તા જ હતી. હવે તે ખીજા કામોને ભણાવીને તેમને દેશનાયકો બનાવી

તેમને સત્તામાં લાવી સામાન્ય પ્રજાને તેના આધાર ઉપર મૂકવામાં આવતો જાય છે. અને પ્રજા મંડળો વિગેરે મારફત વચ્ચે ફાંસ પડે તેવા કાયદાઓની માંગણી કરાવી પ્રજાને જ નામે તેવા કાયદા કરવામાં આવે છે, કે પછી એ ફાંસ નીકળે જ નહીં. લાંબોકાળ ટકીને બંનેય વર્ગોને કાયમ ભુદા જ રાખ્યા કરે. આમ સંગઠન કરવા જતાં પ્રજાનું સંગઠન મજબૂત રીતે તૂટે છે.

સીવિલમેરેજ વિગેરે કાયદાઓથી જ્ઞાતિઓની સત્તા ઉપર ફટકો પડે છે. દીક્ષાના કાયદાથી ધર્મ સંસ્થાઓ ઉપર ફટકો છે. ટ્રસ્ટ ૨૭ બેંચનના કાયદાઓથી આપણું ટ્રસ્ટપણું કે આપણા આચાર્યોનું સહજ ટ્રસ્ટપણું અને આખરે આપણી કોઈ પણ સંસ્થા ઉપર આપણી સત્તા ટકવા પામતી નથી.

બેકારી ઉત્પન્ન થવાના સાધનોને કોન્ગ્રેસ ટેકો આપે છે. એટલે તેઓની ઉપરની અંધ શ્રદ્ધાએ કોમી કોન્ફરન્સો વિગેરે પણ એજ રસ્તો લે છે. કોઈ કહેવા જાય કે “ભાઈઓ હાલના કેટલાક કાયદાઓથી આપણી કોમોને ગામડામાં નુકશાન થાય તેમ છે.” તો આપણા જ ભાઈઓ કહેશે કે “એવી નજીવી બાબતમાં અમે કોન્ગ્રેસની વચ્ચે આવવા માંગતા નથી. આપણે ખેડુતોને બહુ લુંટ્યા છે. તો તેના ફળ ભોગવવા પડે જ ને?” પરંતુ એ લુંટના દાખલા પણ જેટલા હાલની કોર્ટો પછી મળશે. તેટલા પહેલાં મળે તેમ નથી જ. અને ખરી રીતે તો લુંટ ન થાય, તેવો માર્ગ લેવો જોઈએ. પરંતુ આખી કોમના હાથમાંથી ધધો જ ચાલ્યો જાય અને આખી કોમ કાયમ બેકાર પડે. તેવા માર્ગને શી રીતે ઉપેક્ષિત કરી શકાય? પરંતુ આ બાબત તેમના આગેવાનોનું અજ્ઞાન જ હોય છે. ખરી રીતે આજની સંસ્થાઓમાં પ્રજાના સેવાને નામે ઘણાજ બિન અનુભવી અને પરિસ્થિતિના અજ્ઞાન મારફત જ પરદેશી લોકો પોતાની ધૃત્તિસિદ્ધિ કરી શકે છે. એવા કૃત્રિમ આગેવાનો છેતરાય એટલે પ્રજા છેતરાય, એમ બૂલાવો ખવડાવવા માટે તેઓને આગેવાન તરીકે માન આપવામાં આવે છે. “અમુક પ્રદેશમાં અમુક દેશનેતા ગયા. અને ત્યાંના સ્થાનિક આગેવાનો મળ્યા અને બધી પરિસ્થિતિ સમજાવી.” આવું જાણમાં વાંચીએ, એટલે હસવા સાથે દીલગીરી થાય કે-“વાહ! વાહ! જેને કશી પ્રજાની પરિસ્થિતિની ખબર નથી, માત્ર ઘોળી ટોપી પહેરીને અને લગભગ મુઝો મુઝાવેલી શોડી વ્યક્તિઓમાં એચાર વકીલો અને એચાર નવજીવાનો હોય. અને તે બધાના

આગેવાનો બની ગયા. જેનો કોઈ ભાવ પણ ન પૂછતું હોય. ખરા આગેવાનો તો દરેક ઠેકાણે જુદાજ હોય છે. આમ તૂતેતૂત આત્મા કરે છે. ખોટી રીતે છાપાંઓ નવા આગેવાનો ઉભા કરી બેસે છે. બિહાર વિગેરેમાં ધર્મસ્થાનોના વહીવટ માટે સરકારી કાયદો થયો છે. જ્યાં આપણા મુખ્યમાં મુખ્ય ધર્મ સ્થાનો છે. આ તરફ સંઘના પરંપરાના વહીવટના બિન અનુભવી જૈન આગેવાનોની કમીટી વહીવટ શરૂ કરે. અને તે ગોઠવણથી સરકારીતંત્ર સંતોષ જાહેર કરે. તેનો અર્થ એ થયો, કે “ જુના અનુભવી વહીવટદારો વચ્ચેથી ખસી ગયા. એટલે હવેથી તેઓ બહુ જુની વાતને પકડી જુના હક્કો રક્ષવા આગળ આવી શકે નહીં, કેમકે-નવી કમીટી જ કામ કરે, તે પણ ધીમે ધીમે નવી સીસ્ટમ ઉપર આવતી જાય. અને જેમ જેમ તે કામ કરતી જાય, તેમ તેમ સત્તા તેને સહાનુભૂતિ આપતી જાય. તેમ તેમ નવી કમીટી સત્તાના હાથ નીચે વધુને વધુ જતી જાય. અને આપણી સત્તાના મૂળ તરફ નબળા પડતા જાય. આમ બહારથી સત્તા દેખાય, પરંતુ અંદરના તંત્રમાં એવી ગોઠવણ ગોઠવાતી જાય કે આપણે માત્ર મુનિમો જેવા જ વહીવટદારો હોઈએ. હવે આ તરફ ખેતી સુધારણાના અગે મશીનરી હજી હાંકવાની અનુકૂળતા માટે નાના ખેતરના મોટા ખેતરો કરવાની સ્કીમનો સ્થાનિક અમલ કરવાનો વખત આવ્યે જાય છે. ત્યારે વચ્ચે આવતા દેવસ્થાનો, સંતોના પગલાં વિગેરે રહેવા દેવા કે કાઢી નાખવા ? આ પ્રશ્નનો નિકાલ સરકારી અમલદારોની કમીટી તેની પાછળના બળનો ખ્યાલ કરીને કરે. જે પાછળ પ્રજાની નબળાઈ દેખાય તો કાઢી નાંખવાનું કહે, નહીતર પણ મુશ્કેલીઓથી ટકાવી શકાય.

ખીજી તરફ કોન્ગ્રેસના નેતાઓના મનમાં એવું આર્થિક ભૂત ભરાયું હોય છે. કે-દેશહિતને માટે સરખી નજરથી દરેકને જેવાની એવી મગજમાં પીચકારી મારી હોય છે કે-“ દેશની ખેતીની ઉન્નતિના સર્વાના લાભના પ્રશ્ન ખાતર આવા કોમી ધર્મસ્થાનો દેશ જતા કરવા જોઈએ.” પરંતુ સ્થાનો ટકાવમાં દેશનું અને પ્રજાનું ક્યાં બહુ છે ? તેની તેઓને માલુમ નથી હોતી, અને કમીટીમાં તેવાજ માણસો લગભગ હોય, એટલે કાયદેસર કયું ગણાય અને આ મહત્વના સ્થાનોને બિવિધમાં ફટકો પડી જવાના સંજોગો ધેરાતા જાય. ખરી રીતે આપણે એવી લાગવગ લગાડીને પાર્લામેન્ટ મારફત સ્પેશલ કાયદો કરાવી લેવો જોઈએ કે “ ખેતી, વેપાર, શહેરરચના ગ્રામ્યરચના કારખાનાનો વિકાસ, કે એવા કોઈ પણ કાયદાને લગતી ગમે તે કલમ એવી

૩૨

હોય છતાં આપણા કલ્યાણક સ્થાનો તીર્થસ્થાનો કે કાષ્ઠપણ પવિત્ર ભૂમિઓને અસર ન કરે. ” નહોતર કાળાન્તરે તે સ્થાનો ઉપર મોટા ફટકા પડવાના સંભેગે ધેરાતા જાય છે. આજે ફેટલાક ત્યાંની દુરસ્તી કરાવવાનો વિચાર કરી રહ્યા છે. પરંતુ તેમાં ત્યાંની સત્તાની મંજુરી માંગવી પડે. કદાચ મંજુરી મળે પણ ધર્મસ્થાનેની રક્ષા માટે નહીં. માત્ર આજની આપણી શરમને લીધે મંજુરી મળે. પરંતુ આજે મંજુરી માંગવાનું આપણે સ્વીકાર્યું પછી આપણી ભાવિ સંતતિને મંજુરી આપવામાં ફેટલાં ગલ્લાં તલ્લાં કરવાની રીત અખત્યાર થશે, તે આપણને જાણપ નિવાડવા મોટો સંભવ છે. જ્યારે પ્રથમ આવી મંજુરી લેવાની આવશ્યકતા જ નહોતી, મંજુરી લેવા સામે કદાચ વાંધો ન લઈએ. પરંતુ તે મંજુરી પૂરતો જ અંકુશ નથી. ભાવિમાં “ જેની મંજુરી માંગવી પડે છે તે વાસ્તવિક રીતે આપણું નથી. ” એવો તેનો ગર્ભિત અર્થ થવાનો છે. ધારે કે ભવિષ્યમાં રાજ્યક્રાંતિ થાય, પરંતુ તે દરમિયાન આવા મુખ્ય સ્થાનો ઉચ્છિન્ન થઈ જાય, તો તેનું શું થાય? માટે ઉપેક્ષા કરવા જેવું નથી.

આપણે આજે આપણી અંદરોઅંદર એવા મુંચવાઈ ગયા છીએ કે આપણી આજુબાજુ શું ચાલી રહ્યું છે? અને તેનું અમૂક શું પરિણામ આવવાની તૈયારીમાં છે? ફેટલુંક આવી ચૂક્યું છે? અને ફેટલુંક આવવાની તૈયારીમાં છે? તેનો ખ્યાલ રહેતો નથી. અરે આજે આપણા ફેટલાક સ્થાને સ્થાનના આગેવાનોના ફેટલાક યુવાન પુત્રો જ વિચારથી આ વાતો સમજતા નથી. અને તેનાથી વિરોધી વિચારો ધરાવી જીદાજ વિચારો કરતા હોય છે, જે સાંભળતાં જ આપણી મિલકતો અને પવિત્ર સ્થાનો માટે ખરેખર આપણને જાણ લાગે.

સંઘોમાં લગભગ ઠામઠામ કુસંપ, ઉચ્છરતી પ્રજાની ધર્મ વિમુખ વૃત્તિ, પરાશ્રિત ધંધા, પરાશ્રિત ભુદ્ધિ: શારીરિક નળગાઈ, અનારોગ્યકર ખાનપાન: અવ્યવસ્થિ જીવન ચર્ચા. આર્થ જીવનમાં ભુદ્ધિભેદ કરનારા સાહિત્યનો પ્રચાર. લાયજેરીઓ વિગેરમાં એવોજ પ્રચાર. પ્રાચીન પઠન પાઠન લેખન લખાવન પદ્ધતિનો હાસ: નવા જમાનાના વિજ્ઞાનને પ્રજામાં આગળ લાવવા, પ્રાચીન સાહિત્ય અને તેના ભંડારોને કળજે કરી ધીમે ધીમે પ્રજામાંથી અદૃશ્ય કરવા અથવા તેની પ્રસ્તાવનાઓ મારફત લખતા જ વિચારો રજુ કરી પ્રજાને ભૂલાવામાં નાંખવાની રીતો આ બધું જાણ ઉપજાવનારું નથી કે?

સર્વ ધર્મ સમભાવની વાતો કરી ચુસ્તતા ઢીલી કરાવી ખ્રીસ્તી

૩૩

ધર્મ તરફ આકર્ષવાની મોટી મોટી યોજનાઓ, તેમાં આપણા મોટા આગેવાનોનો સહકાર લેવાજ વિશ્વધર્મ પરિષદ અને સર્વધર્મ પરિષદો મારફતની સળંગ યોજનાઓ ચાલે છે.

દેશી રાજ્યોને માત્ર પેલેસ ખર્ચ આપી એક સફળરથ જેવા આપણામાંના જ ભાઈઓ બનાવી રહ્યા છે, અને મહાજનો મારફતની પ્રગતીય સત્તાઓ વચ્ચે પડીને, ઘણા લોકોનો મતાધિાર રદ કરનાર મોટા પ્રતિનિધિત્વથી રચાયેલી નવી પ્રજા પરિષદો મારફત જે સત્તા મળે, તે માંગીને જીતી સત્તા જે કાંઈ છે, તે ગર્જિત રીતે ગુમાવવાની ઘટનાના અંગભૂત બનીને આપણા જ ભાઈઓને હાથે આપણા પગમાં કુહાડો મારવા દૃષ્ટ્યે હોય. પ્રજાને બાળુએ રાખીને દેશી રાજ્યોએ ગમે તેવી કરી આપેલી સંધિઓને વગર વિચાર્યે પ્રજાને નામે કથુક્તાત આપણા ભાઈઓ જ આપી બેસે છે. તે સર્વનો આપણે કેમ વિચાર નથી કરતા ? પ્રજાને બાળુએ રાખીને કરેલી સંધિઓમાં તે વખતે પ્રજા કથુલ થઈ શકે તેમ નહોતી. માટેજ તેને બાળુમાં રાખવામાં આવી હતી, અને તેવા કરારો આજ સુધી ગુપ્ત રાખવામાં આવ્યા હતા. તે વગર વિચારની કથુલાતો ઉપર પોતાનું મનું મારો આપવા પ્રજાનો એક ભાગ તૈયાર થયો છે, તેથી આપણે કેમ ચેતતા નથી ?

કોન્ગ્રેસ ભારત બહારની પ્રજાઓને અહીંના વતની તરીકે સ્વીકારવાનું ત્રિરંગી વાવટાને વંદન કરાવવા મારફત પ્રજામાં મોટા પાયા ઉપર પ્રચાર કાર્ય કરે છે. અને અહીંના લોકોને બેકાર થઈને ધંધા માટે બહાર જવું પડે, તેવી સ્થિતિ ઉત્પન્ન કરી છે. પરદેશીઓની સંતતિ વધે તેવી સ્થિતિ અહીં ઉત્પન્ન કરવામાં આવે છે, અને અહીંના વતનીઓના સંતતિનું નિયમન કરાવી અંકુશમાં રાખવા કોન્ગ્રેસના આગેવાનોની મદદથી કાયદાઓ થવાની હિલચાલો ચાલી રહી છે.

સરકાર સીધી રીતે હાથ ન નાંખી શકે તેવા ધાર્મિક, સામાજિક, કૌટુંબિક અને સ્ત્રી પુરુષના વ્યક્તિગત જીવનની તેમજ પ્રગતીય અને સાંસ્કૃતિક તરવામાં ડબલ કરનારા કાયદાઓ કદાચ ઇંડિયા ઓફીસે ખરડા રૂપે તૈયાર કરેલા હોય, તે કોન્ગ્રેસના પ્રધાનોને સત્તા ઉપર લાવવાથી પસાર થઈ ગયા છે. અને પ્રજા તેની સામે ચૂં કે ચાં ન બોલી શકે તેવી સર્વ ઉપર ઉપરથી વિધિસરની ઘટના બની ગઈ છે.

તેટલા માટેજ કોંગ્રેસવાદીઓને પ્રધાનો નિમવામાં આવ્યા હતા. તેમજ શ્રી વાંઘસરૌય ગવર્નરો જેવા મોટા અમલદારો તેમના કામની પ્રશંસા કરતા હતા. તેથી તો તે પ્રધાનો ખૂબ ફૂલાતા હતા. અને વારંવાર રાજીનામાની ધમકીઓ

૩૪

જહાર પાડતા હતા. કેમકે-તેમને થોડા વખત પછી ખસેડવાના હતા તો જ. વારંવાર ધમકીઓ દેવરાવીને એક વાર સાચું પાડી દેવાનું હતું. એટલે છેવટે પ્રધાનો ખસી ગયા છતાં, એક સેંકડોને પણ વિલંબ થયા વિના સરકારી તંત્ર જેમનું તેમ ચાલતું રહ્યું. જરાય તેમાં ખટકારો ન થયો. દેશ સેવાને નામે ટુંકા પગારોથી નવા હોદ્દાઓ કાઢી તેમાં રોકી લઈ એટલા થોડા ખર્ચથી સેંકડો યોજનાઓ તેમના મારફત પસાર કરાવી લીધી છે. હાલ તો એ યોજનાઓ માત્ર કાયદા પોથીઓમાં દાખલ જ થઈ છે, પરંતુ તેના અમલ થતી વખતે આપણી પ્રજાના અને સંસ્કૃતિના મૂળ તરફ ઉપર ખુબી પૂર્વક શ્રાંત પણ તિક્ષ્ણ કાતરો આપોઆપ ફરી વળશે. જેની કામને કદપના એ આવશે નહીં, અને આ દેશ સાથેનું હાલની પ્રજાનું હિતસ્વી તંત્ર છુટું પડી જઈ, ખીજી પ્રજાઓનું હિત સંકળાઈ જશે. આપણી પ્રજાની પવિત્રતા, સત્તા, ધર્મ સંસ્કાર: ધણા જેખમમાં આવી ગયા હશે. વિજયહીર સૂરીશ્વરજી મહારાજ અને શ્રી વિજયસેન સૂરીશ્વર મહારાજના સમય કરતાં આજનો સમય વધારે ભય ભરેલો જણાય છે. છતાં આજે આપણે છુટા છુટા વર્ગમાં છુટી છુટી સંસ્થાઓને નામે ઝહેંચાઈને આપણા પગમાં જ કુહાડા મારી રહ્યા છીએ, જે પરમ આશ્ચર્ય છે. સૌ પોતપોતાની જ ધૂનમાં ચક્ર્યૂર છે. આજની આપણી સામેની તમામ સ્થિતિનો પ્રમુખીય સંરક્ષણની દૃષ્ટિથી આપણે સ્વતંત્ર વિચાર કરવાની જરૂર છે. અને તેને માટે યોગ્ય અને ધોરણસરના શક્ય અને પરમ હિતાવહ જે માર્ગ હોય, તે લેવાને ક્ષણવારનો વિલંબ કરવો જરાપણ યોગ્ય નથી. આજે આપણે દિવસે દિવસે વિષમ વિલંબણમાં ઉતરતા જઈએ છીએ. આપણી અને આપણી સંસ્કૃતિની આબુ બાબુ ઘેરો ધલાતો જાય છે. તેમાંથી આજની કોઈ પણ કોન્ગ્રેસ વિગેરે સંસ્થા, ધારાસભાઓ, પ્રજાપરિષદો, કોમી કોન્ફરન્સો, એસોશીએશનો, સોસાઈટીઓ, મંડળો, પત્રો, વર્તમાનપત્રો, શિક્ષણ સંસ્થાઓ, વિગેરે કોઈપણ બચાવ શકે તેમ નથીજ. પરંતુ એ સર્વ ઉલટા આપણને વધુ ગુંચવે તેમ છે. આપણને થતું નુકશાન આપણી નજરે ચડવા દેતા નથી, તેમજ તેમાંથી બચવાનો માર્ગ પણ સૂજવા દેતા નથી. ઉલટા બળતેજ રસ્તે આપણી બુદ્ધિને દોરી જાય છે. આવો બુદ્ધિ ભેદ થાય, માટેજ આ જમાનાના પરદેશી ધુરંધરોએ એવા સાધનો લોકસમાજમાં લેઃકપ્રિય બનાવ્યા છે. માટે તેવા લાક્ષાગૃહ જેવા આશ્રય સ્થાનોથી સો ગાઉ દૂર નહાસીને, પચાસ વર્ષ પહેલાના ભૂતકાળ અને પચાસ વર્ષ પછીના ભવિષ્ય કાળનો બુદ્ધિથી અનુસંધાન કરીને બચાવના સંગીન માર્ગો શોધી કાઢવા જેઈએ. આજની સભાઓ ફસાવવાની જાળો છે, અને આપણી

૩૫

મૂળ સંસ્થાઓને તોડવા માટે લોકોને આકર્ષિત બુદ્ધિભેદ કરવાનું સાધન છે. આપણી મૂળ સંસ્થાઓમાં બંધાયેલા આપણને એવી સભાઓમાં જવાને કાયદેસર હક નથી, છતાં જેઓ જાય છે, તેઓ સ્વદ્રોહ કરે છે. એ ઝેરી જાળો છે.

હવે પછીના ભવિષ્યમાં આર્યપ્રજાએ અને તેના ધુરંધરોએ કષ્ટ દિશાએ પ્રજાની દોરવણી કરવી તેને માટે કંઈક કર્તવ્ય દિશા જણાવીએ છીએ. જો કે હવે પછીના વખતમાં કેટલાક પરદેશી લોકો બહારથી આવીને આપણી સંસ્કૃતિના વખાણ કરતા અને તેના વિકાસમાં મદદ કરતા તથા તેના ઉંડા રહસ્યો સમજાવતા આપણને માલૂમ પડવાના છે. પરંતુ તે કોઈના વિશ્વાસ કરવાને નથી. કેમકે-આપણું હિત આપણે જેટલું સમજી શકીએ તેટલું ખીજ ન સમજી શકે. કદાચ તેનો પ્રતિકાર ન કરી શકાય, તો પણ વિશ્વાસ તો નજ કરવો. આપણા જ કેટલાક ભાઈઓને એજન્ટ બનવાનો પ્રસંગ આવ્યો હોય, તો તેનો પણ વિશ્વાસ કરવો નકામો પડશે. માટે પૂરા સાવચેત રહેવું પડશે. કેમકે-આપણી સંસ્કૃતિ આપણા જીવનમાંથી ખસી જાય, અને ખીજ તે ધારણ કરે, તેથી આપણો આર્ય પ્રજાનો તો નાશજ થાય. આપણી સંસ્કૃતિ આપણો જીવન પ્રાણ છે. આપણને આપણા જીવનમાં રહેલા દુર્મને ખીજ સ્વીકારે તો વાંધો નહીં, પરંતુ સ્વાર્થી પ્રજાઓ તેમ કરી શકે નહીં.

આ જમાનામાં આપણી રક્ષક કર્તવ્ય દિશા

આર્ય સંસ્કૃતિને ટકાવી રાખવા માટે: આર્યસંસ્કૃતિ અને પૂર્વાપરના પવિત્ર સંસ્કારની વારસદાર આર્યપ્રજાને જગતમાં ટકાવી રાખવા માટે: આર્ય સંસ્કારોને-વળગી રહેલી: આદર્શ માનતી: અને જીવનમાં સાક્ષાત્ જીવતી: ભારતીય આર્ય લોહીવાળી: પ્રજાને ભારતવર્ષ સાથેનો સંબંધ કાયમ ટકાવી રાખવા માટે: અને ને સર્વના અતિમહત્વના કેન્દ્રભૂત જૈનશાસન: તેના તત્ત્વો: તેનો પૂર્વાપરનો વહીવટ: અને તેના મુખ્ય મુખ્ય પ્રતિકો ટકાવી રાખવા માટે: મુનિ મહારાજાઓએ પણ દર્શનશુદ્ધિના કર્તવ્યની દૃષ્ટિથી હાલના જમાનામાં હવે પછી કંઈ જાતના ઉપદેશો આપવા તરફ વલણ ધરાવવું જોઈએ? અને આર્ય પ્રજાનું તદ્દનુકુળમાનસ ઘડવા માટે કયા પ્રયત્નોને સમ્મત થવું જોઈએ? તે વિષે અત્યંત દુઃકાળમાં નિર્દેશ કરી આ ઉપોદ્ધાત સંપૂર્ણ કરીશું.

૩૬

૧. ધર્મ:

૧. પોતપોતાના ધર્મને વળગી રહેવું—દરેકે પોત-પોતાના ચાલુ ધર્મમાં સ્થિર રહેવું. ધર્મ પરિવર્તન કરવું કે કરાવવું નહીં. વિશ્વધર્મ પરિષદ: સર્વધર્મ પરિષદ: સંપ્રદાયોની એકતા: વિગેરે પ્રવૃત્તિને ટેકો ન આપવો. પરંતુ તે તે ધર્મવાળાઓની સમગ્ર પ્રતિનિધિભૂત જે જે મુખ્ય સંસ્થા હોય તેની સાથેની એકસંધી સંધિથી જળવી રાખવી. તેમાં પ્રથમ આર્યધર્મો અને પછી અનાર્ય ધર્મોવાળાઓ સાથે, સર્વ આર્યધર્મોની નીતિને અનુસરીને તેમાંની મર્યાદાપ્રમાણે એકસંધી જળવવા ગોઠવણ કરવી. શ્રીસંઘની પૂર્વ-પરની નીતિ અને મર્યાદાઓ ધ્યાનમાં લઈ તેના સિદ્ધાંત અનુસાર જ તાત્કાલિક સંજોગોમાં વર્તવું.

૨. ધર્મોની ક્રિયામાં રત—દરેક ધર્મવાળાઓ પોત-પોતાની ધાર્મિક માન્યતામાં રહીને પોતપોતાના ધર્મની ક્રિયા કરશે, તોજ તે તે ધર્મો ટકી શકશે. ક્રિયા-આચાર છોડશે, કે પ્રજ્ઞના જીવનમાં બીજા લગતાજ આચારો-વર્તનો દાખલ થઈ જશે ને પોતાના મૂળ ધર્મોનો પોતામાંથી લોપ થઈ જશે. કોઈપણ લાવનાને જીવવાનો આધાર પ્રજ્ઞના રોજના જીવનમાં વણાયેલી તેની ક્રિયા ઉપર છે.

૩. ધર્મના ચાલુ પર્વો-અને આચારો—ધર્મના ચાલુ પર્વો-અને આચારો વિગેરે હોય, તે મૂળ પદ્ધતિ પ્રમાણે ચાલુ રાખવા, નવા ઉમેરવા નહીં. જ્યંતી માત્રનો ત્યાગ થવો જોઈએ.

૪. નવામત-પંથ ન પાડવા.—નવા નવા મત-પંથ-જમાવવા નહીં. અને જમાવવાનું વાતાવરણ કોઈ ઉત્પન્ન કરે, તો ખુબીથી ઉત્પન્ન ન થવા દેવું. ગમે તે મૂળ વર્ગમાં રહીને તેની મર્યાદાને અનુસરીને ભલે પોતાને ગમે તે બીજા કોઈપણ મૂળ વર્ગની ક્રિયા બીજાની ટીકા કર્યા વગર કરે. તેની સામે વાંધો લેવાનો ન હોય. જીવનમાં ધર્મ જોઈતો હોય, તેણે, પોતાની જેના ઉપર શ્રદ્ધા હોય, તેનીજ ક્રિયા તો કરવીજ જોઈએ.

૫. જૈનધર્મના અંગો-ટકાવવાના મુખ્ય પ્રતિકો-કરેભિ ભંતે સૂત્ર: પંચાંગીની માન્યતા: શત્રુજય તીર્થ: ચોવીશેય તીર્થ'કરોને પૂજ્યદેવ માનવાની ભાવના: પાંચ પ્રતિકમણુ: પર્યુષણ પર્વ: સાંવત્સરી પર્વ: ક્ષમાપનાની પત્રિકાઓ: કલ્પસૂત્ર: સાંવત્સરિક બહેર પ્રતિકમણુ: આયંબીલની ઓળી: અયાન્ત્રિક તીર્થયાત્રાના સંઘ કાઢવા: કાયમી બચાવ માટે આગમો લખાવવા: નવા પ્રતિમા અને મંદિરો ભરાવવા: તે તરફ પૂજ્યબુદ્ધિ: સાધુ-સાધ્વી વર્ગ તરફ પૂજ્યતા: કલ્યાણક ભૂમિઓની વાસ્તવિક રક્ષા: સામાયિક વિગેરે ક્રિયાઓની ચાલુ પ્રવૃત્તિ: ધાર્મિક સાત ક્ષેત્રોની રક્ષા અને ઉપદેશ: સાધર્મિક વાત્સલ્યોના જમણુ: દેશો ચોપડાની સાંગોપાંગ પદ્ધતિ: સંઘના પૂર્વા-પરના બંધારણુ: સકળ સંઘના એક આચાર્ય પ્રતિનિધિ: પ્રાચીન શાસ્ત્રો ઓખીને મોઢે કરીને લણવા: ચાલતી આવતી પરંપરા પ્રમાણુજ તેના અર્થ સમજવા: મેંબરોને બદલે કાર્યવાહકો નીમીને કામ કરવાની પદ્ધતિ ટકાવી રાખવી: ગુરુઓ મારફતજ ખાસ ધર્મોપદેશ સાંભળવો: મુખ્યપણે ઉપાશ્રયમાં જ વ્યાખ્યાન ચાલુ રાખવા: સંયમી-ક્રિયાપાત્રો અને તપસ્વીઓની ભક્તિ: શ્રાવકોમાં અનુકમ્યતાની ભાવનાનો અભાવ: અતુર્વિધ સંઘની અપૂર્વ સંસ્થા તરફ સંપૂર્ણ વફાદારી: જ્ઞાતિઓની પવિત્રતા અને પરંપરાના વહીવટોનો ટકાવ: અને તેના તરફ વફાદારી: જ્ઞાન ભંડારો ઉપર તદ્દન સ્વતંત્ર શ્રી અતુર્વિધ સંઘને જ કબજો: કમીટીઓ અને ટ્રસ્ટીઓને બદલે કાર્યવાહકોની નિમ-ણીકથી તીથોનો વહીવટ કરવો: વિગેરે.

૬. નુકશાનકારક પ્રતિકો—પ્રગતિ: ઉન્નતિ: આગળ વધવું: વિગેરે વિચારો: આધુનિક કેળવણી: જૈન શૈલીને અનનુસરતા ગમે તેવા સાહિત્ય તરફ પ્રેમ ઢળવો: યાત્રાને બદલે ટુર-મુસાફરીની ભાવના: આર્ય-પ્રજના પૂજ્ય પુરુષોને બદલે સીવીલાર્ધજ નેતાઓને માન આપવું: ધાર્મિક ક્રિયાને ખૂબને અવિહિત પ્રવૃત્તિઓ કરવી: જ્યંતી વિગેરે નવા પર્વો: એસોશિયેશન: કોન્ફરન્સ: મંડળો: વિગેરે નવી સંસ્થાઓ: અહુ મતવાદ: પત્રકોનો ખાસ વહીવટ: પર્વોની આરાધનામાં અંતરાય પાડનારી ભુદ્ધિભુદ્ધિ પ્રવૃત્તિઓ: પરંપરાથી ચાલ્યા આવતા કૌટું-

૩૮

ખિક, સામુદાયિક, અને જાહેર ધાર્મિક રીત રીવાજોનો ત્યાગ કરી નવાનવાનો અમલ કરવો: આગમો છપાવવા: ગીતાર્થ શિવાયના મુનિ મહારાજઓમાં છાપા વાંચવા-છપાવવાની પ્રવૃત્તિ: પ્રાચીન શોધ-ખોળને નામે શીલ્પ અને કળાને નામે જ પ્રાચીન વસ્તુઓ શોધવી: સાધુ—સાધ્વીની નિંદા અને તેમને સુધારવા સાધુ થયા વિના બહાર પડવું: કલ્યાણક ભૂમિઓના વહીવટો કમીટીને સોંપવા: સામાયિકાદિને બદલે ધ્યાન ધરવાની પ્રવૃત્તિ: નગર મંદિરમાં જવાની આગસે ઘરમાં પ્રતિમાજીની સગવડ રાખવી: ફોટા અને અપ્રતિષ્ઠિત પ્રતિમાઓના દર્શનથી સંતોષ માનવો: સાત ક્ષેત્રો શિવાય બીજા કામોમાં તેમજ મનમાં આવે તેવા ખાતાઓ ઉભા કરવા તથા તેમાં નાણા ધર્મબુદ્ધિથી આપવા: સંસ્થાઓના ફંડમાં પૈસા આપવામાં જ સાધર્મિક વાતસલ્ય માની લેવું: ક્રિયાના વિરોધ તરીકે જ્ઞાનનો પ્રચાર: નજીવા કારણે સંઘના વંશવારસાના આગેવાનોને રદ કરવાના વિચારો અને પ્રવૃત્તિઓ: સંઘના બંધારણના સૂક્ષ્મતરવોનો સ્વીકાર ન કરવો: અને બહુમતીના ધોરણે બંધારણો અમલમાં લાવવા: નાની મોટી નવી નવી સામુદાયિક મંડળાદિ સંસ્થાઓ સ્થાનિક ગામડાઓમાં પણ સ્થાપવી: સાતક્ષેત્રના વિપરીત અર્થ: દ્રવ્યક્ષેત્ર કાળ લાવના વિપરીત અર્થ: અલગ અલગ સંઘાડાના અલગ અલગ પ્રતિનિધિઓના ચે પ્રતિનિધિને અલાવ: ગોખવાની પદ્ધતિ સામે ટીકા અને વિરોધી પ્રચાર:—“ગોખણપટ્ટી” શબ્દમાં નિન્દાનો ધ્વનિ છે. યુરોપીય શૈલી, દૃષ્ટિ અને તેની તુલનાને મુખ્ય રાણીને પ્રાચીન શાસ્ત્રોના અર્થ વિચારવા: આજની ખોટે રસ્તે દોરનારી શોધખોળને ઉત્તેજન અને તેના ઉપર અંધશ્રદ્ધા: કોઈ પણ નાના મોટા કામમાં સમિતિ—કમીટી નિમવાની હાનિકારક ટેવ: ગમે તેના લાખણો સાંભળવા: ઉપાશ્રયમાં ગમે તેને લાખણ કરવા દેવું: મુનિ મહારાજઓએ જાહેર લાખણ આપવાની પ્રવૃત્તિને પોષવી: ધર્મ કરતાં આધુનિક વિજ્ઞાનને ચડીયાતું, અને વધુ હાનિકારક માનવાને બદલે હિતકારક માનવું: લાઉસપીકરાદિનો ઉપયોગ: ભક્તિને બદલે સેવાના નામ નીમે ધંધાદારી પદ્ધતિને ઉત્તેજન: શ્રાવ-

૩૯

કોને ધાર્મિક અને ધર્મોદ્ધાર ખાતામાં નોકરી રાખવા અને શ્રાવકોએ રહેવું: દહેરાઓમાં પૂજારી તરીકે પગારદાર શ્રાવકો: આશ્રિત ખાતાઓ અને ફંડો ઉપર વધતો જતો શ્રાવકોની આજીવિકાઓનો આધાર: અનાશ્વાશ્રમે બાળાશ્રમે સીદ્ધાતાઓ માટે સ્થાયિ ફંડો ઉભા કરવા: ચતુર્વિધ સંઘની સંસ્થાનું અસ્તિત્વ છે? કે નહીં? તે વિષે ઉછરતી પ્રજાની ઉપેક્ષા વધે તેવા પ્રયાસો: જ્ઞાતિઓ તોડવાના પ્રયાસો: અને તોડનાર કાયદાને ટેકા: રોટી બેટી વ્યવહારમાં સેળસેળપણું: જ્ઞાતિના મૂળ બંધારણ ફેરવી કમીટીના રૂપમાં લઈ જઈ બહુમત ઉપર બંધારણો રચવા: જ્ઞાતિના હાલની પદ્ધતિના સમ્મેલનો: જ્ઞાતિઓના બંધારણો તોડવા માટે પ્રથમ ભળતા બંધારણ ઉપર ચડાવી દઈ મૂળ બંધારણ તોડી જ્ઞાતિઓ જ તોડી નાખવાના રસ્તે ચડી જવું: જ્ઞાતિઓ સામે કેસ માંડવા: તેમાં અખેડા થાય તેવા પ્રસંગો ઉભા કરવા: જ્ઞાતિના નિયમો: હુકમો; કરાવોને અમાન્ય ગણવા: પોતાની જ્ઞાતિ શિવાય બીજે કન્યા વ્યવહાર કરવા લલચાવું: જ્ઞાન ભંડારોને સાર્વજનિક જાહેર લાઇબ્રેરી તરીકેનું રૂપ ધીમે ધીમે લે, તેવા સ્વરૂપમાં મૂકવા: સકળ સંઘના જ્ઞાન ભંડારોછતાં ખાસ ટ્રસ્ટી તરીકે રક્ષણ કરતા અમુક ગામના જ માનવા: અને ગમે તેમ કરવાની તેની સત્તા માનીને પરંપરાની રીત શિવાય બીજી રીતે સંઘની મર્યાદા [બહારની રીતે] તેનો ઉપયોગ થવા દેવો: પ્રજાનો બુદ્ધિભેદ કરનારી ફરતી કે સ્થાયિ લાઇબ્રેરીઓને ટેકો: નવાપ્રતિમા નવા, મંદિરો, નવા દીક્ષિતો, પરંપરા અનુસાર નવા ગ્રંથોની રચના, વિગેરે સામે વિરોધ: નાશ કરનારી આજની પરિવર્તનની ભાવનાને ટેકો: જમાનાને નામે ચાલતો કેઇપણ વાતને ટેકો:

આમાંના કેટલાક સીધી રીતે નુકશાનકારક છે. ત્યારે કેટલાક બહારથીલાભકારક જણાય છે, છતાં મૂળસ્થિતિથી એક બે પગથિયા ઉતારીને ભળતે જ માર્ગે લઈ જઈ આગળ નુકશાનના રાજમાર્ગ ઉપર ચડાવી દેવાના પ્રાથમિક પ્રયાસ રૂપે હોવાથી પરિણામે નુકશાનકારક છે, તેથી અમે નુકશાનકારક પ્રતિકોનો ટીપમાં એવા કેટલાક મુદ્દાઓ પણ સામેલ રાખ્યા છે. મુનિઓ, ત્યાગીઓ,

સાધુ, સંતો, બાવાઓ, બ્રાહ્મણો, ફકીરો તરફ તે તે વર્ગમાંના સુધારકોના અભાવનો, અને આર્ય સંસ્કૃતિના રીતરીવાજો, માન્ય દેવો, સામાજિક સ્થિતિ, વિગેરે ઉપર સીધી કે આડકતરી ટીકા કરનારા સાહિત્યનો, પણ આ નુકશાનકારક પ્રતિકોમાં સમાવેશ થાય છે. તે સર્વથી જેમ બને તેમ દૂર ભાગવું. ગમે તેવા લાભોથી લલચાવું નહીં. કેમકે—તેથી પરિણામે અહિત થાય, એ પણ એક જાતનું અસત્ય છે.

૨. અર્થ

૧. ધંધા—દરેકે પોતપોતાના પરંપરાના મૂળ ધંધાને વળગી રહેવું જોઈએ.

૨. અર્થશાસ્ત્રના સિદ્ધાંતો—કોલેજમાં ચાલતા અર્થશાસ્ત્રના સિદ્ધાંતોનો અમલ આ દેશની આખી પ્રજાને મૂળધનથી બેકાર બનાવે છે. છતાં કેટલુંક બાહ્ય ધન ને ધંધા દેખાય છે, તે ક્ષણિક હોઈ ભ્રમણામાં નાંખે છે. કેમકે-તે પરદેશીઓએ ધંધા માટે પોતાનું ધન અહીં રોકેલું છે:

૩. ખર્ચ સિદ્ધાંતોની શોધ—આર્યપ્રજાના ખેતી: વેપાર: વિગેરે ધંધાઓમાં હજારો વર્ષથી ગુંથાયેલા અર્થશાસ્ત્રના સાધક અને સર્વ પ્રજાને હિતકર અજબ સિદ્ધાંતોની પાકે પાયે શોધ કરી અમલ કરવો જોઈએ.

૪. આ દેશમાં પાકે પાયે બેકારી ઉત્પન્ન થવાના પ્રતિકો—બેકો: રોકડાનો વ્યવહાર: ઉધાર વ્યવહારની ઘટતી જતી પદ્ધતિ: રાજ્યોને સંસ્થાન કે સ્ટેઈટ ગણવા: કેટલાક જકાતી તત્ત્વો: વિદ્યોટીની પદ્ધતિ: ઘરોના આજના લેખો: પરદેશી માલની વપરાશ: પરદેશી કળાઓને ઉત્તેજન: દેશી મિલોના માલનો વપરાશ: કેન્ગ્રેસ સાથે સંબંધ ધરાવતા ચરખાસંઘ વિગેરે સંસ્થાઓ મારફત વેચાતા શુદ્ધ સ્વદેશી ગણાતા માલનો વપરાશ: યાંત્રિક ધંધાઓની કેળવણી: યાંત્રિક ધંધાઓનો વિકાસ: યાંત્રિક ખેતી: દુધાળા ઢોરને બચાવવા, અને બીજાને ન બચાવવા કે તેને માટે તત્સ્થ રહેવું: આજની પશુઉછેરની સંસ્થાઓ કે કેટલ કેમ્પની સંસ્થાઓને ઉત્તેજના: પાંજરાપોળોનો વિરોધ: ખેડુત અને પશુપાલક પ્રજાને ભણવા માટે ફરજ પાડી તેઓને ચાલુ ધંધાથી ચૂકવવાની ગોઠવણનો પ્રચાર:

ચક્રીલાત, ડોક્ટરી, ઇજનેરી, એગ્રીકલ્ચર, વિગેરે ધંધાના શિક્ષણ આપનારી સંસ્થાઓમાં આપણી દરવર્ષે વધુ ભરતી થવી: સહકારી મંડળીઓનો પ્રચાર: વેઠ તરફ વિરોધ: કંપની સીસ્ટમના ધંધા: પ્રથમની, અને વર્ધાસ્કીમની હાલની કેળવણી: વ્યક્તિગત શાળા અને ધંધાઓને અનુત્તેજન: દરેક ધંધા માટે પરવાના પદ્ધતિ: મુખ્ય પ્રજાને બદલે બહારના ચાહુદ્દી: યુરોપીય: વિગેરે લોકોને ધંધાની સગવડો કરી આપવી: હાલના પ્રદર્શનો: વિગેરે આર્યપ્રજામાં હજુ વધુ ને વધુ બેકારી ફેલાવવાના મુખ્ય મત્થકો છે.

ફેલાતી બેકારીને માત્ર ઢાંકવાના [અટકાવવાના નહીં જ] ઉપાયો—ગ્રોડિંગો: અનાથાશ્રમો: બાળાશ્રમો: સસ્તા ભાડાની ચાલીઓ: દવાખાનાઓ: ચેરીટેબલ ફંડો: વિગેરેને બદલે કુરુદિઓ: કુરીવાજો: અંધશ્રદ્ધા: અજ્ઞાન: સ્થિતિ ચુસ્તતા: ધર્મગુરુઓ: વિગેરે બેકારીની ઉત્પત્તિના કારણો ન છતાં, તેને ગણવા-ગણાવવા: પટેલોને બદલે તલાટીઓને સીધા યા આઠકતરા ગામડાના પ્રમુખો બનાવવા: પ્રાચીન ગ્રામ્ય પંચાયતોને બદલે નવી ગ્રામ્ય પંચાયતો વિગેરે: ધંધામાં ઉત્થલપાત્થલો—એક ધંધામાંથી બીજામાં, બીજામાંથી ત્રીજામાં પ્રવેશ: મહેનત સાથેના ધંધા છુટી જવા: યોગ્ય ખાનપાનની સગવડોનો અભાવ થતો જવો: અને ચિંતાવધતી જવી: શહેરી અને અસ્વાભાવિક જીવન થવા: તેથી થતી જતી શારીરિક નબળાઈનો ટોપલો વ્યાયામશાળાઓના અભાવ ઉપર નાંખવો: ખર્ચાળ વ્યાયામશાળાઓ ઉપર આખી પ્રજાના શારીરિક વિકાસનો આધાર રાખતા થવું.

યુરોપની ગોરી પ્રજાઓના આર્થિક હિતો તથા પરદેશી વ્યાપારીઓના આર્થિક હિતો તેમજ ખુદ ઈંગ્લાંડના અને તેની પ્રજાના આર્થિક હિતોના પ્રચારમાં આપણી પ્રજાના હિતો માનીને ભોળા થઈને સહકાર આપવો: હવે પછીના તેઓના સ્વાર્થો માટે ગોઠવાતી એવાજ પ્રકારની આજની પ્રજાકીય અને રાજ્યકીય સત્તાઓના નામનીચે ચાલતી કોંગ્રેસ વિગેરેની પ્રવૃત્તિઓમાં રસ લેવો: આ દેશમાંના ગોરી પ્રજાના વ્યાપક વસવાટના માર્ગોને ઉત્તેજન આપવાની દૃષ્ટિથી ઈંડિયા આફ્રીસ મારફત ઘડાયેલા કાયદાઓને દેશી રાજ્યોની

અને ખ્રીટીશ રાજ્યોની કોર્ટો, વકીલો, અમલદારો વિગેરે મારફત આપવામાં આવતો મજબુત ટેકો: કે જે કેટલાક ધીમેધીમે આ દેશની હિંદુ શબ્દની વ્યાખ્યામાં સમાવી ભારતીય આર્યપ્રજ્ઞના જીવનના અનેક અંગોમાં અને હિતના માર્ગોમાં પ્રવેશ કરી વિધનભૂત બની શક્યા હોય છે, અને બનશે દેશી રાજ્યો સામેનો કેટલોક ખોટો પ્રચાર: લઘુમતી અને યુરોપીય પ્રજ્ઞના સ્પેશ્યલ હુકમો વિષેના, અને મૂળ એક સંખી તોડી હિંદુ મુસલમાનની આજની કૃત્રિમ એકસંખીના પ્રયાસો: સંપૂર્ણ કે સંસ્થાનિક સ્વરાજ્યની સ્થાપનાના પ્રયાસો: પ્રથમની કે વર્ધા સ્કીમની કેળવણી બેકારી ઉત્પન્ન કરનાર અને બેકારીથી ઉત્પન્ન થયેલ છે, તેને ટેકો: “હિંદુઓએ મસ્જિદ આગળ વાળાં ન વગાડવા, અને મુસલમાનોએ ગોવધના સંબંધમાં હિંદુઓની લાગણીને માન આપવું.” એ જાતની મહાજનની એકસંખીની સંધિમાં સ્વતંત્રતાને નામે પાડવામાં આવતા ગાબડાઓની હિલચાલને સારી માનવી : હિંદુઓની સત્તા અને મર્યાદાઓ તોડવા મુસલમાનોને આડે ધરવા ધંધાના તથા સામાજિક કાયદાઓને ટેકો: વિગેરે

આપણી બેકારી ટાળવાના ખરા ઉપાયો—બેકારી ફેલાવનારા અને ફેલાવી બેકારીને ખોટી રીતે ઢાંકવાના માર્ગો ન હોવા, તેને ઉત્તેજન ન આપવું, એ જ આપણી બેકારી ઓચ્છી થવાના ઉપાય છે. નાનામોટા યંત્રોની મદદથી ખીલતા ધંધા અને હુન્નર ઉદ્યોગો વધુ બેકારી લાવશે. પરદેશગમન આર્યપ્રજ્ઞનો આ દેશ સાથેનો વસવાટનો હક નાબુદ કરશે. વિદ્યોટિની પદ્ધતિ રાજ્ય સંસ્થાને ઉત્પન્નમાં ભાગીદારને બદલે માલિક બનાવે છે. “ખેડે તેની જમીન” એ કામચલાઉ સિદ્ધાંત પરદેશી ખેડુતોને અહીંની જમીન અપાવવા માટે થશે. સહકારીમંડળીયો અને લેણાદેણાના આજના કાયદા પરદેશી મૂડી ખેતીમાં રોકી, દેશી વેપારીઓને નિંદી તે ધંધામાંથી છુટા કરવા માટે જણાય છે.

૩. કામ

૧. સંયમ ધર્મ, પૂર્વના મહા પુરુષો, પૂર્વજો, ધર્મગુરુઓ, આર્યભાવનાવાળા માખાપો, પ્રાચીન સંસ્કૃતિ તરફ પ્રેમ, જીવનની

સાદાઈ, આર્યસંસ્કૃતિને અનુસરતા દરેક પ્રકારના રીતરીવાજો, આર્ય કુટુંબની લગ્ન, શરમ, મર્યાદાઓ પાળવા, વિગેરે તરફ પ્રબળો આદર ટકાવી રાખવો જોઈએ.

૨. પહેરવેશ, ઘર, શહેર, ગામડાં, વિગેરેની રચનામાં સાદાઈ અને આર્ય રીતભાત અને શિક્ષણના નિયમો વિગેરે ટકી રહેવા જોઈએ.

૩. પૂર્વકાળથી આદ્યા આવતા લગ્નાદિ વ્યવહારો અને તેના ઉત્સવો આદ્યા આવતા રીતરીવાજ પ્રમાણે જ ચાલુ રહેવા જોઈએ.

૪. પુરોહિતો: ગોરો: ધર્મસંસ્થાઓ: વિગેરેના જે સંબંધો અને લેવડદેવડ, કર વિગેરે હોય તે ચાલુ રહેવા દેવા જોઈએ. તોડવા નહીં, ને નવી રીત દાખલ થવા ન દેવી. અમલદારોની જાળ ઓછી કરી, પ્રબળો આર્થિક શોષણનો ભાર ઓચ્છો કરી, વેઠ વિગેરે ચાલુ રહે, તેમાં એટલું નુકશાન નથી. અમલદારોના પગાર પૂરા પાડવા, અને વેઠ બંનેય યોજાઉં ન શકે. વેઠ શબ્દમાં સહકાર સહાનુભૂતિ સેવા અને મદદનો ભાવ છે, છતાં તેને હાલમાં ખોટા રૂપમાં ગોઠવી નિંદવામાં આવ્યો છે.

૫. જૈન લગ્નવિધિ, ઓછા ખર્ચના લગ્ન, સીવિલ મેરેજ, લગ્ન કરાર, આંતરજાતિય-આંતરરાષ્ટ્રીય લગ્ન, મુક્ત વિહાર વિગેરે, તરવોને સિદ્ધાન્ત તરીકે ઉત્તેજન આપવા જેવું છેજ નહીં.

૬. આજના-એક પત્નીત્વ: વિધવા પુનર્લગ્ન: છુટાછેડા: સ્ત્રીઓની આર્થિક સ્વતંત્રતા: સ્ત્રીઓના વારસા હક્ક: લલિત કુળાઓની ખીલવણી: સ્ત્રીકેળવણી: સંતતિનિયમન: સ્ત્રીઓના હક્કો: બાળલગ્નનિષેધ: વૃદ્ધવિવાહ અટકાયત: બાળસંરક્ષણ: મરણપાછળ રહવું કુટુંબનો નિષેધ: આધુનિક અક્ષર જ્ઞાન યોજના અને દારૂ નિષેધની હીલચાલ: એ વિગેરે વિચારો તરફ પ્રબળ ન દોરાય, તેનો ખ્યાલ રાખવો જોઈએ. અને તેના વાસ્તવિક દોષો અને તેથી પરિણામે આપણી પ્રબળો નાશ સાબિત કરી આપવો જોઈએ. પરંતુ ચાલતા રીવાજો અને વ્યવહારો ટકી રહે તેમાં કેવી રીતે હિત છે? તે સમજાવવું જોઈએ.

૭. હુંડેલો: નાટક-સીનેમા: જુગારખાના: પાનસોપારી, અને ખીડીની દુકાનો: આની હુંડેલો: શરબત વિગેરે પીણાની દુકાનો: આધુનિક યાંત્રિક વાહનો: દેશી વિદ્યાયતી દારુઓ-સોડા-લેમન-આઇસક્રીમ-સીગાર-ખીસ્કીટો-ડબલરોટી-ડબખાના શાક ને ફૂધો: ઇલેક્ટ્રીક સાધનો: આધુનિક કપડા: કપડાની આધુનિક શિદ્ધાઈ: આજના વેશના મુખ્ય પ્રતિક રૂપ માથે આગળ પડતા વાળ રાખવા: તેના આધુનિક વિવિધ સંસ્કારો: જાહેર ખબરીયા દવાઓ: ખુરશી ટેબલ, નાવેલો, જરૂર વિના લાગણી ઉશ્કેરનારા પુસ્તકો, વ્યવહારમાં પ્રાંતિક માતૃભાષા શિવાયની હીંદી વિગેરે ભાષા: આધુનિક ખેત્ર તમાસા: ખોરાકમાં વિટામીનની જ દૃષ્ટિ: વિગેરેનો ઉપયોગ પ્રજા ન કરે તેવો ઉપદેશ ચાલુ રહેવો જોઈએ.

૮. ક્ષુધા, પીપાસા, મોજશોખ, રમતગમત વિગેરેની, તથા શૃંગાર, હાસ્ય, કરુણ, અદ્ભુત, ભયાનક, ખિભત્સ, વીર, રૌદ્ર, શાંત, એ નવ રસોની, લાગણીઓને વગર જરૂરીઆતે તેમજ જરૂરીઆત ઉપરાંત અને અકાળે ઉશ્કેરણી મળે તેવા કેઇપણ તત્વોથી પ્રજાને દૂર રહેવા ઉપદેશ આપી શકાય, કેમકે-એ બાબત સાવચેત રહેવામાં નહીં આવે, તો પ્રજાની શક્તિમાં હુસ થાય છે, અને લાંબે કાળે પ્રજાનો નાશ થાય છે. કેમકે-તે અનર્થ દાંડ છે. પરંતુ યોગ્ય વખતે, જરૂરીયાત પૂરતીજ અને ખરી જરૂરીઆત હોય ત્યારે જ, લાગણી ઉશ્કેરાય તો જ પ્રજા જીવનને વિકાસ મળે છે. લાગણી ઉશ્કેરનાર નાવેલો વાંચવા, નાટક-સીનેમા જોવા, મશાલાવાળા ખોરાક ખાવા, વિગેરેનો નિષેધ આટલા માટે છે.

૯. લજ્જા, શરમ, મર્યાદા, દાક્ષિણ્યતા, ઉદારતા, અક્ષુદ્ર સ્વભાવ, પરોપકારવૃત્તિ, ધર્મસેવા, ધર્માનુસારી દેશસેવા, તદ્દનુસારી જ્ઞાતિસેવા, તદ્દનુસારી કુટુંબસેવા, તદ્દનુસારી વ્યક્તિગત જીવન, તદ્દનુસારી પ્રતિષ્ઠિત જીવનમાં ટકી રહેવા, પ્રજાને ઉપદેશદ્વારા માર્ગ બતાવવા જોઈએ. કેમકે-સંસ્કૃતિની રક્ષામાં ધર્મની રક્ષા છે. ધર્મ રક્ષામાં પ્રજાની દેશ વિગેરેની રક્ષા છે. અને દેશ રક્ષામાં બીજી અવાંતર રક્ષા એ છે.

૧૦. કુટુંબની—આખરુ, નાણા પ્રકરણીય શાખ-આંટ, નાત-જાતમાં કુટુંબનો મોહો, ધર્મ, સંસ્કાર, સ્થાવર જંગમ મિલકતો, ધન-સંપત્તિ, ઘર વિગેરે જે વારસાથી મળ્યા હોય, તે ન વાપરતાં દરેક આર્ય વ્યક્તિએ ટ્રસ્ટી તરીકે તેનું સંપૂર્ણ રક્ષણ કરી, ઉત્તરોત્તર વારસામાં સુરક્ષિત રીતે જાય, અને આગળ પણ સુરક્ષિત રહે, તેને માટે સંપૂર્ણ ખર્ચરહારી રાખી આગળ લાંબાવવા. અને તેમાંનું પોતે જે જે વિશેષ ઉપાર્જન કર્યું હોય, તેમાંથી અમુક સ્થાયિ અંશ વારસામાં જાય તેમ કરવું. સંતાનોને શિક્ષણ પણ વારસો સંભાળવાનું અને સંભાળી શકે તેવું આપવું. શિવાયના સ્વોપાજિત વધારામાંથી પોતાના જીવન વિકાસ માટે ખીજાઓના જીવન વિકાસમાં, મહત્વના ધાર્મિક સાત ક્ષેત્રોમાં ઉપયોગ કરીને સ્વપર કલ્યાણ સાધી શકાય છે. માટે એ તત્ત્વ તરફ આર્યસંતાનોનું લક્ષ્ય રહેવું જોઈએ.

૧૧. આહાર-ખાન-પાન લક્ષ્ય લોભ્ય વિગેરે ચીજોનો ઉપયોગ અને ત્યાગ જૈન લક્ષ્યાલક્ષ્ય વ્યવસ્થાની દૃષ્ટિથી પ્રજાને શીખવવો જોઈએ. વીટામીનના તત્ત્વોના ખ્યાલથી ન શીખવા દેવો જોઈએ. પ્રાણિજન્ય પદાર્થોથી મોટે ભાગે ખનતા યુનાની કે પરદેશી ઔષધો પ્રજા ન વાપરે તો સાફ. તેવો ઉપદેશ આપવો એ કર્તવ્ય છે.

પ્રજ્ઞચર્યના ફાયદા સમજાવવા કરતાં તેની પ્રતિજ્ઞાઓ લેવડાવવી વધારે ઉત્તમ છે, કેટલીકવાર ફાયદા સમજાવવા જતાં તેનું વિવેચન કરવું પડે, તે પ્રજ્ઞચર્યની ખાખતમાં યોગ્ય નથી.

૧૨. યાત્રિક ધંધાઓના પ્રચારથી, પ્રથમના ધંધામાં જ આખો દિવસ પ્રજાને યોગ્ય વ્યાયામ મળતો હતો, તે મળતો બંધ પડતો જાય છે, એકારીને આંગે પૌષ્ટિક ખાનપાન અને નિશ્ચિંત જીવન ઘટતા જાય છે, ત્યારે કારખાનાઓમાં વધુ પડતો વ્યાયામ અને શુગળામણ ભરેલા જીવનને લીધે લાખો વર્ષથી સંગઠિત થયેલું પ્રજાના મોટા ભાગનું આરોગ્ય નહીંના પૂરની માફક વહી જઈ દિવસે ને દિવસે હીનકોટિ ઉપર પહોંચી રહ્યું છે, તેને આજના અખાડાઓ અને વ્યાયામ શાળાઓ ટકાવી શકે તેમ છેજ નહીં. ઉલટા આજે તે નાશ પામતા

પ્રજ્ઞના આરોગ્ય તરફ પ્રજ્ઞનું ધ્યાન જવા ન દેતાં પ્રજ્ઞને ભૂલા-વામાં પાડી આશામાં ને આશામાં ગફલતમાં રાખે છે. અને અમુક સંખ્યાને જ લાભ આપી શકે છે. આ બેકાર દેશ તેના ખર્ચને પૂરો પહોંચી વળી શકે તેમ નથી, વ્યાયામના વિદેશી સાધનોના વકરાની અખાડા પણ એક નાની છતાં ધીમે ધીમે વિકાસ પામતી એજન્સી છે.

પ્રજ્ઞની સ્વાભાવિક સ્થિતિમાં અખાડા અને વ્યાયામશાળાઓ પોષક થાય, ત્યારે અત્યારે નુકશાનકારક થાય છે, અને તે આખી પ્રજ્ઞના નાશ પામતા આરોગ્યને સાંધવાનો સર્વગ્રાહી ઉકેલ પણ નથી. આ તત્ત્વ માર્મિકજ માણસો સમજી શકશે. માટે જેમ અને તેમ પ્રજ્ઞનું સ્વાભાવિક જીવન ન તુટે, તે ખ્યાલમાં રાખવાનું છે. અને તેટલા આરોગ્યથી સંતોષ માનવો. નહીંતર કડી લેવા જતાં પાટાણુ ખોવાનો વારો આવશે. માટે તેમાં પ્રજ્ઞ ન દોરાય, અને “વ્યાયામના અખાડામાં ન જવાથી એકંદર નુકશાન” માનવાની ભ્રમણા દૂર કરવા જેવી છે. આજના અખાડાઓ અને વ્યાયામ શાળાઓની મદદ વિના ઉભતજાત મહેનતના કામથી જો પ્રજ્ઞ જેટલો વ્યાયામ મેળવે, તો તેની સામે વાંધો લેવા જેવું નથી.

મોક્ષ.

૧. તત્ત્વજ્ઞાની, પરમતપસ્વી, ક્રિયાપાત્ર, વ્યાખ્યાની, શાસ્ત્રજ્ઞ, લોકજ્ઞ, વિવિધ વિદ્યાવારિધિ, આચારશીળ, વિધિનાખપી, સંસ્કૃતિજ્ઞ, સંસ્કૃતિના રક્ષક: વિગેરે જુદી જુદી શક્તિ ધરાવતા મુનિ-મહાત્માઓ-બાળ, મધ્યમ અને બુદ્ધ પાત્રોને મોક્ષમાર્ગની અભિમુખ રાખી શકે, તેવા દરેક સંઘડાઓમાં હોવા ઇષ્ટ છે.

૨. ઉપાશ્રયના ભૂષણભૂત પ્રતિક્રમણ અને વ્યાખ્યાનમાં, મંદિરના ભૂષણભૂત મહાપૂજાઓ અને ઉત્સવોમાં, જૈનશાસનના ભૂષણભૂત વરઘોડાઓ અને ઉદ્યાપનાઓ વિગેરેમાં, અને જૈન ધર્મની આરાધનાના ભૂષણભૂતપર્યુષણાપર્વ તથા આયંજિલની ઓળીઓ વિગેરેમાં જેમ અને તેમ વધારે જીવો લાભ લે, તેવા દરેક પ્રકારો શાસ્ત્રમર્યાદા અને સંઘમર્યાદાને અનુસરતા તાત્કાલીન સાધનો અનુસાર આકર્ષક બનાવવા જોઈએ. તેના દરેક અંગો બળવત્તર આકર્ષક અને

૪૭

વ્યવસ્થિત બનાવવા પ્રથમથીજ એવા પ્રયાસો ચાલુ રહેવા જોઈએ કે જેથી કરીને ઉપર જણાવેલા ભૂષણો દરેક વળતે વધારેમાં વધારે સારી રીતે શોભી ઉઠે. આગ લાગે ત્યારે કુવો ખોદવા ન બેસાય. ખોટી, કૃત્રિમ, અને અમુક વખત પૂરતી કામચલાઉ દેખાવ થાય, તેવો વેગ ન આપતાં ચાલતી સ્થિતિ સ્થાયિ ટકી રહે, તેવી વ્યવસ્થા કરવી.

૩. સામાયિક, પ્રતિક્રમણ, પોસહ, બ્રહ્મચર્યવ્રત, પૂજાઓ, પ્રતિષ્ઠાઓ, અંજન શલાકાઓ, મહાપૂજાઓ, ઉપધાન વહન, તપોનુષ્ઠાનો, ગુરુ સામૈયા, સાધર્મિક વાત્સલ્યો, વિવિધ ધર્મારાધકોની ભક્તિ કરનારા ભોજન પ્રસંગો, કિંમતી પ્રભાવનાઓ, વિગેરેથી શાસનનું વાત્સલ્ય ચાલુ રહે, તેમાંજ દરેક પોતાના ધનનો સર્વોત્તમ ઉપયોગ માને, અને તેને માટે સારી રકમો કાઢે, તેવી સારી અને હિતકારક સમજ આપવાના સાથે સાથે પ્રયાસો થવા જ જોઈએ.

૪. પૂર્વર્ધિ પ્રણીત શાસ્ત્રોના યોગ્યતાનુસાર પઠન—પાઠન અર્થચિંતન અને તત્ત્વવિચારણા ભર્યા સંવાદો—તત્ત્વવાદો પ્રશ્નોત્તર વિગેરે નિરંતર ચાલુ રહેવા જોઈએ.

૫. આત્મા, આત્માનું નિત્યત્વ, કર્મ વશ્યતા, તેનો કર્મોથી મોક્ષ, તેના ઉપાયો, વિગેરે વિષે એવા સચોટ અનુભવો અને આભાસ પ્રજ્ઞમાં ઉત્પન્ન કરવા જોઈએ કે—ભવ નૈર્ગુણ્ય અને સમ્યક્ત્વના શમ સંવેગાદિ લક્ષણો સરસ રીતે પોતાનામાં કેળવવા પ્રજ્ઞ તૈયાર રહે. આધુનિક વિજ્ઞાન તરફ તેનું મન જરા પણ ન લલચાય, ઉલટું ધર્મ અને આત્મકલ્યાણકર તત્ત્વો તરફ સહજ સિદ્ધ વલણ રહ્યાજ કરે, એવા હસ્તામલકવત્ અનુભવ કરાવી દેવા જોઈએ. ચિત્તમાં એક મોક્ષની જ અભિલાષા રમતી થવી જોઈએ. એજ જીવનનો આદર્શ, તેજ સિદ્ધિ, તેજ સર્વસ્વ, અને તેજ પ્રગતિ સમજાઈ જવી જોઈએ.

૬. હાલની કેળવણી, હાલનું વિજ્ઞાન, હાલની પ્રાચીન શોધખોળ, હાલના કેટલેક અંશે ખોટા ઇતિહાસ ભૂગોળ, હાલનું અર્થશાસ્ત્ર આયશાસ્ત્ર વિગેરે મોક્ષમાર્ગથી અગળે રસ્તે લઈ જનારા તત્ત્વો

૪૮

પ્રજ્ઞાને તુચ્છ અને અહિતકર લાગે, તેવી રીતે વાસ્તવિક સત્ય છે, તે સમજાવવું જોઈએ.

૭. સર્વધર્મ સમલાવ અને સર્વના તત્ત્વ સમજવાની વાતો, તેવા પુસ્તકો, તેવા ઉપદેશો પ્રજ્ઞા ન સાંભળે, ન વાંચે, તે ઇચ્છવા જેવું છે. કેમકે-તેમાં પરિણામે કશો વાસ્તવિક સાર નથી, હાલની સાહિત્ય સંસ્થાઓ, ફરતી લાયબ્રેરી, ટાઉનહોલના ભાષણો, વિગેરેને ઉત્તેજન આપવું એટલે આર્ય પ્રજાની બુદ્ધિને ડહોળનારા સાધનો ઉભા કરવા, એ અર્થ થાય છે. પ્રજાનો બુદ્ધિભેદ પણ પ્રજાના નાશનું મોટું કારણ થાય છે.

૫. પ્રકીર્ણ

૧ સ્ત્રીવીલાઈઝની સંસ્કૃતિ—એટલે હાલનો જમાનાવાદ. જે નવો ઉત્પન્ન કરવામાં આવેલ છે, તે કુદરતી નથી. જો તે જગતમાં વ્યાપક કરવો હોય, તો આર્ય સંસ્કૃતિ ટકી શકે જ નહીં ? આર્ય સંસ્કૃતિએ ટકવું હોય, તો સિદ્ધાન્ત તરીકે જમાનાવાદને ટેકો આપી શકાય નહીં.

૨ ઐતિહાસિક શોધખોળ—આજની ઐતિહાસિક શોધ ખોળ અને પુરાતત્ત્વ આપણને અવળે માર્ગે દોરનાર છે: તેની સાથે આપણા શાસ્ત્રના સત્યો તોળી જોવાની જરૂર નથી. પરંતુ આપણા સત્ય વિધાનોને મદદ મળે તેવી ઐતિહાસિક શોધખોળો અને પ્રાચીન અવશેષોની શોધખોળ સ્વતંત્ર પણે કરવી જોઈએ. યુરોપીયનોએ શોધેલી ઐતિહાસિક શોધોને સાચી માની તેની સાથે આપણા શાસ્ત્રો ઘટાવીશું, તો તે લગભગ ખોટા માલૂમ પડવાના. આપણા શાસ્ત્રોની બિનાઓ ઉપર દૃઢ શ્રદ્ધા રાખી તેની સાથે સંવાદક શોધખોળો શોધી તેની સાથે ઘટાવીશું, તો-આપણા શાસ્ત્રો ખરા લાગશે, અને શાસ્ત્રો ઉપર દૃઢ શ્રદ્ધા ટકી રહેશે. બુદ્ધિભેદ થવાના કારણનો આ સૂક્ષ્મ માનસિક પ્રકાર છે. આપણે એક લખાણ લખીને સામાને સુધારવા આપીએ, તે ગમે તે સુધારો કરે, છતાં મોટેભાગે આપણી ગોઠવણમાં તે આવી જાય છે. અને તેમના

લખાણમાં આપણે ગમે તેટલા ફેરફાર કરીએ, તો પણ આપણે મોટે ભાગે તેની ગોઠવણમાં આવી જઈએ છીએ. એવા કેટલાક દસ્તાવેજ લખાણો થાય છે. તેવી ખારીક ગોઠવણ આ પુરાતત્ત્વની આજની ગોઠવાયેલી શોધખોળમાં છે. એની એ વાત એવી ખુબીથી મૂકાય, કે તેમાંથી અનુકૂળ કે વિપરીત જેવી અસર ઉપજાવવી હોય, તેવી ઉપજાવી શકાય છે.

૩ જીવદયા—આપણી જીવદયા સર્વ પ્રાણીઓને બચાવવાની છે. મનુષ્યોને પણ. પરંતુ મનુષ્ય પ્રાણી બુદ્ધિશાળી હોવાથી પોતાની જાતે પોતાનો બચાવ કરી શકે છે. વળી, સમાજ વ્યવસ્થા, કુટુંબ વ્યવસ્થા, રાજ્ય વ્યવસ્થા, વિગેરે મનુષ્ય જાતે મનુષ્યોના બચાવ માટે ગોઠવેલ છે. માત્ર મુંગા પ્રાણીઓનું કોઈ બેલી ન હોવાથી તેને માટે આપણે અનેક પ્રકારે દયા પજાવીએ છીએ.

ધંધામાં ઉપયોગમાં આવતા ગાય બળદ વિગેરે પાળેલા પ્રાણીઓ જન સમાજના ધંધાનું અંગ હોવાથી લોકો તેનું રક્ષણ કરે છે. એટલે એ પણ બોલે આપણે માથે ન રાખતાં માત્ર લુલા લંગડા પૂરતી પાંજરાપોળો મારફત જીવદયાનો પ્રશ્ન ઉઠેલીએ છીએ.

ત્યારે આજે યાંત્રિક વાહનો થતાં અને લોકોમાં બેકારી ફેલાતાં પાંજરાપોળના ખર્ચને ન પહોંચી વળવાના કેટલાક દાખલા બનતાં તેને ઇરાદાપૂર્વક “કસાઈખાનાની ઉપમા આપી, ખેતરો રાખી, ઘાસ ઉગાડી, દૂધ વેચી નિલાવ કરવો.” વિગેરેથી ધંધાદારીને રસ્તે ચડાવી દઈ તેની દયામયતા ફેરવી નાંખવાના પ્રયાસ થાય છે. પણ ઉચ્છેર પ્રજાએ ધંધાની દૃષ્ટિથી કરવો જોઈએ. નહીં કે દયાની દૃષ્ટિથી. અને નબળાની રક્ષા દયાની દૃષ્ટિથી થવી જોઈએ. પાંજરાપોળો ખર્ચને ન પહોંચી શકતી હોય, તો તેમો મૂળ રોગ યાંત્રિક ધંધા છે. પાંજરાપોળોને

૫૦

દ્ધાણા ઢોર ઉચ્છેરની ધંધાદારી પશુ શાળાઓ બનાવવા માટે તેને સાર્વજનિક બનાવરાવી હાથમાં રાખવાની ગોઠવણ કરવામાં આવી છે. દયાનું સાચું અર્થ રૂંધાવાનો ભય ઉત્પન્ન થયો છે.

તેમજ મહાજનની અસરથી આખા દેશમાં જીવદયા જુદા જુદા સ્વરૂપમાં પળતી હતી, અને આજે પળે છે. આખા દેશના હિંદુ રાજાઓનો મોટો ભાગ મહિના મહિના સુધી લગભગ પર્યુષણ જેવા પર્વોની આસપાસ જીવદયા પળાવે છે. એટલી મહાજનની [પ્રજાની] અસર છે. અર્થાત્ મહાજનની અસર આડે જીવદયાની બાબતમાં રાજ્યના કાયદાઓ આવી શકતા નથી. કેમકે-પ્રજાને માન આપવાની રાજ્યસંસ્થાની ફરજ છે.

ત્યારે-મુંબઈની-જીવદયા મંડળી-અને તેને અનુસરતી સંસ્થાઓ:—

- (૧) સમસ્ત મહાજનની પરવાનગી વિના જીવદયાની બાબતમાં રાજ્યના હિંસા પોષક કાયદા આડે આવે, તો આવવા દેવાનું ગર્ભિત રીતે કબુલી લે છે.
- (૨) લંડનમાં સ્થપાયેલી હુમીનીટી લોજ નામની સંસ્થાની પેટા શાખા જેવી એ સંસ્થા છે.
- (૩) તેણે આપણી પાંજરાપોજો ઉપર ટીકા કરનારો ઠરાવ કર્યો છે.
- (૪) માનવદયાને ઉત્તેજન આપવાની નીતિ સ્વીકારીને બીજા પ્રાણીઓનો દયા પાળવાનો સિદ્ધાન્ત ગર્ભિત રીતે ઢીલો કર્યો છે.
- (૫) મનુષ્યોની સગવડ માટે કુતરા-રખડતાં, ગધેડાં-ગાયો કે બીજા ઢોરો પક્ષિઓ-વાંદરા-હરણ-રોજ-માકડ-ચાંચડ-મચ્છર તીડ-કાતરા વિગેરે જંતુઓનો નાશ કરવાના ઠરાવોને અનુકૂળ વાતાવરણ ફેલાઈ રહ્યું છે, તેવા આજના

૫૧

જમાનાના આદર્શને લગતા રાજ્યના કાયદાની દેશ ઉપર થતી અસર એ મંડળી અટકાવી શકતી નથી. અને તેનાથી વિશ્વાસમાં રહીને મહાજન પણ કાંઈ કરી શકે નહીં.

- (૬) ખેતીવાડી ક્ષેત્રોમાં અને ખાસ ઉઘાડવામાં આવેલા તાલીમ વર્ગોમાં ખેતીને નુકશાન કરનારા ગણાતા તીડ, કાતરા, ઉંદર, વિગેરેને ભારી નાંખવાનો યુક્તિઓ અને શિક્ષણો મોટા પાયા ઉપર અપાઈ રહ્યા છે. અને તે સંસ્થા સાર્વજનિક કે સરકારી હોય છે. એટલે તેમાં આપણે જીવદયાના ખાસ હિમાયતી જૈનોનો અવાજ જ ખાસ ન આવે.
- (૭) આપણને અને આપણી અહિંસાને અવ્યવહાર ગણીને હસી કાઢે છે. એટલે પત્યું. સવાલ જવાબ જ ન રહે. તે કેમ હસી કાઢવામાં આવી? તેના ખરા કારણો હવે બહાર આવતા જાય છે.
- (૮) આપણા જૈન ભાઈઓ આવી સંસ્થાના કાર્યવાહકો હોય છે. પરંતુ તેઓને પણ તે કામમાં સાર્વજનિક સિદ્ધાન્તને અનુસરીને જીવદયાની દોરવણી કરવાની હોય છે, એટલે ઉલટા તેઓ તો તેમ કરવાને બાંધાઈ જાય છે. સાર્વજનિક આજના આદર્શની જીવદયા: અને જૈન આદર્શની જીવદયા એ બેની વચ્ચેથી પસંદગી કરવાની હોય, ત્યારે જૈન આદર્શની દયાને તેમણે પોતાની હાલની ફરજની રૂએ બાળુએ મૂકવી પડેજ છે. જો કે એટલું તેઓનું અજ્ઞાન છે.
- (૯) વળી આજે આપણા જૈન ભાઈઓ તેના કાર્યવાહકો છે, તેનું મુખ્ય કારણ તો એ છે કે-શરૂઆતમાં એવી જીવદયાની સંસ્થાની પ્રતિષ્ઠા માટે એમ થવું જરૂરી હતું. તેનો સ્ટાફ તો નવા વિચારની અહિંસાવા વિચારનોજ મોટે ભાગે હોય છે.

૫૨

- (૧૦) જેમ જેમ વખત જશે, તેમ તેમ તેની જીવદયાના મૂળ આદર્શો બહાર આવતા જાય છે, ને જશે, તેમ તેમ તેમાં અને જૈન આદર્શની જીવદયામાં આકાશ પાતાળનું અંતર દેખાશે. અને વાસ્તવિક અહિંસાથી તે સંસ્થાઓ એટલી દૂર માલુમ પડશે કે-પછી સાચા દૃષ્ટાને હિંસામય લાગ્યા વિના નહીં રહે.
- (૧૧) માત્ર આપણી અહિંસાને પલટો આપવા માટે, અહિંસાની વ્યાખ્યા બદલવા માટે, અહિંસાનું સુકાન જૈનોના હાથ-માંથી શેરવી લેવા માટે, એ સંસ્થાનું અસ્તિત્વ થયું હોય, એમ જાણી શકાય તેમ છે.
- (૧૨) દુધાળા પશુઓના ઉચ્છેદ માટે તે સંસ્થા પ્રયાસો કરે છે. તેમાં ધંધાનું તત્ત્વ છે, પણ જીવદયાનું તત્ત્વ ગૌણ છે, યા નથી. પરદેશી ડેરી કંપનીઓ મોટા પાયા ઉપર થવાની છે, તેની એ પ્રાથમિક ભૂમિકા રચી આપે દે, અને આ દેશના રખારી ભરવાડો ગવળી વિગેરેના હાથ-માંથી પશુધન છોડાવી લેવાનું છે, તેની પણ એ સંસ્થા તૈયારી કરી આપે છે. એમ કરીને તે-પશુ ઉચ્છેદ કરવાની હિમાયત કરતાં છતાં, લાખો વર્ષની ચાલી આવતી પશુ ઉચ્છેદક અને તે બાબતમાં નિષ્ણાત ડોમેના લાખો માણસોની હિંસા નોતરી લે છે. આજના કેટલ કેમ્પો, પશુ ઉચ્છેદની સંસ્થાઓ, પરદેશી પદ્ધતિની ડેરીઓ, આજના દુધની તપાસણી ગાતાનું પણ છેવટે પરિણામ એજ છે. દુધાળાને જ બચાવવાની હિલચાલમાં, ખેતી અને વાહન વ્યવહાર માટે ગર્ભિત રીતે મશીનોનો સ્વીકાર છે.
- (૧૩) વધતી જતી બેકારી અને વિષમ જીવન સંજોગોને લીધે માનવોની આપઘાત વિગેરેથી હિંસાનો સંભવ ઉત્પન્ન થયો છે, તેવા પ્રસંગોમાં માનવોને બચાવનાર સરકારી અમલદારો કે જાહેર સંજોગોને ચાંદ આપવાના મેળાવડા કરી માનવદયા કરવાનો યશ એ સંસ્થા

લઈ શકશે. પરંતુ માનવ હિંસા થવાના બેકારી વિગેરે સંજોગોની ગર્ભિત રીતે એ સંસ્થાએ બરદાસ કરી ગણાય જ. જો કે નામદાર વાયસરૌય સાહેબ દ્વારા અમેરિકન બાઇના મજેલા ડોલરમાંથી ઇનામ અપાતું હોવાથી, આ-દેશના આદર્શને બદલે એ દેશના આદર્શની અહિંસા તે સંસ્થા મારફતે મુખ્યપણે સચવાય, એ પણ દેખીતું જ છે.

(૧૪) પરમાત્મા મહાવીરદેવના જન્મ દિવસને જીવદયાનો દિન રાખવામાં પોતાની સંસ્થા તરફ જૈનોની સહાનુભૂતિ ખેંચવાની યોજના માત્ર છે. અને જીવદયાને નામે પરમાત્મા મહાવીર દેવની વધુ બહારાત કરીને એ દિવસ પબ્લીકનો બનાવી તેનો પબ્લીક ઉપયોગ કરવા માટે છે. એટલે-પરમાત્મા મહાવીર અને તેનું શાસન પબ્લીકનું બનાવવાનો એ માર્ગ છે. અર્થાત્ જૈનો સ્વતંત્રપણે તેની વ્યવસ્થા કરે છે, તેમાં પબ્લીકને ડખલ કરવાનો માર્ગ કરી આપવામાં આવે છે. સુધારા વધારાને નામે “ પબ્લીક તેનો અને તેની મિલકતનો ” પછી ગમે તે ઉપયોગ કરી શકે. એમ કહીને મૂળ સંસ્થાને બગાડવાનો માર્ગ મોકળો કરવામાં આવ્યો છે. શાસનના ખાસ ટ્રસ્ટી જૈનોના હાથમાંથી જૈન ધર્મની મિલકતો અને સત્તાઓ સેરવી લેવાની એ એક ભતની પેરવી છે.

(૧૫) મ્યુનિં તે દિવસે કતલખાના બંધ રાખે તેનો સંતોષ આજના જીવદયા પ્રેમીઓ અનુભવે, તેનો ખીજો અર્થ એ થાય છે, કે-મ્યુનિં ના કતલખાના ૩૬૪ દિવસ ચાલે, તેમાં પબ્લીકનો સાથ છે, કેમકે-મ્યુનિં પબ્લીક સંસ્થાઓ ગણાવી છે, અને તેમાં જૈનો પણ મતદાર અને પ્રતિનિધિઓ હવે થતા જોવાય છે. એવી સંસ્થાઓ હિંદમાં આ મ્યુનિં પહેલાં બહારની નહોતી, એટલે છુપા ચાલતા કસાઈ-ખાનાઓમાં પબ્લીક હિંદુઓનો અને જૈનોનો સહકાર નહોતો. પરંતુ આજે ૩૬૪ દિવસની હિંસામાં સહકાર

૫૪

થાય છે. ૧ દિવસ દયા પળે છે. તેની ખુશી આપણી પાસે મનાવીને બાકીના દિવસોમાં આપણે સહકાર જીવદયા મંડળી આપણી પાસેથી મ્યુન્ડ ને અપાવે છે.

(૧૬) દુધાળા ઢોરોનેજ બચાવવાના તાર કરાવીને બીજાઓની હિંસા કરવાનું આપણી પાસે જ સરકાર આગળ એ સંસ્થાએ કબૂલ કરાવરાવ્યું છે.

(૧૭) આજે એ સંસ્થા શાળા કોલેજોમાં અહિંસા વિષે વિદ્યાર્થીઓ પાસે નિબંધો લખાવીને દયાનું જ્ઞાન પ્રચારતી હોવાનું આપણને કહે છે. પરંતુ એ નિબંધોમાં પ્રાયઃ કરીને આપણી દયાની સીધી કે ગર્ભિત ટીકા હોય છે. પરંતુ ખેતીની મ્યુન્ડ ની જનસુખાકારી વિગેરેને નામે કેટલી બધી હિંસા પ્રચાર પામે, તેવી યોજનાઓ ઘડાઈ રહી છેઃ ખેતીઃ પશુ ઉચ્છેરઃ વ્યાપારઃ ઉન્નરઃ ઉદ્યોગઃ કળાઃ વિગેરે પરદેશીઓના હાથમાં જઈ રહ્યા છે, અને બચે છે. તેને માટે મોટી મોટી યોજનાઓ ઘડાઈ રહી છે, જેને લીધે લાખો કરોડો હિંદુ ધંધારથીઓની બેકારી ઉત્પન્ન થવાની તૈયારી થઈ રહી છે. અને તેમાં જે મોટી માનવ હિંસા પડી છે. તેના નિબંધ કોઈ લખાવતું નથી, ને કોઈ લખતું યે નથી. તે વાત પરોક્ષ હિંસાની બાબતે મુકીએ, તો પણ પ્રત્યક્ષ હિંસા પણ ઘણી વધી છે.

ઉલટા દેશનેતાઓ તેવી વાતોને ટકો આપે છે, ત્યારે તેમની સલાહ પ્રમાણે એ જીવદયાની સંસ્થાઓ ચાલે છે.

(૧૮) કોંગ્રેસના અહિંસાની વાતોમાં અહિંસાની તરફેણમાં શબ્દો શિવાય કાંઈ પણ પરિણામ આપ્યું નથી. ઉલટી અહિંસા વિષે જનસમાજમાં ગેરસમજ ઉભી કરીને સાચી અહિંસાને ગુંગળાવવા પ્રયાસ થયો છે. સારાંશ કે-હિંસા વધી છે; પણ ઘટી નથી. માત્ર અમુક વખત પૂરતી જ એ હિંસા હટી. તેમાં કોઈ સ્થાયિ સુંદર તત્ત્વ નથી. એ જણાતું આવે છે.

૫૫

(૧૯) આ શિવાય પણ ખીજા અનેક એવા કારણો ગોઠવાયા છે, કે એ સંસ્થાઓથી જીવદયા કરતાં જીવ હિંસાનો પરિણામે લાંબે કાળે વધારે સંભવ લાગે છે. જો કે સૂક્ષ્મ અભ્યાસ વિના એ સમજી શકાય તેમ નથી.

સમજ કે--આવી સંસ્થાઓને ટેકો આપતાં પહેલાં પૂર્વા પરનો ખૂબ વિચાર કરીને, જીવદયાના શુભ અને શુદ્ધ હેતુઓ સીધા અને પરંપરાએ જે રીતે સચવાય તે રીતે હિંસાજનક શાસ્ત્રોનો પૂર્વાપર વિચાર કરીને જીવદયાનો ઉપદેશ આપવો જોઈએ. નહીંતર લાલને બદલે હાનિ પણ થવાનો સંભવ ગણાય.

૪ સ્ત્રી કેળવણી—આજની સ્ત્રી કેળવણી—અને તેની સંસ્થાઓ આપણી સ્ત્રીઓમાં જે ખરા સંસ્કાર છે, તે ક્રમસર યોજના પૂર્વક તોડવામાં ઉપયોગમાં આવી રહ્યાનું જણાઈ આવેલ છે, અને સ્ત્રીઓને બિન જરૂરી, આપણી આર્થિક બાબતોને બિન જરૂરી, આજે આપણી જરૂરીઆતને બિન જરૂરી, સંસ્કારો પાડવામાં આવે છે.

આપણા ઘરોમાં આર્થિક સંસ્કારો અને ખાનદાનીનો ટકાવ એ જ સંપૂર્ણ સ્ત્રી કેળવણી અને બાળ કેળવણીનું સાધન છે. ખરી રીતે એવા લખાણો, પુસ્તકો, છાપાંઓ, ચર્ચાઓ, વાતચીત, આપણા સારા કુટુંબોમાં અને ધર્મ સ્થાનોમાં થવાજ ન દેવા જોઈએ, એવી વાતો થવા દેવી, એ પણ એક જાતનો આપણા મત મેળવવાનો પ્રચાર છે. આજની સ્ત્રી ઉન્નતિ સ્ત્રીઓની માનસિક અવનતિ કરે છે.

૫. કેટલીક હીલચાલો વિષે સાચી સમજ

૧. ધર્મ સેવામાં દેશ સેવા વિગેરે સેવાઓ સમાય છે. દેશ સેવામાં પ્રજા સેવા વિગેરે સમાય છે, પ્રજા સેવામાં શાંતિ વિગેરેની સેવા સમાય છે. શાંતિ સેવામાં કુટુંબ વિગેરેની, કુટુંબ સેવામાં ઘરની, અને ઘરની સેવામાં કુટુંબની વ્યક્તિઓની, અને પોતાની વ્યક્તિની સેવામાં દરેકની સેવા સમાય છે.

- કોઈ પણની સેવા તે તે વ્યાપક તત્વની અવિરોધિ રીતે સેવા કરી શકાય. વિરોધિ રીતે ન કરી શકાય. બધી સેવાઓની વ્યવસ્થા અને ઉપદેશ ધર્મ આપે છે. એટલે ધર્મથી વિરુદ્ધ હોય, તે રીતે કોઈ પણ સેવા ન કરી શકાય. દેશની સેવા કરવાનું પણ ધર્મજ શિખવે છે. માટે ધર્મને હાનિકર થાય, તેવી દેશ સેવા વિગેરે સેવાઓ ન કહી શકાય.
૨. આજના રાષ્ટ્રવાદમાં--ખરી દેશ સેવા, ધર્મ સેવા, પ્રજા સેવા કે એવી કોઈ પણ સેવા છે જ નહીં. માટે જ કેટલાક સમજી મહાનુભાવો તેનાથી દૂર રહે છે, નહીં કે--નબળાઈ કે--દેશ સેવાની લાગણીનો અભાવ: સમજવાના છે. પણ તેમ કરવામાં મહાપાપ સમજીને તેવી પ્રવૃત્તિઓથી દૂર રહેવામાં આવેલું છે. જો કે ધર્મ દેશ કે પ્રજાની ખરી સેવા કરવાનું કર્તવ્ય દરેકે બજાવવું જોઈએ.
 ૩. આજની દેશાન્નતિ એટલે “ગોરી પ્રજાઓની આ દેશમાં ઉન્નતિ” એ અર્થ સમજવાનો છે.
 ૪. એજ પ્રમાણે આજની પ્રજા ઉન્નતિમાં પણ ગોરી પ્રજાની ઉન્નતિ ગોઠવાઈ છે. અને તે કાર્યમાં આજના આગેવાનો અને દેશનેતાઓ પ્રયાસ કરી રહ્યા છે. એજ પ્રમાણે--આર્થિક, સામાજિક, રાજકીય, શારીરિક, વિગેરે આધુનિક ઉન્નતિઓના એ પ્રમાણે જ અર્થ સમજવાના છે.
 ૫. સ્વરાજ્યનો અર્થ સંસ્થાનિક સ્વરાજ્ય છે, એટલે કે ગોરી પ્રજાઓના વસવાટ માટેનું સ્વતંત્ર-કોઈની પણ દરમ્યાનગીરી વિનાનું--સ્થાન. તે સંસ્થાતિક સ્વરાજ્ય. જેથી ભારતીય આર્ય પ્રજાના આ દેશ સાથેના વતન હક્કને ઘણું નુકશાન થાય તેમ છે. આ દેશમાં સંસ્થાનિક સ્વરાજ્ય એટલે ગોરી પ્રજાની વસાહત બનવું.
 - ૬ ત્રિરંગી વાવટો--દુનિયાની દરેક પ્રજાના આ દેશમાં વતન હક્ક કબુલ કરાવવાની હિક્કચાલનું પ્રતીક છે પરંતુ ભારતીય આર્ય પ્રજાને વતન હક્ક બીજે બધે મળવા જોઈએ ને ? બધેય

૫૭

કદાચ વતન હજી મળે. એટલે આ આખી પ્રજા દેશો દેશમાં
ઠહેંચાઈ જાય. એટલે તેનું સંગઠન તુટી જ પડે. એટલે એક પ્રજા
તરીકેની તેની આજની એકતા નાબુદ થાય, અને આ દેશ સાથેનો
સંબંધ છુટતાં તેની સંસ્કૃતિનો પણ નાશ થાય. માટે ગામમાં
અરથો મળે તો આખો લેવા બહાર ન નીકળવાનો, અને દેશમાં
અરથો મળે તો આખો લેવા પરદેશ ન જવાનો, ઉપદેશ
પરિણામે આર્ય પ્રજાને હિતાવહ છે.

૭. હિંદુ અવિલકત કુટુંબ ટકાવવું.
૮. દરેક વ્યક્તિએ નિત્ય ધાર્મિક કૃત્યોમાં અપ્રમાદી રહેવું.
૯. જ્ઞાતિ, મહાજન, સંઘ વિગેરે કામમાં યથાશક્તિ આગળ
પડતો ભાગ લેવો અને ફાળો આપવો. તેઓની પ્રતિષ્ઠા
ટકાવવા યથાશક્તિ મદદ અને ભોગ આપવા.
૧૦. આરોગ્યના દરેક નિયમ જાળવવા. પણ અખાડામાં જવું નહીં
તેને ઉત્તેજન ન આપવું, બીજી રીતે વ્યાયામ લેવો: વ્યા-
યામ શાળાના પડદા પાછળ પ્રજાના પોષક ખાનપાન, અને
નિશ્ચિંત જીવનનો નાશ ન થાય, તે માટે સાવચેત રહેવું.
૧૧. આહારમાં બે ત્રણ પેઠી સુધી દાળભાત, માલ મથાલા ખાવા
મળે, તેના કરતાં હજારો પેઠી સુધી રોટલી ને મીઠું ને
જાડા કપડાં મળે, તે વધારે ઇચ્છવા યોગ્ય છે.
૧૨. ભોજકો, ગારો, ખારોટો, માત્માઓ, સેવકો, ખેડુતો, વિગેરે
ઉચ્ચ કોમોથી જુદા ન પાડી દેવાય, તેની સાવચેતી રાખવી.
૧૩. ખેડુત ને વેપારી-આદિજીવિભક્તો છે. કારીગરો વસવાયા છે.
શૂદ્ર કોમો મજુરો છે. રાજાઓ ચોકીયાતો છે. એટલે-વેપારી:
અને ખેડુત: એ બે જ દાનેશ્વરી અને ઉત્પાદક તથા જવા-
બહાર પ્રજા છે, તે આર્યપ્રજાનો પ્રાણ છે. તે બેની વચ્ચે ભેદ
પાડનારા પ્રયાસોને અટકાવવા પ્રયાસો થાય, તે પ્રજાના
પ્રાણ બચાવવા તુલ્ય છે, કેમકે-લાખો વર્ષોનો સંબંધ ચાલ્યો
આવે છે, તે તુટ્યા પછી ક્યાંય સાંધો મળશે નહીં.

૧૪. સોળ સંસ્કાર—જે જ્ઞાતિમાં, સમાજમાં, કે વર્ગમાં પૂર્વ પરાંથી જે પ્રમાણે ચાલતા હોય, તે પ્રમાણે ચાલુ રાખવા તેમાં સુધારા વધારાની જરૂર નથી.

૧૫ શ્રાવકો—જન્મતાંની સાથે હવે સુવાવડખાનાઓના પરિચયથી માંડીને, નર્સેથી ઉચ્છેર મેળવીને, બાલમંદિરોમાં થઈને નિશાળમાં દાખલ થતાં જ બાળીને તૈયાર થયા બાદ પણ આધુનિક લાઇબ્રેરીઓ, પુસ્તકો, દેશ નેતાઓના બાષણો, કોલેજોમાં પ્રોફેસરોના બાષણો, શહેરી જીવનો, છાપાઓમાંની જાહેરાતો, નાટકો, સીનેમાઓ, અને હોટેલો, ચિત્રો, અને મુસાફરીઓ, પરદેશી સંસ્કૃતિ પોષકધંધા, મિત્રો અને દૂતઓ, પરદેશી મિત્રો અને દૂતઓ, પત્રમિત્રપરિષદ વિગેરે આધુનિક સાધનોના પરિચયથી દિવસેને દિવસે વધુને વધુ વિચારથી અને આચારથી પરદેશી ટાઇપના નમુના ખનતા જાય છે. જેટલો એ અંધકારનો તેઓમાં પ્રવેશ થાય છે; તેટલોજ શ્રાવકત્વનો વારસાથી મળેલો પ્રકાશ ઓસરતો જાય છે. માનવપણું, તેમાં આર્યપણું, તેમાં સકય પ્રજાજનપણું. સંસ્કારી પ્રજાજનપણું; સદ્ગૃહસ્થપણું, માર્ગાનુસરિતા, શ્રાદ્ધપણું, અને પછી શ્રાવકપણું, તેમાંયે પરિણત શ્રાવકપણું. આટલી ઉચ્ચહદ શ્રાવકપણાની છે. તેને જાહેલે આર્ય સંસ્કારનો પ્રકાશ જીવનમાંથી ઉડતો જાય, પછી માનવપણું પણ નહીં જોખમાય તેની શી ખાતરી? આશ્રિતપણું વધતું જાય, તો માનવપણું પણ જોખમાય. મારે આવા સંજોગોમાં હજુ બહુ જ ચાચો અંધકાર પ્રવેશ પામતો આવે છે, તેમાંથી બચી જઈને, શ્રાવકો શ્રાવકપણું બચાવી શકે, તેવા માર્ગો અને પ્રયાસો થવા જોઈએ.

સંઘના કે નાનજાતના કે સાર્વજનિક પ્રકારના ફંડ ઉપર શ્રાવક નભવાનો વિચાર સરખોયે ન કરે, પોનાની નાતજાતની પવિત્રતા જાળવીને આખી દુનિયામાં ફેાઇપણથી સ્વતંત્ર શક્તિથી ધંધો કરી ખાય, જેમ અને તેમ ઉચ્ચ ધંધા પસંદ કરે, તે ન

મંજે તો ઉતરતા કમનો ધંધો કરીને પણ આશ્રિત, અનુકંપ્ય કે દયાપાત્ર ન બને, ગમે તેવો કેળવાયો હોય છતાં ભિક્ષુક જેવું અને માંગણુ તેનું મન ન થવું જોઈએ. તેનું મન ધનપ્રાપ્તિમાં અને અંગત અર્થમાં લોભી-કરકસરીયું, અને ધનના સદુપયોગમાં દાતાર દાનવૃત્તિવાળું હોવું જોઈએ. કેમ આપું ? કેમ ભણું કરું ? તેનું મન સદા જાગ્રત્ આજની દુનીયાને પીઈ ગયેલું, અને સ્વધર્મ કર્મનિષ્ઠ રાખવું જોઈએ. શ્રાવકો મૂળથી જે ધંધા કરતા હોય, તે છોડાવવા નહીં. મૂળથી ખેતીના ધંધા કરતા હોય, તો પણ તે છોડાવવા નહીં. ને નવા લોકોને તેમાં દાખલ થવા દેવાનહીં. જેમ બને તેમ ચાલુ ધંધો ચાલુ રહે, તેને માટે સાવચેત રહેવું. ધાર્મિક સંસ્થાઓમાં આગેવાન તરીકે આર્ય સંસ્કૃતિના પક્ષપાતી ગૃહસ્થોને ગોઠવી દેવા જોઈએ.

શ્રાવિકાએ—આજના સ્ત્રી સ્વાતંત્ર્યને લગતા કાયદાઓનો આશ્રય લેવાનો મનથી તો વિચાર ન રાખે, પરંતુ “તેવા આર્યત્વ અને પ્રજાત્વ વિશ્વસક કાયદાઓ ન હોય, તો સાફ” એમ મનથી ઇચ્છે. અને પોતાના આદર્શ ચારિત્રથી અને ઉંડી સમજશક્તિથી ખીજીઓને પણ તે જાળમાંથી ખચાવે. શ્રાવિકાને છાજતા વિચાર અને આચારનો દઢ આગ્રહ રાખે. તે ખાતર સુખદુઃખની પરવા ન કરે. દુઃખને કુલની માળા સમજે. હળુ વધુ કસોટી ઉપર પોતાના આર્ય સ્ત્રીત્વને ચડાવે, ને તેમાં કંચનની માફક વધુ ચમકી ઉઠે. મહેનત મજૂરીના ઘરકામથી કંટાળવું નહીં. કુટુંબનિષ્ઠ રહેવામાં દેશ સેવા અને સર્વ સેવા છે. પતિને દેવ માનવામાં દુન્યવી સર્વ નીતિ રીતિ સમાયેલી છે. તે વાક્યમાં આર્યસ્ત્રીના દુન્યવી સર્વ આદર્શો કેન્દ્રિત કરવામાં આવ્યા છે. દેવગુરુ ધર્મનું શરણુ સર્વ દુઃખોમાં દિલાસો છે. અને પરમ શાંતિનો એજ માર્ગ છે. એ ભૂલવું નહીં. આર્ય સંસ્કારવાળું એક ઘરજ સેંકડો કાલેજોનો સરવાળો છે. તેની રક્ષા કરવી. આજની બાંકીંગો, હાટેલો, નિથાળો તેનો નાશ નોતરી આપે છે.

પૂજ્ય સાફવીજી મહારાજઓ—માનસિક ઉન્નતિ ભોગવતી આર્ય સ્ત્રીજાતિનો એ જગત્માં અપૂર્વ નમુનો છે. તે પદ જળવાઈ રહે

અને શ્રાવિકાવર્ગ શ્રાવિકા બની રહે, પરદેશનો અને પરપ્રજાને પરસંસ્કારનો એપ શ્રાવિકા વર્ગમાં પ્રવેશવા ન પામે, તેની ખુબ ખબરદારી રાખે, અને તે ખાતર પોતાના જીવનને વધુ ક્રિયામય, વધુ સમજદાર રાખે. આર્થ સંસ્કૃતિની લઘ્યતાનું વિગતવાર જ્ઞાન, પાલન, અને સમજવાની શક્તિ કેળવે. પોતાનું બાહ્ય જીવન આજની ઉચ્છરતી શ્રાવક બાળાઓને ટીકા કરવા જેવું ન લાગે, તેવું રાખે. કેમકે સાધ્વીજીઓના આંતર જીવન તો પવિત્ર જ હોય જ છે. પરંતુ સ્ત્રીસ્વભાવ સુલભ કોઈ કોઈ વ્યક્તિમાં કોઈ કોઈ બાબતમાં ક્યાંક ક્યાંક પરસ્પર વૈમનસ્ય વિગેરે તત્ત્વો હોય, તે પણ ઓછા થાય, તે હવે પછીના વખત માટે જરૂરી છે. કેમકે, આર્થત્વ અને આર્થ સંસ્કૃતિ ઉપર એક જાતનો મોટો હલ્લો ચાલ્યો આવે છે. એવા સમયમાં દરેકે ખુબ જાગૃત રહી, પોતપોતાના કર્તવ્યમાં એટલા બધા નિષ્ઠ રહેવાની જરૂર છે કે, એ જેરી તત્ત્વ કોઈપણ ઠેકાણેથી પેસવા ન પામે. તેને માટે દરેકે સંપૂર્ણ ભોગ આપવાની અને સાવચેત રહેવાની જરૂર છે, જેમ બને તેમ કષાયો (ક્રોધ માન માયા લોભ) અને નોકષાયો (હસવું, રોવું, ખુશી, આનંદ, નાખુશી, ગમગીની, કંટાળો, બીકણુપણું, અને દુઃખાવૃત્તિ વેદકામવાસના) ને અલ્પ પણ સ્થાન ન આપવામાં આપણી વિશેષ વિશુદ્ધિ છે. અને જેમ વિશેષ વિશુદ્ધિનો દીવો સળગશે, તેમ તેમ અધિકાર નાશ પામશે. હજુ આપણી આંતરવિશુદ્ધિનું માપ આજના પરદેશીઓને નથી આવ્યું. ગોચરી વિગેરે પ્રસંગોએ વિદ્વાન અને ચારિત્રપાત્ર તથા કુશળ સાધ્વીજી મહારાજઓએ આજની નિશાળોમાં લણતી શ્રાવક બાળાઓના પરિચયમાં આવવું, તેને ઉપાશ્રયે આવવાના આકર્ષણભૂત બનવું, અને શ્રાવક કુટુંબોમાં જૈન ધર્મના સંસ્કાર ટકાવવાના પાયા ન ડગી ઉઠે તેની સાવચેતીના પગલાં અવશ્ય ભરવા.

સુનિમહારાજઓ—ચાલુ વ્યવહાર ક્રિયામાં ખરાબર નિષ્ઠા: નિત્ય ક્રિયાઓ, પર્વની ક્રિયાઓ વિગેરેમાં રસપૂર્વક જાહેરમાં ભાગ લેવો અને એકાંતમાં પણ રસ પૂર્વક દરેક ક્રિયાઓ કરવી: શાસ્ત્ર

૬૧

જ્ઞાન ઉઠા રહુસ્યો પ્રાપ્ત થાય તેવી રીતે સંગીન અને પરિણીત થાય તેવી રીતે કરવું: યોગોદ્વહન વિગેરે પરિપાટી ચાલુ રાખવી: તેનો આદર અને જાતે પાલન કરવું: વચન પાલન: વખતસર કામ કરવામાં ચોક્કસ કાર્ય વિલાગોમાં મક્કમતા: અપૂર્વ શાંતિ: અદ્ય ભાષિત્વ: સચોટ વ્યાખ્યાન શક્તિ: પ્રિય ભાષિત્વ: ખરે અવસરે સત્ય ખાતર અપ્રીય ભાષિત્વ: સદાજયત્ ભાવ: અનાલસ્ય: અંતરન્યારા: છતાં મળતાવડાપણું: પ્રહ્લચર્યની રક્ષા માટે આરોગ્યના નિયમો જાળવવા: આરોગ્યના નિયમોનો મુખ્ય આધાર યોગ્ય આહાર ઉપર છે. અને આહારપાણીને ઉપયોગ, જૈન આચાર વિચાર અને મુનિ જીવનને અનુસરીને ખરાબર કડકપણે પળાય તેવી રીતે, અને આરોગ્ય સાધક થાય તેવી રીતે, કરવો: મધ્યાન્હ અને સાયં આહારકાળમાં અદ્ય અંતર રહેતું હોવાથી, સાયં આહારમાં ખનતા સુધી આટાની ખનાવટો ઓછી લેવાનું રાખવું અથવા ન રાખવું: મુનિમહારાજઓમાં પણ હાલ જે દાંતના રોગો, મસા, આંખના રોગો, સ્વપ્નદોષ, શીકાશ, પીળાશ, ચશ્માની જરૂરિયાત, ક્ષય, વિગેરે કવચિત્ કવચિત્ જોવામાં આવે છે, તે પણ તેથી રહેવા પામશે નહીં.

આહાર-નિદ્રા-બ્રહ્મચર્યાણિ ત્રીણિ ઉપષ્ટમ્માનિ

“આહાર, આરામ અને બ્રહ્મચર્ય એ ત્રણ શરીર મહેલને ટકવાના મુખ્ય થાંભલા છે, અથવા મુખ્ય પ્રાણ છે.” એમ કહીએ તો ચાલે. તેમાં પણ દ્રન્દ્ર સમાસમાં પૂર્વપદમાં આહાર શબ્દ મૂકેલો હોવાથી “નિદ્રા અને બ્રહ્મચર્યનો આધાર પણ આહાર ઉપર જ છે.” એમ આરોગ્ય શાસ્ત્રકારનું સૂચન જણાય છે. આહાર પોત પોતાના શરીરની પ્રકૃતિ અનુસાર સમ હશે, તો બ્રહ્મચર્ય એક સહેલામાં સહેલી વસ્તુ થશે. અને તેથી જરૂર પૂરતી જ અદ્ય અને સુખપ્રતિબોધા નિદ્રા આપોઆપ થઈ જાય છે. અત્યશન, અધ્યશન વિષમાશન, અદ્યપાશન, અનશન, આટલા તત્વો આહારની વિષમતા જન્ય દોષો ઉત્પન્ન કરે છે. સમાશન સર્વ રોગોના નાશનું અને આરોગ્યનું અમોઘ કારણ છે.

બ્રહ્મચર્ય, તપશ્ચર્યા, વિહાર, અશુરુકુળવાસ અને રોજની

૬૨

વખતોવખતની ક્રિયામાં સમ્યગ્ વ્યાયામ, આટલા તત્વો શરીરને તથા આત્માને દિવ્ય બનાવવાને પૂરતાં છે: પર્વ દિવસોએ ચૈત્ય પરિવાટી વિગેરેના નિયમોથી જગજાહેર જૈન મંદિર સંસ્થાનું જાહેરમાં ખડું માન કરવાથી બાલજીવો તેમાં દોરાય છે: શુરુભક્તિ, સમુદાયનિષ્ઠા: ઉગ્રવિહાર: વિગેરે સાધુ જીવનના પ્રાણ છે. પોતાના મુનિ જીવનમાં “ગણિપન્યાસ, પ્રવર્તક, ઉપાધ્યાય, આચાર્ય વિગેરે પદવીઓ પ્રાપ્ત થાય, તો સાફ.” એમ ઇચ્છવું: એવી મહત્ત્વાકાંક્ષા રાખવી: એવી સુંદર જીવનની તૈયારી કરવી: એવી પદવીઓ પ્રાપ્ત થાય, તો પોતાને ભાગ્યશાળી માનવા: અનન્ત પુણ્ય રાશિઓ હોય, ત્યારે એ પદવીઓ પ્રાપ્ત થાય છે. એ પદવીઓને લાયક થવા જીવન ઘડાય, તેવી જાતની તૈયારીઓ કરવી. પરંતુ તે સર્વ શાસ્ત્રોક્ત-સંઘ, ગરુડ, અને શાસનની મર્યાદાને અનુસરીને પદવીઓ મેળવવા મથવું જોઈએ. બીજી રીતે લેવા નજ મથવું પદવીઓ મળ્યા બાદ પરમ નમ્રતા-જાણે તે પદવી નથી જ, એવી રીતે વર્તન રાખવાથી પદવીઓ ઓર શોભે એ સ્વાભાવિક છે. વ્યવહારમાં પણ આવા મોટા પદનું ખડું માન અને ભક્તિ જન સમાજમાં જળવાઈ રહે, અને તેના પ્રત્યે સમુચિત આચાર વ્યવહાર જનસમાજ જાળવતો રહે, તેને માટે યોગ્ય પ્રયાસો ચાલુ રહેવા જોઈએ: જૈન શાસનની ઉજ્જવામણ તાજ ને તાજ રહે માટે-બાળજીવોને આકર્ષક થાય તેવા સામૈયા, વરઘોડા, ઉદાપન, મંદિર તથા પ્રતિમા નિર્માણ, પ્રતિષ્ઠાઓ, માટી પૂજાઓ, સ્નાત્રો, ઉત્સવો યાત્રાસંઘો, સાધનિક વાતસહયના જમણો, ઉપધાન ક્રિયાઓ, વિગેરે કાર્યો ચાલુ રહેવા જોઈએ. અને તેમાં શાસન તરફની ભક્તિથી મુનિમહારાજો યથાયોગ્ય સહકાર રસપૂર્વક આપે, તે ઇષ્ટ છે.

સર્વ વ્યવહાર ક્રિયા ચાલુ રાખવા સાથે આત્મનિરીક્ષણ અને ઉત્તરોત્તર વધતો જતો સ્વવિકાસ ધ્યાનમાં રાખ્યે જ જવો જોઈએ. દીક્ષા લીધી કે તુરત આખી જીંદગીનો સામાન્ય કાર્યક્રમ નિશ્ચિત કરી લેવો જોઈએ. પઠન, પાઠન, ત્રિહાર, શાસ્ત્રજ્ઞાન, યોગો-દ્રહન, પદવી પ્રાપ્તિ, અને શાસનસેવાના કાર્યો, આત્મચિંતન, શાન્તિ વિગેરે કાર્યોમાં અમુક અમુક વર્ષો સુધી કામ કરવું એમ સામા-

ન્યતઃ નિશ્ચત કયું હોય, તો ઠીક. રોજના કાર્યક્રમમાં-રોજની ક્રિયાઓ, અભ્યાસ, ગુરુમંકિત, સમુદાયનું વૈયાવૃત્ય, શાસન સેવાના કાર્યમાં સહકર, દર્શનશુદ્ધિ-જ્ઞાનશુદ્ધિ-ચારિત્રશુદ્ધિ-માટે જાગ્રતી વ્યાખ્યાન, વિગેરેને લગતો દૈનિક કાર્યક્રમ પણ ચાલુ સંજોગ અનુસાર ગોઠવી રાખેલો હોય, તો ઠીક.

પર્વ તિથિઓના-તપશ્ચર્યા, વિશિષ્ટ ક્રિયા, અધિક ચૈત્ય દર્શન, સકળ સંઘ સાથે કરવાના અનુષ્ઠાનોમાં સહકાર વિગેરેને ઉદ્દેશીને અલગ કાર્યક્રમો ગોઠવાયેલા હોવા જોઈએ.

મુનિ જીવનમાં જરૂરી ઉપકરણ બનાવી લેવાની કળા અને જ્ઞાન, શીખી લીધેલા હોય, તો ઠીક.

વિહાર, વૈયાવૃત્ય, ઉપધિ જાતે ઉપાડી લેવી, વિગેરે કષ્ટ સાધ્ય પ્રવૃત્તિઓના આરોગ્ય-સેવા ભાવના-સ્વાશ્રયિત્વ અને પરિણામે નિર્જરા રૂપ હેતુઓ સમજીને તે કરવાથી આનંદદાયક લાગશે. અને તેમાં વધુ વધુ આગળ વધવાનું મન રહ્યા કરશે.

આખી જીંદગીમાં બીજું કંઈ પણ કરવાનું ન હોવાથી આ જ સાધના નિશ્ચિત ધોરણથી, શાંત મનથી, એકાગ્રતા પૂર્વક, કેમ થાય ? તેની જ ગોઠવણ સહેલાઈથી કરી શકાય તેવી છે.

પદસ્થો—શ્રી આચાર્ય ભગવંતો, શ્રી ઉપાધ્યાયો, પ્રવર્તકો, પન્યાસો, મહારાજાઓ, ગણિ મહારાજાઓ, વિગેરે પદસ્થ પુરુષો રાજ્યતંત્ર કરતાં પણ વધારે સૂક્ષ્મ તત્ત્વેવાળું અને આંટી ઘુંટીથી ભરપૂર શાસન રૂપ રાજ્યતંત્રના મુખ્યમાં મુખ્ય અમલદારો જેવા હોવાથી, જૈન શાસન મારફત આખા જગતના ધાર્મિક જીવન તત્ત્વના મહાન્ રક્ષક, વ્યવસ્થાપક, સંચાલક, અને પ્રેરક વર્ગ છે.

વ્યવસ્થિત ગોઠવાયેલી શ્રી સંઘની આંતર સ્થિતિ ઉપર બરાબર કાળુ મેળવવા સાથે, શ્રી શાસનના હિતને માટે—એક અદના મુનિ તરીકેની સર્વ દુરજોમાં સતોષકારક રીતે સિદ્ધ થઈ ચૂક્યા ઉપરાંત બાહ્ય સંજોગો તરફ નજર રાખી પોતાની દર્શન શુદ્ધિ કરવામાં તત્પર રહી શકે.

તીર્થોઃ મંદિરોઃ આગમોઃ નીરક્ષાઃ અને પ્રતિષ્ઠાઃ માં વધારો થાય

તેવા પ્રયાસો કરી શકે: શ્રી સંઘની પ્રતિષ્ઠા અને સકળ જગતમાં માનબુદ્ધિ ઉત્પન્ન કરી શકે-વધરાવી શકે: ઈતર ધર્મોવાળા સાથેનો મર્યાદિત સંબંધ કેળવી શકે: કોઈની વિરુદ્ધ પ્રચાર કાર્ય ન કરે, પણ દરેકનો સહકાર ઉચિત મર્યાદામાં જળવી રાખે. પરંતુ કોઈપણની તરફથી આક્ષેપોની પહેલ થાય, તો જરૂરીઆત વિચારીને યોગ્ય પ્રસંગ હોય, તો તેના સચોટ પ્રતિકાર કરે: શાસન ઉપર આવી પડતી કોઈ પણ આક્રમક સામે સંપૂર્ણ બચાવ કરી શકવાની તમામ સામગ્રી શાસનમાં ગોઠવી રાખે: શાસનના કાર્યમાં ગમે તેવા મત-લેદ વચ્ચે પણ અટુટ એકતા કેળવવામાં પાછી પાની ન જ કરે: રાજ્યસત્તા જે સ્થળે જે જાતની હોય, તે તે સ્થળની રાજ્ય સત્તાઓ સાથે વિરોધ ન કેળવે: પરંતુ સહકાર કેળવે: અને ઉપદેશ શક્તિ, -તપોબળ, પ્રભાવ, કાર્યકુશળતા: વિગેરેની મદદથી શાસનના હિતના કાર્યો કરાવી લેવા, અને અહિતના પ્રસંગો દૂર કરાવી લેવા, ગામે ગામના સ્થાનિક સંઘો અને તેમાંની ધાર્મિક-મંદિર, ઉપાશ્રય વિગેરે સંસ્થાઓની વ્યવસ્થા અને બંધારણો ચાલુ છે, તેવા વ્યવસ્થિત કરી આપવા. નવા કરવાની જરૂર છે જ નહીં. તેના ઉપર વિહારના ક્રમે મુનિ મહારાજાઓની દેખરેખ રહે: અને દરેકની એક વાક્યતાથી તેમાં પ્રગતિ કરાવે, તેવી ગોઠવણ કરવી જોઈએ: કલ્યાણુક અને તીર્થ સ્થાનોને કોઈ પણ કાયદાની ચુંગાલમાં આવી જઈ નુકશાન ન થાય, તેને માટે કોઈ પણ ભોગે પ્રયાસો કરવા:

[ગામડાઓ નવા બાંધવા અને ખેતીની સુધારણા માટે નાના ખેતરના મોટા ખેતર કરવાના કાયદામાં વચ્ચે આવતા દેવસ્થાનો કાઢી નાખવાનું કાયદામાં ધોરણુ ઠર્યાનું ખ્યાલમાં આવ્યું છે. તે વખતે કલ્યાણુક સ્થાનોનું શું ?]

હુનિયામાં ચાલતી દરેક હીલચાલો ઉપર તેઓની નજર રહેવી જોઈએ. અને ધર્મઘાતક, પુણ્યશોષક, પાપ પ્રચારક જવાબા ક્યાંથી ઉઠે છે ? તે જાણીને તેનો બુદ્ધિ પૂર્વક એવો પ્રતિકાર ગોઠવવો જોઈએ કે--જે છેવટે જૈન શાસનને દગાડી શકે નહીં. જગતનો એ અલેધ પવિત્ર કિલ્લો જ્યાં સુધી સુરક્ષિત હશે, ત્યાં સુધી જગતમાં ગમે

તેટલી અવળી સવળી ઉથલ પાથલો થાય, પરંતુ પરિણામે એ બધું શાંત થતાં-શ્રી જૈન શાસન હસ્તેશના નિયમ પ્રમાણે પોતાનું વિશ્વ રક્ષણ કાર્ય શરૂ રાખ્યે જ જવાનું છે. પરંતુ તેને કોઈ સળગતી આગની જાળ ન અડી જાય, તેની સંપૂર્ણ ખબરદારી રાખ્યા વિના એ આશા સંપૂર્ણ સફળ ન થાય, એ સ્વાભાવિક છે.

ઉપરથી લાસના જણાતાં છતાં કેટલાક એવા તત્ત્વો હોય છે, કે જે ધુસી ગયા પછી કાઢવા મુશ્કેલ પડેછે, અને પાછળથી ઝેરી કીડાની માફક વધીને સારાં તત્ત્વોને ય ધક્કો લગાડે છે. કેટલીક રચનાઓ જ એવી હોય છે કે, બહારથી રચનાત્મક જણાય, છતાં પરિણામે ખંડાનાત્મક હોય છે. આ બધા વિચિત્ર કોયડાઓ સૂક્ષ્મ વિચારથી પદસ્થ મહાત્માઓ વિચારી શકે, અને શ્રી સંઘને દોરી શકે.

શ્રી સકળ ચતુર્વિધ સંઘ--

પરસ્પરના અધિકાર પ્રમાણે અને પૂર્વાપરના બંધારણ પ્રમાણે શ્રી સકળ સંઘનું સંગઠન રહેવું જોઈએ. દહેરા, ઉપાશ્રય, તીર્થો, વિગેરે મિલકતો ચતુર્વિધ સંઘની ગણાવી જોઈએ. અને તેના મુખ્ય ઉત્પાદકો પૂર્વના અને હાલના મુનિ મહારાજાઓ છે. તેથી સર્વ મુનિઓ અને એકંદર સકળ સંઘના મુખ્ય પ્રતિનિધિ તેના મુખ્ય સંચાલક અને પ્રતિનિધિ ગણાવા જોઈએ. સ્થાનિક શ્રાવકોથી જે વસ્તુ સાચવી ન શકાય, તે ચતુર્વિધ સંઘને સોંપવી જોઈએ. ખનતા સુધી જો કે એક સંઘે બીજા સંઘોની સત્તામાં માથું મારવું નહીં જોઈએ. તેમજ દરેક સંઘે પોતે પોતાની જવાબદારી ઉપાડવી જોઈએ. તેમજ સર્વને લાગુ પડતી સૂચનાઓ કે ફેરજો બજાવવાની સૂચનાઓ પણ યોગ્ય કેન્દ્ર મારફત જ ફેલાવી જોઈએ. ગમે તે સંસ્થા નવી ઉભી થઈને પોતાના પ્રચારકો ફેરવીને મનફાવતો પ્રચાર કરે, તે અટકવું જોઈએ. તથા બીજી કોઈ પણ સંસ્થા કે સત્તાને સોંપી શકાય નહીં. તેમજ રાજ્ય સંસ્થાને વચ્ચે હાથ ધાલવાનો ન્યાયને ધોરણે અધિકાર નથી, તે સ્પષ્ટ કરવું જોઈએ.

શ્રી સંઘના સર્વ સામાન્ય કાર્યોમાં આગેવાન આચાર્યો અને ગૃહસ્થોને અનુસરવાની શિસ્તનું પાલન થાય, તો જ શાસનમાં

એકવાક્યતા રહી શકે. દરેક સભ્યને આ ફરજ બરાબર સમજાવવી જોઈએ. શિસ્તનું પાલન ન કરે, તે ગમે તેવો મોટો માણસ હોય, છતાં શ્રી સંઘે તેની પરવા ન કરવી જોઈએ.

દરેક સ્થાનિક સંઘોની મર્યાદામાં આવેલા શ્રાવકની વસ્તિવાળા ગામડા, ધર્મસ્થાનો, તીર્થો મુનિ મહારાજાઓ કે સાધ્વીજી મહારાજાઓ કે શ્રાવક-શ્રાવિકાઓની ધાર્મિક પ્રતિષ્ઠા, માનમરતબો બરાબર રાખવાવા જોઈએ. અને દરેક શાસનની મિલકતોનું દરેક રીતે રક્ષણ કરવું જોઈએ. સ્વાશ્રયીપણે બીજાની મદદ વિના રક્ષણ કરી શકાય, તેવી દરેક સંઘે અને વ્યક્તિએ શક્તિ કેળવવી જોઈએ. પૂર્વાપરનો તે રીવાજ જાગરવાથી બધા ઉપરની એક સામટી આકૃત-મોથી સૌ રક્ષણ કરી શકે.

વળી, લિખિત શાસ્ત્રોના ગુપ્ત ભંડારો કરાવવા જોઈએ. અથવા શ્રાવકોના ઘરમાં તેવા લિખિત શાસ્ત્રો રખાવવા જોઈએ. જેથી ભવિષ્યમાં કોઈને કોઈના ઘરમાંથી મળી આવે.

ઉપરાંત, શ્રી સંઘે મુનિમહાત્માઓની સંગીન તૈયારી પાછળ સંગીન સાધનોવાળી યોજના યોજવાની જરૂર છે. કેમકે-એ વર્ગ તૈયાર હશે, તોજ બુદ્ધિપૂર્વક પ્રજાનું અને શાસનનું રક્ષણ કરી શકશે. આજે એ વર્ગને તૈયાર કરવાને પૂરા સાધનોનો ઉપયોગ થતો નથી. ભૂતકાળમાં શ્રાવકોના ધનનો ઘણો મુખ્ય ભાગ એ વર્ગનાં અભ્યાસ અને માન પ્રતિષ્ઠા ખાતર ખર્ચાતો હતો. આજે તો શ્રાવકોના ધાર્મિક અભ્યાસ માટે મોટી મોટી રકમો કાઢવામાં આવે છે, તે પણ અંગ્રેજી કેળવણી લેનારાઓને અંગ્રેજી કેળવણી લેવા માટે મદદમાં અપાયાના દાખલા મળશે, અને બહુ તો કોલેજમાં અર્ધ માગધી ભાષા ભણતા વિદ્યાર્થી-કેજે વર્ગ પાછળથી પૂજ્ય આગમો ઉપર ચુંથણા ચુંથવાનો છે, અને પરંપરા પ્રમાણે આદ્યા આવતા પઠન, પાઠન, અર્થની આમનાય, ભાક્ત, કમ વિગેરેને નષ્ટ કરી, બુદ્ધી ઐતિહાસિક ગવેષણાઓને નામે પ્રસ્તાવનાઓ અને લેખો મારફત આગમો ઉપરથી ઉચ્છરતી ભાવિ પ્રજાની શ્રદ્ધા અલિપ્ત કરી અશ્રદ્ધા ઉત્પન્ન કરનાર છે—તેઓને મદદ આપવા ખર્ચાય છે. આ એક કેવી વિચિત્ર ખુશી ગોઠવાયેલી છે ?

૬૭

ખરી રીતે મુનિ મહાત્માઓને દુનિયાનું અને સકળ શાસ્ત્રોનું સંગોપાંગ જ્ઞાન મળે, તેવી ગોઠવણુ શ્રી સંઘે કરવી જોઈએ.

આનો અર્થ એ નથી કે, “શ્રાવકોને ધાર્મિક જ્ઞાન વિનાના બુદ્ધત્વ રાખવા” પરંતુ મુનિમહાત્માઓ સમર્થ હશે, તો તેઓના જ્ઞાનનો પ્રવાહ અવશ્ય શ્રાવકોને મળશે. અને યોગ્ય માર્ગે દોરવણી પણ મળશે, કુવામાં હશે તો હવાડામાં આવશે. જોકે જરૂર પૂરતું શ્રાવકોને માટે ખર્ચવામાં પણ વાંધો નથી, તે પણ ઈષ્ટ છે. પરંપરાની આમનાય અનુસાર ધર્મ પ્રભાવના કરે તેવા અમુક સંજ્યામાં શ્રાવકો વિદ્વાનો થાય, તેની સામે કોને વાંધો હોય ?

પરંતુ, અમુક રકમમાંથી અમુક સંજ્યાના શ્રાવક બાળકો અમુક હદ સુધીનું મધ્યમ જ્ઞાન મેળવી શકે. કેમકે-બધી સંજ્યા ઉચ્ચ જ્ઞાન તો ન જ મેળવી શકે.

ત્યારે તેટલી જ રકમમાં થોડી સંજ્યા ઉંડા જ્ઞાનના ખજાના સુધી પહોંચી શકે. શાસનને જરૂર પડે, ત્યારે બધાય મધ્યમ જ્ઞાન-બાળા ખરે વખતે મદદ ન આપી શકે, પરંતુ એકાદ બે વિશિષ્ટ વ્યક્તિ હોય, તો જ તે ખરે વખતે સંઘને માર્ગદર્શક થઈ શકે છે. **एकश्चन्द्रस्त-
मो हन्ति न च तारागणैरपि** । “એક ચંદ્ર અંધકારનો નાશ કરી શકે છે, પરંતુ સેંકડો તારાઓ પણ અંધકારનો નાશ કરી શકતા નથી.” માટે જ વિશિષ્ટ વ્યક્તિઓ ઉત્પન્ન કરવી જોઈએ,

પરમાત્મા મહાવીરદેવ એકજ થયા, પરંતુ શું તે વખતે બીજા સેંકડો વિદ્વાનો નહીં હોય ? હશે જ. પરંતુ અજ્ઞાન અંધકારનો જેટલી પ્રબળતાથી તેમણે નાશ કર્યો, તેટલો કોણ કરી શક્યું ?

સારાંશ કે-આપણા શ્રી સંઘની પૂર્વાપરથી આ જ નીતિ ચાલી આવે છે, કે-આપણી પાસે જેટલા સાધનો હોય, તેટલાથી પ્રખર મુનિ મહાત્માઓ ઉત્પન્ન કરવા, અને તેમ કરતાં સાધનો વધે તો મધ્યમ, ને જઘન્ય ઉત્પન્ન કરવા. અને તેથી વધે તો પછી શ્રાવકો માટે ઉપયોગ કરવાને હરકત નથી. પરંતુ ખરી શુંવણુ વખતે પ્રખર મુનિ મહારાજાઓ જેટલા શાસનને માટે ભોગ આપી બુદ્ધિ પૂર્વક દોરવણી કરી શકે, તે રીતે બીજા પાસેથી આશા રાખવી

૬૮

વધારે પડતી છે. અને શાસનનું રક્ષણ થયું કે-તેમાં દુન્યવી સર્વ રક્ષણો પણ સમાયેલા જ છે. એટલે શ્રાવકોનું પણ ખરું હિત તેમાંજ છે. ધન ધાન્યની સંપત્તિની ચાવી પણ એજ છે. શ્રાવકો વ્યવહારમાં આગળ પડતા થાય ને ધર્મના ભક્ત ટકી રહે તેવા જ તૈયાર થવા જોઈએ.

માટે મુનિ મહાત્માઓને તૈયાર કરવા માટે જગતમાં જે જે સાધનો બીજા માટે વપરાતા હોય, તે સર્વ કરતાં ખાસ વિશિષ્ટ પ્રકારના સાધનોની યોજનાઓ શ્રી સંઘે કરવી જ જોઈએ. એજ સર્વનું શરણ છે. દરેક જમાનામાં દેવ અને ધર્મની ઓળખાણ પણ એને જ આધીન છે. અને દ્રવ્ય: ક્ષેત્ર: કાળ: અને ભાવ: ના સંજોગોમાં માર્ગ કાઢવાનું પણ એનું જ કામ છે. બીજાનું નથી.

નજીકના ભવિષ્યમાં એવા સંજોગો ગોઠવાઈ રહ્યા છે, કે જેમાંથી શાસનનો યોગ્ય માર્ગે બચાવ કરવાની ઘણાજ મહત્ત્વની પરિસ્થિતિ ઉભી થાય, તેવા સંજોગો લાગે છે. તો સારા કુટુંબના યુવકોએ અને કિશોરોએ “શાસન સેવામાં-જગતની, પ્રાણીમાત્રની-અને પોતાના આત્માની સેવા છે, દેશની, કુટુંબની, અને જ્ઞાતિની સેવા છે. આર્ય સંસ્કૃતિ અને આર્ય પ્રજાની સેવા છે.” એમ સમજીને સ્વેચ્છાથી મુનિવર્ગમાં ભરતી થઈ મુનિવર્ગની જગતમાં શોભા ઉત્પન્ન કરવી જોઈએ. અથવા કટોકટીના સમયમાં શાસન નાવને ભર દરીયામાંથી પસાર કરાવીને કૃતકૃત્ય થવું જોઈએ.

આજે મુનિમહાત્માઓ અને સાધ્વીજીઓ માટે અભ્યાસના કશા સંગીન સાધનો છેજ નહીં. કોઈ કોઈ ઠેકાણે પાઠશાળાઓમાં એકાદ પંડિતની ગોઠવણ હોય છે. પરંતુ આ પદ્ધતિ શ્રી સંઘના હિતની નથી, આવી પદ્ધતિથી મુનિ મહાત્માઓ પાઠશાળાઓના નિશાળીયાઓ બની જશે. પરંતુ જગતની સર્વ સંસ્થાઓ કરતાં “મુનિઓ તદ્દન સ્વતંત્ર છે.” એ ભાવ ઉડી જશે. આપણે મુનિમહાત્મા તરીકેનું ઉદ્ધારક ખમીર ગુંગળાવીને નિશાળીયા કે સુપ્રીન્ટેન્ડેન્ટ બનાવવા નથી ઇચ્છતા, પણ સ્વતંત્ર અને નિરપેક્ષ, ત્યાગી, તપસ્વી, જ્ઞાની, પ્રભાવક, મહાત્માઓ તરીકે ટકાવી રાખવા ઇચ્છીએ છીએ.

મુનિઓને શાસ્ત્રાજ્ઞાયુક્ત ગુર્વાજ્ઞા શિવાય કશું બંધન જ આ જગતનું હોઈ શકે નહીં, ને છે પણ નહીં.

૬૯

પરંતુ, ખરી રીતે એવી ગોઠવણ કરવી જોઈએ-કે-જે મુનિ મહારાજ જે વિષયમાં તૈયાર થઈ શકે તેમ હોય, તેના સાંગોપાંગ સંગીન સાધનો અને અધ્યાપકો તેમની પાસે તેઓ જ્યાં હોય, ત્યાં ગોઠવી આપવા જોઈએ, કે-જેથી એક એક મુનિરાજ તે તે એક એક વિષયમાં પારંગત થઈ શકે. દાખલા તરીકે. કોઈ ધર્મશાસ્ત્રમાં- કોઈ કર્મવ્રતમાં, કોઈ ન્યાયમાં, કોઈ વ્યાકરણમાં, કોઈ શિલ્પમાં, કોઈ જ્યોતિષમાં, કોઈ વૈદ્યકમાં, કોઈ સંગીતમાં, કોઈ પ્રતિમા નિર્માણના શાસ્ત્રમાં, કોઈ પ્રતિષ્ઠા-શાંતિસ્નાત્રાદિમાં-કોઈ મંત્રશક્તિ, વ્યાખ્યાન કળા, ઉપદેશશૈલિ, શાસ્ત્રનિર્માણ, પ્રાતિભેદ શક્તિ, કાયદા, અંધારણ, સંઘ વ્યવસ્થા, સ્થાનિક સંઘોમાં વ્યવસ્થા, આચાર, ક્રિયાઓ, ગણિત-ાનુયોગ, વિધિઓના હેતુઓ, સંઘની મિલકતો, દ્રવ્યાનુયોગ, કથાનુ-યોગ, સત્ય ઇતિહાસ, પ્રાચીન સત્ય સંશોધન, વિગેરે વિવિધ વિષ-યોમાં જેની જે શક્તિ હોય, તેમાં આગળ વધારવા સંપૂર્ણ સાધનો તેમની પાસે જ પહોંચાડવા જોઈએ, જેથી થોડા ખર્ચે એક એક વિષયમાં સારા નિષ્ણાત મુનિરાજો તૈયાર થઈ શકે. અને તેઓ શાસનનું તમામ આહુ કામ સંભાળી શકે.

આ વ્યવસ્થા વિના થતો ખર્ચ સંગીન પરીણામ નિપજવી શકતો નથી, નિપજવી શકશે નહીં. આ આપણી પ્રાચીન શૈલિ પણ છે.

આ ઉપરાંત-શ્રી સંઘે એક એવો વર્ગ તૈયાર કરવો જોઈએ કે-જેમ મહાવાદી મહારાજ લોંચરામાં લણીને તૈયાર થયા અને પછી વદલલીપુરમાં જાહ્નવાદીને હરાવીને-ઉત્તર ગુજરાત અને સૌરાષ્ટ્ર-માંથી કાઢી મૂકાયેલા જ્વે. મૂ. જૈનોને-પાછા લાવી શક્યા હતા. તેવી રીતે-સર્વ ધર્મ પરિષદ-અને વિશ્વધર્મ પરિષદના ઘોંઘાટો અંધ પડે, તેઓના પ્રયાસોના પરિણામો ન છુટકે જે આવવાના હોય તે આવી જાય, ત્યાર પછી પણ નીચે પ્રમાણે તૈયાર થયેલા મુનિ મહાત્માઓ-જૈન ધર્મનો પ્રતાપ જગતમાં ફેલાવી શકે, તેવા તૈયાર કરવા જોઈએ, અને તેનો કમ નીચે પ્રમાણે:-

૧. નાની ઉંમરના બાળ અને કુળશ્રાવક પુત્રોને વૈરાગ્ય વાસી કરી દીક્ષિત બનાવવા જોઈએ, અને તે માટે સારા સારા કુટુંબોએ પોતાના પુત્રો સોંપવા જોઈએ. સેવાભાવના વાળા ધર્મિક રીતે સમર્પિત થવા જોઈએ.

૨. તેઓને એવા શાંત અને એકાંત વાતાવરણમાં રાખવા જોઈએ, કે જેથી-તેઓ ઉપર દુનિયાના ઝેરી વાતાવરણની અસર ન થાય.

૩. તેમના ખાનપાન અને જાળવણીની એવી ગોઠવણ થવી જોઈએ કે-તેઓને રોગ તો ન થાય, પરંતુ શરીર એવા સુદૃઢ અને શાંત ઠંડા વીર્યથી ગુંથાઈ જાય, કે-તેઓ લગભગ ઉર્ધ્વરેતા યોગીજેવા બની જાય. [યોગ્ય પ્રયાસથી બની શકે છે.]

તેઓની તથાપ્રકારની દૈનિક યોજનાઓ અને મુનિ દ્વારા સગવડો આપવાની એવી સુંદર યોજના હોય, કે તેઓનો વિકાસ જ થતો રહે, કોઈ પણ જાતની ત્રુટી તેમને ન જણાય. જે જોઈએ તે તેમની પાસે વગર વિલંબે હાજર થવું જોઈએ. પરંતુ એટલું ખરું કે-તે સર્વ, મુનિ જીવનના ધોરણે જ હોવું જોઈએ.

તેઓને એવા અદ્યયોગ રાખવા જોઈએ કે-તેઓનું અખંડ બ્રહ્મચર્ય જાળવવાનું હોય અને વૈરાગ્ય વાસનાનો દીપક સદા પ્રજ્વલિત રહે. કદી ક્ષતિ થવાનો સંભવ ઉભો ન થાય. શાસનલક્ષિત અને આર્ય સંસ્કૃતિ તરફનું વલણ ઠેઠ સુધી જાળવવું રહે, તેવી ગોઠવણ પણ કરવી જોઈએ.

૬. એવી એક-નાની પણ સંગીન સંખ્યાને-દરરોજ મુખ્ય મકાનના ત્રણ વિભાગમાંથી કે ત્રણ જાતના આદર્શ પુરુષોના પરિચયમાંથી પસાર થવા દેવી જોઈએ. એટલે કે-સમ્યગ્ દર્શન વિભાગ, સમ્યગ્ જ્ઞાન વિભાગ-અને સમ્યક્ ચરિત્ર વિભાગમાંથી.

૧ લા વિભાગમાં-શાસનને હરકત કરતા દુનિયામાં શું શું બની રહ્યું છે? તેનો સંગીન અને વ્યવસ્થિત સાચો અનુભવ મળ્યા કરે, અને તેને માટે શા શા પ્રતિકારો છે? અને હોઈ શકે? તેની સમજ પડતી રહ્યા કરે. પરિણામે એ આખી સંખ્યામાંથી કોઈ કોઈ વ્યક્તિઓ, શાસન ખાતર મહાન્ કામો કરી શકે-તેવા ધુરંધર તૈયાર થાય, બાકીના મધ્યમ અને જઘન્ય રહે.

૨ બીજા વિભાગમાં-આજે જે જે શાસ્ત્રો જાણવા જેવા છે, અને જગતમાં જે જે જાણવા જેવું છે, તે દરેકનું તલસ્પર્શી જ્ઞાન તે આખી સંખ્યાને મળવું જોઈએ. તેમાં કોઈ ઉત્કૃષ્ટ વિદ્વાન્ થશે, કોઈ મધ્યમ અને કોઈ જઘન્ય થશે.

૭૧

દુઠકા વર્ષોમાં સર્વ શાસ્ત્રોનું જ્ઞાન કેવી રીતે કરાવી શકાય ?
એ મુખ્ય પ્રશ્ન છે, પરંતુ સાધનોથી સર્વ કાર્યો સાધ્ય થઈ શકે છે.

દા. ત.-તેતે વિષયના પ્રખર વિક્ષાનો પાસે તે તે વિષયના તલસ્પર્શી અને સાંગોપાંગ સમજ આપે, તેવા દુઠકા પણ મુદ્દાસર [સૂત્રાત્મક] નિબંધો તૈયાર કરાવવા બોધ્યો. અને તે નિબંધો મારફત દરેકને તે તે વિષયની રૂપરેખાનું જ્ઞાન મળી જ જાય, જરૂર જણાય તો સંગીન રીતે મુખપાઠકરાવીને પણ તે જ્ઞાન આપવું બોધ્યો: પછી તેમાંના જે જે વિષયોમાં જેની શક્તિ હોય, તે રીતસર તે તે વિષયના ગ્રન્થોનો અભ્યાસ વિસ્તારથી કરે. એમ દરેક પ્રાચીન શાસ્ત્રોના વિષયો, આધુનિક વિજ્ઞાનને લગતા શાસ્ત્રોના વિષયો વિગેરે આજની અને પ્રાચીન દુનિયાનું જે જે જાણવા જેવું હોય, તે દરેકનું જ્ઞાન આપવાના સંપૂર્ણ સાધનો ગોઠવવા બોધ્યો. વિદ્યાનું કોઈ પણ ક્ષેત્ર આ સર્વજ્ઞપુત્ર મુનિઓથી અજ્ઞાત ન રહેવું બોધ્યો. જેથી લવિષ્યમાં દુનિયાના કોઈપણ વિક્ષાન્થી તેઓ અજ્ઞય નહીં.

આ જાતના નિબંધો તૈયાર કરવાને અને લખાવવાને તે તે વિષયના પ્રખર વિક્ષાનો જ્યારે જ્યારે જરૂર હોય ત્યારે ત્યારે રોકી લઈ, તેઓનો ઉપયોગ પૂરો થયે તેઓને છુટા કરી દેવા બોધ્યો. તથા, જગતમાં તે તે વિષયના જે જે પ્રખર વિક્ષાનો હોય, તેને બોલાવીને તેમનો અને તેમના જ્ઞાનનો પરિચય પણ કરાવવો બોધ્યો.

આ વિભાગમાં તૈયારી માટે મોટા ખર્ચની આવશ્યકતા રહે.

નામદાર ગાયકેવાડ સરકાર સયાજીરાવ મહારાજને સરકાર તરફના નિબંધો મારફત શિક્ષકે આ રીતે તૈયાર કર્યા હતા.

૩ જા વિભાગમાં પસાર થતી વખતે=તેઓ—અંગત ચારિત્ર, આત્મસાવના, આત્મધ્યાન, આચાર: ક્રિયાઓ: વિધિઓ:નું જાતે પ્રાલન કરે. તપ-ચોગોદ્વહન, ધ્યાન, વિગેરેને લગતી તાલિમ મેળવી શકે, અને તેસાથે સંયમી, શાંત, અને પ્રવિત્ર જીવનની જૈન શાસ્ત્રો અનુસાર ઉચ્ચ તાલીમ મેળવી શકે, તેવી તમામ પ્રકારની વ્યવસ્થા બોધ્યો. ભૂલની શિક્ષા કે કપકા ન આપતાં શાસ્ત્રમાં સૂચવ્યા

૭૨

પ્રમાણે પ્રાયશ્ચિત્તોનું ધોરણ ગોઠવી લઇને તે પ્રમાણે વર્તાવ કરાવવો જોઇએ. તેમાંથી પણ-કોઇ ઉત્કૃષ્ટ મહાત્મા મળી આવશે. અને બાકીના મધ્યમ અને જઘન્ય મળી આવે, એવા પાત્રવિભાગ પડી જશે.

આમ ત્રણેય વિભાગમાં પસાર થવાથી ત્રણેયને લાયકની મન વચન કાયાની તાલિમ મળે, ત્યારે જ તે સમ્યગ્દર્શનજ્ઞાન કે ચારિત્ર ગણાય. જો, એક કે બે હોય, અને બે કે એકની ઉપેક્ષા હોય, તો જન દષ્ટિથી તે મિથ્યા ગણાય છે. ત્રણેયનો મેળ ગોઠવવાથી જ સમ્યગ્રત્નત્રયીનો પ્રયાસ યોગ્ય છે.

૭. તે ઉપરાંત-તે તે વખતના જ્ઞાની, ત્યાગી, શાસન પ્રભાવક, જે જે મુનિઓ કે ગૃહસ્થો શાસનમાં હોય, તેમનો પણ પ્રસંગે પ્રસંગે પરિચય કરાવવો જોઇએ. આ આખી પ્રવૃત્તિ એક એવી વ્યવસ્થિત અને પ્રથમથી જ સુસંગઠિત રીતે ગોઠવણ પૂર્વક ચલાવવી જોઇએ, કે જેથી ધારેલું પરિણામ આવી જ શકે, કયાંય અઘ્યવસ્થાને સ્થાન ન હોવું જોઇએ. આજે સીનેમાની એક એક ફીલ્મ ઉતારવામાં કરોડોનો ખર્ચ કરવામાં આવે છે, અને પદ્ધતિસર કામ કરી ધાર્યા પ્રમાણે પરિણામો લાવી શકાય છે. તો આવા પરમાર્થમાં કેમ પ્રયાસ ન કરવા? અને પરિણામ ન લાવવું? મુનિઓના આ મંડળને વિહાર ક્રમ, કષ્ટ સહન, સ્થાનિક કાર્યકર શક્તિ, સંઘની મિલકતો, વિગેરેની પણ સજ્જત માહિતી અને તાલીમ આપવી જોઇએ. તેમજ ગીતાર્થતાની પરીક્ષા કરી શ્રી સંઘના વહીવટની આંટીધુંટીનું પણ સમર્થ હોય, તેને જ્ઞાન આપવું જોઇએ.

૮. હીટલર જેમ પોતાના નવા ધર્મ પંથમાં દાખલ કરેલાઓને ટેકરી ઉપરથી હડસેલીને તથા બીજા કષ્ટો આપીને ઘડે છે. અને લોકોમાં ચમત્કાર ઉત્પન્ન કરે તેવા ઉપસર્ગ અને કષ્ટ સહન કરવાની તાલિમ આપે છે. તેમ નહીં, પણ યોગ્ય સર્વ તાલિમ આપવી જોઇએ. ભવિષ્યના પોંડીચરીના પ્રચારકો, ખ્રીસ્તી પ્રચારકો, થીઓસોફીસ્ટ પ્રચારકો, હીટલરના પંથના માણસો, તથા જુદા જુદા હિંદુ, બૌદ્ધ, મુસલમાન, વિગેરે ધર્મ પંથોમાં દાખલ થયેલા પરદેશી પ્રચારકો, એક વખત ગમે તેવો ઘોંઘાટ મચાવે, પરંતુ ત્રણ રત્નમાં પલોટાયેલા-

૭૩

આ સાચા પ્રજ્ઞચારી તેજસ્વી મહાત્માઓ બહાર આવે કે-તેના તપોબળ, ચારિત્રબળ, જ્ઞાન બળ, કુશળતા અને કુનેહ, તેજસ્વિતા અને પવિત્રતાથી જગત અન્નધને પાછું ઠેકાણે આવ્યા વિના રહે જ નહીં. એવી સંગીન તૈયારી કરોડોના ખર્ચે એકાન્તમાં શાંત-ચિત્તે કરવી જોઈએ. દહેરા ઉપાશ્રયમાં જરૂરી સંપૂર્ણ ખર્ચ શિવાયનો ચેરીટબલ્લ સંસ્થાઓમાં થતો ખર્ચ અટકાવીને તથા બીજો ઉમેરો કરીને લાખો કરોડોના ખર્ચે એવી વ્યવસ્થા કરવી જોઈએ, કે તેઓના આત્મામાં રતનત્રયોની તાલિમના ધોધના ધોધ દાખલ કરી શકાય, અને તે એવી રીતે કે “તે તેમને પચી જાય અને એજસરૂપે પરિણમીને જગત્માં દિવ્ય પ્રકાશ ફેલાવી શકે. ધન જેવી નજીવી વસ્તુથી જગત્માં દિવ્ય તેજ પ્રગટાવી શકાતું હોય, તો તેને માટે શામાટે પ્રયાસો ન કરવા ? કાંઈક તો ફળ અવશ્ય મળશેજ. કોઈને કોઈ મહાન પાત્ર નીકળી આવશે, છેવટે તે મુનિ મંડળમાંથી નહીં, તો તેમના શિષ્ય પ્રશિષ્યાદિકમાંથી મલી આવે ખરા. અને તોજ ભવિષ્યમાં છાયા પાડી શકાશે. નહીંતર મુશ્કેલીઓ ઘેરો ઘાલતી આવે છે, તેમાં લાખો માણસો બીજા ધર્મોમાં ખેંચી લેવાની યુક્તિઓ ગોઠવાઈ રહી છે, અને તે વખતે જુના ધર્મો જોર ન કરી શકે, તેવી રીતે તેના ઉપર કાયદાથી કબજો ગોઠવાતો જાય છે. એ બધું જો થવું હોય, તે ભલે થાય, તેની પરવા ન કરતાં આવો એક વર્ગ તૈયાર કર્યો હોય તો પાછું બધું ઠેકાણે આવી શકે, પરંતુ તેમાં પ્રમાદ કર્યો હોય, તો શાસનના આગેવાનોને કદાચ પસ્તાવુંયે પડે.

૬. પૂર્વાચાર્યો-મંત્રો વિગેરેની આમ્નાયો જાણુતા હતા અને તેનો પ્રભાવ પડતો હતો-તે વસ્તુ પાછી શ્રી સંઘમાં શરૂ કરવી જોઈએ. યુરોપના કટલાક વિદ્વાનો તે તરફ હવે વળ્યા છે. વચલા કાળમાં આપણી એ શક્તિ કંઈક બહાર આવી શકી નથી. તે સતેજ કરવાની જરૂર છે, શ્રી ધર્મઘોષસૂરિ શ્રી શાંતિચંદ્રોપાધ્યાય વિગેરે પાસે એવા સાધનો હોવાના સાચા પૂરાવા આપણને મળે છે, તો લાખોને લોગે એ શાખાનો પણ ઉદ્ધાર કરવાની જરૂર છે, બીજાઓ ગમે તેટલી સાધના કરે, પરંતુ જન સાધનાને કોઈ પહોંચે તેમ નથી.

૬૪

કારણ કે-ઉચ્ચ સાધના માટે ઉચ્ચ ચારિત્રબળ જોઈએ, અને તે જૈન મુનિઓમાં ખાસ સંભવે છે. તેમજ જૈન મંત્રો અને જૈન દેવોની તાકાત વધારે પ્રબળ હોય છે, કેમકે-તે દેવો પણ પવિત્ર અને શુદ્ધ જીવનવાળા હોય છે. માટે ઋદ્ધિવાળા અને વધારે લાગવગ પહોંચાડે તેવા હોય છે. અને તે જૈન મુનિઓને સિદ્ધ થાય તેવા બીજાને ન થાય, એ સ્વાભાવિક છે. માટે બીજાની હરિક્ષામાં આપણો જ વિજય થાય તેવું એ સાધન આપણી ખાસે છે. તેનો લાભોને લોગે, અને સેંકડોની આખી જીંદગીની સેવાને લોગે, બુદ્ધિપૂર્વકની વ્યવસ્થાના બળથી, લાભ આપણે પ્રાપ્ત કરી લેવો જોઈએ.

જ્યારે જ્યારે કષ્ટ કે મુશ્કેલી આવી પડે, ત્યારે ત્યારે દરેક વખતે સબળ રાજ્યસત્તા આપણને મદદ કરી શકે-તેવી હોય જ, એમ માની લેવાનું નથી, પારકી આશા સદા નિરાશા, આપણે આપણા છેવટના રક્ષક સાધનોથી સ્વતંત્રપણે જ સન્નિદ્ર રહેવું જોઈએ.

આજના વિજ્ઞાનના ચમત્કારિક પ્રયોગો આજે જગતને અચંબામાં નાખે છે અને આંજી નાંખે છે, તેની સામે આપણી પાસે કાંઈપણ સાધન નહીં હોય, અને અપંગ જેવા રહીશું, તો શાસનની રક્ષા કેમ કરી શકીશું? આજનું વિજ્ઞાન ગમે તેવું પણ સ્થૂલ તત્વો ઉપર ખડું છે, ત્યારે મંત્ર વ્યવસ્થા વધારે રક્ષક અને વધારે સંજીન તથા અદ્યપખર્યાળ છે. અને તે બીજા બધા કરતાં આપણને કેટલાક સાધનો વારસામાં એવા મળ્યા છે, તે ઉપરથી વધારે સરળતાથી સુસાધ્ય થાય તેમ છે. માટે આની પાછળ નાણાંની, વ્યવસ્થા શક્તિની, અને સાધકપણે જીંદગીઓ આપનારાઓની જરૂર છે. આવું સાધન આપણા હાથમાં આવ્યા પછી વિજ્ઞાનને જેટલું કુદરું હોય, તેટલું ભલે કુદે, જેટલા ચમત્કાર બતાવવા હોય, તેટલા ભલે બતાવે, પરંતુ સત્યમાર્ગ ધર્મધ્વંસક તત્વોથી નિર્ભય છે.

શાસન તંત્રમાં આ સાધન વ્યવસ્થિત નહીં હોય, ત્યાં સુધી તેનો પ્રભાવ પડવામાં ખામી રહ્યા કરશે, એમ મારું અંતઃકરણથી માનવું છે. “ત્યાગી સાધુને આવું ન શોભે!” એવો પ્રચાર

૭૫

કરાવીને આપણને ભડકાવીને એ ભૂલાવી દીધું છે. તેની ઘણી આમ્નાયો પરંપરાથી મળતી અટકી ગઈ છે. અને બીજી તરફ યુરોપે વિજ્ઞાન બીજીવી મંત્રવાદ જેવા જ ચમત્કારો જગતને બતાવીને આંજિ નાખેલ છે. આપણે તેમાં તેઓને પહોંચી શકીએ તેમ લાગતું નથી. અને તેઓ આપણને મંત્ર શક્તિમાં પહોંચી શકે તેમ નથી. કેમકે-એ સાધન હજી આપણને સહજ સાધ્ય છે, અને આપણને સ્વતંત્ર છે. પછી તો પ્રમાદજ આપણને નબળા રાખી શકે.

આપણે કોઈની સાથે હરિક્ષા કરવા નથી. પરંતુ જગતના મહાન્ કલ્યાણ માર્ગ ઉપર આવી પડતી આક્રમકતાથી બચાવીને જગતની સેવાજ કરવાની છે.

આજે ઘણા કહે છે કે “જૈન ધર્મ માત્ર જૈનોનો જ નથી. તીર્થંકરોએ આખા જગતના કલ્યાણ માટે ઉપદેશ્યો છે. માટે સર્વનો છે. જૈનો એકલા જ તેનો ઇન્કાર લઈને બેઠા છે, તેકેમ સાંખ્ય ? ”

આ શબ્દોથી જૈનો સામે પરચુરણ પ્રજ્ઞને ઉશ્કેરવાની કોઈએ યુક્તિ કરી લાગે છે. એમ કરીને જૈનોના હાથમાં જૈન ધર્મની જે જે મિલકત અને વસ્તુઓ હોય, તેના ઉપર કબજો મેળવવાને સામાન્ય પ્રજ્ઞને આમ ઉશ્કેરી લાગે છે.

પરંતુ જે માણસ એમ કહે છે, કે-“જૈન ધર્મ આખા જગતના તમામ પ્રાણીઓ માટે છે” એ વાત તદ્દત ખરી છે. અને જૈનો પણ જૈન ધર્મનું રક્ષણ આખા જગતના તમામ પ્રાણીઓ માટેજ કરે છે. પરંતુ જૈન ધર્મ એક એવી ગહન વસ્તુ છે, કે તેનો વહીવટ, તેના ટકાવના માર્ગો, તેના સાધનો, યોગ્ય ઉપયોગ, વિગેરે પૂર્વ પરંપરાથી જૈનોજ જાણી શકે છે. અને તેના ગીતાર્થ આચાર્યોની દોરવણીજ તેમાં ઉપયોગી થાય તેમ છે. બીજાની એ તાકાતજ નથી.

માટે, ચતુર્વિધ જૈન સંઘ જૈન ધર્મના દ્રષ્ટ્રી તરીકે તેની ઉપર પોતાનો કબજો રાખે છે, જેથી કરીને તેને ભવિષ્યમાં પણ નુકશાન ન પહોંચે, તેવી બખરદારી રાખી જગત ખાતર જ એ મિલકત કાયમને માટે બચાવી સુરક્ષિત રાખે છે. માટે તે સર્વ જૈનોના જ હાથમાં રહે તે ન્યાયસરજ છે. બીજાએ તેમાં માથું મારવાની જરૂર

નથી. અને માથું મારે, તો જગતને નુકસાન થાય; માટે જગતના સદા માટે તેવું માથું મારનારને હરેક લોગે દૂર રાખવા જે કાંઈ પ્રયાસો કરવામાં આવે, તે જરૂરી અને ન્યાયસરના જ છે. માટે બીજાને ઘુસવાની કે ઘુસાડવા દેવાની જરૂર નથી જ. શહેરમાં ચાલતું વીજળીના દીવાકરવાનું કારખાનું આખા શહેરને માટે હોવા છતાં, મોટામાં મોટી રકમનો ચાર્જ ભરનારને પણ તે કારખાનામાં પેસવા દેવામાં નથી આવતો. માત્ર તેમાં નિયુક્ત થયેલા અધિકારીઓ, અમલદારો, અને કારીગરીના હાથમાં તે સર્વ સંચાઓનું ચંત્રણ હોય છે. જે ગમે તેને પેસવા દે તો મહાન અનર્થ થઈ જાય.

તેવી જ રીતે રૂપિયાની થેલી લઈ જતા હોઈએ, ત્યારે રસ્તામાં સ્તુતિ કરનારા કે નિંદા કરનારા મળે, તેથી ફલાઈને કે ગસરાઈને આપણે થેલી સોંપી દેતા નથી. પરંતુ જીવને જોખમે પણ બચાવીને શેઠને ઘેર પહોંચાડીએ છીએ. તે પ્રમાણે શાસનના સર્વ તત્ત્વોનું રક્ષણ કરવાનું છે, કેમકે—તે આપણી થેલી છે. એટલે કદાચ રૂપિયાની થેલી કોઈ લઈ જાય, તો જાન બચાવીએ, પરંતુ સર્વકલ્યાણકર શાસનના પાકા દ્રષ્ટી હોવાથી જાનને અને સર્વસ્વને લોગે પણ તેના એકે એક સુતત્ત્વનો ખચાવ કરવાની આપણી ફરજ છે. આમ સમજીને બીજાઓએ “જૈન ધર્મ જગતના હિતને માટે છે” માટે તેની મિલકતો ઉપર હાથ નાંખવાની જરૂર નથી. જગતની એ મિલકતનું જૈનો ચમત્કારીક રીતે સર્વસ્વને લોગે જેવું રક્ષણ કરશે, તેવું બીજાથી થવું સંભવિત નથી. માટે તેનાજ હાથમાં રહેવા દેવામાં જગતની સલામતી છે. અજ્ઞાન પ્રબળે ઉશ્કેરી જૈનોની મિલકતો પડાવી લેવાની કોઈ સ્વાર્થીની આવી યુક્તિથી ચેતતા રહેવા જેવું છે.

આ અને આવી જેજે પોલીસીથી પૂર્વના મહાન આચાર્યોએ શાસનનું રક્ષણ કરી આપણને વારસામાં જે જે તત્ત્વો આપેલા છે, તે સર્વ તત્ત્વો સૂક્ષ્મ વિચાર શક્તિ અને ઉંડા અભ્યાસથી ઘોડાકોએ પણ બાણી લઈ, તેના માટે તત્પર રહેવું જોઈએ. જેમ વિજયહીરસૂરીશ્વરજી: વિજયસેનસૂરીશ્વરજી: અને વિજયદેવસૂરીશ્વરજી:એ ત્રિપુટીએ પોતાની ફરજ બજાવી હતી, તેજ પ્રમાણે ફરજ બજા-

૭૭

વનારા નીકળી આવે, અને તેઓને આ લખાણમાંથી કંઈ પણ યોગ્ય પ્રેરણા મળે, તો પ્રયાસ સફળ મानी વિરમું છું.

આ કર્તવ્ય દિશામાં બતાવવામાં આવેલા માર્ગોના સંક્ષિપ્ત સૂચનોજ અત્રે કરવામાં આવેલા છે. તે દરેક ઉપર એકએક નિબંધ થઈ શકે તેમ છે, અને ખાસ અભ્યાસીઓ એકએક મુદ્દો લઈને વિદ્યાર્થી તરીકે અભ્યાસ કરશે તોજ દરેકની સંગતિ સમજાશે, માટે ન સમજાય તેઓએ સમજવા પ્રયાસ કરવા વિશ્વસિ છે.

આપણી સર્વ અવાન્તર પ્રવૃત્તિઓને ગૌણ બનાવી દરેકે શ્રી જૈન શાસનને પોતાના જીવનના સર્વપ્રસંગોમાં કેન્દ્રિત કરવું જોઈએ: આજે તેની વિચિત્ર ઉપેક્ષા: અને નાની પ્રવૃત્તિઓમાં જરૂરીઆત કરતાં મનવચન કાયાના વધારે પડતા રોકાણથી ઘણું આશ્ચર્ય થાય છે. પરંતુ શ્રી જૈનશાસનમાં એવા તત્ત્વો ગુંથાયેલા છે કે—જે પ્રસંગે પ્રસંગે બહાર આવી જઈ શાસનને જાગતું અને જથવંતું બનાવે છે, ને બનાવશે. છતાં સૌના પ્રયાસની અપેક્ષા તો સર્વકાળે રહેજ છે.

જૈનં જયતુ શાસનમ્

સંવત્ ૧૯૯૬ના અશાઠ
વદિ ૫-મહેસાણા

{ સેવક:—
પ્રભુદાસ બેચરદાસ પારેખ.

ઉક્તિસ-૧ લો	પ્રશ્નકારના નામો	પ્ર.સં પૃષ્ઠ
૧	મહોપાધ્યાય શ્રી વિમલહર્ષગણિ	૬. ૩ થી ૫
૨	મુનિવિજયગણિ	૬. ૭
૩	ઉપાધ્યાય કલ્યાણવિજયગણિ	૬. ૧૦
૪	ઉપાધ્યાય મેઘવિજયગણિ	૩. ૧૧
૫	ઉપાધ્યાય સોમવિજયગણિ	૫૮. ૩૬
૬	મહોપાધ્યાય ભાનુચન્દ્રગણિ	૬. ૩૭
૭	ઉપાધ્યાય વિવેકહર્ષગણિ	૧૮. ૪૪
૮	ઉપાધ્યાય વિજયરાજગણિ	૩. ૪૫
૯	ઉપાધ્યાય ધર્મવિજયગણિ	૩૦. ૫૪

ઉદ્ધાસ-૨ જો	પ્રશ્નકારના નામો	ક્ર. ૧૩૬
૧	પણિત આનંદવિજયગણિ	પ્ર.સં પૃષ્ઠ ૪૨. ૭૩
૨	,, રવિસાગરગણિ	૪. ૭૬
૩	વૃદ્ધ પણિત કમલવિજયગણિ	૧. ૭૬
૪	,, કનકવિજયગણિ	૪૮. ૯૧
૫	પણિત હાપર્ણિગણિ	૧૨. ૯૫
૬	,, નગર્ણિગણિ	૧૧. ૯૮
૭	,, વિષ્ણુઋષિગણિ	૧૧. ૧૦૦
૮	,, રત્નચન્દ્રગણિ	૨૫. ૧૦૯
૯	,, જયવિજયગણિ	૮. ૧૧૪
૧૦	,, ધનવિજયગણિ	૨૪. ૧૨૨
૧૧	વૃદ્ધ પણિત શુભવિજયગણિ	૧૦. ૧૨૪
૧૨	પણિત દેવવિજયગણિ	૧. ૧૨૫
૧૩	,, કાન્હજીગણિ	૩. ૧૨૫
૧૪	,, કનકકુશલગણિ	૫. ૧૨૭
૧૫	,, દર્શનસાગરગણિ	૨. ૧૨૮
૧૬	પણિત વિવેકસાગર ગણિ	૨. ૧૨૯
૧૭	શ્રી વિજય હીરસુરિજીશિષ્ય પણિત રામવિજયગણિ	૪. ૧૩૧

કુલ ૨૧૩

૭૯

ઉદ્ઘાસ-૩ નો	પ્રશ્નકારના નામો	પ્ર.સં' પૃષ્ઠ
૧	આ પ્રત્યક્ષતા પદિડત શુભવિજયગણિ	૧૨૦. ૧૮૮
૨	પદિડત દેવવિજયગણિ	૯. ૧૯૦
૩	,, વિનયકુશલગણિ	૪૭. ૨૦૬
૪	,, રત્નહર્ષગણિ	૨. ૨૦૭
૫	,, પદ્માનન્દગણિ	૨૦. ૨૧૩
૬	,, વિદ્યાવિજયગણિ	૬. ૨૧૫
૭	,, કાન્હર્ષિગણિ	૮. ૨૧૭
૮	,, જયાનન્દગણિ	૧. ૨૧૭
૯	,, કુંવરવિજયગણિ	૧. ૨૧૮
૧૦	,, ચારિત્રોદયગણિ	૧૭. ૨૨૩
૧૧	,, કીર્તિવિજયગણિ	૩૦. ૨૩૩
૧૨	,, ધનહર્ષગણિ	૫૪. ૨૫૨
૧૩	,, જયવન્તર્ષિગણિ	૨. ૨૫૩
૧૪	,, ભક્તિસાગરગણિ	૪. ૨૫૬
૧૫	,, શુભકુશલગણિ	૧. ૨૫૭
૧૬	પદિડત પ્રેમવિજયગણિ	૨. ૨૫૭
૧૭	,, મુનિવિમલગણિ	૧૦. ૨૬૧
૧૮	,, દેવવિજયગણિ	૨૨. ૨૬૯
૧૯	વટપક્ષીય પદિડત પદ્મવિજયગણિ	૬. ૨૭૦
૨૦	પદિડત મેઘવિજયગણિ	૬. ૨૭૨
૨૧	,, શ્રુતસાગરગણિ	૭. ૨૭૪
૨૨	,, કનકવિજયગણિ	૧. ૨૭૪
૨૩	વિજયસેનસૂરિ શિષ્ય પદિડત કનકવિજયગણિ	૩. ૨૭૫
૨૪	પદિડત દયાવિજયગણિ	૮. ૨૭૯
૨૫	,, ગુણવિજયગણિ	૩. ૨૮૦
૨૬	,, ચન્દ્રવિજયગણિ	૪. ૨૮૨
૨૭	,, અમરચન્દ્રગણિ	૭. ૨૮૩
૨૮	,, સત્ય સૌભાગ્યગણિ	૨. ૨૮૪
૨૯	,, જીવવિજયગણિ	૨. ૨૮૫
૩૦	,, જસસાગરગણિ	૯. ૨૮૮
૩૧	,, હર્ષચન્દ્રગણિ	૧૩. ૨૯૧

૮૦

		પ્ર.સં' પૃષ્ઠ.
૩૨	„ ધર્મવિનયગણિ	૨. ૨૯૨
૩૩	„ વિદ્યાવિનયગણિ	૬. ૨૯૪
૩૪	„ ધીરકુશલગણિ	૭. ૨૯૬
૩૫	„ સૌમવિમલગણિ	૧. ૨૯૬
૩૬	શ્રી હેમસાગરગણિ	૭. ૨૯૯
૩૭	શ્રી રંગવર્ધનગણિ	૬. ૩૦૦
૩૮	શ્રી પ્રેમવિનયગણિ	૯. ૩૦૩
૩૯	પણ્ડિત નાકર્ષિગણિ	૮. ૩૦૫
૪૦	શ્રી માણિક્યવિનયગણિ	૨. ૩૦૫
૪૧	શ્રી સૌભાગ્યહર્ષગણિ	૨. ૩૦૬
૪૨	શ્રી દામર્ષિગણિ	૮. ૩૦૮
૪૩	પણ્ડિત જ્ઞાનસાગરગણિ	૩. ૩૦૯
૪૪	શ્રી ભાણવિનયગણિ-જીવવિનયગણિ	૭. ૩૧૦
૪૫	શ્રી સૂરવિમલગણિ	૨. ૩૧૨

કુલ. ૪૯૭

ઉદ્ઘાસ-૪ થો	પ્રશ્નકારના નામો	પ્ર.સં. પૃષ્ઠ
૧ જેસલમેર સંઘ	૫૬. ૩૧૩	૧૫ દીવ બંદર સંઘ ૧૦. ૩૫૮
૨ મુલતાન સંઘ	૩. ૩૩૧	૧૬ નવાનગર સંઘ ૩. ૩૬૨
૩ દેવગિરિ સંઘ	૧૩. ૩૩૩	૧૭ સીસાંગ સંઘ ૧. ૩૬૩
૪ વઘાસંઘ	૫. ૩૩૬	૧૮ મહેમદાવાદ સંઘ ૪. ૩૬૩
૫ ફતેહપુર સંઘ	૪. ૩૪૦	૧૯ સાચોર સંઘ ૧૦. ૩૬૫
૬ રાજપુર સંઘ	૧. ૩૪૧	૨૦ ભીનમાળ સંઘ ૪. ૩૬૮
૭ આગરા સંઘ	૨. ૩૪૧	૨૧ બિભીતક સંગ ૨. ૩૬૯
૮ ઉજ્જયની સંઘ	૩. ૩૪૨	૨૨ જલોર સંઘ ૩. ૩૭૦
૯ કાકનગર સંઘ	૩. ૩૪૩	૨૩ પાલી સંઘ ૨. ૩૭૧
૧૦ વટપક્ષીય સંઘ	૪. ૩૪૪	૨૪ સાલપુર સંઘ ૨. ૩૭૨
૧૧ પાટણ સંઘ	૩. ૩૪૫	૨૫ ઉણીયાર સંઘ ૨. ૩૭૩
૧૨ અમદાવાદ સંઘ	૫. ૩૪૭	૨૬ મેદિનીદ્રંગ સંઘ ૮. ૩૭૪
૧૩ ખંભાત સંઘ	૪. ૩૪૮	૨૭ કુંગરપુર સંઘ ૪. ૩૭૮
૧૪ સુરત બંદર સંઘ	૩. ૩૫૫	૨૮ ઉદયપુર સંઘ ૭. ૩૭૯
		પ્રશસ્તિ ૩૮૪

પ્રશ્નનાનુક્રમ

પ્રશ્ન	વિષય	પૃષ્ઠ
૧	ઉજ્જમણના દ્રવ્યનો વિચાર	૩
૨	જિનપ્રતિમાનું માન કેવડું હોય ?	૩-૧૪૩
૩	પુકુખરવરદી૦ અને સિદ્ધાણું પુદ્ધાણુંનો કયા આવશ્યકમાં સમાવેશ થાય ?	૪
૪-૫૨૩-૬૨૫	ગણધરની દેશનાનો વિચાર	૪-૨૦૫-૨૩૬
૫	અનુત્તરદેવની ગતિનો વિચાર	૪
૬	આઠ નવકારના કાઉસ્સગનો વિચાર	૫
૭	કોટીશિલાનું સ્વરૂપ	૫
૮-૨૬૨-૩૬૭	સંજ્ઞાયાના આદેશ વિગેરેનો વિચાર.	૬-૧૦૦-૧૫૮
૯	ધંચછામો આણુસદિ કોણ કહે ?	૬
૧૦	કંડપૃક્ષનું સ્વરૂપ	૭
૧૧	કાયા કળની સચિત્તા વિગેરે	૭
૧૨-૫૦૭-૫૫૮	અસંજ્ઞાય વિષે	૭-૧૬૮-૨૧૬
૫૬૧-૫૮૭	”	૨૧૭-૨૨૫
૧૩	શુદ્ધ પ્રરૂપક વિષે	૮
૧૪	અગીતાર્થ વિષે	૮
૧૫	માસકદપનો વિચાર	૮
૧૬	એકાક્ષિ નાલિયેરની પૂજામાં મિથ્યાત્વ ? કે નહિ ?	૯
૧૭-૫૬૬	મિથ્યાદષ્ટિની નિર્જરાનો વિચાર	૯-૨૨૮
૧૮	ઉત્સૂત્ર પ્રરૂપકનો વિચાર	૧૦
૧૯	લોકપાળ દેવના કાર્યમાં દિશાનો વિચાર	૧૦
૨૦	મરુદેવા અધ્યયન કેવી રીતે વિભાળ્યું ?	૧૦

૨

૨૧	શ્રાવકો ખામણાને બદલે નવકાર કહે, તે વિષે	૧૧
૨૨	દેવો અચિત્ત પદાર્થો વિકૃત્વી શકે કે નહિ ?	૧૧
૨૩	પિંડ વિશુદ્ધિ પ્રકરણ કોણે બતાવ્યું ?	૧૨
૨૪-૬૮	જાંબુદ્રીપની નદીની સંખ્યા	૧૨-૩૨
૨૫	વ્રત-પોસહની આલોચણા શી રીતે અપાય ?	૧૨
૨૬	માગધાદિતીર્થ ક્યાં છે ?	૧૩
૨૭	રોગોની કુલ સંખ્યા કેટલી છે ?	૧૩
૨૮-૩૪-૮૧-૮૨-૧૬૪	ઉપધાન વિષે પ્રશ્નો.	૧૪-૧૭
૨૬૭-૩૧૪-૩૧૫-૩૧૬		૩૬-૩૭-૮૦
૩૨૧-૩૭૭-૪૧૭-૪૪૭		૧૧૩-૧૨૦-૧૨૧
૪૫૮-૪૫૯-૪૮૨-૫૧૨		૧૨૨-૧૪૫-૧૮૦
૫૨૭-૫૫૪-૫૫૫-૫૫૬		૧૮૪-૧૯૧-૨૦૦
૬૮૫-૭૨૫-૭૬૬-૭૭૪		૨૦૬-૨૧૬-૨૬૨
૭૭૬-૭૮૯		૨૭૪-૨૯૧-૨૯૫
૨૬	પ્રત્યેક બુદ્ધ દેશના આપે કે નહિ ?	૧૪
૩૦	સમવસરણના દ્વારપાળનું સ્વરૂપ	૧૪
૩૧	ચૌદપૂર્વિની દેવગતિનો વિચાર	૧૫
૩૨	સાગાર અણસણનો વિધિ	૧૬
૩૩	ચૈત્યના નિર્વાહ માટે નવીન ઘર ક્ષેત્રાદિ બનાવાય કે નહિ ?	૧૬
૩૫	દેવલોકની ભૂમિનો વિચાર	૧૭
૩૬-૮૬-૬૦૦	રાત્રિ સોજનની ચૌસંગી અને દોષો	૧૭-૩૮-૨૩૬
૩૭	દેવલોકમાં પૂર્વભવનું નામ શાથી ?	૧૮
૩૮--૭૧-૨૭૧-૨૬૮	યોગ અનુષ્ઠાનના પ્રશ્નો	૧૮-૩૨-૧૦૨
૩૭૨-૩૭૩-૩૮૫-૪૪૦		૧૧૩-૧૪૩-૧૪૬
૪૪૩-૪૭૦-૫૧૬-૫૮૨		૧૭૬-૧૭૭-૧૮૮
		૨૦૧-૨૨૩

૩

૩૬	દેવ આયુષ્યનો ખંધ ક્યારે કરે ?	૧૯
૪૦	લઘ્યાલઘ્ય નિગોદ હોય ?	૧૯
૪૧	દેવીની સંખ્યાનો વિચાર	૨૦
૪૨-૪૧૧-૫૧૧	જિનકલ્પના લવાહિનો વિચાર	૨૦-૧૬૫-૧૯૯
૪૩	ઉત્તર વૈક્રિય માન કયા અંગુલથી ?	૨૧
૪૪	સાધુને શ્રુત દેવતાને નમસ્કાર કરવો ઉચિત ગણાય કે નહિ ?	૨૧
૪૫-૭૮-૧૬૫-૫૫૧	દેવવંદન વિધિ	૨૧-૩૫-૬૮-૨૧૪
૪૬	નિગોદનો નિર્લેપ કાળ હોય ?	૨૨
૪૭	પ્રાર્થાશ્રિત્તની ગાથા વિચાર.	૨૨
૪૮	જિનેશ્વરના શરીરના વર્ણનો વિચાર	૨૨
૪૯-૫૭૪	શ્રાવક પડિમાનો વિચ્છેદ ક્યારે થયો ?	૨૩-૨૨૦
૫૦-૩૫૬	ચરમ જિનનો તીર્થકાળ	૨૩-૧૩૯
૫૧	યુગ પ્રધાન ક્યારે થયો ?	૨૩
૫૨	ભૂમિ કોણું કદપે કે નહિ ?	૨૪
૫૩	સામાન્ય કેવળિઓ કોને વંદન કરે ?	૨૪
૫૪	વરસીદાનની વિનંતિ	૨૫
૫૫-૧૮૮-૩૨૪	લોકાંતિકના પરિવારનો વિચાર	૨૫-૭૬-૧૨૩
૫૬	સ્થવિરાવળિની છેદ્વી ગાથાનો વિચાર-	૨૬
૫૭-૧૩૧-૨૦૨	સચિત્ત અચિત્તનો વિચાર	૨૭-૫૩-૮૨-૯૧
-૨૩૧-૩૦૫-	”	-૧૧૭-૧૨૪-૧૪૨
૩૩૨-૩૭૦-૫૨૧	”	-૨૦૪
૫૮	નિગોદના આયુષ્યનો વિચાર	૨૭
૬૦	વાશી-વિહજના દોષનું પ્રમાણ	૨૯
૬૧	વૈતાલ્ય પર્વતમાં સંધ વિચાર	૨૯
૬૨	શ્રાવક પડિમામાં બ્રહ્મચર્યનું પાલન	૨૯

૪

૬૩	અસુરાદિ દેવતું ગમન કયાં સુધી થાય ?	૩૦
૬૪	વર્ષ વિચાર	૩૦
૬૫	ચારણ શ્રમણના રાત્રિ ગમનનો વિચાર	૩૧
૬૬	સિદ્ધશિલા ઉપર કયા જીવો હોય ?	૩૧
૬૭	છઠ્ઠા આરે ગંગાનું પ્રમાણ	૩૧
૬૯	રાત્રિભોજનમાં દોષ	૩૨
૭૦	દંડકની ગણના	૩૨
૭૨-૬૨૯	ભગવાન હું પદનો અર્થ	૩૨-૨૩૮
૭૩	પોસહમાં દેશાવગાશિક પચ્ચક્ખાણુ કેમન થાય ?	૩૩
૭૪	નિગોદના અનન્તમા ભાગે સિદ્ધ થવાનો વિચાર	૩૩
૭૫	સામાયિક પ્રતિજ્ઞામાં અનુમોદન વર્જિત છે.	૩૪
૭૬	દત્તિ પ્રત્યાખ્યાનનો ઉચ્ચાર	૩૪
૭૭	ગાંગેય ભંગ સંખ્યા અને લાખમે લેદ બાણુવાની રીતિ	૩૫
૭૯	સ્થવિરાવળીમાં પાઠલેદ	૩૬
૮૦-૮૨-૨૫૨	પડિલેહુણના-પ્રશ્નો	૩૬-૩૭-૬૭
-૩૧૮-૫૪૩	”	૧૨૧-૨૧૨
૮૪	રાજ્યાભિષેક પછી ચક્રીને પુત્ર થવાનું પ્રમાણ	૩૭
૮૫	એક સમયે ચાર તીર્થંકરોનો મોક્ષ	૩૭
૮૭-૪૬૦	અથાણાનો વિચાર	૩૯-૧૮૪
૮૮	નારકીમાં પરમાધામિની વેદના કયાં સુધી હોય ?	૩૯
૮૯-૯૦-૯૧	મતાન્તર પ્રશ્નો	૪૦-૬૩-
-૧૫૩-૬૧૯		૨૩૫
૯૨	ધંદ્રોના ભવો	૪૦
૯૩-૨૭૨-૨૭૩-૨૭૪	બાકરણના પ્રશ્નો	૪૦-૧૦૨-૧૦૪
૨૭૫-૨૭૬-૨૭૭-૨૭૮	”	૧૦૫-૧૦૭
૨૮૫-૨૮૪-૨૮૬	”	૧૦૬

૫

૯૪	સૈન્ધવનો વિચાર	૪૧
૯૫	દેરાસરમાં કપાળનું તિલક કરતાં પડદો કરવો કે નહિ ?	૪૧
૯૬	વાંદણા વખતે મુહુપત્તિ કયાં રાખવી.	૪૧
૯૭	કાંછના જળનો વિચાર	૪૧
૯૮	અતીત અનાગત કાળનો વિચાર	૪૨
૯૯	ચૂર્ણિના કર્તા કોણ ? અને ક્યારે બની ?	૪૨
૧૦૦	નિશિથ ચૂર્ણિનું પ્રામાણિક પણું	૪૩
૧૦૧	વ્યવહાર ચૂલિકા કોણે રચી ?	૪૩
૧૦૨-૩૫૭-૪૯૪	તિથિ વિચાર	૪૩-૧૩૫-૨૦૯
૫૨૮-૫૩૩-૭૧૨		૧૯૪-૨૦૭-૨૭૦
૧૦૩	કર્માદાનનો વિચાર	૪૪
૧૦૪	દેવીના ભોગનું સ્થાન	૪૪
૧૦૫	ઉર્ધ્વસ્થિક શબ્દનો શબ્દાર્થ	૪૪
૧૦૬	આજઞવી શબ્દનો અર્થ	૪૫
૧૦૭-૩૦૧	તીર્થંકરના ભવોની ગણના કયાંથી કરાય ?	૪ ૫-૧૧૫
૧૦૮-૪૦૫-સ્વપ્ન	વિચાર	૪૬-૧૬૨
૪૫૨-૪૫૫		૧૮૨-૧૮૩
૧૦૯	સ્થૂલભદ્રના આહારનો વિચાર	૪૬
૧૧૦-૧૧૧	આસાલિયાનું ઉરપરિસર્પપણું અને શરીર માન કયા અંગુલથી ગણાય ?	૪૭-૪૮
૧૧૨	જિનગિંબ સામે ક્રિયા કરાય ?	૪૮
૧૧૩	પરપક્ષિઓમાં ચારિત્રનો વિચાર	૪૮
૧૧૪	નિરુકિતના કર્તા કોણ ?	૪૮
૧૧૫	ત્રાયસ્ત્રિંશત અને સામાયિક દેવોના વિમાનનો વિચાર	૪૮
૧૧૬	જઘન્યથી ગર્ભજ મનુષ્યનો વિચાર	૪૯
૧૧૭	ચક્રિના રત્નોમાં જીવોનો વિચાર	૪૯
૧૧૮	સંલિન્ન શબ્દનો અર્થ	૪૯

૬

૧૧૯	નારકીના અવધિજ્ઞાન સંબંધી ચોજન વિચાર	૫૦
૧૨૦	અંતે શરીર વિગેરે વોસિરાબ્યાનું ક્ષણ	૫૦
૧૨૧	સૂર્યાભ વિમાનના ભમરાદિનો વિચાર	૫૦
૧૨૨	દ્રવ્યલિંગીની શુદ્ધિનો વિચાર	૫૦
૧૨૩	માંસ અને વિદળમાં કયા જીવો ઉપજે ?	૫૧
૧૨૪	અદ્વીદ્વીપ બહાર પરચક્રખાણનો વિચાર	૫૧
૧૨૫	શય્યા સંધારાનો અને તક્ષાવત	૫૧
૧૨૬	પૂર્વસજ્જનચરી શબ્દનો અર્થ	૫૧
૧૨૭	જિનેશ્વરના અવધિજ્ઞાનનો વિચાર	૫૨
૧૨૮	ચૌમાસા બાદ બે માસ વસ્ર નહિ વહોરવાનું પ્રમાણ	૫૨
૧૨૯	જાતિસ્મરણથી પાછલા કેટલા ભવો જણાય ?	૫૨
૧૩૧	દિગ્ગાચાર્ય શબ્દનો અર્થ	૫૩
૧૩૩	પાંચમે અને આઠમે કઈ સ્તુતિ કહેવાય ?	૫૩
૧૩૪	દેવદૂષ્ય વસ્ર રહેવાના કાળનો વિચાર	૫૩
૧૩૬	વ્યવહાર રાશિવાળા જીવોની ઓળખાણ	૫૪
૧૩૭	ઘરદેરાસરમાં જિનપ્રતિમા કેટલા અંગુલની રખાય ?	૫૬
૧૩૮	સોપારીના કકડા વિગેરે નહિ લેવાનો વિચાર	૫૬
૧૩૯	પાંચ વ્યવહારમાં હાલ કેટલા વ્યવહારો પ્રવર્તે છે ?	૫૭
૧૪૦-૪૬૧	ઈરિયાવહિયા કરી સામાયિક લેવાનો વિચાર.	૫૭-૧૮૪
૧૪૧	મેઘગર્જનની ઉત્પત્તિનો વિચાર.	૫૮
૧૪૨	ચૌદ પૂર્વિઓ કેટલા ભવો જાણે ?	૫૮
૧૪૩	બીજરુહ અને સંમૂર્છિમ વનસ્પતિનો સમાવેશ શામાં થાય ?	૫૯
૧૪૪	સૌધમાંદિ દેવદેવીઓ જ્યાં ગયાહોય ત્યાંથી કેટલું દેખે	૫૯
૧૪૫	અષ્ટ મહાસિદ્ધિ પૈકી વિચાર.	૫૯
૧૪૭	ચક્રિની ચંદન પીસનારી દાસીનો વિચાર	૬૧
૧૪૮	ભગવતીજીના આજાવાનો વિચાર	૬૧

૧૫૦	જિનપ્રતિમાને હોઠે લાલ રંગ કરવાનો વિચાર	૬૨
૧૫૧	આંગીમાં લાહિ ન વાપરવાનો વિચાર	૬૨
૧૫૨	કુલકોટી વિચાર	૬૩
૧૫૪	વિમાન અને નરકાવાસાદિ સાત દિશામાંથી કયદિશામાં છે ?	૬૪
૧૫૫	દિવાળીકલ્પમાં શ્રાવક સંખ્યાથી સાધુસંખ્યા ઘણી બતાવી તેનું તાત્પર્ય શું છે ?	૬૪
૧૫૬	૨૫૦ અભિષેકથી કલથની ગણના.	૬૫
૧૫૭	ચિત્રસારથિનું મોટાભાઈપણું	૬૬
૧૫૮	કલ્પસામાચારી પદની સાર્થકતા	૬૬
૧૫૯	અગીતાર્થના વિહારનો વિચાર	૬૭
૧૬૦	વસ્ત્રોની આંગીનો વિચાર	૬૭
૧૬૧	માતરીયું પુણને વાપરવું.	૬૭
૧૬૨	કાળવેળાએ નિર્ચુકિતભાષ્ય વિગેરે નહિ ગણવાનું પ્રમાણ.	૬૭
૧૬૩	મહાનિશીથ સૂત્રના ઉદ્દેશાનો વિચાર	૬૮
૧૬૪-૨૦૬-પોસહ વિચાર		૬૮-૮૪-૧૫૯
૩૯૮-૪૭૩-		-૧૮૯-૨૪૮-
૬૫૦-૬૬૦-૬૮૮		૨૫૧-૨૬૩
૧૬૬	અંગની પડિલેહણના આદેશનો વિચાર	૬૯
૧૬૭	માતાને નાના બાળકના સંઘટ્ટામાં સામાયિકા દિનો વિચાર	૬૯
૧૬૮	માળા દ્રવ્ય વિચાર	૬૯
૧૬૯-૪૦૨	શય્યાતર ઘર વિચાર	૬૯-૧૬૦
૧૭૦-૩૪૦	સંખડીમાં ભિક્ષા વિચાર	૭૦-૧૨૭
૧૭૧	પરદારવિરતિ પાઠ વિચાર	૭૦
૧૭૨	સૂત્રગણન વિધિ વિચાર	૭૦
૧૭૩	૧૧મી પડિમામાં જાવપડિમં બોલવું	૭૧
૧૭૪	આચાર્યાદિકની સંખ્યાની ચુકિતસંગતતા	૭૧

૮

૧૭૫	કેવળિના પદ્ધતિનો વિચાર	૭૨
૧૭૬	એકલવમાં એક જીવને પુત્રસંજ્ઞા	૭૨
૧૭૭	આવળઆવળના દ્વારોનો વિચાર	૭૨
૧૭૮	અથાક્ષરિકાના કાળનો વિચાર	૭૩
૧૭૯-૩૫૬	ગુરુની યુક્તિ કરાવવાનું પ્રમાણ અને મંત્ર	૭૩-૧૩૪
૧૮૦	ગુરુપગલા પાસે ક્રિયાદિકાનો વિચાર	૭૫
૧૮૧	પુષ્કલી શ્રાવણની ધરિયાવહિયાનો વિચાર	૭૬
૧૮૨	દેવનિર્ધારિણના માર્ગનો વિચાર	૭૬
૧૮૩	મનુષ્યલોક બહાર સિંહાદિના આહારનો વિચાર	૭૬
૧૮૪	અચિત્તલોભનાદિકામાં જીવોત્પત્તિનો વિચાર	૭૭
૧૮૫	અલેપ વસ્તુનો વિચાર	૭૭
૧૮૬	સાધુ સિવાય આગમ લખવાનો નિષેધ	૭૮
૧૮૭	તિવિહાર દુવિહારમાં કદમ્બ વસ્તુનો વિચાર	૭૮
૧૮૮	અકલ્પકારિ સહસ્ત્રનો અર્થ	૭૯
૧૮૯	સ્નાત્રપૂજામાં ધ્વજાદિ અષ્ટમંગલનો વિચાર	૭૯
૧૯૦	જન્મભાલિષેક વખતે દેવશરીરનું માન	૭૯
૧૯૧	ચૌમાસામાં ૫ ગાઉ ચૈત્ય ગુરુવંદન માટે	
	ગમનવિચાર	૮૦
૧૯૩	પાણીના આગારમાં અન્નતથાજીવલોગ	
	આગારનો વિચાર.	૮૦
૧૯૫	સમવસરજી સિવાય અનુષ્ઠાન દેશનાનો નિષેધ.	૮૦
૧૯૬-૪૨૨	લેશ્યા વિચાર	૮૧-૧૬૮
૧૯૭-૧૯૮	શુદ્ધક લવ વિચાર	૮૧
૧૯૮	સંમૂર્તિમ મનુષ્ય વિરહકાળ	૮૧
૨૦૦	વીરજિનની આયુષ્યગણનાનો વિચાર	૮૨
૨૦૧	અણુહારી વસ્તુનો વિચાર	૮૨
૨૦૩-૨૦૪	મદાદિકામાં ઉપજતા જીવોનો વિચાર	૮૩
૨૦૫	રાત્રિએ ચારે આહારમાં જીવોત્પત્તિનો વિચાર	૮૩
૨૦૭	દેવલવમાં પહેલા લવના શ્રુતજ્ઞાનનો વિચાર	૮૪

૯

૨૦૮	સિદ્ધશીલા ઉપરના યોજનમાપનો વિચાર	૮૫
૨૦૯	દેવલોકના પુસ્તકની લિપિનો વિચાર	૮૫
૨૧૦	દીક્ષાનો વિચાર	૮૫
૨૧૧	પાત્રાનો વિચાર	૮૫
૨૧૨	શય્યાતરપીઠની આલોચણ કેને અપાય ?	૮૬
૨૧૩-૨૧૪	શય્યાતરનો વિચાર	૮૬
-૨૧૫	"	
૨૧૭	પાંસર દુધનો વિચાર	૮૬
૨૧૭	ભાદરવા શુદ્ધ પના ઉપવાસનો વિચાર	૮૬
૨૧૮	પૃથ્વિકાધિકાદિ જીવના માપનો વિચાર	૮૭
૨૧૯	તિર્યચના દૈક્ષિના શરીરનો વિચાર	૮૭
૨૨૦-૩૩૩	સાતક્ષેત્રના દ્રવ્યના ઉપયોગનો વિચાર	૮૭-૧૨૪
૨૨૧	દેવને પરલવમાં ઉપજવાનું જ્ઞાન	૮૮
૨૨૨	પ્રત્યાખ્યાન વિચાર	૮૮
૨૨૩	નિયાણાથી સ્ત્રીરત્ન થાય કે નહિ ?	૮૮
૨૨૪	ચક્રીની દેશવિરતિનો વિચાર	૮૮
૨૨૫	ગણધરની સમાચારીનો વિચાર	૮૯
૨૨૬	જિનકલ્પિ તે લવમાં મોક્ષે ન જાય	૮૯
૨૨૭	ઉદાયિ અને સુપાર્શ્વનાજીવની ગતિનો વિચાર	૯૦
૨૨૮	આયંબિલ્લમાં કલ્પ્યાકલ્પ્યનો વિચાર	૯૦
૨૨૯	ભરમગ્રહનો વિચાર	૯૦
૨૩૦	દશ ક્ષેત્રોમાં આશ્ચર્યનો વિચાર	૯૦
૨૩૨	મેરુમાં વિકલેન્દ્રિયજીવનો વિચાર	૯૧
૨૩૩	દેવલોકના કમળનો વિચાર	૯૧
૨૩૪	વ્યવહારિજીવની મોક્ષપ્રાપ્તિના કાળનો વિચાર	૯૨
૨૩૫	દેવલોકમાં મિથ્યાત્વીઓનો કેવો આચાર હોય ?	૯૨
૨૩૬	સરસ્વતી દેવીના ધ્રુવચર્યનો વિચાર.	૯૨
૨૩૭	સદોષલોજિસાધુના ચારિત્રનો વિચાર	૯૩
૨૩૮	ચોનિસંકરદોષનો વિચાર	૯૩

૧૦

૨૩૬	કાલિક યોગમાં રાત્રિએ અણહારી વસ્તુ ન લેવાય	૯૩
૨૪૦	દેવોની કુળકોટીની સંગતતા	૯૩
૨૪૧	સ્વયં લીધેલી દીક્ષાનું ફળ	૯૪
૨૪૨	મનુષ્યને આલોચણ વિના શુદ્ધિ ન થાય	૯૪
૨૪૩	વિદિશા અને દિશાનો આકાશ પ્રદેશ ફરશે નહિ	૯૪
૨૪૪-૨૪૫	નિવિચાતાનો વિચાર	૯૦-૯૫-
-૨૪૬-૩૮૮	"	૧૫૫-૧૬૬
-૪૨૫-૧૪૬	"	-૪૨૫
૨૪૭	દેવપૂજામાં મસ્તકસ્નાનનો વિચાર	૯૫
૨૪૮	પદ્માવતીદેવી ધરણેન્દ્રની પત્ની છે ?	૯૬
૨૪૯	વીરજિનના રૂઝમા લવનો વિચાર	૯૬
૨૫૦	જિનેશ્વરોની ગર્ભસ્થિતિનું માન	૯૬
૨૫૧	વીરજિનના અંગુલનો વિચાર	૯૭
૨૫૩	દશાર્જુભદ્ર નિમિત્ત હસ્તિમુખની વિકુર્વણનો વિચાર	૯૭
૨૫૪-૫૪૯-૬૩૮	સૂતક વિચાર	૯૮-૨૧૪-૨૪૨
૨૫૫	પૂજા દિવસેજ લણાવાય	૯૮
૨૫૬	પ્રતિક્રમણમાં વંદિત્તુસૂત્રના આદેશનો વિચાર	૯૮
૨૫૭	પ્રતિક્રમણમાં છીંક નિવારવાનો વિચાર	૯૮
૨૫૮-૪૭૭-	અસજ્જાયમાં આલોચણના તપનો વિચાર	૯૯-૧૯૦
૫૪૮	"	-૨૧૪
૨૫૯	ફરી દીક્ષિતને આલોચણ આપવાનો વિચાર	૯૯
૨૬૦	ત્રણ સંક્રાન્તિમાં ધર્મકાર્યનો વિચાર	૯૯
૨૬૧	મંદિરમાં પૂજા મૂકવાનો વિચાર	૯૯
૨૬૩	આરાધના પ્રકરણ બનાવ્યાનો વિચાર	૧૦૦
૨૬૪	અલવ્યને નિગોદમાં જ્ઞાનાદિની સત્તાનો વિચાર	૧૦૦
૨૬૫	જન્મથી નપુંસકને સમક્રિતાદિની પ્રાપ્તિ થાય ?	૧૦૦
૨૬૬	પાસત્યાદિને અવંદનનો વિચાર	૧૦૦
૨૬૭	જિનજિંબવંદનાનો વિચાર	૧૦૧

૧૧

૨૬૮	પંદરે કર્મભૂમિમાં સંવત્સરાદિના નામનો વિચાર	૧૦૧
૨૬૯	અપ્રતિષ્ઠિત જિન જિજ્ઞાસી આશાતાનો વિચાર	૧૦૧
૨૭૦	આરબોલના માર્ગાનુસારિ શબ્દનો અર્થ	૧૦૨
૨૭૬	અલક્ષ્ય લક્ષણ સમક્રિતાદિનો નાશ કરે કે નહિ ?	૧૦૫
૨૮૦	સમવસરણમાં દેવદેવીઓ સાક્ષાત્ જોઈ શકાય ?	૧૦૫
૨૮૧	મનુષ્યોને પેઠે તિર્થંચ યોનિમાં જીવો ઉપજે ?	૧૦૬
૨૮૨-૨૮૩	દેવલોકમાં વનસ્પતિ જળ અને હડતાલનો વિચાર	૧૦૬-૧૦૭
૨૮૬	તાંદુલીયા મચ્છનો ગર્ભકાળ	૧૦૭
૨૮૮	પર્યાપ્તા સાથે અપર્યાપ્તાની હીંસાનો વિચાર	૧૦૮
૨૮૮	એક પર્યાપ્તા સાથે અસંખ્ય અપર્યાપ્તાના નિયમનો વિચાર	૧૦૮
૨૯૦	વાસુદેવ પ્રતિવાસુદેવને ગંગા ઉતરવાનો વિચાર	૧૦૯
૨૯૧	અર્ધપુદ્ગલપરાવર્તનના કાળનો વિચાર	૧૧૦
૨૯૨	દેવદ્રવ્યની વૃદ્ધિનો વિચાર	૧૧૦
૨૯૩	અરિહંતોના વર્ણનો વિચાર	૧૧૧
૨૯૪	મનઃપર્યવ જ્ઞાનનો વિચાર	૧૧૨
૨૯૫	લવનપતિના લવનનો વિચાર	૧૧૨
૨૯૬	લોકમાં અંધકાર થવાનો વિચાર	૧૧૩
૨૯૯	ઋષભદેવસ્વામિના પ્રથમ સમક્રિત અને સિદ્ધિનો વિચાર	૧૧૪
૧૩૦-૩૦૦	ચૌવિહાર ઉપવાસીને સાંજના પર્યયક્રમાંથી વિચાર	૫૩-૧૧૫
૩૦૨	પદસ્થકાર્ય અને વંદનવિચાર	૧૧૫
૩૦૩	આગાહ તપ વિસર્ગો હોય, તેનો વિચાર	૧૧૬
૩૦૪	યુગલિકના આયુષ્યના પ્રકાર	૧૧૬

૧૨

૩૦૬	પરંપર સંઘટ્ટાનું સ્વરૂપ	૧૧૭
૩૦૭	એક સમયમાં કેટલા સિદ્ધ થાય ? તે વિચાર	૧૧૭
૩૦૮	એક પુત્રને કેટલા પિતા હોય ? તે વિચાર	૧૧૮
૩૦૯	વિગયના પ્રત્યાખ્યાનનો વિચાર	૧૧૮
૩૧૦	સતત સામાયિકાદિમાં કેટલા આદેશ મંગાય ?	૧૧૮
૩૧૧	સાંજે પડિલેહણમાં તિવિહારવાળાને પાણુહાર અપાય ?	૧૧૯
૩૧૨	મધાદિકના સંઘટ્ટામાં આહારાદિ નહિ વહોરવાનો વિચાર.	૧૧૯
૩૧૩	સુઘોષા ઘટ્ટાનું માન કેટલું ?	૧૧૯
૩૧૬	મહાવિદેહમાં વિહરમાન જિનસત્તાનો વિચાર	૧૨૦
૩૧૭	ઈંદ્રિયોના વિષયના દૃષ્ટાન્તનો વિચાર	૧૨૧
૩૨૦	જિનમંદિરમાં પ્રત્યાખ્યાન પગાય કે નહિ ?	૧૨૨
૩૨૨	શ્રાવિકાઓને સુયદેવયાની સ્તુતિ બોલવાનો વિચાર	૧૨૨
૩૨૩	તીર્થંકર સાથે દીક્ષા ગ્રહણ કરનારાઓનો વિચાર	૧૨૨
૩૨૫	ચક્ષુરહિતને કેવલજ્ઞાન	૧૨૩
૩૨૬	કુંકાદિ જળ વિચાર	૧૨૩
૩૨૭-૬૩૯	વિદળનો વિચાર	૧૨૩-૨૪૨
૩૨૮	સૂકવણીનો વિચાર	૧૨૩
૩૨૯	પોસાતી શ્રાવિકાઓ ગર્હુલી ન કરી શકે	૧૨૪
૩૩૦	શ્રાવિકાઓને આરતિમંગલદીવાનો વિચાર	૧૨૪
૩૩૧	સામાયિકમાં પડિલેહણના આદેશનો વિચાર	૧૨૪
૩૩૪	અભવ્યને તીર્થંકરના દાનનો અભાવ	૧૨૫
૩૩૫	અભવ્યને શત્રુજયના સ્પર્શનનો વિચાર	૧૨૫
૩૩૬	ઈશાન ઇન્દ્રના કોપથી બલિચંચા કેવી થઈ ?	૧૨૫
૩૩૭	સુધર્મા સ્વામિજી વખતે નવમાપૂર્વની કુદપાઘ્યયનની વાચના	૧૨૬

૧૩

૩૩૮-૩૩૯ ચૌદ નિયમ ગત વિચાર	૧૨૬-૧૬૪
-૪૧૦	
૩૪૧ રાત્રિએ બનાવેલ વસ્તુ સાધુ લે કે નહિ ?	૧૨૭
૩૪૨ પાક્ષિક પ્રતિક્રમણમાં સંસારદાવાદિક કહેવાનો વિચાર	૧૨૭
૩૪૩ સૂર્યચન્દ્ર વિમાનને રાહુએ આવરવાનો વિચાર	૧૨૮
૩૪૪ ઐવેયકાદિમાં જિનની દાદાનો અભાવ.	૧૨૮
૩૪૫ સ્ત્રીઓને સર્વાર્થસિદ્ધિ વિમાને જવાનું પ્રમાણ.	૧૨૮
૩૪૬ વ્યવહાર રાશિનું અનાદિપણું	૧૨૯
૩૪૭ ઇંદ્ર અને ચક્રિપણું કેટલી વખત મળે ?	૧૩૦
૩૪૮ બ્રહ્મદેવ લોક ઉપર સમક્રિતી દેવો વધારે હોય ?	૧૩૦
૩૪૯ પૂજા કરતાં પ્રથમ તિલક કયાં કરાય ?	૧૩૧
૩૫૦ નમો તિત્થસ્સ શબ્દનો અર્થ	૧૩૨
૩૫૧ પાસંથાને ગણુ હોવાનો વિચાર.	૧૩૨
૩૫૨ પ્રત્યાખ્યાન	૧૩૩
૩૫૩ સ્વપક્ષી-પરપક્ષી વિચાર	૧૩૩
૩૫૪ ઓષધ અને લેષજમાં તક્ષવત	૧૩૩
૩૫૫ લવ્યપણું જાણવાની રીત	૧૩૪
૩૫૬ ઉપધાન પૂર્વક સૂત્ર જાણવાનું પ્રમાણ	૧૩૭
૩૬૦ નારકીઓ પૂર્વજવની બાબતો શાથી જાણે ?	૧૪૦
૩૬૧ મુંડકેવળીનું સ્વરૂપ	૧૪૦
૩૬૨-૩૭૬ યુગલિયાનો વિચાર	૧૪૦-૧૪૬
૩૬૩ સચિત્તના ત્યાગીને કારણે રાત્રિએ પાણી પીવું પડે તેનો વિચાર	૧૪૧
૩૬૪-૩૬૫-૩૭૧ ઈરિયાવહિયાનો વિચાર	૧૪૧-૧૪૨
૬૦૩-૬૭૧	૨૩૦-૨૫૭
૩૬૬-૫૯૦ આઠ પડવાનો વિચાર	૧૪૧-૨૨૬
૧૩૫-૩૬૭ સીતા કોની પુત્રી ? વિગેરે	૫૩-૧૪૨
૩૬૮ કેવા રંગની મુહપત્તિ રખાય ?	૧૪૨

૧૪

૩૬૯	પારણાનો દુધપાક વૈક્રિય હતો કે નહિ ?	૧૪૨
૩૭૫	સમવસરણુના યોજન કયા અંશુલથા ?	૧૪૩
૩૭૬	પારણા વખતે શેલડીના રસના ઘડાનો વિચાર	૧૪૪
૩૭૮	પણવીસજોયણુ ગાથાનો વિચાર	૧૪૪
૩૮૦	અંતકૃત્ શબ્દનો અર્થ	૧૪૭
૩૮૧	ચક્રવાલ સમાચારીનો શબ્દાર્થ	૧૪૭
૩૮૨	ચવન કેલ્યાણુકમાં ઇન્દ્ર આવે કે નહિ ?	૧૪૭
૩૮૩	ચારણ શ્રમણ સ્વપ્નનું ક્ષણ કહે ?	૧૪૮
૩૮૪-૫૧૫	ત્રણે ઋતુમાં પદ્માન્નના કાળનો વિચાર	૧૪૮-૨૦૦
૩૮૬	વિમાનાધિપતિ દેવના સમકિતનો વિચાર	૧૪૯
૩૮૭	સમવસરણુના કુલોનો વિચાર	૧૫૫
૩૮૮	વિકલેન્દ્રિય જીવો મરી મનુષ્ય થઈ શું પામી શકે ?	૧૫૫
૩૮૯	સાધ્વીને ચારણુલગ્નિધનો અભાવ	૧૫૫
૩૯૦	પાંચ નિર્ગ્ન્યોમાંથી આહારક શરીર કોણુ કરે ?	૧૫૫
૩૯૧	પાંચમા આરામાં પક્ષિ વિગેરેનું આયુષ્ય	૧૫૬
૩૯૨	પાક્ષિકાદિ ખામણા અને તપ કેટલા	૧૫૬
૩૯૩	દિવસ સુધી કરાય ?	
૩૯૪	ચંદ્રના પ્રકાશમાં દીવા વિગેરેની ઉજ્જ્વલતાનો વિચાર	૧૫૬
૩૯૫	ત્રિકુળાનું પાણી વાપરવામાં અંથપ્રમાણ	૧૫૭
૩૯૬	વિજયશેઠ અને વિજયાશેઠાણીનું સ્વરૂપ	૧૫૭
૩૯૯	જીવોના મોક્ષકાળનો વિચાર	૧૫૯
૪૦૦	છ આવશ્યકનો વિચાર	૧૬૦
૪૦૧-૪૦૧	આવશ્યક મૂળ સૂત્રોના કર્તા કોણુ ?	૧૬૨-૧૬૦
૪૦૩	જૂટા શ્રાવકને સ્થાપનાચાર્ય પડિલેહવાનો વિચાર	૧૬૧
૪૦૪	નવદીક્ષિત અતિચારાદિ સૂત્રો કહી શકે નહિ ?	૧૬૧
૪૦૫	અનન્ત ચતુષ્કનો વિચાર	૧૬૨
૪૦૭	પન્તાહાર શબ્દની વ્યાખ્યા	૧૬૩
૪૦૮	સગર ચક્રીના પુત્રોની માતાનો વિચાર	૧૬૩
૪૦૯	ચૌદ પૂર્વો અવળા સવળા ગણવાનો વિચાર	૧૬૪

૧૫

૪૧૨	વચ્છનાગાદિ દવા માટે અભક્ષ્ય ન ગણાય.	૧૬૫
૪૧૩	અદીક્રીપ વિષે સમયમાં કેટલાં જિનોનો અભિષેક થાય ?	૧૬૫
૪૧૪	માગધાદિતીર્થમાં ચક્રિના અદ્ભુતની સંખ્યા	૧૬૬
૪૧૫	ફેર ચક્રીપણું પામવાનો વિચાર	૧૬૬
૪૧૬	મરાતા જીવને છોડાવવામાં કયું દાન ગણાય ?	૧૬૬
૪૧૭	ઉપધાનમાં કલ્યાણક તિથિના તપનો વિચાર	૧૬૬
૪૧૮	નારદોની ગતિનો વિચાર	૧૬૭
૪૧૯	સિંધુ દેશમાં ભગવાન વિચર્યા બાબત	૧૬૭
૪૨૦	અધકારમાં આહાર વાપરવાનો દોષ	૧૬૭
૪૨૧-૫૬૨	બ્રાહ્મી સુન્દરીના વિવાહનો વિચાર	૧૬૮-૨૧૭
૪૨૩	સમક્રિતિ-દેશવિરતિને ૧૨મા દેવલોકનો વિચાર	૧૬૮
૪૨૪	સમક્રિતની પ્રાપ્તિ પછી-દેશ :સર્વ વિરતિની પ્રાપ્તિનો વિચાર	૧૬૯
૪૨૬	મહાગિરિ મુહુરિત નામને આર્ય શબ્દ જોડવાનું કારણ	૧૬૯
૪૨૭	કર્માદાન લાગવા ન લાગવાનો વિચાર	૧૭૦
૪૨૮	ઉપવાસીને સાંજના પર્યક્ષબ્રાહ્મણનો વિધિ.	૧૭૦
૪૨૯	પ્રતિભાસુદેવની માતા ત્રણ સ્વપ્નો જુએ તેનું પ્રમાણ	૧૭૦
૪૩૦	સ્વયંબુદ્ધ પ્રત્યેક બુદ્ધના નગ્નપણાનો વિચાર	૧૭૧
૪૩૧	સૂત્રના એકપદનું પ્રમાણ કેટલું થાય ?	૧૭૧
૪૩૨	સુપાર્શ્વનાથ ભગવંતની કૃષ્ણાનો વિચાર	૧૭૨
૪૩૩	જન્મના ૯ માસ ૭૧ દિવસનો વિચાર	૧૭૩
૪૩૪	કેવળીના પરિસહની સંખ્યા	૧૭૩
૪૩૫	અનુત્તર વિમાનમાં ગયેલ જીવના ભવની સંખ્યા	૧૭૩
૪૩૬	વિષ્ણુકુમાર જે થયા તેનો વિચાર	૧૭૪
૪૩૭	શ્રીહી વિગેરે દેવીઓ કઈ નિકાયની છે ?	૧૭૪

૧૬

૪૩૮	સાત માંડલિનો વિચાર	૧૭૫
૪૩૯	કાલિકાચાર્ય કેટલા થયા ? તેનો વિચાર	૧૭૫
૪૪૧	દહિ અભક્ષ્ય ક્યારે થાય ?	૧૭૬
૪૪૨	ઘરસી પ્રત્યાખ્યાનવાળો દ્વાતાણુ ન કરે.	૧૭૭
૪૪૪	સંમૂર્છિમ ગનુષ્ય-વિરહકાળ વિચાર	૧૭૮
૪૪૫	ભાંગી જવાના ભયથી વ્રત ન લેનારનો વિચાર	૧૭૯
૪૪૬	કરંબો લેવાનો કાળ	૧૮૦
૪૪૭	નવકારવાળી વિગેરેની સ્થાપનાનો વિચાર	૧૮૦
૪૪૯	અનેક વખત ઇન્દ્રપણું વિગેરે પામવાનો વિચાર	૧૮૦
૪૫૦-૬૨૭	જીવના અને આકાશના પ્રદેશનો વિચાર	૧૮૧-૨૩૭
૪૫૧	પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત ગુણુઠાણુના અન્ત- ર્બુદ્ધર્તનો વિચાર	૧૮૧
૪૫૩	સ્ફટિકાદિ પૃથ્વીના સચિત્તપણુનો વિચાર	૧૮૨
૪૫૪	નવનારદના સમયનો વિચાર	૧૮૨
૪૫૬	આલોચણુમાં દ્રવ્ય વાપરવાનો વિચાર	૧૮૩
૪૫૭	શ્રાવકે મુહુપત્તિથી ગુરુના પગ પુંજવાનો વિચાર	૧૮૩
૪૬૨	શરીરનું માપ કયા અંગુલથી થાય ?	૧૮૫
૪૬૩	મુહુપત્તિના બોલનું કારણ	૧૮૫
૪૬૪	શ્રાવકને કાસું ચોખાનું ઘોવણુ વિગેરે પોવું કદપે કે નહિ ?	૧૮૬
૪૬૫-૫૭૬	કૃષ્ણ-વાસુદેવે ૧૮ હજાર સાધુને વાંઘાનો વિચાર	૧૮૬-૨૨૨
૪૬૬-૪૯૯	અધિકમાસમાં કલ્યાણુક તપનો વિચાર	૧૮૬-૧૯૬
૪૬૭	ઉચ્ચનીચાદિ કુલનો અર્થ	૧૭૮
૪૬૮	સમુદાની લિક્ષા શબ્દનો અર્થ	૧૮૭
૪૬૯	પોસાતીના કાળવેળાના દેવવંદનનો વિચાર	૧૮૮
૪૭૧	આદિનાથજિનના ૯૮ પુત્રોના આયુષ્યના અપવર્તનનો વિચાર	૧૮૮

૧૭

૪૭૨	સાધુ શ્રાવકને ઘરે બેસીને ગોચરી લે કે નહિ ?	૧૮૮
૪૭૪	કેવી નવકારવાળી સ્થાપી પ્રતિક્રમણ કરાય ?	૧૮૯
૪૭૫	પ્રતિક્રમણમાં સાતમાંથી બે ચૈત્યવવંદન કયા ગણાવ્યા ?	૧૮૯
૪૭૬	૨૨૯ છકુંના નિયમનો વિચાર	૧૮૯
૪૭૮	વીરજન્મ દિવસે લોકો સુખડી લાવે તે ઉપર વાસક્ષેપ નંખાય કે નહિ ?	૧૯૦
૪૭૯	ખારમા દેવલોક તથા ઐવેયકમાં કયા મિથ્યાત્વી ઉપજે ?	૧૯૦
૪૮૦	તામલી તાપસ સમકિત પામ્યો, તેના અક્ષરો	૧૯૧
૪૮૧	સર્વ ઇન્દ્રો સમકિત હોવાનો વિચાર	૧૯૧
૪૮૩	નક્ષત્ર: તારા: વિમાનના વાહક દેવોનો વિચાર	૧૯૧
૪૮૪	ધ્યાનનો અરૂપિપણનો વિચાર	૧૯૨
૪૮૫	સમકિત દેવો એક સમયમાં કેટલા મ્યવે ?	૧૯૨
૪૮૬	છટો છટો કરેલો છટું આલોચણમાં ગણાય કે નહિ ?	૧૯૨
૪૮૭	કિદિબધિયાના વિમાન આદિનો વિચાર	૧૯૨
૪૮૮	સમુદ્રકલશોનો વિચાર	૧૯૩
૪૮૯	મેરુમેખલાનો વિચાર	૧૯૩
૪૯૦	પડિમાધારિ સાધુને ક્ષોભ પામવાનું કારણ	૧૯૩
૪૯૧	પાખંડિઓને સમવસરણમાં બેસવાનો વિચાર	૧૯૩
૪૯૨	શીતોદા નદીને સમુદ્રમાં પેસવાનો વિચાર	૧૯૪
૪૯૩	આચરિય ઉવજ્જઆયસૂત્રનો વિચાર	૧૯૪
૪૯૫	અંરાવણવિગેરે દેવો વાહન બને, તે વિચાર	૧૯૪
૪૯૬	પાર્શ્વજિનની કૃપાથી બનેલ ધરણેન્દ્રનો વિચાર	૧૯૫

૧૮

૪૬૭	મહિનાથ ભગવંતની પર્ષદાનું સ્વરૂપ	૧૬૫
૪૬૮	કડવું તુંબડું વહોરાવું તેનું ભવ સ્વરૂપ	૧૬૫
૫૦૦	વસ્ત્રમાં અવધાહૃત દોષનું સ્વરૂપ	૧૬૬
૫૦૧	આર્યમહાગિરિ-આર્યમુહુસ્તિનો દીક્ષા વિચાર	૧૬૬
૫૦૨	વીરજિનની જન્મોત્તરી વિચાર	૧૬૭
૫૦૩	ક્ષુદ્ધક આયુષ કોને હોય ?	૧૬૭
૫૦૪	ઐશ્વર્યકાંક્ષિને માંસભોજન ન હોવાનો વિચાર	૧૬૭
૫૦૫	કૌશ્વિક-રાવણના તીર્થંકરણનો વિચાર	૧૬૮
૫૦૬	ચૈત્રમાસનો ઇક્ષ્વકુળ જૂદી જવાથી શું શું ન કરાય ?	૧૬૮
૫૦૮	લલિતાંગદેવની પત્ની નિર્નામિકા કયો છવ થયો ?	૧૬૮
૫૦૯	૭૨ સ્વપ્નોના નામો કયા ગ્રંથમાં છે ?	૧૬૯
૫૧૦	અચ્યુતધન્વે જન્મભાષિક પ્રથમ કયો, તે	૧૬૯
૫૧૩	પડિમાવાહિ શ્રાવિકાઓનો ઋતુ સંબંધિ વિચાર	૨૦૦
૫૧૪	મૂળ નપુંસકને સર્વવિરતિ અને મોક્ષનો અભાવ	૨૦૦
૫૧૭	દેવ મારેજ કરાવેલા આભૂષણો ગ્રહસ્થે વેચાય નહિ	૨૦૧
૫૧૮	પોસાતીઓને પુસ્તકપૂજાદિ દ્રવ્યસ્તવનો નિષેધ	૨૦૨
૫૧૯	સંડાસગ શબ્દનો અર્થ	૨૦૨
૫૨૦	મહિજિનની વીશપાટ સુધી સિદ્ધ થયેલાનો વિચાર	૨૦૩
૫૨૨	ખાઈ ખોદતાં ભવનોમાં પાણી પડ્યાનો વિચાર	૨૦૪

૧૯

૫૨૪	વીરજિનના સાલવૃક્ષનો વિચાર	૨૦૫
૫૨૫	પદ્મસ્થ વંદન વિચાર	૨૦૬
૫૨૬	શ્રાવક પરદેશ જાય, ત્યારે કઈ સ્તુતિ પ્રતિ- ક્રમણમાં જોલે ?	૨૦૬
૫૨૯	સમોસરણ વિના દેશનામાં ૧૨ પર્ષદાની વ્યવસ્થા	૨૦૭
૫૩૦	શ્રાવક રાત્રિએ તિવિહારમાં સચિત્ત જલ પીવે તેનો વિચાર	૨૦૮
૫૩૧	દેવો ૫૦૦ ધનુષ્યની પ્રતિમાનું પૂજન કેવી રીતે કરે ?	૨૦૮
૫૩૨	અધિકભાસમાં સૂર્યમંડલની વ્યવસ્થા	૨૦૯
૫૩૪	જોગવં ઉવહાણુવં-વિશેષણો સાધુ ને શી રીતે ?	૨૧૦
૫૩૫	સોચનક હસ્તિએ શુભખાઈ કેવી રીતે જાણી ?	૨૧૦
૫૩૬	દ્રોણનું માપ કેટલું ? અને શી રીતે થાય ?	૨૧૦
૫૩૭	પડખે અનિવાર્ય અસજ્જાય છતાં કદપવાચના બંધ ન રહે	૨૧૧
૫૩૮	વર્ષાકાલમાં લોલકુલ ક્યારે નિર્જીવ થાય ?	૨૧૧
૫૩૯	નવકારશી પ્રત્યાખ્યાન સૂર્યોદય પછી જો ઘડીએ થાય	૨૧૧
૫૪૦	રાઈ પ્રતિક્રમણમાં સજ્જાય પહેલાં ચાર ખમાસમણનો ખુલાસો	૨૧૧
૫૪૧	દ્રવ્યલિંગીનું દ્રવ્ય શેમાં વપરાય ?	૨૧૨
૫૪૨	દેવોએ આપેલા આભૂષણાદિકનો વિચાર	૨૧૨
૫૪૪	વિહરમાન જિનોના નામો કયા ગ્રંથમાં છે ?	૨૧૩
૫૪૫	દેવો પૃથ્વીતલને ફરસે નહિ, તેનું પ્રમાણ	૨૧૩
૫૪૬	હાલમાં જાતિસ્મરણ-અવધિજ્ઞાન વિચાર	૨૧૩
૫૪૭	ચૌદમે શુણ્ણકણે છ સંઘયણની સત્તાનો વિચાર	૨૧૩

૨૦

૫૫૦	છટ્ઠભત્તિએ શબ્દની વિભક્તિ વિચાર	૨૧૪
૫૫૨	રાયપસોણીયનો સમણશબ્દનો અર્થ	૨૧૪
૫૫૩	નવકાર આનુપૂર્વિક વિચાર	૨૧૫
૫૫૭	પ્રતિક્રમણ વિધિ કયા સૂત્રમાં છે ?	૨૧૬
૫૫૯-૫૬૦	સત્તરભેદી પૂજામાં થાળીમાં કલશ તથા દીવો મૂકાય કે નહિ ?	૨૧૭
૫૬૩-૬૩૭	મોતી સચિત્ત ? કે અચિત્ત અને કઈ કાયમાં ગણાય ?	૨૧૮-૨૪૧
૫૬૪	શાસ્ત્રઃપ્રદ્યુમ્નઃ શિખર વિચાર	૨૧૮
૫૬૫	ક્ષેત્રપાળની મૂર્તિપૂજાનો વિચાર	૨૧૮
૫૬૬	તેરમા નક્ષત્રે જન્મનો વિચાર	૨૧૯
૫૬૭	પોસહ પાર્યા પછી સ્ત્રીલોગનો વિચાર	૨૧૯
૫૬૮	ચોવિહાર પ્રત્યાખ્યાનનો સ્ત્રીલોગથી ભંગ થાય કે નહિ ?	૨૧૯
૫૬૯	દેશાવકાશિક વિધિ	૨૧૯
૫૭૦	ધ્રુવનો તારો એરાવતક્ષેત્રમાં છે કે નહિ ?	૨૧૯
૫૭૧	બ્રહ્મા અને તારાના મંડલો	૨૨૦
૫૭૨	દીવાળીમાં સુખડી વિગેરે બનાવે તે વિષે	૨૨૦
૫૭૩	ચુંબનમાં ચોવિહાર તિવિહાર ભાંગેકે ?	૨૨૦
૫૭૫	ચિત્રાવાલગચ્છનું નામ સ્વરૂપ	૨૨૧
૫૭૬	અકૂખયાચાર પાઠ બોલવાનો આદેશ	૨૨૧
૫૭૭	સ્થુલભદ્ર વેશ્યાધરે ચોમાસુ રહ્યા તે વિષે	૨૨૧
૫૭૮	જરાને દૂર કરનાર શાખેશ્વરાપાર્શ્વનાથ અધિકાર શાસ્ત્રીય છે કે ?	૨૨૧
૫૮૦	નેમિનાથજિનની સાધ્વીની સંખ્યાનો વિચાર	૨૨૨
૫૮૧	જીવોની ઇલિકા અને દડાંગતિનો વિચાર	૨૨૩

૨૧

૫૮૩	દેવપૂજા પાણીના કોગળા કર્યા સિવાય પણુ કરવી કદપે છે	૨૨૪
૫૮૪	સાધુને કેડે દોરો બાંધવાનું પ્રમાણ	૨૨૪
૫૮૫	કૌણિક ને મુળત કહ્યો છે, તેનું સ્વરૂપ	૨૨૪
૫૮૬	જીતકલ્પ ગાથાના ચોથા પાદનો અર્થ	૨૨૫
૫૮૮	કામેમિ શબ્દનો અર્થ	૨૨૫
૫૮૯	ઉત્કટ ઉત્સૂત્રભાષી શબ્દની સમજણ	૨૨૬
૫૯૦	રુકંદકુમારના પરિવારના સાધુનો વિચાર	૨૨૬
૫૯૨	ધારણીરાણીના પુત્રનો વિચાર	૨૨૭
૫૯૩	પોસહમાં આભૂષણનો વિચાર	૨૨૭
૫૯૪	લાંબુત્તર દોષ શ્રાવકોને લાગે કે નહિ ?	૨૨૭
૫૯૫	પ્રતિષ્ઠામાં સાધુએ વાસક્ષેપ નાંખવાનો પાઠ	૨૨૭
૫૯૭	કેટલા સામાયિક લાગલાગટ થઈ શકે ?	૨૨૮
૫૯૮	પ્રદેશી રાજા આર્યનો પૌત્ર છે તે વિચાર	૨૨૮
૫૯૯	શલાકા પુરુષો માંસાહારી હોયજ નહિ. તે વિચાર	૨૨૯
૬૦૧	મહાબલ દીક્ષા લઈ સિદ્ધ થયા તેના અંતરનો વિચાર	૨૨૯
૬૦૨	બુદ્ધિબોધિત સિધ્ધોની સંખ્યા અને ઉપ- દેશનો વિચાર	૨૩૦
૬૦૪	નારકી નપુંસક વેદી છે, તેને પુરુષ ચિન્હ હોય કે નહિ ?	૨૩૦
૬૦૫	પરમાધામિકૃત વેદના ચોથી નારકીમાં હોય ?	૨૩૧
૬૦૬	દ્રવ્યલિંગિનું પુસ્તક સાધુએ ગ્રહણ કરવાનો વિચાર	૨૩૨
૬૦૭	પ્રથમજિન સાથે દીક્ષા લેનારાઓને સામાયિક ઉચ્ચારણ વિચાર	૨૩૨

૨૨

૬૦૮	ત્રિકોટી શબ્દનો અર્થ	૨૩૨
૬૦૯	ગિહવધ અને સાગારિ શબ્દનો અર્થ	૨૩૩
૬૧૦	કિરણાવલી પાઠ વિચાર	૨૩૩
૬૧૧	ભવનપતિ આદિને પદવીનો ન્યૂનાધિક્તા વિચાર	૨૩૩
૬૧૨	માનુષોત્તર ગિરિ તરફ જતી નદીઓનું જળ ક્યાં પડે ?	૨૩૪
૬૧૩	અબ્દોત્તરી સ્નાત્રમાં કેટલા શ્રાવકો ઉભા રહે ?	૨૩૪
૬૧૪	અને ગાવા શ્રાવિકાઓ આવી શકે ? કે નહિ ?	
૬૧૫	ભારતની ઔપદી સજ્જાય વખતે બોલાય કે નહિ ?	૨૩૪
૬૧૬	લીલોતરીની બાધાવાળાને કુલવાસિત જળ પીવાય કે નહિ ?	૨૩૪
૬૧૭	ચૈમાસીની અઠ્ઠાઈ ક્યાં સુધી ગણવી ?	૨૩૪
૬૧૮	ચૈત્ર આશોમાસની અઠ્ઠાઈમાં પુનમ ગણાય કે નહિ ?	૨૩૫
૬૨૦	તિવિહાર અણુસણુનો વિધિ	૨૩૫
૬૨૧	સૂક્ષ્મ નિગોદમાં ફેર જીવ જાય તેનો વિચાર	૨૩૫
૬૨૨	છટો શ્રાવક નિકળતાં નિસિહી ન કહે તે વિચાર	૨૩૫
૬૨૩	જિનમંદિરથી નીકળતા શ્રાવકો આવસ્સહી કહે નહિ	૨૩૬
૬૨૪	અણિમાદિ લબ્ધિઓ કયું લબ્ધિમાં સમાય ?	૨૩૬
૬૨૬	પ્રભવસ્વામિએ ક્યારે દીક્ષા લીધી ?	૨૩૬
૬૨૮	વિષણુકુમારે વિકુર્વેલ શરીરનો વિચાર	૨૩૭
૬૩૦	મંદિરમાં મૂળ નાયકની દૃષ્ટિનો વિચાર	૨૩૮

૨૩

૬૩૧	જિનમંદિરમાં ભામતીની દેરી કેટલી કરવી ?	૨૩૬
૬૩૨	જઘન્યથી પ્રભુ પાસે કોડ દેવો હોય, તે વિચાર	૨૩૬
૬૩૩	સમવસરણુમાં કેટલા દેવો સમાય ?	૨૪૦
૬૩૪	નવકારસહિત ૪૦ લોગસ્સ કાઉસ્સગનો વિચાર	૨૪૦
૬૩૫	ગૃહસ્થ સમક્ષ સાધુએ પગ પૂજવા કે નહીં ?	૨૪૦
૬૩૬	નિશસ્થાનકેતુપમાં ગણણું ક્યારે ગણવું ?	૨૪૦
૬૪૦	ખીજા આરે અગ્નિની વિચારણા અને નીતિપ્રવર્તક કોણ થશે ?	૨૪૩
૬૪૧	ઉર્ધ્વલોકના એક ભાગમાં વિકલેન્દ્રિય હોવાનો વિચાર	૨૪૪
૬૪૨	પદ્મવણાસૂત્રમાં અદ્વાયજ્ઞ અધિક છે કે નહિ ?	૨૪૪
૬૪૩	નાળીયેર અને તેના ખીયામાં કેટલા જીવો હોય ?	૨૪૪
૬૪૪	સીંગોડામાં કેટલા જીવો હોય ?	૨૪૫
૬૪૫	આવળમાં કેટલા જીવો હોય ?	૨૪૫
૬૪૬	કેવડા શરીરવાળા મોક્ષે જઈ શકે ?	૨૪૫
૬૪૭	પૃથ્વીકાયિકાદિ જીવશરીરોના માપ	૨૪૬
૬૪૮	છોટે આરે મનુષ્યનું શરીર અને આયુષ્યવિચાર	૨૪૭
૬૪૯	પ્રથમના ત્રણ આરામાં બતાવેલ આહારવિચાર	૨૪૭
૬૫૧	ગ્રહ રાશિ બદલે ત્યારે તપ પૂજાદિક કરે તેનો વિચાર	૨૪૮
૬૫૨	માઘસ્નાનમાં જિનપૂજાદિક કરે તેનો વિચાર	૨૪૮
૬૫૩	નિરંતર કરાતા તપમાં રોહિણી આદિ તપ વિચાર	૨૪૯

૨૪

૬૫૪	ગણથું દેવવંદન લુટી જવાણું હોય તો બીજે દીવસે કરાય ?	૨૪૬
૬૫૫	પાંચમી પડિમાથી કછોટો ન વળાય, તેનો વિચાર	૨૪૬
૬૫૬	સમોસરણમાં ચામરો કેણુ વીઝે ?	૨૫૦
૬૫૭	તીર્થ કરદેશના સ્ત્રીઓ-દેવીઓ ઉભી રહી	
૬૫૮	સાંભળે તેનો પાઠ વિચાર	૨૫૦
૬૫૯	પાછલી રાત્રિએ શ્રાવકો સાધુ પાસે જઈ પ્રતિક્રમણ કરે તેનો પાઠ વિચાર	૨૫૦
૬૬૦	મૂળસૂત્રોના નામોનો વિચાર	૨૫૧
૬૬૧	સમવસરણમાં ગણધરોને પ્રદક્ષિણા જુદી અપાય કે નહિ ?	૨૫૧
૬૬૨	ગુરુવંદનભાષ્યની ૩૮-૩૯ ગાથા મુજબ વિધિ સાચવવો	૨૫૨
૬૬૪	પ્રતિમાના નેત્ર ખોલવાના અંજનમાં મધ નખાય કે નહિ ?	૨૫૨
૬૬૫	ચૌમાસામાં કયાં સુધી ખાંડ અલક્ષ્ય ગણાય ?	૨૫૨
૬૬૬	પ્રતિક્રમણમાં દીવાદિકની ઉમેઈ નિવારાય તે પાઠ કયાં છે ?	૨૫૨
૬૬૭	ખરતરના પોસાતી સંબંધી પ્રશ્નમાં આવશ્યક ચૂંચું વિચાર	૨૫૩
૬૬૮	અભવ્યને અશ્રદ્ધા-અધ્યવસાય વિચિત્રતા વિગેરે વિચાર	૨૫૪
૬૬૯	મોક્ષ માટે ક્રિયા કરે તે ક્રિયાવાદી ગણાય તેનું સ્વરૂપ	૨૫૫
૬૭૦	ત્રણ લોક વ્યપિ સ્કધોનો વિચાર	૨૫૬
૬૭૨	જિનેશ્વરો ગૃહસ્થપણમાં સાધુ વિગેરેને પ્રણામ કરે ? કે નહિ ?	૨૫૭

૨૫

૬૭૩	દિફ્ફુમારીઓને કુમારી કહેવાનું કારણ	૨૫૭
૬૭૪	પ્રતિવાસુદેવને કેટલા અને કયા કયા રત્નો હોય ?	૨૫૭
૬૭૫	કિલ્બિષિયાનું રહેઠાણ કયાં છે ?	૨૫૮
૬૭૬	બાવળઆદિમાં વિદળતાનો અભાવ	૨૫૮
૬૭૭	ઉપાસકદશાંગાદિમાં આચારના અતિચાર કેમ ન કલા ?	૨૫૯
૬૭૮	વિદળમાં ગોરસ શબ્દે કરી કઈ કઈ ચીજ લેવી ?	૨૫૯
૬૭૯	બોળ અથાણું શી રીતે બને છે ? અને તેનો ત્યાગ શાથી થાય છે ?	૨૫૯
૬૮૦	પદ્મીમાં સાધુઓ તપાચાર વિગેરેના અતિચારો બોલે કે નહિ ?	૨૬૦
૬૮૧	શ્રાવકોને ચરવળો રાખવાનું ગ્રંથપ્રમાણ	૨૬૦
૬૮૨	આરતિમંગલ દીવાનો પાઠ કયા ગ્રંથમાં છે ?	૨૬૦
૬૮૩	હિંગળોક અચિત્ત થયો હોય તો કેમ ન લેવાય ?	૨૬૧
૬૮૪	જ્યાં જલ છે ત્યાં વનસ્પતિ છે આ નિયમ ચોક્કસ છે કે નહિ ?	૨૬૧
૬૮૬	પોસાતીને એકાસણું કરવામાં ગ્રંથ પ્રમાણ	૨૬૨
૬૮૭	ઉદ્દિફ્ટ શબ્દનો અર્થ	૨૬૨
૬૮૯	પોસાતી વાસક્ષેપથી ચિતરેલી પ્રતિમા પૂજી શકે કે નહિ ?	૨૬૩
૬૯૦	જાતિસ્મરણવાળો કેટલા ભવો જાણી શકે ?	૨૬૩
૬૯૧	કયા કેવળીઓ સમુદ્ધાત કરે ?	૨૬૪
૬૯૨	નારકીઃ અને નિગોહઃએ બંનેયમાં કોને અધિક દુઃખ હોય ?	૨૬૫
૬૯૩	ચિરંતન અને નવીન નિગોહને વધતું ઓછું દુઃખ હોય કે નહિ ?	૨૬૫

૨૬

૬૯૪	જીવોને અનાદિકાળથી નિગોદમાં રહેવાનું કારણ	૨૬૬
૬૯૫	નિગોદના જીવને વ્યવહાર રાશિમાં આવવાનું કારણ	૨૬૬
૬૯૬	સૂર્યાભિદેવના વૈક્રિયવિમાનની ભૂમિનું સ્વરૂપ	૨૬૬
૬૯૭	સંદિસ્યાવુ શબ્દનો અર્થ	૨૬૬
૬૯૮	તીર્થંકરના શરીરના રંગો તાત્ત્વિક છે કે નહિ ?	૨૬૬
૬૯૯	મહાવિદેહાદિમાં તીર્થંકરના શરીરો કેવા રંગવાળા હોય ?	૨૬૭
૭૦૦	પટ્ટવિદ્યાનું સ્વરૂપ અને સંઘ શબ્દનો અર્થ	૨૬૭
૭૦૧	દેવો મૂળ શરીરે અહીં આવે કે નહિ ?	૨૬૭
૭૦૨	મિથ્યાત્વના સ્થાનકોમાં અગ્નીઆરસનો ઉપવાસ કેમ ગણાવ્યો ?	૨૬૭
૭૦૩	રાજભિયોગ આદિ છ આગારો વ્રત ઉચ્ચરાવવામાં બોલવા કે નહિ ?	૨૬૮
૭૦૪	નરકગામી આચાર્યોની સંખ્યા કયા ગ્રંથમાં ખતાવી છે ?	૨૬૮
૭૦૫	આત્મત્વના આઠ ભેદોમાં અજીવ આત્મા કેવી રીતે ઘટે ?	૨૬૮
૭૦૬	ગ્લાન સાધુ માટે ચાર પાંચ યોજન જવાનો વિચાર	૨૬૯
૭૦૭	નિદ્રા સમયે પાનખીડા વિગેરેના ત્યાગનું શું કારણ ?	૨૬૯
૭૦૮	દેવીનો લોગ દેવ મૂળ શરીરે કરે કે ઉત્તર શરીરે ?	૨૬૯
૭૦૯	આજની બનેલી કડાવિગય વાપરવામાં કેટલી વિગય ગણાય ?	૨૭૦
૭૧૦	દેવ મૂળ શરીરે વસ્ત્ર ધારણ કરે કે નહિ ?	૨૭૦

૨૭

- ૭૧૧ લોજન સિવાય પ્રભાતનું પ્રતિક્રમણ વિગેરે
કરાય ૨૭૦
- ૭૧૩ પૂજામાં સ્થિરતા કરવી હોય, તો ધરિયાવહિયા
કરવી ૨૭૧
- ૭૧૪ શ્રાવકો પ્રતિક્રમણમાં સ્થાપનાચાર્ય ને
કેટલી વખત ખામે ? ૨૭૧
- ૭૧૫ શ્રાવકો સુહૃદ્ પત્તિ રાખે છે, તેના અંચના પ્રમાણે ૨૭૧
- ૭૧૬ મતાન્તરીય સાધુને મત્થએણ વંદામિ
કહેવું કે નહિ ? ૨૭૨
- ૭૧૭ મતના પોસહમાં પહેલે દિવસે શું તપ કરાવાય ? ૨૭૨
- ૭૧૮ મૂળાના પાંદડા પ્રત્યેક છે કે નહિ ? ૨૭૨
- ૭૧૯ ઉત્સૂત્રભાષી મિથ્યાદષ્ટિ હોય કે નહિ ? ૨૭૨
- ૭૨૦ મરેલાની સંવચ્છરીમાં સમક્રિતિઓ જમવા
જઈ શકે કે નહિ ? ૨૭૨
- ૭૨૧ સાધુ સાધ્વી ક્ષેત્રના દ્રવ્યનો વ્યય કયાં કરવો ? ૨૭૩
- ૭૨૨ “તું મિથ્યાદષ્ટિ છે” આવું વચન કહી શકાય
કે નહિ ? ૨૭૩
- ૭૨૩ દેવદ્રવ્ય શ્રાવકે વ્યાજે નહિ રાખવાનો વિચાર ૨૭૩
- ૭૨૪ ઉત્સૂત્રભાષી અષ્ટોત્તરી ભણાવે તો જવાય કે
નહિ ? ૨૭૩
- ૭૨૬ છકલકતનું સ્વરૂપ ૨૭૪
- ૭૨૭ વીરભગવંત પછી કેટલા દુષ્કાળો પડ્યા ? ૨૭૪
- ૭૨૮ ભરતચક્રી કરતાં કૃષ્ણને અધિક પુત્રો કેમ
કહ્યા ? ૨૭૫
- ૭૨૯ દર્શન અને સમક્રિતના તક્ષવતનો વિચાર ? ૨૭૫
- ૭૩૦ ગમાની શરૂઆત અને સમાપ્તિનો વિચાર ૨૭૬
- ૭૩૧ અશોભ્યા કેવળીનું સ્વરૂપ ૨૭૬
- ૭૩૨ પ્રત્યેક યુદ્ધો ધર્મોપદેશ આપે કે નહિ ? ૨૭૭

૨૮

- ૭૩૩ ગૃહસ્થે રચેલી સજ્જાય ક્રિયામાં બોલાય કે નહિ ? ૨૭૮
- ૭૩૪ પરપક્ષિકૃત નવીન સ્તુતિ આદિ ક્રિયામાં કદપે કે નહિ ? ૨૭૮
- ૭૩૫ કાળ વેળા વિગેરેમાં ચતુસરણપચન્નો ગણાય કે નહિ ? ૨૭૮
- ૭૩૬ અવધિ અને મનઃપર્યવજ્ઞાની કેટલા લવો કરે ? ૨૭૮
- ૭૩૭ અલબ્યજીવ પાદપોષગમન અણસણ કરે ? ૨૭૬
- ૭૩૮ શ્રાવક અગર સ્ત્રી. તીર્થંકરનું વાર્ષિક દાન લે કે ? નહિ ? ૨૭૬
- ૭૩૯ બલદેવાદિ ચાર તીર્થંકર થવાના છે, તે જીવોની ઝોળખાણ. ૨૮૦
- ૭૪૦ તીર્થંકર અને સામાન્ય કેવળીને બળના વિષમપણાનું કારણ ૨૮૦
- ૭૪૧ મેઘકુમારની માતાના દોહદમાં અકાળ કેવી રીતે છે ? ૨૮૧
- ૭૪૨ ધર્મને માટે નિયમિત ક્ષેત્ર ઉપરાંત જવાય કે નહિ ? ૨૮૧
- ૭૪૩ પોસાતી શ્રાવકો કેટલી ભૂમિ સુધી વિચરી શકે ? ૨૮૧
- ૭૪૪ જિન પ્રતિમાજીને કસ્તુરીના લેપથી પૂજ શકાય કે નહિ ? ૨૮૨
- ૭૪૫ સવારે પ્રતિક્રમણમાં સાધુઓ કેમ આદેશ આપતા નથી ? ૨૮૨
- ૭૪૬ ગોત્રદેવીની પૂજામાં મિથ્યાત્વ લાગે કે નહિ ? ૨૮૨
- ૭૪૭ અંચળગચ્છવાળાએ પ્રતિષ્ઠિત જિનબિંબની પૂજા થાય કે નહિ ? ૨૮૩

૨૯

- ૭૪૮ લોકપાળદેવો કેટલી નિકાયમાં છે ? ૨૮૩
- ૭૪૯ શ્રુતદેવી: અને ક્ષેત્રદેવી:ના કાઉસસગ કરવાનું
અંથ પ્રમાણ ૨૮૩
- ૭૫૦ પૂજા વખતે મુખકોશ ઉત્તરાસણથી બાંધવો
કે નહિ ? ૨૮૩
- ૭૫૧ ઉત્કૃષ્ટ ચૈત્યવંદનમાં સ્તુતિઓ વધતી કહેવાનું
પ્રમાણ ૨૮૪
- ૭૫૨ પદ્મીમાં જ્ઞાનાદિ સ્તુતિ શ્રાવિકાઓ કહે કે
નહિ ? ૨૮૪
- ૭૫૩ વીસલપ્રીય નાણાનું સ્વરૂપ ૨૮૪
- ૭૫૪ શ્રાવિકા દેરાસરમાં પખાળ-પૂજા કરી શકે
કે નહિ ? ૨૮૫
- ૭૫૫ સમવસરણમાં બલિ લાવે, તે રાંધેલો હોય
કે નહિ ? ૨૮૫
- ૭૫૬ શ્રાવકોને ચઉસરણ પયન્નો કેમ લણાવાય છે ? ૨૮૫
- ૭૫૭ મૂર્તિકર્મનો જીવ સાથે સંબંધ કેવી રીતે ઘટે ? ૨૮૬
- ૭૫૮ થલચર વિગેરેનું આયુષ્ય અને ગર્ભસ્થિતિ
કેટલી હોય ? ૨૮૬
- ૭૫૯ જોટલા સચિત્ત નિયમમાં રાખ્યા હોય તેથી
વધારે કદપે કે નહિ ? ૨૮૬
- ૭૬૦ બંધુજીવકે શબ્દનો અર્થ ૨૮૭
- ૭૬૧ ચન્ડરૂદ્રાચાર્ય શિષ્યને ખલે બેઠા હતા કે નહિ ૨૮૭
- ૭૬૨ ખોરડી: કે બાવળા:માં કેટલા જીવો હોય ? ૨૮૭
- ૭૬૩ પૃથક્ત્વ શબ્દનો અર્થ ૨૮૮
- ૭૬૪ જિનેશ્વરની માતા પછી બાળક પ્રસવે કે નહિ ? ૨૮૮
- ૭૬૫ જિનમંદિરને અર્પણ કરેલ ઘરમાં ભાડે
રહેવાય કે નહિ ? ૨૮૮

૩૦

- ૭૬૬ માળા વખતે છયેય ઉપધાનના નામ લેવાય કે નહિ ? ૨૮૮
- ૭૬૭ ચક્રિનો સેનાપતિ કેટલો પાછો હટીને ગુફાદાર ખોલે ? ૨૮૯
- ૭૬૮ સર્વ ચક્રવર્તિઓને રત્નોત્તુ પ્રમાણ સરખું હોય કે નહિ ? ૨૮૯
- ૭૬૯ ખરતરઃ અચ્ચલિકઃને ધર્મપ્રેરણા તથા ત્રણ વખત સામાયિક ઉચ્ચરાવાય કે નહિ ? ૨૮૯
- ૭૭૦ ખરતરો પ્રતિક્રમણમાં વંદિતુ સ્તવનાદિ કહે, તે ખપે કે નહિ ? ૨૯૦
- ૭૭૧ અચિત્તજલના સંખારાની શી વ્યવસ્થા કરાય ? ૨૯૦
- ૭૭૨ નદી ઉતરી સાધુએ સંવત્સરી ખામણા કરવા જવાય કે નહિ ? ૨૯૦
- ૭૭૩ દેવલોકમાં વનખંડાદિ અને માછલા કેવા સ્વરૂપના હોય ? ૨૯૦
- ૭૭૪ દેશાવકાશિકનો લેવા પારવાનો વિધિ શો છે ? ૨૯૧
- ૭૭૫ આરાધના પ્રકરણના કર્તા કોણ ? ૨૯૨
- ૭૭૬ જિનાલયમાં ઘંટ ક્યારે વગાડાય ? ૨૯૨
- ૭૭૭ વાંદણામાં ઉઘાડે મુખે ખોલ્યા છતાં ધરિયા વહિયા ન કરે, તેનું કારણ ૨૯૨
- ૭૮૦ પ્રતિક્રમણ વખતે કેથરઃ તેલઃની ઉછામણી થાય, તે શેમાં વપરાય ? ૨૯૩
- ૭૮૧ પોસાતીને ચાચક આદિને દાન આપવું કહ્યે કે નહિ ? ૨૯૩
- ૭૮૨ ચોમાસા બાદ ખેમાસ વસ્ર ન વડોરાય ૨૯૩
- ૭૮૩ સાધુએ વસ્રને થીગડું દેવાય કે નહિ ? ૨૯૩
- ૭૮૪ છીંક થવાથી ફેર મુહપત્તિ પડિલેહાય કે નહિ ? ૨૯૪
- ૭૮૫ સીતિન્દ્ર નામ સાચું કે નહિ ? ૨૯૪
- ૭૮૬ આરતી ઉતારવી, નૈવેદ્યાદિ મૂકવું કયા અંથમાં

૩૧

	બતાવ્યું છે ?	૨૬૪
૭૮૭	તીર્થ કરદેવને સાધુ અને શ્રાવક કઈ રીતે વાંદે ?	૨૬૪
૭૮૮	આપણી પ્રતિમા દિગંબર મંદિરમાં વંદાય કે નહિ ?	૨૬૫
૭૮૯	તીર્થમાં જે માન્યું હોય, તેજ મૂકાય કે બીજું ?	૨૬૫
૭૯૧	શાસનશબ્દનો અર્થ	૨૬૫
૭૯૨	દેવો રત્નાદિકની વૃષ્ટિ કેટલી કરે ?	૨૬૬
૭૯૩	સંગમ ગોવાળિયાને સમક્તિ હતું કે નહિ ?	૨૬૭
૭૯૪	મિથ્યાત્વોએના દાક્ષિણ્ય દયાલુતાદિની પ્રથંસા કરાય કે નહિ ?	૨૬૭
૭૯૫	અંજનશલાકામાં સાધુને દ્રવ્યપૂજા કરવી પડે તેનું કેમ ?	૨૬૭
૭૯૬	શ્રી નેમિનાથની ગણધર સંખ્યામાં મતાન્તર	૨૬૮
૭૯૭	સર્વ વાસુદેવના શરીરનું બળ સરખું હોય કે નહિ ?	૨૬૮
૭૯૮	દીવાલીનું ગણણું ગણવાનું કારણ ?	૨૬૮
૭૯૯	૧૬ પહોરની દેશના કયા દિવસથી શરૂ થઈ ?	૨૬૯
૮૦૦	શ્રાવકને નિવિમાં નિવિયાતું કદપે કે નહિ ?	૨૬૯
૮૦૧	રાત્રિએ ખાનારને બીજે દિવસે પોસકું ઉપવાસ થાય કે નહિ ?	૨૬૯
૮૦૨	સાધુને ઉપધિ: પુસ્તક: વિગેરે પરિગ્રહમાં ગણાય કે નહિ ?	૩૦૦
૮૦૩	સ્થાપના કેટલો કાળ રાખી શકાય ?	૩૦૦
૮૦૪	દીક્ષા માટે લીલોતરી તજ હોય, તેને દીક્ષામાં કદપે કે નહિ ?	૩૦૦
૮૦૫	થોડા થોડા નાંખવાથી દુધ: દહીં: નિવિયાતું થાય કે નહિ ?	૩૦૦

૩૨

- ૮૦૬ મુક્તિમાં સંકડામણુ થતી નથી. તેનો શો દૃષ્ટાન્ત ? ૩૦૧
- ૮૦૭ પતિત કંડરીકે હીક્ષા પાળી હતી. તેનું ક્ષણ તેને મળશે કે નહિ ? ૩૦૧
- ૮૦૮ બ્રહ્મદત્ત રૂપો વિકુર્વે તે દેખતા હોય કે આંધળા ? ૩૦૧
- ૮૦૯ નવમો વાસુદેવ દ્વારિકામાં થાય કે કોઇ ખીન્ને સ્થળે ? ૩૦૧
- ૮૧૦ અભિમાનથી પૂજા લણાવનારને કેવું ક્ષણ મળે ? ૩૦૧
- ૮૧૧ બલાત્કારથી શીલભંગ થતાં સતીપણું બચ કે નહિ ? ૩૦૨
- ૮૧૨ કમલ પ્રભાચાર્યે તીર્થંકર નામ કર્મ વિક્ષણ કેમ બનાવ્યું ? ૩૦૨
- ૮૧૩ નવકાર અને શત્રુંબયના સ્મરણમાં અધિક લાભ શેમાં ? ૩૦૨
- ૮૧૪ મહાવીર પ્રભુએ ખીલ્લ કાઢતાં ખુમ કેમ પાડી ? ૩૦૨
- ૮૧૫ અવન્તિસુકુમાર પ્રથમની શય્યામાં ઉપબ્યા કે ખીજમાં ? ૩૦૩
- ૮૧૬ કુલકાઠી કેવી રીતે કહેવાય ? ૩૦૩
- ૮૧૭ દ્રવ્યલિંગિનું દ્રવ્ય જીવદયામાં કામ લાગે કે નહિ ? ૩૦૩
- ૮૧૮ કુલવાલકેમુનિ લબ્ય કે અલબ્ય ? ૩૦૪
- ૮૧૯ શ્રાવક થયેલ માછીમાર વિગેરેને પૂજા કરતાં લાભ થાય કે નહિ ? ૩૦૪
- ૮૨૦ શિષ્યનું પાપ ગુરુને લાગે કે નહિ ? ૩૦૪
- ૮૨૧ મરણ પામતાં સર્વજીવો સિદ્ધશિલાને ફરસે કે નહિ ? ૩૦૪
- ૮૨૨ નિમિત્ત શુદ્ધ કોણિકે ઉઘાડી હતી કે નહિ ? ૩૦૪

૩૩

પ્રશ્ન	વિષય	પૃષ્ઠ
૮૨૩	હાથે કુલ ચુંટી પ્રભુ પૂજા કરે, એમ કયાં ખતાવ્યું છે ?	૩૦૫
૮૨૪	અંખડે શ્રાવક પાણી ગળીને પીતો હતો કે નહિ ?	૩૦૫
૮૨૫	આયંબિલ નિવિમાં શ્રાવકને ફાસુ અને ઉન્હું પાણી કલ્પે ? કે નહિ ?	૩૦૬
૮૨૬	રોહિણીનો તપ મળતી તિથિમાં કરાય કે નહિ ?	૩૦૬
૮૨૭	ત્રણ કોડ સાધુ સાથે રામ સિદ્ધ થયા તેનો ખુલાસો	૩૦૬
૮૨૮	શાલિભદ્રને દેવ જે વસ્તુ આપતા તે ઔદારિક હતી કે નહિ ?	૩૦૭
૮૨૯	વૈક્રિય કુલ વિગેરે કરમાય કે નહિ ?	૩૦૭
૮૩૦	સાધ્વીને નમસ્કાર કરતાં શ્રાવકો કયા શબ્દો બોલે ?	૩૦૭
૮૩૧	કેટલા પરમાણુએ ત્રસરેણુ થાય ?	૩૦૭
૮૩૨	સૂક્ષ્મ સ્થાવર જીવો ગમન કરી શકે કે નહિ ?	૩૦૭
૮૩૩	તામલિતાપસ સમકિત કયાં પામ્યો ?	૩૦૮
૮૩૪	નંદિવેણુ મુનિ દેવલોક ગયા કે મોક્ષમાં ?	૩૦૮
૮૩૫	શ્રાવકને પોસહમાં એક ગામથી બીજે ગામે જવાય કે નહિ ?	૩૦૮
૮૩૬	ઉટ્ટણકીયનો અર્થ શો થાય ?	૩૦૮
૮૩૭	આસને બેઠા પડિચ્છમણું કરી શકાય કે નહિ ?	૩૦૯
૭૩૮	રોગાદિકમાં પણ શ્રાવકે લાવેલો આહાર સાધુને કલ્પે કે નહિ ?	૩૦૯
૮૩૯	જ્ઞાતિ બહાર કરેલના ઘરેથી આહાર વહોરાય કે નહિ ?	૩૦૯
૮૪૦	અજાપુત્ર સંબંધી સંશયનો ઉત્તર	૩૧૦
૮૪૧	શ્રાવકો દેવદ્રવ્ય વ્યાજે રાખે કે નહિ ?	૩૧૦
૮૪૨	શ્રાવકો દેરાસરના નોકર પાસે કામ કરાવે નહિ	૩૧૦

૩૪

પ્રશ્ન	વિષય	પૃષ્ઠ
૮૪૩	જ્ઞાન-જીવદયા દ્રવ્ય દેરાસરના કાર્યમાં વપરાય કે નહિ ?	૩૧૦
૮૪૪	એક પહોર દિવસ ચઢ્યા પછી પોસહ લઈ શકાય કે નહિ ?	૩૧૧
૮૪૫	જિનકલ્પીઓને કેટલા પાયશ્ચિત્તો હોય ?	૩૧૧
૮૪૬	યુગલિયાના કલ્પવૃક્ષો વનસ્પતિ રૂપ છે કે નહિ ?	૩૧૨
૮૪૭	યુગપ્રધાન વિગેરેની જે સંખ્યા બતાવી, તે માન્ય છે કે નહિ ?	૩૧૩
૮૪૮	ગીતાર્થ મિશ્રિત વિહારનો અર્થ	૩૧૪
૮૪૯	સત્યકિ વિદ્યાધર શું કહેતો હતો ?	૩૧૪
૮૫૦	ઉષ્ણ પાણી પીનારો રાત્રિનું શું પર્યક્ષખાણ કરે ?	૩૧૪
૮૫૧	મચ્છો સમકિત આદિ પામીને તુરત અણસણ કરે કે નહિ ?	૩૧૫
૮૫૨	ઉપશમ શ્રેણિ એકલવમાં બે વખત કરવાનો સંભવ	૩૧૫
૮૫૩	અર્ધ પુદ્ગલ પરાવર્ત કાળની સમજણ	૩૧૫
૮૫૪	યુગપ્રધાન આચાર્ય આદિ આખા ભરત-ક્ષેત્રમાં થશે કે કેમ ?	૩૧૬
૮૫૫	ક્ષાયિક સમકિત અને ચારિત્ર કયા ગુણધર્મો હોય ?	૩૧૬
૮૫૬	વેદનીય કર્મની ત્રણ સમયની સ્થિતિ કેવી રીતે હોય ?	૩૧૭
૮૫૭	કોણિક સૌધર્મ-ચમરેન્દ્રનો મિત્ર કેવી રીતે હતો ?	૩૧૭
૮૫૮	આસાલિઓ જીવ બેઈન્દ્રિય કે પંચેન્દ્રિય છે ?	૩૧૭
૮૫૯	જ્યોતિષક દેવોની રાજધાની અને ઉત્પાતસ્થાન કયાં છે ?	૩૧૮
૮૬૦	મહાવિદેહના શ્રાવકો ઉભયકાલ પ્રતિક્રમણ કરે કે નહિ ?	૩૧૮

૩૫

પ્રશ્ન	વિષય	પૃષ્ઠ
૮૬૧	મધ્ય આઠ જીવપ્રદેશોને કર્મ લાગે કે નહિ ?	૩૧૮
૮૬૨	સમયે સમયે અનન્તી હાનિ શી વસ્તુને આશ્રયીને છે ?	૩૧૯
૮૬૩	આદિ જિન સમયે જે લોગરુસ હતો, તે જ હાલ છે કે નહિ ?	૩૧૯
૮૬૪	દિવસની છેલ્લી બે ઘડીએ આહાર કરે તેને અતિચાર લાગે ?	૩૧૯
૮૬૫	કસેલિયાનું જળ તેવિહારવાળાને કલ્પે કે નહિ ?	૩૧૯
૮૬૬	પદ્માન્નનો કાળ કયા અંથમાં ખતાવેલ છે ?	૩૨૦
૮૬૭	સ્થૂલભદ્રનું નામ કયાં સુધી રહેશે ? તેનું પ્રમાણ	૩૨૦
૮૬૮	નવ રસવિગર્ધઓની આચારણા છે કે નહિ ?	૩૨૦
૮૬૯	પુસ્તકારૂઢ થયા પહેલાં પુસ્તકો હતા કે નહિ ?	૩૨૦
૮૭૦	સુલસાએ ખત્રીશ પુત્રોને એકી સાથે જન્મ આપ્યો તે સત્ય છે ?	૩૨૦
૮૭૧	ડોળીયુ તેલઃ તથા તેમાં તળાએલ વસ્તુઃ વિગર્ધ ગણાય કે નહિ ?	૩૨૧
૮૭૨	શ્રાવિકા ઉભા ઉભા એક નવકારનો કાઉરુસંગ કરી એક સ્તુતિ બોલે છે તે વિધિ કયા અંથમાં છે ?	૩૨૧
૮૭૩	અનાનુપૂર્વિ ગણવામાં જે લાલ ખતાવ્યો તે કયા અંથમાં કહેલ છે ?	૩૨૧
૮૭૪	તીર્થંકર કેવળી સમુદ્ધાત કરે કે નહિ ?	૩૨૧
૮૭૫	બે ત્રણ વિગેરે પૂર્વધરો પૂર્વધરકાળમાં હયાત હોય કે નહિ ?	૩૨૨
૮૭૬	વ્યાખ્યાનમાં કેવળ શ્રાવકોને આચારાંગઆદિ સૂત્રો સંભળાવાયછે, તે કારણિક વિધાન છે કે નહિ ?	૩૨૨

ૐ

પ્રશ્ન	વિષય	પૃષ્ઠ
૮૭૭	આદિ જિન સાથે ૧૦ હજાર મુનિવરોએ અણુ- સણુ કર્યું, તે ક્યારે સિદ્ધ થયા ?	૩૨૨
૮૭૮	બ્રહ્મચર્યનું મહાન ફળ બતાવ્યું, તે બવણવ બ્રહ્મચર્યનું છે ?	૩૨૨
૮૭૯	નવકારશી પચ્ચક્ષણી કયાં સિવાય પાછળથી પૌરસી વિગેરે કરી શકાય ? કે નહિ ?	૩૨૩
૮૮૦	પદ્મી ચૌમાસી વિગેરેના આલોચણ તપો કયાં સુધી કરાય ?	૩૨૩
૮૮૧	શ્રી હીરસૂરીશ્વરજી મંદિરને કેટલાક ચૈત્ય કહે છે, તેને શો ઉત્તર આપવો ?	૩૨૩
૮૮૨	પદ્મી વખતે છઠ્ઠું કરી વીર છઠ્ઠું તપમાં ગણી શકાય કે નહિ ?	૩૨૩
૮૮૩	વીર છટ્ટના પારણે શું પચ્ચક્ષણી કરાય ?	૩૨૪
૮૮૪	અન્તરદ્વીપોની વેદિકાને બારણા હોય કે નહિ ?	૩૨૪
૮૮૫	લૌકિક મિથ્યાત્વ ભારે ગણાય ? કે લોકોત્તર ?	૩૨૪
૮૮૬	કેવળજ્ઞાની સાધ્વી છદ્મસ્થ સાધુઓને વંદન કરે કે નહિ ?	૩૨૪
૮૮૭	પ્રતિમાના નામઃ લંછનઃ ભુંસી નાંખ્યા હોય તો ફેર કરી શકાય કે નહિ ?	૩૨૫
૮૮૮	ચોથો આદિ પડિમા વાહકે ૧૪-૧૫ નો પોષહ ચોવિહાર છટ્ટું કરાય કે નહિ ?	૩૨૫
૮૮૯	દહિં વિગેરે ગોરસ સોલ પહોરે અભક્ષ્ય થાય કે નહિ ?	૩૨૬
૮૯૦	માંસમાં કયા કયા જીવો ઉપજે ? અને નિગો- દનો અર્થ શો ?	૩૨૬
૮૯૧	શુદ્ધ સમક્રિતધારી મહાવિદેહમાં મનુષ્યપણે ઉપજે કે નહિ ?	૩૨૭
૮૯૨	તપસ્યાથી નિકાચિત કર્મનો ક્ષય થાય કે નહિ ?	૩૨૮

૩૬

પ્રશ્ન	વિષય	પૃષ્ઠ
૮૯૩	વીર ભગવંતે કયા ભવમાં તીર્થંકર નામકર્મ નિકાચિત કયું ?	૩૨૮
૮૯૪	ચોવિહાર પોસહથી ચોથી પડિમા આરાધે કે તિવિહારથી ?	૩૨૮
૮૯૫	સામાયિક ધરિયાવહિયા કરીને કરવું તે ક્યાં લાખ્યું છે ?	૩૨૮
૮૯૬	નવકારના પદોની ઓળીમાં કેટલા ઉપવાસ કરાય ? અને ગણણું શું ગણાય ?	૩૨૯
૮૯૭	સાધુ અપોરનો કાળો ઉદ્ધરી પરઠવે કે નહિ ?	૩૩૦
૮૯૮	ભરતીના સમયમાં જગતી પાસે જળ વધે કે નહિ ?	૩૩૦
૮૯૯	અનુષ્ઠાનમાં વિજળીની ઉજેઇ પડે તો, અતિ- ચાર લાગે કે નહિ ?	૩૩૦
૯૦૦	અસન્નગાયમાં ઉપદેશમાલા વિગેરે ગ્રન્થો ગણી શકાય કે નહિ ?	૩૩૦
૯૦૧	પ્રતિક્રમણમાં અભુદ્ધિઓ કેટલા સાધુને ખામવો ? અને શી રીતે	૩૩૧
૯૦૨	યુગલિયા ક્ષેત્રના તિર્યંચો શેનો આહાર કરે ?	૩૩૧
૯૦૩	પદ્મીમાં શાંતિ અવશ્ય કહેવાય કે નહિ ?	૩૩૧
૯૦૪	છઠ્ઠું ભક્તમાં પારણે અતરવારણે એકાસણ કેમ કરતા નથી ?	૩૩૨
૯૦૫	ઢાંકેલા સ્થાપનાચાર્ય પાસે ક્રિયા કરાય કે નહિ ?	૩૩૨
૯૦૬	દિવસના પોસાતી રાત્રિ પોસહ ઉચ્ચરે, તો કયા આદેશ માંગવા ભેઈએ ?	૩૩૩
૯૦૭	શેષકાળમાં શ્રાવકાદિને સાંભળતાં કદપસૂત્ર સાધુને ભણવાય કે નહિ ?	૩૩૩

કેટ

પ્રશ્ન	વિષય	પૃષ્ઠ
૯૦૮	શ્રી હીરસૂરીશ્વરજી મહારાજ કેટલામી પાટે થયા છે ?	૩૩૩
૯૦૯	બાવીશ તીર્થ કરના વારામાં કેટલા પડિમ્ક-મણુ હોય ? —	૩૩૪
૯૧૦	ઉપધાન તથા છુટા એકાસણમાં લીલું શાક કદપે કે નહિ ?	૩૩૪
૯૧૧	સામાયિક: પોસહ: પારતાં કેટલી ગાથા કહેવી જોઈએ ?	૩૩૪
૯૧૨	દાન: શીલ: તપ અને: ભાવના: માં ખારે વ્રતો સમાય કે નહિ ?	૩૩૫
૯૧૩	સંસારમાં થયેલ લેણું દેણું આખ્યા સિવાય જીવનો મોક્ષ થાય કે નહિ ?	૩૩૫
૯૧૪	ચક્રવર્તી કેટલા કાળે મોક્ષે જાય ?	૩૩૫
૯૧૫	મેથી આયંબિલમાં કદપે કે નહિ ?	૩૩૫
૯૧૬	વાર્ષિકતપ કેવી રીતે અને કયારે પૂર્ણ થાય ?	૩૩૫
૯૧૭	પડિમાવાહી શ્રાવક યાત્રાદિ વહાણથી કરી શકે કે નહિ ?	૩૩૬
૯૧૮	આઠમી વિગેરે પડિમામાં આરંભ કરાય કે નહિ ?	૩૩૬
૯૧૯	દ્વિશ્વ્રત અને દેશાવગાશિક આ બે વ્રતો કેમ કહ્યા તેનો શાસ્ત્રીય ખુલાસો અને યુક્તિ	૩૩૭
૯૨૦	જહ મે હુજ્જ પમાઓ આ ગાથા ઉચ્ચરી સૂધ રહ્યા હોય અને જાગી જવાથી સંસારી કાર્ય કર્યું, તો ફેર તે ગાથા ઉચ્ચરવી પડે કે નહિ ?	૩૩૯
૯૨૧	કાયા ચીલડા: કાકડી: વિગેરે ખીયા કાઢી નાખ્યા પછી બે બ્રડીએ અચિત્ત થાય કે નહિ ?	૩૩૯
૯૨૨	આગળ પાછળ પૂજા કરી હોય, તો તે ત્રિકાલ પૂજા કહેવાય કે નહિ ?	૩૩૯

૩૯

પ્રશ્ન	વિષય	પૃષ્ઠ
૬૨૩	રાત્રિએ મંદિરમાં ગીતગાન કરાય કે નહિ ?	૩૪૦
૬૨૪	જન્મ મરણસૂતકમાં પ્રભુપૂજા કયારે કરી શકે ?	૩૪૦
૬૨૫	પૂજા અવસરે કપાળે ચાંદલો કરાય કે નહિ ?	૩૪૦
૬૨૬	શ્રાવકે બનાવેલ સ્તુતિ સ્તોત્રો મંડળીમાં કહેવાય કે નહિ ?	૩૪૦
૬૨૭	દુધિહારમાં લિંબુના પટવાળો અજમા વપરાય કે નહિ ?	૩૪૦
૬૨૮	દશે ક્ષેત્રોમાં છએ અદ્વાઈયા શાશ્વત હોય કે નહિ ?	૩૪૧
૬૨૯	ખસખસનો ડાડવો બહુબીજ ગણાય કે નહિ ?	૩૪૧
૬૩૦	કોઈ નૌકારશીનું પરચક્ષ્ણાણુ સાંજે પારે, તો અધિક ક્ષણ મળે કે નહિ ?	૩૪૧
૬૩૧	પોસાતી શ્રાવક ચત્યવંદનમાં ઉવસગાહરં સ્તોત્ર કહી શકે કે નહિ ?	૩૪૨
૬૩૨	નવકારશી પરચક્ષ્ણાણુની બે ઘડી ક્યાંથી ગણાય ?	૩૪૨
૬૩૩	વૈતાલ્ય પાસે ૭૨ બીલો કયા ઠેકાણે છે ?	૩૪૩
૬૩૪	સિંધવ હરડે પીપર દ્રાક્ષ વિગેરે હરથી આવેલ ફાસુ થાય કે નહિ ?	૩૪૩
૬૩૫	પારણે અતરવારણે એકાસણું કરી છઠ કરે ? તો બે ચોથ લક્ષ્મ ગણાય કે નહિ ?	૩૪૩
૬૩૬	આઠમી પડિમાવાહક શ્રાવક બીજાઓને લોજન પીરસી શકે કે નહિ ?	૩૪૩
૬૩૭	પૂજા માટે માળી પાસેથી ફુલ લેતાં જ નહીં કર્યો, તે કયું દ્રવ્ય ગણાય ?	૩૪૪
૬૩૮	પાસત્યાના દ્રવ્યથી મંદિર કાંઈક સુધરાવ્યું હોય તો વંદનીક રહે કે નહિ ?	૩૪૪

૪૦

પ્રશ્ન	વિષય	પૃષ્ઠ
૯૩૯	લીલોતરીના ત્યાગીને તે દિવસનો કેરી પાક કહ્યે કે નહિ ?	૩૪૪
૯૪૦	દૂધ છાસસાથે મેળવ્યું તે કઈ વિગદ ગણાય ?	૩૪૫
૯૪૧	ચકવર્તિના નિધાનો ભુમી ઉપર ચાલે ? કે અંદર ચાલે ?	૩૪૫
૯૪૨	ચકવર્તિનો સૈનિક ખાર યોજનના પડાવને કેટલા દિવસે ઉદ્ધવે ?	૩૪૫
૯૪૩	મેલમાં: ન્હાચેલા: પાણીમાં તથા પરસેવાથી ભીંજાએલ વસ્ત્ર પીડભૂત કરેલ હોય, તેમાં: સંમૂર્ચિત મનુષ્ય ઉપજે કે નહિ ?	૩૪૬
૯૪૪	પુષ્કરાર્ધદ્વીપના મનુષ્યો કેટલે છેટેથી સૂર્ય દેખી શકે ?	૩૪૭
૯૪૫	છુટા ઉપવાસથી કરેલ છઠ્ઠ વીરછટ્ઠતપમાં ગણાય કે નહિ ?	૩૪૭
૯૪૬	કમળમાંથી નિકળતા જીવો કમળના હોય કે તેની નિશાના હોય ?	૩૪૭
૯૪૭	પોસહ સામાયિકમાં ચર્યાવાદની હુંડીઓ વંચાય કે નહી ?	૩૪૮
૯૪૮	યોગ ઉપધાન કર્યા વિના સૂત્ર લખે તે અનન્ત સંસારી થાય કે નહી ?	૩૪૮
૯૪૯	મિથ્યાત્વીના દાનરુચિપણું વિગેરે ગુણો અનુભોદવા લાયક છે કે નહી ?	૩૪૯
૯૫૦	ત્રણ ચૈત્ય સિવાય બીજા ચૈત્યો વંદનીક છે, તેનો ખુલાસો	૩૫૦
૯૫૧	ચરક પરિવ્રાજક તાપસ વિગેરેને સકામ નિર્જરા હોય કે નહિ ?	૩૫૧
૯૫૨	સ્વપર પક્ષીને અને મિથ્યાત્વીને પરચક્રખાણ કરાવાય તે માર્ગાનુસારી ગણાય કે નહિ ?	૩૫૫

૪૧

પ્રશ્ન	વિષય	પૃષ્ઠ
૯૫૩	નિયમમાં સચિત્ત: અને વિગ્રય: દ્રવ્યમાં ગણાય કે નહિ ?	૩૫૫
૯૫૪	શુરુની દેરી દાહભૂમી સિવાય માન્ય છે કે નહિ ?	૩૫૬
૯૫૫	વ્યવહાર: નિશ્ચય: સમક્રિતનું સ્વરૂપ	૩૫૬
૯૫૬	ગૌતમ પડઘા તપમાં પાત્રામાં નાણું મૂકાય કે નહિ ? અને તે કયું દ્રવ્ય ગણાય ?	૩૫૮
૯૫૭	ચૌદશે ચૌમાસી પ્રતિક્રમણ આચર્યું તેમાં પ્રતિક્રમણ ઘટયા તેના શું ખુલાસો છે ?	૩૫૮
૯૫૮	આ બે ગાથા છુટા પાનામાં દેખાય છે	૩૫૮
૯૫૯	સો હાથથી દૂર જવાય તો ગમણા ગમણે આલોવાય છે	૩૫૯
૯૬૦	શુદ્ધ ભાવે સચિત્ત છોડનારને તે તે યોનિમાં દુઃખ વેઠવા પડતા નથી	૩૫૯
૯૬૧	પોસાતીને ત્રિકાલ દેવવંદન કરવાનું કયા ગ્રન્થમાં લખ્યું છે ?	૩૫૯
૯૬૨	પ્રાચીનકાળમાં સાધુઓ યોગવહીને સૂત્રો લખ્યું હતા કે નહિ ?	૩૬૦
૯૬૩	સાતક્ષેત્રોમાં કયા બે ક્ષેત્રો ઉમેરવાથી ૮ ક્ષેત્રો થાય ?	૩૬૧
૯૬૪	વ્યવહાર રાશિમાં આવેલો જીવ ફેર સૂક્ષ્મનિ ગોદમાં જાય કે નહિ ?	૩૬૧
૯૬૫	પોસાતી શ્રાવક સાધુને વહોરાવી શકે કે નહિ ?	૩૬૧
૯૬૬	ક્રિયાવાદી શુદ્ધ પાક્ષિક કહેવાય, તેને કેટલો સંસાર ખાડી હોય ?	૩૬૨
૯૬૭	પાખંડીના ક્રિયાવાદી ૧૮૦ લેલો મિથ્યાત્વી હોય કે સમક્રિતિ ?	૩૬૨
૯૬૮	કેવળ દૂધની બનેલી ક્ષીર બીજે દિવસે સાધુએ લેવાય કે નહિ ?	૩૬૨

૪૨

પ્રશ્ન	વિષય	પૃષ્ઠ
૯૬૯	મીઠું લક્ષ્ય છે કે અલક્ષ્ય ?	૩૬૩
૯૭૦	કેરીના ગોઠલા મિશ્રિત છાશ: અને સાકર ખાંડ મિશ્રિત છાશ: વિગેરે એક દ્રવ્ય ગણાય કે જુદા દ્રવ્ય ગણાય ?	૩૬૩
૯૭૧	કેવો પોસહ ઉપધાનની આલોચણામાં વાળી શકાય ?	૩૬૪
૯૭૨	ઉપધાનની વાચના સવારે લહેવી ભુલાણી હોય તો ક્યારે લેવાય ?	૩૬૪
૯૭૩	જિનેશ્વરમાતા કયા ક્રમે સ્વપ્નો દેખે ?	૩૬૪
૯૭૪	આલોચણસ્વાધ્યાય: ઇરિયાવહિઆ કરી કરાય	૩૬૫
૯૭૫	બારવતી શ્રાવક નિયમો સંક્ષેપે કે નહિ ?	૩૬૫
૯૭૬	ગુરુ પગલા કેના કરાય ? અને કયા કેસરથી પૂજાય ?	૩૬૫
૯૭૭	વસ્તુપાલ તેજપાલ વીસા પોરવાડ હતા કે દશા પોરવાડ ?	૩૬૬
૯૭૮	આઠમી વિગેરે પડિમામાં આરંભત્યાગતું સ્વરૂપ.	૩૬૬
૯૭૯	પ્રમત્તગુણઠાણે સાધુને પાંચપ્રમાદ કેવી રીતે સંભવે ?	૩૬૭
૯૮૦	અવંગદુવાર શબ્દનો અર્થ.	૩૬૭
૯૮૧	પરપક્ષીની પ્રાર્થનાથી ઉપદેશમાળાની ગાથા જોઈ અપાય કે નહિ ?	૩૬૭
૯૮૨	પ્રતિષ્ઠિત પ્રતિમા અને સ્થાપનાચાર્ય વિગેરે પર-પક્ષીને આપી શકાય કે નહિ ?	૩૬૭
૯૭૩	અણસણી શ્રાવકને રાત્રિએ જરૂર પડે ઉજ્જવળ પાઈ શકાય કે નહિ ?	૩૬૮
૯૮૪	પુષ્પનાળના ઢાંડામાં કેટલા ભવો હોય ?	૩૬૮
૯૮૫	ભોજન કર્યું હોય તો વાંદણા દેવા પડે છે, તેનું શું કારણ ?	૩૬૮

૪૩

પ્રશ્ન	વિષય	પૃષ્ઠ
૬૮૬	ભગવાનહું વિગેરે ચાર ખમાસણુ ક્રિયાબદ્ધ છે કે નહિ ? અને પાટના આચાર્યનું જીહું ખમાસમણુ દેવાય કે નહિ ?	૩૬૮
૬૮૭	પ્રથમ દિવસે ચોવિહાર એક બે ઉપવાસ કરી બીજે તથા ત્રીજા દિવસે છઠ્ઠું અર્ઘ્યમ પચ્ચક્ષી શકાય કે નહિ ?	૩૬૯
૬૮૮	કેવળી સમુદ્ધાત કર્યા પછી કેટલો કાળ સંસારમાં રહે ?	૩૬૯
૬૮૯	ભવનપતિદેવોના ભવનો કયાં છે ?	૩૬૯
૬૯૦	તેવિહાર ઉપવાસ તથા બીજા પચ્ચક્ષણુ કેવી રીતે પારી શકાય ?	૩૭૦
૬૯૧	પોસાતી શ્રાવક સાંજની પડિલેહણનો કાળે ક્યારે લે ?	૩૭૧
૬૯૨	મીહું તથા હરડે વિગેરે દૂરથી આવેલ હોય તો ફાસુ થઈ શકે કે નહિ ?	૩૭૧
૬૯૩	પડિમાધારી શ્રાવકે લાવેલો આહાર મુનિને વહોરાવે તો કદપે કે નહિ ?	૩૭૧
૬૯૪	શ્રાવકો આનુપૂર્વિકે અને અનાનુપૂર્વિકે નવકાર ગણી શકે કે નહિ ?	૩૭૨
૬૯૫	શુરુ ભક્તિ માટે પુંજણીયે વાયજો નંખાય તેમાં લાભ થાય કે ટોટો ?	૩૭૨
૬૯૬	રાત્રિએ સર્વ અન્નપાણીમાં ત્રસણવો ઉપજી પ્રભાતે નાશ પામે, તે સાચું કે નહિ ?	૩૭૨
૬૯૭	વડાકકપને દિવસે પોસહમાં વધારે લાભ કે પૂજામાં ?	૩૭૨
૬૯૮	સંવચ્છરી દિવસે સોપારીસહિત નાણાની પ્રભાવના અપાય કે નહિ ?	૨૭૩
૬૯૯	પક્ષી: ચૌમાસી: સંવચ્છરી:ના કાઉરસગ્ગ કરવાનું પ્રયોજન શું ?	૩૭૩
૧૦૦૦	પ્રભુમૂર્તિસહિત શુરુમૂર્તિપાસે દેવવંદન કરાય કે નહિ ?	૩૭૩

૪૪

સ્રશ્ન	વિષય	પૃષ્ઠ
૧૦૦૧	ઐમાસી અદાઈઓ કયાંથી બેસે ?	૩૭૩
૧૦૦૨	વીસસ્થાનકે વિગેરેમાં અસબજાયાના દિવસો ગણાય કે નહિ ?	૩૭૪
૧૦૦૩	શ્રી આણુદેવિમલસૂરીશ્વરજીએ કરેલ તપ આયંબિલથી કરાય કે નહિ ?	૩૭૪
૧૦૦૪	બેસણાવાળાને ઉલટી થાય, તો બીજી વખત વપરાય કે નહિ ?	૩૭૪
૧૦૦૫	શ્રીહીરસૂરીશ્વરજીએ પ્રસાદી કરેલ બાર બોલો.	૩૭૪
૧૦૦૬	રાક્ષસદ્વીપ જા'બુદ્ધીપમાં છે કે લવણ સમુદ્રમાં ?	૩૭૭
૧૦૦૭	સાંજે પરચક્રખાણુમુહુપત્તો ખમાસખાણુ દઈને પડિલેહાય કે નહિ ?	૩૭૮
૧૦૦૮	શાસ્ત્રખચુન્ન સાથે કેટલા મુનિવરો સિદ્ધિ પદ પામ્યા ?	૩૭૮
૧૦૦૯	૧ કોડ ૬૦ લાખ કલશનો મેળ કેવી રીતે થાય ?	૩૭૮
૧૦૧૦	વામુદેવઃ બળદેવનીઃ માતા સ્વપ્નો જુવે, તેના નામો	૩૭૯
૧૦૧૧	ઐદ્ધર્વી કાર્તિકશેઠનો જીવ પહેલે દેવલોક ગયો તેનું શું કારણ ?	૩૭૯
૧૦૧૨	બપોરે પડિલેહણુ વખતે તિવિહાર કર્યો હોય, તે સાંજે કયું પરચક્રખાણુ કરે ?	૩૭૯
૧૦૧૩	ત્રિકાળ પૂજા કરનાર પ્રભાતે નિર્માલ્યવસ્તુ ફર કરી વાસણેપથી પૂજા કરે કે એમને એમ કરે ?	૩૮૦
૧૦૧૪	શ્રાવકોને પૂજા કરતાં પહેલાં હાતણુ કરવું જોઈયે કે નહિ ?	૩૮૦
૧૦૧૫	શુરુમંદિરનું હીરવિહાર એવુંનામ કેમ પાડયું છે ?	૩૮૦
૧૦૧૬	સુહિષ્સુ દુહિષ્સુ આ ગાથાની વ્યાખ્યા.	૩૮૧
૧૦૧૭	વિનિતા નગરી અષ્ટાપદથી કેટલા યોજન ફર છે ?	૩૮૩
	અંથની પ્રશસ્તિ,	૩૮૪ થી ૩૮૭

श्री गौतम—गणधराय नमो नमः

श्री “तपा”गच्छाधिपति श्री विजयसेनसूरि प्रसादीकृत—
पं. शुभविजय गणि विरचित—

से न प्र श

[सार संग्रह]

મક્કલાચરણમ્

પ્રણિપ્રત્ય પરં જ્યોતિઃ પ્રશાન્તદોષં સતાં સદા ધ્યેયમ્ ।

પ્રત્યૂહ-વ્યૂહ-ભિદે લોકાલોક-પ્રકાશકરમ્, ॥ ૧ ॥

તત્તદ્વદ્વશ્રુતાવલિ-સદ્ધ્યવિનિર્મિત-વિચિત્રપૃચ્છાનામ્ ।

શ્રી-વિજયસેનસૂરિ-પ્રસાદિતાન્યુત્તરાણિ મયા ॥ ૨ ॥

અઙ્ગોપાઙ્ગ-પ્રકરણ-તટ્ટીકા-ગુરુપરંપરાદીનામ્ ।

સ્વ-મત્યાઽઽત્મસ્મૃતયે સંગૃહ્યન્તે યથાવગમમ્ ॥ ૩ ॥

ત્રિમિવિશેષકમ્

અર્થઃઃ જના દોષો તદ્દન શાંત થયા છે, અને જ હુમ્મેશ સંતોને ધ્યાન કરવા યોગ્ય છે, વિદ્વોનો નાશ કરનાર છે, અને લોકા-લોકનું સ્વરૂપ પ્રકાશે છે, એવી પરમ જ્યોતિઃ રૂપ શ્રી તીર્થંકર દેવોને પ્રણિપાત કરીને એટલે મન વચન કાયાએ નમસ્કાર કરીને—

અંગો, ઉપાંગો, પ્રકરણો, અને તેઓની ટીકાઓઃ તથા ગુરુ પરંપરાના મતને અનુસરીને શ્રી વિજયસેન સૂરીશ્વરજી મહારાજએ બહુશ્રુત મુનિમહારાજઓએ અને શ્રી સંધોએ પૂછેલા વિવિધ પ્રશ્નોના ઉત્તરો આપવાની કૃપા કરી હતી. તે પ્રશ્નોત્તરોનો હું પોતાના સ્મરણ માટે મારી ખુદ્ધિ અનુસાર સંગ્રહ કરું છું. ૧-૨-૩

૩

૧

મહોપાધ્યાય શ્રી વિમલહર્ષ ગણિકૃત પ્રશ્નોના ઉત્તરો—

પ્રશ્ન: ૧ જ્ઞાનપંચમીના ઉજમણાનું દ્રવ્ય જ્ઞાન દ્રવ્ય કહેવાય ? કે મંડપમાં પધરાવેલ જિનેશ્વરદેવોની સામે મૂકાયેલ હોવાથી દેવદ્રવ્ય કહેવાય ?

ઉત્તર:—ઉજમણાના જ્ઞાનના બધા ઉપકરણો જ્ઞાન દ્રવ્ય છે. અને તે જ્ઞાન ભંડારમાં મૂકવા. અને બીજા જે હોય તે દેવદ્રવ્ય કહેવાય, એમ જણાય છે [દર્શન: અને ચારિત્ર:ના ઉપકરણ સિવાયના] ૧-૧-૧-૧

પ્રશ્ન: ૨ બનાવવામાં આવતી જિન પ્રતિમાનું મોટામાં મોટું અને તદ્દન નાનું પ્રમાણ કેવું હોય ?

જે મોટામાં મોટું પાંચસો ધનુષ્યનું હોય, અને નાનામાં નાનું અંગુલ જવડું હોય, તે પોતપોતાના શરીર પ્રમાણે ચોવીશે ય જિનની કરાવીને ભરત મહારાજાએ અષ્ટાપદ પર્વત ઉપર ભરાવેલી પ્રતિમાઓમાં મહાવીર પ્રભુની મૂર્તિ ઉત્સેધાંગુલે સાત હાથ પ્રમાણવાળી છતાં, ભરત મહારાજના અંગુલ જટલી પણ કેમ થાય ? કેમકે—ઉત્સેધાંગુલની ગણીતરીએ—ચાર ધનુષ: અને ૧૬ આંગુલે: ભરત મહારાજનું એક આત્માંગુલ થાય છે.

ઉત્તર—ભરત મહારાજાએ મહાવીર ભગવંતની મૂર્તિ તેમના શરીર પ્રમાણે ભરાવેલ છે, તેથી તે ભરતના એક આત્માંગુલ પ્રમાણે થતી નથી, તે પણ તેમાં કોઈ દોષ આવતો નથી.

૪

કેમકે—મૂર્તિના પ્રમાણમાં ભરત મહારાજના અગુલનો અધિકાર નથી. અને તેનું પ્રાયિકપણું છે ॥ ૧-૧-૨-૨ ॥

પ્રશ્ન: ૩ પુકખર-વર-દીવડું અને સિદ્ધાણું બુદ્ધાણુંનો કયા આવશ્યકમાં સમાવેશ થાય ?

ઉત્તર—બન્નેયનો કાઉસ્સગ્ગ આવશ્યકમાં સમાવેશ થાય છે, એમ આવશ્યક બૃહદ્વૃત્તિના અનુસારે જણાય છે ॥ ૧-૧-૩-૩ ॥

પ્રશ્ન: ૪ બાર પર્ષદાની પાસે તીર્થંકરદેવ ચાર રૂપે એક યોજન ભૂમિમાં ફેલાતી દેશનાએ ધર્મ ઉપદેશ કરે છે, અને ધર્મદેશના પૂરી થયા બાદ સ્વામિ દેવછન્દામાં પધારે છે, ત્યાર બાદ—ગણધર મહારાજ દેશના આપે છે. તે ચાર રૂપે ? કે એક રૂપે ? અને યોજન ગામિની દેશના એ ? કે—સહજ સ્વરે ? જો એક રૂપે હોય, તો બારે પર્ષદા મોઢોમોઢે સંક્રાચ્યાઘ જાય ? કે—જમ પ્રથમ બેઠેલી હતી, તેમજ બેસી રહે છે ?

ઉત્તર—તીર્થંકર મહારાજની દેશના પછી બીજી પૌરુષીમાં ગણધર મહારાજ સ્વાભાવિક: અને એકરૂપે: દેશના આપે છે. એમ જણાય છે. ચાર રૂપે તથા યોજનગામિની વાણીએ ધર્મદેશના તો તીર્થંકરદેવના અતિશય તરીકે શાસ્ત્રમાં કહેલ છે, ગણધર મહારાજના અતિશય તરીકે કહેલ નથી.

અને બાર પર્ષદાના સંક્રાચ બાબતમાં તે અવસરે જે ઉચિત ઈચ્છા મુજબની પ્રવૃત્તિ થતી હોય, તેમ જાણી લેવું. કેમકે—એ બાબતની ચોક્કસ હકીકત શાસ્ત્રોમાં જોવામાં આવતી નથી ॥ ૧-૧-૪-૪ ॥

પ્રશ્ન: ૫. વિજયાદિ અનુત્તર વિમાનવાસી દેવો નારકી: તિર્યંચ: અને ભુવનપતિ: દેવોમાં જાય કે નહિ ?

૫

ઉત્તર—અનુત્તર વિમાન વાસી દેવો અનન્તરપણે કે પરંપરાએ નારકીઃ તીર્થયઃ ભવનપતિઃ વ્યન્તરઃ કે જ્યોતિષ્કઃમાં ઉત્પન્ન થતા નથી. એવા શબ્દો પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના પંદરમા પદની ટીકામાં છે ॥ ૧-૧-૫-૫ ॥

પ્રશ્નઃ ૬. અતિચારની આઠ ગાથા ન આવડતી હોય, તે કાઉસ્સગમાં આઠ નવકાર ગણે છે. પરંતુ આઠ ગાથાના અને ચાર નવકારના શ્વાસોચ્છવાસ ૩૨ થાય, અને આઠ નવકારના તો ૬૪ થાય, તેનું કેમ ?

ઉત્તર—જને આઠ ગાથા ન આવડે, તેની પાસે આઠ નવકારનો કાઉસ્સગ કરાવાય છે, તેમાં શ્વાસોચ્છવાસનું પ્રમાણ ગણાતું નથી. ગાથાને સ્થાને નવકાર ગણાવાય છે. ॥ ૧-૧-૬-૬ ॥

૨

**મહોપાધ્યાય શ્રી મુનિવિજયગણિકૃત પ્રશ્નો-
ના ઉત્તરો.**

પ્રશ્નઃ ૧. વાસુદેવો કોટિશિલા ઉપાડે છે, તે શાશ્વતી કે અશાશ્વતી છે ? અને તે ક્યાં છે ? તથા તે કોટિશિલાને સર્વ વાસુદેવો આખી ઉપાડે ? કે તેનો કોઈપણ ભાગ ઉપાડે છે ? તે કોઠ મનુષ્યોથી ઉપડી શકે, માટે કોટિશિલા, એવું નામ એ જ અર્થને બરાબર અનુસરીને છે ? કે બીજા હેતુથી છે ?

ઉત્તર—કોટિશિલા અશાશ્વતી જણાય છે. કેમકે—શાસ્ત્રમાં ગંગાઃ સિંધુઃ વૈતાઢ્યઃ વિગેરે શાશ્વત્ પદાર્થોમાં તેની ગણતરી જોવામાં આવતી નથી. અને તે કોટિશિલા મગધ દેશમાં દશાર્ણ પર્વતની પાસે છે.

૬

સર્વ વાસુદેવો આખી ઉપાડે છે. “ તેનો કાઈ પણ એક ભાગ ઉપાડે છે ” એમ નહિ.

પરંતુ પહેલો વાસુદેવ છત્ર સ્થાન સુધી, અને છેલ્લો ભૂમિથી ચાર આંગુલ ઉંચી ઉપાડે છે. અથવા મહા મહેનતે ઢીંચણ સુધી ઉપાડે છે.

સામાન્ય કોઠ મનુષ્યો ઉપાડી શકે તેવી છે, તેથી અને શાન્તિનાથ વિગેરે છ જિનેશ્વરોના કોઠો મુનિવરો તેના ઉપર સિદ્ધિપદ પામ્યા છે, તેથી કોટિશિલા કહેવાય છે. એવા અક્ષરો તીર્થકદપ વિગેરેમાં છે. ॥ ૧-૨-૧-૭ ॥

પ્રશ્ન: ૨ સાંજના પ્રતિક્રમણમાં સજ્જાય કરતી વખતે આદિમાં અને અંતમાં નવકાર કહેવાય છે, તેમ બીજા ઠેકાણે સજ્જાઓમાં આદિ અને અંતમાં નવકાર કહેવો કે નહિં ?

ઉત્તર—જ્યાં બે આદેશો એટલે “ સજ્જાય સંહિસાહુ ” અને “ સજ્જાય કરું ” એમ માગવામાં આવે, ત્યાં આદિ: અને અંત:માં સંપૂર્ણ નમસ્કાર કહેવાય. અને જ્યાં એકજ આદેશ એટલે “ સજ્જાય કરું ” એમ આદેશ માગવામાં આવે, ત્યાં આદિમાં એકજ નવકાર કહેવાય છે. વળી સાંજના પ્રતિક્રમણમાં સજ્જાય પછી આખો નવકાર ગણવાનું સામાન્યારી વિગેરેમાં દેખાતું નથી, પણ પરંપરાએ તો સંપૂર્ણ નવકાર કહેવાય છે. તેથી મંગલરૂપ હોવાથી તેમાં દોષ નથી. ॥ ૧-૨-૨-૮ ॥

પ્રશ્ન ૩. પાશ્વિકખામણા થઇ રહ્યા બાદ “ ઇચ્છામો અણુસદ્ધિઃ ” એવા અક્ષરો જ બોલાય છે, તે ગીતાર્થ મુનિવરે કહેવા ? કે સર્વ સાધુઓએ કહેવા ?

ઉ૦ ઇચ્છામો અણુસદ્ધિ એવા અક્ષરે “ તમામ સાધુઓએ કહેવા ”
એમ સામાચારીમાં કહ્યું છે ॥ ૧-૨-૩-૮ ॥

પ્ર૦ ૪ મત્તાર્જુદ વિગેરે કલ્પવૃક્ષો વનસ્પતિ વિશેષ છે ? કે વાદળા
વિગેરેની જમ વિસ્તસાપરિણામી છે ?

ઉ૦ જીવાભિગમ સૂત્રની ટીકા વિગેરે અથોને અનુસારે—તે
મત્તાર્જુદ વિગેરે કલ્પવૃક્ષો તેવા પ્રકારની ક્ષેત્ર વિગેરે સામ-
ગ્રીથી ઉત્પન્ન થયેલ સ્વભાવે કરીને બને છે. માટે વિસ્તસા
પરિણામવાળા છે. અને ઋષિદત્તા વિગેરે કથાનક અથોમાં
કલ્પવૃક્ષનું બીજ વાવવાનું દેખાડેલ હોવાથી વનસ્પતિ વિશેષ
પણ હોય, તેમ સમજાય છે. ॥ ૧-૨-૪-૧૦ ॥

પ્ર૦ ચીલડું વિગેરે બીજવાળી વસ્તુ અગ્નિએ પકવ્યા વિના કેવલ
રાધનો સંસ્કાર દેવામાં આવે, તો અચિત્ત થાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ કાચાં ચીલડા પ્રમુખ—સખીજઃ અથવા નિખીજઃ કૃણો પ્રખળ
અગ્નિ અને મીઠાના સંસ્કાર વિના અચિત્ત થતા નથી. ॥
॥ ૧-૨-૫-૧૧ ॥

પ્ર૦ ૬ સામાચારીમાં નવમાં દ્વારમાં કાલગ્રહણની વિધિમાં
ગિલિડગિલિય એવો શબ્દ આવે છે, તેનો વ્યુત્પત્તિઃ
સાવાર્થઃ કહેવા કૃપા કરશે.

ઉ૦ માર્જારાદિના મૂષિકાદૌ ગિલિતોદ્ગિલિતે ઇતિ ગિલિતઃ સન્
ઉદ્ગિલિતો—વાન્તઃ, તસ્મિન્. કોડર્થઃ ? “બિલાડા વિગેરેએ
ઉંદર વિગેરે અન્યસ્થાનમાં ગળ્યો હોય. અને સાઠ હાથની
સાધુઓની વસતિ છે, તેમાં તે બિલાડા વિગેરેએ આવી વમન
કર્યો હોય; તો અસજ્જાય થાય નહિ.” એમ આવશ્યક ટીકા
આદિ અથોમાં કહ્યું છે. ॥ ૧-૨-૬-૧૨ ॥

૮

૩

સુરતના શ્રાવકોએ ઉપાધ્યાય શ્રી કલ્યાણ- વિજયગણિદ્વારા કરાવેલ પ્રશ્નોના ઉત્તરો.

પ્ર૦ ૧. કોઈ એક પાસત્યા વિગેરે મૂલકર્મ વિગેરેમાં દુષ્ટ ક્રિયાકારી હોય, પણ શુદ્ધ પ્રરૂપક હોય. અને બીજે તપસ્યા વિગેરે બહુ ક્રિયા વાળો હોય, પણ ઉત્સૂત્ર પ્રરૂપક હોય. આ બેમાં કોણ બહુલસંસારી અને કોણ અલ્પ સંસારી ?

ઉ૦ આ બેમાં—કોણ બહુલ સંસારી ? અને કોણ અલ્પસંસારી ? તે નિર્ણય આપણાથી કરી શકાય નહિ. કેમકે—તેવા પ્રકારના શાસ્ત્રના અક્ષરો દેખાતા નથી. તેમજ, જીવોનો પરિણામ વિચિત્ર હોય છે. તેનો સર્વથા નિર્ણય તો સર્વજ્ઞ ભગવાન કરી શકે. પરંતુ, વ્યવહારને અનુસરીને ઉત્સૂત્રપ્રરૂપક બહુલ સંસારી હોય, એમ સંભવે છે. ॥ ૧-૩-૧-૧૩ ॥

પ્ર૦ ૨. અગીતાર્થ સાધુને સ્વતંત્રપણે વિચરવામાં અનન્તસંસારિ-પણું જ થાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ અગીતાર્થ સાધુને સ્વતંત્રપણે વિચરવામાં અનન્ત સંસારિપણું પ્રાયઃ કરીને થાય. “ ચોક્કસ જ થાય. ” એમ કહેવાય નહિ. કારણ કે—કર્મપરિણતિ વિચિત્ર હોય છે. ॥ ૧-૩-૨-૧૪ ॥

પ્ર૦ ૩. સાધુઓને માસકલ્પ વિગેરે વિધિનિયત ચોક્કસ છે ? કે નહિ ?

ઉ૦ સાધુઓને માસકલ્પાદિ વિહારમાં ઐકાન્તિકપણું નથી, કેમકે—કારણ ન હોય, તો માસકલ્પાદિ વિધિએ વિહાર કરે, અને કારણ હોય, તો બહુ કાલ સુધી પણ એક સ્થાનકે રહી શકે. કેમકે—

૬

યેવ સમિત્તા તિગુત્તા, ઉજ્જુત્તા સંજમે તવે ચરણે ।

વાસસંયપિ વસંતા મુણિણો આરાહગા મણિયા ॥ ૧ ॥

અર્થ—પાંચ સમિતિ: ત્રણ ગુપ્તિ: સંજમ: તપ: અને ચારિત્ર:-
માં ઉઘમી મુનિવરો એક સ્થાનકે સો વર્ષ સુધી વસ્યા હોય, તો
પણ આરાધક કક્ષા છે.

આ પાઠથી એક ઠેકાણે વધારે વખત રહી શકે.

॥ ૧-૩-૩-૧૫ ॥

પ્ર૦ ૪. એક આંખવાળા નાળિયેર વિગેરેની સાંસારિક ફળની
ઈચ્છાથી પૂજ કરવામાં મિથ્યાત્વ લાગે ? કે નહિ ?

ઉ૦ આલોકના લાભ માટે દક્ષિણાવર્ત શંખ વિગેરેની પેઠે એકાક્ષિ
નાળિયેર વિગેરેની પૂજ કરવામાં મિથ્યાત્વ લાગે, તેવું અમારા
જાણવામાં નથી. ॥ ૧-૩-૪-૧૬ ॥

પ્ર૦ સમ્યગ્દૃષ્ટિ સિવાયના જીવોને નિર્જરા જરા પણ ન થાય ? કે
થોડી ઘણી થાય ?

ઉ૦ સમક્રિતિ સિવાયના જીવોને નિર્જરા જરા પણ ન થાય, એમ
તો કહી શકાય નહિ. કેમકે

અણુકંપકામનિજ્જર બાલતંત્રે દાણ-વિણય-વિઘ્નંગે ।

સંજોગ-વિપ્પઓગે વસણૂસવ-ઈદ્દિ-સક્કારે ॥

આવશ્યક નિર્યુક્તિની આ ગાથામાં કહેલી અકામ નિર્જરા
મિથ્યાદૃષ્ટિને સમક્રિતની પ્રાપ્તિના કારણ તરીકે જણાવી છે.
અને કેટલાક ચરક:પરિત્રાજક: વિગેરે સંન્યાસીઓને પો-
તાની ઈચ્છાપૂર્વક બ્રહ્મચર્યનું પાલન: અદત્તાદાનનો ત્યાગ:
વિગેરે નિયમોથી પાંચમા બ્રહ્મદેવલોક સુધી ઉપજવાનું
કહેલું હોવાથી તેઓને સકામ નિર્જરાનો પણ સંભવ દેખાય
છે. ॥ ૧-૩-૫-૧૭ ॥

૧૦

- પ્ર૦ ઉત્સૂત્ર પ્રરૂપણા કરવા છતાં મહાવ્રતનું પાલન: તપશ્ચર્યા: વિગેરે ક્રિયા કરે, તો તેઓ હળવાકર્મી થાય કે નહિ ?
- ઉ૦ ઉત્સૂત્રપ્રરૂપક નિનહવ વિગેરે મહાવ્રતની ઉચ્ચક્રિયા સહિત હોય, તો ઉત્કૃષ્ટથી નવમાગ્રે વેચક સુધી ઉપજ છે, તેથી—મહાવ્રતની ક્રિયાદ્વારા મેળવેલ શુભ ફલ તેઓને ભલે હોય, પણ તેઓને હળવા કર્મીપણું થાય કે ભારે કર્મીપણું થાય ? તે તો સર્વજ્ઞ ભગવાન જાણે. ॥ ૧-૩-૬-૧૮ ॥

૪

ઉપાધ્યાય શ્રી મેઘવિજય ગણિકૃત—પ્રશ્નાના ઉત્તરે

- પ્ર૦ ભગવતીસૂત્રમાં—“લોકપાળ દેવો: પૂર્વ: પશ્ચિમ: ઉત્તર: ચને દક્ષિણ: દીશામાં રહે છે.” એમ બતાવ્યું છે. છતાં “તેઓને દક્ષિણ દીશામાં જ થતા ગ્રહોની શ્રેણી, વિન્દો, અતિવર્ષાદ, લોઢા વિગેરે ખાણોની હાલત વિગેરે કાર્યો, અજ્ઞાનમાં હોતા નથી.” એમ બતાવ્યું છે, તો ફક્ત દક્ષિણ દિશાજ પકડી છે, પણ બીજી દીશાઓ કહી નથી, તેનું શું કારણ છે ?
- ઉ૦ ભગવતી સૂત્રમાં “ચારે લોકપાલ દેવોને દક્ષિણ દીશામાં થતા જ પૃથક્ પૃથક્ કાર્યો અજ્ઞાત હોતા નથી ” એમ બતાવ્યું છે. તે દક્ષિણદિશા મેરુપર્વતની અપેક્ષાએ જાણવી. પણ સૌધર્મેન્દ્ર વિમાનની અપેક્ષાએ લેવી નહિ. ॥ ૧-૪-૧-૧૯ ॥
- પ્ર૦ કલ્પકિરણાવલી ગ્રંથમાં “મરુદેવા અધ્યયનની વિભાવના કરતાં મહાવીર ભગવંત સિદ્ધિ પદને પામ્યા.” એમ કહ્યું છે. તો તે મરુદેવા અધ્યયન કઈ રીતીએ વિભાવ્યું ? તે રૂડી રીતે જાણાવવા કૃપા કરશે ?

૧૧

ઉ૦ કલ્પસૂત્રની અવચૂર્ણિમાં “મરુદેવા અધ્યયનને વિભાવતાં એટલે પ્રરૂપણ કરતાં જ સિદ્ધ થયા ” એમ કહ્યું છે. બીજી વિભાવનની રીતિ બતાવી નથી. ॥ ૧-૪-૨-૨૦ ॥

પ્ર૦ પાશ્વિક ખામણાના અવસરે દરેક શ્રાવકો મનમાં નમસ્કારમંત્ર ગણે કે નહિ ?

ઉ૦ સાધુઓ હોય, તો પાશ્વિકખામણામાં શ્રાવકો નમસ્કાર મંત્ર મનમાં ગણે નહિ. પણ સાધુઓ કહે, ખામણાસૂત્ર તે સાંભળે. સાધુઓ ન હોય તો શ્રાવકો પક્ષિસૂત્રને સ્થાનકે, વંહિતાસૂત્ર કહે. અને ખામણાના સ્થાનકે નમસ્કારસૂત્ર કહે. તેમ પર-પરા ચાલી આવી છે. ॥ ૧-૪-૩-૨૧ ॥

૫

ઉપાધ્યાય શ્રીસોમવિજયગણિકૃત પ્રશ્નોના ઉત્તરો

પ્ર૦ વૈક્રિયરૂપને બનાવતા દેવો વિગેરે જો એકેન્દ્રિયથી માંડીને પંચેન્દ્રિય સુધીનું જીવરૂપે વૈક્રિય શરીર બનાવે છે, ત્યારે તેમાં પોતાના આત્મપ્રદેશ નાંખે છે, તેવી રીતે-થાંભલા વિગેરે અચેતન પદાર્થ વિકુર્વે, તો તેમાં પોતાના આત્મપ્રદેશ નાંખે કે નહિ ?

ઉ૦ દેવો થાંભલા વિગેરે અચેતન પદાર્થ બનાવતાં તેમાં પોતાના આત્મપ્રદેશ સંક્રમાવે નહિ, એમ જણાય છે. કેમકે-જીવાભિગમસૂત્રમાં ચોથીપ્રતિપત્તિમાં દેવ ગતિના અધિકારે કહ્યું છે કે—

“ હે ભગવાન્ ! સૌ ધર્મઃ ઇશાનઃ દેવલોકના દેવો એકરૂપની વિકુર્વણ કરવા સમર્થ છે ? કે-બહુ રૂપોની વિકુર્વણ કરવા સમર્થ છે ? ” ઇત્યાદિક સૂત્રમાં બતાવ્યું છે કે—“દેવો પોતાના

૧૨

આત્મપ્રદેશોએ સહિત એકેન્દ્રિય વિગેરે એકઃ અનેકઃ રૂપો પણ બનાવી શકે છે. અને આત્મપ્રદેશ વિનાના પ્રાસાદઃ ધટઃ પટઃ વિગેરે સિત્તરૂપો પણ બનાવી શકે છે. ॥ ૧-૫-૧-૨૨ ॥

પ્ર૦ પિણ્ડવિશુદ્ધિના કર્તા જિનવક્ષભગણિ ખરતરગચ્છીય છે ? કે અન્યગચ્છીય છે ?

ઉ૦ જિનવક્ષભગણિનું ખરતરગચ્છીયપણું સંભવતું નથી. કેમકે—તેમણે કરેલ પૌષધવિધિ પ્રકરણમાં “ઉપવાસ કરવાની શક્તિના અભાવે, શ્રાવકોને જમવા—એકાસણ વિગેરે કરવા”નું કહેલું છે. તેમજ કલ્યાણક સ્તોત્રમાં શ્રી વીરભગવાનના પાંચ કલ્યાણકો જણાવ્યા છે. તેથી જિનવક્ષભગણિની સામાચારી સિત્ત છે, અને ખરતરોની સામાચારી સિન્ન છે. ॥ ૧-૫-૨-૨૩ ॥

પ્ર૦ જંખૂદ્દીપમાં નદીઓની કુલ સંખ્યા ચૈાદ લાખ છપ્પન હજારની જંખૂદ્દીપ પન્નતિમાં કહી છે, તેમાં દરેક ૨૮ હજારના પરિવારવાળી અંતર નદીઓ ગણી નહિ, તેનું શું કારણ છે ?

ઉ૦ જંખૂદ્દીપ સંગ્રહણી વિગેરે ગ્રંથોમાં જમ કુરુક્ષેત્રની ૮૪ હજાર નદીઓની ગણતરી કરી નથી. તેમ આમાં પણ અંતર્નદીઓના પરિવારની ગણતરી કરી નથી. તેમાં પૂર્વાચાર્યોની અવિવક્ષા જ કારણ સંભવે છે. ॥ ૧-૫-૩-૨૪ ॥

પ્ર૦ ખારત્રતધારી પોસાતીયોને: અને સળંગ ચાર: આઠ: દસ: લાગ-લાગટ પૌષધ કરનારાઓને: જ આલોચણ: પ્રાયશ્ચિત્ત: અપાય, તે ઉપધાન આલોચણના અનુસારે અપાય કે કોઈ બીજી રીતીએ અપાય ?

ઉ૦ ખારત્રતધારી પોસાતીય વિગેરેને આલોચણ: પ્રાયશ્ચિત્ત: સામાન્યથી જીવદાત વિગેરેમાં જ અપાય છે, તે મુજબ અપાય છે.

પણ ઉપધાન આલોચણના અનુસારે અપાતું નથી.
॥ ૧-૫-૪-૨૫ ॥

૫૦ ભરતક્ષેત્રના માગધ વિગેરે તીર્થો જ'ખૂદ્ધીપની જગતીની પહેલાં છે ? કે લવણુસમુદ્રમાં છે ?

ઉ૦ ભરતક્ષેત્ર સંબંધી માગધ વિગેરે તીર્થો જગતીથડી આગળ લવણુસમુદ્રમાં છે, એમ જણાય છે. કેમકે જ'ખૂદ્ધીપ સમાસમાં ભરતક્ષેત્રના વર્ણનના અધિકારમાં—માગધ: વર્-દામ:પ્રભાસ:તીર્થદાર" ઇત્યાદિક કહ્યું છે. ॥ ૧-૫-૫-૨૬ ॥

૫૦

પણકોઢિ અડસઢી લક્ષ્મી નવનવડિ સહસ્સ પંચસયા ।

ચુલસી અહિયા રોગા છદે તહ સત્તમે નરણ ॥ ૧ ॥

આ ગાથા કયા ગ્રંથમાં છે ? અને પહેલી વિગેરે નારકીમાં કેટલા રોગો હોય ?

ઉ૦ આવા પાઠવાલી આ ગાથા કોઈ ગ્રંથમાં જોવામાં આવી હોય, એમ સ્મરણમાં નથી. પણ આવા ભાવાર્થવાળી ગાથા ઉપદેશ રત્નાકરમાં છે. તે નીચે મુજબ:—

રોગાણં કોઢીઓ હવંતિ પંચેવ લક્ષ્મ અડસઢી ।

નવનવડિ સહસ્સાઈ, પંચસયા તહય ચુલસીઈ ॥ ૧ ॥

પાંચકોઢ: અડસઠલાખ: નવાણુ હજાર: પાંચસો ને ચૌરાશી: રોગો છે. આ રોગો અપ્રતિષ્ઠાન નરકાવાસમાં નિત્ય હોય છે, અને બીજા પણ યથાયોગ્ય સંભવે છે. તેથી મનુષ્યભવમાં આટલા બધા જ રોગો વિનાશના કારણભૂત છે, તે મનુષ્યભવ પામીને ધર્મજ સારભૂત વસ્તુ છે, એમ માની સર્વ શક્તિએ તેમાં આદરવાળા થવું. ॥ ૧-૫-૬-૨૭ ॥

૫૦ બીજાઓ પૂછે છે કે—શ્રાવકોને સામાયિક અધ્યયન વિગેરેના

ઉપધાનો કયા ? તેનો ઉત્તર શો આપવો ?

ઉ૦ મહાનિશીથ વિગેરે શાસ્ત્રોમાં ચૈત્યવંદન સૂત્રોના ઉપધાન વહેવા કહ્યા છે. પણ સામાયિક અધ્યયન વિગેરેના કહ્યા નથી. અને જ.વળી ઉપધાન વિના પણ સામાયિક વિગેરેનું ભણવું થાય છે, તે જીતવ્યવહાર તથા સંપ્રદાય પ્રમાણને આશ્રયીને છે. કેમકે-વિચારામૃત સંગ્રહ ગ્રંથમાં શ્રાવક પ્રતિક્રમણરૂપ છર્જા દ્વારમાં કહ્યું છે કે-“શ્રાવકો નવકારમંત્ર વિગેરે કેટલાક સૂત્રોને બાદ કરી, બાકી જ સામાયિકસૂત્રથી માંડી ષટ્જીવનિકાયસૂત્ર સુધી ભણે છે, તે, અને વિના ઉપધાને નવકારમંત્ર વિગેરે ભણે છે, તે, જીતવ્યવહાર તથા સંપ્રદાય પ્રમાણથી ભણે છે. ॥ ૧-૫-૬-૨૮ ॥

પ્ર૦ જિનેશ્વરદેવોના આંતરમાં સાધુઓનો વિચ્છેદ થયો હોય, ત્યારે પ્રત્યેક પુદ્ગલ વિગેરે કેવલી હોય કે નહિ ? જો હોય, તો બીજાઓને ધર્મોપદેશ કરે કે નહિ ?

ઉ૦ પ્રવચનસારોદ્ધારની ટીકામાં-“તીર્થનો ઉચ્છેદ થયો હોય, ત્યારે પ્રત્યેક પુદ્ગલ વિગેરેને કેવલજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય, એમ સ્પષ્ટ કહ્યું છે. પરંતુ બીજાઓને ધર્મોપદેશનો નિષેધ કરનારા અક્ષરો જોવાનું સ્મરણમાં નથી ॥ ૨-૫-૭-૨૯ ॥

પ્ર૦ વૃદ્ધશત્રુંજય માહાત્મ્યમાં-સમવસરણના ત્રીજા કીલ્લાના દ્વારમાં દ્વારપાલને આશ્રયીને કહ્યું છે કે-“દરેક કીલ્લે દરેક બારણે શ્રેષ્ઠશૃંગારધારણ કરીને રહેલા તુમ્બરુ વિગેરે દેવો દંડધારી પ્રતિહારો હોય છે. ”

શ્રી શાંતિનાથ ચરિત્રમાં કહ્યું છે કે-“રૂપાના કિલ્લાના બારણાઓમાં દરેક દ્વારમાં મનુષ્યના માથાની માળાવાળો અને અદ્વાંગી-જટા અને મુકુટે કરી શોભિત તુમ્બરુદેવ રહેલ છે.”

હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજીએ બનાવેલ વીરચરિત્રમાં કહ્યું છે કે—“અન્ય કિલ્લામાં દરેક બારણે મનુષ્યના શીરની માળાવાળો ખટ્વાંગી અને જટા તથા મુકુટે કરી શોભિત તુંબરુદેવ દ્વારપાલ હોય છે.”

શુનિમો કેવલીવત્થં એ સ્તોત્રમાં કહ્યું છે કે—“ત્રીજા કિલ્લામાં બહાર દ્વારપાલ દેવો તુંબરુઃ ખટ્વાંગીઃ કપાલીઃ જટા-મુકુટધારીઃ પૂર્વ વિગેરે દીશાઓમાં હોય છે, અને તુંબરુદેવ પડિહારી છે.”

આ પ્રકારે મતાન્તરે દેખાય છે, તેથી નવીન બનાવાતા સ-મોસરણમાં કયા નામવાળા અને કેવા શસ્ત્રવાળા પડિહારો કરવા?

ઉ૦ નવાં રચવાતાં સમોસરણમાં સમોસરણ સ્તોત્ર અનુસારે પડિહારોના રૂપો બનાવવા અને દરેક બારણે બીજા દેવીજીબલા એ પદ ઉપલક્ષણમાં સમજવાથી બે પડિહારના રૂપો સરખા શસ્ત્રવાળા હોય છે. એમ સમજાય છે. ॥ ૧-૫-૮-૩૦ ॥

પ્ર૦ “ચઉદ પૂર્વીઓ જઘન્યથી પણ છઠા દેવલોકમાં ઉપજ છે.” એવા અક્ષરો કયા સિદ્ધાન્તમાં છે? તે સ્પષ્ટપણે દેખાડવા કૃપા કરશે?

ઉ૦ “ચઉદ પૂર્વીઓ છઠા દેવલોક સુધી ઉપજ છે.” તેવા અક્ષરો ભગવતીની ટીકામાં મહાબલના અધિકારમાં છે. તેમજ, જિનભદ્રગણિક્ષમાશ્રમણની બૃહત્સંગ્રહણી વિગેરે ગ્રંથોમાં સ્પષ્ટ કહેલ છે.

વળી, મહાબલ ચઉદપૂર્વી પાંચમા દેવલોકમાં ઉપજ્યાનું લખ્યું છે, તે તો “પૂર્વોની વિસ્મરણ દશાને લીધે બન્યું છે.” એમ ઋષિમંડલની ટીકામાં કહ્યું છે.

સિદ્ધાન્તમાં તો કોઈપણ ઠેકાણે અક્ષરો બેયાનું સ્મરણમાં નથી. ॥ ૧-૫-૮-૩૧ ॥

પ્ર૦ સાગારિક અણસણ એકઃ યેઃ ત્રણુઃ વિગેરે દિવસોનું કરવું હોય, તો જહ મે હુજ્જ પમાઓ૦ એ ગાથાથી ઉચ્ચરાવાય ? કે કોઈ બીજી રીતે ?

જે આ ગાથાથી ઉચ્ચરાવાય, તો “ આહારઃ ઉપધિઃ વિગેરેના ત્યાગ મરણબાદ થાય. ” એમ આ ગાથાનો ભાવાર્થ છે. તો તે રીતિ ખતાવવા કૃપા કરશે ?

ઉ૦ અન્નથડગામોગેણં ઇત્યાદિક આગારોએ કરી જણે આહાર વિગેરેનું પરચક્રખાણ કરેલું હોય, તેને આ ગાથાથી અણસણ કરાવાય છે. એમ જણવામાં છે. પરંતુ—એકલી એ ગાથાથીજ કરાવાતું નથી.

આની સવિસ્તર હકીકત શ્રાદ્ધવિધિ ટીકામાં રાત્રિના કૃત્યના અધિકારમાં છે. ॥ ૧-૫-૧૦-૩૨ ॥

પ્ર૦ દેરાસર વિગેરેના અર્ચને માટે ધરઃ ક્ષેત્રઃ વાડીઃ વિગેરે જ ચાલુ સ્થિતિમાં હોય તે દેરાસર વિગેરેની નિશ્રાએ અર્પણ કરી દેવામાં આવે, તે વ્યાજબી મનાય. પણ નવીન ક્ષેત્ર વિગેરે તેની નિશ્રાએ ખનાવવામાં આવે, તે કેવી રીતે વ્યાજબી ગણાય ? ” એમ કેટલાક પ્રશ્ન પુછે છે, માટે તેનો ઉત્તર આપવા જે કોઈ ગ્રંથમાં તેવી ખાખત કહેલી હોય, તો તે જણાવવા કૃપા કરશે ?

ઉ૦ ચાલુ ક્ષેત્રઃ ધરઃ વાડી. વિગેરે દેરાસર વિગેરેને અર્પણ કરાય છે, તેમ કારણ હોય તો નવીન ક્ષેત્રઃ ધરઃ વાડીઃ વિગેરે ખનાવવા પડે, તેમાં દ્રવ્યઃ ક્ષેત્રઃ કાલઃ ભાવઃની વિચારણાએ અનુચિત લાગતું નથી.

જેમ જુના પાષાણુઃ ઇંટઃ વિગેરેના અભાવે ઇંટો વિગેરે નવાં ખનાવાય છે, તેમ આમાં પણ સમજવું. કેમકે—શ્રી શત્રુજય

૧૭

મહાત્મ્યમાં કહ્યું છે, કે—“ભરત ચક્રવર્તિએ વર્દકિરત્ન પાસે અનેક તળાવ અને વનશ્રેણિઓએ વિભૂષિત શ્રી આદી-શ્વર ભગવાનનો મહાન્ પ્રાસાદ કરાવ્યો.” અને તે જ ગ્રંથમાં—“તે તે નદીઓ અને કુંડો ઇંદ્રાદિક દેવોએ કરાવ્યા.” એવો સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ મળે છે. ॥ ૧-૫-૧૧-૩૩ ॥

પ્ર૦ શ્રાવિકા મૂળવિધિએ ઉપધાન કરતી હોય, તો તેના અસ્વાધ્યાયના (અંતરાયના) ત્રણ દીવસ સંબંધી તપઃ તથા પવેણુઃ ગણતરીમાં આવે કે નહિ? પહેલાં તો—“તપ ગણતરીમાં આવે નહિ.” એમ સાંભળેલ છે, તેથી પ્રશ્ન પુછ્યો છે.

ઉ૦—“અસ્વાધ્યાય-અંતરાય સંબંધી ત્રણ દીવસનું તપઃ તથા પવેણુઃ નકામું જતું નથી.” એમ વૃદ્ધવાદ આપ્યો આવે છે. મારે સોળમે દીવસે વાચના અપાય છે. વાચના બાદ ત્રણ પોસહ કરાવાય છે. તેમાં પવેણુની ક્રિયા કરાવાતી નથી. ॥ ૧-૫-૧૨-૩૪ ॥

પ્ર૦—સૌધર્મ વિગેરે દેવલોકોમાં દરેક પાથડે [પ્રતરે] તમામ વિમાનોના આધારભૂત એક ભૂમિ હોય કે નહિ?

ઉ૦ “તમામ વિમાનોના આધારભૂત એક ભૂમિ હોતી નથી.” એમ સમજાય છે. કેમકે—ભગવતીજી વિગેરે સૂત્રોમાં પૃથિવીના પ્રશ્નમાં રત્નપ્રભા પૃથિવીથી લઈ સિદ્ધશિલા સુધી આઠજ પૃથ્વીઓ બતાવી છે, અધિક કહી નથી. ॥ ૧-૫-૧૩-૩૫ ॥

પ્ર૦ ઠાણાંગ સૂત્રના પાંચમા અધ્યયનના બીજા ઉદ્દેશમાં રાઘ્મોચનં મુંજમાળે એ પદની ટીકામાં દિવા ઘૃતીતમ્ દિવા મુક્તમ્: આ ભાંગામાં રાત્રિભોજનપણું રાતવાસી પદાર્થ વાપરવાથી ઘટે? કે કાઢ બીજી રીતે ઘટે?

ઉં રાત્રિભોજનની ચૌભંગીમાં દિવાગૃહીતમ્-દિવામુક્તમ્: આ ભાંગાનું રાત્રિભોજનપણું રાતવાસી પદાર્થ વાપરવાથી છે, કેમકે, -દશવૈકાલિકની ટીકામાં શ્રી હરિભદ્રસૂરિએ અને પદ્મી સૂત્રની ટીકામાં સન્નિધિ પરિભોગના અધિકારમાં એ પ્રમાણે કહ્યું છે. ॥ ૧-૫-૧૪-૩૬ ॥

પ્રં મનુષ્ય અથવા પશુ દેવલોકમાં ઉપજ, તેને પ્રાય: કરીને પૂર્વભવના નામથી ઓળખાવવામાં આવે છે, તેનું શું કારણ? દેવલોકમાં દેવોના શાશ્વતા નામ નથી હોતા?

ઉં દેવલોકમાં જન્મેલાઓને પૂર્વભવના નામોથી દેખાડવામાં અહીંના લોકોને સરળતાથી સમજાવી શકાય છે. નહિંતર, દેવલોકમાં પણ વિમાન-આસન-વિગેરેના શાશ્વત નામો સંભવે છે જ. ॥ ૧-૫-૧૫-૩૭ ॥

પ્રં યોગવિધિના છેલ્લા ભાગમાં લખ્યું છે કે-“પ્રાભાતિકકાલ વૈરાત્રિકકાલ:ના સ્થાનમાં સ્થપાય છે.” તો આ સ્થાપન આકસંધિ વિગેરે કારણો હોય, તો સ્થપાય કે બીજા કારણો હોય ત્યારે ?

ઉં વૈરાત્રિકકાલના સ્થાનમાં પ્રાભાતિક કાલ જ સ્થપાય છે, તે આકસંધિ વિગેરે કારણો હોય, અને ગુરુમહારાજ આજ્ઞા કરમાવે, તો-તેમ કરવું સુજાહે છે. યોગવિધિ વિગેરે ગ્રંથમાં તે પ્રમાણેજ ખતાવ્યું છે. ॥ ૧-૫-૧૬-૩૮ ॥

પ્રં “પોતાના આયુષ્યના છ માસ બાકી રહે ત્યારે આવતા ભવનું આયુષ્ય દેવોએ અને નારકોએ પણ બાંધવું બેધયે, છતાં તે વખતે આયુષ બાંધ્યું નહોય, ને છમાસને ત્યાં સુધી ઘટાડ્યા બન્ય ? કે-છેવટ સર્વ જથ્થાના આયુષ્ય બંધ કાલ (જ અંતમુહુર્તનો હોય તે) તથા શેષકાલ (અંતમુહુર્તનો) બાકી રહે, તે વખતે

૧૯

બાંધે. તેથી ઓછો કાલ આયુષ્યબંધમાં હોય નહિ.” એમ ઠાણાંગ સૂત્રના છઠ્ઠા અધ્યયનની ટીકામાં છેવટમાં કહ્યું છે.

પરંતુ બંધન્તિ દેવ-નારય અસંખ્ય-તિરિ-નરાછ-માસ-સેસાડ દેવઃ નારકીઃ અસંખ્યાતા આયુષ્યવાળા તિર્યચઃ અને મનુષ્યોઃ પોતાના આયુષ્યના છ માસ બાકી રહે, ત્યારે આયુષ્ય બાંધે. તેમની સાથે ઠાણાંગ ટીકાનું ઉપરનું વચન કેવી રીતે બંધ બેસતું આવશે ?

ઉ૦ બંધન્તિ દેવનારય૦ इत्यादिवचनम्—આ વચન પ્રાથિક છે. તેથી કેટલાક દેવ નારકીઓ પોતાના ભવનો અંતર્મુદૂર્તકાલ બાકી રહે, ત્યારે આવતા ભવનું આયુષ્ય બાંધે છે. તે મતાન્તર હોવાથી વિસંવાદ આવતો નથી. ॥ ૧-૫-૧૭-૩૬ ॥

પ્ર૦ પદ્મવણા સૂત્રના ત્રીજા પદમાં ભવસિદ્ધિ દ્વારમાં બતાવ્યું છે કે—“અભવ્યો કરતાં ભવ્યજીવો અનન્તગુણા છે.” કેમકે—એક ભવ્ય નિગોદમાં જીવની જે સંખ્યા હોય, તેના અનન્તમા ભાગે સિદ્ધના જીવો હોય, અને મવ્ય-જીવ-રાશિ-નિ-ગોદાશ્રાસંખ્યેષા લોકે—“લોકમાં ભવ્ય જીવરાશિના નિગોદો અસંખ્યાતા હોય.” આ વચનમાં નિગોદનું ભવ્ય એવું વિશેષણ આપ્યું છે. તેથી લોકમાં કેવળ ભવ્ય જીવોની ભરેલી નિગોદો હોય, તો—કેવળ અભવ્ય જીવોની ભરેલી નિગોદ પણ લોકમાં હોય કે નહિ ?

ઉ૦ નિગોદનું ભવ્ય એવું જે વિશેષણ આપ્યું છે, તે ભવ્ય જીવોની પ્રધાનતા બતાવવા માટે છે. તેથી તેજ નિગોદમાં અભવ્ય જીવોનો પણ સમાવેશ થઈ જાય છે. પરંતુ લોકમાં ભવ્ય તથા અભવ્ય જીવોની જુદી જુદી નિગોદો કહેલી નથી. ॥ ૧-૫-૧૮-૪૦ ॥

પ્ર૦ “ઇશાન-સૌધર્મ-જ્યોતિષચક્ર-વ્યન્તરનિકાય-અસુર-

૨૦

કુમાર આદિ દરેક નિકાયમાં દેવો કરતાં દેવીઓ બત્રીશગુણી અને બત્રીશરૂપ અધિક છે, ” એમ પન્નવણામાં મહાદેવ-ક્રમાં કહ્યું છે.

બીજા ઠેકાણે તો:—

તિગુણા તિરૂવઅહિઆ. ત્રણગુણી ત્રણરૂપ અધિક કહી છે. તેથી આ બંને બાબતનો મેળ કેવી રીતે થાય ?

વળી પન્નવણાસૂત્રમાં સનતકુમાર આદિ દેવો કરતાં દેવીઓનું અધિકપણું બતાવ્યું નથી.

ઉ૦ ઇશાન વિગેરે દેવલોકમાં દેવોની અપેક્ષાએ જ દેવીઓ બત્રીશગુણી: બત્રીશરૂપ અધિક: કહી છે, તે ઇશાન વિગેરે દેવલોકના દેવોને ભોગ્ય દેવીઓની અપેક્ષાએ બાણું. તેથી તેમાં અધિક પણ દેવીઓ સંભવે છે. અને તે દેવીઓ સનત-કુમાર વિગેરે દેવોની અપેક્ષાએ બત્રીશગુણી: બત્રીશરૂપ અધિક: છે.

માટે પન્નવણાસૂત્ર તથા તિગુણતિરૂપ-અહિઆ એ બન્નેનો ભાવાર્થ જુદો પડતો નથી. ॥ ૧-૫-૧૯-૪૧ ॥

પ્ર૦ જિનકલ્પીઓ એકાવતારી હોય, એવી ચાલતી વાત સત્ય છે કે અસત્ય ? તથા-તેઓ વસ્ત્રરહિત છતાં નગ્ન દેખાય નહિ, એવો પાઠ કોઈ ગ્રંથમાં હોય તો દેખાડવા કૃપા કરશે ?

ઉ૦ જિનકલ્પીઓ એકાવતારી હોય એવો પ્રવોષ: તથા વસ્ત્રરહિત છતાં નગ્નપણું ન દેખાય: તેવો પાઠ કોઈ ગ્રંથમાં દેખ્યો હોય, તેમ સ્મરણમાં નથી. ॥ ૧-૫-૨૦-૪૨ ॥

પ્ર૦ ઉત્તર વૈક્રિય શરીરનું આપ્ર લાખ યોજનથી કાંઈક અધિક કહ્યું

છે. પરંતુ તે યોજનો કરનારના આત્માંગુલ પ્રમાણે કે ઉત્સેધાં-
ગુલ પ્રમાણે કે પ્રમાણાંગુલ પ્રમાણે સમજવા ?

ઉ૦ ઉત્તરવૈક્રિય શરીર ઉત્સેધાંગુલે અથવા આત્માંગુલે અથવા
પ્રમાણાંગુલે પોતાની શક્તિ અનુસારે થાય, તેમાં કોઈપણ
જાતનો આગ્રહ નથી. ॥ ૧-૫-૨૧-૪૩ ॥

પ્ર૦ આવશ્યક હારિભદ્રીયવૃત્તિમાં પહેલા શ્લોકમાં શ્રી
હરિભદ્રસૂરીશ્વરજીએ શ્રુતદેવતાને નમસ્કાર કરેલ છે, તે
શું સાધુને ઉચિત ગણાય ?

અહીં “શ્રુતરૂપ દેવતાને નમસ્કાર કર્યો છે. એમ કહી શકાશે
નહિ, કેમકે પ્રતિક્રમણુગર્ભહેતુમાં શ્રુતદેવતાને દેવીરૂપે
જણાવેલી છે.

ઉ૦ જ્ઞાનરૂપે શ્રુતજ્ઞાન મોક્ષનું કારણ છે, તેથી શ્રુતજ્ઞાનની અધિ-
ષ્ઠાત્રી દેવીનું પણ ઠેક ઠેકાણે સ્મરણ વિગેરે કરી તેણીને પણ
કર્મક્ષયનું કારણ તરીકે ખતાવેલ છે. માટે શ્રુતજ્ઞાનને પ્રાપ્ત
કરાવવામાં ઉપકારી હોવાથી પૂર્વાચાર્યોએ આચરેલો શ્રુતદે-
વીનો નમસ્કાર આચરણા પ્રમાણરૂપ છે ॥ ૧-૫-૨૨-૪૪ ॥

પ્ર૦ જ દેવવંદન વિધિ આપણે પાંચ શકસ્તવોએ કરીએ
છીએ, તે વિધિ કોઈ અંથમાં છે ? કે પરંપરાગત છે ? અને
પ્રવચન સારોદ્ધાર વિગેરે અંથમાં હકીકત જુદી મળે છે,
તેનું કેમ ?

ઉ૦ પાંચ શકસ્તવોએ કરી કરાતી કેટલીક દેવવંદનની ક્રિયા
યોગશાસ્ત્ર ટીકા તથા સંધાચાર ટીકા આદિ અંથોને
અનુસારે કરાય છે, અને કેટલીક પરંપરાથી કરાય છે. માટે
પ્રવચન સારોદ્ધાર વિગેરે અંથોમાં કેટલીક ભિન્નતા છે,
તોપણ તે વિધિ સુવિહિત પુરુષોએ આચરેલ હોવાથી કોઈ

જતનો તર્ક-વિતર્ક કરવાની જરૂર નથી, કેમકે-“ગણધર મહારાજાઓની સામાચારીમાં પણ ક્રિયાભેદ હોય.” તેમ શાસ્ત્ર ફરમાવે છે. ॥ ૧-૫-૨૩-૪૫ ॥

પ્ર૦ “ એક નિગોદમાં સમયે સમયે અનન્ટા જીવો પેસે છે; અને પૂર્વે પેઠેલા અનન્ટા નીકળ્યા કરે છે.” આવી રીતે અનન્ટા સમયે સમયે ગમનાગમન કર્યા કરે, તો તે નિગોદ કેટલા કાલ સુધી ટકી શકે ?

ઉ૦ બે પન્નવણા ટીકા વિગેરેમાં પ્રત્યુત્પન્ન એટલે પહેલાં ઉત્પન્ન થયેલ વનસ્પતિ જીવોનો નિર્લેપકાળ-એટલે ખાલી થઈ જવું નિર્વેધ્યું છે, તો સંપૂર્ણ નિગોદનું રહેવાનું કાળ પ્રમાણ કેવી રીતે કહી શકાય ? અર્થાત્ કહી શકાય નહિ. ॥ ૧-૫-૨૪-૪૬ ॥

પ્ર૦ ‘તિબ્બારપન્નરગારસ’-ઘટ્યાદિક ગાથાના અનુસારે તપઃરૂપ પ્રાયશ્ચિત્ત-આલોચણ અપાય છે, પરંતુ આ ગાથાઓ કયા અંથમાં છે ?

ઉ૦ તિબ્બાર-ઘટ્યાદિક ગાથાઓ કોઈ અંથમાં દેખી હોય, તેમ સાંભરતું નથી. પરંતુ છૂટા પાનાઓમાં તો છે જ. અને પરં-પરાથી આવેલ છે ॥ ૧-૫-૨૫-૪૭ ॥

પ્ર૦ વર-કનક-શકલ-આ ગાથામાં જિનેશ્વરોના પાંચ વર્ણો કહેલા છે, પરંતુ વર્તમાન જિનેશ્વરોના સોના સરખો વર્ણ કોઈ ઠેકાણે સ્તોત્ર વિગેરેમાં લખેલો છે. તેથી તેઓનું પંચવર્ણ-પણું કેવી રીતે સંગત થાય ?

ઉ૦ વરકનક-આ ગાથામાં બતાવેલા તીર્થંકરોના પાંચ વર્ણો બરાબર જ છે. અને સ્તોત્ર વિગેરેમાં વર્તમાન જિનેશ્વરોના

સુવર્ણવર્ણ લખ્યો છે. તે હાલ વિચરતા જિનેશ્વરોની અપેક્ષાએ લખ્યો હશે, એમ સમજાય છે. કારણકે—છૂટા પાના-ઓમાં તથા વિહરમાનજિન એકવિંશતિસ્થાનક ગ્રંથમાં સીમંધર વિગેરે વીશે જિનેશ્વરોનો એકજ સુવર્ણવર્ણ લખેલો દેખાય છે. ॥ ૧-૫-૨૬-૪૮ ॥

પ્ર૦ “જિનવદ્દલભસૂરિકૃત પ્રાકૃતઆલાવારૂપ દીવાળી કલ્પમાં પઢિમારૂવો સાવગધમ્મો વુચ્છિજ્જિસ્સઈ

એમ લખેલ છે,” એવી વાત થાય છે, તો ત્યાંના પુસ્તક ભંડારમાંના દીવાળીકલ્પમાં આ પાઠ છે કે નહિ ?

ઉ૦ જિનવદ્દલભસૂરિકૃત આલાવારૂપ દીવાળીકલ્પ અમોએ દેખ્યો નથી. પણ જિનપ્રભસૂરિકૃત આલાવારૂપ દીવાળી-કલ્પ તો અહીં છે; અને તેમાં ઉપર લખેલો પાઠ છે. ॥ ૧-૫-૨૭-૪૬ ॥

પ્ર૦ ઉત્સર્પિણી કાળના છેલ્લા તીર્થંકરનું તીર્થ કેટલા કાળ સુધી ચાલશે ?

ઉ૦ ઉત્સર્પિણીકાળમાં છેલ્લા તીર્થંકર મહારાજનું તીર્થ “ઋષભ-દેવ સ્વામિનો જ કેવળીકાળ કહ્યો છે, તેટલા કાળ સુધી ચાલશે. “એમ ભગવતીસૂત્રના વીશમા શતકના આઠમા ઉદ્દેશામાં કહ્યું છે. ॥ ૧-૫-૨૭-૫૦ ॥

પ્ર૦ સિદ્ધાન્તમાં “ ૨૦૦૪ યુગપ્રધાનો થશે, ” એમ કહ્યું છે, તો તે યુગપ્રધાન મહારાજ હાલ ક્યાં છે ?

ઉ૦ હાલ યુગપ્રધાન છે, તે જાણવામાં નથી અને દેખાતા પણ નથી. તેથી ત્રીજા ઉદ્દયના પ્રારંભથી થશે, એમ જણાય છે. ॥ ૧-૫-૨૮-૫૧ ॥

પ્ર૦ જણે અનન્તકાયનું પરચરૂપાણુ કર્યું હોય, તેને ભૂમિકોણું લીલું: કે તડકે સૂકવ્યા વિના સૂકાઈ ગયેલું: કલ્પે? કે શ્રાદ્ધ-

૨૪

વિધિમાં ખતાવેલ સરકારવાળા **આદુની** પેઠે ન કહ્યે ?
કેમકે—તે વેલડીના પાંદડાજ ભૂમિથી ઉચે દેખાય છે, અને
પ્રજ્ઞો તો ભૂમિમાં હોય છે.

ઉં **ભૂમિકોણું** રૂડી પ્રકારે સૂકાઈ ગયું હોય, તો **અનન્તકાયના**
પચ્ચક્ષ્માણ વાળાને ઔષધાદિ કારણે કહ્યે એમ વ્યવહાર
દેખાય છે. પરંતુ તે કોણું તડકે સૂકવ્યા વિના સંપૂર્ણ શુષ્ક
ન થાય. તે વાત ખરાખર તો તેના સ્વરૂપના જાણકારો
જાણે ॥ ૧-૫-૨૯. ૫૨ ॥

પ્ર૦ કેવળી મહારાજાઓ સમવસરણમાં તીર્થને: તીર્થકરને: અને
ગણધર મહારાજાને નમસ્કાર કરીને કેવળીપર્ષદામાં બેસે છે.
એમ આવશ્યકસૂત્રની ટીકા વિગેરેમાં અને જુના ચરિત્રોમાં
કહ્યું છે.

વંદારુ-વૃત્તિમાં તો ખતાવ્યું છે કે—

ગૌતમગણધર સમોસરણમાં જિનેશ્વર મહારાજ સમીપે
વંદન કરવા ગયા, અને તે વખતે શાલ વિગેરે કેવળીપર્ષદા
તરફ ચાલ્યા, તેથી ગૌતમસ્વામીજીએ તેઓને કહ્યું કે—

“ભો મહાનુભાવો ! તમો ભગવાનને કેમ વંદન કરતા નથી ?”

તે વખતે ભગવાન વીર સ્વામિએ કહ્યું કે—“હો ગૌતમ !
તું કેવળિઓની આશાતના ન કર.”

આ પ્રકારે બે જાતના લખાણો છે, તેથી તે વિષે પૂછનારને
કયો પક્ષ કહેવો ?

ઉં “તીર્થકર મહારાજાને ત્રણ પ્રદક્ષિણા કરીને અને તીર્થને
નમસ્કાર કરીને કેવળી મહારાજાઓ પોતાની પર્ષદામાં જાય,”
તેવા ભાવાર્થવાળા અક્ષરો આવશ્યક ટીકા વિગેરેમાં છે.
પરંતુ **વંદારુવૃત્તિમાં** તો શાલ વિગેરે કેવળી મહારાજાઓ

૨૫

સીધાજ પોતાની પર્ષદામાં ગયા ” એમ જણાવ્યું છે. તે ચરિતાનુવાદ છે. તેથી તે પ્રવર્તક-નિવર્તક ખાસ ગણાતો નથી. એટલે વિધિવાદ કહેવાતો નથી ॥ ૧-૫-૩૦-૫૩ ॥

પ્ર૦ કેટલાક ગ્રંથોમાં વરસીદાન પહેલાં લોકાન્તિક દેવો આવીને તીર્થંકર મહારાજએને દીક્ષાકાળનું સૂચન કરે છે. અને જ્ઞાતાધર્મ કથા સૂત્રમાં તો પહેલું સંવચ્છરી દાન, અને પછી લોકાન્તિક દેવોની વિજ્ઞપ્તિ બતાવી છે. તો આ બાબતમાં શું વિશેષ છે ? તે જણાવવા કૃપા કરશો ?

ઉ૦ તીર્થંકરો લોકાન્તિક દેવોની વિજ્ઞપ્તિ બાદ સાંવત્સરિક દાન આપે, અથવા સાંવત્સરિક દાન પ્રથમ શરૂ થાય, અને લોકાન્તિક દેવો પછી વિજ્ઞપ્તિ કરે. એમ બંને પ્રકારના અક્ષરો હારિભદ્રીય આવશ્યકની ટીકામાં મહાવીરપ્રભુના દાનના અધિકારમાં છે ॥ ૧-૫-૩૧-૫૪ ॥

પ્ર૦ જ્ઞાતાધર્મ કથામાં કહેલ—

પત્તેઅં પત્તેઅં ચઙ્ગિં સામ્માગિઅ-સહસ્સેહિં-હત્યાદિ
પરિવાર :

દરેકે દરેક “ ચાર હજાર સામાનિક દેવોનો પરિવાર છે, તે તમામ લોકાન્તિકને હોય ? કે વિમાનના અધિપતિને હોય ? ” વળી સામાન્ય રીતે દેખાય છે કે—લોકાન્તિક દેવો ભગવાનને બોધ કરે છે, તેના સ્વામિએ બોધ કરે તેમ દેખાતું નથી. તેમજ તેમના પરિવારભૂતદેવોની ભવસ્થિતિ તેઓની પેઠે હોય ? કે તક્ષવતવાળી હોય ?

ઉ૦ જ્ઞાતાધર્મ કથામાં બતાવેલ સામાનિકદેવ વિગેરેનો પરિવાર ૭૦૭ આદિ દરેક લોકાન્તિક દેવોનો સંભવે છે: પણ ૨૫૪

શાસ્ત્ર અક્ષરે જોવામાં ન આવતા હોવાથી વિમાનના અધિપતિને સંભવતો નથી.

તેમજ-લોકાન્તિકના પરિવારભૂત દેવોની ભવસ્થિતિ બુદ્ધી કહી નથી. માટે તેઓની માફક સંભવે છે. તત્ત્વ તો દેવલી મહારાજ જાણે. ॥ ૧-૫-૩૨-૫૫ ॥

પ્ર૦ કદપસૂત્રમાં સ્થવિરાવળીને છેડે દેવદ્વિગ્ધિ નમંસામિ૦ આ ગાથા છે. તે પુસ્તકાફલ થયું તે વખતની છે ? કે તેનાથી પૂર્વકાલની છે ?

જો પુસ્તકાફલકાળની હોય તો દેવર્ધિ ગણિની કૃતિ હોવાથી પોતાને પોતે નમસ્કાર કરે, તે અનુચિત ગણાય. અને જો અન્યની કૃતિ હોય, તો સ્થવિરાવળીની તમામ ગાથાઓ બીજાઓએ બનાવેલી કેમ ન હોય ? આ પ્રકારે શંકા છે. અને જો પૂર્વકાળની હોય, તો પાછળ થનારા સ્થવિરોને તેમાં નમસ્કાર કરેલો છે, તે કેમ ઉચિત ગણાય ?

ઉ૦ આ ગાથા-દેવર્ધિગણિ ક્ષમાશ્રમણના શિષ્યે બનાવી હોય, કે પછી થયેલા કોઈ સ્થવીર ભગવંતે બનાવી હોય, એમ સંભવે છે. આ પ્રમાણે સર્વગાથા બીજાઓની બનાવેલી હોય, તેમ સંભાવના કરવાની જરૂર નથી: કેમકે-કોઈ અસંબદ્ધતા ઉભી થતી નથી.

માટે પ્રશ્નરતિની પેઠે ‘સ્થિતનીજ ગતિ’ ચિંતવવી. કેમકે:- તેમાં પણ છેડે કેટલીક ગાથાઓએ કરી ઉમાસ્વાતિમહારાજને નમસ્કાર કરેલો દેખાય છે, તેથી તેટલીજ ગાથા કોઈ બીજાની કરેલી જાણવી. પણ “સંપૂર્ણ અથ બીજાએ કર્યો”

તેમ મનાય નહિ. પ્રશમરતિના કર્તા શ્રી ઉમાસ્વાતિ વાચક છે: તે સુવિદિત છે. ॥ ૧-૫-૩૩-૫૬ ॥

પ્ર૦ “છેલ્લા દશપૂર્વધર સિદ્ધાન્તોના પાઠમાં સુસ્થતા કરે” તેવો પ્રધોષ આલ્યો આવે છે, તેવા અક્ષરો કોઈ અંથમાં છે કે નહિ? જો છે, તો ભગવતીસૂત્રમાં દેવદ્વિગણીએ બનાવેલ નંદિ-સૂત્રની ભલામણ કેવી રીતે થટે? આ બાબત કેટલાક પ્રશ્નો કરે છે, માટે ઉત્તરની કૃપા કરશો.

ઉ૦ “છેલ્લા દશપૂર્વધર સિદ્ધાન્ત પાઠોમાં સુસ્થતા-અંધએસતાપણું કરે છે,” આવો વૃદ્ધપુરુષોનો પ્રવાદ વર્તે છે. તે સંબંધી અક્ષરો તો દશવકાલિક હારિભદ્રી ટીકામાં અને ત્રિચારામૃત સંગ્રહમાં છે. તેથી ભગવતી સૂત્રમાં દેવદ્વિગણિના નંદિ-સૂત્રની ભલામણ કરી છે. તે બાબતમાં જાણવું કે-છેલ્લા દશપૂર્વધરે તો સિદ્ધાન્તપાઠોમાં સંબંધનું પરાવર્તન વિગેરે સુસ્થતા કરેલી છે, પણ સૂત્રનો સંક્ષેપતો દેવર્ધિગણિક્ષમાશ્રમણજીએ કરેલો છે. એમ સંભવે છે. વિશેષ વાત તો તત્ત્વજ્ઞાની જાણે ॥ ૧-૫-૩૪-૫૭ ॥

[શ્રીનંદિ સૂત્રના કર્તા તો શ્રીદેવર્ધિગણિક્ષમાશ્રમણ કરતા જુદાજ દેવવાચક નામના આચાર્ય મહારાજ સંભવે છે.]

પ્ર૦ સુકાર્થ ગયેલું લસણ અચિત્ત મનાય કે અચિત્ત ?

જો અચિત્ત મનાવું હોય તો, તેવા પ્રકારના કારણ પ્રસંગે તેનું ઓસડ ઋષિવર્ગમાં કરાય કે નહિ ?

ઉ૦ સુકાએલું લસણ અચિત્ત સંભવે છે, તેથી તેવા કારણે ઋષિવર્ગને ઓસડ કરવામાં એકાન્તે નિષેધ નથી. એમ જાણવું ॥ ૧-૫-૩૫-૫૮ ॥

પ્ર૦ સૂક્ષ્મનિગોહ જીવોનું સામાન્યપણે ૨૫૬ આવલીનું આયુષ્ય કહ્યું છે, તે-સૂક્ષ્મ પર્યામાનું હોય કે અપર્યામાનું હોય ? જો

૨૮

પર્યાપ્તાનું કહેશે, તો અપર્યાપ્તાનું તેથી ન્યૂન સંભવશે અને તે વાત અયુક્ત છે. કેમકે—શાસ્ત્રમાં ૨૫૬ આવલીકાથી ન્યૂન આયુષ કાઢનું કહ્યું નથી, અને જો અપર્યાપ્તાનું કહેશે, તો તેના કરતાં પર્યાપ્તાનું વધારે આયુષ હોય કે નહિ ?

ઉ૦ જીવાભિગમ-પન્નવણા વિગેરેમાં સૂક્ષ્મનિગોદ પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તાનું જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ આયુષ અંતર્મુદ્ધર્ત કહ્યું છે. ત્યાં ક્ષુદ્ધકલ્પગ્રહણરૂપ વિશેષણ આપ્યું જ નથી. અને તેની ટીકામાં સૂક્ષ્મપર્યાપ્તાજીવના અંતર્મુદ્ધર્ત કરતાં અપર્યાપ્તાનું અંતર્મુદ્ધર્ત નાનું બતાવ્યું છે, અને કર્મગ્રંથની ટીકા વિગેરેમાં ક્ષુદ્ધક લવગ્રહણ એટલે “ સર્વ કરતાં નાનું જીવતર ” એમ કહેલ હોવાથી આ પ્રકારે નક્કી કરી શકાય કે—સૂક્ષ્મનિગોદ અપર્યાપ્તાનું સર્વ જઘન્ય જીવતર ૨૫૬ આવલીનું હોય, અને ઉત્કૃષ્ટથી તો તેઓનું જ ૨૫૬ આવલીથી કાંઈકે અધિક હોય. અને પર્યાપ્તા સૂક્ષ્મ નિગોદજીવોનું તો જઘન્યથી પણ અને ઉત્કૃષ્ટથી પણ અત્યંત અધિક જ હોય. આ રીતે વિચાર કરતાં પર્યાપ્ત-અપર્યાપ્ત સ્થિતિનું પ્રતિપાદન કરનાર સૂત્ર પણ બંધ બેસતું થાય છે.

॥ ૧-૫-૩૬-૫૬ ॥

પ્ર૦ વાશી-વિદ્ધલ: પોળી: વિગેરે વપરાય નહિ, આ બાબતના અક્ષરો ગ્રંથમાં હોય, તો તે બીજાઓને બતાવાય: માટે તે પાઠ બતાવવા કૃપા કરશે ?

ઉ૦ બૃહત્કલ્પસુત્રના પાંચમા ઉદ્દેશાની ટીકામાં છેડે કહ્યું છે કે—“ વાશી પોળી વિગેરેમાં લાગીયા જીવ ઉપજ છે, તેથી તે વાશી-પોળી વિગેરે વાપરવાથી સાધુઓને સંયમ

૨૬

વિરાધના થાય," તે લાળ જીવમય ન હોય, તે સંયમ વિરાધના સંભવે નહિ.

માટે તે લાળ જીવમયી જણાવી છે. અને તે જીવો બેઇન્દ્રિયો હોય છે. " એમ વૃદ્ધસંપ્રદાય ચાલ્યો આવે છે.

આ સૂત્રમાં આદિ શબ્દ થકી વિદ્વત વિગેરે પણ લેવાય છે. તેથી વિદ્વલોમાં પણ જીવોની ઉત્પત્તિ થાય, તે નક્કી છે. ॥ ૧-૫-૩૭-૬૦ ॥

પ્ર૦ વૈતાળ્ય પર્વત ઉપર વિદ્યાધરની મેખલામાં હમણાં સાધુ: સાધવી: શ્રાવક: શ્રાવિકા સંભવે કે નહિ ?

ઉ૦ વૈતાળ્યની મેખલામાં સાધુ વિગેરે ચાર હોય એમ સંભવે. કેમકે-આ બાબતમાં કોઈ બાધક વચન નથી. ॥ ૧-૫-૩૮-૬૧ ॥

પ્ર૦ સંચારુચ્ચારવિહિ

આ વંદિતુ-સૂત્રની ગાથાની ટીકા વિગેરેમાં લખ્યું છે કે-

“ આવશ્યકની ટીકા વિગેરેમાં શ્રાવકની પાંચમી

પ્રતિમાના અધિકારમાં

દિવૈવ બ્રહ્મચારી, ન તુ રાત્રૌ.

દીવસેજ બ્રહ્મચારી હોય. “ પણ રાત્રિએ ન હોય.”

આ પાઠ આવશ્યકની ટીકા વિગેરેમાં ખોળીએ છીએ, છતાં દેખાતો નથી:

ઉ૦ દિઅબંધયારિ રાઈ પરિમાણકહે-

દીવસે બ્રહ્મચારી હોય અને રાત્રિએ પરિમાણ કરેલું હોય.

આવો પાઠ આવશ્યક ટીકામાં છે. ॥ ૧-૫-૩૯-૬૨ ॥

પ્ર૦ ભગવતી સૂત્રમાં અસુરાહિકના અધિકારમાં:-

નૈદિસરં દીવં પુણ મયા ય ગમિસ્સન્તિ.

“ નંદીશ્વરદ્વીપ ગયા છે અને જશે. ”

એમ કહ્યું છે, તેમાં શો અભિપ્રાય છે ? કેમકે—અસંખ્યાતમે દ્વીપે તેઓનું અવસ્થાન છે, અને જંબૂદ્વીપમાં આવવાનું કહ્યું છે.

ઉ૦ આ વચન નિયમભૂત સંભવે છે, કે—“અસુરકુમારાદિક દેવો તીર્થંકર મહારાજના કલ્યાણકના ઉત્સવ નિમિત્તે નંદીશ્વર દ્વીપ સુધીજ જાય, આગળ ન જાય. ”

પરંતુ અહીં આવતાં જતાં તે તે નજીક દ્વીપોમાં તેઓનું ગમનાડડ ગમન સંભવે છે, પણ તેની આમાં વિવક્ષા કરી નથી.

॥ ૧-૫-૪૦-૬૩ ॥

પ્ર૦ ચંદે ચંદે અમિવાઙ્કૃણ ઇત્યાદિક ચંદ્રવર્ષ—ચંદ્રવર્ષ—અભિવર્ધિત. વિગેરે પાંચ વર્ષનો એક યુગ થાય. તે યુગનું હમણા કયું વર્ષ ચાલી રહ્યું છે ? તે જાણી શકાય ?

ઉ૦ હમણાં ત્રીજું અભિવર્ધિત વર્ષ ચાલતું જણાય છે. તે નીચે પ્રમાણે—કલ્પસૂત્ર વિગેરેમાં શ્રી મહાવીર પ્રભુનું નિર્વાણ બીજા ચંદ્ર વર્ષમાં કહ્યું છે.

વર્ષઃ શ્રાવણ વદી ૧ થી શરૂ થાય.

કેમકે—જ્યોતિષ કરંડક પયનામાં કહ્યું છે કે—

યુગની આદિ શ્રાવણ વદી ૧ઃ ખાતવ કરણઃ અને અભીચિનક્ષત્રઃમાં પ્રથમ સમયે થાય.”

માટે તમામ યુગોનો આદિભૂત માસ શ્રાવણજ સંભવે છે, તેથી—તેના અવયવભૂત સંવત્સરનું પણ આદિપણું શ્રાવણથી થાય, તે ધટે છે. તેથી વીર નિર્વાણ સંવત્ સંબંધી શ્રાવણ માસથી આરંભ ગણવામાં ચાર સંવત્સરોએ યુગ સમાપ્ત થાય. તે વાર પછી પાંચ પાંચ વર્ષોએ એક યુગ થાય,

૩૧

તેવી ગણતરીથી ૪૨૬ યુગો વ્યતીત થયા અને વિઠ્ઠભ સંવત્ ૧૬૬૪ વ્યતીત થયા. તે પછી પણ બે ચંદ્રસંવત્સરો ગયા:
આ પ્રમાણે—ગત શ્રાવણ માસથી ત્રીજો અભિવર્ધિત સંવત્સર પ્રવર્તમાન છે.

વિચાર કરતાં આ વાત બરાબર લાગે છે.

પરંતુ “યુગના મધ્યમાં પોષ માસજ વધે ” એમ કહ્યું છે, તો આ વરસમાં આષાઢ માસ કેમ વધ્યો છે ?

તો જાણવું કે—કૌટીક ટીપણના અનુસારે વધ્યો છે. કેમકે—તેમાં માસની વૃદ્ધિ અનિયમિત છે. માટે શંકા કરવા જવી નથી. આ પ્રશ્નનું ખરું સ્વરૂપ તો સર્વજ્ઞ મહારાજ જાણે. ॥ ૧-૫-૪૧-૬૪ ॥

પ્ર૦ યોગશાસ્ત્રની ટીકામાં વસુરાજના અધિકારમાં ચારણશ્રમણોનું ગમનાગમન રાત્રિએ લખ્યું છે, તેથી ચારણ શ્રમણો રાત્રિએ આકાશમાં જ-આવ કરે ?

ઉ૦ ચારણ શ્રમણો આકાશમાં રાત્રિએ ગમનાગમન કરે છે, પાર્શ્વનાથ ચરિત્રમાં પણ તે પ્રમાણે છે. ॥૧-૫-૪૨-૬૫॥

પ્ર૦ સિદ્ધશિલા ઉપર સિદ્ધસિવાયના જીવો હોય કે નહિ ? જો હોય, તો તે કયા ?

ઉ૦ સિદ્ધશિલા ઉપર સિદ્ધ સિવાય એકેન્દ્રિય જીવો હોય છે. ॥ ૧-૫-૪૩-૬૬ ॥

પ્ર૦ ગંગાનદી છટ્ટે આરે રથમાર્ગપ્રમાણ થશે કે નહિ ?

ઉ૦ “ ગંગા નદી રથમાર્ગ જટલી ટુંકી થશે, અને ખીજ ૧૪ હજાર નદીઓ ભૂમિ ઘણીજ ઉણુ થવાથી શોષાઈ જશે.” એમ જંબૂદ્વીપપન્નત્તિની ટીકામાં કહ્યું છે. ॥૧-૫-૪૪-૬૭॥

પ્ર૦ જંબૂદ્વીપમાં ચઉહલાખ છપ્પન હજાર નદીઓની ગણતરી

૩૨

ખતાવી છે, પરંતુ મહાવિદેહની વિજયોને ભેદનારી છ નદીઓ તથા દરેક વૈતાલ્ય મધ્યે ઉન્મઝ્ના અને નિમઝ્ના નામની નદીઓ છે, તે સંખ્યામાં કેમ ગણી નથી ?

ઉ૦ આમાં પૂર્વાચાર્યોની વિવક્ષા જ પ્રમાણ છે. જ'ખૂદ્દીપ સંગ્રહણીકારે તો સત્તર લાખથી અધિક નદીઓની સંખ્યા જ'ખૂદ્દીપમાં ખતાવી છે. ॥ ૧-૫-૪૫-૬૮ ॥

પ્ર૦ અસ્તંગતે દિવાનાથે૦

“ સૂર્ય અસ્ત થયે છતે પાણી રૂધિર તુલ્ય ગણાય. અને અનાજ માંસતુલ્ય ગણાય. ”

એમ આ શ્લોકમાં કહ્યું છે, તે વાત જિનાગમમાં કાઠ ઠેકાણે છે કે નહિ ?

ઉ૦ આ વાત પુરાણમાં કહી છે. આપણી નથી. જિનાગમમાં તો રાત્રિભોજનનો દોષ આથી પણ વધારે કહ્યો છે ॥ ૧-૫-૪૬. ૬૯ ॥

પ્ર૦ ચોવીશ દંડકમાં ભવનપતિના દશ દંડક ગણ્યા, અને બીજા વ્યન્તર વિગેરેના એક એક દંડક ગણ્યા, તેનું શું કારણ ?

ઉ૦ આમાં સૂત્રકારની વિવક્ષા જ કારણ છે. ॥ ૧-૫-૪૭. ૭૦ ॥

પ્ર૦ કેવળ નંદીસૂત્રના યોગ કર્યા હોય, તે સાધુ દેવવંદનની ક્રિયા કરાવે, તો તે સુઝે કે નહિ ?

ઉ૦ યોગોદ્ભવહનની ક્રિયામાં કેવળ નંદીસૂત્રના યોગવાળો દેવવંદન કરાવે, તો કલ્પે છે. પણ ઉપધાનની ક્રિયામાં કલ્પી શકે નહિ ॥ ૧-૫-૪૮. ૭૧ ॥

પ્ર૦ દેવસિયપડિકમણામાં દેવવંદન પછી ચાર ખમાસમણ દેવાય છે, તેમાં મગવાન્દ્ર પદમાં ભગવાન્ શબ્દનો શો અર્થ ?

કેટલાકો “તીર્થંકર” એવો અર્થ કરે છે. ખીજાઓ ધર્માચાર્ય અર્થ કરે છે. ત્યારે કોઈકે “દેવવંદન પછી ચાર ખમાસમણાથી ગુરુ મહારાજને વાંદે” એમ પ્રતિક્રમણ ગર્ભાંદેતુ ગ્રંથમાં કહ્યા પ્રમાણે “ગુરુ જ વંદાયછે. જની પાસે પ્રતિક્રમણ વિગેરે ક્રિયા કરાય, તે ગુરુ મનાય.” એમ બોલે છે.

આમાં કયો પક્ષ ન્યાય યુક્ત છે ?

ઉ૦ પહેલે ખમાસમણે તીર્થંકર અને ધર્માચાર્યને સંબોધીને વંદન કરાય છે. ॥ ૧-૫-૪૯-૭૨ ॥

પ્ર૦ અહોરાત્રિ પોસહ કરનાર શ્રાવક ખીજ દીવસે પ્રભાતના પ્રતિક્રમણમાં બેસણું વિગેરે પરચક્ષ્ણણ કરેછે, તે પ્રમાણે- દેશાવગાસિકનું પરચક્ષ્ણણ કેમ ન કરી શકે ?

જો એમ કહો કે-“તેને સાવધવ્યાપારનું પરચક્ષ્ણણ હોવાથી દેશાવગાસિકનું પરચક્ષ્ણણ ન કરી શકે” તો સામાયિકમાં રહેલો મનુષ્ય કરે છે, તે કેવી રીતે કરી શકે ?

ઉ૦ આ બાબતમાં ચાલી આવતી અવિચ્છિન્ન વૃદ્ધ પુરુષોની પરંપરા જ પ્રમાણ છે. પણ કોઈ ગ્રંથના અક્ષરોનો ટેકો બેવામાં નથી. ॥ ૧-૫-૫૦-૭૩ ॥

પ્ર૦ જહઆય હોઈ પુચ્છા જિણાણ મગંગમિ ઉત્તરં તહઆ ॥
इक्षस्स निगोअस्सय अणंतभागो अ सिद्धिगओ ॥૧॥

“જ્યારે પુછવામાં આવે ત્યારે, જિનમાર્ગમાં ઉત્તર દેવામાં આવે કે ‘એક નિગોદનો અણંતભો ભાગ સિદ્ધ થયો છે.’”

આ વચન બાદર નિગોદની અપેક્ષાએ સમજવું ? કે સૂક્ષ્મ-નિગોદની અપેક્ષાએ સમજવું ?

સૂક્ષ્મનિગોદની અપેક્ષાએ પણ સાંવ્યાવહારિક સૂક્ષ્મનિગોદની અપેક્ષા લઈએ, તો વ્યવહાર રાશિમાં આવેલા, પણ કેટ-

લાક જીવો કોઈ કાળે પણ-મુક્તિમાં જવાના નથી. તેથી મોટી અસંગતિ થાય છે, તે કેવી રીતે દૂર થાય ?

ઉ૦ “એક નિગોદનો અનન્તમો ભાગ સિદ્ધ થયો છે.” આ વચન સામાન્યથી છે. પણ-સૂક્ષ્મ અથવા બાદર નિગોદની વહેંચણીની દૃષ્ટિથી નથી. પરંતુ બન્નેય પ્રકારે કોઈ વિરોધ આવતો નથી. કેમકે-વ્યવહાર રાશિમાં આવેલા બધા જીવો મોક્ષમાં જાય, તેવો નિયમ નથી. તેથી તમોએ ઉપજવેલી અસંગતિને અવકાશ નથી. ॥ ૧-૫-૫૧-૭૪ ॥

પ્ર૦ દ્વિવિધઃ ત્રિવિધઃ ઇત્યાદિ પાઠનો ઉચ્ચાર કરી, સામાયિક કરતાં શ્રાવકને પાપવ્યાપારનું કરવું કરાવવું બંધ થાય, પરંતુ અનુમોદનઃ બંધ થતું નથી. તો સામાયિકમાં રહેલો શ્રાવક મનઃ વચનઃ કાયાના યોગો પૈકી કોઈપણ યોગે પાપવ્યાપારને અનુમોદે, તો સામાયિક ભાગે કે નહિ ?

ઉ૦ સામાયિકવાળો શ્રાવક મનઃવચનઃકાયાઃએ કરી પાપ વ્યાપારને અનુમોદી રહ્યો હોય, તો પણ સામાયિકનો ભંગ થતો નથી. કેમકે-તેણે અનુમોદનનું પર્યજ્ઞાણ કર્યું નથી, તેમ છતાં પણ જો અનુમોદન ન કરે તો મહાન્ લાભ મેળવે છે. ॥ ૧-૫-૫૨-૭૫ ॥

પ્ર૦ છ માસના યોગ વિગેરેમાં દત્તિનું પર્યજ્ઞાણ કરાવાય છે, તેમાં—

સપાળમોયણં પંચદત્તિઅં આયંબિલં પચ્ચક્કલાહ
એમ કહેવું ? કે—

સપાળમોયણં પંચદાત્તઅં એકાસણં પચ્ચક્કલાહ
એમ કહેવું ?

ઉ૦ સપાળમોયણં પંચદત્તિઅં પચ્ચક્કલાહ આવા પ્રકારે પર્ય-

કૃપાણુ ગુરુ પરંપરાએ ઉચ્ચારાતું જણાય છે. પણ બીજી રીતિએ નહિં. ॥ ૧-૫-૫૩-૭૬ ॥

પ્ર૦ ગાંગેયભાંગાની ચારેય ગતિની અપેક્ષાએ સર્વ સંખ્યા: અને આ રીતિએ તેઓનો “આ લાખમો ભેદ છે:” તે બંન્નેય બાબતો જણાવવા કૃપા કરશો.

ઉ૦ નરક ગતિમાં સર્વ પ્રવેશનક્રોમાં અસાંયોગિક સાત ભાંગાને, અને રત્નપ્રભા વિગેરેમાં દ્વિક: વિગેરે સંબંધી ભાંગાઓએ કરી દ્વિપ્રવેશનક વિગેરેમાં દ્વિકાદિ સંયોગોને, ગણીને અનુક્રમે આવેલ ભાંગાને એક કરી તમામ સરવાળો કરવો, પરંતુ દરેક પ્રવેશનકપ્રતિ ભિન્ન ભિન્ન સરવાળો આવે છે. પ્રવેશનક ભંગ સંબંધ તો સંભવતો નથી, એમ જણાય છે. અને આ પ્રમાણે બીજી ત્રણે ગતિને આશ્રયીને પણ જ સંભવે, તે જણવું.

બીજું, આ વિષયનું ભગવતીસૂત્રમાં કે-ટીકામાં કરણ બતાવ્યું નથી. તેથી “ આ લાખમો ભાંગો ” તેમ સ્પષ્ટ લખી શકાતું નથી. ॥ ૧-૫-૫૪-૭૭ ॥

પ્ર૦ અન્ને ચિંતિ જ્ઞેણં ઇત્યાદિ ભાષ્યની ગાથાની અવચૂર્ણિમાં ત્રણ ગાથા છે, તેનો અર્થ જણાવવા કૃપા કરશો ?

ઉ૦ “ ચૈત્યવંદનમાં એક નમુત્યુણં અને બે નમુત્યુણં સુખેથી સમજી શકાય છે, ” એમ મનમાં ધારીને નમુત્યુણં ત્રણ ” વિગેરેને પ્રતિપાદન કરનાર ત્રણ ગાથા અવચૂરિમાં કહી છે. તેનો આ અર્થ છે:-

ધરિયાવહિયા પહેલાં અથવા પ્રણિધાનને અંતે શકસ્તવ કહેતાં અથવા બીજા ચૈત્યવંદનને અંતે નમુત્યુણ કહેતાં ત્રણ નમુત્યુણં થાય છે.

મહીં એકથાર દેવવંદન સંબંધી બે નમુત્યુણં ત્રણેય પક્ષમાં

૩૬

જોડવાના પ્રસિદ્ધ હોવાથી, ગાથામાં સંગ્રહીત કર્યા નથી.

હવે, એકવાર દેવવંદનમાં બે નમુત્યુણું કહેવાય અને પહેલાં તથા પછવાડે કહેવાય, એમ ચાર નમુત્યુણું થાય છે, અથવા દેવવંદનમાં ત્રણ અને પહેલાં અથવા પછવાડે એક નમુત્યુણું. એમ ચાર નમુત્યુણું થાય છે. ॥ ૧-૫-૫૫-૭૮ ॥

પ્ર૦ શ્રી વજ્રસેનના શિષ્ય ચંદ્રસૂરિ વિગેરે સ્થવિરાવલીમાં કેમ કહ્યા નથી ? બીજા શિષ્યો તો કહ્યા છે: તે આપણી પટ્ટાવલીમાં નથી, તેનું શું કારણ ? અને તેની પરંપરા કેવી રીતે મળે ?

ઉ૦ જ્યારે માથુરી અને વલ્લભી એમ બે વાચના થઈ, ત્યારે સ્થવિરાવલીનો પણ પાઠ ભેદ થયો હોય એમ સંભવે છે. તેથી કોઈક વાચનામાં વજ્રસેનસૂરિના શિષ્ય ચંદ્રસૂરિ વિગેરે કહ્યા હશે, અને કોઈકમાં કહ્યા નહિ હોય:

તો પણ, પરંપરા ત્રુટતી નથી, કેમકે—આપણી પટ્ટાવલીના અનુક્રમે, પૂર્વાચાર્યોએ પોતાના ગ્રંથોમાં તે તે આચાર્યોના નામો લખેલા છે. અને તે પૂર્વાચાર્યો બહુશ્રુત હોવાથી પૂર્વાપર ગ્રંથોને વિચાર્યા શિવાય લખે નહિ. ॥ ૧-૫-૫૬-૭૯ ॥

૬.

મહોપાધ્યાય શ્રી ભાનુચન્દ્રગણિના પ્રશ્નાત્તરો.

પ્ર૦ સાંજની પડિલેહણમાં છેલ્લે ઓઘો પડિલેહે છે, અને પ્રભાતમાં પહેલો પડિલેહે છે, તેનું શું કારણ ?

ઉ૦ ઓઘનિયુક્તિ અને ચતિદિન ચર્યા વિગેરેમાં તેમ કરવા કહેલું છે, તેજ કારણ છે. ॥ ૧-૬-૧-૮૦ ॥

પ્ર૦ જ આવકને પહેલું ઉપધાન કર્યા બાર વરસ થઈ ગયા, અને બીજું

૩૭

ઉપધાન કર્યો કાંઈક ન્યૂન હોય, તો તે શ્રાવક પહેલું ઉપધાન ફરી વહન કરે ? કે-ખીજું પણ ફરી વહે ?

ઉ૦ જો મનની સમાધિ રહે, તો ખંને ફરી વહન કરે, તેમ ન હોય, તો જના આર વરસ થઈ ગયા હોય તે ફરી વહન કરે. ॥ ૧-૬-૨-૮૧ ॥

પ્ર૦ પ્રભાત સમયે સ્થાપનાચાર્યની જોળી, સ્થાપનાચાર્યની પહેલાં પડિલેહવી, અને સાંજ પછી પડિલેહવી, તેનું કારણ શું ?

ઉ૦ સ્થાપનાચાર્યની જોળી પ્રભાતે કે સાંજ પહેલી કે પછી પડિલે-વામાં શાસ્ત્રમાં કાંઈ નિયમ નથી ॥ ૧-૬-૩-૮૨ ॥

પ્ર૦ ચાર ઉપધાન વહેવા બાદ માળારોપણ કેટલા કાળમાં કરી લેવું જોઈએ ?

ઉ૦ મુખ્ય રીતિએ પહેલા ઉપધાનમાં પ્રવેશ કર્યો હોય, ત્યાંથી આર વર્ષ ઓળંગી જાય, તો ચારે ઉપધાન જાય છે; તેથી આર વર્ષ પહેલાં માળારોપણ કરી લેવું. ॥ ૧-૬-૪-૮૩ ॥

પ્ર૦ ચક્રવર્તિને રાજ્યાભિષેક થયા બાદ પુત્ર થાય કે નહિ ?

ઉ૦ “ રાજ્યાભિષેક થયા બાદ ચક્રવર્તિને પુત્ર થાય છે, ” એમ શ્રી અજીતનાથપ્રભુના ચરિત્ર વિગેરેમાં કહ્યું છે ॥ ૧-૬-૫-૮૪ ॥

પ્ર૦ એક સમયમાં કેટલા તીર્થંકર મોક્ષે જાય ?

ઉ૦ ઉત્કૃષ્ટથી એક સમયમાં ચાર તીર્થંકરો સિદ્ધિપદને પામે છે. એમ સિદ્ધપંચાશિકા વિગેરેમાં કહ્યું છે. ॥ ૧-૬-૬-૮૫ ॥

૭.

ઉપાધ્યાય શ્રી વિવેકહર્ષગણિના પ્રશ્નાત્તરો.

પ્ર૦ રાત્રિભોજનના પર્યયક્રમાંણીને અન્ન વિગેરેમાં—

૩૮

રાત્રિસિદ્ધ-દિવામુક્તાદિ

“ રાત્રિએ બનેલ અને દીવસે ખાધેલું વિગેરે ”

ચૌભંગીમાં ત્રણ ભાંગા વર્જિત છે. તે પ્રમાણે સુખડી પ્રમુખ પક્વાનમાં વર્જિત ખરાં કે નહિ ?

જો “ વર્જિત છે. ” એમ કહે, તો પક્વાનમાં તેવો વ્યવહાર હજી સુધી નથી, તેનું શું કારણ ?

અને “ વર્જિત નથી ” એમ કહે, તો આરંભ તો સરખો હોવાથી અન્નાદિમાં વર્જ્ય છે, અને પક્વાનમાં કેમ વર્જિત નથી ?

“ પાણીની લીલાશ પક્વાનમાં નથી. માટે દૂધનું નથી. પક્વાન એક માસ વિગેરે કાળ સુધી અલક્ષ્ય થતું નથી. ”

એમ કહે તો રાત્રિવાસી કરંભા વિગેરે “ જો રાત્રિએ બનાવ્યા હોય, તો અકલ્પ્ય છે. ” એવો વ્યવહાર કેમ રાખો છો ?

તેથી અન્ન અને પક્વાન રાત્રિએ બનેલાં હોય, તેમાં એક-વર્જ્ય : અને બીજું-અવર્જ્ય : આવો ભેદ હૃદયને શંકાકુળ બનાવે છે.

૩૦ “ રાત્રિસિદ્ધ-દિવામુક્ત ” इत्यादि

આવી ચૌભંગી શાસ્ત્રમાં કોઈ ઠેકાણે જોઈ નથી. તેથી રાત્રિભોજનના પરચક્ષ્ણાણુ વાળાને તે કેવી રીતે છાંડવા લાયક હોય, અને પક્વાનનું દૃષ્ટાંત પણ કેવી રીતે ધટે ? તે પોતે સ્વયં વિચારી લેવું.

પણ રાત્રિએ રાંધવામાં મહાન્ આરંભ થાય છે. તેથી શ્રાવકોએ સ્વશક્તિ પ્રમાણે તે વર્જવું. પણ રાત્રિભોજનના પરચક્ષ્ણાણુના ભંગના ભયથી નહિ. વળી સાધુને આશ્રયીને

૩૯

દિવાગૃહિત-રાત્રિમુક્ત

વિગેરે ચૌભાંગી કહી છે, પણ તે શ્રાવકને આશ્રયીને નથી.
તે પણ સમજી લેવું. ॥ ૧-૭-૧-૮૬ ॥

પ્ર૦ સંધાનમાં [અથાણાં વિગેરેમાં] નાંખેલ લીલા લિંબુ વિગેરેની
લીલાશ કેમ દૂર થાય ?

ઉ૦ ક્ષારમાં નાંખેલ લીલા લિંબુ વિગેરેનો વર્ણુઃ રસઃ ગંધઃ વિગેરે
ફરી જાય છે, તેથી ત્રણ તડકા ખવરાવ્યા શિવાય પણ લીલાપ-
ણાનો અભાવ થાય છે. એમ વૃદ્ધવ્યવહાર છે. ॥ ૧-૭-૨-૮૭ ॥

પ્ર૦ પદ્મચરિત્રમાં લક્ષમણ ચોથી નરક પૃથ્વીમાં ગયા, અને
પરમાધામિની વેદના છેલ્લા દશમા પર્વમાં-

સો અગ્નિકુંડમજ્જાઓ

ઈત્યાદિક ગાથામાં ખતાવી, તે વાતઃ

તિસુ પરમાહમ્મિઅકયાવિ

“ ત્રણ નરકમાં પરમાધામિની વેદના પણ છેઃ ”

એવા સંગ્રહણીના પાઠ સાથે કેવી રીતે બંધ બેસતી આવે ?

ઉ૦ તિસુ પરમાહમ્મિઅકયાવિ

આવું સંગ્રહણીનું વચન પ્રાયિક સમજવું. તેથી કોઈ અયુ-
ક્તતા જણાતી નથી ॥ ૧-૭-૩-૮૮ ॥

પ્ર૦ પદ્મચરિત્રમાં “માતાનો રથયાત્રાનો અભિગ્રહ પૂર્ણ ન થવાથી
દુઃખિતચિત્તે નીકળી ગયેલ અને તાપસના આશ્રમાં રહેલ જ-
ન્મેજયરાજની પુત્રી મદનાવલીનો અનુરાગી થયેલ.” વિગેરે
તમામ ચરિત્ર હરિષેણચક્રીનું કહ્યું છેઃ અને ઉત્તરાધ્યયનની

૪૦

ટીકા તથા શ્રાદ્ધવિધિ વિગેરેમાં તે ચરિત્ર મહાપદ્મનું કહ્યું છે. તેથી આ બંનેયની સંગતિ કેમ થાય ?

વિચાર કરતાં તો “ તેણે કરાવેલ પ્રાસાદના દર્શનથી રાવણને હરિષેણચક્રીનું સમીપપણું સંગત થાય છે.” પણ બીજા પક્ષમાં ઘણા ગ્રંથોની સંમતિ મળે છે. તેથી ઘણી શંકા ઉત્પન્ન થાય છે. માટે તેનું કેમ ?

ઉ૦ આ બાબતમાં મતાંતર જણાય છે. ॥ ૧-૭-૪-૮૯ ॥

પ્ર૦ પાણ્ડવચરિત્રમાં કૃષ્ણનો જન્મ આસો સુદી આઠમે કહ્યો છે, અને નેમિનાથચરિત્રમાં તથા લોકોક્તિમાં શ્રાવણ વદી ૮ બતાવી છે, માટે બે વાતનો મેળ કેમ મળે ?

ઉ૦ આમાં પણ મતાન્તર જણવું. ॥ ૧-૭-૫-૯૦ ॥

પ્ર૦ પાંડવચરિત્રમાં જરાસંઘનો સેનાની હીરણ્યનાભને ભીમે માર્યો છે, અને હેમચંદ્રીયનેમિચરિત્રમાં અનાધૃષ્ટિ સેનાનીએ તેને માર્યો છે, તે વાત કેમ મળે ?

ઉ૦ આમાં પણ મતાન્તર જણવું. ॥ ૧-૭-૬-૯૧ ॥

પ્ર૦ “ વર્તમાન તમામ ઇંદ્રો એકાવતારી છે. ” એમ પ્રવાદ આવે છે, અને પદ્મચરિત્રમાં સીતા ઇંદ્રના આ ભવથી-જુદા ત્રણ ભવો કહ્યા છે, તેનું શું કારણ ?

ઉ૦ “ વર્તમાન તમામ ઇંદ્રો એકાવતારી છે જ ” એવા અક્ષરો અમે જોયા નથી. ॥ ૧-૭-૮-૯૨ ॥

પ્ર૦ પાંડવચરિત્રમાં સોલભા સર્ગના ૧૮ મા શ્લોકમાં

હેકેમ્યઃ તાદૃશા સ્ત્રિયઃ

આ પદમાં તાદૃશા આ શબ્દમાં આપ્ પ્રત્યય કેમ કર્યો છે ? કેમકે ટક્ પ્રત્યયથી તે રૂપ બનેલું છે, માટે ઇપ્ પ્રત્યય કરવો જોઈએ ?

ઉં ટક્ પ્રત્યયથી બનેલને ટ્ફ પ્રત્યયજ આવે. પરંતુ અહીં તાદ્દશ્ય એ શબ્દ વિવિધ ન્ત છે. તેથી ભાગુરિ આચાર્યનામતે આપ્ આવવાથી ટ્પ બન્યું છે. માટે કોઈ દોષ નથી. ॥ ૧-૭-૮-૯૩ ॥

પ્ર૦ ધોળા અને રાતા સૈન્ધવના અચિત્તપણામાં ભેદ કેમ રખાય છે ?

ઉં શ્રાદ્ધવિધિમાં કહ્યું છે, કે-“એ રાતા તથા ધોળા સૈન્ધવનું એક ઉત્પત્તિસ્થાન હોય, તો બંનેયનું સચિત્તપણું સમાનજ ગણાય. પરંતુ-આચારણાએ ધોળા સૈન્ધવને અચિત્તપણાનો વ્યવહાર છે. રાતાને નથી, તેમજ-રાતા ધોળાનું એકજ ઉત્પત્તિ સ્થાન હોય, તેવો નિયમ બહુયો નથી. કેમકે-રાતાને નજીકની ખાણમાં ઉપજવાનો સંભવ છે ॥ ૧-૭-૯-૯૪ ॥

પ્ર૦ દેરાસરમાં જિનેશ્વરની સમક્ષ કપાળમાં તિલક કરતાં પડદો આડો કરવો કે નહિ ?

ઉં “ પડદા વિના તિલક ન કરાય ” તેવા અક્ષરો બોલા નથી. ॥ ૧-૭-૧૦-૯૫ ॥

પ્ર૦ પ્રતિક્રમણમાં વાંદણાના અવસરે શ્રાવકોએ મહુપત્તિ શુદ્ધભૂમિમાં મૂકી વાંદણા દેવા ? કે કટાસણા ઉપર મૂકીને દેવા ?

ઉં પ્રતિક્રમણમાં શ્રાવકો મહુપત્તિ શુદ્ધભૂમિમાં મૂકે અથવા ચર-વળા ઉપર મૂકે, બીજ નહિ. એમ વિધિ છે. ॥ ૧-૭-૧૧-૯૬ ॥

પ્ર૦ કાંજનું જળ અભક્ષ્ય છે, માટે ઉપવાસીને કેવી રીતે કલ્પે ?

ઉં જનું બીજું નામ આરનાલ છે, તે કાંજજલ: તેમાં બે દર-રોજ ઉનું ઓસામણ નખાતું હોય, તો અભક્ષ્ય થતું નથી. તેથી ઉપવાસી સાધુને શુદ્ધ ઉજ્જુ જલ ન મળતું હોય, તો

૪૨

સૂત્રમાં ખતાવેલ હોવાથી કહ્યે છે. પણ રાઘ વિગેરેના સંસ્કાર વાળું હોય, તો ન કહ્યે. આ પ્રમાણે આસામણ પણ સૂત્રોક્ત હોવાથી કહ્યે છે. તેનું આહારપણું તો થતું નથી. કેમકે-તેવો અભિપ્રાય નથી. ॥ ૧-૭-૧૨-૯૭ ॥

પ્ર૦ તેળાંતાતી અદ્વા અણાગયદ્વા અનંતગુણા

આ ગાથાએ કરી “અતીતકાલ કરતાં ભવિષ્યકાળ અનંત-ગુણો છે.”

અને ભગવતી સૂત્રમાં “મયેલા કાલ કરતાં આવતો કાલ સમય અધિક કહેલ છે. ” તે કેવી રીતે ?

ઉ૦ ભગવતીટીકામાં ખારમા શતકના ખીજ ઉદ્દેશામાં જ્યન્તીના પ્રશ્નમાં ખતાવ્યું કે-

“ હે જ્યન્તી ! અતીત અને અનાગત આ બંન્નેય કાળ તુલ્ય છે ” આ વચને બંન્નેયતું તુલ્યપણું છતાં, નવતત્ત્વમાં “ અતીત કાલ કરતાં ભવિષ્ય કાલ અનન્ત ગુણો છે ” એમ કહેલ છે. તે મતાન્તરે: એમ સમજાય છે.

સૂત્રમાં ભવિષ્યકાળતું સમયાધિકપણું કહ્યું, તે વર્તમાન સમયની અપેક્ષાએ કહેલ છે. તેની અપેક્ષા ન કરીએ, તો તે બંન્નેય કાળ તુલ્ય છે. હવે આમાં તુલ્યપણાની યુક્તિ અને અનાગતની અનન્તગુણપણાની યુક્તિ: તે તે ત્રૈથીજ બાણી લેવી. ૧-૭-૧૩-૯૮

પ્ર૦ નિશીથચૂર્ણિ:આવશ્યકચૂર્ણિ અને પર્યુષણાકલ્પચૂર્ણિ: ક્યારે બની ? કોણે બનાવી ? અને તે આચાર્યો કેટલું શ્રુતજ્ઞાન ધરાવતા હતા ?

ઉ૦ આ ચૂર્ણિઓમાં નિશીથચૂર્ણિના કર્તા જિનદાસ મહત્તર છે, એમ તેના છેલ્લા ભાગમાં કહ્યું છે. ખીજ ચૂર્ણિઓના

કર્તાનું નામ જોવામાં આવતું નથી. તેમજ કયા કાળે બનાવી?
તે પણ જાણવામાં આવ્યું નથી. ॥ ૧-૭-૧૪-૯૯ ॥

પ્ર૦ નિશીથચૂર્ણિ વિગેરેના પ્રામાણિકપણમાં

‘ નિક્ષોભા નિક્ષંપા ’ ઇત્યાદિક

સમવાયાંગટીકાનો એક દેશજ શરણ છે ? કે બીજું
કંઈ છે ?

ઉ૦ નિશીથચૂર્ણિ વિગેરેનું પ્રામાણિકપણું તો નિઃશંકપણે સિદ્ધ
છે, કેમકે-ધણા ગ્રંથોમાં સાક્ષી છે. ॥ ૧-૭-૧૫-૧૦૦ ॥

પ્ર૦ વ્યવહારચૂલિયાના કર્તા કોણ છે ?

ઉ૦ “ વ્યવહારચૂલિકા કોણે બનાવી ? ” તે જાણવામાં નથી:
॥ ૧-૭-૧૬-૧૦૧ ॥

પ્ર૦ ઉદયંમિ જા તિહી સા પમાણમિયરાહ કીરમાણીણ ।

આણા--મંગોજ્જવત્થા મિચ્છસ-વિરાહણં પાવે ॥ ૧ ॥

“સૂર્યોદય વખતે જ તિથી વર્તતી હોય, તેને આખો દીવસ
માનવી: જો તેમ કરવામાં ન આવે, તો આજ્ઞા ભંગ: અનવસ્થા:
મિથ્યાત્વ: અને વિરાધના: દોષો પ્રાપ્ત થાય: ”

આ વૃદ્ધસામાચારીની ગાથા [મૂલ નિયમ] છે. અને

ક્ષયે તિથિ: પૂર્વા કાર્યા, વૃદ્ધૌ કાર્યા તથોત્તરા ॥

“પર્વ[તિથિ]નો ક્ષય આવે ત્યારે, જ પૂર્વ [સામાન્ય તિથિ]
હોય, તેને [પર્વતિથિ] કરવી: અને [પર્વ તિથિની] વૃદ્ધિ
હોય, તો [પહેલી છાડી] બીજી [પર્વ તિથિ] કરવી:

આ ઉમાસ્વાતિવાચકજીનું વચન[આપવાદિક નિયમ]છે.

આ અન્નેય બાબતોને જ ન માનતા હોય, તેને બલાત્કારે કરીને
પણ મનાવવામાં કોઈ અન્ય યુક્તિ છે ? કે નહિ ?

ઉ૦ આ અન્નેય પ્રામાણિક બાબતોને મનાવવામાં શ્રાદ્ધવિધિ ગ્રંથ
અને સુવિહિત પુરુષોની સતત ચાલી આવતી પરંપરા

૪૪

પ્રમાણભૂત તરીકે જાણવામાં છે. તેમજ--

“સૂર્યોદય સમયે જ અદ્ય પણ તિથિ હોય, તે સંપૂર્ણ જાણી, તે દીવસે પાળવી. પણ—સૂર્યોદય વખતે ન હોય અને પછી ઘણી હોય, તે માનવી નહિ:” એમ પારાશરસ્મૃતિ વિગેરેમાં પણ કહ્યું છે. ॥ ૧-૭-૧૭-૧૦૨ ॥

પ્ર૦ ભગવતીજીમાં શ્રાવકોને પંદર કર્માદાનનો નિષેધ બતાવ્યો છે, તો તેનું સેવન કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ શ્રાવકોને પંદર કર્માદાનનો નિષેધ મૂળ નિયમ છે, પણ અપવાદપદે તો જની છોડી શકવાની શક્તિ ન હોય, તો તે શકટાલ વિગેરેની પેઠે તે કરે પણ છે. ॥ ૧-૭-૧૮-૧૦૩ ॥

૮

ઉપાધ્યાય શ્રી વિજયરાજગણિના પ્રશ્નોત્તરો

પ્ર૦ સંભોગ કરવાને ઇચ્છતા શક વિગેરે દેવો દેવીઓ સાથે મૈથુન ક્રીડા દેવલોકના વિમાનમાં કરે ? કે બહાર કરે ?

ઉ૦ “શક વિગેરે દેવો દેવલોકમાં પોતપોતાની સુધર્મસભામાં દેવીઓ સાથે કામભોગ કરતા નથી. કેમકે-તેમાં રહેલા માણુવક સ્તંભનાદાબડામાં રહેલ શ્રી જિનેશ્વરોની દાઢાઓની આશાતના થાય” આ અભિપ્રાય ભગવતી દશમા શતકના પાંચમા ઉદ્દેશમાં છે, તે સૂચક હોવાથી સિદ્ધાંતનને છોડી બીજા સ્થાનકે કામ ભોગ કરે છે, એમ સંભવે છે. ॥ ૧-૮-૧-૧૦૪ ॥

પ્ર૦ ઉત્તરાધ્યયનના પ્રથમ અધ્યયનમાં ઉર્ધ્વરથિક શબ્દ ૩૬ છે ? કે યૌગિક છે ?

ઉ૦ ઉર્ધ્વરથિક શબ્દ અન્વર્થવ્યુત્પત્તિ-રહિત હોવાથી હૈમવ્યાકરણના મતે ૩૬ છે. અને

નામ ચ ધાતુજં

“ ધાતુ થકી નામ બને છે.—”

૪૫

આવા શાકટાચનના મતે સર્વનામ મધ્યે પડેલ હોવાથી
યૌગિક પણ છે. અને તેનો અર્થ ભિક્ષુક હોવાનો જણાય છે.

૧-૮-૨-૧૦૫

પ્ર૦ દ્રુમપત્રક અધ્યયનમાં આજંજવીભાવ શબ્દ છે, તેનો અર્થ
જણાવવા કૃપા કરશે ?

ઉ૦ આજંજવીભાવ શબ્દનો અર્થ “સતતપણે થવું” એવો અર્થ
સિદ્ધાન્ત વિષમપદપર્યાય પુસ્તકમાં છે. લિંગાનુશાસન
વિવરણમાં તો સંસારના પર્યાય તરીકે એવામાં આવ્યો છે.

૧-૮-૩-૧૦૬

૬

ઉપાધ્યાય શ્રી ધર્મવિજયગણિના પ્રશ્નોત્તરે

પ્ર૦ તીર્થંકર દેવોના પૂર્વભવની સંખ્યા પહેલવહેલાં સમકિત પામ્યા
ત્યારથી ગણવી? કે પાછળના સમકિત માત્રની અપેક્ષાએ ગણવી?

જે “ પ્રથમ સમકિતથી ગણવી ” એમ કહે, તો ઋષભદે-
વના ૧૩ ભવ કેવી રીતે ઘટે ? કેમકે—યુગાદિદેવને ધનાસા-
ર્થવાહના ભવથી પહેલાં પ્રથમ સમકિતનો લાભ થયો છે, તે
પછી અનન્તકાળ ગયો છે. એમ ન હોત, તો એક સમયમાં
ઉત્કૃષ્ટ અવગાહનાવાળા ૧૦૮ સિદ્ધ થાય, તેમાં ભગવાનને ગણ્યા
ન હોત. કેમકે—નંદિસૂત્રની ટીકામાં ઉત્કૃષ્ટદ્વારમાં કહ્યું છે કે—

“જ્યોને સમકિત થકી પડ્યા અનન્તો કાળ થયો હોય, તેવા
સિદ્ધ થાય, તો એક સમયે ૧૦૮ થાય; સંખ્યાતો કાળ પડ્યાને
થયો હોય, તે દશ દશ એક સમયમાં સિદ્ધ થાય. અને જ્યો
સમકિત થકી પડ્યા ન હોય, તે ચાર સિદ્ધ થાય. યદુક્ત—

જેસિમણંતો કાલો પડિવાઓ હોઈ । તેસિ અદ્દસયં
અપડિવડિઈ ચરો, દસગં દસગં ચ સેસાણં ॥૧॥

૪૬

“જ્યોને સમકિત થકી પડ્યાને અનન્તકાળ થયો હોય, તેજો સમયમાં ૧૦૮ સિદ્ધ થાય, અને જ સમકિત થકી પડ્યા જ ન હોય, તે ચાર સિદ્ધિ અને બાકીના ૧૦-૧૦ સિદ્ધિ થાય.”

જો બીજો પક્ષ કહે, તો-ઋષભદેવ સ્વામી તથા બીજા તીર્થંકરોને પણ બતાવેલ જ ભવની સંખ્યા ક્યાંથી થાય ? કેમકે-વચગાલામાં પણ સમકિતનું વચન અને પ્રાપ્તિ થયેલ છે.

ઉ૦ સમત્તપદ્મલંબો બોધવ્વો વદ્ધમાણસ્સ—

આવશ્યક નિયુક્તિના આ વચનને અનુસારે વીરભગવાનની તથા તેમની સદૃશ હોવાથી બીજા તીર્થંકરોની પણ ભવગણતરી પ્રથમ સમકિતની પ્રાપ્તિની અપેક્ષાએ જણાય છે. પરંતુ ઋષભદેવની સિદ્ધિને આશ્રયીને જ વિવાદ ખડો કર્યો છે, તે-નિરુપક્રમ આયુષ્યવાળા બાહુબળીને પણ છ લાખ પૂર્વ આયુષ સંક્રાંતિ થયું છે, તેની પેઠે એક સમયમાં ઉત્કૃષ્ટ અવગાહનાવાળા ૧૦૮ સિદ્ધ થાય, તેમાં ભગવાનને ગણ્યા, તે આશ્ચર્યમાં સમાતું હોવાથી, દૂર થાય છે--માટે બધું બરાબર છે.

॥ ૧-૮-૧-૧૦૭ ॥

પ્ર૦ તીર્થંકરોની માતા ચઉદ સ્વપ્નમાંના દશમા સ્વપ્નમાં પદ્મ સરોવર જુએ છે, તે પદ્માએ સૂચિત એવા પદ્મ સરોવરને દેખે, કે અન્યદ્વીપમાં કોઈ ઠેકાણે તેવા નામવાળું સરોવર હોય, તેને દેખે ?

ઉ૦ “ પદ્મોએ કરી જોળખાતું પદ્મ સરોવર ” એવી વ્યાખ્યા કરી છે. માટે તે જુએ. અન્યદ્વીપોમાં તે નામનું સરોવર નથી. ॥ ૧-૮-૨-૧૦૮ ॥

પ્ર૦ સ્તૂલભદ્રસ્વામીએ કોશ્યાના ધરના આહાર પાણી લીધા હતા, એવો જનપ્રવાદ ચાલે છે, પરંતુ તે જનપ્રવાદનું કારણ શાસ્ત્રોત્તરથી કેમ ન ગણાય ?

ઉં આગમવ્યવહારિ ગુરુદેવની આજ્ઞાથી રચ્યલલદ્રસ્વામિનું
કોશ્યાના ધરમાં રહેવું જમ અનુચિત નથી, તેમ શચ્યાતર-
પીંડ લીધો, તે પણ અનુચિત ન ગણાય. કેમકે--તે આગમ-
વ્યવહારી પુરુષો અતિશયજ્ઞાની હોવાથી ત્રણેય કાલમાં
હિતકારી હોય તે સર્વની વિચારીનેજ આજ્ઞા આપે છે ॥ ૧-૯-
-૩-૧૦૯ ॥

પ્ર૦ પન્નવણાના પહેલા પદમાં પ્રશ્ન છે કે--

ઉરપરિસર્પ--સ્થલચર-પંચેદ્રિયતિર્યંચ કયા કહેવાય ?

ઉત્તર આપે છે કે--

તેના ચાર પ્રકાર કહેલા છે: તે આ પ્રમાણે--સર્પ: અજગર:
આસાલિઆ: અને મહોરગ: ઇત્યાદિ

આમાં આસાલિયાનું ઉરપરિસર્પપણું જણાવ્યું, અને તે
પછીના સૂત્રમાંજ તે આસાલિયાનું સ્વરૂપ પૂછ્યું, તેના ઉત્ત-
રમાં--તે આસાલિયાનું શરીર જઘન્યથી-અંગુલનો અસંખ્યા-
તમો ભાગ: અને ઉત્કૃષ્ટથી-બાર યોજન: બતાવ્યું, તે કેવી
રીતે ઘટે ?

કેમકે તેનાજ એકવીસમાં અવગાહના પદમાં સમ્ભૂચ્છિમ
ઉર:પરિસર્પનું ઉત્કૃષ્ટથી--૨ થી ૯ યોજન સુધીનું શરીર
બતાવ્યું છે, અને ઉપસંહારમાં પણ કહ્યું છે કે--“આ પકારે
ઔધિક અને ગર્ભજ પર્યાપ્તા ઉર:પરિ સર્પનું ૧૦૦૦ યોજન
શરીર: અને સંભૂચ્છિમનું યોજન પૃથક્ત્વ શરીર: છે. ઇત્યાદિ

ઉં અવગાહના પદમાં ઉર:પરિસર્પનું ઉત્કૃષ્ટથી યોજન પૃથક્ત્વ
શરીર બતાવ્યું છે. તે પ્રાયિક જણાય છે, તેથી ચક્રવર્તિના
સૈન્યનો વિનાશ આવે છે, ત્યારે તે કોઈક વખતે ઉત્પન્ન થનાર
આસાલિયાનું શરીર બાર યોજનનું જુદું કહેતાં વિરોધ
આવતો નથી.

અથવા યોજનપૃથક્ત્વ પદમાં પૃથક્ત્વ સખ્દ અતિ વાચી

છે, તેથી એકવચન છતાં બહુવચન ગણીને બે આદિ પૃથક્ત્વ જાણવા. તેથી કાંઈ અસંગતિ થશે નહિ. એમ અમારી સંભાવના છે. તત્ત્વતો સર્વજ્ઞ મહારાજ જાણે: આ પ્રકારે સૂત્રમાં એક વચન છતાં બહુ પૃથક્ત્વ ગ્રહણ કરવાની વ્યાખ્યા સંગ્રહણી-વ્રાત્તકારે પણ કરેલી છે. ॥ ૧-૯-૪-૧૧૦ ॥

પ્ર૦ તે બાર યોજન કયા અંગુલના માપના લેવા ?

ઉ૦ તે યોજનો આત્માંગુલના માપે જાણવા. કેમકે--ભિન્ન ભિન્ન કાળમાં થનાર ચક્રવર્તિ વિગેરેના સૈન્યના પડાવના યોજનો અને આસાલિયાના દેહ માનના યોજનો સરખી રીતે બંધ બેસતા થાય. ॥ ૧-૯-૫-૧૧૧ ॥

પ્ર૦ સ્થાપનાચાર્ય પાસે જન્મ પ્રતિક્રમણ વિગેરે ક્રિયાઓ કરાચ છે, તેમ જિનબિંબ પાસે તમામ ક્રિયા કરવી કલ્પે ? કે કાંઈ તક્ષવત છે ?

ઉ૦ કાંઈ તક્ષવત જાણ્યો નથી. પરંતુ તે ક્રિયાઓનું કરવું તે અવસર-ઘટતુંજ હોવું જોઈએ. ॥ ૧-૯-૬-૧૧૨ ॥

પ્ર૦ જ્યો પરપક્ષિઓ એટલે અન્યગચ્છીય હોય, તેમાં ચારિત્ર હોય કે નહિ ?

ઉ૦ અન્યગચ્છીય સાધુઓને ભગવાનની આજ્ઞા વિરુદ્ધ કરવાપણું હોવાથી ભાવચારિત્રનો અભાવ છે. પરંતુ નિશ્ચય સ્વરૂપ તો કેવલિગમ્ય છે. ॥ ૧-૯-૭-૧૧૩ ॥

પ્ર૦ નિર્યુક્તિના કર્તા પૂર્વધર હોય કે અન્ય હોય ?

ઉ૦ નિર્યુક્તિ કરનારા ચૈત્ત પૂર્વધર હોય છે, એમ જાણાય છે. ॥ ૧-૯-૮-૧૧૪ ॥

પ્ર૦ ત્રાયત્રિંશદ્દેવો અને સામાનિકદેવો ઈંદ્રના વિમાનમાં રહે છે ? કે જુદા વિમાનમાં રહે છે ?

ઉ૦ ત્રાયત્રીસાણ ઉ કંચણાઈ સામાણિઆણ સયકંતા પસેજ વિમાણા દક્ષિણેણ કપ્પેસુ તિસુ હોંતિ

“પૂજ્ય સમાન ત્રાયત્રિંશદ્ દેવોના કાન્તિમય વિમાનો અને ઇંદ્રતુલ્ય રૂપઃ આયુષઃ વિગેરે ગુણવાળા સામાનિક દેવોના શતકાન્તરત્નમય વિમાનો, દક્ષિણ દીશામાં રહેલા સૌધર્મઃ સનત્કુમારઃ અને બ્રહ્મદેવલોકઃમાં દરેક દરેકના હોય છે” એમ દેવેન્દ્રઃ નરકેન્દ્રઃ ગ્રંથની ટીકામાં કહ્યું છે. તેથી તે બંન્નેયના વિમાનો ઇંદ્ર વિમાનથી જુદા હોય છે. ॥ ૧-૯-૯-૧૧૫ ॥

પ્ર૦ જઘન્યથી-૨૯ આંકડે ગર્ભજ મનુષ્યો કહ્યાં છે, તેમાં એક પણ આંકડાનો વધારો થાય કે ? નહિ ?

ઉ૦ ચોથા કર્મગ્રંથમાં—

અહસ્ત્રાય સુહુમ કેવલ-ઇત્યાદિ-ગાથાની વ્યાખ્યામાં જ ૨૯ આંકડા લખ્યા છે, તે પ્રમાણે જઘન્યથી ગર્ભજ મનુષ્ય હોય છે, તેમાં એકપણ આંકડો વધારો થાય નહિ. એમ તાત્પર્ય છે. ॥ ૧-૯-૧૦-૧૧૬ ॥

પ્ર૦ ચક્રવર્તિના ચક્ર વિગેરે સાત રત્નો એક જીવમય હોય ? કે અસંખ્યાત જીવમય હોય ? અને તે જીવોની આગતિ કહી, તે એક જીવને આશ્રયીને ? કે અનેક જીવોને આશ્રયીને હોય ?

ઉ૦ ચક્રવર્તિના સાત રત્નોમાં અસંખ્યાત જીવ હોય. કેમકે— દેખાતા પૃથ્વીના એક કંકડામાં પણ અસંખ્યાત જીવો હોય છે, તેમજ તેઓની આગતિ પણ અસંખ્યાત જીવોને આશ્રયીને હોય, એમ સંભવે છે. ॥ ૧-૯-૧૧-૧૧૭ ॥

પ્ર૦ સંમિત્તલોકનાર્લિ પાસંતિ-ઇત્યાદિકમાં-સંલિન્નનો અર્થ પૂર્ણ થાય ? કે કાંઈક ઉન થાય ?

ઉ૦ સુખ્યપણે સંલિન્નનો અર્થ કાંઈક ઉણું એવો થાય છે, પરંતુ કાંઈક ઠેકાણે પૂર્ણ વાચી બતાવ્યો છે. તેમાં કાંઈક ઉણાની

૫૦

વિવક્ષા કરી નથી. માટે ત્યાં પણ કાંઈક ઉણા અર્થમાંજ જાણવો. ॥ ૧-૯-૧૨-૧૧૮ ॥

પ્ર० નારકીનું અવધિજ્ઞાન એક યોજનનું હોય છે, તે યોજન કયા અંગુલથી લેવો ? —

ઉ० દેવોની પેઠે નારકીને પણ અવધિજ્ઞાનવિષયક યોજન પ્રમાણાંગુલથી અનેલો લેવો. ॥ ૧-૯-૧૩-૧૧૯ ॥

પ્ર० સાધુપણામાં—અતે શરીર વિગેરે વોસિરાવ્યાનું પચ્ચક્ષ્ણાણુ કર્યું હોય, મરી ગયા બાદ મહાવ્રતોના નિયમની પેઠે તે જય ? કે રહે ?

ઉ० મહાવ્રતોના પચ્ચક્ષ્ણાણુ માફક તે નિયમ રહેતો નથી, પરંતુ પૂર્વ શરીર વોસરાવ્યું હોવાથી મર્યા બાદ અવિરતિ—ક્રિયા તો લાગતી નથી. ॥ ૧-૯-૧૪-૧૨૦ ॥

પ્ર० રાયપસેણીયમાં સૂર્યાભિના વિમાનમાં અનેક પક્ષીઓ તથા ભમરા વિગેરે જીવો કહ્યા છે, અને સ્થાનપદમાં તેનો નિષેધ કરેલો છે, માટે આમાં ખરું સ્વરૂપ શું છે ?

ઉ० રાયપસેણીયમાં સૂર્યાભિવિમાનમાં ભમરા આદિ કહેલા છે, તે પૃથ્વીની અનેલી તેવી આકૃતિ સ્વરૂપ જાણવા, પણ ત્રસ જીવો નહિ, અને સ્થાનપદમાં તો નિષેધ કરેલ છે, તે ત્રસ જીવનો કર્યો છે. પણ પૃથ્વી પરિણામ રૂપનો નહિ. ॥ ૧-૯-૧૫-૧૨૧ ॥

પ્ર० દ્રવ્યલિંગી પોતાની મેળે પાપથી ડરી મહાવ્રતોની ક્રિયા પાળવા મંડી જાય, તો આરાધક થાય ? કે નહિ ?

ઉ० દ્રવ્યલિંગી જે ગુરુ વિગેરે સામગ્રીના અભાવે પોતાની મેળે સમજી મહાવ્રતી થઈ વિચરે, તો આરાધક થાય. પણ છતી સામગ્રીએ આલોચણ વિગેરે કરી મહા વ્રત ઉચ્ચરે નહિ, તો આરાધક થાય નહિ. ॥ ૧-૯-૧૬-૧૨૨ ॥

પ્ર૦ માંસ વિગેરેમાં અને છાશના સંયોગે કઠોળમાં જીવો ઉપજવાનું કહ્યું. તે જીવો બેઘંદ્રીય ઉપજ ? કે અન્ય ઉપજ ?

ઉ૦ “ માંસ વિગેરેમાં તે યોનિ રૂપ નિગોહ જીવો ઉપજ. ” એમ યોગશાસ્ત્ર ટીકા વિગેરેમાં કહ્યું છે, અને નિગોહજીવો એકેન્દ્રિય સંભવે છે.

ઉપદેશમાલા ટીકા વિગેરેમાં “ સંભૂર્તિમપચેન્દ્રિય જીવો પણ ઉપજ ” એમ કહ્યું છે.

તથા “ વિદલમાં છાશ વિગેરેના યોગે ત્રસ જીવો ઉપજ, ” એમ શ્રાદ્ધ પ્રતિક્રમણની ટીકામાં કહ્યું છે.

તેથી તે જીવો બેઘંદ્રિય સંભવે છે—કેમકે-આમાં દહિં પણ લીધું છે, તેથી. ॥ ૧-૯-૧૭-૧૨૩ ॥

પ્ર૦ અઢીઢીપની બહાર કોઈક ઠેકાણે રાત્રિજ હોય, અને કોઈ ઠેકાણે દીવસજ હોય, ત્યાં કાલપચ્યકૃખાણુ તથા રાત્રિભોજન પચ્યકૃખાણુ હોય કે નહિ ?

ઉ૦ મનુષ્યસ્રોકની બહાર નવકારશી વિગેરે પચ્યકૃખાણુ તથા રાત્રિ-ભોજન પચ્યકૃખાણુ અહીંના કાળનું રૂડું જ્ઞાનધરાવતો હોય, તો તેને હોઈ શકે. જો તેવું જ્ઞાન ન હોય તો, સંકેત પચ્યકૃખાણુ કરે. ॥ ૧-૯-૧૮-૧૨૪ ॥

પ્ર૦ શય્યા અને સંથારામાં કોઈ તક્ષવત ખરો કે નહીં ?

ઉ૦ સર્વ શરીર પ્રમાણ હોય તે શય્યા કહેવાય, અને અઢી હાથ પ્રમાણ હોય, તે સંથારો કહેવાય.

અથવા—શય્યા તેજ સંથારો. આ વ્યુત્પત્તિથી—આચારાંગ ટીકા અનુસારે એ બે એકજ પણ કહેવાય. ॥ ૧-૯-૧૯-૧૨૫ ॥

પ્ર૦ પુન્વસિજ્જાયરી જયંતી—

૫૨

આ વાક્યમાં પૂર્વસન્નયરીનો શો અર્થ ?

ઉ૦ “ નવીન આવેલ સાધુ વિગેરે પ્રથમ જયન્તી પાસે વસતિની માંગણી કરે, કેમકે—વસતિ આપનાર તરીકે તે પ્રસિદ્ધ છે, માટે પૂર્વ શાખ્યાતરી કહેવાય.” એમ ભગવતી ટીકાના અનુસારે જણવું. ॥ ૧-૯-૨૦-૧૨૬ ॥

પ્ર૦ જિનોશ્વરોના અવધિજ્ઞાન સરખાં હોય, કે વધતાં—ઓચ્છાં હોય?

ઉ૦ જ જિનેશ્વર જ્યાંથી આવી ઉપજ્યા હોય, તેમને તે સ્થાન સંબધી અવધિજ્ઞાન હોય, અથવા વધતું પણ હોય છે, માટે સર્વને સરખું હોતું નથી. ॥ ૧-૯-૨૧-૧૨૭ ॥

પ્ર૦ ચૌમાસુ પૂરું થયા પછી બે માસની અંદર સાધુઓને વસ્ત્ર વહોરવા કદપે ? કે નહિ ?

ઉ૦ “વર્ષાકાળમાં જ્યાં ચૌમાસુ રહ્યા, તે પૂરું થયા છતાં, ત્યાં: અને પાંચ ગાઉ સુધીના સંવિજ્ઞક્ષેત્રમાં: કારણ વિના બે માસમાં સાધુઓને વસ્ત્ર વહોરવું કદપે નહિ.” એમ નિશીથચૂર્ણના ૧૦મા ઉદ્દેશામાં કહ્યું છે. ॥ ૧-૯-૨૨-૧૨૮ ॥

પ્ર૦ જાતિસ્મરણ જ્ઞાનથી સંખ્યાતભવ જણાય ? કે અસંખ્યાત ભવ જણાય ?

ઉ૦ “ જાતિસ્મરણ પણુ ગતસંખ્યાતભવના બોધસ્વરૂપ મતિજ્ઞાનનો ભેદજ છે.” એમ કર્મગ્રંથ ટીકા અને આચારાંગની ટીકાના અનુસારે સંખ્યાત ભવ જાણી શકે, એમ જણાય છે. ॥ ૧-૯-૨૩-૧૨૯ ॥

પ્ર૦ ચૌવિહાર ઉપવાસ કર્યો હોય, તેણે સાંજે પ્રતિક્રમણ વખતે ગુરુ પાસે તેજ પચ્ચક્ષ્માણ કરવું ? કે નહીં ? પોતાના મનથી કરે, તો ચાલે ? કે નહીં ? તે પ્રમાણે છઠ્ઠ પચ્ચક્ષ્માણીને બીજે દીવસે તે પ્રમાણે ? કે બીજી રીતીએ કરવું ?

ઉં સવારે ચોવિહાર ઉપવાસનું પર્યયક્ર્માણ કરનારે સાંજે મનથી સ્મરણ કરવું, પણ ફરી કરવું નહિ, તેજ પ્રકારે છઠ્ઠવાળા માટે સમજવું. ॥ ૧-૯-૨૪-૧૩૦ ॥

પ્રં દ્વિગાચાર્ય શબ્દનો શો અર્થ ?

ઉં “ સમયને પિછાણી-સચિત્તઃ અચિત્તઃ અને મિશ્રઃ વસ્તુની રજા આપે, તે દ્વિગાચાર્ય ” એમ યોગશાસ્ત્ર ટીકામાં પ્રાયશ્ચિત્ત વૈયાવૃત્યં એ શ્લોકની વ્યાખ્યામાં અર્થ કહ્યો છે. ॥ ૧-૯-૨૫-૧૩૧ ॥

પ્રં કૃમિહર નામનો અજમો સચિત્ત છે ? કે અચિત્ત ?

ઉં કૃમિહર નામના અજમાનો વૃદ્ધ પુરુષો અચિત્ત તરીકે વ્યવહાર કરે છે. ॥ ૧-૯-૨૬-૧૩૨ ॥

પ્રં “ પંચમી અને અષ્ટમીએ શ્રીનેમિઃ એ સ્તુતિ તથા સંસાર-દાવા સ્તુતિ કહેવીજ જોઈયે ” એવો નિશ્ચય છે ? કે નેમિનાથ અને મહાવીરની બીજી સ્તુતિઓ પણ કહેવાય ?

ઉં “ પાંચમ આઠમે શ્રીનેમિઃ અને સંસારદાવા સ્તુતિ સિવાય બીજી સ્તુતિ ન કહેવાય. ” એવો નિયમ જાણ્યો નથી, પણ આવડતી હોય તો ઘણું કરીને તે બે કહે. ॥ ૧-૯-૨૭-૧૩૩ ॥

પ્રં જિનેશ્વરના ખભે સંયમ લેતી વખતે ઈંદ્ર દેવદૂષ્ય વસ્ત્ર મૂકે છે, તે કેટલો વખતે રહે ? તે જણાવવા કૃપા કરશોજી.

ઉં દેવેન્દ્રે ખભે મૂકેલ દેવદૂષ્ય વસ્ત્ર કેટલો કાળ રહે ? એ વિષે સમતિશત સ્થાનકને અનુસારે વીર ભગવંતને કાંઈક અધિક વર્ષ સુધીઃ અને બીજા જિનેશ્વરને જાવ જીવસુધીઃ રહે, તેમ જાણ્યું છે. જંબુદીપ પત્તિને અનુસારે તો “ ઋષભદેવ સ્વામિને વીરભગવંત પેઠે રહ્યું. ” એમ ખતાવ્યું છે. ॥ ૧-૯-૨૮-૧૩૪ ॥

પ્રં કેટલાકો સીતાને રાવણની પુત્રી કહેછે, અને મૂળ નક્ષત્રમાં જન્મી કહે છે, તે સત્ય છે ?

ઉં વસુદેવહિંડીમાં સીતાને રાવણની પુત્રી કહી છે, પણ મૂળ નક્ષત્રમાં જન્મી છે, એમ સ્પષ્ટ પણે લખેલ જાણવામાં નથી.
॥ ૧-૯-૨૯-૧૩૫ ॥

પ્રં વ્યવહાર રાશિવાળા જીવો કયાં કહેવાય? નિગોદમાંથી બહાર નીકળેલ હોય, તે માનવા? કે સૂક્ષ્મનિગોદથી નીકળેલા હોય તે માનવા? કે પાંચે સૂક્ષ્મમાંથી બહાર નીકળ્યા હોય તે માનવા?

ઉં પત્રવણાની ટીકામાં-

“નિગોદ થકી નીકળેલા હોય, તે બહેવારીયા.” આવું સામાન્ય વચન છે. સામાન્ય વચન કરતાં વિશેષ વચન સખલ હોય છે, પણ પાંચે સૂક્ષ્મ માત્રનું “નિગોદ” એવું નામ નથી, પણ વનસ્પતિમાં નિગોદ એવું નામ છે, અને પ્રધોષ પણ તેમ ચાલ્યો આવે છે. સૂત્રમાં પણ તેમજ દેખાય છે.

માટે સૂક્ષ્મનિગોદથી જ જીવો બહાર નીકળે, તે જ બહેવારીયા કહેવાય છે. એમ સાંભળેલ છે.

પરંપરાએ પણ બહુ શ્રુત પુરુષો આ પ્રમાણે જ માનતા આવ્યા છે, કેમકે યોગશાસ્ત્ર ટીકામાં પણ આ પ્રમાણે જ કહ્યું છે-કે “તમામ જીવો બે પ્રકારે છે: એક વ્યવહારી: અને બીજા અવ્યવહારી: તેમાં સૂક્ષ્મનિગોદો જ અવ્યવહારી છે, અને બીજા વ્યવહારી છે.” ॥ ૧-૯-૩૦-૧૩૬ ॥

॥ इति-सकलसूरि-पुरन्दर-परमगुरु-गच्छाधिराज-भट्टार्क
श्री विजयसेनसूरि-प्रसादीकृत-प्रश्नोत्तर-संग्रहे भट्टार्क
श्रीः श्रीविजयहीरसूरिशिष्य-पण्डित-शुभविजयगणि
विरचिते प्रथमोद्धासः सम्पूर्णः ॥

પ્રથમોદ્ધાસે ગૂર્જર-જાણ-પર્યાય-સારસંગ્રહ: સમાપ્ત:

॥ अथ द्वितीयोल्लासः ॥

मङ्गलम्

श्रीनाभेयं जिनं नत्वा, सत्त्वाऽमीष्टार्थ-साधकम् ।

विधीयते मयाऽऽमोदादुल्लासः प्रथमेतरः ॥ १ ॥

प्राणीभ्योना मनोरथो पूरनारा प्रथम तीर्थकर श्री
ऋषभदेव स्वामिने नमस्कार करी, सेनप्रश्नो पीले
उल्लास आनंद पूर्वक रयुं छुं.

૧

પણિડત શ્રી આનન્દવિજયગણિ કૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ “ જિનપ્રતિમા એક આંગળથી ૧૧ આંગળ સુધીની ધર દેરાસરમાં પૂજી શકાય છે,” તેવો પાઠ મારી પાસે છે, આ બાબતના જે વિશેષ પાઠ હોય, તે જણાવવા કૃપા કરશો.

કેમકે—નવીન પ્રતિમા ભરાવવાવાળા શ્રદ્ધાળુ શ્રાવકો પૂછે છે, કે—“ ધર દેરાસરમાં કેટલા આંગળની પ્રતિમા પૂજી શકાય ?”

ઉ૦ ધરદેરાસરમાં એક આંગળથી લઈ ૧૧ આંગળ સુધીની પ્રતિમા પૂજી શકાય છે, અને તેથી વધારે આંગળવાળી પ્રતિમા તો નગર દેરાસરમાં પૂજાય છે. આમાં—વિશેષ એ છે કે—“ ધર દેરાસરમાં અને નગર દેરાસરમાં એકી આંગળવાળી પ્રતિમા પૂજી શકાય, પણ બેકી આંગળવાળી નહિ.” એમ ઠક્કુર ફેરુએ બનાવેલ વાસ્તુસાર ગ્રંથ વિગેરેમાં બતાવેલ છે. ॥ ૨-૧-૧ ૧૩૭ ॥

પ્ર૦ સોપારીના કકડા અથવા સોપારીનો ભૂકા સાધુઓને કસેલ્લક વિગેરેની માફક લઈ શકાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ કેવળ સોપારીના કકડા તથા ભૂકા બહારવા કદપે નહિ, એવી ગચ્છ પ્રવૃત્તિ છે. ॥ ૨-૧-૨-૧૩૮ ॥

પ્ર૦ આગમઃ શ્રુતઃ આજ્ઞાઃ ધારણાઃ અને જીતવ્યવહારઃ આ પાંચ પ્રકારના વ્યવહારમાં હાલ કેટલા વ્યવહારો વર્તે છે ?

ઉ૦ આગમ વ્યવહાર હમણા નથીજ, શ્રુતવ્યવહાર પણ હાલ સંપૂર્ણ નથી, પણ કેટલોક પ્રવર્તે છે, માટે—હાલ શ્રુત વિગેરે ચાર વ્યવહારો છે, એમ તો કહી શકાય છેજ. તેમાં પણ પ્રાયશ્ચિત્તો ધણું કરીને જીતવ્યવહારથી અપાય છે. ॥૨-૧-૩-૧૩૬॥

પ્ર૦ સામાયિકના અધિકારમાં પહેલા ઇરિયાવહિયા પડિક્કમવા, તે શાસ્ત્રાનુસારી છે ? કે પછી કરવા, તે શાસ્ત્રાનુસારી છે ?

ઉ૦ સામાયિકમાં મહાનિશીથ સૂત્રઃ હારિભદ્રી દશવૈકલિક ટીકાઃ વિગેરેના અનુસારે અને યુક્તિ પ્રમાણેઃ તથા સુવિહિત પુરુષોની પરંપરાને અનુસારે પહેલાં ઇરિયાવહિયા પડિક્કમી સામાયિક લેવું, તે યુક્તિ યુક્ત ભાસે છે. જો કે—આવશ્યક ચૂર્ણિમાં—

પચ્છા ઇરિયાવહિઆ પડિક્કમહ—

“પછી પણ ઇરિયાવહિયા પડિક્કમે,” એમ બતાવ્યું છે. પણ તે તો સાધુ સમીપે સામાયિક ઉચ્ચર્યા બાદ ચૈત્યવંદન કરવાનું પણ કહેલું છે. તેથી “તે ઇરિયાવહિયા સામાયિકના છે” એમ શી રીતે નિશ્ચય કરી શકાય ?

તે ચૂર્ણિમાં કહેલી સામાયિકની સમાચારી બરાબર સમજાતી નથી, જો કેઃ યોગશાસ્ત્ર ટીકાઃ દ્વિનકૃત્ય ટીકાઃ વિગેરેમાં પછી “ઇરિયાવહિયા કરે.” એમ બતાવ્યું છે, પણ તે તો બધે ઠેકાણે—ચૂર્ણિના પાઠ ઉદ્ધરીને કહેલું છે, માટે તે ચૂર્ણિમૂલક છે, તેથી સામાયિકના ઇરિયાવહિયાનો નિર્ણય તેનાથી કેવી રીતે કરાય ? ૨-૧-૪-૧૪૦

પ્ર૦ ગર્જરવનો શબ્દ પાણીથી ઉત્પન્ન થાય છે ? કે વાયુથી ઉત્પન્ન થાય છે ? કે કોઈ બીજાથી ?

ઉ૦ ડાણાંગ ટીકામાં ઠેક ઠેકાણે સ્તનિતાદિ શબ્દોના મેઘગર્જિત એવો અર્થ કરેલ હોવાથી : અને વાદળી જળમય હોવાથી : ગર્જરવ જલથી ઉત્પન્ન થાય છે, એમ સંભવે છે.

વાયુસમુત્પન્નઃ શબ્દો ગર્જિત—

“ વાયુથી ઉત્પન્ન થયેલો શબ્દ ગર્જરવ ”

એવું શાસ્ત્રમાં કહેલું દેખાતું નથી. ૨-૧-૫-૧૪૧

પ્ર૦ સંસ્વાઈંણ ડ મવે સાહઈ જં વા પરો ડ પુચ્છિજ્જા ।

ન ય ણં અણાઈસેસી વિયાણઈ ઇસ છઝમત્થો ॥ ૧ ॥

“અસંખ્યાતભવને કહે, અથવા-પર જે પૂછે, તે કહે, તેથી બીજો મનુષ્ય “આ અતિશય વિનાના છદ્મસ્થ છે. ” એમ બાણી શકે નહિ.”

આ ગાથા ગણધરોને આશ્રયી કહેલી છે ? કે—સામાન્ય ચૌદપૂર્વીઓને આશ્રયી કહી છે ? તેમજ અવધિજ્ઞાની સંખ્યાતા અસંખ્યાતા ભવને દેખે છે, એવી રીતે મનઃપર્યવ જ્ઞાની પણ દેખે છે, અને કેવલજ્ઞાની નક્કી અનન્તભવ દેખે છે, અતિ-સ્મરણજ્ઞાની તો નિયમથી સંખ્યાતાભવને દેખે એમ આચારાંગ ટીકામાં કહેલ છે તેવી રીતે ચઉદપૂર્વી કટલાભવો દેખે ? અને ચઉદપૂર્વી અસંખ્યાતા ભવો બાણે છે, એવો પ્રવોષ ચાલે છે, તે સત્ય છે ? કે અસત્ય ?

ઉ૦ સંસ્વાઈંણ ડ મવે આ ગાથા ગણધરોને આશ્રયીને આવશ્યક-સૂત્રમાં કહી છે. આ અનુસારે બીજા પણ સંપૂર્ણ ચૌદ પૂર્વીઓ અસંખ્યાત ભવ બાણે, એમ કહી શકાય છે.

કેમકે—શ્રુતજ્ઞાનનું તુલ્યપણું છે, અને તેથી તેવો પ્રવોષ પણ સત્ય છે, એમ સંભવે છે. ॥ ૨-૧-૬-૧૪૨ ॥

૩૦ અઢાર પ્રકારની ભાવદિશામાં બીજરૂહઃ અને સંમૂર્છિમ-
વનસ્પતિઃ આ બે ભેદો વનસ્પતિના કયા ભેદમાં સમાય ?

ઉ૦ આચારાંગનિયુક્તિ વિગેરેમાં અઢાર પ્રકારની ભાવદિશા
ખતાવી છે, તેમાં મુખ્યપણે એ અગ્રબીજ વિગેરે ચાર વન-
સ્પતિ ભેદ કહ્યા છે, તે અન્યનું સૂચક હોવાથી દશવૈશાલિક
વિગેરેમાં ખતાવેલ બીજરૂહઃ અને સંમૂર્છિમવનસ્પતિઃ એ
બે ભેદોનો તેમાં સમાવેશ થઈ ગયેલો જાણવો. હવે અગ્રબીજ
વિગેરેમાંથી શેમાં સમાય છે ? આ ખાખતનું સ્પષ્ટીકરણ શાસ્ત્રમાં
કરેલું દેખાતું નથી. ॥ ૨-૧-૭-૧૪૩ ॥

૩૦ સૌધર્મઃ ઇશાનઃ દેવી આઠમા દેવલોકે ગઈ હોય, તોઃ અને
પહેલા દેવલોકનો દેવ ૧૨મા દેવલોકે ગયો હોય, તોઃ અને
ભવનપતિ દેવ પહેલા દેવલોકે ગયો હોય, તોઃ અને પહેલા
દેવલોકનો દેવ ત્રીજી નારક પૃથ્વીમાં ગયો હોય, તોઃ અવધિ-
જ્ઞાને કરી ચારે બાજુનું કંટલું ક્ષેત્ર દેખે ?

ઉ૦ દેવ વિગેરેનું અવધિજ્ઞાન આનુગામિક છે, તેથી જ જ્યાં ઉત્પન્ન
થયો હોય, ત્યાં જટલું દેખતો હોય, તેટલું બીજ ગયો હોય
ત્યાં પણ દેખે છે. એમ જણાય છે. ॥ ૨-૧-૮-૧૪૪ ॥

૩૦ “ આઠમહાસિદ્ધ પૈકી-મહત્ત્વસિદ્ધિ એટલે મેરુ કરતાં પણ
મહાન્ શરીર ખનાવવાની શક્તિ તથા પ્રાપ્તિસિદ્ધિ એટલે ભૂમિ
ઉપર રહ્યા છતાં આંગળીના ટેરવે એ મેરુ પર્વતના અગ્ર ભાગ
વિગેરેને ફરસવાની શક્તિ. ” એમ યોગશાસ્ત્ર ટીકામાં.

કફ વિમુળ્ મન્નામર્શ૦

આ શ્લોકના વ્યાખ્યાનમાં કહ્યું છે. પરંતુ વૈકલિય શરીર
ઉત્કૃષ્ટથી ઉત્સેધાંગુલ પ્રમાણથી એક લાખ યોજનનું ખતાવ્યું

૬૦

છે. તેથી મેરુ કરતાં મોટા શરીરનું બનાવવું તથા આંગળીના અગ્રભાગે કરી મેરુ પર્વતની ટોચને ફરસવાનું શી રીતે ધટી શકે ?

ઉ૦ બે કે-

સરીરમુસ્સેહ અંગુલેણ—

“ શરીર ઉત્સેધાંગુલે બનાવાય. ”

એમ કહ્યું છે. તોપણ તે વાત પ્રાયિક (અચોક્કસ) સંભવે છે. તેથી કોઈ પ્રકારની અસંગતિ થતી નથી. નહિંતર તો, ભૂમિ ઉપર રહીને મેરુ પર્વતની ટોચને આંગળીના અગ્રભાગથી અડકવાનો અસંભવ થાય.

ખીજું, બે એકાન્તથી શરીરનું માન ઉત્સેધાંગુલથી લેવાતું હોય, તો પન્નવણા વિગેરે સૂત્રમાં કહેલ બાર યોજન પ્રમાણવાળો આસાલિઓ જીવ મહાવિદેહ ક્ષેત્ર વિગેરેના ચક્રવર્તિઓના પ્રમાણાંગુલથી બારયોજનના લશકરના પડાવનો નાશ કરનારો કેમ બને ?

અથવા “ પહેલાં દેવલોકે ગયેલો લાખ યોજન વૈક્રિય શરીર-વાળો ચમરેન્દ્રે એક પગલું પદ્મવર વેદિકામાં મૂક્યું, અને ખીજું પગલું સુધર્માસભામાં મૂક્યું. ” ઈત્યાદિક વાત ભગ-વતીજી વિગેરેમાં કહી છે, તે કેવી રીતે સંભવે ? ॥૨-૧-૯-૧૪પા॥

પ્ર૦ દહીંના વલોણાનો ઘોળ વસ્ત્રે ગાળ્યો હોય, તો વિગઈ ગણાય કે નિવિયાતો ગણાય ?

ઉ૦ વલોણાનો ઘોળ વસ્ત્રે ગાળ્યો હોય; અથવા મીઠું નાંખ્યું હોય, તો નિવિયાતો ગણાય. અને તેવો ન હોય, તો વિગઈ કહેવાય.

॥ ૨-૧-૧૦-૧૪૬ ॥

૬૧

પ્ર૦ ચક્રવર્તિની ચંદન ધસનારી દાસી હોય ? કે સ્ત્રી હોય ? તથા ભગવતીસૂત્રના ૧૬ માં શતકમાં ૩ ઉદ્દેશામાં.

જડગોલાસમાણ પુઢવિકાય—

“લાખના ગોળા સમાન પૃથ્વીકાય” એવું વાક્ય કહેલું છે. અને આચારાંગટીકામાં ૧ અધ્યયનના ૨ ઉદ્દેશામાં વેદના દ્વારમાં આદ્રાંમલક-પ્રમાણં સચિત્ત-પૃથ્વી-ગોલકં એક-વિંશતિ-વારાન્ પિંચ્યાત્—

લીલા આંખળા પ્રમાણુ સચિત્ત પૃથ્વીકાયનો ગોળો એકવીસ વખત પીસે [તોપણુ અચિત્ત થાય નહિ.]

આ બેમાં ભેદ છે ? કે નહિ ?

ઉ૦ ભગવતીજીમાં મહાખલના અધિકારમાં—

અદ્ભવણગપેસીઓ—

“આઠ પીસનારી” ઈત્યાદિક કહ્યું છે, માટે તે મુજબ દાસી જણવી. તથા લીલું આમણું. અને જતુ ગોલકઃ આ બેનો એકજ અર્થ સંભવે છે. ॥ ૨-૧-૧૧-૧૪૭ ॥

પ્ર૦ કેવલી ણં મંતે અસિંસં સમયંસિ જેસુ આગાસપણસેસુહત્યં વા પાયં વા ઓગાહિત્તાણં ચિદ્ધતિ—

આ આલાવો ભગવતીજીમાં છે, અને આચારાંગ ટીકામાં બીજા અધ્યયનના પ્રથમ ઉદ્દેશામાં ભગવતીજી કરતાં પાઠ ભેદવાળો છે, તેથી તે પણ આલાવો કેવી રીતે સંગત થાય ?

ઉ૦ આચારાંગ ટીકામાં—ઉક્તં ચ. કહીને આલાવો લખ્યો છે, પણ “ ભગવતીમાં કહ્યું છે. ” એમ કહીને લખ્યો નથી. તેથી અન્ય ગ્રંથનો તે આલાવો હોય તેમ સંભવે છે.

અથવા આચારાંગ ટીકાકારના વખતમાં ભગવતીજીની

૬૨

પ્રતોમાં આવો પાઠ તેમણે જોયો હોય, તેમ સંભવે છે.

॥ ૨-૧-૧૨-૧૪૮ ॥

પ્ર૦ આવશ્યક અન્તર્ભૂત જ ચોવીસતથો એટલે લોગસ્સ છે, તેની રચના ગણુધર મહારાજ પછીના કાલમાં થયેલ ભદ્રબાહુ સ્વામીએ કરી, એમ આચારાંગની ટીકામાં ૨ અધ્યયનની શરૂઆતમાં કહ્યું છે, તો શું આ લોગસ્સજ ભદ્રબાહુ સ્વામીજીએ બનાવ્યો કે તમામ આવશ્યકસૂત્રો તેમણે બનાવ્યા ? અથવા ગણુધર મહારાજ પ્રથમ બનાવ્યા ? આ બાબતમાં શું તત્ત્વ છે ?

ઉ૦ “ અંગપ્રવિષ્ટ આચારાંગ વિગેરે અંગો ગણુધરદેવે બનાવ્યા, અને અનંગપ્રવિષ્ટ આવશ્યક વિગેરે સૂત્રો અંગના એક દેશને નિમિત્ત કરીને સ્થવીર ભગવંતોએ બનાવ્યા. ” એમ વિચારામૃતસંગ્રહ તથા આવશ્યકટીકા વિગેરેને અનુસારે જણાય છે. તેથી ભદ્રબાહુસ્વામીજીએ લોગસ્સની તથા બીજા આવશ્યકોની રચના નિયુક્ત રૂપે કરી છે, આવો ભાવાર્થ આચારાંગટીકામાં તેજ અધિકારમાં છે. તે જાણી લેવું. ॥ ૨-૧-૧૩-૧૪૯ ॥

પ્ર૦ જિન પ્રતિમાની બ્રહ્મટીએ કાલો રંગ કરવામાં આવે છે, તેમ હોઠે લાલ રંગ કરાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ શાશ્વત્ પ્રતિમાનું અવલંબન કરીને બ્રહ્મટીએ કાળો વર્ણ કરાય, તેમ હોઠે રાતા વર્ણ કરવામાં વિરોધ નથી. ॥ ૨-૧-૧૪-૧૫૦ ॥

પ્ર૦ જિનપ્રતિમાની આંગીમાં લાહિ વપરાય છે, તે યુક્ત છે ? કે નહિ ?

ઉ૦ જો કે-લાહિના સંસ્કારમાં કાંઈક અપવિત્રપણું સંભળાય છે,

૬૩

તોપણ ત્રીંચામાં તેના નિષેધના અક્ષરે જોવામાં આવ્યા નથી. તેથી આ કાળે ઠેકઠેકાણે તેવી પ્રવૃત્તિ જોવામાં આવતી હોવાથી; અને ધણાઓને પૂજામાં અંતરાયનો પ્રસંગ આવે, તેથી-સર્વથા નિષેધ કરવો શક્ય નથી. ॥ ૨-૧-૧૫-૨૫૧ ॥

પ્ર૦ આચારાંગપ્રથમ અધ્યયનના ૬ ઠા. ઉદ્દેશામાં

**કુલકોઢિ સય-સહસ્તા બત્તીસ સગ અઢ નવય પળવીસા
ઈગિંદિબિતેઈંદિય ચઝરિંદિઅ હરિઅકાયાણં ॥ ૧ ॥**

“એકેન્દ્રિયોની ૩૨ લાખ: બેઠેન્દ્રિયની ૭ લાખ: તે ઇન્દ્રિયની ૮ લાખ: ચઠ્ઠેન્દ્રિયની ૯ લાખ: અને વનસ્પતિની ૨૫ લાખ: કુલકોઢિ કહી છે.”

આ ગાથામાં પૃથ્વી વિગેરે ચારની કુલકોટી ૩૨ લાખ અને વનસ્પતિકાયની ૨૫ લાખ જણાવી છે; સંગ્રહણીસૂત્રમાં **ઈગિંદિયસુ પંચસુ ચાર-સગ-તિ-સત્ત-અઢવીસાય ।**

“પાંચે એકેન્દ્રિયમાં અનુક્રમે ૧૨-૭-૩-૭-૨૮ લાખ કુલ કોટી છે.”

આમાં પૃથિવી વિગેરે ચારની ૨૮ લાખ ખતાવી છે, તો આચારાંગનીટીકામાં પૃથિવી વિગેરે જુદી જુદી કુલકોટી કેટલી કહી છે? તે સારી રીતે સમજાવવા કૃપા કરશે?

ઉ૦ આચારાંગટીકામાં પૃથિવી વિગેરે ચાર ની કુળકોટી કહી છે, તેમાં જુદા વિભાગો કરેલો ખતાવેલા નથી.
॥ ૨-૧-૧૬-૧૫૨ ॥

પ્ર૦ અસંખપરતુલ્લા બાયરપજ્જત વાયુકાય-

“અસંખ્યાતા પ્રતરતુલ્ય બાદર પર્યાપ્તા વાયુકાય જીવો છે.”

એમ મહાહંડકમાં કહ્યું છે, અને આચારાંગની નિર્ચુક્તિમાં તો

૬૪

જે બાયરપજ્જત્તા પયરસ્સ અસંખભાગમેસાડ ।

સેસા તિન્નિવિ રાસી વીસું લોગા અખસંખેજ્જા ॥ ૧ ॥

“જ બાહર પર્યાપ્તા છે, તે પ્રતરના અસંખ્યાતમા ભાગ જટલા છે. બાકીની ત્રણે રાશિઓ દરેક દરેક અસંખ્યાત લોક પ્રમાણુ જટલી છે.”

આમ કહ્યું છે, તો પહેલામાં “અસંખ્યાત પ્રતર સમાન.” અને બીજામાં “પ્રતરનો અસંખ્યાતમો ભાગ.” બતાવ્યો, તો આમાં ખરુ શું ?

ઉ૦ આ બાબતમાં મહાદંડક સ્તવમાં જ બતાવ્યું છે, તે પન્નવ-ણાસૂત્ર વિગેરેમાં છે. તેથી આચારાંગ નિર્યુક્તિ સાથે મતભેદ સંભવે છે. ॥ ૨-૧-૧૭-૧૫૩ ॥

પ્ર૦ નરક પૃથ્વીઓમાં, અથવા, દેવલોકોમાં આઠ દિશામાં, અથવા-ચાર દીશામાં, પંક્તિમાં રહેલા નરકાવાસો અને વિમાનોના વિચાર છે, તેમાં નામ, સ્થાપના, દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, તાપ, પ્રજ્ઞાપક અને ભાવ, એ સાત દિશા આવશ્યક વિગેરેમાં કહી છે, તેમાંની કંઈ દિશા ગણાય ? અને દેવલોક વિગેરેમાં આ સાત દિશાની મધ્યવર્તિ દિશા કોઈ અન્ય હોય ? કે નહિ ? તે હેતુપૂર્વક જણાવવા કૃપા કરશો.

ઉ૦ પંક્તિમાં રહેલા નરકાવાસ અને વિમાનોના અધિકારમાં નામાદિ સાત દિશાઓમાંથી ત્યાં ક્ષેત્રદિક્ષ છે, એમ જણાય છે. ॥ ૨-૧-૧૮-૧૫૪ ॥

પ્ર૦ દીવાળી કદપમાં અને દુષમાકાળસંઘસ્તોત્રમાં શ્રાવકોની સંખ્યાથી સાધુઓની સંખ્યા અતિ ઘણી બતાવી છે, તેમાં શું તાત્પર્ય છે ?

૬૫

ઉં ઠીવાલીકદપ અને દુઃખમાકાળ સ્તોત્રમાં શ્રાવક વિગેરેની સંખ્યા ઉત્કૃષ્ટ ભાંગે બતાવી હોય એમ સંભવે છે, અને આચાર્ય વિગેરેની સંખ્યા તો જઘન્ય મધ્યમ અને ઉત્કૃષ્ટ આ ત્રણેય ભાંગે પણ છે. માટે અસંગતિની શંકા લાવવી નહિ. તેમજ આચાર્યની સંખ્યા બાબતમાં તો મહાનિશીથ અને પ્રવચન સારોદ્ધાર ટીકા એ બંનેયને મળતી સંખ્યા કહી છે. ॥ ૨-૧-૧૯ ॥ ૧૫૫ ॥

પ્ર૦ પચીસ યોજન ઉંચાઃ બાર યોજન પહોળાઃ અને એક જોજનના નાળવાળા એક કોડ સાઠ લાખ કલશોએ કરી જિનેશ્વરનો અભિષેક કરાય છે, એમ બતાવ્યું છે. તો આ એક કરોડ અને સાઠ લાખની સંખ્યાની ગણતરી કેવી રીતે કરવી ? તે જણાવવા કૃપા કરશે.

ઉં અચ્યુત ઇંદ્ર વિગેરે ૬૨ ઇંદ્રોના ૬૨ઃ અને મનુષ્ય લોકના ૧૩૨ સૂર્યચંદ્રના ૧૩૨ઃ એમ ૧૯૪ ઇંદ્રનાઃ તથા ઉત્તર તથા દક્ષિણ દિશાઓની અસુર કુમારની ઇંદ્રાણીના ૧૦ઃ અને નાગકુમાર વિગેરે નવનું-ઠેકઠેકાણે એક આલાવે સ્વરૂપ કહ્યું છે, માટે જાતિની અપેક્ષાએ-ઉત્તર-દક્ષિણના અધિપતિઓની બાર ઇંદ્રાણીના ૧૨ઃ એ પ્રકારે-વ્યન્તરેન્દ્રની ચાર ઇંદ્રાણીના ૪ઃ તેમજ જ્યોતિષક અધિપતિની ચાર ઇંદ્રાણીના ૪ઃ પહેલાં બે દેવલોકના ઇંદ્રની સોલ ઇંદ્રાણીના ૧૬ઃ આ પ્રમાણે કુલ ઇંદ્રાણીના ૪૬ થાયઃ તથા-સામાનિક દેવનો ૧ઃ ત્રાયસ્ત્રિંશ દેવનો ૧ઃ લોકપાલોના ૪ઃ અંગ રક્ષકદેવોનો ૧ઃ પાર્ષદદેવોનો ૧ઃ સેનાધિપતિ દેવોનો ૧ઃ અને પ્રદીર્ણ-એટલે છુટા છુટા દેવોનો ૧ઃ એમ કુલ ૧૦ થયા. તમામનો સરવાળો કરીએ, ત્યારે

૬૬

૨૫૦) થાય. હવે કનકમય વિગેરે આઠ ઋતિના કલશો દરેક આઠ આઠ હજાર છે, એટલે ૬૪૦૦૦ કલશા થયા. એટલે ૨૫૦ ને ચોસઠ હજારે ગુણીએ ત્યારે એક કરોડ સાઠ લાખની સંખ્યા કલશોની થઈ. આ હકીકત છૂટા પાનાઓમાં લખેલી જોવામાં આવે છે. ૨-૧-૨૦-૧૫૬.

પ્ર૦ રાયપસેણીયસૂત્રમાં તસ્સનં પણસિસ્સ રણ્ણો જેદ્દે માહઅ-વયંસણ ચિત્તે નામં સારહી હોત્થા આ પાઠમાં જેદ્દે માહઅવયંસણ-એ પદનો શો અર્થ છે ?

ઉ૦ અનેક પ્રકારે જગત્માં ભાઈ ગણાય છે, તેથી મિત્રને પણ ભાઈ કહેવાય: મિત્રસારથિ પ્રદેશી રાજથી ઉન્નરે મોટા છે, તેથી જ્યેષ્ઠ ભાતૃમિત્ર એટલે મોટાભાઈ કહેવાય છે. ૨-૧-૨૧-૧૫૭ ॥

પ્ર૦ કલ્પસૂત્ર સામાચારીમાં ૫૧ માં સૂત્રમાં—

નિસ્સવમિત્તણ વા-પવિસિત્તણ વા-

આ બે પદો અધિક જવા દેખાય છે ? કે નહિ ?

ઉ૦

મત્તવાણપહિઆહ્મિસ્સવત્તણ-

આ વાક્ય છે, તેથી—“કોઈ સાધુએ સામાન્યથી અણુશણુ કર્યું હોય, અને કોઈએ પાદપોપગમ અણુશણુ કર્યું હોય, તેવા સાધુ મનથી ભિક્ષાની પ્રવૃત્તિ ઈચ્છે,” આવો અર્થ સંગત છે, તેથી તે અનુસારે કોઈ સામાન્યથી કરેલ અણુશણુ સાધુને તે વિશેષણો સંભવ પ્રમાણે ધટે છે, પણ પાદપોપગમ વાળાને ધટતા નથી. માટે તે બે પદો નકામા નથી. ૨-૧-૨૨-૧૫૮.

પ્ર૦ વ્યવહાર સૂત્રના ૬૬૫ ઉદ્દેશામાં--“ગામનગર વિગેરેમાં ચોમા-
સામાં અથવા છૂટાકાળે અગીતાર્થ સાધુઓ ધણા હોય, તો પણ
તેઓથી ગીતાર્થ સાધુ સિવાય રહી શકાય નહિ, એમ છતાં
ગીતાર્થ વિના રહે, તો પ્રાયશ્ચિત્ત આજ્ઞાભંગ વિગેરે દોષો કહેલા
છે. આ વિધિ હમણાનો છે ? કે પ્રાચીન છે ?

ઉ૦ સર્વકાળમાં આ વિધિ છે, એમ ચોક્કસ છે. હમણાં તો-નિશિથ
સૂત્રજ્ઞાની ગીતાર્થ વિના પણ વિહાર કરાય છે, તે દ્રવ્યક્ષેત્રઃ
વિગેરેનો પ્રભાવ છે. ૨-૧-૨૩-૧૫૯

પ્ર૦ જિનપ્રતિમાને વસ્ત્રોની આંગી કરવી, તે શાસ્ત્રોમાં જોવામાં
આવે છે, તો આપણા ગચ્છમાં કેમ કરાતી નથી ? કેટલાકો
કરે છે, તેનો આપણે નિષેધ કરવો ? કે માન્ય રાખવું ?

ઉ૦ જિનપ્રતિમાની વસ્ત્રોની આંગી અથોમાં દેખાય છે, પરંતુ
શ્રેષ્ઠમુકુટ વિગેરે પેઠે પ્રધાનવસ્ત્રોએ કરી અંગરચના વિગેરે
ઉચિત રીતે કરાય, તો વ્યાજબી છે, પણ મસ્તક ઉપર વસ્ત્ર
મૂકવું, વિગેરે વ્યાજબી લાગતું નથી. ૨-૧-૨૪-૧૬૦

પ્ર૦ સાધુઓએ અને પોસાતીઓએ પાત્રની પેઠે માતરીયું દિવસમાં
બે વખત પહિલેહવું કે વાપરવાના અવસરે પુજીને વાપરવું ?

ઉ૦ સાધુઓએ અને પોસાતીઓએ મુખ્ય વિધિએ માતરીઉં બે
વખત પહિલેહી રાખવું જોઈએ, અને વાપરવા વખતે ફેર
પુજીને વાપરવું. ૨-૧-૨૫-૧૬૧

પ્ર૦ કાળ વખતે પ્રકરણઅથો અને નિર્યુક્તિની ગાથાઓ.
સાધુઓ ગણી શકે કે નહિ ? તેમજ શ્રાવકોએ પણ સંગ્રહણી
વિગેરેની ગાથાઓ કાળ વેળાયે ગણાય કે નહિ ?

ઉ૦ કાળ વખતે આચારપ્રદીપ વિગેરે અથોમાં તમામ નિર્યુક્તિ

૬૮

ભાષ્ય વિગેરે ગાથાઓનું પઠન પાઠન નિષેધ્યું છે. ૨-૧-

૨૬-૧૬૨

પ્ર૦ યોગવિધિમાં મહાનિશીથ સૂત્રના અધ્યયનના જે ઉદ્દેશાઓ બતાવ્યા છે, તેમાંથી હાલ કોઈ ઉદ્દેશો ઓળખી શકાય કે નહિ ?

ઉ૦ યોગવિધાનમાં બતાવેલા મહાનિશીથના ઉદ્દેશાની હાલ ઓળખાણ પડતી નથી. કેમકે-તેની પ્રતો વિગુણ (અસ્ત વ્યસ્ત) છે, અને તેના ઉપર ટીકા ન હોવાથી બરાબર જાણી શકાતું નથી. ૨-૧-૨૭-૧૬૩

પ્ર૦ પૌષ્ઠ લીધાં પહેલાં સજ્ઞાય તથા દેવવંદન કર્યું હોય, અને પછી પોસહ લીધો હોય, અથવા ઉપધાનમાં પ્રવેશ કર્યો હોય, તો ફરીને સજ્ઞાય: દેવવંદન: વિગેરે કરવું જોઈયે ? કે નહિ ?

ઉ૦ પહેલાં દેવવંદન વિગેરે કર્યું હોય, તો પોસહ લીધો પછી કરવાની જરૂર નથી, તેથીજ સરે છે. એમ વૃદ્ધ પુરુષોનું કહેવું છે. ૨-૧-૨૮-૧૬૪ [સજ્ઞાય હાલ પછીજ કરાય છે.]

પ્ર૦ પોસાતીઓ ત્રણેય સંધ્યાએ વિસ્તાર પૂર્વક દેવવંદન કરે છે, તેને માટેનો પાઠ ક્યાં છે ? મધ્યાનહકાળમાં દેવવંદનની સામાચારી તો પૌષ્ઠવિધિ પ્રકરણ વિગેરેમાં દેખાય છે.

ઉ૦ જે કે પોસાતી શ્રાવકોને મધ્યાનહકાળેજ દેવવંદન કરવાનું સામાચારી વિગેરે અંથોમાં જોવામાં આવે છે, તો પણ-
પઙ્કિત્તકમઓ ગિહિણો વિ હુ, સગવેલા પંચવેલ ઇયરસ્સ ।
પૂઆસુ તિસંજ્જાસુ અ, હોઈ તિવેલા જહ્મ્મેણં ॥ ૧ ॥

પ્રતિક્રમણ કરનાર ગ્રહસ્થને પણ સાત વખત: ઘતરને પાંચ વખત: અને ત્રણ સંધ્યામાં પૂજ કરનારને જ્યન્યથી ત્રણ વખત: ચૈત્યવંદન હોય છે.

૬૯

“આવા અક્ષરો હોવાથી ત્રિકાલપૂજા સંબંધીપણે અને પરંપરાથી આવેલા હોવાથી ત્રણેય કાળ દેવવંદન યુક્તજ છે.
૨-૧-૨૯-૧૯૫

પ્ર૦ દીનચર્યા વિગેરે ગ્રંથોમાં

અંગવડિલેહ્યં સંદિસાવેમિ

આવો આદેશ પડિલેહણમાં સવાર સાંજ માગવાનું જોવામાં આવે છે, આપણે તેવો આદેશ માગતા નથી, તેનું શું કારણ?

ઉ૦ તેવો આદેશ માગવાનું દિનચર્યા વિગેરેમાં છે, પણ દેવસૂરિ-કૃતઃદીનચર્યામાં તેવો આદેશ માગવાનું બતાવ્યું નથી, માટે અન્યગચ્છીય દીનચર્યામાંથી આવેલો સંભવે છે.
૨-૧-૩૦-૧૯૬

પ્ર૦ છ માસ ઉપરના બાળકની માતા, તે બાળકનો સંવેદો હોય, તો સામાયિક પોસહ કે પ્રતિક્રમણ કરી શકે ? કે નહિ ?

ઉ૦ છ માસથી મોટું બાવણું બાળક જો અડેલું હોય, તો તેની માતા સામાયિક પ્રતિક્રમણ વિગેરે કરે, તે મુખ્ય વૃત્તિએ યુક્તિ-યુક્ત લાગતું નથી. ૨-૧-૩૧-૧૯૭

પ્ર૦ માળા સંબંધી સોનું રૂપું કે સૂતર વિગેરે દ્રવ્ય, તે દેવ દ્રવ્ય ગણાય ? કે જ્ઞાનદ્રવ્ય ગણાય ? કે સાધારણ દ્રવ્ય ગણાય ?

ઉ૦ તે સર્વ દેવદ્રવ્ય ગણાય. આ પ્રકારે સંપ્રદાય છે. ૨-૧-૩૨-૧૯૮

પ્ર૦ કોઈ પણ ગામ વિગેરેમાં શ્રાવકોના ઘર સાંકડા હોય, તેથી શ્રાવકની કોટડીમાં સાધુ રહ્યા હોય, તો સજ્જતરધર ગામના અધિપતિનું કે દેશાધિપતિનું થાય ? કે નહિ ?

ઉં “જની નિશ્રાએ ધરમાં રહેવું થયું હોય, તેનું ધર સજ્જતર થાય,” એમ બૃહત્કલ્પ વિગેરેમાં કહ્યું છે, “મોટા કારણે તો સજ્જતરનું પણ લેવું કલ્પે,” એમ આજ્ઞા કરેલી છે.
૨-૧-૩૩-૧૬૯ -

પ્ર૦ વિવાહ કે સાધર્મિક વાત્સલ્યના જમણવારમાં સાધુઓ વોહરી શકે કે નહિ? અને કેટલા મનુષ્યો એકઠા મળી જમતા હોય, તો જમણવાર કહેવાય?

ઉં સંખડી શબ્દે ઓહનપાક: અને ઘણા મનુષ્યોનો જમણવાર: એ બે અર્થ બૃહત્કલ્પ ટીકા વિગેરેમાં કર્યા છે, તેથી “વિવાહનું જમણુ તે સંખડી” અને “સાધર્મિકનું જમણુ તે સંખડી નહિ,” એમ કહી શકાય નહિ, તેથી બંન્નેયમાં કારણુ વિના સાધુઓએ વહોરવા જવાય નહિ.

ત્રીસ અથવા ચાલીસથી માંડીને મનુષ્યનું જમણુ-તે સંખડી ગણાય, એમ સંભવે છે. ૨-૧-૩૪-૧૭૦

પ્ર૦ વંદિતુ સૂત્રમાં શ્રાવિકા

નિચ્ચં પરદાર-ગમણ-વિરહો

આ પાઠ કહે, કે-

પરપુરુસ-ગમણ-વિરહો આ પાઠ બોલે ?

ઉં શ્રાવક શ્રાવિકાઓને વંદિતુસૂત્રનો પાઠ તો સરખોજ જણાય છે, કેમકે-તેની ટીકામાં બતાવ્યું કે-સ્ત્રીને પરપુરુષ વર્જવો, તે ઉપલક્ષણથી બાણવું. ૨-૧-૩૫-૧૭૧

પ્ર૦ “કાળગ્રહણ વિગેરે વિધિ પૂર્વક ઉત્તરાધ્યયનસૂત્ર વિગેરે ગણવા જોઈએ,” ઈત્યાદિક વિધિ નસચવાતી હોવાથી સાધુઓ

૭૧

ઓસન્ના ગણાય ? કે નહિ ? એમ કોઈ પૂછે, તો શો ઉત્તર આપવો ?

ઉ૦ “વસ્તિનું” શોધન વિગેરે વિધિ સાચવીને ઉત્તરાધ્યયન વિગેરેનો પાઠ પણ થાય.” એમ સુવિહિત પુરુષોની આચરણ સામાચારીમાં જ બતાવી છે, તેથી સાધુઓ ઓસન્ના કેમ કહેવાય ? એવો ઉત્તર આપવો. ૨-૧-૩૬-૧૭૨

પ્ર૦ અગીઆરમી પડિમામાં શ્રાવક સામાયિકમાં જાવ નિયમ વા એવો પાઠ કે જાવપઢિમં વા એવો પાઠ ઉચ્ચરે ?

તેમજ-પાંચમી વિગેરે પડિમા વખતે આઠમ વિગેરે તીથિમાં રાત્રિએ કાઉરસગ કરે છે, તેમ ૧૧ મી પડિમામાં કાઉરસગ કરે ? કે નહિ ?

ઉ૦ ૧૧ મી પડિમામાં શ્રાવકે જાવ પઢિમં એવો પાઠ સામાયિકમાં ઉચ્ચરવો, અને કાઉરસગ પણ કરવો જોઈયે. ૨-૧-૩૭-૧૭૩

પ્ર૦ આચાર્યોની: ઉપાધ્યાયોની: અધમ આચાર્યોની: સાધુ-સાધવી: શ્રાવક અને શ્રાવિકાઓની જ સંખ્યા દુઃપસહસૂરિ સુધીની દીવાલીકલ્પ વિગેરેમાં કહી છે, તે કઈ વિવક્ષાએ કહી છે ? કમકે-“ પાંચમા આરાના દીવસો થોડા છે, અને સંખ્યા મોટી કહી છે.” એમ લોકો પૂછે છે, તેનો શો ઉત્તર આપવો ?

ઉ૦ આ ભરતક્ષેત્રમાં પાંચમા આરાનો અલ્પકાળ છે, છતાં ભૂમિ ઘણી છે, તેથી બહુ ક્ષેત્રમાં સાધુ વિગેરેનો સંભવ હોવાથી દીવાળીકલ્પ વિગેરેમાં કહેલી યુગપ્રધાન વિગેરેની સંખ્યાની પૂર્તિ થતે છે, પરંતુ તે પૂર્તિ આપણે જાણેલા સાધુ વિગેરેથી થાય નહિ, એમ જાણવું. ૨-૧-૩૮-૧૭૪

પ્ર૦ કેવલિ ભગવંતને પદ્ધરો હોય ? કે નહિ ?

૭૨

ઉં પદ્ધરો હોવાનું ચોકખું પ્રગટપણે જણાય છે, કેમકે પરિશિષ્ટ પર્વમાં ચોથા સર્ગને છેડે કહ્યું કે—

“ નિર્વાણ સમય પ્રાપ્ત થયો, ત્યારે સંપૂર્ણ સો વર્ષવાળા સુધર્મા સ્વામી એ જંબૂસ્વામીને ગણના અધિપતિ બનાવ્યા, જંબૂસ્વામીએ પણ તીવ્ર તપ તપતાં કેવલજ્ઞાન પામી ભવ્ય પ્રાણીઓને બોધ પમાડ્યો. વીરભગવાનના મોક્ષના દીવસથી ચોસઠ વર્ષ ગયાં, ત્યારે જંબૂસ્વામી કાત્યાયન ગોત્રીય પ્રભવ સ્વામીને પોતાના સ્થાને સ્થાપી કર્મક્ષય કરી, મોક્ષે ગયા,” આ વચનને અનુસારે પદ્ધરો હોય. ૨-૧-૩૯-૧૭૫ ॥

પ્ર૦ હે ભગવાન! એક જીવને એક ભવમાં કેટલા જીવો પુત્ર પણે થાય ?

હે ગૌતમ ? જઘન્યથી—એકઃ એઃ અથવા ત્રણઃ અને ઉત્કૃષ્ટથી લાખ પૃથક્ત્વ પુત્ર પણે પ્રાપ્ત થાય છે. ” એમ ભગવતીસૂત્રના શતક બીજાના પાંચમા ઉદ્દેશમાં છે. આમાં એક ભવગ્રહણ એ શબ્દનો અર્થ શો થાય છે ?

ઉં એક સમયમાં સય-સહસ્સ-પુહુત્તં આ વાક્યમાં પૃથક્ત્વ શબ્દ છે, તેનો અર્થ બહુ થાય છે. જે તેમ ન હોય, તો તેની ટીકામાં—“એક સંયોગમાં પણ માછલાં વિગેરેની ઉત્પત્તિ અને નિપજવું લાખ પૃથક્ત્વનું કહ્યું, અને મનુષ્યોની ઉત્પત્તિ તેટલીજ બતાવી છે, તો આખા ભવની તો વાતજ શી કરવી ? તેથી દિવસ-સુહુત્ત-પહુત્તે ઇત્યાદિકની પેઠે જાતિ વાચક હોવાથી એક વચનમાં સમજવો. ॥ ૨-૧-૪૦ ॥૧૭૬॥

પ્ર૦ આઉળ (આવળ) ના દાતણમાં કેટલાકો બહુ દોષ કહે છે,

૭૩

તે સત્ય છે ? કે નહિ ? તેમજ આવલના દાતણમાં ખોરડી આવ-
લના દાતણ કરતાં જીવો અદ્ય છે ? બહુ છે ? કે તુલ્ય છે ?

ઉં પન્નવણુના ૧લા પદમાં ગુચ્છાધિકારમાં આવલના મૂલ-કંદ-
-ખંધ-છાલ-શાખા-અને પ્રવાલઃ એ દરેકમાં અસંખ્યાત
જીવ કહ્યા છે, તે અનુસારે ખોરડી અને ખાવળમાં પણ છ
સ્થાનકોમાં અસંખ્યાત જીવો સંભવે છે, પણ ન્યૂન કે અધિક
સંભવતા નથી. ॥ ૨-૧-૪૧ ॥ ૧૭૭ ॥

પ્રં લન્દિકનો પાંચનો ગણ હોય, પરંતુ તેના કદપનો કેટલો
કાળ હોય ? પરિહાર વિશુદ્ધિતપની પેઠે ૧૮ માસનો કાળ હોય
કે ન્યૂનાધિક હોય ?

ઉં યથાલન્દિક તપના કાળપ્રમાણમાં તો પરિહાર વિશુદ્ધિક
સાધુની ભલામણનું વાક્ય પંચકલ્પચૂર્ણિ વિગેરેમાં જોવામાં
આવે છે, તેથી અઢાર માસ સંભવે છે. ૨-૧-૪૨-૧૭૮ ॥

૨

પણ્ડિતશ્રી રવિસાગર ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો

પ્રં ગુરુ સંખંધી થૂલ (દેરી) કરાવવાના અક્ષરો કયા અંથમાં છે ?

ઉં ગુરુમહારાજની દેરી કરાવવા બાબતના પાઠો ઘણા અંથોમાં છે,
તે નીચે મુજબ જાણવા—

નિઘ્વાણં ચિદ્ગાગિહ, જિણસ્સ ઇક્વાગ-સેસયાણં ચ ।

સકહાથૂમ જિણહરે જાયગ તેણાહિ અગ્ગિત્તિ ॥ ૬૬ ॥

થૂમસયમાડઆણં, ચડવીસં ચેવ જિણહરે કાસી ।

સઘ્વજિણાણં પડિમા, વણ્ણ-પમાણેહિં નિઅણ્હિ ॥ ૬૭ ॥

૭૪

આ બે ગાથા આવશ્યકનિર્યુક્તિમાં દ્વિતીયવરવરિકા ને છેડે છે.

તેમજ—“ ભરત મહારાજ એ થૂભો અને ભગવાનને ઉદેશીને સિંહનિષધા નામનું જિનમંદિરઃ વાર્ધાંકિ રત્નપાસે એક યોજન લાંબુ અને ત્રણ ગાઉ ઉંચું - કરાવ્યું, અને પોત પોતાના પ્રમાણવાળી ચોવીસ જિનની પ્રતિમા જીવા-ભિગમસૂત્રમાં બતાવેલ પરિવાર યુક્ત બનાવી, તેમજ, સો-ભાઇઓની (ઋષભદેવ ભગવાન સાથે) પ્રતિમાઓઃ અને પોતાની પ્રતિમા એમ ૧૦૦ થૂભો કરાવી. કોઈ પણ આશાતના ન કરે, તે માટે લોઢાના યંત્રપુરુષો અને દ્વારપાલો બનાવ્યા.” ઇત્યાદિક હારિભદ્રી આવશ્યકની ટીકામાં નિઝાણ એ ગાથાના વ્યાખ્યાનમાં છે. તથા સો થૂભો ભાઇઓની કરાવીઃ ઇત્યાદિ થૂમસયંમાડઆણં-આ ગાથાના વ્યાખ્યાનમાં છે, તેમજ આવશ્યક ચૂર્ણિમાં—“ ભાઇની ત્યાંજ પડિમા કરાવે છે, અને પોતાની પણ પડિમા સેવા કરતી કરાવે છે, અને સો થૂભો-એક તીર્થંકરની અને ૯૯ ભાઇઓની કરાવે છે અને તેની આશાતના કોઈ ન કરે, માટે લોઢાના મનુષ્યો યંત્ર મય સ્થાપ્યા.”

આ પ્રકારે પૂર્વોક્ત ગાથાના વ્યાખ્યાનમાં છે.

તથા, જંબુદ્વીપ પન્નત્તિમાં-કહ્યું છે કે—“ તે વાર પછી શકેન્દ્ર દેવરાજ એ ધણા ભવનપતિ વિગેરે દેવોને કહ્યું કે—“ હે દેવાનુપ્રિય તમો જલ્દી સર્વ રત્નમય બહુજ મોટા થૂભોને બનાવો. એક ભગવંતની ચીતા ઉપર એક ગણધરની ચીતા ઉપર અને એક બીજા મુનીઓની ચીતા ઉપર બનાવો, તેથી તેઓએ થૂભો બનાવ્યા ” ઇત્યાદિ—

૭૫

તેમજ શ્રી હેમચંદ્રસૂરિકૃત આદીશ્વર ચરિત્રમાં પણ ઉપર પ્રમાણે લખેલ છે.

તેમજ શ્રાવક પ્રતિક્રમણસૂત્ર ટીકામાં સંસ્વાકંચ એ ગાથાના વ્યાખ્યાનમાં પણ કહ્યું છે કે—“લૌકિક તથા લોકોત્તર દેવગુરુ વિષયક ચાર પ્રકારના મિથ્યાત્વના અધિકારમાં—લોકોત્તર દેવગત મિથ્યાત્વ તો અન્યદર્શનીએ ગ્રહણ કરેલ જિન-પ્રતિમાનું પૂજન વિગેરે કરવું, અને સપ્રભાવી શાંતિનાથ-પાર્શ્વનાથ વિગેરેની પડિમાની આ લોકને અર્થે યાત્રા વિગેરે માનતા કરવી, તે છે. અને લોકોત્તર ગુરુ વિષયક મિથ્યાત્વ તો—લોકોત્તર વેષમાં પાસત્યા વિગેરે રહ્યા હોય, તેમને ગુરુબુદ્ધિએ વંદન વિગેરે કરવું, અને ગુરુ દેરી વિગેરેની આ લોકના અર્થ માટે યાત્રા માનવી વિગેરે કરવું, તે લોકોત્તર ગુરુવિષયક મિથ્યાત્વ છે.”

આ પ્રકારે બીજા અંથોમાં પણ થૂલ કરાવવાના પાઠ છે.

તેમજ મથુરાનગરીમાં શ્રી જંબુસ્વામી-પ્રભવસ્વામિ વિગેરે આચાર્યોના પરબ થૂલો છે. તથા સોમસુંદરસૂરિ સુમ-તિસાધુસૂરિ વિગેરેના થૂલો હાલકાળના ઘણા મુનિવરોએ દેખેલા છે. માટે આ વિષયમાં કાંઈ પણ શંકા કરવી નહિ.

॥ ૨-૨-૧-૪૩-૧૭૯ ॥

પ્ર૦ ગુરુપગલા પાસે પ્રતિક્રમણ વિગેરે ક્રિયા કરવી સુઝે? કે નહિ?

ઉ૦ ફક્ત દેવવંદન ક્રિયા વિના બીજી પડિક્રમણ વિગેરે ક્રિયા કરવી કલ્પે છે, પાદુકા પુષ્પ વિગેરેએ પૂજાય છે, માટે પ્રતિક્રમણ વિગેરે કરવું કેમ સૂઝે? એમ શંકા લાવવી નહિ. કેમકે પુષ્પાદિકોએ કરી પૂજાલી જિનપ્રતિમા સમક્ષ પણ કરાતી પડિક્રમણ વિગેરે ક્રિયાઓ કરવી સૂઝે છે. ॥ ૨-૨-૨-૪૪ ॥ ૧૮૦ ॥

૭૬

પ્ર૦ શંખશ્રાવકના ઘરે પુષ્કલી શ્રાવકે પોસહશાલામાં જઈ ધરિયાવહીયા પડિક્કમી, તે શા માટે પડિક્કમી ?

ઉ૦ તે કરેલી ધરિયાવહિયાનો હેતુ ભગવતીસૂત્રમાં કહ્યો નથી, માટે તેનો નિર્ણય કેવી રીતે કરી શકાય ? વળી આ ચરિતાનુવાદ છે, પણ વિધિવાદ નથી, તેથી આ વિધિ બધાએ આચરવો નહિ. ॥ ૨-૨-૩-૪૫ ॥ ૧૮૧ ॥

પ્ર૦ દેવલોકથી અહીં આવતા દેવોનો નીકળવાનો જ માર્ગ નક્કી બતાવ્યો છે, તે માર્ગથી આવે ? કે બીજા માર્ગથી ?

ઉ૦ જોકે દેવો અચિંત્ય શક્તિવાળા હોવાથી બધા રસ્તાઓથી અહીં આવી શકે છે, તો પણ સિદ્ધાન્તમાં “પ્રાયઃ કરીને નિર્ચાણ-માર્ગથી દેવોનું આવવું થાય છે.” તેમ કહેલ છે. ૨-૨-૪-૪૬ ॥ ૧૮૨ ॥

૩

વૃદ્ધપણિડત કમલવિજયગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ મનુષ્યલોકની બહાર રહેલા સિંહ વિગેરે માંસાહારી હોય ? કે-યુગલિક્ષેત્રના સિંહ વિગેરેની માફક પૃથ્વી ફલ વિગેરે ખાનારા હોય ?

ઉ૦ મનુષ્યલોક બહારના સિંહ વિગેરે સમુદ્રાદિકના માછલાં પેઠે પ્રાયઃ કરી માંસભોજી હોય, એમ સંભવે છે, પણ ભોગભૂમિના સિંહ વિગેરેની પેઠે પૃથ્વીઃવનસ્પતિઃ ભોજી હોતા નથી. કેમકે-જમ ભોગભૂમિના વાધ વિગેરેને અદ્વપકષાય હોય છે, અને પૃથ્વીઃવનસ્પતિકાય વિગેરેનો વિશિષ્ટ રસ પરિણામ હોય છે, તેમ બીજા ક્ષેત્રોનો નથી એ એ સંભાવનાનું કારણ છે. આ વિષયના વિશેષ અક્ષરો જોવાનું સ્મરણમાં નથી. ॥ ૨-૩-૧-૪૭-૧૮૩ ॥

૭૭

૪

વૃદ્ધ પશ્ચિત્ત કનકવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરે

પ્ર૦ અયિત્ત ભોજન વિગેરે ચારમાં રાત્રિએ ત્રસ તથા થાવરજીવો ઉપજે છે ? કે નહીં ?

ઉ૦ તજ્જોગિઆણ જીવાણં તહા સંગાઈમાણય ।
નિસિમત્તે વહા દિદ્ધો સઽવ્વદંસીહિં સઽવ્વહા ॥

“ તે યોનિવાળા જીવોનો તથા ઉડીને પડતા જીવોનો રાત્રિ-ભોજનમાં વધ સર્વજ્ઞોએ સર્વ પ્રકારે જોયો છે ॥

આ શ્રાદ્ધદિન કૃત્યના વચનથી, અને—

અઽઽઽઽ તિહુઅણનાહો દોસો સંસત્તિ હોઈ રાઈણ ।
અત્તે તગંધરસા રસેસુ રસિઆ જિઆ હુંતિ ॥

“ ત્રિભુવનનાથ રાત્રિમાં સંસક્રિત દોષ કહે છે. ભોજનમાં તેવા રસગંધવાળા જીવો અને રસોમાં રસપરિણામી જીવો હોય છે—”

આ છૂટક પાનાની ગાથા છે. તે અનુસારે સ્થાવર જીવોની ઉત્પત્તિ સંભવે છે, પણ રાત્રિના સંબંધથી ત્રસ જીવોની ઉત્પત્તિ ન હોય. એમ સંભવે છે. ॥ ૨-૪-૧-૪૮ ॥ ૧૮૪ ॥

પ્ર૦ અલેપ કૃત વસ્તુની અંદર ભોણુ વગરના શેટલીઃ ખાખરાઃ અને ફલ વિગેરે ગણાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ ધણા અંથોમાં અલેપ શબ્દે કરી વાલઃ ચણાઃ વિગેરે બતાવ્યા છે, અને બૃહત્કદપ ભાષ્યટીકામાં તો “ ભોણુ વિનાની શેટલીઃ ખાખરાઃ સાથેનાઃ વિગેરે અલેપમાં કદપે ” એમ બતાવ્યું છે.
૨-૪-૨-૪૯ ॥ ૧૮૫ ॥

પ્ર૦ શ્રદ્ધાવાળાઓને આગમ લણવાનો નિષેધ કયા કયા આગમમાં તથા પ્રકરણોમાં કહ્યો છે ?

ઉ૦ સમવાયાંગ સૂત્રમાં સાધુઓને આગમ લણવાનો અધિકાર છે. કેમકે—તેમાં આચારાંગ સૂત્ર વિગેરેના ઉદ્દેશકાલ વિગેરે કહ્યું છે, તે સાધુઓનેજ ધટે છે. તેમજ—

**તિવરિસ પરિયાઅસ્સ ડ, આચારવકવ્વનામમદ્ધયણં ।
ચવરિસસ્સ ય સમ્મં સૂઅગહં નામ અંગં ॥**

“ત્રણ વરસના પર્યાયવાળાને નિશીથ અધ્યયન—ચાર વર્ષ પર્યાયવાળા ને. સમવાયાંગ—સૂયડાંગ લણવાય છે.” ઇત્યાદિક. સાત ગાથા પંચવસ્તુમાં કહી છે, અને આમાં પણ આચારાંગની યોગ્યતાને આશ્રયીને સાધુઓને જ દીક્ષાપર્યાયના વરસો ચોકસ પણે કહ્યા છે. આ અર્થ વ્યવહાર ગ્રંથમાં પણ છે. આ પ્રમાણે સૂયડાંગ સૂત્રમાં **ગેહે દીવમપાસંતા એ અક્ષરો** છે. માટે સાધુઓજ આગમ લણવાના અધિકારી છે. પણ શ્રાવકો નથી. ૨-૪-૩-૫૦-૧૮૬ ॥

પ્ર૦ શ્રાવકોને તિવિહાર દુવિહાર પરચક્ષ્ણાણમાં પાણી અને સ્વાદિમ લક્ષ્ય છે ? કે નહિ ?

ઉ૦ શ્રાવકોને તિવિહાર દુવિહારમાં પાણી અને સોપારી વિગેરે લક્ષ્ય છે. પરંતુ આટલો તકાવત છે કે—જણે સવારનું તિવિહાર પોરસી વિગેરે પરચક્ષ્ણાણ કર્યું હોય, તેને એકાસણા વિગેરેના વખતે બેઠો હોય ત્યાં સુધી સ્વાદિમ કલ્પે, પણ ઉઠી ગયા પછી ન કલ્પે. અચિત્ત પાણી તો બંધામાં કલ્પે છે, અને દુવિહારમાં તો બંન્નેય લક્ષ્યપણે સંભવે છે. સાંજ તિવિહાર પરચક્ષ્ણાણમાં પાણીના આગારનો ઉચ્ચાર નથી. તેથી સચિત્ત પાણી પણ કલ્પે છે. ॥ ૨-૪-૪-૫૧ ॥ ૧૮૭ ॥

૭૬

પ્ર૦ લોકાન્તિક દેવો એકાવતારી છે ? કે નહિ ?

ઉ૦ એકાવતારીજ હોય, એવો એકાન્ત જાણેલો નથી. ॥ ૨-૪-૫-૫૨ ॥ ૧૮૮ ॥

પ્ર૦ ચતુસદ્ધિકરિ સહસ્તેતિ-આ ગાથાનો અર્થ બતાવવા કૃપા કરશે ?

ઉ૦ “ચોસઠ હજાર હાથીઓ” એ અર્થ છે. તે કેવા સ્વરૂપવાળા છે ? આઠ દાંતોએ કરી સહિત જે હોય તે સાષ્ટદન્તવાળા કહેવાય. એવા આઠ મસ્તકો. ચોસઠ ગુણ કરેલા છે. આઠ દાંત સહિત આઠ મસ્તકો જેઓના તે ચતુષ્ષટ્સાષ્ટદન્તશિરસઃ કહેવાય. અહીં મધ્યમ પદ લોપી સમાસ જાણવો, આઠને ચોસઠે ગુણીએ ત્યારે ૫૨ થાય. તેટલા દરેક હાથીને મસ્તક છે, તેમજ એક-એક દાંતમાં આઠ આઠ વાવડી છે ॥ ૨-૪-૬-૫૩ ॥ ૧૮૯ ॥

પ્ર૦ પદ્મવળ વિલેવળ ઇતિ આ ત્રણ ગાથામાં ધ્વજ અને અષ્ટ-મંગલો દેખાતા નથી. હમણાં તો પૂજા અવસરે કરાય છે, તેનું શું કારણ ?

ઉ૦ આ ત્રણ ગાથામાં ધ્વજ અને અષ્ટમંગલોનું ઉપલક્ષણથી ગ્રહણ કરવું, કેમકે આપણી અવિચ્છિન્ન પરંપરાથી આવેલો સ્નાન વિધિ નિર્મૂલ ન હોય, એમ સંભવે છે. ॥ ૨-૪-૭-૫૪ ॥ ૧૯૦ ॥

પ્ર૦ અરિહંત મહારાજઓના જન્માભિષેકમાં દેવોના શરીરો કેટલા ઉંચા હોય ?

ઉ૦ જન્માભિષેકમાં દેવોના શરીરો અભિષેક કરતા જિનેશ્વરના કાળના મનુષ્યના શરીર જેવડા હોય એમ સંભવે છે. ॥ ૨-૪-૮-૫૫ ॥ ૧૯૧ ॥

પ્ર૦ કલ્પસૂત્રમાં ચોમાસામાં સક્કોસં જોયણં મિત્ત્વાયરિયાણં ગંતુ પઢિનિયત્તણ-

૮૦

“ પાંચ ગાઉ ભિક્ષાચર્યાના માટે જઈ આવવું કલ્પે ”

એમ પાઠ છે. તે અનુસારે ચૈત્ય અને ગુરુવંદન માટે જઈ આવવું કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ ભિક્ષાચરિયાએ એ પદ અન્યનું સૂચક છે. તેથી ચૈત્ય:ગુરુ-વંદન માટે જઈ આવવું કલ્પે છે. કેમકે આવશ્યક હારિ ભદ્રી ટીકામાં દ્વિક્રિયાનિન્હવે શરદકાળમાં નદી ઉતરવા પૂર્વક ગુરુવંદન આદિ કરેલું દેખાય છે. પરંતુ પ્રવૃત્તિ નથી: ॥ ૨-૪-૯-૫૬ ॥ ૧૯૨ ॥

પ્ર૦ તમામ પર્યટ્કષ્પાણુમાં અન્નત્યજ્ઞા મોગેણ આ આગાર કહેલો છે. પરંતુ પાણસ્સ લેવેગ વા ઈત્યાદિકમાં કેમ ન કહ્યો ?

ઉ૦ પાણસ્સ લેવેગ વા-આ પર્યટ્કષ્પાણુમાં તે આગાર કહેવાતો નથી, તેનું કારણ શાસ્ત્રમાં જોયાનું સાંભરતું નથી. પડાવશ્યકસૂત્રમાં પણ તે આગાર વિનાજ પાણુસ્સનો પાઠ દેખાય છે. ॥ ૨-૪-૧૦-૫૭ ॥ ૧૯૩ ॥

પ્ર૦ મહાનિશીથના યોગ વઘ્યા વગરના સાધુ પાસે શ્રાવિકા ઉપધાનની ક્રિયા શરીરની અસજ્જાયમાં કરી શકે ? કે નહિ ?

ઉ૦ અંતરાય છતાં પણ શ્રાવિકાને મહાનિશીથના યોગવાળા પાસેજ ઉપધાન ક્રિયા કરવી પડે. બીજા પાસે ન થાય. ॥ ૨-૪-૧૧-૫૮ ॥ ૧૯૪ ॥

પ્ર૦ તીર્થંકરદેવોનું ચતુર્મુખપાણું સમવસરણુ સિવાયની દેશનામાં હોય ? કે નહિ ?

ઉ૦ દાનશીલ તપોમાવ૦ આ શ્લોકની ટીકાના અનુસારે સમ-વસરણુમાં દેશના અવસરે તીર્થંકર દેવોનું ચાર મુખપાણું સંભવે છે [તે સિવાય ચાર મુખે દેશના હોતી નથી.] ॥ ૨-૪-૧૨-૫૯ ॥ ૧૯૫ ॥

પ્ર૦ તિર્યચ અને મનુષ્યોને લેશ્યાની સ્થિતિ અંતર્મુદૂર્તની હોય છે, એજ પ્રકારે યુગલીયાઓને પણ લેશ્યા સ્થિતિકાલ હોય ? કે ભિન્ન હોય ?

ઉ૦ યુગલીયાઓને પણ સામાન્ય તિર્યચ મનુષ્યની પેઠે લેશ્યાસ્થિતિ કાલ અંતર્મુદૂર્તનો હોય, એમ પન્નવણાસૂત્રની ટીકા વિગેરેમાં કહેલ છે. ॥ ૨-૪-૧૩-૬૦ ॥ ૧૯૬ ॥

પ્ર૦ જમ સૂક્ષ્મ નિગોદના ક્ષુદ્ધક ભવો કહેવાય છે. તેમ બાદર નિગોદના ક્ષુદ્ધક ભવો કહેવાય કે નહિ ?

ઉ૦ સૂક્ષ્મ નિગોદની પેઠે બાદર નિગોદના પણ ક્ષુદ્ધક ભવો સંભવે છે ॥ ૨-૪-૧૪-૬૧ ॥ ૧૯૭ ॥

પ્ર૦ સંગ્રહણીસૂત્રમાં મનુષ્યદ્વારમાં

ગભ્ને મુહુત્ત ઘારસ રૂઝરે ચડવીસ વિરહ ડકોસો-

ગર્ભજ મનુષ્યનો ૧૨ મુદૂર્ત અને સંભૂર્ધિમ મનુષ્યનો ૨૪ મુદૂર્તનો ઉત્કૃષ્ઠી વિરહકાલ હોય છે.”

એમ છે, તો સતત ગર્ભજ મનુષ્ય છતાં સંભૂર્ધિમ મનુષ્યનો વિરહકાલ કેમ સંભવે ?

ઉ૦ ગર્ભજ મનુષ્યો નિરંતર હોય, છતાં પણ સંભૂર્ધિમ મનુષ્યોનો ૨૪ મુદૂર્તનો વિરહકાલ કોઈ અવસરે સંભવે છે. કેમકે-પહેલાં ઉત્પન્ન થયેલાનો અંતર્મુદૂર્તકાલ પૂરો થયે છે, નવા ઉત્પન્ન ન થાય તેવો કોઈ કાળ આવી જાય છે. તે વખતે એક પણ હોય નહિ, માટે ઘટે છે, એમ જીવસમાસ ટીકામાં કહ્યું છે. ॥ ૨-૪-૧૫-૬૨ ॥ ૧૯૮ ॥

પ્ર૦ ક્ષુદ્ધકભવના વિચારમાં ૨૫૬ આવલીકાઓએ, અને ૩૭૭૩ અંશોએ, એક ક્ષુદ્ધકભવ બતાવ્યો છે. અને એક આવલીકાના

૮૨

૩૭૭૩ અંશે બતાવ્યા. તો આ બે ઠેકાણે બતાવેલ. ૩૭૭૩ અંશોનું કાળ માન કેટલું બાણવું ?

ઉ૦ આવલીકાએ માપેલ ક્ષુદ્ધિકલવના વિચારમાં-શ્વાસોચ્છવાસ અને મુદ્ગર્તાદિકમાં- ક્ષુદ્ધિકલવો અને આવલિકાઓની સંખ્યા કરવાને ઈચ્છેલી છે, અને ૩૭૭૩ શ્વાસોચ્છવાસે એક મુદ્ગર્ત થાય છે, તેથી ગણતરીની મુલભૂતાને માટે ૩૭૭૩ નો ભાજકરાશિ કલ્પી કાઢ્યો છે, હવે તે બંનેય ઠેકાણાના અંશોનું કાળમાન જુદુ છે. આવલીકાના ૩૭૭૩ અંશોનું કાળમાન અસંખ્યાતા સમય છે, અને ક્ષુદ્ધિકલવના ૩૭૭૩ અંશોનું કાળમાન ૨૫૬ આવલીકા છે. કેમકે-૨૫૬ આવલીકાએ એક ક્ષુદ્ધિકલવ થાય છે. ॥ ૨-૪-૧૬-૬૩ ॥ ૧૯૯ ॥

પ્ર૦ વીરભગવંતનું ૭૨ વર્ષનું આયુષ કહેલું છે, તે જન્મદીવસથી ? કે ગર્ભની ઉત્પત્તિથી ? કેમકે-તેનો વિચાર કરતાં મેળ ખાતો નથી, માટે કેવી રીતે છે ?

ઉ૦ જન્મોત્તરી વિગેરેની અપેક્ષાએ તો જન્મથી છે, પણ પરમાર્થથી તો ગર્ભની ઉત્પત્તિથી ગણાય છે. બતાવેલ ૭૨ ના આંકમાં તો ન્યૂન અથવા અધિક માસ દીવસોની વિવક્ષા કરી નથી, તેથી વિસંવાદ આવતો નથી. ॥ ૨-૪-૧૭-૬૪ ॥ ૨૦૦ ॥

પ્ર૦ અણહારી વસ્તુઓમાં લિંબડા વિગેરેને ગણાવ્યા છે, તો લીલું હોવા છતાં તે અણહારીમાં લેવું કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ અણહારીમાં લીલા લીંબડા વિગેરે પણ કલ્પે છે. ॥ ૨-૪-૧૮-૬૫ ॥ ૨૦૧ ॥

પ્ર૦ વડઃ આકડાઃ પંચાંગુળના (મોટા) પાંદડાઓ તોડેલા હોય કે પોતાની મેળે ખરી પડેલા હોય, તે મુદ્ગર્ત પછી અચિત્ત થાય ? કે નહિ ?

૩૦ બિંદમિ મિલાયમિ નાયવ્વં જીવ-વિપ્પજદં-

“ ડીટીઉં કરમાઈ બય, સારે તે પાંદડા જીવરહિત બણવા.”

આ વચનથી તોડેલા હોય, કે સ્વયં પડી ગયા હોય, તે પાંદડાં અચિત્ત થાય છે, પરંતુ કાળનિયમ બતાવ્યો નથી.

૨-૪-૧૯-૬૬ ॥ ૨૦૨ ॥

૫૦ મજ્જે મહુમ્મિ મંસંમિ, નવળીયંમિ ચત્થણ ।

उप्पज्जंति असंखा, तच्चवणा तत्थ जंतुणो ॥ १ ॥

મદિરા, મધ, માંસ અને માંખણમાં અસંખ્યાતા જીવો તે વર્ણવાળા ઉપજે છે, આ ચારમાં જ જીવો ઉપજે તે કેટલી ઇંદ્રિયવાળા હોય ?

૩૦ મદિરા: મધ: અને માંખણ:માં બેઇંદ્રિય જીવો ઉપજે, અને માંસમાં બાહરનિગોદ રૂપ એકેન્દ્રિયો અને બેઇંદ્રિયો ઉપજે, અને મનુષ્ય માંસમાં તો બાહરનિગોદ એકેન્દ્રિયો અને બેઇંદ્રિયો અને સંભૂર્ઞિમ પંચેન્દ્રિય મનુષ્ય ઉપજે છે, એમ શાસ્ત્રવચન મુજબ સંભવે છે. ॥ ૨-૪-૨૦-૬૭ ॥ ૨૦૩ ॥

૫૦ માંસના અધિકારમાં યોગશાસ્ત્રમાં કહ્યું કે-માંસમાં તરતજ સંભૂર્ઞિમ અનન્ત જીવો ઉપજે છે, તો તે અનન્ત જીવો કયા ?

૩૦ નિગોદજીવો અનન્તા ઉપજે, એમ યોગશાસ્ત્રમાં કહેલું છે. ॥ ૨-૪-૨૧-૬૮ ॥ ૨૦૪ ॥

૫૦ સંસજ્જીવ-સંઘાતં મુજ્જાના નિશિ મોજનં

રાત્રે જીવ સમુહના સંસર્ગવાળું ભોજન કરનારા મૂઠો રાક્ષસો થકી અધિક કેમ ન ગણાય ?

આ શ્લોકથી કેટલાકો ચારે આહારોને સરખા જીવ સંસર્ગવાળા કહે છે, પરંતુ આમાં કાંઈ ફેરફાર હોય ? કે નહિ.

૩૦ જીવોનું ઉપજવું ચારે આહારોમાં પણ સરખું હોતું નથી. ॥ ૨-૪-૨૨-૬૯ ॥ ૨૦૫ ॥

૮૪

પ્ર૦ પૌષ્ઠ ઉચ્ચરવાના પાઠમાં **દેસજો** એ પદ આહારપૌષ્ઠમાંજ બોલાય છે, પણ શરીર સત્કાર વિગેરેમાં બોલાતું નથી, તેથી પોતાના શરીરનું વૈયાવચ્ચ: વિલેપન: આદિ પોતે કરવું, કે બીજા પાસે કરાવવું કદપે ? કે નહિ ?

ઉ૦ પોસાતીયોને કારણ સિવાય વિલેપન વિગેરે પોતે કરવું કે બીજા પાસે કરાવવું કદપે નહિ, જો કોઈ બીજો ભક્તિથી કરે, તો કદપે પણ છે. ॥ ૨-૪-૨૩-૭૦ ॥ ૨૦૬ ॥

પ્ર૦ દેવોને અવધિ વિગેરે જ્ઞાન હોવાથી પૂર્વ ભવમાં ભણેલ અથવા નહિં ભણેલ ચૈદ પૂર્વ વિગેરે શ્રુત સાંભવે ? કે નહિ ?

ઉ૦ દેવોને અવધિજ્ઞાન આદિ હોવાથી પ્રાયે કરી અગીઆર અંગનું જ્ઞાન સાંભરે છે. બાકીનું સ્મરણ હોતું નથી. કેમકે—**મહા ભાષ્યમાં** તથા **ટીકામાં** કહ્યું છે કે—

ચોદસ પુદ્ગલીમણુઓ, દેવત્તે તં ન સંભરઈ સધ્ધં ।

દેસંમિ હોઈ ભયણા. સદ્ગણભવે ડ ભયણા ડ ॥ ૧ ॥

“અહીં કોઈક ચૈદ પૂર્વી સાધુ કાળધર્મ પામીને દેવલોક ગયા, ત્યાં તેને પૂર્વભવમાં ભણેલ શ્રુત બધું સાંભરતું નથી, પણ એકદેશ—એટલે અગીઆર અંગનું જ્ઞાન સાંભરે છે.” એમ કલ્પચૂર્ણિનું કહેવું છે.

કોટ્યાચાર્યનું વ્યાખ્યાન તો—“દેશ સૂત્રનો અર્થ અથવા દેશ—સૂત્ર માત્ર વિગેરે સાંભરે છે.” આ વ્યાખ્યાન પૂર્વગત સૂત્રની અપેક્ષાએ સંભવે છે, નહિંતર તો **બૃહત્ કલ્પસૂત્રની** સાથે વિરોધ થઈ જાય. ૧૧ અંગોમાં પણ ભજના છે, એટલે સાંભરે એ ખરા, અને ન પણ સાંભરે, ચાલુ ભવમાં પણ ભજના છે, કેમકે—કોઈકને મિથ્યાત્વ વિગેરેની પ્રાપ્તિ

૮૫

થઈ જાય, તો શ્રુતજ્ઞાન તેજ ભવમાં પડી જાય છે, અને કોઈકને તેવું કારણ ન હોય, તો પડતા નથી. આ પ્રકારે વિશેષાવશ્ય-કની મલધારી શ્રી હેમચંદ્રસૂરિની કરેલી ટીકામાં છે.
॥ ૨-૪-૨૪-૭૧ ॥ ૨૦૭ ॥

પ્ર૦ સિદ્ધ શિલા ઉપરનું યોજન, પ્રમાણાંગુલના માપથી ? કે કોઈ બીજાથી ગણાય ?

ઉ૦ તે યોજન ઉત્સેધ અંગુલથી મપાય છે, પણ પ્રમાણ અંગુલથી નહિ, એમ જણવું ॥ ૨-૪-૨૫-૭૨ ॥ ૨૦૮ ॥

પ્ર૦ દેવલોકના પુસ્તકમાં કેવી લિપિ છે ? અને તે પુસ્તકનું શું નામ છે ?

ઉ૦ તે પુસ્તકોની લિપિ ત્યાંના વ્યવહારને આશ્રયીને સંભવે છે, અને તેનું નામ કોઈ ઠેકાણે પણ દેખ્યું નથી. ॥ ૨-૪-૨૬-૭૩ ॥ ૨૦૯ ॥

પ્ર૦ કોઈ નવા સાધુની દીક્ષા શ્રીહીરવિજય સૂરિશ્વરજી પાસે થઈ, અને અચિત્તરજ ઉડાવણીનો કાઉરસગ કરાવવો ભૂલી ગયા. તો ફેર દીક્ષા આપીને આવશ્યક વિગેરેના યોગ કરાવવા અને વડી દીક્ષા આપવી કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ ગચ્છ નાયક પાસેની દીક્ષા વખતે તે કાઉરસગ ભૂલી જવાયો હોય, તો ફેર ગચ્છનાયક પાસે દીક્ષા કર્યા વિના યોગની ક્રિયા અને વડી દીક્ષા કરવી સુઝે નહિ. ॥ ૨-૪-૨૭-૭૪ ॥ ૨૧૦ ॥

પ્ર૦ વહોરેલા પાત્રા ફરી લેખ્યા હોય, તો ચોમાસામાં વાપરવા કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ પ્રથમ વહોરેલા ફરી લેખેલા પાત્રા ચોમાસામાં વાપરવા કલ્પે છે. ॥ ૨-૪-૨૮-૭૫ ॥ ૨૧૧ ॥

૮૬

પ્ર૦ શય્યાતરના ઘરનો આહાર લીધો હોય, તેને આયંબિલનું પ્રાય-
શ્રિત્ત અપાય છે, તો તે આહાર વાપરવાવાળાને પણ અપાય ?
કે નહિ ?

ઉ૦ અંથમાં શય્યાતર પીંડ ભોગે સામાન્યથી આયંબિલ કહ્યું છે,
પરંતુ હમણા તો પરંપરાએ તેના ગ્રાહકને આંબિલ અપાય છે.
॥ ૨-૪-૨૯-૭૬-૨૧૨ ॥

પ્ર૦ વસ્તિનો માલિક દેવલોક થઈ ગયો હોય, તો કોણ શય્યાતર
ગણાય ?

ઉ૦ વસ્તિનો માલિક થઈને જ સાચવે, તે શય્યાતર થાય. ॥ ૨-૪
-૩૦-૭૭-૨૧૩ ॥

પ્ર૦ ઉપાશ્રયમાં જણે વળીઓ થાંભલા, ચંદરવા, મૂકયા હોય, તે
શય્યાતર ગણાય ? કે ભૂમિનો માલિક શય્યાતર ગણાય ?

ઉ૦ શાસ્ત્ર મુજબ બધા શય્યાતર ગણાય, પણ હાલ તો શ્રાવકોએ
જટલા શય્યાતર કરવાના નામ લખ્યા હોય, તે કરાય છે.
॥ ૨-૪-૩૧-૭૮ ॥ ૨૧૪ ॥

પ્ર૦ કોઈએ ઉપાશ્રય નિમિત્તે ધન ખરચ્યું, તેને ચાર પૂત્રો હોય, તે
સ્વર્ગવાસ પામ્યો, અને પુત્રો જુદા પડ્યા, તો તે બધા શય્યાતર
થાય ? કે તેમાંથી એક શય્યાતર થાય ?

ઉ૦ જટલા તેના માલિક હોય, તે બધા શય્યાતર થાય. ॥ ૨-૪-
૩૨-૭૯ ॥ ૨૧૫ ॥

પ્ર૦ “ પાંસર ” એટલે તાંબાના વાસણમાં નાંખેલું દુધ ખાવામાં
દોષ છે ? કે નહિ ?

ઉ૦ લોકમાં દોષ સંભળાય છે, પણ આપણા અંથ અનુસારે નથી.
॥ ૨-૪-૩૩-૮૦ ॥ ૨૧૬ ॥

પ્ર૦ છટ્ટ કરવાની શક્તિ ન હોય, તો પાંચમનો ઉપવાસ પાંચમે
કરાય ? કે સંવચ્છરીની ચોથમાં કરાય ?

ઉં શક્તિના અભાવમાં પર્યુષણની ચોથે ઉપવાસ કરવાથી સરે છે.
કેમકે—શ્રીહોરવિજય સૂરીશ્વરે પ્રસાદી કરેલ પ્રશ્ન સમુચ્ચય
અંથમાં તેજ પ્રમાણે કહેલ છે. ॥ ૨-૪-૩૪-૮૧ ॥ ૨૧૭ ॥

પ્ર૦ “જમ માણા વિગેરે માપોએ કોઈક પુરુષ સર્વધાન્ય માપે, તેમ
અસદ્ભાવ કલ્પનાની પ્રરૂપણાએ કરી લોક જવડા માપે કરીને
કોઈ અજધન્ય ઉત્કૃષ્ટ અવગાહનાવાળા પૃથ્વીકાય જીવોને જે
માપે, તો પૃથ્વીકાય જીવો અસંખ્યાતા લોકોને પૂરે છે.” એમ
આચારાંગના પહેલા શ્રુતસ્કંધમાં પહેલા અધ્યયના બીજા
ઉદ્દેશાની ટીકામાં કહ્યું છે. તો ચાર થાવરોનું શરીર અંગુ-
લના અસંખ્યાતમા ભાગ જટલું કહ્યું છે, માટે—તે પૃથ્વીકાય
જીવો અસંખ્ય લોકોને કેવી રીતીએ પુરી શકે ?

ઉં પ્રસ્થ એટલે માણા વિગેરેના દૃષ્ટાંતમાં સામાન્ય વાત કહી છે.
પણ દરેક આકાશ પ્રદેશે એક પૃથ્વીકાય જીવને થાપવાની
કલ્પનાએ લોકરૂપ પાલો ભરવામા આવે, તો અસંખ્યાત લોકોને
ભરી દે, એમ સંભવે છે. જે એમ નહિ લઘ્યે, તો પન્નવણા
ટીકા વિગેરે બીજા અંથો સાથે વિરોધ આવે, એમ જાણવું.
॥ ૨-૪-૩૫-૮૨-૨૧૮ ॥

પ્ર૦ તિર્થચોઃ વૈક્રિય શરીર બનાવે, તે મૂલ શરીર સાથે સંબંધવાળું
હોય ? કે અસંબંધવાળું હોય ?

ઉં સંબંધવાળું હોય, અને અસંબંધવાળુંયે હોય છે. ॥ ૨-૪-
૩૬-૮૩ ॥ ૨૧૯ ॥

પ્ર૦ જ્ઞાનદ્રવ્યઃ દેવકાર્યમાં કામ લાગે કે નહિ ? જે દેવકાર્યમાં
ઉપયોગ થતો હોય, તો દેવપૂજામાં ઉપયોગ થાય ? કે પ્રાસાદ
વિગેરેમાં થાય ?

ઉં “દેવદ્રવ્યઃ ક્ષત્ત દેવના કાર્યમાં વપરાય. અને જ્ઞાનદ્રવ્યઃ જ્ઞાનમાં તથા દેવકાર્યમાં વપરાય. અને સાધારણ દ્રવ્ય સાતેય ક્ષેત્રમાં કામ આવે:” એમ જૈન સિદ્ધાંત છે. આવું ઉપદેશ સમ્પત્તિકામાં છેલ્લા ભાગમાં કહ્યું છે. માટે તે અનુસારે જ્ઞાનદ્રવ્ય. જ્ઞાનમાં, અને દેવપૂજામાં, તથા દેરાસરના કાર્ય વિગેરેમાં, ઉપયોગી થાય છે. ॥ ૨-૪-૩૭-૮૪ ॥ ૨૨૦ ॥

પ્રં સૌધર્મ વિગેરે દેવો: “મનુષ્ય અને તિર્યચમાં-અમો અમુક સ્થળે ઉપજીશું” એમ જાણે? કે નહિ?

ઉં તેવા પ્રકારનું જ્ઞાન હોય તો કોઈક જાણે, અને તેવું જ્ઞાન ન હોય તો ન જાણે. ॥ ૨-૪-૩૮-૮૫ ॥ ૨૨૧ ॥

પ્રં પ્રભાતે પ્રતિક્રમણમાં તપચિંતામણિના કાઉસ્સગમાં “ઉપવાસ વિગેરે અમુક તપ હું કરીશ” એમ ચિંતવીને કાઉસ્સગ પારે. પછવાડે કોઈકના આગ્રહથી ચિંતવેલ તપ થકી ઓછું તપ કરે, તો તેને પરચખાણનો ભંગ થાય કે નહિ?

ઉં તેને પરચખાણનો ભંગ લાગે નહિ. ॥ ૨-૪-૩૯-૮૬-૨૨૨

પ્રં નિયાણું બાંધ્યું હોય, તો સ્ત્રીરત્ન થાય? કે બાંધ્યા વિના પણ થાય?

ઉં સ્ત્રીરત્ન બંનેય પ્રકારે થાય. કેમકે આ બાબત વિશેષ કહ્યું નથી. ॥ ૨-૪-૪૦-૮૭ ॥ ૨૨૩ ॥

પ્રં દેશવિરતિ થકી ચક્રીપદ પમાય કે નહિ? તેમજ ચક્રવર્તિને ગૃહસ્થપણમાં દેશવિરતિ હોય? કે નહિ?

ઉં દેશવિરતિથી ચક્રીપદ મળે કે નહિ? તેવો નિશ્ચય જાણ્યો નથી: તેમજ ચક્રવર્તિઓને મહાપરિગ્રહ હોવાથી દેશવિરતિની પ્રાપ્તિ ન થાય. ॥ ૨-૪-૪૧-૮૮ ॥ ૨૨૪ ॥

૮૬

પ્ર૦ ગણધરોની જુદી જુદી વાચના છે, છતાં તેઓને સાંભોગિકપણું હોય ? કે નહિ ? અને સામાચારી વિગેરેમાં ભેદ હોય ? કે નહિ ? (એક માંડલીએ આહાર કરવો વિગેરે બાબતોમાં એકપણું તે સંભોગ કહેવાય).

ઉ૦ ગણધર મહારાજઓને માંહિમાંહિ વાચનાનો ભેદ હોવાથી સામાચારીનો પણ કાંઈક ભેદ સંભવે છે, અને તે ભેદ હોવાથી કાંઈક અસાંભોગિકપણું પણ સંભવે છે. ॥૨-૪-૪૨-૮૯ ॥ ૨૨૫ ॥

પ્ર૦ જિનકલ્પીઓ તેજ ભવમાં મોક્ષે જાય ? કે નહિ ? જો ન જતાં હોય ? તો તેનું કારણ શું ?

ઉ૦ જિનકલ્પીઓ તેજ ભવમાં મોક્ષ જતા નથી. કેમકે

**ન કરિંતિ આગમં તે, इत्थीवज्जो उ वेद इक्कतरो
पुद्वपडिवन्नओ पुण, होज्ज सवेओ अवेओ वा ॥१॥**

અપૂર્વ અધ્યયન કરતા નથી, પૂર્વ ભણેલ શ્રુતને તો ભૂલી ન જવાય, માટે એકાગ્રમને રૂડી પ્રકારે સંભાર્યા કરે છે. અને તેઓને જિનકલ્પના સ્વીકાર વખતે સ્ત્રી વેદને વર્જીને બેમાંથી એક વેદ પુરુષવેદઃ અથવા અસંકિલ્પ નપુંસકવેદ હોયઃ અને જણે પહેલાં સ્વીકાર કર્યો હોય, તે તો વેદવાળો હોય અથવા વેદ વિનાનો હોયઃ જિનકલ્પીને તેજ ભવમાં કેવલજ્ઞાનનો નિષેધ છે, તેથી ઉપશમ શ્રેણીમાં વેદ દબાઈ જવાથી તે અવેદિપણું હોયઃ તે વાત બૃહત્કલ્પ ટીકામાં કહેલી છે—કે—

**उवसमसेढोए खलु, वेदे उवसामिअंमि उअवेदो ।
न उ खविए तज्जम्मे, केवलपडिसेहभावाओ ॥१॥**

ઉપશમ શ્રેણીમાં વેદ શાંત થયો તેથી જિનકલ્પી અવેદી હોય છે. પણ વેદનો ક્ષય તેને ન થાયઃ કેમકે—તેજન્મમાં કેવલ-

૯૦

જ્ઞાનનો નિષેધ છે. અને ખીજ કાળમાં સવેદી હોય છે.

૨-૪-૪૩-૯૦ ॥ ૨૨૬ ॥

પ્ર૦ ભાવિ ખીજ અને ત્રીજ તીર્થ કર થનાર ઉદ્ધાયી અને સુપાર્શ્વના જીવને આંતર થોડું હોવાથી વૈમાનિક દેવની ગતિ સંભવતી નથી, અને તેવા મહાનુભાવોને નરકગતિ થઈ હોય તેમ મનાવું નથી: અને જીવનપતિ વિગેરેમાં ગયા હોય; તેમ પણ ન મનાય, કારણ કે જીવનપતિ વિગેરેથી આવેલ તીર્થ કર થાય નહિ, તેથી આ બાબતમાં શું સમજવું ?

ઉ૦ ઉદ્ધાયી અને સુપાર્શ્વનો જીવ. કઈ ગતિમાં ગયા ? તે શાસ્ત્રમાં સાંભળવામાં આવ્યું નથી, માટે તે સ્વરૂપ તો સર્વજ્ઞ ભગવાન જાણે. ॥ ૨-૪-૪૪-૯૧ ॥ ૨૨૭ ॥

પ્ર૦ આંબળા: પિંપરીમૂળ: કેરા: જીરામિશ્રિત વસ્તુ, પીપર: અને હરડે. આ વસ્તુઓ આયંબિલમાં કદપે કે નહિ ?

ઉ૦ આ વસ્તુઓ ગૃહસ્થાને આયંબિલમાં કદપે નહિ, સાધુઓને તો જીરાવાળા પાપડ વિગેરે કદપે પણ છે. એમ પ્રવૃત્તિ છે.

॥ ૨-૪-૪૫-૯૨ ॥ ૨૨૮ ॥

પ્ર૦ જમ આ ભરતક્ષેત્રમાં વીર ભગવંતના જન્મ નક્ષત્રે ભસ્મગ્રહ આવેલ છે, તેમ ખીજ ક્ષેત્રોમાં તીર્થ કરના જન્મ નક્ષત્રમાં તે આવ્યો છે કે નહિ ? તેમજ અહીં બહુ કુમતો છે, તેમ ખીજ છે ? કે નહિ ?

ઉ૦ દશેય ક્ષેત્રોમાં ભગવાનના ચ્યવન વિગેરે કદ્યાણુકો એકજ નક્ષત્રમાં થાય છે એમ આગમમાં કહેલ છે માટે ભસ્મગ્રહનું સંક્રમણ સર્વ ઠેકાણે સરખું જ છે. ॥ ૨-૪-૪૬-૯૩ ॥ ૨૨૯ ॥

પ્ર૦ આ દશેય આશ્ચર્યો ભરતક્ષેત્રમાં છે ? કે દશેય ક્ષેત્રોમાં છે ?

૯૧

ઉં દશેય ક્ષેત્રોમાં દશ દશ આશ્ચર્યો હોય છે, તેમાં કેટલાક એ જ હોય છે, અને કેટલાક જુદા હોય છે. ॥૨-૪-૪૭-૯૪॥ ૨૩૦

પ્ર૦ ફટકડી: હિંગલોક: અને સૈન્યવ: સચિત્ત હોય ? કે અચિત્ત હોય ?

ઉં ફટકડી: અને સૈન્યવ: દૂર દેશથી આવેલ હોવાથી અચિત્ત જ હોય: અને હિંગલોક તો દૂરથી આવેલ અને અકમ્પીપુરમાં બનેલ ફાસુ છે. પરંતુ આચરણથી તો સંસ્કાર કરેલો હોય. તેજ ગ્રહણ કરાય છે. ॥ ૨-૪-૪૮-૯૫ ॥ ૨૩૧

૫

પંડિત હાપર્ષિગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરે

પ્ર૦ મેરુપર્વતમાં વિકલેન્દ્રિય જીવોનો સંભાવ છે ? કે નહિ ?

ઉં કહિણં મંતે ! ચેંદિયાણં પજ્જત્તાપજ્જત્તાણં ઠાણાપન્નત્તા ?
ગોઝમા ! ઉઢ્ઢલોણ, તદેવકદેસમાણ.-

“ હે ભગવન્ ! પર્યાપ્તિઃ અપર્યાપ્તિઃ બે ઇન્દ્રિય જીવોના સ્થાનો ક્યાં કહેલાં છે ? ” હે ગૌતમ ! ઉર્ધ્વલોકમાં તેના એક દેશ ભાગમાં:

આ પ્રકારે પન્નવણા સૂત્રમાં છે. તદેકદેશભાગ એટલે “ મેરુપર્વતની વાવડી વિગેરેમાં ” ઈત્યાદિ, આ પ્રકારે તેઇન્દ્રિય વિગેરેના સૂત્રો પણ જાણી લેવા. આ પાઠને અનુસરીને મેરુ પર્વતમાં બેઇન્દ્રિય વિગેરે હોય: એમ સંભવે છે.

॥ ૨-૫-૧-૯૬ ॥ ૨૩૨

પ્ર૦ સૌધર્મ: વિગેરે દેવલોકમાં વાવડીના કમલો વનસ્પતિરૂપ હોય ? કે કાંઈ બીજા રૂપે હોય ?

૯૨

ઉં કહિણં મંતે ! બાદરવગસસહકાઈયાણં પજ્જત્તગાણં ઠાણા
પન્નત્તા ?

ગોઅમા ! ઉઢ્ઢોએ કપ્પેસુ વિમાણેસુ વિમાણાવલિઆસુ
વિમાણપત્થહેસુ—

હે ભગવન્ ! પર્યાપ્તાબ્દર વનસ્પતિ જીવના સ્થાનકો ક્યાં
ક્યાં છે ?

હે ગૌતમ ! ઉર્ધ્વલોકમાં: કલ્પોમાં: વિમાનોમાં: વિમાનની
શ્રેણીઓમાં: વિમાનના પાથડાઓમાં: કહ્યા છે.

આ વચન અનુસારે દેવલોકમાં વનસ્પતિ છે તેથી વાવડીના
કેટલાક કમલોનું વનસ્પતિપણું હોય તો જ તે વાત સંભવે છે.

॥ ૨-૫-૨-૯૭ ॥ ૨૩૩ ॥

પ્રં જ ભવ્યજીવો વ્યવહારી બન્યા તેઓને મોક્ષની પ્રાપ્તિમાં કાળ-
નિયમ છે ? કે નહિ ?

ઉં ભવ્યજીવોને વ્યવહારી થયા પછી ભવભાવના ગ્રંથને અનુસારે
વધારેમાં વધારે અનન્ત પુદ્ગલપરાવર્તન કાલ ભમ્યા
પછી મોક્ષની પ્રાપ્તિ દેખાય છે. ॥ ૨-૫-૩-૯૮ ॥ ૨૩૪ ॥

પ્રં દેવલોકમાં મિથ્યાત્વી દેવદેવીનો કેવો આચાર હોય ?

ઉં જન્મ સમકીતિ દેવોને સિદ્ધાયતનમાં જિનશ્વરની પૂજા
વિગેરે પ્રવૃત્તિ હોય છે તેમ, મિથ્યાત્વી દેવદેવીને તે જ વિમાનોમાં
રહેલ નાગ વિગેરેની પડિમાની પૂજા કરવી વિગેરે આચાર
સંભવે છે. ॥ ૨-૫-૪-૯૯ ॥ ૨૩૫ ॥

પ્રં સરસ્વતી દેવી બ્રહ્મચારી છે કે નહિ ?

ઉં ક્ષેત્ર સમાસની ટીકા અને ભગવતીસૂત્રને અનુસારે સર-
સ્વતી દેવી: વ્યન્તરના ઈંદ્ર ગીતરતિની અગ્રમહિષી છે: એમ
જણાય છે, તેથી તે બ્રહ્મચારી કહેવાતી નથી.

॥ ૨-૫-૫-૧૦૦ ॥ ૨૩૬ ॥

૯૩

પ્ર૦ વિના કારણે પણ સદોષ ભોજન કરનારને જવન્યથી પણ ચારિત્ર હોય ? કે નહિ ?

ઉ૦ “ જ કાંઈ પણ દોષિત ભોજન શ્રાવિકાએ આપવા ઇચ્છ્યું હોય, તે એકથી બીજા એમ હજાર ધરે પહોંચ્યું હોય, તે સાધુ લે, તો દુષ્પક્ષને સેવે છે. ” ઇત્યાદિક સૂચકાંગસૂત્ર વિગેરેના વચન પ્રમાણથી મુખ્યતાએ વિનાકારણે સદોષ ભોજન ચારિત્ર હોય નહિ. પરંતુ સશુકઃ નિશુકઃ પરિણામ ભેદે કરીને અને ગંભીર અને અગંભીર કારણપણું અને વિના કારણપણું હોવાથી : કેટલાકોને કથંચિત્ હોય પણ, અને ન થે હોય : આજ કારણથી પાસથા વિગેરેનો દેશ : અને સર્વ : ભેદ ધણો અધિકાર સિદ્ધાન્તમાં કહેલ છે. ॥ ૨-૫-૬-૧૦૧ ॥ ૨૩૭

પ્ર૦ જ યોનિમાં મનુષ્ય ઉપજ છે, તેમાં બેઠંદ્રિય વિગેરે ઉપજ છે, તેથી યોનિસંકર દોષ હોય કે નહિ ?

ઉ૦ મનુષ્ય અને બેઠંદ્રીય વિગેરેની એક યોનિ છતાં પણ પોતા-પોતાની જાતિમાં યોનિના એકપણાનો વ્યવહાર છે. પણ ભિન્ન જાતિમાં નથી, માટે જ-છાણા વિગેરેમાં ઉપજલા ધણા બેઠંદ્રિયાદિ કુલોને પોતાની જાતિની અપેક્ષાએ એક યોનિપણું છે, અને ભિન્ન જાતિવાળાઓને પણ પોતાની જાતિની અપેક્ષાએ એક યોનિ છે, તેથી સંકરદોષ આવતો નથી.

॥ ૨-૫-૭-૧૦૨ ॥ ૨૩૮

પ્ર૦ યોગોદ્વહનમાં રાત્રિએ અણહારી વસ્તુ લેવી કલ્પે કે નહિ ?

ઉ૦ યોગવાળાને રાત્રિએ સંઘટ્ટો ન હોવાથી કાંઈ પણ લેવું કલ્પે નહિ. સંઘટ્ટો રાત્રિએ મૂકી દીધેલ હોય અને સવારે પવેણાની ક્રિયા પછી લેવાય છે. ॥ ૨-૫-૮-૧૦૩ ॥ ૨૩૯ ॥

પ્ર૦ દેવોને ઘણી કુળકોટી ખતાવી છે, તેમાં કેવા જીવો હોય ?

૯૪

ઉં જમ મનુષ્યોમાં ઇક્ષ્વાકુ કુલો વિગેરેનું અનિયતપણું હોવાથી સમાન રૂપપણું છતાં પણ કુળકોટી સંભવે છે, તેમ દેવોમાં પણ છે, તેથી કંઈ અસંગતિ નથી. ॥ ૨-૫-૯-૧૦૪ ॥ ૨૪૦

પ્ર૦ સામગ્રી વિના કોઈ પોતાની મેળે ચારિત્ર લીએ, અને પાળે, તો તેને કેવું ફલ થાય ?

ઉં શાસ્ત્રની મર્યાદા મુજબઃ સ્વયંબુદ્ધઃ અને પ્રત્યેકબુદ્ધઃ સિવાય બીજાને પોતાની મેળે દીક્ષા લેવી કદ્યે નહિઃ પણ સામગ્રીના અભાવે કોઈ વૈરાગ્યથી સ્વયં દીક્ષા લે, અને પાળે, તો નિર્જરા વિગેરે ફલ સંભવે છે. ॥ ૨-૫-૧૦-૧૦૫ ॥ ૨૪૧

પ્ર૦ તિર્યચોને ગુરુ પાસે આલોચણ લીધા વિના શુદ્ધિ થાય છે, તેમ મનુષ્યોને કેમ ન થાય ?

ઉં તેવા પ્રકારની સામગ્રીના અભાવે તિર્યચને શુદ્ધિ થાય છે, પણ મનુષ્યને તો પ્રાયઃ સામગ્રીની હયાતી છે, માટે આલોચણ લીધા વિના શુદ્ધિ થતી નથીઃ માટે જ ગુરુ આદિ સંયોગ છતાં, તેવા પરિણામવાળા કોઈક કારણથી આલોચણ ન લઈ શક્યા હોય તો પણ શુદ્ધ થાય છે, અને છતે જોગે જ લેતા નથી, તેની શુદ્ધિ થતી નથી. કેમકે આલોચણ લેવાના તેને પરિણામ નથી. ॥ ૨-૫-૧૧-૧૦૬ ॥ ૨૪૨

પ્ર૦ વિદિશામાં રહેલ આકાશ પ્રદેશોને દીશામાં રહેલ આકાશ પ્રદેશો ફરસે ? કે નહિ ? જો ફરસતા હોય, તો એક આકાશ પ્રદેશને આઠ પ્રદેશની ફરસના થઈ જાય, અને શાસ્ત્રમાં છ પ્રદેશની સ્પર્શના કહેલી છે, તે દોષ આવેઃ અને જો ન ફરસતા હોય; તો તે બેની વચ્ચે શું હોય ? તે યુક્તિપૂર્વક સમજાવવા કૃપા કરશો ?

૯૫

ઉં દીશાના આકાશ પ્રદેશોને વિદિશાના આકાશ પ્રદેશ સાથે સર્વ પ્રકારે સંબંધ હોતો નથી. દીશાના આકાશ પ્રદેશોએ કરીને જ તેનો છંડો હોય છે, આ અર્થ બે ત્રણ વિગેરે પંક્તિમાં ગોઠવેલી સરખા ખુણાવાળી ચોરસ લાકડીઓ કે ઇંટોએ કરી: સુખેથી સમજી શકાય છે. ॥ ૨-૫-૧૨-૧૦૭ ॥ ૨૪૩

૬

પંડિત નગર્ષિગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો

પ્ર૦ ઘઉં વગેરેના લોટની ચપટી નાંખવાથી ઉકાળેલું દૂધ નિવિયાતું થાય ? કે નહિ ?

ઉં ઘઉં વિગેરેના લોટ નાંખ્યા પછી એક રસ થઈ અન્યવર્ણાદિક પામે, તો તે દુધ નિવિયાતું થાય છે ॥ ૨-૬-૧-૧૦૮ ॥ ૨૪૪

પ્ર૦ નિવિયાતા દુધથી બનેલું દહીં નિવિયાતું કહેવાય ? કે નહિ ?

ઉં નિવિયાતા દુધથી બનેલું દહીં નિવિયાતું થાય. ॥ ૨-૬-૨-૧૦૯ ॥ ૨૪૫

પ્ર૦ માખણ તાવતી વખતે જ ધીમાં લોટની ચપટી નાંખી હોય, તો તે ધી નિવિયાતું ગણાય કે નહિ ?

ઉં તે ધી નિવિયાતું થતું નથી: કેમકે—

દુદ્ધદહી ચતુરંગુલે

“ દુધ: અને દહીં: ચોખ્ખા વિગેરેમાં ચાર અંગુલ સુધી ઉપર હોય તો નિવિયાતું થાય. ”

એમ લાખ્યનું વચન છે. ॥ ૨-૬-૩-૧૧૦ ॥ ૨૪૬

પ્ર૦ શ્રાવક દેવપૂજા માટે રનાન કરે, તે વખત મસ્તક ધોવું બેઠાએ ? કે કાંસકીએ વાળ ઓળી લે તો ચાલે ?

૯૬

ઉં “ દેવપૂજને કરવા ઈચ્છતા શ્રાવકે સામગ્રી હોય તો સર્વ અંગે સ્નાન કરવું. અને ન હોય તો કંઠ સુધી સ્નાન કરી કાંકસીએ મસ્તકના વાળ ઓળી લે તો ચાલે છે, ” એમ આચાર પ્રદીપમાં કહ્યું છે ॥ ૨-૬-૪-૧૧૧ ॥ ૨૪૭ ॥

પ્રં પદ્મભાવતી દેવી ધરણેન્દ્રની પત્ની છે ? કે અપરિગૃહીતા દેવી છે ?

ઉં પદ્મભાવતી ધરણેન્દ્રની અત્રપદરાણી છે. પણ અપરિગૃહીતા દેવી નથી. ॥ ૨-૬-૫-૧૧૨ ॥ ૨૪૮

પ્રં વીર ભગવંત ૨૨ મા ભવમાં રાજ થયેલ છે, ૨૩ મા ભવમાં ચક્રી થયા. તો ચક્રવર્તિઓ દેવઃ નારકઃ થકી આવેલા જીવો થાય ? કે બીજીથી આવેલ પણ થાય ?

ઉં આવશ્યકસૂત્ર અને વીરચરિત્ર વિગેરેના અનુસારે વીર-ભગવંતનો જીવ સિંહભવથી નારકી થયા, અને ત્યાંથી નીકળીને તિર્યચ મનુષ્ય વિગેરે ભવો ભમીને ચક્રવર્તિ થયા છે. રાજનો ભવ તો સ્તોત્રમાં જ દેખાય છે. બીજા દેખ્યો નથી: તેથી આદિ શબ્દનું ગ્રહણ હોવાથી દેવાદિ ભવ પણ સંભવે છે. ॥ ૨-૬-૬-૧૧૩ ॥ ૨૪૯

પ્રં જિનેશ્વરોની ગર્ભસ્થિતિના વિચારમાં ‘દુ ચડત્યત્તિ’ આ ગાથાના અધિકારમાં સાતમા જિનેશ્વરના ૮ માસ ૧૯ દીવસઃ તે કેવી રીતે ઘટે ? કેમકે-તે ગાથામાં છ જિનેશ્વરોને આઠ માસ વિગેરે કહ્યું છે અને આ પ્રમાણે તો સાત જિનેશ્વરોના લેવાય છે ?

ઉં તે ગાથામાં સાતમા સ્થાનકમાં શેષજિનનું ગ્રહણ કરેલું છે. તેથી “ માસા અઢનવ ” આ પદમાં છ જિનેશ્વરના આઠ માસ અને બાકીના જિનેશ્વરોના નવ માસ કહેલા છે, તેથી સાતમા જિનેશ્વરના ૮ માસ ૨૧ દિવસ ગર્ભસ્થિતિ છે. એમ [સમ્પત્તિ

સ્થાનક ગ્રંથમાં] કહ્યું છે. ^૧દુ ^૨ચ ^૩ઉ ^૪ત્ય નવમ ^૫બારસ તેરસ
^૬પન્નરસ ^૭સેસગન્ધર્દિ માસા અઢનવ-ખીજ-ચોથા-નવમા
 ખારમા-તેરમા અને પંદરમાં આ છ જિનેશ્વરોને, આઠ માસ
 અને સેસ શબ્દે કરી બાકી રહેલા અઢાર જિનેશ્વરોને, નવ માસ
 અને ઉપરના દિવસો છે. ॥ ૨-૬-૭-૧૧૪ ॥ ૨૫૦

પ્ર૦ વીરભગવંતનું આત્માંગુલ, ઉત્સેધાંગુલથી બમણું કેવી
 રીતે થાય ? કેમકે-સર્વ જિનેશ્વરો પોતાના અંગુલે ૧૨૦
 અંગુલ માન કહ્યા છે, અને પ્રમાણ અંગુલના પચાસીઆ
 એકવીસ ભાગ જટલું વીરનું દેહમાન છે, તેથી ઉત્સેધ અંગુલે
 ૧૬૮ અંગુલનું દેહમાન થાય છે: પણ ૧૨૦ ને બમણા કરીએ,
 ત્યારે તો ૨૪૦ અંગુલ થઈ જાય. તેથી સાડાત્રણ હાથ દેહ-
 માનમાં તો વિરોધિ બની જાય છે ?

ઉ૦ વીરસ્સાયજ્જગુલં દુગુણં. આ ગાથાની ટીકામાં ત્રણ મતો છે.
 તેમાં અનુયોગદ્વાર ચૂર્ણિના અભિપ્રાયથી તો, વીરભગવંત
 આત્માંગુલે ૮૪ અંગુલ પ્રમાણે છે. ૮૪ ને બમણા કરતાં
 ૧૬૮ ઉત્સેધ અંગુલ થાય છે, તેથી કાંઈ પણ અયુક્ત વાત
 નથી. આ સંબંધી વિસ્તૃત હકીકત સંગ્રહણી ટીકામાં છે.
 ॥ ૨-૬-૮-૧૧૫ ॥ ૨૫૧

પ્ર૦ સાધુઓએ ઉપાશ્રયનો કાળે લીધા પછી તરતજ શ્રાવકો પડિ-
 લેહણ કરે, તો શ્રાવકોને ફેર વસ્તિપ્રમાર્જન કરવું કે નહિ ?

ઉ૦ સાધુઓએ વસ્તિનો કાળે લીધા પછી શ્રાવકો પડિલેહણ કરે
 તો કાળનો ઉદ્ધાર કરવો જોઈયે. ॥ ૨-૬-૯-૧૧૬ ॥ ૨૫૨ ॥

પ્ર૦ દશાર્ણભદ્રના અધિકારમાં હાથિના મુખ વિગેરેની વિકુર્વણા
 ઇંદ્રે પોતે કરી કે ઐરાવણ દેવે કરી ?

૯૮

ઉં “હાથીના મુખ વિગેરેની વિકુર્વાણા ઐરાવણ દેવે કરી.” એમ આવશ્યકચૂર્ણિ વિગેરેમાં છે, અને આવશ્યક ટીકા વિગેરેમાં તો, તે બધું ઇંદ્રે પોતે બનાવ્યું એમ છે. ॥ ૨-૬-૧૦-૧૧૭ ॥ ૨૫૩ ॥ - -

પ્ર૦ સૂવાવડવાળી કડવામતવાળા ગ્રહસ્થની સ્ત્રી એક માસ સુધી કોઈ પણ ચીજને અડકતી નથી, અને સંધવાની ક્રિયા કરતી નથી, અને આપણા સમુહમાં તો દશ દીવસજ સાચવે છે ? તેનું કેમ ?

ઉં દશ દીવસ સૂવાવડી બૈરી સંધકા વિગેરે ન કરે, તેમ લોકરીતિ છે. તેમાં પણ દેશ વિશેષે કાંઈક ફેરફાર પણ છે. ॥ ૨-૬-૧૧-૧૧૮ ॥ ૨૫૪ ॥

૭

પણિડતશ્રી વિષ્ણુ ઋષિ ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો

પ્ર૦ સત્તરભેદી પૂજા દીવસે ભણાવવી સુઝે ? કે રાત્રિએ પણ સુઝે ?
ઉં દીવસેજ પૂજા ભણાવાય; પણ રાત્રિમાં નહિ. તીર્થ વિગેરે સ્થળે કદાચિત્ રાત્રિએ પૂજા કરવી પડે તો, તે કારણિક ભણવી. ॥ ૨-૭-૧-૧૧૯ ॥ ૨૫૫ ॥

પ્ર૦ પક્ષ્મી પ્રતિક્રમણની મહુપત્તિ પડિલેલા આદ વંદિતા સૂત્રનો આદેશ-પોસાતિ સિવાયના શ્રાવકને આપવો સૂઝે ? કે નહિ ?

ઉં મુખ્ય વૃત્તિએ પોસાતીને આદેશ અપાય છે, એમ વૃદ્ધ પુર-ષોનું વચન છે, પરંતુ તેમાં એકાંતપણું જાણ્યું નથી. ॥ ૨-૭-૨-૧૨૦ ॥ ૨૫૬ ॥

પ્ર૦ પક્ષ્મી પ્રતિક્રમણમાં છોક કયાં સુધી નિવારાય ?

૯૯

ઉં “ચૈત્યવંદનથી માંડી મોટીશાંતિ સુધી છીંક નિવારવી”

એમ પરંપરા છે । ૨-૭-૩-૧૨૧ ॥ ૨૫૭ ॥

પ્રં ઉપધાનની આલોચણમાં અથવા બીજી આલોચણમાં આસો માસની અસન્નગ્રામમાં કરેલ તપસ્થાવાળાઓને ત્રણ દીવસ ગણતરીમાં ન આવે ? કે બાર દીવસ ગણતરીમાં ન આવે ?

ઉં સાતમ આઠમ અને નૌમ આ ત્રણ દીવસ ગણતરીમાં આવે નહિ. ॥ ૨-૭-૪-૧૨૨ ॥ ૨૫૮ ॥

પ્રં ફરી દીક્ષિત થયેલાને આલોચણ પંન્યાસે આપવી કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉં યોગ્યતા હોય, તો ગુરુઆજ્ઞા પૂર્વક આપવી કલ્પે છે. ॥ ૨-૭-૫-૧૨૩ ॥ ૨૫૯ ॥

પ્રં સિંહ આદિ ત્રણ સંક્રાન્તિમાં, તેમજ અધિક માસમાં, કયા ધર્મકાર્યો કરી શકાય ? અને કયા ન કરી શકાય ?

ઉં દીક્ષાઃ પ્રતિષ્ઠાઃ વિગેરે ધાર્મિક કાર્યો ન કરી શકાય, અને બીજા કરવા કલ્પે ॥ ૨-૭-૬-૧૨૪ ॥ ૨૬૦ ॥

પ્રં જિનમંદીરમાં જે પૂજા મૂકાય છે, તે કયા સૂત્રમાં ? અથવા પ્રકરણમાં ? બતાવેલ છે ?, તેમજ કુમતિઓ એમ કહે છે કે— મૂકેલી પૂજા તે દેવ નિર્માલ્ય થાય છે, તેનાથી કુલ વિગેરે લાવી પ્રભુને કેવી રીતે ચઢાવી શકાય ?

ઉં પૂજા મૂકવી તે પરંપરાગત છે, તેમજ તે નિર્માલ્ય કહેવાતી નથી. કેમકે—

ભાગવિળદ્વં દવ્વં નિમ્મલં ચિત્તિં ગીયત્થા ॥

લોગથી વિનાશ પામેલ હોય, તે નિર્માલ્ય થાય, એમ ગીતાર્થો કહે છે ” આ પ્રમાણે શ્રાદ્ધવિધિ ટીકામાં કહ્યું છે.

॥ ૨-૭-૭-૧૨૫ ॥ ૨૬૧ ॥

૧૦૦

- પ્ર૦ દરરોજ ચાર વખત સજ્જાય કરવી કહી છે, તેમાં કોઈમાં બે ખમાત્તમણુ અપાય; અને કોઈમાં એક અપાય; તેનું થું કારણ ?
- ઉ૦ વૃદ્ધ પુરુષોની આજ્ઞા તેજ હેતુ છે. ॥ ૨-૭-૮-૧૨૬ ॥ ૨૬૨ ॥
- પ્ર૦ આરાધના પ્રકરણ કયા ગ્રંથના અનુસારે સૌમપ્રભ સૂરિ-જીએ બનાવ્યું છે ?
- ઉ૦ આરાધન પતાકા અને ચતુસરણુ વિગેરે ગ્રંથોના આધારે બનાવેલ છે ॥ ૨-૭-૯-૧૨૭ ॥ ૨૬૩ ॥
- પ્ર૦ અનાદિ નિગોદમાં લવ્ય જીવને જ્ઞાનદર્શન અને ચારિત્રની સત્તા હોય છે, તેમ અલવ્યને હોય ? કે નહિ ?
- ઉ૦ અલવ્યને સત્તા હોય, પરંતુ અલવ્યપણું હોવાથી સામગ્રી મળી હોય છતાં પણ પ્રકટ થતી નથી, અને લવ્ય જીવને સામગ્રીએ પ્રકટ થાય છે. ॥ ૨-૭-૧૦-૧૨૮ ॥ ૨૬૪ ॥
- પ્ર૦ જન્મથીજ નપુસંક તિર્થંચઃ અને મનુષ્યનેઃ સમકિતની પ્રાપ્તિ થાય ? કે નહિ ?
- ઉ૦ “જન્મથી નપુસંક તિર્થંચઃ અને મનુષ્યઃ સમકિત અને દેશ-વિરતિ પામી શકે છે,” એમ આવશ્યક વિગેરેમાં કહ્યું છે. ॥ ૨-૭-૧૧-૧૨૯ ॥ ૨૬૫ ॥

૮

પણ્ડિતશ્રી રત્નચન્દ્ર ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો

- પ્ર૦ જણે પ્રતિષ્ઠિત કરેલું જિનબિંબ આપણાથી વંદાય છે, તે તેમને વંદના કેમ કરાતી નથી ?
- ઉ૦ પાસથો ઓસત્તો કુસીલ સંસત્તઓ અહાછંદો ।
દુગ દુગ તિ દુ ણેગવિહા, અવંદણિજ્જા જિણમયંમિ ॥

૧૦૧

“ બે પ્રકારનો પાસથોઃ, બે પ્રકારે ઓસતોઃ ત્રણ પ્રકારે કુસીલથોઃ, બે પ્રકારે સંસતોઃ, અને અનેક પ્રકારનો યથાછન્દોઃ, જિનશાસનમાં અવંદનીક છે.”

ઘટ્યાદિક આગમ વચન છે તેથી વંદાતા નથી. અને જિન-
ખિંબો તો, અન્ય દર્શનીઓએ ગ્રહણ કર્યા સિવાયના વંદનીક
છે. ॥ ૨-૮-૧-૧૩૦ ॥ ૨૬૬ ॥

પ્ર૦ અભિનિવેશ મિથ્યાત્વીએ પ્રતિષ્ઠિત કરેલું જિનખિંબઃ વંદનીક-
પણાને પામે છે, તેનું બીજ શું ?

ઉ૦ આપણા પૂર્વાચાર્યોએ તે ખિંબની વંદના પૂજા વિગેરે નિષેધ્યું
નથી, તેજ બીજ છે, વળી શાસ્ત્રમાં નિન્હવોનું અભિનિવેશ
મિથ્યાદૃષ્ટિપણું કહેલું છે. દીગંબરને મૂકીને હમણાંના મતિઓને
તો નિન્હવ એવો વ્યવહાર કરી શકાતો નથી. કેમકે-ગુરુ
વિગેરેની આજ્ઞા તેમજ છે. ॥ ૨-૮-૨-૧૩૧ ॥ ૨૬૭ ॥

પ્ર૦ પંદરેય કર્મભૂમિમાં સંવત્સર-અયન-માસ-અને તિથિઓના
નામો અહીંના જવાજ હોય ? કે ભિન્ન હોય ? તેમજ વર્ષા આદિ
ઋતુમાં ફેરફાર હોય કે નહિ ?

ઉ૦ જમ-વરસ-અયન વિગેરેના નામો અહીં છે, તેવાજ બીજા
ક્ષેત્રોમાં પણ હોય છે, અને વર્ષાદિક ઋતુભાવ પણ અહીં જો
હોય છે, એમ જણાય છે. ॥ ૨-૮-૩-૧૩૨ ॥ ૨૬૮ ॥

પ્ર૦ પ્રતિષ્ઠા વિનાના જિનખિંબની પૂજા કરવાથી, અથવા પગ વિગેરે
કરી આશાતના કરવાથી, લાલ અથવા હાની થાય ? કે નહિ ?
જો પૂજથી લાલ થાય ? તેમ કહો, તો પ્રતિષ્ઠાનું શું પ્રયોજન ?

ઉ૦ પ્રતિષ્ઠારહિત જિનખિંબોને વાંદવાનો વ્યવહાર નથીઃ માટે લાલ

૧૦૨

ક્યાંથી થાય ? પણ આશાતના કરવામાં તો હાનિ થાય છે જ.
કારણ કે તેમાં તીર્થંકરનો આકાર દેખાય છે. ॥ ૨-૮-૪-
૧૩૩ ॥ ૨૬૯ ॥

પ્ર૦ બાર બોલના પટમાં: અને હીરપ્રશ્નમાં: માર્ગાનુસારી આ
પદ કહેલ છે, તેનો શો અર્થ ? “ દુરાચહનો ત્યાગ કરવાથી
જ તત્ત્વબોધ થાય, તે માર્ગાનુસારિતા ” એમ વૃંદાવૃત્તિમાં
ખતાવ્યું છે. તે અર્થ લેવો ? કે કોઈ બીજો ?

ઉ૦ અભયદાન વિગેરે ધર્મકાર્યોમાં જને કદાચહ નથી: તેનું ધર્મ-
કૃત્ય માર્ગાનુસારી છે. જને કદાચહ છે, તે માર્ગાનુસારી નથી.
એમ જણેલ છે. તેમજ—

મગ્નો આગમનીર્ઘ અહવા સંવિગ્ગ બહુ જણાઈછં ।

ઉભયાણુસારિણી જા સા મગ્ગાણુસારિણી કિરિયા ॥

આગમનીતિ: માર્ગ છે, અથવા ધણા સંવિગ્ન પુરુષોએ જ
આચરેલ છે, તે માર્ગ છે, માટે ઉભયને અનુસરતી ક્રિયા,
માર્ગાનુસારી છે.”

એમ શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત ધર્મરત્ન પ્રકરણની ગાથા છે,
તેનું સવિસ્તર વર્ણન તેની ટીકામાં છે ॥ ૨-૮-૫-૧૩૪ ॥ ૨૭૦ ॥

પ્ર૦ આવશ્યકસૂત્ર:ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર:વિગેરેના યોગમાં પાટણના
મગ ધઉંના લાડવા, કેટલાક વહોરે છે, અને કેટલાક લેતા નથી,
તેનું શું કારણ ?

ઉ૦ વહોરતા નથી; એમ વૃદ્ધ પરંપરા છે. ॥ ૨-૮-૬-૧૩૫ ॥ ૨૭૧ ॥

પ્ર૦ હૈમ વ્યાકરણમાં—

વ્યજ્ઞનાત્પશ્ચમાન્તસ્થાયા: ૧-૩

આ સૂત્રમાં—સમાહાર દંદસમાસ હોવાથી, ત્રિવિંગ કર્યું

૧૭૩

છે. તે કેવી રીતે થાય ? કેમકે—તે સમાસમાં નપુંસક લિંગ થઈ
જાય, તેથી વ્હીએ હ્રસ્વઃ આ સૂત્રથી હ્રસ્વપણું પામવું જોઈએ ?

ઉં સૂત્રવાદેવ ન હ્રસ્વત્વં—સૂત્રપણું હોવાથીજ હ્રસ્વપણું ન
થયું, એમ જાણવું. ॥ ૨-૮-૭-૧૩૬ ॥ ૨૭૨ ॥

પ્ર૦ દધ્યસ્થિસકથ્યક્ષણોઽન્તસ્યાન્ ૧-૪

આ સૂત્રમાં અન્ત શબ્દનું ગ્રહણ કેમ કર્યું ? કેમકે—છઠી
વિભક્તિએ દેખાડેલું કાર્ય તે તેના અંતને થઈ શકે છે.

ઉં અનેકવર્ણઃ સર્વસ્ય ૭-૪ આ પરિભાષાએ સર્વનો પણ
આદેશ થઈ જત, તે દૂર કરવા માટે અન્ત શબ્દ ગ્રહણ
કરવો પડ્યો છે, વળી—આ સૂત્રના ન્યાસમાં કહેલું છે કે—

નનુ દધ્યસ્થિસકથ્યક્ષણોઽન્ત સ્યાદિતિ ક્રિયતાં કિમ-
ન્તગ્રહણેન ? સત્યમ્—

“ શંકા કરે છે કે—દધિઃ અસ્થિઃ સવિથઃ અને અક્ષિઃ
શબ્દોને અન્ થાય, એટલુંજ સૂત્ર કરો, શામાટે અન્ત શબ્દ
મૂકા છે ?

સમાધાન આપે છે કે—

તમારું કહેવું સાચું છે, પણ અન્ત શબ્દ ન મૂકીએ તો
અનન્તઃ પદ્મ્યાઃ પ્રત્યયઃ ૧-૧ આ સૂત્રથી અન્ની પ્રત્યય
સંજ્ઞા થઈ જાય, અને જો તેમ થઈ જાય, તો અનોઽસ્ય ૨-૧
આ સૂત્રથી અકાર લોપાયતો, નકારનું વ્યંજનાદિપણું હોવાથી,
નામસિદ્ધ્ય વ્યક્તને ૧-૧ આ સૂત્રથી પદસંજ્ઞા થઈ જતાં,
દધ્ના શબ્દમાં ઘટસ્તૃતીય આ સૂત્રથી ધકારનો દકાર થઈ
જત, તેથી અન્ત શબ્દ ગ્રહણ કર્યો છે, તેથી પ્રત્યયસંજ્ઞા ન
થઈ. ॥ ૨-૮-૮-૧૩૭ ॥ ૨૭૩ ॥

૧૦૪

પ્ર૦ સમાસના અધિકારમાં કર્મધારય સમાસનું પ્રયોજન ભાસ-
માનું થતું નથી, કેમકે-તેનું તત્પુરુષ સમાસથી જુદું લક્ષણ નથી?

ઉ૦ જરૂરી યાસૌ ગૌશ્ચ જરૂદગવી, આમાં-કર્મધારય સમાસ
હોવાથી પુંવત્કર્મધારયે-૩-૨ આ સૂત્રથી પુંવદ્ભાવ થયો,
અને તત્પુરુષ સમાસ પણ હોવાથી ગોસ્તત્પુરુષાદિ ૭-૩-
આ સૂત્રથી અટ સમાસાન્ત થયો, અને ટકાર હત્ હોવાથી
હી પ્રત્યય આવેલ છે, માટે આ એકમાં બે સમાસની જરૂરીયાત
નજરે પડે છે, તેમજ-કર્મધારયનું જુદું લક્ષણ પણ છે, તેથી
કોઈ જાતની શંકા રાખવી નહિ. ॥ ૨-૮-૯-૧૩૮ ॥ ૨૭૪ ॥

પ્ર૦ તૃસ્વમ્નપ્તુને ષ્ટ્વષ્ટ્વક્ષત્ત્વોત્ત્વોત્ત્વપ્રશસ્ત્રોષુટ ધાર-૧-
૪-આ સૂત્રમાં પ્રશસ્ત્રોની જગોએ પ્રશસ્તુઃ એમ કેમ ન થયું?

ઉ૦ પ્રશસ્તૃણાં ક્ષઃ પ્રશસ્તૃઃ આ પ્રકારે કરવાથી છેડે દ્વિર્ધ
ક્ષ થવાથી ક્ષતો હુઃ ૧-૪ આ સૂત્રની પ્રાપ્તિ ન થાય માટે
આ પ્રકારનું વાક્ય કર્યું, તે દુર્ના નિષેધ માટે છે. ॥ ૨-૮-
૧૦-૧૩૯ ॥ ૨૭૫ ॥

પ્ર૦ જણમસત્ પરે સ્યાદિ વિધૌ ચ ॥ ૨-૧ આ સૂત્રની હૈમલધુ
વૃત્તિમાં આ સૂત્રે બતાવેલ જાકાર અને ષકારમાં ષકાર
પર છતાં જાકાર અસત્ થાય, આમ જ કહ્યું, તેનો શું ભાવાર્થ
છે? અને કયા દૃષ્ટાન્તમાં તે કામ આવે છે?

ઉ૦ આ સૂત્રના નિર્દેશની અપેક્ષાએ જાકાર ષકારની મધ્યે
ષકારના કાર્યમાં જાકાર અસત્ થાય છે, પણ જાકારના
કાર્યમાં ષકાર અસત્ થતો નથી.

તેમાં ષકારના કાર્યમાં જાકાર અસત્ થાય છે, તે બતાવે
છે. જેમકે-પ્રનષ્ટ આ પ્રયોગમાં યજ મૃજ મૃજ રાજ બ્રાજ૦
૨-૧ આ સૂત્રથી ષકારના કર્તવ્યમાં નશશ્શ ૨-૩ આ જે

૧૦૫

જકાર કરવાનું સૂત્ર છે તે અસત્ બની જાય છે, તેથી પહેલો જ થયો, અને જકાર કર્યે છતે શકારાન્તનો અભાવ હોવાથી, જ કારપણું ન થયું.

હવે જકારના કર્તવ્યમાં જકાર અસત્ થતો નથી. તે બતાવે છે—જમકે અમિષુળોતિ આ પ્રયોગમાં રષ્ટવર્ણેતિ ૨-૩ આ સૂત્રે કરી જકારના કર્તવ્યમાં ઉપસર્ગાન્ત સુક ૨-૩ આ સૂત્રથી વિહિત જ જકારપણું, તે અસત્ થતું નથી, તેથી જકાર સિદ્ધ થયો. ॥ ૨-૮-૧૧-૧૪૦ ॥ ૨૭૬ ॥

પ્ર૦ જણમસન્ ને બદલે જણમસત્—આવું સૂત્ર કેમ ન બનાવ્યું ?

ઉ૦ સૂત્રપાઠમાં નામ્યન્તસ્થા કવર્ગ વિગેરે પૂર્વ સૂત્રો છે, અને રષ્ટવર્ણાન્નોગ વિગેરે પરસૂત્રો છે, તેથી જણમસન્ આવું સૂત્ર બનાવ્યાથી, એ થયું કે કાર્ય કરવામાં નામ્યન્તસ્થા ક-વર્ગ—વિગેરે પર સૂત્રો જાણવા, અને રષ્ટવર્ણાન્નોગ વિગેરે પૂર્વ સૂત્ર જાણવા, અને તેનું ક્ષણ ઉપરના પ્રશ્નોત્તરમાં બતાવી ગયા છીએ. ॥ ૨-૮-૧૨-૧૪૧ ॥ ૨૭૭ ॥

પ્ર૦ લિંગાનુશાસન વિગેરે સૂત્રમાં પુંલિંગં કટણેતિ આમાં પુંલિંગં લખવું ઉચિત છે ? કે પુંલિંગં લખવું. ઉચિત છે ?

ઉ૦ તૌ મુમોઽચ્છન્ને સ્વૌ ૧-૩ એ સૂત્રથી અનુસ્વાર અને અનુનાસિક આ બંને પણ થાય છે. ॥ ૨-૮-૧૩-૧૪૨ ॥ ૨૭૮ ॥

પ્ર૦ મદિરાપાનઃ અને માંસ ભક્ષણઃ વિગેરે, સમક્તિનો નાશ કરનાર થાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ સમક્તિના વિનાશ કરનાર થાય છે, તેમ એકાન્ત જાણ્યો નથી ॥ ૨-૮-૧૪-૧૪૩ ॥ ૨૭૯ ॥

પ્ર૦ સમવસરણમાં રહેલા દેવ દેવીઓને મનુષ્યો દેખી શકે ? કે નહિ ?

૧૦૬

ઉં જિનેશ્વરના સમોસરણમાં દેવદેવીઓ મનુષ્યોને દૃષ્ટિગોચર થાય છે. ॥ ૨-૮-૧૫-૧૪૪ ॥ ૨૮૦ ॥

પ્રં મનુષ્યોનીમાં બેઠંદ્રિય જીવ વિગેરે ઉત્પન્ન થાય છે, તેમ તિર્યંચ યોનીમાં છે ? કે કંઈ વિશેષ છે ?

ઉં તીર્યંચને આશ્રયીને શાસ્ત્રમાં કંઈ પણ તફાવત જોયો નથી. ॥ ૨-૮-૧૬-૧૪૫ ॥ ૨૮૧ ॥

પ્રં દેવલોકમાં જલ અને વનસ્પતિ છે, તે પૃથ્વી પરિણામ રૂપ છે ? કે જલ અને વનસ્પતિ રૂપ છે ?

જો જળ અને વનસ્પતિ રૂપ છે, તો તેની ઉત્પત્તિ શાથી ? તેમજ સુકાઈ જાય ત્યારે ક્યારા રૂપ થયેલાની, અને નિર્માલ્ય બની ગયેલાની, ત્યાં શું વ્યવસ્થા થાય ? તે આગમ પાઠ પૂર્વક ખતાવવા કૃપા કરશો ?

અને કદપવૃક્ષો પૃથ્વી પરિણામ રૂપ છે ? કે વનસ્પતિ રૂપ છે ?

ઉં પાણી : અને વૃક્ષો : દેવલોકમાં બન્ને પ્રકારના હોય છે, અને તેઓનું ઉપજવું તો પદ્મહદ્રોમાં જન્મ થાય છે, તેમ પોત પોતાના સ્થાનથી થાય છે, તેમજ નિર્માલ્યપણાને પામેલા સૂકા પાંદડા વિગેરેનું જલદીજ વિસ્ફોટપરિણામથી, અથવા દેવોના પ્રભાવથી વિખરાઈ જવું થાય છે, તેથી ક્યારાનો ઢગ થતો નથી. આ બાબતનો પાઠ જીવાભિગમ : અને જંબુદ્વીપ પન્નત્તિ : વિગેરેમાં ભોગભૂમિના વર્ણનના અધિકારમાં છે. અને દેવલોકનું પણ ભોગભૂમિપણું છે. જન્મ તેમાં ક્યારા વિગેરેનો અભાવ છે, તેમ દેવલોકમાં પણ અભાવ છે. એમ તત્ત્વાર્થ : વિગેરેમાં કહ્યું છે— અને કદપવૃક્ષો, વનસ્પતિ રૂપ છે. કમકે-વસુદેવ હોંડમાં રૂષિદત્તાના અધિકારમાં માર્ગમાં વેરાયેલા બીજથી તેની ઉત્પત્તિ ખતાવી છે. ॥ ૨-૮-૧૭-૧૪૬ ॥ ૨૮૨ ॥

૧૦૭

પ્ર૦ જીવાભિગમમાં વિજયદેવના અધિકારમાં હડતાલ: હિંચુલ: વિગેરે પદાર્થો ખતાવ્યા છે. તે પદાર્થો કાર્ય પડયે વપરાઈ જાય, તો તેનું ઉપજવું શાથી થાય?

ઉ૦ દેવલોકમાં હડતાલ વિગેરે વપરાઈ જાય, તો તેની વિસ્ત્રસા પરિણામથી ઉત્પત્તિ થાય છે. ॥ ૨-૮-૧૮-૧૪૭ ॥ ૨૮૩ ॥

પ્ર૦ ઉપપદ વિના ક્ત્વા પ્રત્યયનો યષ્ આદેશ થાય કે નહિ?

ઉ૦ અધ્યય પૂર્વ છતાં ઘાતુ થકી પર ક્ત્વા પ્રત્યયનો યષ્ આદેશ થાય છે. ન હોય તો થતો નથી. પૂર્વપદ અને ઉત્તરપદનો વ્યવહારતો ગતિક્વચન્યસ્તત્પુરુષ: ૩-૧ ઇત્યાદિક સૂત્રોએ સમાસ થયે છે તે જ થાય છે. ॥ ૨-૮-૧૯-૧૪૮ ॥ ૨૮૪ ॥

પ્ર૦ વ્યજ્ઞનાત્પચ્ચમાન્તસ્થાયા: સરૂપે વા ૧-૩-૦ આ સૂત્રમાં ઇતરેતર દ્વન્દ્વ સમાસ કરવામાં આવે, તો સ્ત્રીલિંગનું દ્વિવચન થવું જોઈયે, અને સમાહાર દ્વન્દ્વમાં તો નપુંસક લિંગ થાય, અને એક વચન થાય, માટે ખન્નેય પ્રકારના સમાસે તે સૂત્ર કેવી રીતે સંગત થાય?

ઉ૦ પંચમ અવયવના યોગથી સમુદાય પણ, ઉપચારથી પંચમ ગણાય, અને આ પ્રકારે અન્તસ્થ અવયવના યોગથી, સમુદાય પણ અન્તસ્થા કહેવાય, તે ખન્નેય શબ્દનો કર્મધારય સમાસ કરવાથી બધું સંગત થાય છે, અથવા સૂત્રપણું હોવાથી જ ઇતરેતર દ્વન્દ્વ સમાસ કરીએ તો પણ એકવચન થઈ શકે છે. ॥ ૨-૮-૨૦-૧૪૯ ॥ ૨૮૫ ॥

પ્ર૦ મોટા મચ્છની ભમરમાં ઉપજેલ તંદુલીયા: મચ્છનું ગર્ભમાં રહેવું અંતર્મુહુર્ત હોય છે, અને તેનું આઉંખું પણ, અંતર્મુહુર્તનું હોય છે, તો તે કેવી રીતે મળતું આવે?

૧૦૮

ઉં તંદુલીયા મચ્છનું: ગર્ભમાં રહેલું, તથા આઉપું, આ બંન્નેનો એકજ કાલ થાય છે, પરંતુ ગર્ભનું અંતર્મુહુર્ત નાનું હોવાથી કંઈ પણ વિરોધ નથી. કેમકે નવસમયથી માંડીને બે ઘડીના કાલ સુધી અંતર્મુહુર્ત ગણાય છે. તેના અસંખ્યાતા ભેદ છે. માટે ગર્ભનું અંતર્મુહુર્ત નાનું લેવું. ॥ ૨-૮-૨૧-૧૫૦ ॥ ૨૮૬ ॥

પ્ર૦ જીવાર વિગેરેના એકદાણાના આરંભમાં: અને ભક્ષણમાં: એકજ જીવની હિંસા થાય? કે પર્યાપ્તા એક જીવની નિશ્રાએ રહેલ અસંખ્યાતા અપર્યાપ્તાની પણ હિંસા થાય? તથા તેઓનો આશ્રય ભાંગી જાય, તે રૂપ ઉપદ્રવ થાય? કે તેઓની પણ હિંસા થાય? તે હેતુ પૂર્વક સમજાવવા કૃપા કરશો.

ઉં જીવાર વિગેરે દાણાના આરંભમાં: અને ભક્ષણમાં: જન્મ પર્યાપ્તાની હિંસા થાય છે, તેમ તેની નિશ્રાએ રહેલ અપર્યાપ્તાની પણ હિંસા સંભવે છે. પણ આશ્રયભંગ જન્ય કેવલ ઉપદ્રવ સંભવતો નથી, પરંતુ તેનો નિયમ તો કેવલિગમ્ય છે. ॥ ૨-૮-૨૨ ૧૫૧ ॥ ૨૮૭ ॥

પ્ર૦ જત્યેગો પજ્જત્તો તત્થ અસંખા અપજ્જત્તા—

“જ્યાં એક પર્યાપ્તો જીવ છે, ત્યાં તેની નિશ્રાએ અસંખ્યાતા અપર્યાપ્તા જીવો છે.”

આ વાક્ય એકેન્દ્રિયથી લઈ પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તા સુધીને લાગુ પડે છે? કે ફક્ત એકેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનેજ, લાગુ પડે છે?

ઉં આ નિયમ ફક્ત એકેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનેજ લાગુ પડે છે, પણ બેઠેન્દ્રિય વિગેરેને લાગુ પડતો નથી. કેમકે-પન્નવણા સૂત્રમાં એકેન્દ્રિયના સૂત્રમાંજ, તે નિયમ કહ્યો છે. ॥ ૨-૮-૨૩-૧૫૨ ॥ ૨૮૮ ॥

૧૦૯

- પ્ર૦ યત્કોકિલઃ કિલ મધૌ—આ વાક્યમાંજ યત્ શબ્દને: કઈ વિભક્તિ છે ? અને તત્ચારુત—આ વાક્યમાં તત્ શબ્દને: કઈ વિભક્તિ છે ? અને આ યત્ તત્ શબ્દો અવ્યય છે કે નહિ ?
- ઉ૦ યત્ શબ્દ ક્રિયાવિશેષણ કરીએ તો તેને બીજી વિભક્તિ છે. અને વાક્યાર્થમાત્રવાચી રાખીએ, તો પ્રથમા વિભક્તિ પણ સંભવે છે, અને તત્ શબ્દને પૂર્વપરામર્શિપણું હોવાથી પ્રથમા વિભક્તિ થાય, અને અન્ય વ્યાખ્યાએ સપ્તમી વિભક્તિ પણ થાય, તેમજ યત્ તત્ શબ્દો અવ્યય છે, અને અનવ્યય પણ છે, તેથી બધું ઘટે છે. ॥ ૨-૮-૨૪-૧૫૩ ॥ ૨૮૯ ॥
- પ્ર૦ પ્રતિવાસુદેવઃ અથવા વાસુદેવઃ પૂર્વ તરફનો ખંડ, તથા પશ્ચિમ તરફનો ખંડ, સાધવા જતાં ચર્મરત્નનો તેને અભાવ હોવાથી ગંગાઃ અને સિંધુઃ શી રીતે ઉતરી શકે ? તથા સંપ્રતિ રાજા વિગેરેનું ત્રણ ખંડનું અધિપતિપણું કહેવાય છે, તે વાસ્તવિક છે ? કે ઉપચરિત છે ?
- ઉ૦ વાસુદેવ પ્રતિવાસુદેવને દેવાદિકની સહાય હોવાથી બધું સંભવે છે. ॥ ૨-૮-૨૫-૧૫૪ ॥ ૨૯૦ ॥

૯

પણિડત જયવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

- પ્ર૦ અંતો મુહુત્તમિત્તંપિ—આ ગાથામાં સમક્તિ પામેલા જીવોનો અર્થ પુદ્ગલ પરાવર્ત કાલ કહ્યો છે, તે સૂક્ષ્મ અને બાહ્ય-દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાલ-અને ભાવ પુદ્ગલ પરાવર્ત—આઠ પ્રકારે થાય છે, તેમાંથી કયા પુદ્ગલ પરાવર્તનો લેવો ?
- ઉ૦ તે સૂક્ષ્મક્ષેત્ર પુદ્ગલ પરાવર્તકાલઃ સંભવે છે. કેમકે—પ્રવચન સારોદ્ધારના ૧૬૦ માં દ્વારની ટીકામાં, પુદ્ગલ પરાવર્તના

૧૧૦

સ્વરૂપમાં કહ્યું છે કે—“બાદરની પ્રરૂપણા કર્યાથી, સૂક્ષ્મ સુખેથી શિષ્યો જાણી શકે છે.” માટે બાદર પુદ્ગલ પરાવર્તની પ્રરૂપણા કરાય છે. પરંતુ કોઈ પણ બાદર પુદ્ગલાવર્ત કોઈ પણ ઠેકાણે સિદ્ધાન્તમાં પ્રયોજનવાળો દેખાતો નથી. તેમજ ચારે સૂક્ષ્મ પુદ્ગલ પરાવર્તમાંથી ક્ષેત્રપુદ્ગલ પરાવર્ત—જીવાભિગમમાં બહુલતાએ ગ્રહણ કરેલ છે. ક્ષેત્ર થકી માર્ગણા કરવામાં તેનું ગ્રહણ કરેલું છે. તે સૂત્ર બતાવે છે—

**જે સાદ્દસપજ્જવસિંમિચ્છદિદ્ધિ સે જહ્મ્મેણં અંતો મુહુત્તં ।
ઉક્કોસેણં અણંતં કાલં, અણંતા ઓસપ્પિણીઓ કાલઓ
સ્વેત્તઓ અવદ્ધં પોગ્ગલ પરિઅદ્દં દેસૂણમિત્થાદિ—**

“જે સાદ્દ સપર્યવસિત મિથ્યાદૃષ્ટિ છે, તે જઘન્યનથી: અંત-મુહુર્ત—અને ઉત્કૃષ્ટથી: અણંતોકાલ—અનંતી અવસર્પિણી કાલથી છે, અને ક્ષેત્રથી અર્ધ પુદ્ગલ પરાવર્ત દેસે કરી ઉણ છે.

“તેથી—બીજા ઠેકાણે પણ જ્યાં વિશેષ નિર્દેશ કર્યો નથી, ત્યાં ક્ષેત્ર પુદ્ગલ પરાવર્ત ગ્રહણ કરાય છે. ॥ ૨-૯-૧-૧૫૫ ॥ ૨૯૧ ॥

પ્ર૦ દેવદ્રવ્યના અધિકારમાં—“શ્રાવકોએ દેવદ્રવ્યની વૃદ્ધિ કેમ કરાય ? કેમકે—અક્ષતો જિણદક્ષ્વં અણંત સંસારિઓ મળિઓ—

“ જિનદ્રવ્યને ભક્ષણ કરનાર, અનંત સંસારી થાય છે.”

આ પ્રમાણે જાણતાં છતાં, બીજાને દેવદ્રવ્ય ધીરતાં, તેઓની સંસારવૃદ્ધિમાં કારણ બને છે, વિષ: કોઈને પણ વિકાર કર્યા વિના રહેતું નથી, પણ બધાઓને હાનિકર્તા થાય છે. અન્ય ગ્રંથમાં આલોચણના અધિકારમાં દેવદ્રવ્યભક્ષક ઉદર: વિગેરેને પણ આપત્તિ બતાવી છે, માટે દેવદ્રવ્યની શી રીતીએ વૃદ્ધિ કરવી ?

૧૧૧

ઉં મુખ્યવૃત્તિએ દેવદ્રવ્યના વિનાશમાંજ શ્રાવકોને દોષ થાય છે, પણ કાળ પ્રમાણે ઉચિત વ્યાજ આપવા પૂર્વક લેવામાં આવે, તો મહાન્ દોષ નથી, પરંતુ અધિક વ્યાજ આપવામાં તો દોષનો અભાવ જણાય છે, પણ શ્રાવકોને તેનું સર્વથા વર્જન કરેલું છે, તે નિઃશૂકપણું ન થાય, તેને માટે છે, વળી જિનશાસનમાં સાધુને પણ, દેવદ્રવ્યના વિનાશમાં દુર્લભ ઔષધિપણું; અને રક્ષણના ઉપદેશની ઉપેક્ષા કરવામાં આવે તો ભવબ્રમણ; ખતાવેલ છે, માટે સુજ્ઞ શ્રાવકોને પણ, તેનો વ્યાપાર ન કરવો, તે યુક્તિ યુક્ત છે. કેમકે—કોઈ વખત પણ પ્રમાદ વિગેરેથી તેનો ઉપભોગ થવો ન જોઈએ, પણ સારા સ્થાનમાં મૂકવું. દરરોજ સંભાળ કરવી, મહાનિધાન પેઠે સાચવી રાખવામાં, કોઈ પણ દોષ લાગતો નથી, પરંતુ તીર્થંકર નામકર્મના બંધનું કારણ થાય, તેથી લાભજ થાય છે. જૈનેતરને તો તેવું જ્ઞાન નહીં હોવાથી, નિઃશૂકતા: વિગેરેનો અસંભવ છે તેથી, દાગીના ઉપર વ્યાજ આપવામાં દોષ નથી, તેમ હાલ વ્યવહાર ચાલે છે. ઉંદર વિગેરેને તો ભક્ષણ કરવામાં દોષજ છે. ॥ ૨-૯-૨-૧૫૬ ॥ ૨૮૨ ॥

મ્રો સસિઘવલા અરિહંતા—આ ગાથામાં અરિહંત મહારાજ વિગેરેને શ્વેતાદિ વર્ણનો આરોપ કરેલો છે, તે શા નિમિત્તે છે?

ઉં અરિહંત ભગવંતો: પાંચ વર્ણવાળા, અને સિદ્ધા: વર્ણ વિનાના શાસ્ત્રોમાં રપષ્ટ કહ્યા છે, અને આચાર્યાદિક: કેવલ પીતવર્ણાદિક-વાળા હોતા નથી, પણ પૂર્વાચાર્યોએ એમ કહ્યું છે કે—“શ્વેત વર્ણ વિગેરે એક એક વર્ણના આરોપ કરવા પૂર્વક, એમનું ધ્યાન કરવામાં આવે, તો સિદ્ધિદાયક થાય છે.” અને તે આચાર્ય ભગવંતો: તો દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાલ-ભાવથી સામગ્રી મુજબ વિચિત્ર ક્રિયામાં પ્રવેતે છે, માટે કાંઈ અયુક્ત નથી. ॥ ૨-૯-૩-૧૫૭ ॥ ૨૮૩ ॥

પ્ર૦ રૂબુમતિ મનપર્યાવજ્ઞાનઃ મનુષ્યક્ષેત્રમાં રહેલા સંજ્ઞિ જીવોના મનો માત્ર વિષયક છે, એમ કલ્પસૂત્રની અવચૂર્ણિઃ વિગેરેમાં કહ્યું. અને પન્નવણા ટીકામાં इदं चार्धतृतीयद्वीपद्विसमुद्रान्तर्वर्त्ति० इत्यादिक “અઢી દ્વીપ અને એ સમુદ્રમાં, વર્તમાન સંજ્ઞિ જીવોના મનના પર્યાયોને જાણે છે.” આ વ્યાખ્યાથી વર્તમાનજ સંજ્ઞિ જીવોના મનના પર્યાયોને જાણે એમ ઠરે છે. તેથી પન્નવણા ટીકામાં એમ પણ કહ્યું કે—“મનપર્યાય જ્ઞાનીઃ ભૂતકાલનો પણ, પલ્લોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ જાણે છે, તે કેવી રીતે ધટે ?

ઉ૦ ઉપરની પંક્તિમાં જે વર્તિ પદ છે, તે મનુષ્યક્ષેત્રની બહાર વર્તનારા સંજ્ઞિ જીવોના મનના જ્ઞાનનો નિષેધ કરવામાં તત્પર છે, પણ ફક્ત વર્તમાન સંજ્ઞિ જીવોના મનોદ્રવ્યનું જ્ઞાન કરે એ નિયમમાં તત્પર નથી, તેથી અવધિ જ્ઞાનની પેઠેઃ મનઃપર્યાય જ્ઞાની પણ, પલ્લોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ, ભૂત અને ભાવીનો જાણે છે, તેમાં કંઈ પણ વિરોધ નથી. ॥ ૨-૯-૪-૧૫૮॥ ૨૯૪॥

પ્ર૦ અસુરકુમારઃ વિગેરે ભુવનપતિઓના ભવનોઃ કઈ રીતિએ રહેલા છે ? પન્નવણા સૂત્રમાં તો કહ્યું કે—“હે ભગવાન્ ! દક્ષિણના અસુરકુમાર વિગેરે દેવો કયાં વસે છે ? “ હે ગોતમ જંબુ-દ્વીપમાં આ રત્નપ્રભા નામની પૃથ્વી ૧૮૦૦૦૦ હજાર યોજન જાડી છે, તેના મધ્યના ૧૭૮૦૦૦ યોજન છે, તેમાં ૩૪૦૦૦૦૦ લાખ વિગેરે ભવનો છે, તેમાં અસુરકુમાર વિગેરે દેવો વસે છે.” આ પ્રમાણેજ, બીજા નવ ભવનપતિના આલાવાનો ઉત્તર અપાયો છે, તેથી તે બધાનાં ભવનોનું જુદાપણું કેવી રીતે છે ?

ઉ૦ ભુવનપતિઓના નિયમિત સ્થાનના અક્ષરે અન્ય શાસ્ત્રોમાં દેખાતા નથી, પન્નવણામાં તો, સામાન્યથી કહ્યા છે. ॥ ૨-૯-૫-૧૫૯ ॥ ૨૯૫ ॥

પ્ર૦ ઠાણાંગ સૂત્રમાં “ ચાર કારણોએ લોકમાં ઉદ્યોતઃ થાય છે, તથા અંધકારઃ થાય છે.” એમ કહેલ છે, તેમાં પ્રથમ અરિહં-તનું નિર્વાણ થાય ત્યારે, લોકમાં અંધકાર થાય છે, તેવી રીતે બીજા ધર્મ-પૂર્વો અને અગ્નિના વિનાશથી થાય, આ ત્રણ કારણોથી જ અંધકાર થાય તે સરખો થાય છે, કે કાંઈ તફાવતવાળો થાય છે ?

ઉ૦ લોકાનુભાવથીજ અરિહંત મહારાજ વિગેરે ચારનો નાશ થયે છતે જ દ્રવ્ય અંધકાર થાય, તે સરખો છે. પણ અગ્નિને છોડીને બાકીના અરિહંતઃ-ધર્મઃ-અને પૂર્વોઃ આ ત્રણના ઉચ્છેદમાં ભાવ અંધકાર અધિક થાય છે, એમ તફાવત ઠાણાંગ ટીકાથી જણાય છે. ॥ ૨-૯-૬-૧૬૦ ॥ ૨૯૬ ॥

પ્ર૦ ઉપધાન વહન કરનારાઓમાંથી કેટલાકોએ વિધિ પૂર્વક પડિ-લેહણ કરી કાળે લીધો, પછીથી કાઠક આવી પડિલેહણ કરે અને કાળે ન લીધે, તો તેનો દીવસ પડે કે નહિ ?

ઉ૦ બીજા ઉપધાનવાહી પછીથી પડિલેહણ કરે, ઉપધિ વિગેરેને પલેવે, અને કાળનો ઉદ્ધાર ન કરે, તો તેનો દીવસ વધે છે ॥ ૨-૯-૭-૧૬૧ ॥ ૨૯૭ ॥

પ્ર૦ “ દરેક કાલ ગ્રહણની પ્રથમ એક એક સજ્જાય પઠવીને, કાલનું અનુષ્ઠાન કરાય છે, તે વાર પછી પોરસીનો કાલ પહોંચતો હોય, તો બાકીની સજ્જાયો અને કાલમાંડલા (પાટલી) કરાય છે, પણ કાલ ન પહોંચતો હોય, તો ચોથા પહોરની અંદર કરાય છે,” એમ સામાચારીમાં કહેલ છે, છતાં કેટલાક ગીતાર્થી સાધુઓને ભોજન કર્યા પહેલાંજ અનુષ્ઠાન કરાવી લે છે, અને તેઓ કહે છે કે-“પરમગુરુ શ્રી વિજયહીરસૂરીશ્વરજી મહારાજ તેમ કરાવતા હતા, તેથી અમે કરાવીએ છીએ.” તો અવશિષ્ટ ક્રિયા ભોજન પહેલાં કરાવાય ? કે પછી ?

૧૧૪

ઉં બે કાલ ગ્રહણે આવ્યા હોય, તો એક કાલને પડિકમ્યા પછી બાકી રહેલ કાલ પ્રમાણે સજ્જાય પઠાવીને, આહાર વિગેરે કરવું કલ્પે છે. અન્યથા નહિ. તે વાર પછી બાકી રહેલ ક્રિયા, સાંજ કરે છે, એ પ્રમાણે અમારા સંઘાડાની પ્રવૃત્તિ છે. ॥૨-૯-૮-૧૬૨ ॥ ૨૯૮ ॥

૧૦

પણિડત ધનવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો

પ્ર૦ સિદ્ધ પંચાસિકામાં “ સમકિત વમ્યા જને અનંતો કાલ થયો હોય, તેવા એક સમયમાં એકસો આઠ સિદ્ધ થાય છે,” એમ કહ્યું છે, તો ઋષભદેવસ્વામિ વિગેરે ૧૦૮ મહાપુરુષોઃ અનન્તાકાલથી સમકિત વમેલા માનવા કે કોઈ બીજા પ્રકારના માનવા ? “ અનન્તાકાલથી વમેલા માનવા ” એમ કહો, તો ઋષભદેવ સ્વામિનું સમકિત, અનન્તકાલ પહેલાં થયેલું માનવું ? કે કોઈ બીજા પ્રકારનું માનવું ? “ જો અનન્તકાલ પહેલાં થયેલું માનવું ” કહો, તો ભગવાનના ૧૩ ભવો કેવી રીતે કહેવાય, ? કેમકે ૧૩ ભવ પહેલાં પણ સમકિતની પ્રાપ્તિ થઈ હતી. હવે જો બીજો પક્ષ સ્વીકારો તો, સિદ્ધ પંચાસિકા વિગેરે ગ્રંથો સાથે બંધ બેસતુ કેવી રીતે આવે ? જો આશ્ચર્યમાં સમાવેશ કરો, તો તે આશ્ચર્ય ઉત્કૃષ્ટ અવગાહનાએ કરી છે, કે તીર્થંકરપણાએ કરી છે ? કે સંખ્યાતકાલ પતિતપણું વિગેરે કરી છે ? કે ત્રણે કરીને છે ? તે સ્પષ્ટ જણાવવા કૃપા કરશો.

ઉં અનન્તકાલથી સમકિત વમેલા ૧૦૮ પુરુષોઃ એક સમયમાં સિદ્ધ થાય છે, એમ સિદ્ધ પંચાસિકા વિગેરે ગ્રંથોમાં છે, તો

૧૧૫

બાહુબલીજીના છ લાખ પૂર્વના આયુષના અપવર્તનની પેઠે શ્રીઋષભદેવની પણ સિદ્ધિ આશ્ચર્યપણાએ માની સિદ્ધ કરવી, એ પ્રકારે તેઓના અધિકારમાં જે જે વાત અસંભવિત હોય, તે તે તમામ વાત, આશ્ચર્યમાં સમાવી દેવી. ॥ ૨-૧૦-૧-૧૬૩ ॥ ૨૯૯ ॥

પ્ર૦ શ્રાવકે પહેલા ચોવિહાર ઉપવાસનું પરચખ્ખાણુ કર્યું હોય, અને સાંજે પ્રતિક્રમણુ વખતે સામાયિક લઈ પરચખ્ખાણુ મુહુપત્તિ પડિલેહી ફરી લેવું જોઈયે? કે પહેલા કર્યું હોય તેનાથી ચાલે?

ઉ૦ પહેલાં ચોવિહાર ઉપવાસનું પરચખ્ખાણુ કરેલ હોય, તેજ ચાલી શકે છે, તેથી સાંજે પ્રતિક્રમણુમાં પરચખ્ખાણુ લેવાના સમયે તેનું સ્મરણ કરી લેવું, કે-“મેં ચોવીહાર ઉપવાસ કરેલ છે” ફરી લેવાની જરૂર નથી. ॥ ૨-૧૦-૨-૧૬૪ ॥ ૩૦૦ ॥

પ્ર૦ તીર્થંકર દેવોના તેર વિગેરે ભવો, પ્રથમ સમકિતની પ્રાપ્તિની અપેક્ષાએ છે? કે પ્રસિદ્ધ ભવની અપેક્ષાએ છે? કે કોઈ બીજા પ્રકારે છે?

ઉ૦ આવશ્યક સૂત્ર વિગેરેના અભિપ્રાયે કરી, તીર્થંકરોના ભવો પ્રથમ સમકિતની પ્રાપ્તિથી ગણાય છે, બીજી કોઈ પણ અપેક્ષાથી ગણાતા નથી. ॥ ૨-૧૦-૩-૧૬૫ ॥ ૩૦૧ ॥

પ્ર૦ પંડિતપદની નંદીની ક્રિયા સિવાય પંડિત બનેલ પદસ્થપાસે ન્યૂન અધિક પર્યાયવાળા સામાન્ય સાધુઓને; અને નંદીની ક્રિયા જની થઈ છે, એવા લઘુપંડિતોને; કયા કયા ક્રિયાના કાર્યો કરવા સૂઝે?

ઉ૦ પંડિતપદની નંદીની ક્રિયા કરેલી ન હોય, તેવા વૃદ્ધપંડિત પાસે દરેક દીવસ સંબંધી કરવા લાયક ક્રિયાના કાર્યો કરવા સૂઝે. પણ શિષ્યની વડી દીક્ષાઃ આચાર્ય પ્રતિષ્ઠાઃ અને જ્ઞાન

૧૧૬

બિંબપ્રતિષ્ઠા: વિગેરે કાર્યો કરવા સૂત્રે નહિ. કેમકે—તે કાર્યો મંત્રની અપેક્ષાવાળા છે, એમ પરંપરા છે, હમણાં તો કેટલાક વૃદ્ધગણિયો: લઘુપંડિત પદસ્થને વંદનાદિક કરતા નથી, તે પ્રવૃત્તિનો પ્રવાહ પડી ગયેલ હોવાથી, નિવારવો અશક્ય બનેલ છે. પરંતુ શાસ્ત્ર મુજબ તો, લઘુપંડિતની પાસે વૃદ્ધ ગણિયોએ પણ વંદનાદિક કાર્ય કરવું અનુચિત નથી, ॥૨-૧૦-૪-૧૬૬॥ ૩૦૨ ॥

પ્ર૦ પાશિક ઉપવાસ: રોહિણી: અને જ્ઞાનપંચમી: વિગેરે તપો બહુ વખતથી કરાતા હોય, તેમાં કદાચિત્ વિસ્મરણથી અથવા મહાકારણ આવી પડવાથી, તે દીવસે ઉપવાસ ન બની શક્યો હોય, તો તે તપ મૂલ્યથી બચ? કે તે તપનું પ્રમાણ પૂરું થાય ત્યારે, પડેલ દીવસોનો તપ પાછળથી કરી આપવાથી સરે?

ઉ૦ “વિસ્મરણ વિગેરે કારણોથી, તપના દીવસે ઉપવાસ ન કરવામાં આવે, તો તુરત બીજા દીવસે દંડ નિમિત્તે ઉપવાસ કરી આપવો, અને તે તપનું પ્રમાણ પૂરું થાય ત્યારે, પછવાડે પડેલ દીવસનું તપ વધારે કરવું.” એવો પાઠ શ્રાદ્ધવિધિમાં છે, અને મહાકારણે તો, તપ ન બની શકે, તે **મહત્તરાગારેણમાં** સમાધિ બચ છે. ॥ ૨-૧૦-૫-૧૬૭ ॥ ૩૦૩ ॥

પ્ર૦ તમામ યુગલિયાના ક્ષેત્રોમાં ગર્ભમાં રહેલ, તથા ગર્ભથી નીકળી જન્મ પામેલ, વિગેરે ભેદવાળા યુગલિયાઓનું આયુષ્ય જઘન્ય: મધ્યમ: અને ઉત્કૃષ્ઠ: એમ ત્રણ ભેદવાળું હોય? કે ઉત્કૃષ્ઠ ભેદવાળું જ હોય?

ઉ૦ યુગલિકોનું ઉત્કૃષ્ઠ આયુષ: સ્થાન મુજબ ત્રણ પદ્યોપમ વિગેરે પ્રતીત છે. અને જઘન્ય આયુષ: સુલ્લેક ભવ જટલું બણવું. કેમકે ત્રણ પદ્યોપમના આયુષવાળો કોઈ યુગલિક જીવ, અપવર્તન કરણે કરી આયુષને ઘટાડી સુલ્લેક ભવ જટલું કરી મૂકે છે, તે

૧૧૭

બાબતના અક્ષરો આચારાંગની ટીકા વિગેરેમાં અર્થથી છે, પરંતુ તેનું અપવર્તન અપર્યાપ્તા અવસ્થામાંજ હોય છે. પછીથી હોતું નથી, કેમકે-તેઓનું આયુષ નિરુપક્રમી છે, અને મધ્યમ આયુષ: તો યુગલિની સ્ત્રીના ગર્ભમાં નવ લાખ ગર્ભજ જીવો ઉત્પન્ન થાય છે, તેમાંથી ફક્ત બે જીવોજ નિપજ છે. બાકીના જીવો તો પોતાના આયુષ્યનું અપવર્તન કરીને ગર્ભમાંજ મરણ પામી જાય છે. તે વખતે ક્ષુદ્ધક ભવ કરતાં અધિક સમયના આયુષ્યવાળા તે જીવો સંભવે છે, તેથી મધ્યમ પણ હોય છે.
 ॥ ૨-૧૦-૬-૧૬૮ ॥ ૩૦૪ ॥

પ્ર૦ મીઢળ વિંધ્યા પછી અંતર્મુદ્ધર્તે નિર્જીવ થાય ? કે સજીવજ રહે ?

ઉ૦ અંતર્મુદ્ધર્ત પછી વિંધેલા મીઢળનો વૃદ્ધ પુરુષો અચિત્ત પણે વ્યવહાર કરે છે ॥ ૨-૧૦-૭-૧૬૯ ॥ ૩૦૫ ॥

પ્ર૦ સ્ત્રી: અને સચિત્તનો સંધદ્રો: નિરંતર અને પરંપર વર્જવાનો છે, તેમાં પરંપર સંધદ્રો: કેટલી સંખ્યા સુધી ગણવો ?

ઉ૦ તે બંન્નેનો પરંપર સંધદ્રો: વચમાં એક અને બેથી થાય, તે વર્જવો; અને ત્રણ વિગેરેથી થાય, તે સંધદ્રો ગણાતો નથી.
 ॥ ૨-૧૦-૮-૧૭૦ ॥ ૩૦૬ ॥

પ્ર૦ પ્રવચન સારોદ્ધાર વિગેરે ગ્રંથોમાં “એક સમયમાં દશ તીર્થ-કરો: ઉત્પન્ન થાય છે, “ એમ કહ્યું, અને સિદ્ધપંચાસિકા વિગેરેમાં ” એક સમયે ચાર તીર્થકરો: સિદ્ધ થાય છે ” એમ કહ્યું, તો એક સમયમાં દશ તીર્થકરો જન્મે, તેઓની સિદ્ધિનો સંભવ એક સમયમાંજ છે, તો એક સમયમાં ચાર સિદ્ધિપદને વરે, તે કેમ સંગત થાય ?

૧૧૮

ઉં દશ તીર્થકરા એક સમયે—આ વાક્યમાં—સમય શબ્દે ફરી તદન નાનો કાલ લેવો કે સ્થૂલ લેવો ? તે સ્પષ્ટ પણે જણાતું નથી, પણ એક સમયમાં ચાર સિદ્ધ થાય, ત્યાં તો જ સમય શબ્દ લીધો છે, તે સૂક્ષ્મ સમય લીધો છે, માટે કોઈ વાદવિવાદ નથી. ॥ ૨-૧૦-૬-૧૭૧ ॥ ૩૦૭ ॥

પ્રં ભગવતી સૂત્રમાં “ એક પુત્રને નવસો પિતા હોય ” એમ કહ્યું, તે કેવી રીતે સંભવે ?

ઉં બાર મુહુર્ત સુધી વીર્ય વિનાશ પામતું નથી, તેથી તેટલા કાલમાં નવસો બળદ વિગેરેએ ભોગવેલી ગાય વિગેરેને, જ ગર્ભ ઉત્પન્ન થાય છે, તે તેટલાનો પુત્ર ગણાય છે, માટે સંભવે છે. ॥ ૨-૧૦-૧૦-૧૭૨ ॥ ૩૦૮ ॥

પ્રં શ્રદ્ધાલુ પુરુષ છ વિગય વાપરી રહ્યો હોય, તેને વિગયનું પરચ-કૃપાણ કરાવાય ? કે નહિ ?

ઉં છ વિગય વાપનાર શ્રદ્ધાલુને વિગયનું પરચખ્ખાણ કરાવી શકાય છે. કેમકે—શ્રાદ્ધવિધિ ગ્રંથમાં અલક્ષ્ય વિગય મઘમાંસ વિગેરેનો તેને ત્યાગ હોય છે, માટે તેને આશ્રયીને, વિગય પરચકૃપાણ આપી શકાય તેમ કહ્યું છે. ॥ ૨-૧૦-૧૧-૧૭૩ ॥ ૩૦૯ ॥

પ્રં પ્રથમ સામાયિક લેતાં જટલા આદેશો મંગાય, તેટલાજ આદેશો બીજી વખત લાગ લાગટ લેતાં માંગવા જોઈએ ? કે ન્યૂન ? જો “ જોછા માંગવા જોઈએ.” એમ કહે, તો સામાયિકની પેઠે દીવસનો પોસહ લીધો, અને સાંજ રાત્રિપોસહનું મન થતાં રાત્રિપોસહ લેતાં, સવારે પોસહમાં જટલા આદેશ માંગ્યા હતા તેટલાજ મંગાય કે ન્યૂન મંગાય ?

ઉં સામાયિકમાંજ સામાયિક બીજું લેતાં કરેમિમંતે ઉચ્ચર્યા બાદ બેસણે ઠાઉં એ આદેશ મંગાય છે, અને દીવસ પોસહમાંજ

૧૧૯

રાત્રિનો પોસહ લેતાં બહુવેલ કરસ્યું, આ આદેશ સુધી બધા મંગાય છે. પડિલેહણના આદેશો તો પ્રથમ લીધેલ હોવાથી પ્રરી મંગાતા નથી. ॥ ૨-૧૦-૧૨-૧૭૪-૩૧૦ ॥

પ્ર૦ સાધુએ: અથવા સચિત્ત ત્યાગી શ્રાવકે: પ્રભાતમાં નવકારશી વિગેરે પરચખ્ખાણુ કર્યું હોય, અને સાંજની પડિલેહણમાં તિવિહાર પરચખ્ખાણુ કર્યું, તો પ્રતિક્રમણુ સમયે તેને પાણહાર પરચખ્ખાણુ કરાવાય ? કે ચોવિહાર પરચખ્ખાણુ કરાવાય ?

ઉ૦ જણે સાંજની પડિલેહણમાં તિવિહાર પરચખ્ખાણુ કર્યું હોય, તેને પાણહાર પરચખ્ખાણુ કરાવાય છે, અને જણે તે વખતે તિવિહાર ન કર્યો હોય, તેને દિવસ ચરિમ ચોવિહાર કરાવાય છે. ॥ ૨-૧૦-૧૩-૧૭૫ ॥ ૩૧૧ ॥

પ્ર૦ મધ વિગેરે સચિત્ત છે ? કે અચિત્ત ? અને તેનો સંઘટ્ટો હોય ? કે વાસી શેટલી વિગેરેનો સંઘટ્ટો હોય ? તો સાધુઓએ આહાર વિગેરે વહોરાય કે નહિ ?

ઉ૦ અચિત્ત પાણીમાં પોરાવિગેરેનો સંભવ થઈ જાય, તો પણ સચિત્ત કહેવાય નહિ, તેમ મધ વિગેરેમાં રસથી ઉત્પન્ન થનાર જીવનો સંભવ હોય, છતાં સચિત્ત કહેવાતું નથી. પણ તેના સંઘટ્ટામાં, કે વાસીના સંઘટ્ટામાં, સાધુઓને આહાર વિગેરે વહોરવું કદપે નહિ, કેમકે તેમાં સંભવતા જીવોને બાધાનો સંભવ થઈ જાય, માટે તે પ્રસંગ વર્જિત હોઈને છોડી દેવો. ॥ ૨-૧૦-૧૪-૧૭૬ ॥ ૩૧૨ ॥

પ્ર૦ અંતર્વાચ્ય વિગેરે અથોમાં: સુધાષા ઘંટાનું પ્રમાણ એક ચોજનનું બતાવ્યું, અને છૂટક પાનાઓમાં બારસજોયણ પિહુલ-“બાર યોજન પહોઢો” વિગેરે બતાવ્યું છે, તો મોટા અથોમાં તેનું માન કેટલું છે ? તે જણાવશો.

૧૨૦

ઉં જંબુદ્વીપ પત્તિ: વિગેરે ત્રયોમાં સુધોપા ધંટનું માન એક યોજન કહેલું છે. ॥ ૨-૧૦-૧૫-૧૭૭ ॥ ૩૧૩ ॥

પ્ર૦ ઉપધાનમાં મહુપત્તિ વિના સો હાથ ઉપર જવાયું હોય, વાપરતાં એંટું મૂક્યું હોય, રાત્રિએ થંડિલ જવાયું હોય. વિગેરે કર્યું હોય, તો દીવસ વૃદ્ધિ થાય, તે સરખીજ થાય? કે ફેરફારવાળી થાય? અને તે પડેલ દિવસો ઉપધાન તપમાંજ ફરીથી કરી આપવા પડે? કે કારણ હોય તો ઉપધાનમાંથી નિકટ્યા પછી કરે?

ઉં ઉપધાન વિધિમાં મહુપત્તિ ભૂલીને સો હાથ જવાયું હોય, કે એંટું મૂક્યું હોય, કે રાત્રિએ થંડિલ ગયા હોય, એ વિગેરેમાં “દીવસવૃદ્ધિ સરખીજ થાય,” એમ કહ્યું છે, અને તેમજ કરાવાય છે. મહાન્ કારણ હોય, તો એકાંતપણું નથી. ॥ ૨-૧૦-૧૬-૧૭૮ ॥ ૩૧૪ ॥

પ્ર૦ ઉપધાનની આલોચણના પોસહ; ઉપવાસથી અપાય કે નિવિ: એકાસણ: વિગેરેથી અપાય, અને તે પોષધ: દીવસના અપાય? કે અહો રાત્રિના અપાય?

ઉં ઉપધાન આલોચણના પોસહ: ઉપવાસથી અપાય, અને અહો-રાત્રિનાજ અપાય છે. ॥ ૨-૧૦-૧૭-૧૭૯ ॥ ૩૧૫ ॥

પ્ર૦ જંબુદ્વીપના મહાવિદેહ ક્ષેત્રની ચાર વિજયોમાં વિહરમાણ ચાર જિનેશ્વરો: બિરાજી રહ્યા છે, તે સિવાયની બીજી વિજયોમાં વર્તમાનકાલે અન્ય જીનેશ્વરોનો જન્મ: કુમારઅવસ્થા: વિગેરે સંભવે? કે નહિ? અને વિહરમાન પડે કરી વર્તમાનજિનો કહેવા? કે સમવસરણમાં બિરાજેલાજ કહેવા? અને સંપૂર્ણ મહાવિદેહક્ષેત્ર, કોઈ કાળે કેવલિ પર્યાયવાળા જિનેશ્વરથી રહિત હોય? કે સામાન્ય તીર્થંકરની સત્તા વિનાનું હોય? કે નહિ?

૧૨૧

ઉં વર્તમાનકાલે વિહરમાન જિનેશ્વરે સિવાયની વિજયોમાં તીર્થ-
કરોના જન્મ: કુમાર અવસ્થા: વિગેરેનો અસંભવ જાણેલો નથી.
તેમજ વિહરમાન શબ્દથી કેવલિપર્યાયવાળા જિનેશ્વરે લેવાય
છે, તથા સંપૂર્ણ મહાવિદેહ કોઈ વખત પણ કેવલિપર્યાયવાળા
જિનોથી રહિત હોતું નથી, અને સામાન્ય તીર્થકરની સત્તા
વિનાનું હોતું નથી. ॥ ૨-૧૦-૧૮-૧૮૦ ॥ ૩૧૬ ॥

પ્રં સ્પર્શ વિગેરે ત્રણ ઇંદ્રિયો નવ યોજન દૂરથી પોતાના વિષયને
અહણ કરે છે, તે ત્રણેયના ચક્ષુ ઇંદ્રિય અને શ્રવણ ઇંદ્રિયની
પેઠે સ્વ-વિષય અહણ કરવામાં કયા દૃષ્ટાંતો બતાવ્યા છે ?

ઉં નવ યોજન દૂર વર્ષાદ વરસ્યો હોય. તે જલના પુદ્ગલો ત્યાંથી
આવી શરીરને સ્પર્શે છે, અને તે દૂર પ્રદેશથી માટીના પુદ્ગલો
આવી રસના: અને નાસિકાએ: લાગી, ગંધ: અને રસ:નું જ્ઞાન
કરાવે છે. વિગેરે દૃષ્ટાંતો પુષ્પમાલા ટીકા વિગેરેથી જાણવા.
॥ ૨-૧૦-૧૯-૧૮૧ ॥ ૩૧૭ ॥

પ્રં શ્રાવકાએ પોસહ તથા ઉપધાન વિગેરેમાં સાંજની પડિલેહણમાં
“પડિલેહણા પડિલેહાવોણ” આ આદેશ માગ્યા પછી કાળે
લીધો, ત્યાર બાદ ઉપધિ મુહપત્તિ પડિલેહવાના આદેશ માંગી
ઉપધિનું પડિલેહણ કર્યું, તો તે પડિલેહણ બાદ કાળે લેવો
જોઈયે ? કે નહિ ?

ઉં પહેલાં કાળે લીધો હોય, છતાં ઉપધિ પડિલેહ્યા બાદ લેવો
જોઈયે. ॥ ૨-૧૦-૨૦-૧૮૨ ॥ ૩૧૮ ॥

પ્રં છઠ્ઠીયાના ઉપધાનમાં પ્રવેશ કર્યો હોય, તે દીવસેજ માલારોપણ
થયું હોય, તો તેની પહેલી વાયના આપીને માલા પહેરાવાય ?
કે માલારોપણ પછી તપ, પૂરું થયે પહેલી વાયના અપાય ?

૧૨૨

ઉં છઠીયાના ઉપધાનના પહેલા દીવસે પવેણું કરી પહેલી વાયના આપીને, સમુદ્દેશાદિ ક્રિયા કરાવીને, માલારોપણ થાય છે.

॥ ૨-૧૦-૨૧-૧૮૩ ॥ ૩૧૯ ॥

પ્રં જિનમંદીરમાં પર્યક્ષ્ણાણુ પારવું કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉં પર્યક્ષ્ણાણુ પારવું સુઝે છે, એવો સંપ્રદાય છે. ॥૨-૧૦-૨૨-૧૮૪ ॥ ૩૨૦ ॥

પ્રં ઉપધાન તપ ચાલી રહ્યું હોય, તેમાં વીશસ્થાનક વિગેરે તપ કરવું સુઝે ? કે નહિ ?

ઉં પ્રાયઃ કરીને ઉપધાનમાં તે તપ કરવું સુઝે નહિ. ॥૨-૧૦-૨૩-૧૮૫ ॥ ૩૨૧ ॥

પ્રં સાધ્વી અને શ્રાવિકાઓએ દૈવસિકા પ્રતિક્રમણમાં સુય-દેવયા ભગવતી સ્તુતિ કહેવાય છે, તે અનુસારે સાધ્વીના અભાવમાં શ્રાવિકાઓએ, પક્ષી સૂત્રના ઠેકાણે બોલાતું વંદિત સૂત્રના છેડે તે સ્તુતિ બોલાય છે, તે કહેવાય ? કે નહિ ?

ઉં સાધ્વીઓ અને શ્રાવિકાઓએ આ પ્રકારે સ્તુતિ કહેવાય છે, તેમાં સમાચારીજ પ્રમાણ છે. ॥૨-૧૦-૨૪-૧૮૬ ॥ ૩૨૨ ॥

૧૧

વૃદ્ધ પશ્ચિંડત શ્રીશુભવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્રં તીર્થંકરો સાથે જગ્યા દીક્ષા ગ્રહણ કરે, તે તીર્થંકરની પેઠે પાઠનો ઉચ્ચાર વિગેરે કરે ? કે બીજી રીતે કરે ?

ઉં તીર્થંકર સાથે દીક્ષા લેનારાઓ પોતે દક્ષ હોવાથી, તે તે ક્ષેત્ર-કાલના અનુસારે તપસ્યા ગ્રહણ કરે છે, પણ તીર્થંકરની પેઠે પાઠનો ઉચ્ચાર કરતા નથી, પણ પહેલાં તીર્થંકરની સાથે

૧૨૩

દીક્ષા લેનારા તીર્થ કરની પેઠે પાઠનો ઉચ્ચાર કરે છે, એમ જણાય છે. ॥ ૨-૧૧-૧-૧૮૭ ॥ ૩૨૩ ॥

પ્ર૦ સંગ્રહણી અંતર્વાચ્ય વિગેરેમાં લોકાન્તિક દેવોના નવ નિકાયો બતાવ્યા, અને ઉત્તમ ચરિત્રમાં દશ બતાવ્યા. તે ભેમાં સાચું શું ?

ઉ૦ બહુ અર્થોમાં નવ નિકાય કહ્યા છે, તે બે ઉત્તમ ચરિત્રમાં દશ બતાવ્યા હોય, તે મતાંતર જાણવું. ॥ ૨-૧૧-૨-૧૮૮ ॥ ૩૨૪ ॥

પ્ર૦ ચક્ષુરહિતને કેવલજ્ઞાન ઉપજે ? કે નહિ ?

ઉ૦ ચક્ષુવિકલને કેવલજ્ઞાન ઉપજે છે. ॥ ૨-૧૧-૩-૧૮૯ ॥ ૩૨૫ ॥

પ્ર૦ કુંકાજલઃ સીકરીજલઃ અને પાડલજલઃ દુવિહારમાં કદપે છે ? તેનું સ્વરૂપ શું ?

ઉ૦ કુંકાજલઃ અને સીકરીજલઃ દેશવિશેષમાં પ્રસિદ્ધ હશે, અને પાડલજલઃ તે પાડલીવૃક્ષના પુષ્પનું પાણી છે. ॥ ૨-૧૧-૪-૧૯૦ ॥ ૩૨૬ ॥

પ્ર૦ ગુવારફળીઃ ચણાઃ વિગેરે અને [મેથી વિગેરેની] ભાજીઃ કાચા ગોરસ સાથે લેવાથી વિદલ થાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ કાચાં દહીંઃ છાશઃ વિગેરે સાથે વાપરવાથી તેનાથી વિદલ બને છે. ॥ ૨-૧૧-૫-૧૯૧ ॥ ૩૨૭ ॥

પ્ર૦ લીલી ભાજી વિગેરે તડકે મૂક્યા સિવાય કેટલા દીવસે સૂકવણી ગણાય ?

ઉ૦ સૂર્યના તાપમાં મૂકવાથી ત્રણ દીવસે સૂકવણી થાય, અને સૂર્ય તાપ વિના તે જ્યારે પોતાની મેળે સુકાઈ જાય, ત્યારે થાય. આમાં દિવસની સંખ્યાનું નિયતપણું નથી. ॥ ૨-૧૧-૬-૧૯૨ ॥ ૩૨૮ ॥

૧૨૪

પ્ર૦ શ્રદ્ધાલુ શ્રાવિકાઓ પોસહ લીધા બાદ ગુંહલી કરી શકે ? કે નહિ ?

ઉ૦ દ્રવ્યસ્તવપણું હોવાથી ગુંહલીઓ કરી શકે નહિ. ॥ ૨-૧૧-૭-૧૯૩ ॥ ૩૨૯ ॥

પ્ર૦ શ્રાવિકાઓ દેવપૂજામાં સ્નાન ભણાવ્યા પછી આરતિ: મંગલ-દીવો: વિગેરે કાર્ય કરે ? કે નહિ ?

ઉ૦ આરતી મંગલદીવો ઉતારવાની પ્રવૃત્તિ હાલ દેખાતી નથી, પણ શાસ્ત્રમાં નિષેધ દેખ્યો નથી, તેથી કોઈક દેશવિશેષમાં તે કરતાં પણ હશે. ॥ ૨-૧૧-૮-૧૯૪ ॥ ૩૩૦ ॥

પ્ર૦ વ્યાખ્યાન અવસરે સામાયિક લઈને શ્રાવિકા આદેશ માંગવા પૂર્વક પડિલેહણા કરે ? કે નહિ ?

ઉ૦ સામાયિકમાં પડિલેહણાના આદેશનું માંગવું તે યુક્તિ યુક્ત છે. ॥ ૨-૧૧-૯-૧૯૫ ॥ ૩૩૧ ॥

પ્ર૦ પાનના અનેક કકડા કરી હાથે મસળી નાંખીને એક પહોર માત્ર રાખી મૂક્યા હોય, તો સચિત્ત ગણાય ? કે અચિત્ત ગણાય ?

ઉ૦ પાનના તેવા પ્રકારના કકડાનો પણ અચિત્તપણે વ્યવહાર નથી. ॥ ૨-૧૧-૧૦-૧૯૬ ॥ ૩૩૨ ॥

૧૨

પણિડત દેવવિજયગણિકૃત-પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ કોઈક શ્રાવક પોતાના દ્રવ્યની જિનપ્રતિમા ભરાવે, અને કોઈક પોતાના દ્રવ્યથી પુસ્તક લખાવે, તો પ્રતિમા કરનારને દેવદ્રવ્ય અને પુસ્તક લેખકને જ્ઞાનદ્રવ્ય લાગે ? કે નહિ ?

૧૨૫

ઉં અનુક્રમે તે બંન્નેયને પણ તે બંન્નેય લાગતા નથી. (તે બંન્નેયને વપરાશ કરતાં દેવદ્રવ્ય અને જ્ઞાનદ્રવ્ય લાગતા નથી.) એમ સંભવે છે. ॥ ૨-૧૨-૧-૧૯૭ ॥ ૩૩૩ ॥

૧૩

પણિડત કહાનજી ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ તીર્થંકર મહારાજનું દાન અભવ્ય જીવો પામે? કે નહિ?

ઉં અભવ્ય જીવો પામે નહિ, એમ વૃદ્ધવાદ છે, પણ અંથમાં અક્ષરો જોયાનું યાદ નથી. ॥ ૨-૧૩-૧-૧૯૮ ॥ ૩૩૪ ॥

પ્ર૦ “અભવ્ય જીવો શત્રુંજય તીર્થ સ્પર્શે નહિ,” તેવા અક્ષરો કયા અંથમાં છે ?

ઉં

**અમન્યા: પાપિનો જીવા નામું પશ્યન્તિ પર્વતમ્ ।
લભતે ચાપિ રાજ્યાદિ, નેદં તીર્થં હિ લભ્યતે ॥ ૧ ॥**

પાપી અભવી આ તીર્થને નજરે દેખે નહિ, કદાચ રાજ્ય વિગેરેને પામે, પણ આ તીર્થને પામી શકે નહિ ? ”

એમ શત્રુંજય મહાત્મ્યમાં છે. ॥ ૨-૧૩-૨-૧૯૯ ॥ ૩૩૫ ॥

પ્ર૦ ઇશાન ઈંદ્રના ક્રોધથી બલિ ચંચા રાજધાની ભાઠાના અંગારના કણીયા સરખી થઇ ગઈ, તે સાચું? કે સાક્ષાત્ અંગારભૂત થઇ ગઈ, તે સાચું ?

ઉં મૂત-શબ્દ-ઉપમા વાચી હોવાથી, દેવતાઇ પ્રભાવથી બલિ-ચંચા રાજધાની અંગારાદિ સરખી થઈ ગઈ, એમ સંભવે છે. ॥ ૨-૧૩-૩-૨૦૦ ॥ ૩૩૬ ॥

૧૨૬

૧૪

પણિડત કનકકુશલ ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

- પ્ર૦ ભદ્રબાહુ સ્વામિજીએ નવમા પૂર્વથી ઉદ્ધરેલું કલ્પસૂત્ર પર્યુષણના પાંચ દીવસમાં વંચાતુ હજુ સુધી ચાલ્યું આવે છે, પણ સુધર્મા ગણધર વિગેરે આચાર્યોના સમયે પશુસ-ણમાં કયુ શાસ્ત્ર વંચાતું હતું ?
- ઉ૦ સુધર્મા સ્વામિ આદિ મહાપુરુષો પશુસણમાં નવમા પૂર્વમાં-રહેલું આજ અધ્યયન યથાસ્થિત વ્યાખ્યાન કરતા હતા, એમ સંભવે છે. ॥ ૨-૧૪-૧-૨૦૧ ॥ ૩૩૭ ॥
- પ્ર૦ ગાય: ભેંસ: બકરી: વિગેરેના ધીની પેઠે, ખાઈ અને મીઠું પાણી અને ગાય ભેંસ વિગેરેની છાશ એક દ્રવ્ય ગણાય ? કે જુદા જુદા દ્રવ્ય ગણાય ? શ્રાદ્ધવિધિમાંતો આ પ્રકારે કહ્યું છે કે 'જુદું' નામ હોય, અને સ્વાદ જુદો હોય, તો જુદુ દ્રવ્ય ગણાય.' પણ છાશ વિગેરેમાં સ્વાદ જુદો હોય છે, પણ નામ જુદું હોતુ નથી, તેથી આમાં કઈ રીતીએ દ્રવ્ય સંખ્યા ગણવી ?
- ઉ૦ ગાયવિગેરેનું ધી: ખારુ-મીઠું પાણી: અને ગાય: ભેંસ: વિગેરેની છાશ; તે એક દ્રવ્ય ગણાય. કેમકે-**ઉભયમિન્નત્વે સતિ મિત્ર દ્રવ્યત્વં સ્યાન્**-નામ અને સ્વાદ, આ બંન્ને જુદા હોય તો જુદુ દ્રવ્ય ગણાય, તો આમાં નામ જુદું નથી, માટે તે એક દ્રવ્ય ગણાય. ॥ ૨-૧૪-૨-૨૦૨ ॥ ૩૩૮ ॥
- પ્ર૦ લાપસીમાં ધી અને ગોળ રૂપ બે વિગય ગણાય ? કે એક કડા વિગય ગણાય ?
- ઉ૦ યોગવિધિને અનુસારે લાપસી બે પ્રકારની હોય છે, એક

૧૨૭

વિગય રૂપ, અને બીજી નિવિયાતા રૂપ-તેમાં વિગય રૂપ લાપસીમાં ગોળ અને ધી એમ બે વિગય ગણાય છે. ॥ ૨-૧૪-૩-૨૦૩ ॥ ૩૩૬ ॥

પ્ર૦ વિવાહ વિગેરેના જમણુવારમાં સાધુઓને વહોરવું કદપે ? કે નહિ ? તેમ પોસાતિના જમણુવારમાં વહોરવું કદપે ? કે નહિ ?

ઉ૦ વિવાહના જમણુવારની પેઠે જ ધરે પોસાતીનો પણ જમણુવાર હોય, ત્યાં વહોરવું કદપે નહિ. ॥ ૨-૧૪-૪-૨૦૪ ॥ ૩૪૦ ॥

પ્ર૦ રાત્રિએ રાંધેલી પોળી વિગેરે રાત્રિભોજનના ત્યાગી કેટલાક શ્રાવકોને ખાવી કદપે નહિ. તેમજ સાધુઓને તે વાપરવી ન કદપે ? કે કદપે છે ?

ઉ૦ શ્રાવકો રાત્રિએ બનેલું અન્ન વિગેરે વાપરતા નથી. તેનું કારણ બહુ જીવ વિરાધનાનો સંભવ છે, અને રાત્રિના પ્રથમ અને બીજા પહોરમાં રાંધેલ પોલી-કઠોળ વિગેરેમાં બીજ દીવસે વાસિપણાની શંકાનો સંભવ છે, તેથી વાપરતા નથી. પણ “રાત્રિએ રાંધેલ વાપરવાથી રાત્રિભોજન નિયમનો ભંગ થાય” એ માન્યતાથી નહિ, સાધુઓ તો વાસીની સંભાવના થતી હોય, તો લીએ નહિ, નહિંતરતો અવસર પ્રમાણે ગ્રહણ કરે. કેમકે-તેઓતો ગ્રહસ્થે પોતાના માટે બનાવેલું હોય, તે પીંડ લેવાવાળા હોય છે, તેથી વિરાધનાનો સંભવ નથી. ॥ ૨-૧૪-૫-૨૦૫ ॥ ૩૪૧ ॥

૧૫

પંડિત દર્શનસાગર ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ પક્ષી પ્રતિક્રમણના છેલ્લા ભાગમાં સજ્ઞાય સંદ્ધિસાહુ અને સજ્ઞાય કરું એમ આદેશ માંગીને સજ્ઞાય ન કહેતાં, તે

૧૨૮

સ્થાને નવકારઃ ઉવસ્સગહરંઃ અને સંસારદાવાની સ્તુતિઃ
બોલાય છે, તેનું શું કારણ ?

ઉ૦ આવશ્યક ચૂર્ણિના અભિપ્રાયે પદ્મી પ્રતિક્રમણને છેડે
“સ્તુતિસ્તોત્ર રૂપ સજ્જાય કરવી ” કહી છે, તેથી પરં-
પરાથી સ્તુતિસ્તોત્ર વિગેરે કહેવાય છે. ॥ ૨-૧૫-૧-૨૦૬
॥ ૩૪૨ ॥

પ્ર૦ સૂર્ય વિમાન અતિ નીચું હોવાથી; રાહુ વિમાનઃ સૂર્ય વિમાનને
કેવી રીતે આવરી શકે ? અને ચંદ્રવિમાનઃ અતિ ઉંચું હોવાથી
રાહુવિમાન-ચંદ્રવિમાનને કેવી રીતે આવરી શકે ?

ઉ૦ તત્ત્વાર્થ ભાષ્ય ટીકાના અનુસારે ચંદ્રવિમાનથી રાહુનું
વિમાન ઉપર રહેલ છે, અને તે અનિયમિત પ્રરતું હોવાથી
કદાચિત્ સૂર્યવિમાનની નીચે દશ યોજનં સુધી ફર્યા કરે છે,
માટે ચંદ્ર સૂર્યને આવરવામાં કાંઈ પણ શંકા રહેતી નથી.
॥ ૨-૧૫-૨-૨૦૭ ॥ ૩૪૩ ॥

૧૬

પણ્ડિત વિવેકસાગર ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ નવગ્રૈવેયકઃ અને પાંચ અનુત્તર વિમાનમાં જિન દાઢા છે ?
કે નહિ ? જો છે, તો શાશ્વતી છે ? કે અશાશ્વતી છે ?

ઉ૦ ગ્રૈવેયકઃ વિગેરેમાં સુધર્માદિ સભા નહિ હોવાથી જિન દાઢાઓ
હોતી નથી. ॥ ૨-૧૬-૧-૨૦૮ ॥ ૩૪૪ ॥

પ્ર૦ સ્ત્રીઓ કાલધર્મ પામી સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાને જાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ વિજયચંદ્ર કેવલિચરિત્રમાં દેવપૂજના અધિકારમાં
સ્ત્રીઓના સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાને જવાના અક્ષરો છે, અને

૧૨૬

પૃથવીચંદ્ર ચરિત્રમાં “પૃથવીચંદ્રની પૂર્વલવની સ્ત્રીઓ સર્વાર્થસિદ્ધે જઈને મનુષ્યપણું પામી સિદ્ધ થઈ” એમ કહ્યું છે, તેમજ કનકમાલા: સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાનમાં ગઈ. તેવા અક્ષરો અષ્ટપ્રકારી પૂજના ગ્રંથમાં પ્રહીપ-પૂજના અધિકારમાં છે, અને વાસુપૂજ્ય ચરિત્રમાં તેા, અનુત્તર વિમાને જવાના સ્ફુટ અક્ષરો છે, અને સ્ત્રીઓ-અનુત્તર વિમાનનું આયુષ્ય બાંધે છે, તે વાત પત્રવણા સૂત્રમાં ત્રેવિશમાં કર્મપ્રકૃતિ નામના પદની ટીકામાં કહેલ છે. ॥ ૨-૧૬-૨-૨૦૯॥૩૪॥

૧૭

શ્રીહીરવિજયસૂરિશિષ્ય પંડિત રામવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ સિદ્ધાંતિજતિઆકિરિહ સંવવહાર-જીવરાસિમજ્ઞાઓ ।
જંતિ અણાઈવણસ્સઅહરાસીઓ તત્તિઆ તમ્મિ ॥ ૧ ॥

આ ગાથા અનુસાર-જટલા સિદ્ધ થાય, તેટલા જીવો અનાદિનિગોદમાંથી વ્યવહાર રાશિમાં આવે છે. આ પ્રકારે અનાદિ સંસારને આશ્રયીને વિચાર કરતાં, જટલા સિદ્ધ થયા, તેટલાજ સદા વ્યવહારી જીવો: અનાદિનિગોદથી બહાર આવેલ છે. અધિક નહિ.

પરંતુ

ઈક્કસ્સ નિગોયસ્સ અણંત-ભાગો સિદ્ધિ-ગઓ૦ આ ગાથાને અનુસરીને, સૂક્ષ્મ: બાહર: એ બેમાંથી, એક નિગોદનો અનન્તભો ભાગ સિદ્ધ થયો છે, તેમજ વ્યવહારી જીવો પણ એક નિગોદના અનન્તમા ભાગે હોવા ધટી શકે છે, એમ જણાય છે.

૯

૧૩૦

કેમકે—સર્વ જીવોના બે પ્રકાર છે, એક વ્યવહારી, અને બીજો અવ્યવહારી, તેમાં સૂક્ષ્મનિગોદન અવ્યવહારી છે, અને બીજા વ્યવહારી છે. આ પ્રમાણે બાદરનિગોદ વિગેરેમાં સિદ્ધ કરતાં અનન્તાનન્ત યુષ્ણા જીવો છે, તેથી સિદ્ધ જીવો કરતાં વ્યવહારી જીવો અધિક છે? કે તુલ્ય છે? તે જણાવું નથી, માટે તે બતાવવા કૃપા કરશો.

ઉ૦ સિદ્ધના જીવો: એકનિગોદના જીવો કરતાં અનન્તમા ભાગના કલ્પા છે, અને નિગોદો—સૂક્ષ્મ: અને બાદર: એમ બે પ્રકારે છે. જટલા જીવો સિદ્ધિપદને પામે છે, તેટલા જીવો સૂક્ષ્મનિગોદથી નીકળી વ્યવહાર રાશિ જીવોમાં આવે છે, માટે સિદ્ધના જીવોનું અને વ્યવહાર રાશિના જીવોનું તુલ્યપણું ક્યાંથી થાય? અને તે તે અથો અનુસાર વ્યવહાર રાશિનું અનાદિપણું ભાસમાન થતું હોવાથી, સિદ્ધાંતિ જત્તિયા૦ આ ગાથાનો અર્થ પણ વ્યવહાર રાશિના અનાદિપણા અનુસારજ ભાવવો જોઈયે. ॥ ૨-૧૭-૧-૨૧૦ ॥ ૩૪૬ ॥

પ્ર૦ સંસારમાં ફરતો એક જીવ કેટલી વખત ઇંદ્રપણું: ચક્રવર્તિપણું: વિગેરે પામી શકે? અને આ બાબત કયા શાસ્ત્રમાં કહી છે?

ઉ૦ આટલી વખત પામી શકે, તેવો નિયમ શાસ્ત્રમાં જોવામાં આવેલ નથી. એ વખત પામી શકે, તેવા અક્ષરો તો, સાક્ષાત્ ભગવતી સૂત્ર વિગેરેમાં દેખાય છે, પરંતુ પ્રાય: કરી બહુ વખત ન પામે, એમ સંભવિત લાગે છે. ॥ ૨-૧૭-૨-૨૧૧ ॥ ૩૪૭ ॥

પ્ર૦ બ્રહ્મદેવ લોકથી ઉપર સમ્યક્-દૃષ્ટિ દેવો: વધારે છે? કે મિથ્યાદૃષ્ટિ: વધારે છે?

ઉ૦ યુક્તિએ વિચાર કરતાં બ્રહ્મદેવલોકથી ઉપરના દેવલોકમાં,

૧૩૧

મિથ્યા દૃષ્ટિ દેવો કરતાં, સમ્યગ્દૃષ્ટિ દેવો વધારે સંભવે છે. ॥

૨-૧૭-૩-૨૧૨ ॥ ૩૪૮ ॥

પ્ર૦ શ્રાદ્ધવિધિ ટીકામાં પ્રભુપ્રતિમાને સૃષ્ટિએ નવે અંગે તિલક કરવાનું કથું છે, તેમાં પહેલું ડાબા પગે કરાય? કે જમણા પગે?

ઉ૦ પૂજા અવસરે જિનપ્રતિમાને કરાતાં તિલકો જમણા પગથી માંડીને અંગરચના મુજબ કરવા. ॥ ૨-૧૭-૪-૨૧૩ ॥ ૩૪૯ ॥

॥ ઇતિશ્રી સંકલસૂરિ-પુરન્દર-પરમગુરુ-ગચ્છાધિરાજ-મહાર્ક-
શ્રી-વિજયસેનસૂરિ-પ્રસાદીકૃત-પ્રશ્નોત્તર-સંગ્રહે શ્રી
હીરવિજયસૂરિશિષ્ય-પણ્ડિત-શુભવિજયગણિ-
વિરચિતે દ્વિતીય ઉલ્લાસઃ સમ્પૂર્ણઃ ॥

॥ અથ તૃતીય ઉલ્લાસઃ ॥

શ્રી-પાર્શ્વે પ્રણિપત્ય શ્રી શંકરપુરેશ્વરં જિનં ભક્ત્યા ।
આરમ્ભ્યતે તૃતીયોલ્લાસઃ શુભ-વિજય-વિજ્ઞેન ॥ ૧ ॥

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ જિનેશ્વરને ભક્તિ પૂર્વક નમ-
સ્કાર કરી શ્રીશુભવિજય પંડિત ત્રીજા ઉલ્લાસની શરૂઆત
કરે છે.

૧

આ ગ્રંથના સંગ્રહકાર પણ્ડિત શુભવિજય-
ગણિના પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર० પ્રભાતે વ્યાખ્યાનના પ્રારંભમાં જિનેશ્વરદેવો નમો તિથસ્સ
બોલે છે, તેમાં તીર્થ શબ્દનો શો અર્થ થાય ?

ઉ० આવશ્યક હારિભદ્રી ટીકા વિગેરે અનુસાર, તીર્થ શબ્દ
કરી, બાર અંગરૂપ શ્રુત જ્ઞાન કહેવાય છે. ॥ ૩-૧-
૧-૩૫૦ ॥

પ્ર० પાસત્યા વિગેરે પાસે દીક્ષિત થયેલ મુનિને ગણ હોય ? કે નહિ ?

ઉ० તેને ગણ હોય છે. કેમકે-મહાનિશીથના ત્રીજા અધ્યયનને
છેડે કહ્યું છે કે—

સત્તદ્વગુરુપરંપરકુસીલે, એગવિતિગુરુપરંપરકુસીલે.

સાતઃ આઠઃ ગુરુપરંપરા કુસીલ-અને એકઃ બેઃ ત્રણઃ ગુરુ
પરંપરા કુસીલ—”

૧૩૩

આમાં એ વિકલ્પ કહેલા હોવાથી—આ પ્રમાણે જણાય છે કે—જે એક: એ: ત્રણ: ગુરુ પરંપરા સુધી કુસીલ હોય, તેમાં સાધુ સામાન્યારી, સર્વ પ્રકારે વિનાશ થયેલી હોતી નથી, તેથી જો કોઈ ક્રિયા ઉદ્ધાર કરે, તો અન્યસાંભોગિક વિગેરે પાસે ચારિત્ર ઉપસંપદ્ ગ્રહણ કરીનેજ, ક્રિયા ઉદ્ધાર કરી શકે છે. બીજા પ્રકારે નહિ.

વળી બૃહત્કલ્પ ત્રીજા ખંડમાં કહ્યું છે કે “કોઈકે નિન્હવ પાસે દીક્ષા લીધી, અને તેને છોડીને સુસાધુ પાસે આવ્યો, તેને પ્રાયશ્ચિત્ત તે છે કે—સમ્યગ્ માર્ગ અંગીકાર કરે; અને ત્યાંથી વ્રત પર્યાય ગણાય; ફરી તેને વડી દીક્ષા કરવી પડતી નથી. ॥ ૩-૧-૨ ॥ ૩૫૧ ॥

પ્ર. છટા શ્રાવકો ત્રણ નવકારે નોકારશી વિગેરે પરચક્રખાણ પારે છે, તેના અક્ષરો કયાં છે?

ઉ. મોકળા શ્રાવકો: ત્રણ નવકારે પરચક્રખાણ પારે છે, તે અવિચ્છિન્ન પરંપરા છે, પરંતુ તેનો પાઠ કોઈ પણ ઠેકાણે જોયાનું યાદ નથી. ॥ ૩-૧-૩-૩૫૨ ॥

પ્ર. સ્વપક્ષી કોણ અને પરપક્ષી કોણ?

ઉ. “નિહ્નગાઈ અત્તિ—” “નિન્હવ: પાસત્યા: વિગેરે સાધુવેષને ધારણ કરનાર સ્વપક્ષી કહેવાય: અને ઉપરના વાક્યમાં આદિ શબ્દ ગ્રહણ કરેલ છે, તેથી—ચરકપરિવ્રાજક વિગેરે પરપક્ષી કહેવાય છે.” એમ બૃહત્કલ્પના પહેલા ખંડમાં છે. ॥ ૩-૧-૪-૩૫૩ ॥

પ્ર. ઓષધ અને ભેષજમાં કાંઈ તફાવત છે? કે નહિ?

ઉ. સુંઠ વિગેરે એક જાતિનું હોય, તે ઓષધ કહેવાય છે, અને અનેક જાતિનું જ ગોળી, ચૂર્ણ, વિગેરે અને છે, તે ભેષજ

૧૩૪

કહેવાય છે. પંચસૂત્રની ખુદ્દવૃત્તિ અનુસારે એવો ભેદ જાણવામાં છે. ॥ ૩-૧-૫ ॥ ૩૫૪ ॥

પ્ર૦ કોઈ કહે કે—“હું ભવ્ય છું ? કે અભવ્ય ? તે શી રીતે જાણાય ?”

ઉ૦ “ જ પોતાના હૃદયમાં ભવ્ય : અભવ્ય :ની શંકાવાળો થાય, તે નિયમથી ભવ્ય હોય છે. કેમકે—અભવ્ય જીવને તેવી શંકા થતી નથી.” એમ—આચારાંગના અવન્તી અધ્યયનના પાંચમા ઉદ્દેશાની ટીકામાં કહ્યું છે. ॥ ૩-૧-૬ ॥ ૩૫૫ ॥

પ્ર૦ આચાર્ય વિગેરેની પ્રતિમા : તથા દેરીની : પ્રતિષ્ઠાના અક્ષરો કયા ગ્રંથમાં છે ?

ઉ૦ આચાર્યની મૂર્તિ : અને દેરીનો સ્થાપનામંત્ર : નીચે મુજબ છે.

ૐ નમો આચરિઆણં ભગવંતાણં નાણીણં પંચ-વિહા-
યારસુદ્ધિયાણં હ્રિ ભગવંતો આચરિયા અવચરંતુ, સાહુ-
સાહુણી-સાવય-સાવિઆ-કયં પૂઅં પઢિચ્છંતુ, સન્વસિદ્ધિ
દિસંતુ. સ્વાહા—

આ મંત્રે કરી ત્રણ વખત વાસક્ષેપ કરવો.

ઉપાધ્યાયની મૂર્તિ : અને સ્તૂપનો : મંત્ર—

ૐ નમો ઉવજ્ઞાયાણં ભગવંતાણં ચારસંગ-પઢગ-
પાઢગાણં સુઅહરાણં સજ્ઞાયજ્ઞાણાસત્તાણં હ્રિ ઉવ-
જ્ઞાયા ભગવંતો અવચરંતુ, સાહુ-સાહુણી-સાવય-સાવિયા-
કયં પૂઅં પઢિચ્છંતુ, સન્વ-સિદ્ધિ દિસંતુ—

આ મંત્રે ત્રણ વખત વાસક્ષેપ નાંખવો.

સાધુ સાધવીની મૂર્તિ : અને સ્તૂપનો : મંત્ર—

ૐ નમો સન્વસાહુણં ભગવંતાણં પંચમહાવ્યધરાણં
પંચસમિઆણં તિગુત્તાણં તવ-નિયમ-નાણ-દંસણ-જુત્તાણં

મુક્તસાહગાણં સાહુણો ભગવંતો ઇહ અવયરંતુ-ભગ-
વહઓ સાહુણીઆ ઇહ અવયરંતુ, સાહુસાહુણીસાવય
સાવિઆકયં પૂઅં પઢિચ્છંતુ સવ્વસિદ્ધિં દિસંતુ સ્વાહા-

આ મંત્રે ત્રણ વખત વાસકેપ કરવો.

આ પ્રમાણે વર્ધમાન સૂરિકૃત આચાર દિનકર ગ્રંથમાં
છે. માટે ઇત્યાદિક ગ્રંથને અનુસારે આચાર્ય વિગેરેની ભૂતિ
તથા દેરીની પ્રતિષ્ઠાના અક્ષરે જાણવા. ॥ ૩-૧-૭ ॥ ૩૫૬ ॥

૫૦ શ્રાવકો ચાર પર્વતિથિમાં ચોથભક્ત વિગેરે કરે છે, તે ચાર
પર્વો કયા ગણાય ?

૭૦ ચૌદશઃ આઠમઃ અમાવાસ્યાઃ અને પુનમઃ આ ચાર પર્વતિથિઓ
છે, એમ યોગશાસ્ત્ર ટીકામાં ચતુષ્પદ્યો ચતુર્થાદ એ
શ્લોકના વ્યાખ્યાનમાં કહ્યું છે, તેજ પ્રમાણે પ્રવચન સારો-
દ્વારમાં પણ કહ્યું છે, અને શ્રાદ્ધવિધિમાં તથા પ્રતિક્રમણ
સૂત્રની ટીકામાં કહ્યું કે—

“આઠમઃ ચૌદશઃ પૂર્ણિમાઃ અને અમાવાસ્યાઃ આ
પર્વતિથિઓ છે, તે એક માસમાં છ હોય છે, અને પખવા-
ડીયામાં ત્રણ હોય છે, તેમજ બીજઃ પાંચમઃ આઠમઃ-અગી-
આરસઃ-અને ચૌદશઃ આ પાંચ તિથિઓ ગૌતમ ગણધર
મહારાજએ કહેલી છે.

બીજ-એ પ્રકારના ધર્મારાધન માટે.

પાંચમ-જ્ઞાનનિમિત્તે-

આઠમ-આઠ કર્મના ક્ષય માટે.

અગીઆરસ-૧૧ અંગની આરાધના માટે.

અને ચૌદશ-ચૌદ પૂર્વની આરાધના માટે છે.

આ પાંચ તિથિઓ જ્યારે પુનમ અને અમાવાસ્યા સાથે
ગણીએ, ત્યારે દરેક પખવાડીયામાં ઉત્કૃષ્ટથી છ પર્વો થાય છે.”

૧૩૬

તેમજ ભગવતી ટીકામાં ઉદ્દિદ્ધ શબ્દે કરી અમાવાસ્થ્યા કહી છે. વિપાક સૂત્ર ટીકામાં પણ તેમજ છે.

વળી “બળઃ વીર્યઃ પુરુષકારઃ ને પરાક્રમઃ છતાં આઠમઃ ચૌદશઃ જ્ઞાનપંચમીઃ પશુસભ્યઃ અને ચૌમાસીઃના દિવસમાં જ ઉપવાસ છઠઃ અઠમઃ ન કરે, તેને પ્રાયશ્ચિત્ત આવે.” એમ ઓગણીશમાં પંચાશકની ટીકા વિગેરે અનેક અંથમાં પંચમીને ગણાવી છે, અને પંચમીઃ પર્વતરી કે મહા નિશા-થમાં પણ કહી છે.

અહીં કોઈ શંકા કરે છે કે—

જો આમ છે, તો ત્રણઃ ચારઃ પાંચઃ અને છઃ તિથિઓ તપસ્યાઃ શીલઃ વિગેરે પાળી આરાધવી જોઈયે.

ઉત્તર આપે છે કે—જો સંપૂર્ણ શક્તિ હોય, તો તમામ આરાધવીઃ અને છેવટે યથાશક્તિ—એક પણ આરાધન કરનારને કોઈ દોષ નથી.

તથા—

છળ્લં તિહીળં મજ્જંમિ કા તિહો અજ્જ વાસરેં આ ગાથા શ્રાદ્ધદિનકૃત્ય સૂત્રમાં છે, અને તેનું વ્યાખ્યાન કર્યું છે કે “૮-૧૪-૧૫—આ ત્રણ તિથિઓઃ અજવાલી તથા અંધારી મળી છ તિથિઓઃ થાય છે. ઇત્યાદિક અંથને અનુસારે, અને અવિહિન્ન પરંપરાએ કરી, તમામ પૂર્ણિમાઃ અને અમાવાસ્થ્યાઃ પર્વપણે આરાધવીજ જોઈયેઃ વળી સૂર્યડાંગ સૂત્રના બીજા શ્રુતસ્કંધમાં લેપશ્રાવકના અધિકારમાં કહ્યું છે કે—

ચાઉદસદ્મુદ્દિદ્ધ પુણ્નમાસિણીસુ પહિપુણ્નં—

આની વ્યાખ્યા—

“ચૌદશઃ આઠમઃ પ્રસિદ્ધ છે, અને ઉદ્દિદ્ધ એટલે મહા કલ્યા-

૧૩૭

જુલ સંબંધીપણે પુણ્ય તિથિ તરીકે પ્રસિદ્ધિ પામેલી-ત્રણ
ચૌમાસી પૂર્ણિમા. ”

આ પર્વારાધન બતાવ્યું, તે જમ કાર્તિક શેઠે સો વખત-
પાંચમી શ્રાવક પડીમા આરાધી, તેના સરિખે આ ચરિતાનુવાદ
છે, પણ વિધિવાદ નથી. જ કોઈ એક જણ આચરે, તે
ચરિતાનુવાદ છે, અને બધાઆચરે તે વિધિવાદ છે. વિધિ-
વાદ હોય, તે બધાએ માનવો જોઈયે: ॥ ૩-૧-૮ ॥ ૩૫૭ ॥

પ્ર૦ શ્રાવકોને ઉપધાન તપ કર્યા વિના નવકાર વિગેરે સૂત્રો લાણવા
કદપે ? કે નહિ ?

ઉ૦ જમ સાધુઓને યોગવહન કર્યા શિવાય આગમસૂત્રોનું
વાંચન: પઠન: વિગેરે કદપતું નથી, તેમ શ્રાવકોને પણ ઉપધાન
કર્યા શિવાય નવકારમંત્ર વિગેરેનું લાણવું: ગણવું: કદપે નહિ.

મહાનિશીથ સૂત્રમાં કહ્યું છે કે—

સે ભયવં ! સુદુક્કરં પંચમંગલમહાસુયવસ્થંધસ્સ વિ-
ળઓવહાણં પક્કસં, ઇસા નિયંતણા કહં બાલેહિં કિજ્જહ ?

ગોયમા ! જેણં કેળહ ન હચ્છેજ્જા ઇયં નિયંતણં,
અવિળઓવહાણેણં પંચમંગલસુઅનાળમહિજ્જહ અજ્ઞા-
વેહ વા, અજ્ઞાવય માળસ્સ વા અણુજ્ઞં પયાહ,
સે ણં ન ભવેજ્જા પિઅધમ્મે: ન હવેજ્જા દુદ્ધમ્મે-
ન હવેજ્જા: ભત્તિજુણ: હીલિજ્જા સુત્તં: હીલિજ્જા
અત્થં: હીલિજ્જા સુત્તત્થોભણ: હીલિજ્જા ગુરં: જે ણં
હીલિજ્જા સુત્તં-જાવ હીલિજ્જા ગુરં । સે ણં આસા-
યેજ્જા અતીતાળાગયવદ્દમાળે તિત્થયરે: આસાણ્જ્જા
આયરિઅ-ઉવચ્છાય-સાહુળો: જે ણં આસાણ્જ્જા સુઅ-
નાળમરિહંતસિદ્ધ-સાહુ-તસ્સ ણં અણંત: સંસારસાગર-

૧૩૯

માર્હિદેમાણસ્સ તાસુ તાસુ સંબુદ્ધ-વિયંહાસુ ચુલસીહ
લક્ખ-પરિસંકહાસુ સોઓસિણ-મિસ્સજોણિસુ સુહરં
નિયંતણા. ઇતિ ।

“હે ભગવન્ ! પંચમંગલમહાશ્રુત સ્કંધનું વિનયો-
પધાન અત્યંત દુષ્કર બતાવ્યું. આ તપની સેવામાં રોકાવું
બાલજીવોથી કેમ બને ?

હે ગોતમ ! જે ડોઠ આ નિયંત્રણને ન ઇચ્છે અને પંચ-
મંગલ મહાશ્રુતસ્કંધસૂત્રને ઉપધાન કર્યા સિવાય ભણે,
ભણાવે, ભણાવનારનું અનુમોદન કરે, તે પ્રિયધર્મી ન હોય,
દૃઢ ધર્મી ન હોય, અને ભક્તિમાન ન બને; અને સૂત્રની હીલના
કરે, અર્થની હીલના કરે, અને સૂત્રઃ અર્થઃ ઉભયની હીલના
કરે, અને ગુરુની હીલના કરનારો બને, જે સૂત્રની અને
યાવત્-ગુરુની હીલના કરનાર હોય, તે અતીતઃ અનાગતઃ અને
વર્તમાનઃ તીર્થંકરોની આશાતના કરનાર થાય, અને આચાર્યઃ
ઉપાધ્યાયઃ અને સાધુઓની આશાતના કરનારો થાય. જે શ્રુત-
જ્ઞાનઃ અરિહંતઃ સિદ્ધઃ અને સાધુઓની આશાતના કરનારો થાય,
તે અનંત સંસાર સમુદ્રમાં રજળે, અને સંવૃતઃ વિવૃતઃ ચૈરાશી
લાખ સંખ્યાવાળી શીતઃ ઉષ્ણઃ અને મિશ્રઃ યોનિમાં લાંબો કાળ
નિયંત્રણા ભોગવે.” પરંતુ ઉપધાન કર્યા પહેલાં જણે નવકાર-
મંત્ર વિગેરે સૂત્રો ભણી લીધા હોય, તેણે પણ અવસર મળ્યે
વિલંબ કર્યા સિવાય વિધિપૂર્વક અવશ્ય ઉપધાન વહન કરી
લેવા. હમણાંતો દ્રવ્યઃ ક્ષેત્રઃ કાલઃ વિગેરેની અપેક્ષાએ લાલાલાલ
વિચારીને ઉપધાન કર્યા સિવાય, નવકારમંત્ર વિગેરેનું પઠન
પાઠન કરાતું દેખાય છે, તે આચરણાથી છે, આચરણાનું
લક્ષણ કલ્પભાષ્યમાં અને ઉપદેશપદમાં બતાવ્યું છે કે—

૧૩૯

“કોઈ મહાનુભાવ ગીતાર્થ પુરુષે જે આચર્યું હોય, તેને બીજા ગીતાર્થોએ સાવધ ન હોવાથી, નિષેધ્યું ન હોય, પણ ઘણાઓએ અનુભોધું હોય, તે આચરણા કહેવાય. આ આચરણા જિનાજ્ઞા સમાનજ છે. ”

એમ ભાષ્યાદિક સૂત્રમાં કહ્યું છે.

असदाहन्नऽणवज्जं गीअत्थ अवारियंति मज्झत्था ।

आचरणावि हु आणत्ति वयणओ सुबहु मन्नंति—

“સરળ મહાનુભાવે જે અનવધ આચર્યું, અને ગીતાર્થ પુરુષોએ નિવાર્યું ન હોય, તે આચરણા પણ આજ્ઞા છે. એ વચનથી મધ્યસ્થ પુરુષો તેને બહુ માન્ય કરે છે.” એમ જાણવું.

॥ ૩-૧-૯ ॥ ૩૫૮ ॥

પ્ર૦ શ્રીવીરભગવાનનું તીર્થ કેટલા કાળ સુધી ચાલશે ?

ઉ૦ ભગવતી સૂત્રના વીશમા શતકના આઠમા ઉદેસાને અનુસારે એકવીસ હજાર વર્ષો સુધી ચાલશે.

વળી—

तित्थं भंते ! तित्थं ? तित्थयरे तित्थं ?

गोयमा ! अरहा ताव नियमा तित्थंकरे, तित्थं पुण चाउवण्णाइण्णो समणसंघो ।

तंजहा-समणाः समणीओः सावगाः साविआओः
अ स्ति भगवत्यां.

“ હે ભગવાન્ ! તીર્થ તે તીર્થ છે ? કે તીર્થકર તે તીર્થ છે ?

ગોતમ ! અરિહંત તો ચોક્કસ તીર્થને કરવાળા છે. અને તીર્થ : તો સાધુ : સાધવી : શ્રાવક : અને શ્રાવિકા : રૂપ ચતુર્વિધ સંઘ છે, ” એમ ભગવતી સૂત્રમાં કહ્યું છે અને

૧૪૦

દુષ્પસહંતં ચરણં અણિયં જં મગવયા ઇહં રેન્તે ।

આણાજુત્તેણમિણં-ણ હોહ અદ્દુણસિ વામોહો ।

“ભગવંતે આ ક્ષેત્રમાં દુઃખસહસૂરિ સુધી ચારિત્રમાર્ગ ચાલશે.”
એમ કહ્યું છે, તેથી આજ્ઞાને ધારણ કરવાવાળાઓએ આ હમ-
ણાનું છે, તેવો ડોળાટ ન કરવો. ” આ પ્રકારે ઉપદેશપદ્ધતું
વચન છે. ॥ ૩-૧-૧૦-૩૫૯ ॥

પ્ર૦ નારકીઓ પૂર્વ ભવમાં કરેલા દુષ્કૃત્યો અતિસ્મરણ જ્ઞાનથી
જાણે? કે અવધિજ્ઞાનથી જાણે?

ઉ૦ અનેક પ્રકારના પાપો કરીને જીવો નારકમાં જાય છે, તેઓ
ભવ નિમિત્તે થયેલ અતિસ્મરણ જ્ઞાનથી પૂર્વ ભવમાં કરેલ પાપો
પોતાની મેળે જાણે છે, અવધિજ્ઞાનથી કાંઈ જાણતા નથી, કેમકે
અવધિજ્ઞાન તેઓને ઉત્કૃષ્ટથી એક યોજનનું હોય છે. એમ
ભવભાવના સૂત્રનો ટીકામાં કહ્યું છે. ॥ ૩-૧-૧૧ ॥ ૩૬૦ ॥

પ્ર૦ મુંડકેવલીનું સ્વરૂપ શું?

ઉ૦ પંચસંગ્રહ ટીકામાં બતાવ્યું કે—

સંવિગ્રો ભવનિર્વેદાદાત્મ નિસ્સરણં તુ ઘઃ ।

આત્માર્થ સંપ્રવૃત્તોઽસૌ સદા સ્યાન્ મુન્ડકેવલી ॥

“જ સમક્ષિત પામી, સંસારનું નિર્જાણ પાણું દેખી, તેના
ઉપર ખેદ ધારણ કરે છે, અને તેથી સંસારમાંથી નિકળી દીક્ષા
અંગીકાર કરી ફક્ત પોતાના આત્માને તારવા ઇચ્છે, અને તેજ
પ્રમાણે સદા ચેષ્ટા કરે, તે મુંડકેવલી થાય છે. ॥ ૩-૧-૧૨
॥ ૩૬૧ ॥

પ્ર૦ જ કાળમાં અથવા કાળાન્તરમાં જટલા યુગલિયા હોય, તે
તેટલાજ રહે? કે ઓછાવત્તા થાય છે?

૧૪૧

- ઉં જ કાળમાં જટલા યુગલિયા હોય, તે કાલમાં તો, તેટલાજ રહે છે, અને કાળાન્તરમાં ભરતઃ ઐરવતઃ ક્ષેત્રમાં યુગલિયા આધાવતા થાય છે. દેવકુર વિગેરેમાં તો, કદાચિત્ સંહરણુનો સંભવ છતાં પણ, કોઈ પણ કારણથી ફેર ત્યાં લાવી મૂકવાનું પણ બને છે, તેથી તેમાં ન્યૂન કે અધિક પણ નથી. ॥૩-૧-૧૩॥ ૩૬૨॥
- પ્રં સચિત્તના ત્યાગીને કારણ પડયે રાત્રિમાં પાણી પીવાની જરૂર પડે, તો અચિત્ત પાણી પીવે? કે સચિત્ત પીવે?
- ઉં સચિત્તના ત્યાગવાળાને કારણ પડયે રાત્રિએ પાણી પીવું પડે, તો ઉનું પાણીજ પીવે. ॥ ૩-૧-૧૪॥ ૩૬૩ ॥
- પ્રં પડિલેહ્યા વિનાના સ્થાપનાચાર્ય પાસે, અને ફક્ત ચોલપદાનું પડિલેહણ કર્યું છે, તેવા ગીતાર્થ ગુરુ પાસે, કાજ સંબંધીના ઇરિયાવહિયા કરવા હોય તો કદ્યે? કે નહિ?
- ઉં ગીતાર્થ ગુરુ પાસે તમામ ક્રિયાના ઇરિયાવહી કરવા કદ્યે છે. ॥ ૩-૧-૧૫ ॥ ૩૬૪ ॥
- પ્રં ભગવતી સૂત્રમાં બતાવેલ ત્રિવિધ ત્રિવિધ પરચક્ષ્માણુવાળા પડિમાધર આવડે પડિલેહેલા સ્થાપનાચાર્ય પાસે સાધુઓને ઇરિયાવહીયા વિગેરે અનુષ્ઠાન કરવું સૂઝે? કે ફક્ત ઇરિયાવહીયાજ કરવા સૂઝે?
- ઉં પડિમાધરના સ્થાપના પાસે સાધુને ફક્ત ઇરિયાવહિયા કરવી સૂઝે, બીજું નહિ. ॥ ૩-૧-૧૬ ॥ ૩૬૫ ॥
- પ્રં ગુરુ પાસે ઉપધાન વિગેરે ક્રિયા કરનાર આવડઃ થાપનાની વચ્ચે અને ગુરુની વચ્ચે, પંચેન્દ્રિયની આડ પડતી હોય, તો આગળ ખસે? કે નહિ?
- ઉં આડ પડતી હોય તો ખચાવવા આગળ ખસી શકે છે. ॥ ૩-૧-૧૭ ॥ ૩૬૬ ॥

૧૪૨

- પ્ર૦ સીતા જનક રાજની પુત્રી છે ? કે રાવણની પુત્રી છે ?
- ઉ૦ ઘણા અથોમાં જનકરાજની પુત્રી બતાવી છે, અને વસુદેવ હાંડમાં રાવણની પુત્રી બતાવી છે. ॥ ૩-૧-૧૮ ॥ ૩૬૭ ॥
- પ્ર૦ પહેલા અને છેલ્લા તીર્થ કરના શ્રાવકોને જુદા જુદા રંગવાળી મહુપત્તિ રાખવી કલ્પે ? કે નહિ ?
- ઉ૦ પહેલા અને છેલ્લા તીર્થ કરના શ્રાવકોને ઘોળી મહુપત્તિ કલ્પે છે, અને મધ્યમ જિનના શ્રાવકોને પાંચેય રંગવાળી પણ કલ્પે છે. ॥ ૩-૧-૧૯ ॥ ૩૬૮ ॥
- પ્ર૦ દ્વિક્ષિત થયેલા પંદરસો તાપસોને ગૌતમસ્વામિજીએ લખ્ધિ થકી દુધપાકે પારણું કરાવ્યું, તે વૈક્રિય દુધપાક હતો ? કે નહિ ?
- ઉ૦ તે વૈક્રિય ન હતો, પરંતુ અક્ષીણ મહાનસ લખ્ધિએ કરી બધાને પહોંચે તેટલો દુધપાક થઈ ગયો હતો. ॥ ૩-૧-૨૦ ॥ ૩૬૯ ॥
- પ્ર૦ અહીં કેટલાક ભૂકડિયા કહે છે કે-“ આપને ત્રિફલા વિગેરે ઉત્કટ દ્રવ્યનું ચૂરણ નાંખવાથી, પાણી ફાસુ થઈ જાય છે, તેમ અમારે પણ ઉત્કટ દ્રવ્યનું ચૂરણ નાંખવાથી, અનાજ વિગેરે અચિત્ત થઈ જાય છે. ” આનો બાંધક ઉત્તર શો આપવો ?
- ઉ૦ ભૂકડિયાની શંકાનો ઉત્તર આપવો કે-“ ત્રિફલા નાંખવાથી પાણીમાં વર્ણુ વિગેરે પ્રતી જાય છે, તેમજ બે ધાન્યઃ ફલઃ વિગેરેમાં ઉત્કટ ચૂર્ણુ નાંખવાથી, ‘ વર્ણુ વિગેરે પ્રતી જતા હોય; તો અચિત્ત થાય, પણ તેમ બનતું નથી, માટે કેવી રીતે તે પ્રાસુક થાય ? ॥ ૩-૧-૨૧ ॥ ૩૭૦ ॥
- પ્ર૦ ઇરિયાવહિયા દ્રવ્યથીઃ ક્ષેત્રથીઃ કાલથીઃ અને ભાવથીઃ કેવી રીતે પડિક્કમવા પડે ?
- ઉ૦ દ્રવ્યથી-સચિત્ત વિગેરેનો સ્પર્શ થાય તો, ક્ષેત્રથી સો હાથ દૂર ગયા હોય, તો ઇરિયાવહિયા કરવા પડે છે, આવા અક્ષરે

૧૪૩

આવશ્યક ટીકાઃ અને જીતકલ્પસૂત્ર ટીકા વિગેરેમાં છે, અને કાલ અને ભાવથી ઇરિયાવહિયા આવવામાં વ્યક્ત અક્ષરો શાસ્ત્રમાં દેખવામાં આવ્યા નથી. ॥ ૩-૧-૨૨ ॥ ૩૭૧ ॥

પ્ર૦ આવશ્યક સૂત્રના યોગ સાથેજ દશવૈકાલિક સૂત્રના યોગ વહેવા સૂઝે ? કે નહિ ?

ઉ૦ આવશ્યક યોગની આવોયણ કરી પછી લાગલાગટ દશ-વૈકાલિક યોગનો પ્રવેશ કરવો કલ્પે છે. ॥ ૩-૧-૨૩-૩૭૨ ॥

પ્ર૦ શ્રુતસ્કંધ વિગેરેના સમુદ્દેસઃ અનુજ્ઞાઃ વિગેરેમાં જ્યારે સમુદ્દેસનો દિવસ પડી જાય, ત્યારે તે દિવસ ફરી કરાવીને અનુજ્ઞાનંદિ કરવી ? કે સંબંધ હોવાથી અનુજ્ઞાનંદિ કરાવીને ત્રીજા દિવસે પડેલો દિવસ કરાવાય ?

ઉ૦ સમુદ્દેસની ક્રિયા શુદ્ધ થઈ ગઈ હોય, અને દિવસ પડી ગયો હોય, તો સંબંધપણાએ અનુજ્ઞાનંદિ કરીને પછી પડેલો દિવસ કરાવાય છે, પણ જો સમુદ્દેસની ક્રિયા સંબંધી દિવસ પડી ગયો હોય, તો ત્રીજા દિવસે અનુજ્ઞાનંદિ કરાવાય. ॥ ૩-૧-૨૪ ॥ ૩૭૩ ॥

પ્ર૦ પ્રતિષ્ઠિત જિનપ્રતિમાના નામઃ અને લાંછનોઃ વેચવાવાળાઓએ ધસી નાંખ્યા હોય તો ફરી લાંછન વિગેરે કરવું કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ પ્રતિષ્ઠિત જિનપ્રતિમાના ફેર નામ લાંછન વિગેરે કરવું કલ્પે નહિ. કદાચ જરૂરી કાર્યને અંગે કરવું પડતું હોય, તો તે કાર્યા બાદ પ્રતિષ્ઠિત વાસક્ષેપ વિગેરેથી શુદ્ધિ થાય છે, એમ પૂજ્યપાદ શ્રીવિજયહીરસૂરીશ્વરજી મહારાજની શિષ્યામણ છે. ॥ ૩-૧-૨૫ ॥ ૩૭૪ ॥

પ્ર૦ ચારસ જોયળ ઉસહે આ ગાથા અનુસાર-શ્રીઋષભાદિક તીર્થ કરેના સમોસરણનું પ્રમાણ ઉત્સેધ અંગુલથી બનેલ યોજનોએ કરી કહેવાય છે ? કે બીજી રીતે ?

કિં આ ગાથાએ ઉત્સેધ અંગુલના બનેલ યોજનથી, સમોસરણનું માન બતાવ્યું, તે મતાંતર છે, અને “ આ ગાથાની પરંપરા જણાતી નથી. ” એમ સમોસરણની અવચૂરિમાં કહ્યું છે.
॥ ૩-૧-૨૬ ॥ ૩૭૫ ॥

પ્ર૦ ઋષભદેવ સ્વામિને શ્રેયાંસકુમારે ઘણા શેરડીના રસના ઘડાઓએ કરી પારણું કરાવ્યું ? કે રસના એક ઘડાએ પારણું કરાવ્યું ? તે પાઠ પૂર્વક જણાવવા કૃપા કરશો ?

કિં ઋષિમંડલ વૃત્તિમાં, ૭ મે પાને બતાવ્યું કે—“ નિરવધ આહાર માનીને હર્ષથી રોમાંચવાળા બનેલ શ્રેયાંસકુમાર તાજ શેરડી રસના ભરેલા ઘડાઓ ઉપાડી ભગવાન પાસે ગયો.

અને અમરકવિએ બનાવેલ પદ્માનંદ કાવ્યના તેરમા સર્ગમાં કહેલ છે કે—

“ તે વખતે કોઈએ તાજ શેરડીના રસના ભરેલા ઘડાઓ શ્રેયાંસકુમારના ગૃહદ્વારમાં ભેટ તરીકે મૂક્યા. જાતિસ્મરણ જ્ઞાનવાળા તે કુમાર-ભિક્ષાના દોષો વિનાનો; અને કદંબ્ય; આ રસ માનીને ભગવાન પાસે જઈ કહેવા લાગ્યો કે—“ હે ભગવાન્ ! આ ભિક્ષા ગ્રહણ કરો ! ” પ્રભુએ પણ બે હાથ ભેગા કરીને તે હાથ રૂપી પાત્ર આગળ ધર્યું, તેમાં શ્રેયાંસકુમાર તે ઘડાઓનો રસ નાંખવા લાગ્યો.”

અને હેમચન્દ્રસૂરિકૃત ઋષભદેવ ચરિત્રમાં બતાવ્યું છે કે—

‘ આ અવસરે શ્રેયાંસકુમારને કોઈએ શેરડીના તાજ રસથી ભરેલા ઘડાઓ: હર્ષથી ભેટ ધર્યા, તેથી નિર્દોષ ભિક્ષાદાનનો જાણકાર, તે કુમાર ભગવાનને કહેવા લાગ્યો કે ! “હે ભગવાન્ ! યોગ્ય એવો આ રસ આપ ગ્રહણ કરો.” પ્રભુએ પણ અંજલી કરીને હાથ રૂપી પાત્ર ધારણ કર્યું. તેમાં તે ઘડાઓ શ્રેયાંસકુમાર ઉપાડી ઉપાડીને ઠલવવા લાગ્યો ! ”

૧૪૫

અને અન્તર્વાચ્યમાં અને વસુદેવ હોંડી પ્રથમ ખંડમાં પણ આવુંજ લખે છે, તેથી ઘણા ગ્રંથોના પ્રમાણથી ઘણા શેરડી રસના ઘડાઓથી પ્રભુને પારણું થયું.

અને આવશ્યક ચૂર્ણિમાં—‘તાહે સયં ચેવ ત્વોજસ્સ રસઘટ્ટનં ગહાય ભાવસુદ્ધેણં પઢિગાહગસુદ્ધેણં કાળેણં પઢિલાભેસ્સામિત્તિ’—

“ તે અવસરે શ્રેયાંસ કુમારઃ પોતે ઇશ્વરસનો ઘડો ઉપાડીને ભાવશુદ્ધ, તથા પ્રતિગ્રાહક શુદ્ધ, અને ત્રિકરણ શુદ્ધ, એવા દાને કરી ભગવાનને પઢિલાભીશઃ ? ” એમ ખતાવેલ છે.

તેમજ આવશ્યક નિર્ચુકિતઃ તેની હારિભદ્રી ટીકાઃ તથા ખાર હજારી ટીકાઃ વર્ધમાનસૂરિકૃત નકષભદેવ ચરિત્રઃ અને કલ્પકિરણાવલીઃ વિગેરે ગ્રંથો અનુસાર “ એક ઇશ્વર રસના ઘડાએ કરી ભગવાનને પારણું થયું.” એમ જણાય છે, માટે રસઘડા સંબંધી એકઃ અનેકઃનો નિર્ણય તો સર્વજ્ઞ ભગવાન જાણે. ॥ ૩-૧-૨૭ ॥ ૩૭૬ ॥

પ્ર૦ ત્રીજા વિગેરે ઉપધાનોમાં સાત ખમાસમણા દેવરાવાય છે, તે વિધિ કયા પાનામાં છે ?

ઉ૦ ત્રીજા વિગેરે ઉપધાનમાં વિધિપાનામાં સાત ખમાસમણા આપવાનું વિધાન દેખાતું નથી. તો પણ પરમગુરુ શ્રીવિજયહીર સૂરીશ્વરજી મહારાજનો હુકમ છે કે—“આગળ માલારોપણ વખતે ત્રીજા વિગેરે ઉપધાનોનો સમુદ્દેશઃ અને અનુજ્ઞાઃ કરી દેવાય છે, તેથી તેઓનો ઉદ્દેશ પણ કરવો જોઈયે.” તેથી સાત ખમાસમણુ દેવરાવવા જોઈયે. ॥ ૩-૧-૨૮ ॥ ૩૭૭ ॥

પ્ર૦ પળવીસ જોયણ૦ ઇત્યાદિ ગાથા કયા અંતર્વાચ્યોમાં છે ? અને કેવી રીતે બંધ બેસતી કરવી ?

૧૪૬

ઉં આ ગાથા ધણા અંતર્વાચ્યના પુસ્તકોમાં જોવામાં આવતી નથી, કલ્પકિરણાવળી વૃત્તિમાં જોવામાં આવે છે. ગણતરીની ઘટના ઈંદ્ર માત્રે રચેલા કલશોના પ્રમાણની અપેક્ષાએ કરી શકાતી નથી, પરંતુ, ઈંદ્ર, સામાનિકદેવ, વિમાન અધિપતિ, અને છૂટા દેવોએ કરેલા તથા કરાવેલાથી, તે સંભવે પણ છે.

વર્ણી ત્રિપષ્ટિ ઋષભદેવ ચરિત્રમાં તો—“ પોતાના સ્વામિનો હુકમ બજાવતાં આલિયોગિક દેવો, અન્ય કુંભોથી તે કુંભોને ભરવા લાગ્યા. ભગવાનના સ્નાત્ર મહોચ્છવમાં ઈંદ્રના વારંવાર ખાલી થયેલ ઘડાઓને, જમ ચક્રવર્તિના નિધાનકલશો ચક્ષુદેવો ભરે, તેમ ભરવા લાગ્યા, અને તે વારંવાર ખાલી થતાં તથા ભરાતા ફરતા કુંભો, અરધકની ઘડીઓ માપક શોભવા લાગ્યા, આ પ્રકારે અચ્યુત ઈંદ્રે કોડો કુંભોએ કરી ઈચ્છા મુજબ ભગવાનનું સ્નાત્ર કર્યું, પણ આશ્ચર્ય છે કે—તે સ્નાત્રે પોતાના આત્માને પવિત્ર કર્યો ! આ પાઠ અનુસારે કેટલાક કલશો સ્નાત્રમાં ઉપયોગી છે, પણ સ્થાપી રખાય છે, અને કેટલાક શોભા માટે હોય છે. તેની અપેક્ષાએ તે ગણતરી ઘટી શકે. પણ આ ગાથાનું પ્રામાણિક સ્થળ જાણવામાં ન હોવાથી આ બધું સર્વજ્ઞ મહારાજ જાણે. ॥ ૩-૧-૨૯ ॥ ૩૭૮ ॥

પ્ર૦ યુગલિયાના મૃત શરીરો દેવતાઓ સમુદ્રમાં ફેંકી દે ? કે પોતાની મેળે વિનાશ પામે ?

ઉં ત્રિપષ્ટિ ઋષભદેવ ચરિત્રમાં કહ્યું છે કે—“મરેલા યુગલિયાના શરીરો મોટા પક્ષીઓ માળાના કાષ્ઠમાફક ઉપાડીને સમુદ્રમાં ફેંકી દે.” આ વચનથી સમુદ્રમાં મોટા પક્ષીઓ ફેંકી દે છે. યુગલીઆ સિવાયના ક્ષેત્રોમાં પણ એમ સંભવે છે. કેમકે—સ્વભાવથી મરણ પામેલા જંગલના પશુઓના શરીરોના અવયવો

૧૪૭

જોવામાં આવતા નથી, તેમ યુગલિયાને પણ છે, તેથી આ સંભાવના થાય છે. ॥ ૩-૧-૩૦ ॥ ૩૭૯ ॥

પ્ર૦ અન્તકૃત્ શબ્દનો શો અર્થ છે ?

ઉ૦ “ જ્ઞાનાવરણ વિગેરે કર્મોનો વિનાશ કરી સિદ્ધિમાં ગયા ” આવો અર્થ, આવશ્યક હારિભદ્રી ટીકામાં અદ્વંતકઢારામા આ ગાથાના વ્યાખ્યાનમાં છે. ॥ ૩-૧-૩૧ ॥ ૩૮૦ ॥

પ્ર૦ દશવિધ ચક્રવાલ સમાચારી-આ વાક્યમાં ચક્રવાલનો શો અર્થ થાય ?

ઉ૦ ચક્રવાલ-નિત્યક્રિયા, તે વિષયક સામાચારી, તે ચક્રવાલ સામાચારી કહેવાય, અને તે દશ પ્રકારની છે, તેથી દશવિધ ચક્રવાલ સામાચારી કહેવાય છે. પંચવસ્તુ ટીકામાં “ચક્રવાલ એટલે જરૂરી કાર્ય.” એવો અર્થ કર્યો છે.

અને પ્રવચન સારોદ્ધારના ૧૦૦ માં દ્વારની ટીકામાં “ ચક્રની પેઠે દરેક પદે ભમતી એવી દશ પ્રકારની સામાચારી.” એવો અર્થ કર્યો છે. ॥ ૩-૧-૩૨ ॥ ૩૮૧ ॥

પ્ર૦ તીર્થંકર ભગવંતના જન્માદિ કલ્યાણક્રમાં ઇંદ્રને આવવાનું શાસ્ત્રોમાં સ્પષ્ટ છે, તેમ ચ્યવન કલ્યાણક્રમાં લખ્યું દેખાતું નથી, તો તે કેવી રીતે છે ?

ઉ૦ જમ ચાર કલ્યાણક્રમાં સુરેન્દ્રનું આવવું થાય છે, તેમ ચ્યવન કલ્યાણક્રમાં પણ ઇંદ્રનું આવવું; અને સુવર્ણવૃષ્ટિ: સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્રમાં ખતાવેલ છે-

“ આ અવસરે સર્વ ઇંદ્રો આસન ચલવાથી, અવધિજ્ઞાને કરી જિનેશ્વરનો ગર્ભાવતાર મહોચ્છવ જાણીને, આસન થકી ઉઠી, પ્રભુ સન્મુખ સાત આઠ પગલા જઈ, ભૂમિમાં અડાડેલા છે મુકુટો જોયોએ એવા બની શકસ્તવે કરી વાંદે છે, અને

૧૪૮

“જિનેશ્વરના પાંચે કલ્યાણક્રોમાં ઇંદ્રોએ અવશ્ય જવું જોઈએ”
એમ નિશ્ચય કરીને સર્વે ચાલી નીકળે છે, અને જિનપિતા
સુપ્રતિષ્ઠના ધરે ઇંદ્રના હુકમથી ધનપતિ વિગેરે યક્ષો મણિ:
રત્ન: અને સુવર્ણદ્રવ્યનો સમૂહ: મૂકે છે, અને ધણા પ્રકારની
મનોહરભોગ સામગ્રીની વસ્તુઓ: તથા શ્રેષ્ઠ વસ્ત્રો: અને ઝગઝગાટ
કરતાં વિવિધ આભરણો: નાંખે છે.”

અને શાંતિનાથ ચરિત્રમાં પણ કહ્યું છે કે—ગર્ભના
પ્રભાવથી રોગ શાન્ત થઈ ગયો તે વાત ધટે છે કેમકે—

ગર્ભાવાસ દીવસે ઇંદ્રોએ આવી હર્ષથી વિશ્વસેન અને
અચિરા માતાસાથે ભગવાનને વંદન કર્યું છે. ॥૩-૧-૩૩॥૩૮૨॥

૫૦ સ્વપ્ન પાઠકો પેઠે ચારણ શ્રમણ ઋષિ વિગેરે સ્વપ્નફલને કહે ?
કે નહિ ?

ઉ૦ ચારણ શ્રમણ ઋષિઓ પણ સ્વપ્ન પાઠક પેઠે સ્વપ્ન ફલ કહે
છે, તેનો પાઠ—

“મઙ્ગિમ ઉવરિમ ગેવિજ્જગાઓ તો ચવિય નંદિસેણસુરો ।
અવયરિઓ તમ્મગ્ગમે તો સા ચહ્હસ નિયહ સુમિણે ॥૩૫॥
एत्थंतरंमि नाणी चारणसमणो समागओ तत्थ ।
विहिणा एद्धो रण्णा सुमिणाणं फलं कहइ एवं ॥”

“વચલી છઠી ગ્રેવેયકમાંથી અવીને નંદિષેણદેવ: તેના
ગર્ભમાં અવતર્યો, તેથી તેણે ચહ્હ સ્વપ્નો જોયા. આ
અવસરે ત્યાં ચારણશ્રમણજ્ઞાની આવ્યા. વિધિપૂર્વક રાત્રએ
સ્વપ્નનું ફલ પૂછ્યું, તેથી સ્વપ્ન ફલ આ પ્રકારે કહે છે—”
॥ ૩-૧-૩૪ ॥ ૩૮૩ ॥

૫૦ “સુખડી વિગેરે પદ્માન્ત શિયાળામાં ૩૦ દિવસ, ઉનાળામાં
૨૦ દિવસ, અને ચૌમાસામા ૧૫ દિવસ સુધી, સાધુઓને લેવું
કલ્પે છે.” તેમ—આ બતાવેલ કાલમાં બનેલી સેવના, પાણી
અને ખાંડે કરી, ૨૯ કે ૧૯ કે ૧૪ દીવસે લાડવા બાંધેલ હોય,

૧૪૯

તે લાડવા બન્યા ત્યારથી ૩૦ વિગેરે દિવસો સુધી વહોરવા કદપે ? કે નહિ ?

ઉ૦ પાણી અને ખાંડથી વર્ણુરસઃ ગંધઃ વિગેરે ફરી જાય છે, તેથી યથોક્તકાલ સુધી સાધુઓને વહોરવા કદપે, એમ સંભવે છે, પરંતુ આ બાબતના વિશેષ અક્ષરો સ્મરણમાં નથી. ॥ ૩-૧-૩૫ ॥ ૩૮૪ ॥

પ્ર૦ જ સાધુએ જ યોગો કરેલા ન હોય, તેનાથી તે યોગોની પેસારવાની ક્રિયા કે નિકાલવાની ક્રિયા કરાવી શકાય કે નહિ ?

ઉ૦ મુખ્ય વૃત્તિએ-જેણે જ યોગો વહન કર્યા હોય, તેણેજ તેજ યોગોની પ્રવેશ નિવેશની ક્રિયા કરાવાય છે. પરંતુ તેમ નહોય તો નન્દિઃ અનુયોગ દ્વારઃ ના યોગવાહી તમામ યોગોમાં પેસાડવા કે નિકાલવાની ક્રિયા કરાવી શકે છે. કેમકે-પ્રવેશ નિવેશની ક્રિયાને યોગક્રિયા સાથે સંબંધ નથી, એવી પરંપરા પણ છે. પરંતુ તેણે યોગની સર્વ ક્રિયા કરાવવી કદપે નહિ. ॥ ૩-૧-૩૬ ॥ ૩૮૫ ॥

પ્ર૦ ચાર દેવનિકાયોમાં વિમાનના અધિપતિ દેવો સમ્યક્ દૃષ્ટિ હોય ? કે મિથ્યાદૃષ્ટિ હોય ?

ઉ૦ વિમાનના અધિપતિ પણે જ દેવ ઉપજે, તે સમ્યક્ દૃષ્ટિજ હોય છે, કોઈ પણ કાળે મિથ્યાદૃષ્ટિ હોતો નથી. આ પ્રકારની અનાદિકાલની જગત્ વ્યવસ્થા છે, કેમકે-વિમાનના અધિપતિ પણે ઉત્પન્ન થયેલ દેવ-

કિં મે પુત્ત્વં કરણિજ્જં ? કિં મે પચ્છા કરણિજ્જં ? કિં મે પુત્ત્વં સેયં ? કિં મે પચ્છા સેયં ? કિં મે પુત્ત્વંપિ પચ્છાવિ હિયાણ સુહાણ સ્વેમાણ નિસ્સેસાણ આણુગામિત્તાણ ભવિસ્સહ ?

“મારે પહેલાં શું કરવા લાયક છે ? અને પછી શું કરવા

૧૫૦

લાયક છે ? મારે પહેલું શું કલ્યાણકારી છે ? અને પછી શું કલ્યાણકારી છે ? મારે પહેલાં પણ અને પછી પણ હીતને માટે, ક્ષેમને માટે, કલ્યાણને માટે, અને સદા સાથે રહેવાને માટે શું થશે ? ”

આ પ્રકારે રાયપસેણીમાં ખતાવેલ શુભ અધ્યવસાયવાળો થઈ વિચાર કરે છે, તેથી સમક્રિતિજ હોય છે. કેમકે-સમક્રિત વિના આવો અધ્યવસાય હોય નહિ.

“ આ પ્રકાર રાયપસેણીમાં સૂર્યાભિદેવ સંબંધી હોવાથી ચરિતાનુવાદ છે, તેથી તમામ અન્ય વિમાનના અધિપતિઓને કેવી રીતે આ પ્રકાર લાગુ પાડે છે ? ” આવી શંકા કરવી નહિ. કેમકે-અન્ય ગ્રંથોમાં બીજો પ્રકાર ખતાવેલ નથી. માટે સૂર્યાભિ સિવાય બીજા વિમાનના અધિપતિપણે ઉત્પન્ન થનારને પણ તે પ્રકાર કહેવો ઉચિત છે, માટેજ-વિજયદેવના અધિકારમાં તેજ અધિકાર વિજય રાજધાનીમાં ઉત્પન્ન થયો કે તુરત વિજયદેવનો આગમમાં ખતાવ્યો છે, વળી વિમાન અધિપતિ દેવોનું મિથ્યા-દૃષ્ટિપણું સ્વીકારીએ તો, સિદ્ધાયતનમાં રહેલી જિનપડિમા મિથ્યાદૃષ્ટિએ ગ્રહણ કરેલી થઈ જાય, તેથી પ્રતિમાનું ભાવ આમપણું ખતાવ્યું છે, તે નાશ થઈ જાય, કેમકે-સમ્યક્દૃષ્ટિએ ગ્રહણ કરેલી જિનપ્રતિમા ભાવઆમ પણે સિદ્ધાંતમાં ખતાવી છે, પણ મિથ્યાત્વીઓએ ગ્રહણ કરેલી નહિ. કેમકે- બૃહત્કલ્પ નિર્ચુકિતમાં જા સમ્પ્રભાવિઆઓ પડિમા, રૂપરા ણ ભાવ-ગામો ઉત્તિ-

“ જે સમક્રિત દૃષ્ટિએ ગ્રહણ કરેલી જિનપ્રતિમા છે, તે ભાવઆમ કહેવાય છે, બીજી કહેવાતી નથી.

૧૫૧

“વળી બીજાઓ વિમાનના અધિપતિ દેવોને મિથ્યાદૃષ્ટિ કહે છે, તો પ્રશ્ન પુછીએ કે—

“તે દેવો તીર્થંકરની આશાતના વર્જ છે ? કે નહિ ? જો “વર્જ છે,” એમ કહેા, તો તેઓનું મિથ્યાદૃષ્ટિપણું દૂર ભાગી ગયું. કેમકે—“આશાતનાનું વર્જન સમક્રિતિને હોય છે.” આ વચનથી સમક્રિતિ ઠરે છે.

**अहो देवाण य सीलं विसयविसमोहिआविजिणभवने ।
अच्छरसाईहिं समं हासं कीलं च वज्जंति ॥**

“અહો દેવોનો કેવો આચાર છે ? કે જિનભવનમાં અપ્સરાઓ સાથે વિષયરૂપ વિષે કરી મોહિત છતાં, હાસ્ય અને ક્રીડાઓ વર્જ છે.” આવો આશાતનાનો પરિહાર સિદ્ધાંતમાં કહેલો દેખાય છે, બીજો દેખાતો નથી. આ આચાર મિથ્યાદૃષ્ટિને સ્વપ્ને પણ સંભવે નહિ, પરંતુ સમક્રિતિને સંભવે છે, માટેજ આશાતનાને વર્જનારા દેવોનો વર્ણવાદઃ અરિહંતના વર્ણવાદની પેઠે સુલભ બોધિનું પણ કારણ થાય છે, એમ ઠાણાંગમાં કહ્યું છે, કે—

**पंचहि जीवा सुलहबोहित्ताए कम्मं पकरेंति,—
अरहंताणं वण्णं वयमाणे, जाव विविक्तवबंभचेराणं
देवाणं वण्णं वयमाणे**

પાંચ જીવોએ કરી જીવો સુલભ બોધિપણું મેળવે છે, તેમાં દેવોનો વર્ણવાદ કહેલો છે. **દેવાણં વણ્ણં વયમાણે**—દેવોનો વર્ણવાદ એટલે આચારની પ્રશંસા સુલભ બોધિપણાનું કારણ થાય છે.

વળી કેટલાકો શંકા કરે છે, કે “મિથ્યાદૃષ્ટિ છતાં સ્થાનના મહાત્મ્યથી આશાતના વર્જતા હશે.”

તે પણ ખોટું છે, કેમકે—મિથ્યાદૃષ્ટિઓ આશાતના વર્જને

૧૫૨

સુલભ બોધિપણનું કારણ બાંધી શકતા નથી, હલટા સમક્તિ વિરુદ્ધ હોય છે.

હવે બીજો પક્ષ કહે છે—“આશાતન વર્જતા નથી.” તો તે પક્ષ ઉપેક્ષા કરવા લાયક છે. કેમકે—આગમમાં સિદ્ધાચ-તનની આશાતનાનો પરિહારજ બતાવેલ છે **બહુણં દેવાણં દેવીણં ય વંદનિજ્જાઓ અચ્ચનિજ્જાઓ—**

“ધણા દેવદેવીઓને વંદનીક પૂજનીક છે.” એમ બતાવ્યું છે. તે આશાતના વર્જતા હોય તોજ ઘટે. વળી સિદ્ધાચતન તો ફર રહો, પણ પોતાની સુધર્મા સભામાં માણુવક ચૈત્યસ્તં-ભોમાં અરિહંત મહારાજની દાદાવાળા ડાબલાઓ રહે છે. તેથી ત્યાં પણ દેવો મૈથુન પ્રવૃત્તિ વિગેરેથી આશાતનાઓ કરતા નથી, તેથી સિદ્ધ થાય છે કે—દેવોને સુલભબોધિનું કારણભૂત આશાતનાનું વર્જન, સમક્તિ વિના ઘટતું નથી, માટે વિમાનના અધિપતિ દેવો સમક્તિવન્ત હોય છે.

વળી, બીજાઓ કલ્પના કરે છે કે—“વિમાનનો અધિપતિ દેવ મિથ્યાદૃષ્ટિ છતાં જિનપ્રતિમાને પૂજે છે, તે દેવલોકની મર્યાદા છે, તેથી પૂજે છે.” તો અધિપતિ દેવની અનુવૃત્તિથી તેમાં રહેલ બીજા મિથ્યાત્વી દેવો પણ પૂજ કરતા હોવો જોઈયે. એમ કેમ કલ્પના કરતા નથી? સમક્તિ દેવો તો “આ પૂજ મોક્ષને માટે થશે” એ બુદ્ધિએ પૂજ કરે છે, જે બધા દેવો પૂજ કરતા હોય, તો—સૂત્રમાં **સઙ્ગેસિં દેવાણં સઙ્ગેસિં દેવીણં ય અચ્ચનિજ્જે—**સર્વ દેવ દેવીઓને અર્ચનીક એવી પાઠરચના હોત. પણ તેમ નથી. પણ **બહુણં દેવાણં દેવીણં ય—**“બહુ દેવદેવીઓને અર્ચનીક છે ” એવો પાઠ છે. તેથી નક્કી થાય છે કે—જે સમક્તિદૃષ્ટિ દેવોજ છે, તે તે જિનપ્રતિમાને પૂજે છે.

૧૫૪

અને મહુત્થુષે કરી રસવે છે. એમ બુદ્ધિમાનોએ વિચારી લેવું.
બળી કેટલાક વિકલ્પ કરે છે કે—

एवं खलु देवाणुपिआणं अंतेवासी तीसए नाम
अणगारे छट्छट्टेण जाव सक्कस्स देविदस्स देवरण्णो
सामागिया देवा के महिङ्गया ॥

“ આ પ્રકારે આપના શિષ્ય તીર્થક આણગાર છઠ્છટ તપે
કરી સામાનિક દેવ થયાઃ ઇત્યાદિઃ યાવત્ શકઇંદ્રના સામાનિક
દેવો કેવા મહુર્ધિક હોય ? ”

આ પ્રકારે ભગવતી ત્રીજી શતકના પહેલા ઉદ્દેશામાં
શકઇંદ્રના સામાનિક દેવોની ઉત્પત્તિ પોતપોતાના વિમાનમાં
કહી. અને વિમાનનું અધિપતિપણું બતાવ્યું. તેથી સર્વ સા-
માનિક દેવો વિમાનના અધિપતિ કહ્યા, તેથી તેમાં રહેલ સંગમક
દેવ પણ વિમાન અધિપતિજ થઈ જશે, અને તે તો અભવ્ય
હોવાથી જરૂર મિથ્યાદૃષ્ટિ જ છે. તેથી સર્વ વિમાનના અધિ-
પતિઓ સમકિતિજ હોય, એમ કેમ કહી શકાય ? ”

આમ જ બોલે છે—તે પણ રૂકું નથી. કેમકે પ્રવચનનો
અભિપ્રાય તેઓએ જાણ્યો નથી. કેમકે સંયંસિ વિમાણંસિ.
આ પાઠના બલે કરી વિમાનનું અધિપતિપણું સામાનિક દેવોનું
હરી શકશે નહિ, કેમકે તેવો પાઠ તો વિમાનનું અધિપતિપણું
ન હોય તેવા સ્થલે પણ દેખાય છે. જેમકે—જ્ઞાતાધર્મ કથામાં
કાલીદેવીની કાલાવતંસક વિમાનમાં ઉત્પત્તિ બતાવી છે.
અને સૂરપ્રભાદેવીની સૂરપ્રભ વિમાનમાં કહી છે. યાવત્
પદ્માદેવીની સૌધર્મ કલ્પમાં પદ્માવતંસક વિમાનમાં
કહી છે, અને ઇશાન દેવલોકમાં કૃષ્ણાવસંતક વિમાનમાં

૧૫૪

કૃષ્ણાદેવીની કહી છે. અને સિદ્ધાંતમાં દેવીઓને ભવન: અને વિમાનો: કહ્યા નથી. અપરિગ્રહિત દેવીઓનેજ કહ્યા છે.

હવે ભાવાર્થ એ થયો કે—જન્મ દેવીઓને બુદ્ધા વિમાન હોતા નથી, પરંતુ મૂલ વિમાન સંબંધીનો એક ભાગ, જે પોતાની ઉત્પત્તિને યોગ્ય હોય છે તેને વિમાનપણે જણાવ્યો. તેવી રીતે સામાનિક દેવોને પણ શકવિમાન સંબંધીનો તેની પ્રભુતાએ કરી નિયમિત કરેલો એક ભાગ તેના વિમાનપણે કહેવાય. તેમાં દૂષણ આવતું નથી.

વળી જિનેશ્વરના જન્મ ઓચ્છવ વિગેરેમાં શકદંદ્રનું સિંહાસન: અને તેની અગ્રમહિષીઓનાં સિંહાસનો: જન્મ મૂકાય છે, તેમ તેઓને લાયક સામાનિક દેવોના સિંહાસનો પણ મંડાય છે. તે ઉપરની બાબતને વ્યક્ત કરે છે. વળી, જે તે સામાનિકદેવો શકવિમાનમાં વસવાવાળા ન હોય, તો તેઓના સિંહાસન શકવિમાનમાં જે માંડવામાં આવે છે, તે કેમ બને? આ પણ પોતાની બુદ્ધિએ વિચારી લેવું. તેથી સયંસિ વિમાણંસિ આવો પાઠ જોઈને તે બાબત મુઝાવું નહિ. માટે વિમાનના અધિપતિ દેવો સમકિતી હોય છે, આ બાબત આગમ પ્રમાણથી સિદ્ધ થયેલી છે, અને આગમની યુક્તિથી પણ સિદ્ધ થાય છે, તેથી તે પ્રમાણ કરવી જ.

વળી પંચ વસ્તુમાં કહ્યું છે કે:—“ તેવી રીતે વ્યાખ્યાન કરવું કે—જન્મ જન્મ તેનો બોધ થાય. આગમ સંબંધી બાબત આગમે કરી પુષ્ટ કરવી, અને યુક્તિ ગમ્ય હોય, તે યુક્તિથી જણાવવી.

વળી, વિશેષ સમજવાનું એ છે કે—ચંદ્રવિમાનમાં ચંદ્ર: ઉત્પન્ન થાય છે, અને તેના સામાનિક દેવો: આત્મરક્ષક દેવો: વિગેરે

૧૫૫

પણ તેમાં ઉત્પન્ન થાય છે. આ વાત ચંદ્રપદ્મતિના અહારમાં પાહુડાની ટીકાના છેડાના ભાગમાં છે. માટે સંગમક દેવ જુદા વિમાનનો અધિપતિ નથી, એમ નિર્ણય થઈ શકે છે. માટે વિમાનના અધિપતિ દેવો-સમકિતીજ છે, તે વ્યવસ્થિત થાય છે. ॥ ૩-૧-૩૭ ॥ ૩૮૬ ॥

પ્ર० સમવસરણમાં પુષ્પો વૈક્રિય હોય ? કે ઔદારિક હોય ?

ઉ० સમવસરણમાં પુષ્પો પાથરવામાં આવે, તે વૈક્રિય હોય છે, અને જલઃ સ્થલઃ થકી ઉપજતા ઔદારિક પણ હોય છે. એમ સમવાયાંગ સૂત્રની ટીકા વિગેરેમાં કહ્યું છે, તે જાણવું. ॥ ૩-૧-૩૮ ॥ ૩૮૭ ॥

પ્ર० પાંચ વિગયનો ત્યાગ હોય, તેને ગોળ ભેળવેલું ચુરમું. બે ઘડી પછી કદપે કે નહિ ?

ઉ० પાંચ વિગયના ત્યાગીને ગોળ ભેળવેલું ચુરમું તે આખો દિવસ કદપે નહિ. ॥ ૩-૧-૩૯ ॥ ૩૮૮ ॥

પ્ર० વિકલેન્દ્રિય જીવો મરી મનુષ્ય થઈને મોક્ષે જાય ? કે નહિ ?

ઉ० પોતાના ભવથી અવવી વિકલેન્દ્રિય જીવો મનુષ્ય થઈ મોક્ષે જાય નહિ, પણ “ સર્વ વિરતિ પામી શકે.” એમ સંગ્રહણી ટીકા વિગેરેમાં કહ્યું છે. ॥ ૩-૧-૪૦ ॥ ૩૮૯ ॥

પ્ર० સાધુની પેઠે સાધ્વીને ચારણ શ્રમણલબ્ધિ હોય ? કે નહિ ?

ઉ० ચારણલબ્ધિઃ સાધ્વીને ન હોય, કેમકે-લબ્ધિસ્તોત્રમાં: અને દશાશ્રુતસ્કંધમાં: તે લબ્ધિનો નિષેધ સ્ત્રીઓને કહ્યો છે ॥ ૩-૧-૪૧ ॥ ૩૯૦ ॥

પ્ર० પાંચ નિર્ઝંથોમાંના સાધુઃ આહારક શરીર કોણ બનાવી શકે ?

ઉ० “ કષાયકુશીલ નિર્ઝંથો આહારક શરીર કરી શકે, ” એમ

૧૫૬

ભગવતી ટીકામાં પચ્ચીસમા શતકમાં તથા પાંચનિર્ગ્રંથી
પ્રકરણની અવયૂર્ણિમાં કહ્યું છે ॥ ૩-૧-૪૨ ॥ ૩૯૧ ॥

પ્ર૦ પાંચમા આરામાં પક્ષીઓનું આયુષ્ય કેટલું હોય?

ઉ૦ મણુઝાડ સમ ગયોઈ હયાઈ ચરસડજાઈ અઢંસા
ગોમહિસુદ્ધરાઈ પળંસ સાળાઈ દસમંસા ॥ ૪૨ ॥

इच्छाई तिरिच्छाणधि पायं सव्वारणसु सारिच्छं ।

“ મનુષ્યના આયુષ્ય જટલું હાથી વિગેરેનું આયુષ્ય હોય છે, ઘોડા વિગેરેનું ચોથા ભાગનું હોય, બકરી વિગેરેને આઠમો ભાગ હોય. ગાય: ભેંસ: ઉંટ: ગધેડા: વિગેરેને પાંચમો ભાગ હોય, અને કુતરા વિગેરેને દશમો ભાગ હોય. ઇત્યાદિક તિર્યંચોને પણ પ્રાચીન તમામ આરામાં સરખાપણું છે. ” એમ વીરજય સેહર નામના ક્ષેત્ર સમાસની ટીકામાં અને કાલસપ્તતિમાં પણ તેજ પ્રકારે કહ્યું છે.

માટે પાંચમા આરામાં પણ પક્ષીઓનું આયુષ્ય મનુષ્ય આદિની અપેક્ષાએ હીન સંભવે છે. પરંતુ, કોઈ ઠેકાણે નામ-પૂર્વક ચોથો ભાગ વિગેરેનો નિશ્ચય બતાવ્યો નથી ॥ ૩-૧-૪૩ ॥ ૩૯૨ ॥

પ્ર૦ પક્ષી ચૈમાસિક અને સંવત્સરીના ખામણા: અને તપો: પછીથી કેટલા દીવસ સુધી કરવા કલ્પે ?

ઉ૦ ખામણા: અને તપો: પક્ષીના બીજ સુધી, ચૈમાસીના પાંચમ સુધી, અને સંવત્સરીના દશમ સુધી, પરંપરાથી કરવા કલ્પે છે. વળી પક્ષી વિગેરેની પહેલાં પણ શક્તિ મુજબ તેના તપો કારણ પડ્યે કરી લેવા હોય, તો કરી શકાય છે. એમ પણ માન્યતા સ્વીકારવી: ॥ ૩-૧-૪૪ ॥ ૩૯૩ ॥

પ્ર૦ ચંદ્રના પ્રકાશમાં દીવા વિગેરેની ઉજ્જ્વલ લાગે ? કે નહિ ?

ઉ૦ શરીર ઉપર ચંદ્રમાનો પ્રકાશ પડતો હોય, તો દીવા વિગેરેની

૧૫૭

ઉજ્જૈય લાગતી નથી: પણ ન પડતો હોય, તો લાગે છે. એમ પરંપરા છે. તેમજ ખસ્તરકૃત સંદેહ દોલાવણી અંથમાં પણ તેમજ કહ્યું છે ॥ ૩-૧-૪૫ ॥ ૩૯૪ ॥

પ્ર૦ શ્રાવકાને ત્રિક્ષાના પાણીનો વપરાશ કયા અંથમાં કહ્યો છે?
ઉ૦ નિશીથ લાખ્યમાં.

તુવરીફલે અ પત્તે૦ આ ગાથાની ચૂર્ણિમાં
તુવરીફલા હરિતવ્યાદય૦

“ તુવરફલો એટલે હરડે વિગેરે ” ઇત્યાદિક કહેલ હોવાથી ત્રિક્ષા મિશ્રિત પાણિ ફાસુ એટલે નિર્જીવ હોય છે ॥ ૩-૧-૪૬ ॥ ૩૯૫ ॥

પ્ર૦ “ આજન્મ બ્રહ્મચારી વિજયશેઠ અને વિજયા શેઠાણીને ભક્તિપૂર્વક ભોજન વિગેરે કરાવવામાં આવે, તો ચોરાશી હજાર સાધુઓને પડિલાલવા જેટલું પુણ્ય થાય છે ” આવા અક્ષરો કયા અંથમાં છે ? અને તે કયા તીર્થકરના વારામાં થયા ? તે સ્પષ્ટ જણાવવા કૃપા કરશે.

ઉ૦ આ સંબંધ પ્રવાહથી ચાલ્યો આવતો સાંભળ્યો છે, પણ ખીજ પ્રકારે તો આ પ્રમાણે છે:—“ વસન્તપુર નગરમાં શિવંકર શેઠ શ્રી ધર્મદાસસૂરીશ્વર પાસે હર્ષપૂર્વક કહે છે કે—મારે એક લાખ સાધર્મિક ભાઈઓને ભોજન કરાવવાનો મનોરથ છે. પરંતુ, શું કરું કે તેટલું ધન મારી પાસે નથી ” ગુરુ-મહારાજે તેને કહ્યું કે: “ તું ભરૂચમાં મુનિ સુવ્રત સ્વામિજીને વંદન કરવા જા, ત્યાં જિનદાસ નામનો શ્રાવક: અને સુહાગદેવી નામની તેની સ્ત્રી શ્રાવિકા: છે તે બન્નેનું વસ્ત્ર: ભોજન: અલંકાર: વિગેરેથી વાત્સલ્ય કરવામાં આવે, તો લાખ સાધર્મિક ભાઈઓની ભક્તિ કર્યા જેટલું પુણ્ય થશે. ” આ

૧૫૮

સાંભળી શિવંકર શેઠે તેમ કંથું, એટલે સુહાગદેવી સહિત જિનદાસની ભક્તિ કરી: મછીથી ચૈાટામાં જઈ પૂછવા લાગ્યો કે “ પુણ્યશાલિ જિનદાસ શ્રાવક ખરેખર શ્રાવક છે? કે કપટી શ્રાવક છે? ” લોકોએ તેને કહ્યું કે:—“હે ભાઈ! તેનો વૃત્તાંત તું સાંભળ-જિનદાસજ્યારે સાત વરસની ઉમ્મરના હતા ત્યારે શીલોપદેશ માલાનું વ્યાખ્યાન તેણે ગુરુ પાસે સાંભળ્યું હતું. તેથી વૈરાગ્યરંગથી એકાંતર એટલે “ એક દિવસ બ્રહ્મચર્ય પાળવું અને બીજો દિવસ છુટો. ” એમ જાહેરીનું બ્રહ્મચર્ય તેણે અંગીકાર કર્યું: અને સુહાગદેવોએ પણ સાધવી પાસે એકાન્તર બ્રહ્મચર્ય વ્રત લીધું હતું. ભવિતવ્ય-તાના યોગે આ બંનેયનું સગપણ થયું, અને વિવાહ થયો: તેથી જિનદાસને જે દીવસ મોકળો છે, તે દીવસે સુહાગદેવીને બ્રહ્મચર્ય વ્રત છે, અને સુહાગદેવીને જે દીવસ મોકળો છે, તે દીવસે જિનદાસને વ્રત છે. તેથી તે બંનેય જણાએ ગુરુ પાસે જાવજીવ બ્રહ્મચર્ય વ્રત લીધું: ” આ હકીકત સાંભળી શિવંકર શેઠ આશ્ચર્ય પામી અનુમોદન કરવા લાગ્યા. ” આ બાબત ઉપદેશ તરંગિણી: તથા ઉપદેશ રસાલગ્રંથ:માં કહી છે. તેને અનુસારે જિનદાસને પડિલાભવામાં લાખ સાધ-મિકની ભક્તિ કર્યા જેટલું પુણ્ય થાય છે. ” એમ પાઠ છે.

॥ ૩-૧-૪૭ ॥ ૩૯૬ ॥

પ્ર૦ પ્રભાતે ગીતાર્થ મહારાજ સ્વાધ્યાય કરે, તે સાંભળવા શ્રાવકો આવે, તે સંજઝાય કરું એવો આદેશ માગે? કે સંજઝાય સાંભળું? એવો આદેશ માગે?

ઉ૦ પ્રભાતે સ્વાધ્યાય સાંભળવા આવેલ શ્રાવકો: સ્વાધ્યાય કરું? એવો આદેશ માગે. એવી વૃદ્ધ પરંપરા છે. ॥૩-૧-૪૮॥૩૯૭॥

૧૫૪

પ્ર૦ ગણિવરો પાસે શ્રાવકઃ શ્રાવિકાઃ પોસહ ઉચ્ચરવાનો આદેશ માગે, તો તેઓ આદેશ આપવા રોકાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ ઉપધાન વિગેરે વિશેષ ક્રિયા વિના ગણિવરો આદેશ આપવા રોકાય નહિ. શ્રાવકઃ શ્રાવિકાઓઃ સામાન્ય સાધુ પાસે આદેશ માગીને પોસહની ક્રિયા કરી શકે છે. એમ વૃદ્ધ પરંપરા છે ॥ ૩-૧-૪૯ ॥ ૩૯૮ ॥

પ્ર૦ ૫૦ કેવળિ ભગવતોએ જે જીવોનું જે કાળમાં મોક્ષગમન બોધું છે, તે જીવો તેજ કાલમાં મોક્ષે બળ્ય ? કે નહિ ? કેટલાકે કહે છે કે-“પુણ્ય અને પાપ કરતાં જીવોની કાળસ્થિતિની હાનિ અને વૃદ્ધિ થાય છે, તે ખરાખર છે ?

ઉ૦ કેવળિઓએ જે કાળમાં જે જીવોનું મોક્ષે જવું બોધું છે, તે જીવો તેજ કાલે મોક્ષે બળ્ય છે. કેમકે-કેવળી ભગવંતે તે જીવોની તમામ સામગ્રી પણ સાથે બોધલી હોય છે, તેથી આમાં કોઈ પણ ખતની શંકા કરવી નહિ ॥ ૩-૧-૫૦ ॥ ૩૯૯ ॥

પ્ર૦ સાંઝના પ્રતિક્રમણમાં છ આવશ્યક અધ્યયનો કયા ગણાય ?

ઉ૦ સંપૂર્ણ નવકારઃ કરેમિ મંત્રે સામાદ્યં થી માંડી અપ્પાણં વોસિરામિ સુધી સામાયિક અધ્યયન છે. અને લોગસ્સ ઉજ્જોઅગરેથી માંડી સિદ્ધા સિદ્ધિમમ દિસંતુ સુધી ચોવિસત્થા અધ્યયન છે. અને વાંદણા અપાય, તે ત્રીણું વંદનક અધ્યયન છે, અને ચત્તારિ મંગલં. ઇચ્છામિ પઢિ-ક્કમિઝં જોમે દેવસિઓ, ઇચ્છામિ ૫૦ ઇરિયાવહિઆએ ઇચ્છામિ પઢિક્કમિઝ પગામ સિજ્જાણં ઇત્યાદિક ચોથું પઢિક્કમણું અધ્યયન છે. અને ઇચ્છામિ ઠામિ કાઠસ્સગં તસ્સ ઉત્તરીં અન્નત્થજસસિએણં સચ્ચલોએ અરિહંત ચેહઆણં પુવ્વસ્થવરદીં સિદ્ધાણં બુદ્ધાણં વેઆવ-

૧૬૦

ચ્ચગરાણં૦ ઇચ્છામિ સ્વમાસમણો અન્નુદ્વિઓમિ અન્નિ-
તર દેવસિઅં સ્વમેઅં૦ ઇચ્છામિ સ્વમાસમણો । વિઅં ચ
મે જં મે ઈત્યાદિક પાંચમું કાઉરસગ અધ્યયન છે. અને
ઉંગે સુરે નમુવકારસહિયં પચ્ચક્કામિ ઇત્યાદિક સર્વ
પચ્ચકખાણુ સૂત્રોઃ છઠું પચ્ચખખાણુ અધ્યયન છે. આ
પ્રમાણે પ્રતિક્રમણમાં છ આવશ્યક સૂત્રો પરંપરાથી જાણવા
॥ ૩-૧-૫૧ ॥ ૪૦૦ ॥

પ્ર૦ છ આવશ્યક અધ્યયનના મૂલસૂત્રો ગણધરમહારાજે રચેલા છે?
કે કોઈ બીજાએ રચેલા છે ?

ઉ૦ છ આવશ્યક સૂત્રો ગણધર મહારાજાએ રચેલા સંભવે છે. કેમકે
વંદારૂટ્તિમાં સિદ્ધાણં બુદ્ધાણં ની “ ત્રણ ગાથાઓ ગણધર
મહારાજાએ રચેલી છે, ” તેમ કહ્યું છે.

તેમજ પદ્મપીસૂત્રમાં નમો તેસિ સ્વમાસમણાણં ના
સર્વ આલાવાઓના સામાન્યે કરી એકકર્તા દેખાય છે. અને
આવશ્યક સૂત્ર છે તે મૂલ સૂત્ર છે. અને મૂલ સૂત્રો તે
આગમ છે, તેથી ગણધર મહારાજાએ બનાવેલ છે. એમ
સિદ્ધ થાય છે. તેમજ સકલ સિદ્ધાંત ત્રીણી ટીપ્પણીમાં
ષડાવશ્યક-મૂલ-સૂત્રાણિ સુધર્મસ્વામિ કૃતાનિ એમ લખ્યું
છે. તથા સૂત્રોમાં સામાયમાય્યાઈં એકારસઅંગાઈં અદિજ્ઞાઈં
“ સામાયિક વિગેરે અગ્યાર અંગો ભણે છે ” ઇત્યાદિક કહ્યું છે.
તેથી ગણધરકૃત જાણવા. ॥ ૩-૧-૫૨ ॥ ૪૦૧ ॥

પ્ર૦ શહેરમાં રહેલા વૃદ્ધઃ અને લઘુ ગીતાર્થોએ: પરામાં શય્યા-
તરધર કર્યું હોય, તો પરામાં રહેલ ગીતાર્થોએ શય્યાતરના
ધરથી આહાર વિગેરે વહોરવું કદપે ? કે નહિ ? તથા પરામાં
રહેલ ગીતાર્થોએ નગરનું ધર શય્યાતર કર્યું હોય, તો નગરના
ગીતાર્થોએ તે ધરે આહારાદિ લેવું કદપે ? કે નહિ ? તેમજ

૧૬૧

ત્રણ ગાઉની અંદર વૃદ્ધ ગીતાર્થીએ શય્યાતર ધર કર્યું હોય ?
તે ધર બધાઓએ વર્જવું જોઈએ ? કે નહિ ?

ઉ૦ નગરના ગીતાર્થીએ પરામાં શય્યાતર ધર કર્યું હોય, તે ધરે નગર
તથા પરાના ગીતાર્થીએ આહાર વિગેરે લેવાય નહિ. અને
પરામાં રહેલ ગીતાર્થીએ નગરનું ધર શય્યાતર કર્યું હોય, તે
ધરે નગર તથા પરાના ગીતાર્થીએ આહાર વિગેરે લેવાય નહિ.
પણ પરસ્પર તે ધર જણાવવું જોઈએ. તેમજ વૃદ્ધ ગીતાર્થી
પુરુષે કરેલું શય્યાતર ધર ત્રણ ગાઉ સુધી મુખ્ય વૃત્તિએ સર્વ
સાધુઓએ વર્જવું જોઈએ. પણ હાલમાં તે વિધિ સચવાતો
નથી, તો પણ જાણવામાં આવે, તો સાચવવો. એમ પરંપરા છે.

વળી, જ્યાં રાત્રિવાસો રહી તે સ્થાનથી જ વેળાએ વિહાર
કર્યો હોય, તે વેળાથી બીજા દીવસની તેટલી વેળા થઈ ગયા
બાદ તે શય્યાતર ગણાતો નથી. એમ આવશ્યક ટીપ્પણમાં
કહ્યું છે. તે જણવું ॥ ૩-૧-૫૩ ॥ ૪૦૨ ॥

પ્ર૦ સામાયિકઃ પોસહઃ વિનાનો શ્રાવક સ્થાપનાચાર્યને પડિલેહે
તો, પડિલેહણા પડિલેહાવોજી ! એવો આદેશ માંગી પડિ-
લેહે ? કે નહિ ?

ઉ૦ મોકળો શ્રાવક પડિલેહણાનો પહેલો આદેશ માંગી, મુહપત્તિ
પડિલેહી, ધોતીયું બદલી, સ્થાપનાચાર્યનું પડિલેહણ કરે છે.
પણ સામાયિકઃ પોસહઃ સિવાય પડિલેહણા પડિલેહાવોજી.
એ આદેશ માગે નહિ. એમ પરંપરા છે ॥ ૩-૧-૫૪ ॥ ૪૦૩ ॥

પ્ર૦ ગુરુએ ન્હાની દીક્ષા આપ્યા બાદ, અને વડી દીક્ષા થયા પહેલાં
યોગવહન કર્યા હોય, તેવો સાધુ પડિક્કમણ માંડલીમાં અ-
તિચાર વિગેરે સૂત્રો કહી શકે ? કે નહિ ?

૧૧

૧૬૨

ઉ૦ વડી દીક્ષા થયા પહેલાં સાધુને માંડલીમાં અતિયાર વિગેરે સૂત્રો કહેવા કલ્પે નહિ. એમ પરંપરા છે ॥ ૩-૧-૫૫ ॥ ૪૦૪ ॥

પ્ર૦ તમામ તીર્થ કરેની માતાઓ મુખમાં પેસતાં ચઉદે સ્વપ્ન દેખે ? કે કેટલાક દેખે ?

ઉ૦ તમામ તીર્થ કરેની માતાઓ મુખમાં પેસતા ચઉદે સ્વપ્નને દેખે છે: એમ સમ્યક્ત્વ રહસ્યની ટીકામાં પ્રવિશન્તો મુત્તામ્બુજે આ વાક્યથી કહ્યું છે: હેમચંદ્રસૂરિકૃત વીરચરિત્રમાં પણ તેમજ કહ્યું છે. તેમજ હારિભદ્રી ટીકામાં- “દેવાનંદાએ પેસતાં અને નીકળતાં સ્વપ્નો જોયા: અને ત્રિશલાએ પેસતાં જોયા: ” એમ કહ્યું છે. તથા અચિરામાતા ચઉદે સ્વપ્નોને મુખમાં પેસતા જુએ છે. ” એમ વેશ્મરત્ન શાંતિનાથ ચરિત્રમાં કહ્યું છે: તેથી ચઉદે સ્વપ્ના મુખમાં પેસતા જુએ છે. ॥ ૩-૧-૫૬ ॥ ૪૦૫ ॥

પ્ર૦ સિદ્ધને જ્ઞાન: દર્શન: ચારિત્ર: અને વીર્ય: અનન્તુ કહ્યું છે, તે કેવી રીતે ઘટે ? કેમ કે તેઓને લિપ્ત લિપ્ત એકેકનો સદ્ભાવ છે, માટે તે બાબત સ્પષ્ટ પ્રસાદિત કરશે ?

ઉ૦ જ્ઞાન વિગેરેને આવરણ કરનાર અનન્તા કર્મ પુદ્ગલોનો ક્ષય થવાથી તે જ્ઞાન વિગેરેનું અનન્તપણું બરાબર છેજ. કેમકે-જ્ઞાન વિગેરે ભાવો છે. પ્રાણ રહિત જીવ પણ તેઓથી જીવે છે. માટે નિરંતર સર્વ જીવોનું જીવપણું જ્ઞાનાદિકથી છે. અને જ્ઞાનાવરણનો ક્ષય થવાથી, અનન્તજ્ઞાન સિદ્ધને હોય છે. દર્શનાવરણીય ક્ષયથી અનન્તુ દર્શન, અને મોહનાક્ષયથી શુદ્ધ ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ: અને ચારિત્ર: પ્રાપ્ત થાય છે: વેદનીય અને અંતરાયકર્મનો ક્ષય થવાથી અનન્તુ સુખ: અનન્તુ વીર્ય: પ્રાપ્ત થાય છે, અને આયુષના ક્ષયથી, અક્ષયસ્થિતિ અનન્તી

૧૬૩

પામે છે: અને નામ ગોત્રના ક્ષયથી અનન્તું અમૂર્તપણું: અને અનન્તી અવગાહના: પ્રાપ્ત થાય છે. એમ સ્પષ્ટપણે દરેકનું અનન્તપણું કહેલ છે ॥ ૩-૧-૫૭ ॥ ૪૦૬ ॥

પ્ર૦ ઉવવાઈ સૂત્રમાં પન્તાહારે આ પદની વ્યાખ્યામાં “સાધુઓ પર્યુષિત વાલ: ચણા: વિગેરે વાપરે છે. ” એમ કહ્યું છે: તો તેમાં પર્યુષિત શબ્દનો શો અર્થ કરવો ?

ઉ૦ સવારે રાંધેલ વાલ: ચણા: વિગેરે કઠોળ મધ્યાન્હ વિગેરે વખતે ઠંડા નીરસ અને નાશ પામેલા બની જાય: તેને પર્યુષિત કહેવાય છે. કલ્પભાષ્યમાં કહ્યું કે-નિષ્ફાવ ચળગમાઈ, અંતં પંતં વ હોઈ વાવજ્ઞ-આ ટીકામાં વાવજ્ઞ એટલે “વિનાશ પામેલ” એમ કહ્યું છે. તેથી અંતાહાર વિગેરેમાં સર્વ ઠેકાણે પોતાનો કદાચહ છોડી રૂડી રીતે અર્થ કરવો જોઈએ. ॥૩-૧-૫૮॥ ૪૦૭॥

પ્ર૦ સગર ચક્રવર્તિના સાઠ હજાર પુત્રોને જુદી જુદી માતા હતી ? કે એક માતા હતી ?

ઉ૦ અજિતનાથ ચરિત્રમાં કહ્યું છે કે:-“ચોસઠ હજાર સ્ત્રીઓએ સહિત ચક્રવર્તિ: રતિ સાગરમાં ખુંચેલો દેવની પેઠે રમવા લાગ્યો; તેને અતેહરીઓના ભોગ થકી થયેલ ગ્લાનિ-જમ પ-શ્ચિમના પવનથી મુસાફરોને માર્ગજન્ય ખેદ દૂર થાય. તેમ સ્ત્રી રત્નના ભોગથી દૂર થઈ જાય છે. આ પ્રમાણે નિરંતર વૈષયિક સુખ ભોગવતાં તેને જન્હુ વિગેરે સાઠ હજાર પુત્રો થયા. “આ લખાણથી ૬૦ હજાર પુત્રો ભિન્ન ભિન્ન માતાવાળા જણાય છે. અને ભોજચરિત્રમાં કહ્યું કે “સગર ચક્રવર્તિએ સિંહર્ષિ કેવલીને પૂછ્યું કે-“હે ભગવાન્ મારે પુત્ર થશે ? ” ત્યારે કહ્યું કે-“એકી સાથે ૬૦ હજાર પુત્રો થશે.” ત્યારે ચક્રવર્તિએ પૂછ્યું કે-“કેવી રીતે ? ” મુનિએ કહ્યું કે “સમુદાયકર્મના

૧૬૪

વશથી થશે. આજ રાત્રિએ અધિષ્ઠાયક દેવ એક આંખાનું ફળ તમને આપશે, તે ફળ થોડું થોડું ૬૦ હજાર સ્ત્રીઓને આપવું, તેથી તમામને પુત્રો થશે: ” ચક્રવર્તિને તેમજ કરવાનું હતું. પણ રાજ્યના લોભથી એકલી પટરાણીજ તે ફલ ખાઈ ગઈ. તેથી જલોદર જવું તેણીનું પેટ થયું. પૂર્ણમાસ થયા, ત્યારે પ્રસવ થયો, તો મંડોડા જવડા પુત્રો જનમ્યા. તેઓને ધીમાં જાળેલા રૂના પોલથી વધાર્યા. તેમાં પહેલો જન્મદુનામા થયો.” આ લખાણથી સાઠેય હજારની એક માતા છે. અને ૬૦ હજાર એક પેટમાં સમાઈ ગયા, તે દેવશક્તિથી બન્યું. તેમ જણાય છે.

॥ ૩-૧-૫૯ ॥ ૪૦૮ ॥

પ્ર૦ ચૌદ પૂર્વિઓ: બે ઘડીમાં અવળા અને સવળા ચૌદ પૂર્વો ગણી નાંખે છે, તે સ્મરણ માત્રથી ગણે છે ? કે-વાણી થકી ગણે છે ?

ઉ૦ ચૌદ પૂર્વિઓ બે ઘડીમાં ચૌદ પૂર્વોને તાલુ અને હોઠપુટના સંયોગથી ચતા શબ્દોએ કરી ગણે છે: તે વાત પરિશિષ્ટ પર્વમાં કહેલ છે.

મહાપ્રાણે हि निष्पन्ने कार्ये कस्मिन्निदागते ।

सर्वपूर्वाणि गण्यन्ते सूत्रार्थाभ्यां मुहूर्त्ततः ॥

“ મહાપ્રાણુધ્યાન પૂરું થાય ત્યારે કોઈ કાર્ય આવી જાય, તો એક મુહુર્તમાં સૂત્ર અને અર્થે કરી ચૌદ પૂર્વો ગણી શકાય છે; આ લખ્ધિ પણ કેટલાક ચૌદપૂર્વીને હોય છે. પણ બધાને હોતી નથી: તે પણ જાણી લેવું ॥ ૩-૧-૬૦ ॥ ૪૦૯ ॥

પ્ર૦ સચિત્ત પાણી: લાડવા: વિગેરે, સચિત્ત: અને વિકૃતિ:માં ગણાય ? કે દ્રવ્યમાં: ગણાય ?

ઉ૦ શ્રાધ્ધવિધિમાં “ સચિત્ત: અને વિકૃતિવર્ણ: ને, જે મુખમાં

૧૬૫

નાંખાય છે, તે દ્રવ્યમાં ગણાય છે. ” આમ કહેલ હોવાથી: ક્રાસુપાણી: ઉન્હુપાણી: ચોખ્ખાનું ધોવણુ: વિગેરે અચિત્ત હોવાથી દ્રવ્યમાં તેની ગણતરી કરાય છે. તેમજ એક જ દ્રવ્યમાં પણ પોલી: ક્ષોલિત પોલી: લહચૂઘ: સાતપડી: ગડદા: વિગેરેમાં ભિન્ન નામો અને ભિન્ન રસો હોવાથી, તે બધાને જુદા જુદા દ્રવ્યો ગણાય છે. અક્રાસુ પાણી લાડવાદિક તો સચિત્ત વિકૃતિ મધ્યે ગણાય છે. હાલમાં કેટલાંકો તો દ્રવ્યની અંદર પણ ગણતરી કરતા દેખાય છે. વળી, રસનો સ્વાદ નહિ હોવાથી રૂપા વિગેરે ધાતુની સળી મુખમાં નાંખવામાં આવી જાય, તો દ્રવ્યમાં ગણાતી નથી. ॥ ૩-૧-૬૧ ॥ ૪૧૦ ॥

પ્ર૦ લોકો જિનકલ્પી મુનિને નગ્ન દેખે ? કે નહિ ?

ઉ૦ લોકો તેને નગ્ન દેખે છે. કેમકે શાસ્ત્રમાં “ લજ્જાને જિતનાર હોય, તે જિનકલ્પ અંગીકાર કરે, ” એમ કહ્યું છે. ॥ ૩-૧-૬૨ ॥ ૪૧૧ ॥

પ્ર૦ ઓષધની રસસામગ્રીમાં વચ્છનાગ વિગેરે નાંખેલ હોય તે અલક્ષ્ય થાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ ઓષધ વિગેરેમાં વચ્છનાગ: ભંગિપોરત: અહિક્ષેન: વિગેરે નાંખેલ હોય, તે દવા નિમિત્તે ગ્રહણ કરાય, તો અલક્ષ્ય નથી: પણ કામદેવને નિમિત્તે ગ્રહણ કરે, તો અલક્ષ્ય છે. ॥ ૩-૧-૬૩ ॥ ૪૧૨ ॥

પ્ર૦ અઢી દ્વીપમાં એક સમયમાં જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ઠથી કેટલા તીર્થંકરોનો જન્માભિષેક થાય ? અને કેટલા આરામાં જન્માભિષેક થાય ?

ઉ૦ અઢી દ્વીપમાં જઘન્યથી, એક સમયમાં પાંચ મેરુ ઉપર દશ તીર્થંકરોનો ઇંદ્રો જન્માભિષેક: કરે છે. અને ઉત્કૃષ્ઠથી ૨૦ તીર્થંકરોનો અભિષેક: કરે છે. તથા તે જન્માભિષેક: જઘન્યથી

૧૬૬

ચાર આરામાં થાય છે, અને ઉત્કૃષ્ટથી પાંચ આરામાં થાય છે.

એમ જણાય છે ॥ ૩-૧-૬૪ ॥ ૪૧૩ ॥

પ્ર૦ ચક્રવર્તિઓ માગધ તીર્થ^૧ વિગેરેમાં કેટલા અર્દુમ કરે છે ?

ઉ૦ માગધસ્તૂપ-વરદામસ્તૂપ-પ્રભાસસ્તૂપ-વૈતાલ્ય દેવસાધન-તિ-
મિસ્ત્રાદેવ-સાધન નમિવિનમિ દેવસાધન-સિંધુદેવીસાધન-
ચુલ્લહિમર્વત્ સાધન-ગંગાદેવીસાધન-નવનિધાનનુ^૨ પ્રકટ થવા-
માં-અને અયોધ્યા^૩ નગરીના પ્રવેશમાં-ચક્રવર્તિઓ અનુક્રમે
૧૧ અર્દુમો કરે છે. એમ જંબુદ્વીપપન્નત્તિ સૂત્રમાં છે.
અને તીર્થકર ચક્રવર્તિઓ અક્રમ કરતા પણ નથી, એમ
શાંતિનાથ ચરિત્રમાં છે. તે જણવું. ॥ ૩-૧-૬૫ ॥ ૪૧૪ ॥

પ્ર૦ ચક્રિપણું પામ્યા પછી ફેર ચક્રિપણું કેટલા કાળે પમાય ?

ઉ૦ જઘન્યથી: અધિક સાગરોપમ કાળે પમાય, અને ઉત્કૃષ્ટથી: અન-
ન્તા કાળે ફેર ચક્રવર્તિપણું પામી શકાય. એમ ભગવતી
સૂત્ર ૧૧ મા શતકમાં છે ॥ ૩-૧-૬૬ ॥ ૪૧૫ ॥

પ્ર૦ કોઈક પુરુષ: મરાતાં પચેન્દ્રિય જીવને મૂકાવે, તે અભયદાન
કહેવાય ? કે અનુકંપાદાન કહેવાય ?

ઉ૦ તે અભયદાન કહેવાય છે. કેમકે “શ્રી શાંતિનાથ ભગવંતના
જીવે પૂર્વ ભવમાં પારેવો મૂકાવ્યો, તે અભયદાન.” એમ પુષ્પ
માલાની ટીકામાં કહ્યું છે ॥ ૩-૧-૬૭ ॥ ૪૧૬ ॥

પ્ર૦ ઉપધાન વહેવા વાળાને તપના દિવસમાં કલ્યાણુક તીર્થ
આવે, તો તે તપે કરી સરે ? કે નહિ ?

ઉ૦ બાંધલો તપ હોવાથી, તે તપે કરી સરે છે, એમ જણાય છે.
નહિંતર તો, ચૌદશ વિગેરેમાં એકાસણુ કરીને આગળની કલ્યા-
ણુક તીર્થ આરાધાય છે. ॥ ૩-૧-૬૮ ॥ ૪૧૭ ॥

૧૬૭

પ્ર૦ સર્વ નારદો મોક્ષમાં જાય ? કે દેવલોકમાં પણ જાય ?

ઉ૦ નારદોઃ મોક્ષમાં અને દેવલોકમાં જાય છે, એમ ઋષિમંડલ ટીકામાં કહ્યું છે. વળી તે પ્રથમ મિથ્યાત્વી હોય છે. પછી સમક્ષિતી બને. એમ પણ તેમાં જ કહ્યું છેઃ અને તેઓના નામો ભીમઃ મહાભીમઃ રૂદ્રઃ મહારૂદ્રઃ કાલઃ મહાકાલઃ ચતુર્મુખઃ નવમુખઃ અને ઉન્મુખઃ છે. ॥૩-૧-૬૮॥૪૧૮॥

પ્ર૦ “ શ્રી વીરભગવાન્ સિંધુદેશમાં ગયા તે વખતે ૧૫૦ સાધુઓએ આશુસણ કર્યું, ” એવો પાઠ કયા ગ્રંથમાં છે ? તે જણાવવા કૃપા કરશો.

ઉ૦ નિશીથ ચૂર્ણિમાં તે અક્ષરો છે. તેમજ સંભળાય છે, કે- “કેવલઃ મનઃ પર્યવઃ અવધિઃ અને શ્રુતજ્ઞાનીઃઓ તળાવઃ કુવાઃ વિગેરેનું કદાચ અચિત્ત થઇ ગયેલું પાણી જાણતા હોય, છતાં અનવસ્થાદોષ નિવારવાને માટે વાપરે નહિ.” તેવીજ રીતે “વર્ધમાનસ્વામિએ શેવાલ વિનાનોઃ ત્રસ વિગેરે જીવોએ રહિતઃ નિર્મળ જળવાળોઃ અને જમાંથી તમામ જળના જીવો અચી ગયેલા હોવાથી અચિત્ત થયેલોઃ પાણીનો ધરો દેખ્યો, છતાં ખુબજ તરસ્યા થયેલા પોતાના શિષ્યોને તે જળ પીવાની આજ્ઞા કરી નહિ. અને અચિત્ત તલનું ભરેલું એક ગાડું દેખ્યું, છતાં અનવસ્થા નિવારવાને માટે વાપરવાની આજ્ઞા કરી નહિ. અને “ શ્રુતજ્ઞાન પ્રમાણે વ્યવહારઃ સાધુસાધ્વી વિગેરેએ પાળવો, ” એમ શ્રુતજ્ઞાનઃ પ્રમાણ તરીકે જણાવ્યું, ” એમ આચારાંગ સૂત્રના પ્રથમ અધ્યયનના ત્રીજા ઉદ્દેશાની ટીકામાં છે ॥ ૩-૧-૭૦ ॥ ૪૧૯ ॥

પ્ર૦ અધારે આહાર વાપરવામાં દોષ લાગે ? કે નહિ ?

ઉ૦ ઓધનિર્યુક્તિમાં બતાવ્યું કે

૧૬૮

જે ચેવ રયણિભોયણદોસા તે ચેવ સંકડમુહંમિ ।

જે ચેવ સંકડમુહે તે દોસા અંધયારંમિ ॥

“ જ દોષો રાત્રિભોજનના અતાવ્યા છે, તેજ દોષો સાંકડા પાત્રામાં વાપરવાથી થાય છે, અને જ દોષો સાંકડા મોઢાવાળા પાત્રામાં વાપરવાથી થાય છે તેજ દોષો અંધારે વાપરવાથી થાય છે: ”

આ કથનથી અંધારે વાપરવાથી રાત્રિભોજન દોષ લાગે છે.

એમ જણાય છે. ॥ ૩-૧-૭૧ ॥ ૪૨૦ ॥

પ્ર૦ બ્રાહ્મી: અને સુંદરી: પરણેલી હતી ? કે નહિ ? કેટલાક કહે છે કે—“ ભરતે સુંદરી સાથે વિવાહ કર્યો હતો, અને બાહુબલીએ બ્રાહ્મી સાથે કર્યો હતો.” તો બાહુબલી કાઉરસગ ધ્યાને રહ્યા, ત્યારે વર્ષને અંતે બ્રાહ્મી સુંદરીએ આવી. “ ભાઈ ! ગજથકી ઉતરો, ” એમ કેમ કહ્યું ?

ઉ૦ “ ભરત અને બાહુબલીએ વિપરીતપણાએ લગ્ન કર્યું હતું, ” એવા અક્ષરો આવશ્યક મલયગીરિ ટીકામાં છે, પણ તેઓએ “ ભાઈ ! ગજથકી ઉતરો ” એવું જ કહેલું, તે પૂર્વના ભાઈપણાના સંબંધથી. બંને એકઠી હોવાથી કહ્યું. માટે વ્યાજબીજ છે. ॥ ૪-૧-૭૨ ॥ ૪૨૧ ॥

પ્ર૦ તેજેલેશ્યાના પુદ્ગલો: સચિત્ત છે ? કે અચિત્ત છે ?

ઉ૦ લબ્ધિ: પુદ્ગલરૂપ હોય નહિ, પણ શક્તિરૂપ હોય છે, પરંતુ જીવે તેજેલેશ્યાના પુદ્ગલો પોતાના જીવ પ્રદેશો સહિત મુખથી કાઢેલા છે, માટે જીવપ્રયોગથી નીકળેલા હોવાથી સચિત્ત જણાય છે. ॥ ૩-૧-૭૩ ॥ ૪૨૨ ॥

પ્ર૦ દેશવિરતિ: અને સમકિત્તી: ખારમે દેવલોકે જાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ તે બંનેય પણ ઉત્કૃષ્ટથી ખારમા દેવલોકે જાય છે, તેવા અક્ષર પન્નવણા સૂત્ર અને તેની ટીકામાં છે. ॥૩-૧-૭૪॥૪૨૩॥

૧૬૯

પ્ર૦ સમકિત પામ્યા પછી જીવ કેટલાકાળે દેશવિરતિઃ અથવા સર્વ વિરતિઃ પામે ?

ઉ૦ “ સમકિત પામ્યા પછી ૨ થી ૬ પદ્યોપમ સુધીની કર્મોની સ્થિતિ ધટે, ત્યારે દેશવિરતિ પામે છે. અને સંખ્યાતા સાગરોપમ જટલી કર્મોની સ્થિતિ ધટે; ત્યારે સર્વ વિરતિ પામી શકે છે. ” એમ. પ્રવચન સારોદ્ધારની ટીકામાં કહ્યું છે ॥ ૩-૧-૭૫ ॥ ૪૨૪ ॥

પ્ર૦ ગૃહસ્થોએ દહિઃ ચોખ્ખા વિગેરે સાથે એકમેક કર્યું હોય, તે તે દિવસે બીજા પહેરે નિવિયાતું થાય ? કે નહિ ? તેમજ દૂધ પણ રાધિલા કુરીયા વિગેરે સાથે એકમેક કર્યું હોય; તે તે નિવિયાતું થાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ કુરીયા સાથે એકમેક કરેલું દહિઃ કરંબાફપ થઇ જાય છે, તે બે ઘડી પછી નિવિયાતું થાય છે. અને જે દુધઃ અથવા દહિઃ દુદ્ધ દહિ ચતુરંગુલે-આ ગાથા અનુસાર કુરાદિ મિશ્ર કરાય છે તે, ભાષ્યની અવચૂરિના વચનથી વાસી થઇને નિવિયાતું થાય છે. ॥ ૩-૧-૭૬ ॥ ૪૨૫ ॥

પ્ર૦ મહાગિરિ અને સુહસ્તિ સ્વામી ના નામને પહેલા કયા કારણથી આર્ય શબ્દ જોડાયો છે ?

ઉ૦ સ્થૂલભદ્રસ્વામીએ બે શિષ્ય કર્યા. એક આર્ય મહાગિરિજી અને બીજા આર્ય સુહસ્તિજી:

તૌ હિ ચક્ષાર્થયા બાલ્યાદપિ માત્રેવ-પાલિતૌ ॥
 इत्यार्योपपदौ जातौ महागिरि-सुहस्तिनौ ॥

તે બંનેયને ચક્ષા આર્યાએ બાલપણથી પણ માતાની જમ પાળ્યા, તેથી તેમના નામ પહેલાં આર્ય શબ્દ જોડાય છે:

૧૯૦

આર્ય મહાગિરિઃ અને આર્ય મુહાસ્તિઃસ્વામીજી કહેવાય છે. એમ પરિશિષ્ટ પર્વમાં કહ્યું છે ॥ ૩-૧-૭૭ ॥ ૪૨૬ ॥

પ્ર૦ જાણે પંદર કર્માદાનનું પરચક્ષાણુ કર્યું હોય; તે અનાજ, નાલિયેર વિગેરે ફળ, ગળી, હડતાળ, અને પરચ્છાનો વેપાર કરે, તો તેને નિયમનો ભંગ થાય ? કે નહિ ? તથા સદ્દાલપુત્ર વિગેરે શ્રાવકોને કર્માદાનનો સંભવ છે ? કે નિષેધ છે ?

ઉ૦ ધાન્ય વિગેરેનું જ પ્રમાણ રાખ્યું હોય, તેના ઉપરાંત જો વેપાર કરે, તો ભંગ થાય છે. નહિંતર થતો નથી. તેમજ સદ્દાલપુત્ર વિગેરે શ્રાવકોનું પરિમિતપણું હોવાથી અંગારા વિગેરે કર્મ કરે છે, છતાં તેની કર્માદાન સંજ્ઞા નથી : એમ વૃદ્ધપુરુષનું વચન છે ॥ ૩-૧-૭૮ ॥ ૪૨૭ ॥

પ્ર૦ ઉપવાસી શ્રાવક સાંજે સામાયિક ઉચ્ચરી મુહપત્તિ પડિલેહી પરચક્ષાણુ કરે ? કે બીજી રીતે કરે ? જો મુહપત્તિ પડિલેહી કરતા હોય, તો વાંદણા દેવાનો નિષેધ કરે છે, તે શાથી ?

ઉ૦ સામાચારી વિગેરે ગ્રંથોમાં—“ભોજન કર્યું હોય, તો વાંદણાં દીધા પછી પરચક્ષાણુ કરવું, એવા અક્ષરો છે. પણ ઉપવાસના દિવસે વાંદણા દીધા પછી પરચક્ષાણુ કરવું, તેવો વિધિ નથી, પરંતુ મુહપત્તિ તો પડિલેહવી જોઈએ. કેમકે—તેના વિના પરચક્ષાણુ કરવું કદપે નહિ, એવી સામાચારી છે. તેમજ ઉપવાસમાં પણ તેમજ કરાય છે ॥ ૩-૧-૭૯ ॥ ૪૨૮ ॥

પ્ર૦ પ્રતિવાસુદેવની માતા કેટલા સ્વપ્ન દેખે ?

ઉ૦ તે ત્રણ સ્વપ્ન દેખે છે, અજીતસિંહ સૂરિ કૃત શાંતિનાથ ચરિત્રના છઠા પ્રસ્તાવમાં કહ્યું, કે—

પ્રત્યદ્વેષક્રિણાં ત્રીંશ્ચાન્યેષામુત્તમજન્મિનામ્ ।

एकैकमम्बिका—: स्वप्नं पश्यन्त्येषां हि मध्यतः ॥

૧૭૧

“પ્રતિવાસુદેવની માતા ત્રણ સ્વપ્ન જુવે, અનેબીજા ઉત્તમ જન્મવાળાની માતા એક એક સ્વપ્ન આ ચૌદમાંથી જુએ”

તેજ પ્રકારે, સપ્તતિશત સ્થાનક ગ્રંથમાં પણ છે. વળી તે ગજઃ કુંભઃ અને વૃષભઃ એ ત્રણને જુવે છે. તે પરંપરાથી જાણવું ॥ ૩-૧-૮૦ ॥ ૪૨૯ ॥

પ્ર૦ સ્વયંબુદ્ધઃ અને પ્રત્યેકબુદ્ધઃ નગ્ન હોય ? કે નહિ ?

ઉ૦ સ્વયંબુદ્ધને પાત્રા વિગેરે બાર પ્રકારનો ઉપધિ હોય છે, તે બતાવે છે-પાત્રા-પાત્રાનુંબંધનઃ નીચેનો ગુચ્છોઃ પુંજણીઃ પડલાઃ રજસ્રાણઃ ગુચ્છોઃ આ સાત પાત્રના ઉપકરણોઃ અને ત્રણ કપડાઃ ઓઘોઃ મુહપત્તિઃ એમ બાર થયાઃ અને પ્રત્યેક—બુદ્ધને તો જથ્થાથી, ઓઘોઃ અને મુહપત્તિઃ એમ બે પ્રકારનો હોય અને ઉત્કૃષ્ટથી, પાત્રાના સાત ઉપકરણોઃ ઓઘોઃ અને મુહપત્તિઃ એમ નવપ્રકારનો હોય છે. એમ પક્ષીસૂત્રની મોટી ટીકામાં કહ્યું છે. આ કથન મુજબ સ્વયંબુદ્ધઃ અને પ્રત્યેકબુદ્ધઃ ચોલપદ્મે નહિ હોવાથી, કપડો છતાં પણ નગ્ન જાણાય છે. ॥ ૩-૧-૮૧ ॥ ૪૩૦ ॥

પ્ર૦ આચારાંગ સૂત્રના અઢાર હજાર પદો છે, તેમાં એક પદનું પ્રમાણ કેટલું હોય ?

ઉ૦ પહેલું આચારાંગઃ અઢાર હજાર પદવાળું, તેથી બમણા બમણા પ્રમાણવાળા બાકીના અંગો છે. આ પ્રકારે અગ્નીચારે અંગોની કુલપદસંખ્યા ત્રણ કરોડઃઅડસઠ લાખઃ અનેછંતાલીશ હજાર છે. તેમાં એક પદનું પ્રમાણ ૫૧૦૮૮૬૮૪૦ આટલા શ્લોકો અને અઠાવીશ અક્ષરો હોય છે. એમ અનુયોગદ્વારની ટીકામાં છે ॥ ૩-૧-૮૨ ॥ ૪૩૧ ॥

૧૭૨

પ્ર૦ સુપાર્શ્વનાથ ભગવંતને એકઃ પાંચઃ અને નવઃ ફણા કરાય છે, તેનું શું કારણ ?

ઉ૦ જેણેગપંચનવસિરાસુ નાગસિજ્જાસુ તિસુવિ પત્તેયં ।
જળણી સુમિણે પિચ્છઈ, ગભમ્થસ્સાવિ સામિસ્સ ॥

“જેથી એકઃ પાંચઃ અને નવઃ ફણાવાળી દરેક જુદી જુદી નાગશય્યાઃ ગર્ભમાં ભગવાન આવ્યે છતે માતા સ્વપ્નમાં દેખે છે.”

તેથી એકઃ પાંચઃ અને નવઃ ફણા કરાય છે:

અને પૂર્વાચાર્યોઃ પાંચફણા રચવામાં આ પણુ કારણ બતાવે છે કે—“ભગવાનુ છદ્મસ્થ અવસ્થામાં કાઉરસગ્ગ ધ્યાને રહ્યા ત્યારે, સંવર્તક પક્ષીને નિવારવાને માટે વંદન કરવા આવેલ ધરણેન્દ્રેઃ પાંચ આંગુલીવાળો હાથ વિકુર્વાને મસ્તક ઉપર ધારણ કર્યો હતો; તેથી પાંચ ફણા કરાય છે.” આ બાબતમાં વસુદેવ હાંડીનો બીજો ખંડ જોવો: અને કથાવલી પ્રથમ ખંડમાં પણ કહ્યું કે—“સમોસરણમાં શકધન્દ્રે ત્રણે પ્રકારે સુપાર્શ્વનાથના મસ્તકો નવફણા-રત્નાભરણોએ વિકુર્વાય છે.”
इग पण नवय सुपासो पासो फणतिन्निसगइगार कमा ।
फणिसिज्जासु विणाओ फणिदभत्तीए नन्नेसु ॥

“સુપાર્શ્વનાથને એકઃ પાંચઃ અને નવઃ ફણા, પાર્શ્વનાથને ત્રણઃ સાતઃ અને અગીઆરઃ ફણા સ્વપ્નમાં ફણીની શય્યા દેખવાથી, અને ફણીન્દ્રની ભક્તિથી, કરાય છે: બીજે કરાતી નથી ”

આ વચન હોવાથી સુપાર્શ્વનાથ અને પાર્શ્વનાથને ફણાકૃતિ કરાય છે. તે જાણવું ॥ ૩-૧-૮૩ ॥ ૪૩૨ ॥

પ્ર૦ ભગવંતનો જન્મ.

૧૭૩

નવમ્હં માસાણં बहुपद्धिपुष्पाणं अद्दुद्दमाण राहंदिद्याणं ।

“આ સૂત્રમાં—નવ માસઃ સાડાસાત દીવસેઃ કહ્યો, અને નવમાસ અને સાત રાત્રીજ થાય છે, કેમકે જની મધ્ય રાત્રિમાં ઉત્પત્તિ છે, તેનો જન્મપણુ મધ્ય રાત્રેજ થાય, તો ક્રવી રીતે સાડાસાત રાત્રિ થાય ?

ઉ૦ ભગવંતના જન્મમાં ૯ માસ. અને ૭ રાત્રિ જ થાય છે, પરંતુ સિધ્ધાંતની શૈલી મુજબ તેવો પાઠ છે, એમ જણાય છે. ॥

૩-૧-૮૪ ॥ ૪૩૩ ॥

પ્ર૦ કેવળીઓને કેટલા પરિસરો હોય ?

ઉ૦ “કેવળીઓને ક્ષુધાઃ તૃષાઃ શીતઃ ઉષ્ણઃ દંશઃ ચર્યાઃ શય્યાઃ વધઃ રોગઃ તૃણસ્પર્શઃ અને મલઃ એમ ૧૧ પરીસરો હોય છે” એમ ભગવતી આઠમું શતક નવમા ઉદ્દેશમાં કહ્યું છે ॥ ૩-૧-૮૫ ॥ ૪૩૪ ॥

પ્ર૦ અનુત્તર વિમાનમાં ગયેલ જીવ કેટલા ભવો કરે ?

ઉ૦ વિજયાદિક ચાર વિમાનમાં ઉત્કૃષ્ઠથી એ વખત આવે, અને સર્વાર્થસિદ્ધિમાં એક વખત આવે એમ જીવાભિગમ ટીકામાં કહ્યું, અને વિજયાદિષુ દ્વિચરમા એમ તત્ત્વાર્થ ચોથા અધ્યાયમાં કહ્યું, અને સર્વાર્થસિદ્ધિ વિમાનથી આવેલો જીવ અનન્તર ભવમાં સિદ્ધ થાય છે જ. વિજયાદિક ચારમાં ગયેલો જીવ મનુષ્યમાં જ આવે, અને જઘન્યથી એકઃ અથવા બેઃ ભવ કરે. અને ઉત્કૃષ્ઠથી ૨૪ ભવ કરે, તેમાં—નરભવ આઠઃ દેવભવ આઠઃ અને ફરી નરભવ આઠઃ પછીથી સિદ્ધ થાય છેજ, વિજયાદિકમાં એ વખત ઉપજ્યો હોય, તેની નિયમથી અનન્તર ભવમાં સિદ્ધિ થાય છે જ.

એમ પ્રવૌષ છે. અને પન્નવણામાં ખતાવ્યું કે વિજયાદિક

૧૭૪

ચારમાં ગયેલ જીવ સંખ્યાતા ભવ કરે છે ॥૩-૧-૮૬॥૪૩૫॥

પ્ર૦ વિષ્ણુકુમાર એક થયા છે ? કે બે થયા છે ?

ઉ૦ વાસુપૂજ્ય સ્વામિના તીર્થમાં નમુચિએ કરેલો ઉપદ્રવ દૂર કરનાર પ્રથમ વિષ્ણુકુમાર થયા. અને બીજા શાન્તિનાથ ભગવાનના તીર્થમાં થયા. એમ ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રની ચૌદ હજારી ટીકામાં કહ્યું છે, તે જાણવું. ॥ ૩-૧-૮૭ ॥૪૩૬॥

પ્ર૦ શ્રી: હ્રી: વિગેરે છ દેવીઓ: ચૌવીશ જિનની યક્ષિણીઓ ૫૬ દીક્કુમારીઓ: સરસ્વતિ: શ્રુતદેવી: અને શાસનદેવી: આ સર્વ-માંથી કોણ ભવનપતિનિકાયની છે ? અને કોણ વ્યન્તરનિકા-ની છે ? તે પાઠ સહિત સ્પષ્ટપણે જણાવવા કૃપા કરશેજી.

ઉ૦ શ્રી: હ્રી: વિગેરે છ દેવીઓ: ભવનપતિનિકાયમાંની છે એમ બૃહત્તક્ષેત્ર વિચારની મત્સ્યગિરિ કૃત ટીકામાં છે. તથા ચૌવીશ જિનયક્ષિણીઓ વ્યન્તરનિકાયમાંનીજ છે: એમ સંભવે છે: કેમકે સંગ્રહણીમાં કહ્યું કે:-

વંતરપુણ અર્દુવિહા પિસાય મૂઆ તહા જક્ષે ધત્યાદિ,

“વળી, વ્યંતર આઠ પ્રકારે છે, પિશાય ભૂત તથા જક્ષ ”

વિગેરે;

અને છપ્પનદિક્કુમારીઓ તો, આવશ્યક ચૂર્ણિમાં તેઓના ઋદ્ધિ વર્ણનના અધિકારમાં

बह्वर्हि वाणमंतरेर्हि देवेर्हि देवीर्हि यसर्द्धि संपरिबुडा-

“ધણા વાણમંતર દેવ તથા દેવીઓએ પરિવરેલી છે.”

ધત્યાદિકે કથન મુજબ વ્યન્તર નિકાયની જણાય છે. તેમજ શાસનદેવી તો જિનેશ્વરની યક્ષિણીજ છે. બીજી કોઈ નથી: તથા સરસ્વતીદેવી અને શ્રુતદેવી તો એક છે, બે નામે તો પર્યાયવાચી છે, એમ જણાય છે. પરંતુ કોઈ ઠેકાણે પણ તેના

૧૭૫

આયુષ્યનું માન અને કંઈ નિકાયની છે ? તે જોવામાં આવતું નથી ॥ ૩-૧-૮૮ ॥ ૪૩૭ ॥

પ્ર૦ સુત્તે અત્યે ભોયણકાલે આવસ્સણ અ સજ્ઞાહ ।
સંથારણ્વિ અ તહા સત્તેયા હંતિ મંડલિઆ ॥ ૧ ॥

સૂત્ર: અર્થ: ભોજન: કાલ: આવશ્યક: સ્વાધ્યાય: અને સંથારા: આ સાત મંડલી છે તેઓનો ઉપયોગ ક્યાં ક્યાં કરવો ?

ઉ૦ પ્રભાતે સ્વાધ્યાય કરવો, તે સૂત્રમંડલી:, અને વ્યાખ્યાન કરવું: અને અર્થપોરસી: તે અર્થ મંડલી:, ભોજનમંડલી પ્રસિદ્ધ છે: કાલપવેણું તે કાલમંડલી:, ઉભયકાલ પ્રતિક્રમણુ તે આવશ્યક મંડલી:, સન્નિધાયનું પઠાવવું તે સ્વાધ્યાયમંડલી:, અને સંથારા વિધિનું ભણાવવું, તે સંથારા મંડલી: કહેવાય છે. વળી, ત્રીજા પહોરે પડિલેહણના આદેશ માંગવાની મંડલી છે, તે તો પ્રશ્નાત્તર સમુચ્ચય હીરપ્રશ્નના કથનથી આવશ્યકમંડલીમાં સમાય જાય છે. એમ જાણવું ॥ ૩-૧-૮૯ ॥ ૪૩૮ ॥

પ્ર૦ વીરનિર્વાણથી ૧૫૨ વર્ષે
જીઅં કાઝુણ પળં તુરુમિણિદત્તસ્સ કાલિઅજ્ઞેણં ।
અવિઅ સરીરં ચત્તં નય મણિઅમહમ્મસંજુત્તં ॥ ૧ ॥

“ તુરુમિણિ નગરીના દત્તની સાથે જીવતું પણ-જેખમ કરીને પણ કાલિકાચાર્યે શરીરની મૂર્છા તજી, પણ અર્ધર્મજનક વચન બોલ્યા નહિ ” આ ગાથામાં બતાવેલ કાલિકાચાર્ય તે પ્રથમ: થયા, અને વીરથી ૩૩૫ વર્ષે

પદમાનુયોગકાસી૦

આ પ્રમાણે ઋષી મંડલ સૂત્ર મુજબ

પ્રથમઅનુયોગના કર્તા બીજા: થયા; અને વીરથી ૪૫૩

૧૭૬

વર્ષે ગર્હલિલ્લનો ઉચ્છેદ કરનાર ત્રીજા: થયા, અને વીરથી ૫૮૪ વર્ષે આર્યરક્ષિતસૂરિ: શકઘન્દ્રે પૂછેલા નિગોદના વિચારના વ્યાખ્યાતા, શકઘન્દ્રે જનું કાલિકાચાર્ય નામ પાડ્યું તે ચોથા: થયા. અને વીરથી ૯૯૩ વર્ષે પાંચમથી ચોથમાં સંવચ્છરી લાવનાર પ્રાકૃત દીવાલીકલ્પ: સંસ્કૃત કાલિકા-ચાર્ય-કથા: શ્રાધ્ધવિધિવિનિશ્ચય-શ્રાધ્ધવિધિ: વિચારા-મૃત સંગ્રહ: ભરતેશ્વરબાહુબલીવૃત્તિ: વિગેરે ગ્રંથોને અનુ-સારે પાંચમા: કાલિકાચાર્ય થયા. આ પ્રકારે પાંચ કાલિ-કાચાર્ય થયા. તે સત્ય છે? કે અસત્ય?

ઉ૦ તમોએ જણાવેલ પાંચ કાલિકાચાર્યો સત્ય હોય એમ ભાસ-માન થાય છે: પરંતુ તેનો નિર્ણય તો, તે ગ્રંથો જોયા બાદ જ જણાવવામાં આવશે ॥૩-૧-૯૦॥૪૩૯॥

પ્ર૦ કાલિકયોગની ક્રિયામાં સાધ્વીઓને શ્રાવકે વાંદણા દેવરાવ્યા હોય, તો સુઝે? કે નહિ?

ઉ૦ કાલિકયોગની ક્રિયામાં કારણ પ્રસંગે સાધ્વીઓને શ્રાવક વાંદણા દેવરાવે, તો સુઝે છે, એમ વૃદ્ધ પુરુષો કહે છે ॥૩-૧-૯૧॥ ॥ ૪૪૦ ॥

પ્ર૦ દહિ સોળ પહોર પછી અભક્ષ્ય થાય? કે બાર પહોર પછી? તે વ્યક્ત જણાવવા કૃપા કરશે?

ઉ૦ આમગોરસસંપૃક્તં દ્વિદલં પુષ્પિતૌદનં ।

દધ્યહર્દિતયાતીતં કવચિતાન્નં ચ વર્જયેત્ ॥૧॥

इति योगशास्त्रनृतीय प्रकाशे

આની લેશમાત્ર વ્યાખ્યા બતાવે છે. આ શાસનમાં આ મર્યાદા છે કે-“કેટલાક પદાર્થો હેતુથી સિદ્ધ થઈ શકે છે, અને કેટલાક જૈનાગમથી સિદ્ધ થાય છે, જે હેતુ ગમ્ય પદાર્થો હોય, તે પ્રવચનવેદીઓએ હેતુથી પ્રતિપાદન કરવા: પણ

૧૭૬

જ આગમગમ્ય હોય તેમાં હેતુ: અને હેતુગમ્યમાં આગમ-
માત્રે કરી ખતાવનાર જિનાજ્ઞાનો વિરાધક અને છે. માટે કાયા
ગોરસ સંયોગે કઠોળ વિગેરેમાં જ જીવેનું ઉપજવું થાય છે,
તે હેતુવિષયક પદાર્થ નથી: પણ આગમગમ્યજ પદાર્થ છે,
તે ખતાવે છે. કાયા ગોરસના સંયોગવાળું કઠોળ: રાત્રિવાસિ
ભાત: બે દીવસનું દહીં: અને કોહાદ ગયેલું ભોજન: તેમાં જ
જીવો ઉત્પન્ન થાય છે, તે કેવલી ભગવતે દેખેલા છે. માટે
કાયા ગોરસ સાથે કઠોળ વિગેરે ભોજનનો ત્યાગ કરવો. કેમકે-
તેવું ભોજન કરવાથી જીવહીંસા દોષ થાય છે.”અહર્દિતયાતીતં
આ પદનો શો અર્થ ? બે દિવસ થઈ જાય, તો અલક્ષ્ય થાય.
દિવસ શબ્દ લીધેલ છે, તેથી રાત્રિનું ગ્રહણ થઈ જાય છે જ:
જમ ૩૦ દીવસે એક માસ: પંદર દીવસે પખવાડીયું: થાય
તેમાં રાત્રિ આવૃત્તિ જાય, તેમ અહીં પણ સમજવું. તેથી બે રાત્રિ
પસાર થાય ત્યારે તે બાર વિગેરે પહોર પછી, દહીં અલક્ષ્ય છે.
પણ જ્યારે પહેલે દિવસે પ્રભાતે મેળવ્યું હોય તો, સોલ પહોર
પછી પણ અલક્ષ્ય થાય છે. પરંતુ સોલ પહોરનો નિયમ નથી.
એમ સંભવે છે. કેમકે પહેલા દિવસની સાંજે મેળવેલ દહીં ૧૨
પહોર પછી પણ અલક્ષ્ય થાય છે ॥ ૩-૧-૯૨ ॥ ૪૪૧ ॥

૩૦ જણે ઘરસી પચ્ચક્ષાણુ કર્યું છે એવો શ્રાવક અન્ય ઘરે
જઈ ભોજન કરે, તે દાંતણ કરીને કરે ? કે નહિ ?

ઉ૦ ઘરસી પચ્ચક્ષાણુ વાળો શ્રાવક અન્ય ઘરે જઈ પચ્ચક્ષાણુ-
પાણી ત્યાં દાંતણ કર્યા સિવાય પણ ભોજન કરે, તે ખરાબર છે.
એમ વૃદ્ધો કહે છે ॥ ૩-૧-૯૩ ॥ ૪૪૨ ॥

૫૦ કાલિક અને ઉત્કાલિક યોગની ક્રિયા: ચક્ષુએ રહિત સાધુ પાસે
કરવી કહ્યે ? કે નહિ ?

૧૨

૧૭૮

ઉં કોઈ પણ કારણથી ચક્ષુ ચાલી ગઈ હોય, તેવા અંધ સાધુ પાસે કાલગ્રહણવાળા કે કાલગ્રહણ વિનાના યોગીની ક્રિયા પ્રાયઃ કરી શકાય નહિ. એમ જાણ્યું છે ॥૩-૧-૯૪॥ ૪૪૩ ॥

પ્ર૦ **બારસ મુહુર્ત ગચ્છે હયરે ચડવીસ વિરહ ઉક્કોસો ।**

“ગર્ભજ મનુષ્યનો ઉત્કૃષ્ટ ૧૨ મુહુર્ત વિરહકાલ છે. અને સંમૂર્છિમનો ઉત્કૃષ્ટ ૨૪ મુહુર્ત વિરહકાલ છે:

તો સંમૂર્છિમ મનુષ્યનો ઉત્કૃષ્ટો ૨૪ મુહુર્તનો વિરહકાલ કેટલા કાળે આવે ?

ઉં આ જગતમાં મનુષ્યો સંમૂર્છિમ અને ગર્ભજઃ એમ બે પ્રકારે છે. તેમાં સંમૂર્છિમ મનુષ્યો કદાચિત્ હોતાજ નથીઃ જઘન્યથી એક સમયનું અને ઉત્કૃષ્ટથી ૨૪ મુહુર્તનું તેનું આંતરૂ સૂત્રમાં બતાવેલું છે. ઉપજ્ઞાને તો જઘન્યથી અને ઉત્કૃષ્ટથી અંતર્મુહુર્ત સુધી જીવવાનું હોવાથી તે પછી નિર્વેપકાળનો સંભવ છે, જ્યારે હોય, સારે જઘન્યથી એકઃ બેઃ અથવા ત્રણઃ હોયઃ અને ઉત્કૃષ્ટથી અસંખ્યાતા હોયઃ અને ગર્ભજતો સંખ્યતા હોયઃ એમ અનુયોગદ્વારની ટીકામાં કહ્યું છે, ત્રસપણે ઉપજ્ઞ, તે સતત જઘન્યથી એક સમયઃ અને ઉત્કૃષ્ટથી આવલિકાના અસંખ્યાતમાઃ ભાગ સુધી ઉપજ્ઞા કરે, તે પછી જરૂર અંતર પડે છે.

વળી, સામાન્યે ત્રસ જીવની મોઢમપણાની વાત દૂર રહી, પણસ્પષ્ટવાત છે કે—બે ઇંદ્રિયોઃ તે ઇંદ્રિયોઃ ચઠરિંદ્રિયો તિર્યક્-પંચેન્દ્રિયોઃ સંમૂર્છિમ મનુષ્યોઃ, અપ્રતિષ્ઠાન નરકાવાસાને છોડી તમામ નારકીઓઃ, અનુત્તરદેવને વર્ણ તમામ દેવોઃ નિરંતર ઉપજ્ઞતાં જઘન્યથી એક સમય ઉપજ્ઞ અને ઉત્કૃષ્ટથી આવલિકાના અસંખ્યાતમા ભાગ જેટલા કાળ સુધી ઉપજ્ઞ.

૧૭૬

આ પ્રકારે પંચસંગ્રહ ટીકા ઝપમેં પાને છે. આ અક્ષરો મુજબ ઉત્કૃષ્ટથી, આવલિકાના અસંખ્યાતમા ભાગ જટલા કાળ સુધી સંમુર્છિમ મનુષ્ય ઉપજ્યા પછી, કોઇ કાળે ૨૪ મુહૂર્તનો તદ્દન ઉપજ નહિં તેવો વિરહકાળ આવે એમ સંભવે છે.
॥ ૩-૧-૯૫ ॥ ૪૪૪ ॥

પ્ર૦ કોઇક એક જાણે ચારિત્ર: અલયર્ય: વિગેરે વ્રત ગ્રહણ કર્યું, અને બીજાએ “ભાંગી જશે” એ ભયથી લીધું નહિ. આ બેમાંથી કોણ લઘુકર્મી અને કોણ ભારે કર્મી કહેવાય ? આ વાત પાઠ પૂર્વક જણાવવા કૃપા કરશો.

ઉ૦ જાણે વ્રત લેતી વખતે શુભ પરિણામે કરી. બોધિલાલ: દેવલોક આઉપું: વિગેરે શુભ કર્મ બાંધી લીધું, તે ગૌતમસ્વામિજીએ પ્રતિબોધેલ હાલિકની પેઠે તેને લાભ થઇ ગયોજ. હવે કદાચ કર્મના વશથી તે વ્રત ભાંગી નાંખ્યું હોય, છતાં નિન્દા:ગર્હણા: કરી નંદિષેણની પેઠે શુદ્ધ પણ થઇ શકે છે: માટે તે અપેક્ષાએ તે લઘુકર્મી છે. અને જાણે ભંગના ભયથી લીધું જ નહિ, તે ભારે કર્મી છે. કેમકે-લેતી વખતે થવાવાળો લાભ તેને મળી શકતો નથી: બીજા પ્રકારે તો

વચમંગે ગુરુદોસો થેવસ્સવિ પાઠના ગુણ કરીડ
ગુરુલાઘવં ચ નેઅં ધમ્મંત્રિઃઅઓ અ આગારા ॥

“વ્રત ભંગમાં મહાન્ દોષ થાય, થોડું પણ વ્રતનું પાળવું ફાયદાકારક છે. અને ધર્મમાં ગુરુલઘુપણું એટલે દ્રવ્ય: ક્ષેત્ર: કાલ: ભાવ: થી જ ઉચિત હોય. તે વિચારવું.” આ માટેજ વ્રતોમાં આગારો મૂક્યા છે: એમ પ્રત્યાખ્યાન પંચાશકમાં કહ્યું છે ॥ ૩-૧-૯૬ ॥ ૪૪૫ ॥

૧૮૦

- પ્ર૦ દહીં સાથે શીતલ ઓદન એકઠા કરી કરંબો કરેલ હોય, તે ત્રીજ દિવસે સાધુઓને કદપે ? કે નહિં ?
- ઉ૦ દહીં અને છાશ સાથે બીજ દિવસે અથવા ત્રીજ દિવસે બનાવેલ કરંબો: ત્રીજ દિવસ સુધી સાધુઓને વહોરવો કદપે છે, એમ પરંપરા છે ॥ ૩-૧-૯૭ ॥ ૪૪૬ ॥
- પ્ર૦ ઉપધાનવાળાને પવેણાની ક્રિયા પૂર્ણ થઈ ગયા બાદ, મુહુપત્તિ પરિદેહ્યા વિના આલોચણા લેવી વિગેરે કદપે ? કે નહિ ?
- ઉ૦ ઉપધાન વહેનારાઓ પવેણાની ક્રિયા પૂર્ણ થયા બાદ મુહુપત્તિનું પરિદેહણ કર્યા વિના પણ આલોચણ લેતા અને ખામણાં કરતા પરમગુરુ શ્રી હીરવિજયસૂરીશ્વર મહારાજ પાસે દેખવામાં આવ્યા છે. અને હમણાં પણ તેમજ કરાય છે. ॥ ૩-૧-૯૮ ॥ ૪૪૭ ॥
- પ્ર૦ શ્રાવક વિગેરે નવકારવાળી વિગેરેની સ્થાપના સાધુપેઠે બે નવકારે કરે ? કે ત્રણ નવકારે કરે ?
- ઉ૦ શ્રાવક વિગેરેયે નવકારવાળી વિગેરે ત્રણ નવકારે સ્થાપી શકાય છે. એમ અવિચ્છિન્ન પરંપરા છે. પણ ઉઠાવવા વખતે તો શ્રાવક કે સાધુને એકજ નવકારે ઉઠાવી લેવી ॥ ૩-૧-૯૯ ॥ ૪૪૮ ॥
- પ્ર૦ જીવોને ઇંદ્રપણાની પ્રાપ્તિ એક વખત થાય ? કે અનેક વખત થાય ?
- ઉ૦ ઇંદ્રપણું: અને ચક્રિપણું: જીવ અનેક વખત પ્રાપ્ત કરે છે: દેવિંદ-ચક્કવદ્વિત્તણાં મુત્તૂળ તિત્થ-ચર-ભાવં ।
અળગારભાવિઆવિ અ સેસા ચ અગંતસા પત્તા ॥
“ઇંદ્રપણું: ચક્રવર્તિપણું: તીર્થંકરપણું: અને ભાવિત અળગારપણું: આ ચાર ખાખતને છોડી બાકીના ભાવો જીવોએ અનંતી વખત પામેલા છે”
આ ગાથા પરચક્ષાણુ પચન્નામાં છે.
દેવેન્દ્રપણું: અને ચક્રિવર્તિપણું: અનેક વખત પમાય: પણ

૧૮૧

અનન્તી વખત પમાતું નથી: એ ભાવાર્થ છે.

તેમજ—

દેવિદચક્રવદિત્તિગાઈ રંડજાઈ ઉત્તમા ભોગા ।

પત્તા અણંતશ્વત્તો ન યડહં તત્તિ ગઓ તેહિ ॥

“દેવેન્દ્રપાણુ: ચક્રવર્તિપણુ: રાજ્ય: અને ઉત્તમ ભોગો: અનંતવાર હું પામ્યો પણ જીવ તેથી તૃપ્ત થયો નહિ.”

આ ગાથા મરણસમાધિપયન્નામાં અને મહાપ્રત્યાખ્યાન પયન્નામાં છે. આમાં અનન્ત શબ્દ વાપરેલો છે, તે અનેક વખત એવા અર્થવાળો છે. એમ જાણવું. આ પાઠોથી ભવ્ય-જીવોને ઇન્દ્રપાણુ અનેક વખત પમાય છે ॥૩-૧-૧૦૦॥૪૪૯॥

પ્ર૦ જીવના પ્રદેશથી આકાશપ્રદેશ સરખો છે? કે હીન છે? કે અધિક છે?

ઉ૦ જીવના એક પ્રદેશનું અને આકાશના એક પ્રદેશનું. એકના બે ભાગ ન થાય, તેવું સ્વરૂપ હોવાથી તુલ્યપણું જ છે. એમ માનવું ॥ ૩-૧-૧૦૧ ॥ ૪૫૦ ॥

પ્ર૦ કોઈ મુનિરાજને અંતર્મુહૂર્તના પ્રમાણવાળું છઠું અને સાતમું ગુણસ્થાનક ભિક્ષુથી દેશે કરી ન્યૂન પૂર્વકોડ વર્ષો સુધી રહે છે. તેમાં છઠા અને સાતમા ગુણસ્થાનકનું અંતર્મુહૂર્ત સમાન હોય? કે ન્યૂન અધિક હોય?

ઉ૦ છઠા ગુણસ્થાનકનું અંતર્મુહૂર્ત મોટું હોય, અને સાતમાનું નાનું હોય: એમ ભગવતી સૂત્રના ત્રીજા શતકમાં કહ્યું છે. અને તેમાંજ મતાંતરે કરી જ છઠું અને સાતમું ગુણસ્થાનક પણ દરેક ન્યૂન પૂર્વ કોડ વર્ષો પ્રમાણ કક્ષા છે: તે પણ જાણવું (આ મતમાં સામાન્યે કરી પ્રમત્તપણું અને અપ્રમત્તપણું લેવું. અપ્રમત્ત-પણામાં કેવળિપણાનો પણ કાળ ગણાઈ જાય, તેથી પૂર્વકોડ

૧૮૨

વર્ષનો કાળ અપ્રમત્તને પણ ધટી રહે) ॥૩-૧-૧૦૨॥૪૫૧॥

પ્ર૦ “તીર્થ” કરની માતા ચૌદ સ્વપ્ને સ્પષ્ટ દેખે, અને ચક્રવર્તિની માતા અસ્પષ્ટ દેખે, આવા અક્ષરો કોઈ અંથમાં છે ? કે પ્રધોષ છે ?

ઉ૦ ચક્રવર્તિની માતા ગ્રાંખા દેખે છે; તેવો પાઠ વાસુપૂજ્ય ચરિત્રમાં છે.

चतुर्दशाप्यमूनस्वप्नान् या पश्येत् किञ्चिदरफुटान् ।

सा प्रभो प्रमदा स्मृते, नन्दनं चक्रवर्तिनम् ॥ ૧ ॥

“જ ચઉદે સ્વપ્નો પણ અસ્પષ્ટ દેખે, તે સ્ત્રી હે રાજન્ ! ચક્રવર્તિરૂપ પુત્રને જન્મ આપે છે ॥ ૩-૧-૧૦૩ ॥ ૪૫૨ ॥

પ્ર૦ સ્ફટિક વિગેરે પૃથ્વી સચિત્ત છે ? કે અચિત્ત છે ?

ઉ૦ સ્ફટિકાદિ પૃથ્વી સચિત્ત છે.

फलित-मणि-रयण-विदुम ।

સ્ફટિકઃ મણિઃ રત્નઃ અને પરવાળાઃ તે પૃથ્વીકાય જીવ છે. અને બહાર નીકળ્યા બાદ રત્નો અચિત્ત હોય છે.

सुवर्ण-रयण-मणि-मुत्तिय-संख-सिल-प्पवाल
रत्तरयणाणि अचित्ताणि.

સુવર્ણઃ રત્નઃ મણિઃ મોતીઃ શંખઃ શિલાપ્રવાલઃ અને રત્તરત્નોઃ અચિત્ત છેઃ એમ અનુયોગદ્વાર સૂત્રના છેલ્લા ભાગમાં કહ્યું છે ॥ ૩-૧-૧૦૪ ॥ ૪૫૩ ॥

પ્ર૦ નવનારદો કયા વારામાં થયા ? તે પાઠ પૂર્વક જણાવવા મહેર કરશેજી.

ઉ૦ વાસુદેવના સમાન કાળમાં થયેલા નવે નારદો સંભવે છે. કેમકે-તે તે ચરિત્રોમાં વાસુદેવના વારામાં નારદોનું ગમન આગમનઃ વિગેરે સંભલાય છે. ॥ ૩-૧-૧૦૫ ॥ ૪૫૪ ॥

૧૮૩

પ્ર૦ શાન્તિનાથ ભગવાનની માતાએ એ વખત ચૌદ સ્વપ્ન દેખ્યા કે એક વખત ?

ઉ૦ શત્રુજય મહાત્મ્યમાં આઠમાપર્વમાં કહ્યું છે કે:-

દ્વિઃસ્વપ્ન દર્શનાદર્હચ્ચક્રિજન્મ-સુનિશ્ચયા ।

રત્નગર્ભેવ સા ગર્ભે, ચમાર શુભદોહદા ॥ ૧૬ ॥

“એ વાર સ્વપ્ન દેખવાથી અરિહંત અને ચક્રિના જન્મનો જને નિશ્ચય થયેલ છે, એવી તે માતા રત્નગર્ભા પૃથ્વી પેઠે ગર્ભને શુભ દોહળાવાળી થઈ ધારણ કરવા લાગી.”

આ પ્રકારે બીજા ત્રંથમાં પણ છે. તેથી અચિરામાતાએ એ વાર સ્વપ્ના જોયા હતા ॥ ૩-૧-૧૦૬ ॥ ૪૫૫ ॥

પ્ર૦ તપ કરવાની અશક્તિવાળા શ્રાવકે આલોચણમાં દ્રવ્ય વાપરવાનું લીધું, તો તે દ્રવ્ય દેરાસરમાં વપરાય ? કે બીજા ઠેકાણે વપરાય ? અને ખરચવાનું દ્રવ્ય પ્રમાણ કેટલું અપાય ?

ઉ૦ આલોચણમાં તપ કરવાની શક્તિ ન હોય, તો શ્રાવકને સંપત્તિ મુજબ દ્રવ્ય ખર્ચવાનું બતાવાય, પણ “આટલું જ ખર્ચવું” એવો નિયમ હોય નહિ. અને તે દ્રવ્યઃ જીવદયાઃ જિનમંદિર અને જ્ઞાનભંડારઃ વિગેરેમાં અવસર મુજબ ખર્ચ કરવું જોઈયે. ॥ ૩-૧-૧૦૭ ॥ ૪૫૬ ॥

પ્ર૦ શ્રાવક વાંદણા દેતાં મુહપત્તિએ કરી ગુરુચરણને પૂજે, તો આશાતના લાગે ? કે નહિ ?

ઉ૦ મુહપત્તિએ ગુરુપગ પૂજે તેમાં આશાતના થાય તેવું બહુયું નથી. પણ ઉલટું ગુરુચરણનું પૂજવું, તે વ્યાજબી છે. જમ શિષ્ય ગુરુચરણને રજોહરણે કરી પૂજે છે, તેમ આ પણ બહુયું ॥ ૩-૧-૧૦૮ ॥ ૪૫૭ ॥

૧૮૪

પ્ર૦ છકીયું ઉપધાન વહન કર્યા બાદ છ મહિનાની અંદર માળા પહેરવી જોઈએ ? કે છ માસ પછી પણ પહેરાય ?

ઉ૦ છકીયા પછી છ માસમાંજ માળા પહેરવી જોઈએ. એવો એકાંત જાણ્યો નથી, પણ જમ વેલાસર પહેરાય તેમ કરવું. તે શ્રેષ્ઠ છે
॥ ૩-૧-૧૦૯ ॥ ૪૫૮ ॥

પ્ર૦ ઉપધાનની વાચના તપપૂર્ણ થાય ત્યારે તપના દિવસમાંજ અપાય ? કે બીજા દિવસે પણ અપાય ?

ઉ૦ તપ પુરું થયે વાચના અપાય છે, પણ તે તપના દિવસમાંજ આપવી: એવો એકાંત જાણ્યો નથી ॥ ૩-૧-૧૧૦ ॥ ૪૫૯ ॥

પ્ર૦ મીઠામાં નાંખેલા કેરાં વિગેરેને તડકે મૂકી, પછી તેલ વિગેરેમાં નાંખ્યા હોય, તો સંધાન બોળ થાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ ક્ષારમાં નાંખેલા કેરાં વિગેરેને ત્રણ દિવસ તાપમાં સુકવીને પછી તેલ વિગેરેમાં નાંખવામાં આવ્યા હોય, તો સંધાન એટલે બોળ ન થાય: એમ પરમગુરુ શ્રી વિજયહીરસૂરીશ્વરજી મહારાજ પાસે સાંભળ્યું નથી: અને અંથમાં આવા પ્રકારના અક્ષરો પણ દેખ્યા નથી. પણ ઉલટું સંભવે છે કે-ક્ષારમાં નાંખેલ કેરાં વિગેરેમાં રહેલું જલ ત્રણ દિવસ તડકે નાંખતાં જો સૂકાય નહિ, તો સંધાન થાય છે, એટલે-અભક્ષ્ય હોય છે. ॥
॥ ૩-૧-૧૧૧ ॥ ૪૬૦ ॥

પ્ર૦ પચ્છા હરિયાવહિયાળ આ પાઠ મુજબ શ્રાવકોને સામાયિક ઉચ્ચર્યા બાદ ધરિયાવહી પડિક્કમવાનું દેખાય છે, તેનો અથ જણાવવા પ્રસાદી કરશો.

ઉ૦ આનો તમામ વિસ્તાર આવશ્યક ચૂર્ણિમાં છે. બીજા અથો તો તેને અનુસરીને છે. અને આવશ્યક ચૂર્ણિમાં પછી ધરિયાવહી સામાયિક સંબંધી કહી નથી. કેમકે-જહ્ ચેહ-

૧૮૫

ચાઈ અત્થિ એ ચૈત્યો છે, ઇત્યાદિક પાઠ ત્યાં કહેલ છે, તેથી ચૈત્ય સંબંધી આ ઇરિયાવહિયા જણાય છે. અને ઇરિયાવહિયા કરવા: મુહપત્તિ પડિલેહવી: વિગેરે તમામ બીજે વિધિ તો પરંપરાથી જણાય છે. તેથી ઇરિયાવહિયા કરીને જ સામાયિક ઉચ્ચરવું. ॥ ૩-૧-૧૧૨ ॥ ૪૬૧ ॥

પ્ર૦ સરીરમુસ્સેહ અંગુલેણ તદ્દત્તિ. આ વચનથી એકાંતે કરી ઉત્સેધ અંગુલે શરીરનું માપ કરાય ?

ઉ૦ ઉત્સેધ અંગુલે શરીરનું માપ કરવું કઈું છે, તો પણ તે વચન પ્રાયિક સંભવે છે, તેથી કોઈ પ્રકારનો વાંધો આવતો નથી; એ એકાંતે શરીરમાન ઉત્સેધ અંગુલે કરાવું હોય, તો પદ્મવણા ઉપાંગ વિગેરેમાં કહેલ બાર યોજન શરીરવાળો આસાલિયો જીવ મહાવિદેહ વિગેરેના ચક્રવર્તિઓના સૈન્યનો વિનાશ કરનાર કેમ બની શકે ? અથવા “લાખ યોજનનું બનાવેલ વૈક્રિય શરીરે કરી ચમરધન્દ્રે એક પગ પદ્મવરવેદિકામાં મૂક્યો અને એક પગ સૌધર્મ સલામાં મૂક્યો ” ઇત્યાદિક ભગવતીસૂત્રમાં કહેલ બાબત કેવી રીતે સંભવી શકે ? માટે તે વચન પ્રાયિક જણવું ॥ ૩-૧-૧૧૩ ॥ ૪૬૨ ॥

પ્ર૦ મુહપત્તિના પડિલેહણમાં સુત્તત્થ તત્ત્તદિટ્ઠો

“સૂત્ર અર્થ તત્ત્વ કરી સદ્દહું” વિગેરે ભાવના કહી છે, તે સ્થાપનાચાર્યના પડિલેહણમાં કરાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ પ્રવચન સારોદ્ધાર ટીકા-અને પ્રતિક્રમણ હેતુગર્ભ વિગેરે ગ્રંથોમાં મુહપત્તિ અને દેહના પડિલેહણમાં ૫૦ બોલની ભાવના કહી છે, પણ સ્થાપનાચાર્ય પડિલેહણની કહી નથી, તો પણ મુહપત્તિ પડિલેહણના ત્રણ કારણો કહ્યા છે જમકે-
જહ્વિ પડિલેહણાણ હેઝુ જિયરવચ્ચણં જિણાણા ચ

૧૮૬

તહવિ इमं मणमक्कडनिजंतणत्थं मुणी चित्ति ॥ ૧ ॥

“ જો કે પડિલેહણનો હેતુ જીવોનું રક્ષણ: અને જિનેશ્વરની આજ્ઞાપાલન: કહ્યું છે, તો પણ મનરૂપ માંકડાને રોકવાને માટે આ પચાસ બોલ જ્ઞાની કહે છે. ”

આ કારણો સ્થાપનાચાર્ય વિગેરેમાં પણ જણાય છે, માટે સ્થાપનાચાર્યની મુહુપત્તિ વિગેરેમાં પણ બોલ કરવા જોઈયે. એમ જણાય છે ॥૩-૧-૧૧૪॥૪૬૩॥

પ્ર૦ શ્રાવકોને ઉપવાસમાં ચોખ્ખાનું ધોણુ અને રાખોડીથી બનેલ અચિત્ત પાણી પીવું કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ ઉપવાસમાં શ્રાવકોને ફાસુ પાણી: અને ઉષ્ણજલ: એમ બે પાણી પીવા કલ્પે છે. ચોખ્ખાનું ધોણુ અને રક્ષાજલ ફાસુ હોય છે; પણ તે શ્રાવકોને કલ્પે નહિ. ॥ ૩-૧-૧૧૫॥ ૪૬૪ ॥

પ્ર૦ કૃષ્ણ વાસુદેવે ૧૮ હજાર સાધુને વાંદણા દીધા, તે લખ્વિંચે દીધા ? કે એમને એમ ? જે લખ્વિંચે દીધા કહેા, તો વીરા સાલવીએ દીધા, તે લખ્વિંચે દીધા ? કે કેમ ?

ઉ૦ કૃષ્ણ વાસુદેવે હજાર વિગેરે પરિવારવાળા યાવચ્ચાપુત્ર વિગેરે અગ્રેસર મુનિરાજોને વાંદણા દીધા, તેમાં તેમનો પરિવાર સમાઈ ગયોજ, તેથી મને કરીને તો અઢાર હજાર સાધુઓને વાંદણા આપેલાજ હતા. જે આ પ્રકારે ન માનીએ, તો ૧૮ હજારને વાંદવામાં કાલ પહોંચે નહિ, કેમકે-તે વખતે અત્યાર કરતાં કાંઈ દિવસ મહોટા નહતો. તેમજ કૃષ્ણ વાસુદેવને પણ વંદન દેવાની લખ્વિંચ પણ હોય, તેમ જાણ્યું નથી. માટે વીરા સાલવીને ૧૮ હજારને વાંદવામાં કાંઈ પણ શંકા કરવાની જરૂર નથી, એમ વિચારી લેવું. ॥ ૩-૧-૧૧૬ ॥ ૪૬૫ ॥

પ્ર૦ બે ચૈત્ર મહિના હોય, તો કલ્યાણક તિથીનો તપ પહેલામાં કરાય ? કે બીજામાં ?

૧૮૭

ઉં ચૈત્ર માસનો કલ્યાણક તપ પ્રથમ ચૈત્ર વદથી બીજ ચૈત્ર શુદ્ધ સુધી તાતપાદ શ્રી વિજયહીરસૂરીશ્વરજી મહારાજ કરાવતા એમ જાણવામાં છે, તેથી તેજ પ્રમાણે કરવો. નહિંતર તો ભાદરવાની વૃદ્ધિમાં માસક્ષમાણ વિગેરે તપો ક્યાં કરાય ? ॥૩-૧-૧૧૭ ॥ ૪૬૬ ॥

પ્ર૦ ઉચ્ચનીચ મજ્જિમ કુલાઈ અડદ આ પાઠમાં લોકાઓ નીચ શબ્દે કરી સર્વ નીચકુલો એવો અર્થ બોલે છે, તો આનો સત્ય અર્થ શો છે ?

ઉં નીચકુલાનિ દરિદ્રકુલાનિ-ઉચ્ચકુલાનિ ઋદ્ધિમત્કુલાનિ-નીચ કુલો એટલે દરિદ્રકુલો અને ઉચ્ચકુલો એટલે ઋદ્ધિમાન કુલો.

આવી વ્યાખ્યા દશવૈકાલિક ટીકા વિગેરેમાં કરેલી છે, તેથી નીચકુલો એટલે દરિદ્રકુલો જાણવા. પણ નિંદનીયકુલો નહિ જાણવા, તેથીજ દશવૈકાલિકમાં પણ-પદિકુલકુલં ન પવિસે નિષેધ કરેલ-“નિંદનિક કુલમાં આહાર પાણી માટે પેસે નહિ,” ઇત્યાદિક ખતાવ્યું છે. તે ઘટી શકે છે. ॥ ૩-૧-૧૧૮ ॥ ૪૬૭ ॥

પ્ર૦ સમુદાની લિક્ષા કહી છે, તેનો શો અર્થ ?

ઉં ઉચ્ચાવચ્ચ-ધનાપેક્ષયા ઉત્તમાધમં કુલં ચરેત્ સા સમુદાની મિક્ષોચ્ચતે-

ધનની અપેક્ષાએ ઉત્તમ અને અધમ કુલમાં લીક્ષા માટે ફરે, તે સમુદાની લિક્ષા કહેવાય છે. એમ દશવૈકાલિક પીંડે-ણા અધ્યયનની ટીકા વિગેરેમાં કહ્યું છે. ॥ ૩-૧-૧૧૯ ॥ ૪૬૮ ॥

પ્ર૦ પોસાતીએ પહોર અથવા દોઢ પહોર દિવસ ચડે ત્યારે દેરાસર

૧૮૮

જઘ દેવ વાંદી લીધા હોય, તેને કાલવેળા વખતે ફરી દેવવંદન કરવું પડે? કે નહિ?

ઉં જણે અકાળે દેવ વાંદ્યા, તેને કાલવેળાએ ફરી વાંદવા જોઈએ. કેમકે કાલવેળાનું કાર્ય, કાલવેળાએજ કરવું જોઈએ, પરંપરા પણ તેમજ દેખાય છે ॥ ૩-૧-૧૨૦ ॥ ૪૬૯ ॥

૨

પણિડતશ્રી દેવવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્રં શિષ્યને દશવૈકાલિકના યોગ પૂર્ણ થયા હોય, અને વડીદીક્ષા થઈ ન હોય, તો માંડલીના સાત આંખેલો કરાવી શકાય? કે નહિ?

ઉં દશવૈકાલિકના યોગ થઈ ગયા હોય, તો પણ વડી દીક્ષા થયા સિવાય માંડલીના આંખેલો કરાવી શકાય નહિ. યોગવિધિમાં પણ તેમજ કહેલ છે. ॥ ૩-૨-૧-૧૨૧ ॥ ૪૭૦ ॥

પ્રં શ્રીઋષભદેવ ભગવાન સાથે મોક્ષમાં ગયેલા ૮૪ લાખ પૂર્વના આયુષ્યવાળા ૯૮ પુત્રોના આયુષ્યનું અપવર્તન કેવી રીતે થયું?

ઉં બાહુભલિની પેઠે જો તે ૯૮ પુત્રોનું આયુષ્ય ૮૪ લાખ પૂર્વ પ્રમાણ કોઈ અંશમાં કહ્યું હોય, તો તેઓના આયુષ્યનું અપવર્તન: હરિવંશકુલમાં ઉપજવું: યુગલિયાના આયુષ્યનું અપવર્તન: વિગેરે થયું, તે મુજબ આશ્ચર્યમાં સમાય જાય છે, તેથી કોઈ દોષ નથી. ॥ ૩-૨-૨-૧૨૨ ॥ ૪૭૧ ॥

પ્રં સાધુ શ્રાવકને ઘેર જઈ બેસીને ગોચરી વહોરે? કે નહિ?

ઉં કારણ વિના સાધુ ગ્રહસ્થને ઘેર બેસીને આહાર-પાણી વહોરે

૧૮૯

નહિ; કેમકે દશબૈકલિક છઠા અધ્યયનમાં—

તિષ્ઠમણ્યરાગસ્સ નિસિજ્જા તસ્સ કપ્પહી ।

જરાણ અભિભૂયસ્સ ગિલાણસ્સ તવસ્સિણો ॥

“બુબ્બ વૃદ્ધ થઈ ગયેલ; ગ્લાન; અને તપસ્વી: આ ત્રણમાંથી કોઈને ગોચરી લેતાં બેસવું હોય, તો કદપે ” એમ કહ્યું છે. ॥ ૩-

૨-૩-૧૨૩ ॥ ૪૭૨ ॥

પ્ર૦ પોસહના દિવસે શ્રાવક પ્રતિક્રમણ કરી દેવવાંદીને પછી પોસહ ઉચ્ચરે, તો કદપે? કે નહિ?

ઉ૦ પોસહ સવારે કાલવેળાએ ઉચ્ચરી, પછી પ્રતિક્રમણ કરી, દેવવાંદે, એમ વિધિ છે. કાલાતિક્રમ વિગેરે કારણોથી તો દેવવાંદીને પોસહ લઈ શકે છે. ॥ ૩-૨-૪-૧૨૪ ॥ ૪૭૩ ॥

પ્ર૦ પરવાળા વિગેરેની નવકારવાળી થાપીને પ્રતિક્રમણ કરવું કદપે? કે નહિ?

ઉ૦ સુતરની નિશ્ચલ મણકાવાળી નવકારવાળી થાપીને પરંપરાથી ક્રિયા કરાતી દેખાય છે. ॥ ૩-૨-૫-૧૨૫ ॥ ૪૭૪ ॥

પ્ર૦ સાધુને દિવસમાં સાત વખત ચૈત્યવંદન કરવા કહ્યા છે, તેમાં બે ચૈત્યવંદન પ્રતિક્રમણમાં બતાવ્યા, તે કયા કયા સ્થાને કરાય છે?

ઉ૦ પ્રાણાતિક્ર પ્રતિક્રમણમાં **इच्छामो अणुसद्धिं** કહ્યા બાદ, જે દેવવંદન કરાય છે, તે એક ચૈત્યવંદન: અને સાંજના પ્રતિક્રમણમાં દેવસી પ્રતિક્રમણ ઠાવ્યા પહેલાં જે દેવવંદન કરાય છે, તે બીજું ચૈત્યવંદન: એમ સંધ્યાચાર વૃત્તિમાં બતાવ્યું છે. ॥ ૩-૨-૬-૧૨૬ ॥ ૪૭૫ ॥

પ્ર૦ વીર ભગવાને કરેલા ૨૨૯ છટ્ટ કરવાનો ઢોઢએ નિયમ લીધો હોય, પછી શક્તિ ન પહોંચતી હોય, તો એકાંતરે ઉપવાસોએ

૧૯૦

કરી તે ખૂણું કરી શકાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ જો ૨૨૬ છટું કરવા ઉચ્ચર્યા હોય, તો છટું કરી ખૂણું કરવા જોઈએ ॥ ૩-૨-૭-૧૨૭ ॥ ૪૭૬ ॥

પ્ર૦ આસો અને ચૈત્ર મહિનાની અસન્નગ્રામમાં ઉપવાસ કરાય, તે વીસસ્થાનક તપમાં ગણી શકાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ આસો અને ચૈત્ર મહિનાની અસન્નગ્રામમાં સાતમઃ આઠમઃ અને નોમઃને દીવસે કરેલો ઉપવાસ વીસસ્થાનક તપમાં ગણી શકાય નહિ. ॥ ૩-૨-૮-૧૨૮ ॥ ૪૭૭ ॥

પ્ર૦ વીર ભગવાનના જન્મમાં સુખડી વિગેરે પક્વાન લઘ લોકો આવે છે, તેના ઉપર સાધુઓએ વાસક્ષેપ નાંખવો કદપે ? કે નહિ ?

ઉ૦ વીરજન્મમાં ગોલપાપડી વિગેરે ઉપર વાસક્ષેપ નાંખવાની પરંપરા સુવિદિત સાધુઓની નથી. ॥ ૩-૨-૯-૧૨૯ ॥ ૪૭૮ ॥

૩

પણિડત શ્રીવિનયકુશલ ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો

પ્ર૦ ચરમ-પરિવ્રાજ-બંમલોગો જા

“ચરકપરિવ્રાજક બ્રહ્મદેવલોકે સુધી જાય છે.” તો ખારમા દેવલોકમાં અને ઐવેયકમાં કયા મિથ્યાત્વીઓ ઉપજે ?

ઉ૦ ખારમા દેવલોકે ગોશાલામતના આજીવિક મિથ્યાદૃષ્ટિઓ જાય છે. અને ઐવેયકમાં સાધુ વેષને ધારણ કરનાર નિન્હવો વિગેરે મિથ્યાદૃષ્ટિઓ ઉપજે છે. એમ ઉવવાઈસૂત્ર વિગેરેમાં કહ્યું છે. ॥ ૩-૩-૧-૧૩૦ ॥ ૪૭૯ ॥

૧૯૧

પ્ર૦ તામસિતાપસે સાધુઓ દેખ્યા, અને સમક્તિ પામ્યો. આ પ્રકારનો પ્રવેશ ચાલે છે, તે કયા શાસ્ત્રમાં છે ?

ઉ૦ શ્રીજિનેશ્વર સૂરિકૃત કથાકોષમાં આ પ્રવેશ છે. ॥ ૩-૩-૨-૧૩૧ ॥ ૪૮૦ ॥

પ્ર૦ સર્વકાલે દરેકે દરેક ઇંદ્રો સમક્તિની જ હોય ? કે કોઈ કાળે મિથ્યાદૃષ્ટિ પણ હોય ?

ઉ૦ દરેકે દરેક ઇંદ્રો સર્વદા સમક્તિની જ સંભવે છે, પણ મિથ્યાદૃષ્ટિ હોતા નથી. કારણકે-નિર્વાણ કલ્યાણક વિગેરેમાં નિરાણંદે અંસુષુગ નયણે ॥

“આનંદરહિત અને આંસુએ કરી પૂર્ણ નેત્રવાળા-”

ઈત્યાદિક ભક્તિસૂચક તેઓના વિશેષણો સૂત્રમાં જોવામાં આવે છે ॥ ૩-૩-૩-૧૩૨ ॥ ૪૮૧ ॥

પ્ર૦ પાંચમી તપ ઉચ્ચર્યું હોય, તેને છક્ત્રિયા ઉપધાનમાં છઠ્ઠે દિવસે પાંચમ આવી હોય, તો તે દિવસે પાંચમનો ઉપવાસ કરી સાતમા દીવસે આંખેલ કરે, તો ચાલે ? કે છઠ્ઠું કરવો જોઈયે ?

ઉ૦ છક્ત્રિયા ઉપધાનમાં સાતમે દિવસે અવશ્ય ઉપવાસ કરવો પડે છે, તેથી પાંચમે પાંચમનો ઉપવાસ અને છઠ્ઠે દીવસે છક્ત્રિયાનો છેલ્લો ઉપવાસ. આ બે મળી છઠ્ઠ તપ કરવો. શક્તિ ન હોય; તેણે છક્ત્રિયામાં પેસતા પહેલાં બરાબર દિવસ તપાસી પેસવું જોઈયે ॥ ૩-૩-૪-૧૩૩ ॥ ૪૮૨ ॥

પ્ર૦ જ નક્ષત્રોના બે ત્રણ વિગેરે તારાઓ છે. તે તારાઓમાં દરેકના વિમાનવાહક દેવો હોય ? કે એક તારામાં હોય ?

ઉ૦ કેટલાક નક્ષત્રોમાં બે કે ઘણા તારાઓ કહ્યા છે, તો પણ જ નક્ષત્રના મૂળ વિમાન છે, તેને ઉપાડનાર ચાર હજાર દેવો છે, અને તારા રૂપ વિમાનમાં તો દરેકને બે હજાર દેવો

૧૯૨

વિમાન ઉપાડનાર હોય છે. એમ સંગ્રહણી ટીકા વિગેરે અનુસાર સંભવે છે. ॥ ૩-૩-૫-૧૩૪ ॥ ૪૮૩ ॥

પ્ર૦ ધ્યાનો રૂપી હોય ? કે અરૂપી હોય ?

ઉ૦ ધ્યાનો અરૂપી હોય છે, કેમકે-તે આત્મપરિણામ રૂપે છે. ॥ ૩-૩-૬-૧૩૫ ॥ ૪૮૪ ॥

પ્ર૦ સમકિતી દેવો એક સમયમાં કેટલા રહે ?

ઉ૦ સમકિતી દેવો આગમ અનુસાર ઉત્કૃષ્ટથી એક સમયમાં સંખ્યાતાજ રહે, એમ સંભવે છે. કેમકે-તે દેવો રહેવા મનુષ્યમાં જ ઉપજે, એમ કહ્યું છે. અને મનુષ્ય સંખ્યાતાજ છે. ॥ ૩-૩-૭-૧૩૬ ॥ ૪૮૫ ॥

પ્ર૦ પ્રથમ દિવસે એક ઉપવાસ કર્યો, અને બીજા દિવસે બીજો કર્યો, આ પ્રમાણે કરેલો છઠ્ઠા આલોચણમાં ગણાય ? કે નહિ ? તેમજ પહેર પછી પચ્ચક્ષેલો ઉપવાસ આલોચણમાં ગણાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ જોકે એકી સાથે કરેલો છઠ્ઠા અને કાલવેલામાં કરેલો ઉપવાસ બહુ ફલદાયી થાય છે. તો પણ કકડે કકડે કરેલ છઠ્ઠા તપ વિગેરે, અને મોટો ઉચ્ચરેલો ઉપવાસ તપ, સર્વથા આલોચણમાં ગણિ શકાય નહિ, એવો એકાંત અભોષે જાણ્યો નથી. ॥ ૩-૩-૮-૧૩૭ ॥ ૪૮૬ ॥

પ્ર૦ સૌધર્મ દેવલોકમાં કિલિષષિયાના વિમાનો ૩૨ લાખમાં આવી જાય ? કે નહિ ? અને તે દેવોને સમકિત હોય ? કે નહિ ? અને તેમાં જિનપ્રતિમા હોય ? કે નહિ ?

ઉ૦ સૌધર્મ દેવલોકમાં ૩૨ લાખ વિમાનો છે, અને કિલિષષિયાના વિમાનો તો તેની નીચે છે. એમ સંગ્રહણી ટીકા વિગેરેમાં કહ્યું છે. તેમજ તેઓને સમકિત હોય, કે પ્રતિમાપૂજા હોય,

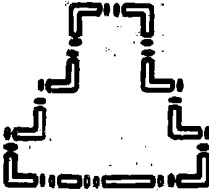
૧૯૩

તેવા અક્ષરો શાસ્ત્રમાં જોયાનું સ્મરણમાં નથી. ॥ ૩-૩-૯-૧૩૮ ॥ ૪૮૭ ॥

પ્ર૦ લવણસમુદ્રમાં મોટા કલશોના અને નાના કલશોના મુખે સર્વથા પાણીની નીચે છે? કે હજાર જોજન ઉપર છે?

ઉ૦ કલશોના મુખે પાણીની નીચે ભૂમિસાથે જોડાયેલા છે. એમ પ્રવચન સારોદ્ધાર ટીકા અને ક્ષેત્રસમાસ ટીકા અનુસાર જણાય છે. ॥ ૩-૩-૧૦-૧૩૯ ॥ ૪૮૮ ॥

પ્ર૦ મેરુની મેખલાનું સ્વરૂપ કેવા આકારે છે?

ઉ૦ મેખલા: અહીં ખતાવેલી આકૃતિએ મેરુની અંદર છે. પણ બહાર નથી ॥ ૩-૩-૧૧-૧૪૦ ॥ ૪૮૯ ॥

પ્ર૦ પડિમા વહન કરનાર સાધુ ક્ષોભ પામે નહિ, તો અવધિજ્ઞાન વિગેરે પામે છે, જે ક્ષોભ પામે, તો તેને ઉન્માદ, રોગ વિગેરે થઈ જાય છે, પરંતુ, તે ક્ષોભ કેમ પામે? કેમ કે-સ્વયં પોતે પૂર્વધર હોય, તેથી પહેલાં ઉપયોગ આપેલો હોય, તથા પૂર્વધરની આજ્ઞાએ પડિમા સ્વીકારી હોય છે.

ઉ૦ જમ પડિમા સ્વીકારનાર પોતે પૂર્વધર હોય, તેમ આપનાર પણ પૂર્વધર હોય છે, છતાં ખન્નેય છદ્મસ્થ હોય છે, તેથી તે સમયે શ્રુતનો ઉપયોગ ન પણ હોય, માટે કેમ ક્ષોભ પામે? તે શંકા રહેતી નથી ॥ ૩-૩-૧૨-૧૪૧ ॥ ૪૯૦ ॥

પ્ર૦ ૩૬૩ પાખંડીઓ સમવસરણની બહાર બેસે? કે અંદર બેસે?

ઉ૦ પાખંડીઓ પ્રાયઃ કરી બહારજ હોય છે. કોઈક સમવસરણની અંદર કદાચિત્ આવે, તેમાં પૂછવા જવું થું છે? ॥ ૩-૩-૧૩-૧૪૨ ॥ ૪૯૧ ॥

૧૬૪

પ્ર૦ અધો ગામમાં જનારી શીતોદા નદી સમુદ્રમાં શી રીતે પ્રવેશ કરે ?

ઉ૦ શીતોદા નદી જયન્તદાર નીચે થઈ, હજારો જોજન ભૂમિની અંદર જઈ લવણ સમુદ્રમાં પેસે છે, એમ લઘુ-બૃહત્ક્ષેત્ર સમાસઃ અને વિચાર સમ્પત્તિ ટીકાઃ વિગેરેમાં કહ્યું છે ॥ ૩-૩-૧૪-૧૪૩ ॥ ૪૬૨ ॥

પ્ર૦ આચરિય ઉવજ્જાણ ઈત્યાદિ ત્રણ ગાથાઃ કેટલાક પ્રતિક્રમણમાં કહેતા નથી, અને કહે છે કે “યોગશાસ્ત્ર ટીકામાં કાઝળ વંદણં તો આ ગાથામાં શ્રાવકોનેજ કહેવી કહી છે. સાધુઓને નહિ ” માટે આ બાબત કેમ છે ?

ઉ૦ યોગશાસ્ત્ર ટીકાના જુના છ પુસ્તકો એવા, તેમાં દરેક પ્રતમાં કાઝળ વંદણં તો આ ગાથાનો પાઠ સહો પદ સાથે સંયુક્ત દેખાય છે, તેમાં અસદા એટલે શક નહિ એ પ્રમાણે વ્યાખ્યા હોવાથી, આ ત્રણ ગાથા બોલવાનું સાધુ અને શ્રાવકો માટે સરખી જરૂરીઆતવાળું કર્તવ્ય જણાય છે, તો પણ ભાવદેવસૂરિકૃત સામાચારોની અવચૂરિમાં કહ્યું કે-“આ ત્રણ ગાથાઓ કોઈકના મતથી સાધુઓ કહેતા નથી, તેથી”-તે મતાંતર છે. ॥ ૩-૩-૧૫-૧૪૪ ॥ ૪૬૩ ॥

પ્ર૦ સર્વ સંકાન્તિઓમાં મળતી તિથિ કેટલી ઘડીની હોય તો સુઝે ?

ઉ૦ જયન્યથી સર્વ સંકાન્તિમાં બે ઘડીથી વધારે તિથિ મળતી હોય, તો સૂઝે છે, પણ ઓછી સુઝતી નથી. એમ પરંપરા છે. ॥ ૩-૩-૧૬-૧૪૫ ॥ ૪૬૪ ॥

પ્ર૦ ઐરાવણ વિગેરે દેવોઃ સર્વકાલ હાથીઃ ધોડાઃ કે બળદઃની આકૃતિવાળા હોય ? કે દેવ આકૃતિવાળા હોય ? અથવા વાહન

૧૬૫

બનવાના અવસરે હાથી વિગેરેનું સ્વરૂપ ધારણ કરે? તેઓની દેવાંગનાનું સ્વરૂપ પણ કેવું હોય?

ઉ૦ ઐરાવણ વિગેરે દેવો: વાહન બનવાના અવસરે હાથી વિગેરે રૂપ ધારણ કરે છે. બીજા વખતે તો દેવ રૂપે હોય છે અને તેઓની સ્ત્રીઓ તો સદા દેવી રૂપેજ હોય છે, એમ જાણેલ છે
॥ ૩-૩-૧૭-૧૪૬ ॥ ૪૬૫ ॥

પ્ર૦ પાર્શ્વનાથ ભગવંતની કૃપાથી સર્પનો જીવ નવકારમંત્ર સાંભળી મૂળ ધરણેન્દ્ર થયો? કે સામાનિક દેવ થયો? અને ઉપસર્ગ વખતે આવ્યો હતો, તે મૂળ ધરણેન્દ્ર આવ્યો હતો? કે કોઈ બીજો આવ્યો હતો?

ઉ૦ આ બધા પ્રશ્નમાં અંથના અક્ષરો મુજબ મૂળ ધરણેન્દ્ર જાણેલ નથી. ॥ ૩-૩-૧૮-૧૪૭ ॥ ૪૬૬ ॥

પ્ર૦ શ્રી મલ્લિનાથ જિનેશ્વરની દેશના વિગેરેમાં સર્વ જિનેશ્વરની પેઠે ખાર પર્ષદાની રચના થાય? કે જુદી રીતે થાય?

ઉ૦ શ્રી મલ્લિનાથ ભગવાનના સમવસરણમાં ખારે પર્ષદાની રચના સર્વ જિનેશ્વરોની પેઠે થાય છે, પરંતુ વૈયાવચ્ચ કાર્ય: સાધ્વીઓ કરે છે ॥ ૩-૩-૧૯-૧૪૮ ॥ ૪૬૭ ॥

પ્ર૦ તીર્થદ્વાર ચંવાણ સોમવત્તીઈ જસ્સ કહુતુંબં ॥

દાહં નાગસિરીણ ઉવજ્જિઓડ્ડાંતં સંસારો ॥ ૧ ॥

“અતીત કાળમાં અંપાનગરીમાં સોમની સ્ત્રી નાગશ્રીએ જને કંઠવું તુંખડું વહોરાવીને અનંત સંસાર ઉપાર્જન કર્યો.” આ પ્રમાણે ઋષિમંડલ સૂત્રમાં છે, અને જ્ઞાતા સૂત્રમાં “કુશિષ્ય શતકની પેઠે સંસાર ઉપાર્જન કર્યો” એમ કહેલ છે, અને દ્રૌપદી અધ્યયનમાં તો—“સ્વર-વાયર-પુદ્ગલિકાઈ-યત્તાઈસુ અણેગ-સય-સહસ્સ-લુત્તો—” ખર ખાદર પૃથ્વી-

૧૯૬

કાય વિગેરેપણામાં લાખો વાર ખુચ્યો: ” આ પ્રમાણે: કહ્યું છે, તેથી દ્રૌપદી અને કુશિષ્યને સંખ્યાતો? અસંખ્યાતો? કે અનન્ત સંસાર થયો? જો અનન્ત થયો એમ કહો, તો તે નિગોદ વિના સંભવે નહિ, તેથી અક્ષરો મુજબ સ્પષ્ટ ઉત્તર આપવા કૃપા કરશો.

ઉ૦ દ્રૌપદી: અને કુશિષ્યને: અનંતસંસાર થયો, એમ જણાય છે, અને દ્રૌપદી અધિકારમાં ભરવાયર પુઢવીત્યાદિ-કહ્યું છે, તે ઉપલક્ષણ વાક્ય જાણવું ॥ ૩-૩-૨૦-૧૪૯ ॥ ૪૯૮ ॥

પ્ર૦ અધિક માસમાં કલ્યાણક તપ-પહેલાંમાં કરવું? કે બીજામાં કરવું? કેટલાક પર પક્ષીઓ કહે છે કે-“ પહેલાં શ્રાવણ કૃષ્ણ-પક્ષમાં અને બીજા શ્રાવણ સુદ પક્ષમાં કરાય, તે સાચું છે? કે જુદું ?

ઉ૦ અધિક માસ આવે ત્યારે વધેલા માસને છોડીને કલ્યાણક તપ કરવું, તે યુક્તિસર છે ॥ ૩-૩-૨૧-૧૫૦ ॥ ૪૯૯ ॥

પ્ર૦ જમ આહારમાં સો હાથ ઉપરથી દાતા લાવે, તો તે આહાર અભ્યાદત દોષવાળો બને છે, તેમ વસ્ત્ર વિગેરેમાં તે દોષ ગણવો કે નહિ ?

ઉ૦ “આઈઞ્નં તુલ્કોસં હત્યસયાતો ઘરે ડ નિન્નિ તર્હિ”

“ ઉત્કૃષ્ટથી સો હાથ છેડેથી-ઘરમાં લાવે તે આચીર્ણ છે” આ પ્રમાણેની પીંડવિશુદ્ધિ વિગેરેની ગાથા મુજબ વસ્ત્ર એષણામાં પણ જાણવું. જે આહાર સંબંધી દોષો છે, તેજ દોષો વસ્ત્ર સંબંધી છે ॥ ૩-૩-૨૨-૧૫૧ ॥ ૫૦૦ ॥

પ્ર૦ પન્વાવિઓ સુહૃથી અજ્ઞાણ જક્ષ્વ-દિન્ન-નામાણ ।
પન્વાવણાનિસેહો, તઓ પરં સાહુણીવગ્ને ॥ ૧ ॥

૧૬૭

આલોચન વચ્ચેનાં ઇત્યાદિક ગાથાઃ કયા અંથમાં છે?

છૂટક પાનામાં જોવામાં તો છે, તે સમીચીન છે? કે નહિ?

ઉ૦ સ્થૂલભદ્ર સ્વામીએ બે શિષ્યને દીક્ષા આપી, એકનું આર્ય મહાગિરિઃ અને બીજાનું આર્યસુહસ્તિઃ નામ પાડ્યું, તે બંનેને યજ્ઞ આર્યા એ માતાની જમ બાવકપણાથી સાચવ્યા હતા, તેથી આર્ય શબ્દ તેમના નામની પહેલાં જોડાય છે. આ પ્રમાણે પરિશિષ્ટ પર્વમાં કહેલ છે પન્વાવિઓ સુહસ્તી-ઈત્યાદિક ગાથાઃ તો કોઈ અંથમાં નથી ॥ ૩-૩-૨૩-૧૫૨ ॥ ૫૦૧ ॥

પ્ર૦ છૂટા પાનામાં વીર ભગવાનની જન્મોતરી છે કે-“ ચૈત્ર સુદ ૧૩ ભોમ્વારે ઉત્તરા ફાલ્ગુની નક્ષત્રમાં સિદ્ધિયોગમાં રાત્રિની ૧૫ ઘડીએ મકર લગ્નમાં સિદ્ધાર્થ રાજાને ધરે પુત્ર જનમ્યો. આ જન્મોતરી સ્કંદપુરાણમાંથી ઉદ્ધરેલી છે,” એમ લખ્યું છે, તો તેજ જન્મોતરી જાણવી? કે બીજી?

ઉ૦ સ્કંદપુરાણના નામે છૂટક પાનામાં આ જન્મોતરી જોવામાં આવે છે, પણ બીજા કોઈ અંથમાં જોવામાં આવી નથી ॥ ૩-૩-૨૪-૧૫૩ ॥ ૫૦૨ ॥

પ્ર૦ ૨૫૬ આવલિકા પ્રમાણ આયુષ સૂક્ષ્મ બાદર બંનેય નિગોદનું છે, કે એકલી સૂક્ષ્મ નિગોદનું છે?

ઉ૦ સૂક્ષ્મ નિગોદનું ક્ષુલ્લિકભવ ગ્રહણ રૂપ જ અંતર્મુદ્ધર્તનું આયુષ હોય છે, અને બાદર નિગોદનું તો ક્ષુલ્લિકભવ ગ્રહણ રૂપઃ અને કાંઈક ન્યૂન અંતર્મુદ્ધર્ત રૂપઃ હોય છે. સામાન્યે કરીને તો બંનેયનું અંતર્મુદ્ધર્ત કહેવાય છે ॥ ૩-૩-૨૫-૧૫૪ ॥ ૫૦૩ ॥

પ્ર૦ શ્રેણિક અને કૃષ્ણ વાસુદેવને માંસ ભોજન હતું? કે નહિ?

ઉ૦ શુદ્ધ સંમકિતવાળાઓ માંસાદિ ભોજન કરતા હોય, તે વાત

૧૯૮

પ્રાયે કરી અયુક્તજ લાગે છે, તો પણ “સમકિતિઓ માંસાદિ અલક્ષ્ય પદાર્થ ન જ વાપરે,” તેવો નિયમ તો તેવા અક્ષરો જોયા વિના કહી શકાય નહિ. ॥ ૩-૩-૨૬-૧૫૫ ॥ ૫૦૪ ॥

પ્ર૦ કોણિક અને રાવણુ તીર્થકર થશે, એવું કયા અંથમાં કહ્યું છે? અને કયા ક્ષેત્રમાં? અને કેટલા ભવોયે થશે?

ઉ૦ રાવણુનો જીવ: રાવણુના ભવથી માંડીને ૧૪ મા ભવમાં તીર્થકર થશે, એમ ત્રિષષ્ટિ પદ્મચરિત્રમાં કહ્યું છે, કયા ક્ષેત્રમાં થશે? તે અંથમાં જોવામાં આવતું નથી, અને કોણિક તીર્થકર થશે, તેવા અક્ષરો કોઈ અંથમાં જોવામાં આવેલા સ્મરણમાં નથી. ॥ ૩-૩-૨૭-૧૫૬ ॥ ૫૦૫ ॥

પ્ર૦ ચૈત્ર માસમાં કરવાનો કાઉસ્સગ કરવાનું બૂલી જવાયું હોય, તે સાધુ જમ પોતે યોગવહન કરી શકે નહિ, તેમ ખીજને યોગના પવેણા વિગેરે ક્રિયા કરાવી શકે? કે નહિ? તેમજ કાલ લેવાનું દાંડીધરપણું: તથા દિશાવલોક: કરી શકે? કે નહિ?

ઉ૦ કાઉસ્સગ ન કર્યો હોય, તેને પોતાને યોગસંબંધી ક્રિયા કરવી કે કરાવવી કદપે નહિ ॥ ૩-૩-૨૮-૧૫૭ ॥ ૫૦૬ ॥

પ્ર૦ ચૈત્ર અને આસો માસની, તથા ચૌમાસીની અસન્નઝાય, પાંચમ અને ચૌદશના બે પહોર પછી લાગે છે, તે બે પહોર તિથિ-ભોગની અપેક્ષાથી લેવા? કે સૂર્યોદયથી લેવા?

ઉ૦ ચૈત્ર અને આસો માસમાં પાંચમ તિથિના અડધા ભાગથી અસ્વાધ્યાય થાય, પણ સૂર્યોદયથી નહિ, તેમજ-ચૌમાસી અસન્નઝાય પણ ચૌદશ તિથિના અડધા ભાગથી લાગે, એમ વૃદ્ધ સંપ્રદાય છે. ॥ ૩-૩-૨૯-૧૫૮ ॥ ૫૦૭ ॥

પ્ર૦ શ્રી ઋષભદેવ સ્વામિનો જીવ પાછલા પાંચમા ભવમાં

૧૮૮

લલિતાંગ દેવ હતો, તેને સ્વયંપ્રભા નામની જ દેવી હતી,
તે ચ્યવીને નિર્નામિકા થઈ ? કે કોઈ બીજી થઈ ?

ઉ૦ પાછલા પાંચમાં ભવમાં ઋષભદેવનો જીવ લલિતાંગ દેવ
થયો, તેની સ્વયંપ્રભા દેવી ચ્યવી ગઈ, તેના સ્થાને અન્ય
જીવ:નિર્નામિકાદેવી થયો, એમ આવશ્યક મલયગિરિ ટીકા
વિગેરે અનુસાર જણાય છે. માટે આમાં શંકાને સ્થાન નથી.
॥ ૩-૩-૩૦-૧૫૬ ॥ ૫૦૮ ॥

પ્ર૦ કદપસૂત્રમાં ૪૨ સ્વપ્નો:અને ત્રીશ મહા સ્વપ્નો: સર્વ મળી
૭૨ સ્વપ્ન: ઇત્યાદિ કહેલ છે, તો તે ૭૨ ના નામો કોઈ પણ
અંથમાં છે ? કે નહિ ?

ઉ૦ ૭૨ સ્વપ્નોના નામો અંથમાં જોવામાં આવ્યાં હોવાનું સાંભરતું
નથી: ॥ ૩-૩-૩૧-૧૬૦ ॥ ૫૦૯ ॥

પ્ર૦ મેરુ પર્વત ઉપર વીરજિનના જન્માભિષેક વખતે સૌધર્મ
ઈંદ્રને સંશય ઉપજ્યો છે. તો પહેલા અચ્યુત ઈંદ્ર સ્નાનાભિષેક
કરે, તે કેવી રીતે યુક્ત ગણાય ?

ઉ૦ વીર જન્માભિષેક વખતે ઉપજ્યો સંશય દૂર થયા પછી
સૌધર્મ ઈંદ્રની આજ્ઞાએ અચ્યુત ઈંદ્ર અભિષેક કરે છે,
તે અયુક્ત નથી. વીરચરિત્ર વિગેરેમાં તે પ્રમાણેજ કહેલું
જોવામાં આવે છે ॥ ૩-૩-૩૨-૧૬૧ ॥ ૫૧૦ ॥

પ્ર૦ જિનકદપી તે ભવમાં મોક્ષ કેમ જતા નથી ? કર્મની બહુલતા
કારણ છે ? કે કોઈ બીજું કારણ છે ? અને તેને ક્ષપક કે
ઉપશમ શ્રેણીમાંથી કોઈ શ્રેણી હોય ? કે નહિ ?

ઉ૦ તેનો તેવો કદપ હોવાથી તે ભવમાં જિનકદપી મોક્ષ જતા નથી.
અને ઉપશમ શ્રેણી તો કોઈક પામે છે, પણ ક્ષપક શ્રેણી પામતા

૨૦૦

નથી, એમ પંચવસ્તુ ગ્રંથમાં કહ્યું છે ॥ ૩-૩-૩૩-૧૬૨
॥ ૫૧૧ ॥

પ્ર૯ ઉપધાનમાંથી નીકળવું હોય, તો છેલ્લા દિવસે તપ કરવું
જોઈયે ? કે એકાસણાથી પણ ઉતરી શકાય ?

ઉ૦ એકાસણા વિગેરેથી પણ ઉતરવું કાંપે છે, પણ “યોગની
પેઠે તપ છેલ્લે દિવસે કરવો જ જોઈયે.” તેવો નિયમ નથી.
॥ ૩-૩-૩૪-૧૬૩ ॥ ૫૧૨ ॥

પ્ર૦ પડિમાવહન કરનાર શ્રાવિકાઓ ઋતુ સંબંધી અસજ્જાય થઈ
હોય, તો પર્વ દિવસે પોસહ અને રાત્રિના કાઉસગો કેવી
રીતે કરે ? તે જણાવવા કૃપા કરશે.

ઉ૦ અસજ્જાયમાં પડિમાવાહક શ્રાવિકાઓ મૌનથી પોસહ અને
કાઉસગો કરે છે, એમ વૃદ્ધવાહ છે ॥ ૩-૩-૩૫-૧૬૪
॥ ૫૧૩ ॥

પ્ર૦ જીવાભિગમ સૂત્ર વિગેરેમાં નપુંસકને ચારિત્ર કહેલું છે, તે
સમકિતઃ કે દેશવિરતિઃ કે સર્વ વિરતિઃ હોય ? તેમજ
સિદ્ધના ૧૫ ભેદ કહ્યા, તેમાં મૂળ નપુંસક પણે મોક્ષ પામે ?
કે કૃત્રિમ નપુંસક પણે પામે ? તે પાઠ સહિત બતાવવા કૃપા
કરશે ?

ઉ૦ જાતિ નપુંસકઃ સમકિત અને દેશવિરતિ સુધી સ્વીકારી શકે
છે, પણ આગળ ચઢી શકતો નથી, તેથી મોક્ષ સુધીની પ્રાપ્તિ
પણ કૃત્રિમ નપુંસકને હોય છે ॥ ૩-૩-૩૬-૧૬૫ ॥ ૫૧૪ ॥

પ્ર૦ વિગઈ પકવાન્નોનું કાલમાન હોય ? કે તમામ પકવાન્નોનું
હોય ?

ઉ૦ નિવિયાતા અને અનિવિયાતા તમામ પકવાન્નોનું કાલમાન
ઋતુ આશ્રયીને જ કહેલ છે, તે હોય છે એમ વૃદ્ધ પુરુષો કહે
છે. ॥ ૩-૩-૩૭-૧૬૬ ॥ ૫૧૫ ॥

૨૦૧

પ્ર૦ યોગમાં કલ્પે અને અકલ્પે વિભાગ: પચ્ચક્રખાણુ ભાષ્યની અવચૂર્ણિમાં લહચુદ્ધી માંડી છાશ સુધીનો લખ્યો છે, તેમાં છાશ લખી, તે હિંગે વધારેલી લેવી? કે વધાર્યા વિનાની લેવી? જો હિંગે વધારેલી કહો, તો નહિ વધારેલી છાશ કલ્પેજ છે, તો આ પ્રકારે હીંગના વધાર વિનાની પૂરણ પટીરડી વિગેરે કલ્પે? કે નહિ? તેમજ લહિંગડુ, પલેવ, વગારક વડી વિગેરે ભગવતી યોગમાં ચમરા ઉદ્દેશા સુધી, અને આચારાંગ યોગમાં સાત સાતીયામાં અને ઉત્તરાધ્યયનના યોગમાં કલ્પતી નથી, તો તેથી બીજા સ્થાનકોમાં યોગમાં તે ઘોલવડા વિગેરે કલ્પે? કે નહિ? તેમજ આંબેલની કટકાણુક અને કટકાણુકા યોગની અંદર કલ્પે? કે નહિ?

ઉ૦ મંથમાં કહેલા અક્ષર મુજબ હીંગે વધારેલી છાશ: અને પટીરડી: વિગેરે યોગમાં કલ્પે નહિ. બીજું તો કલ્પે છે, પરંતુ હમણાં તો વૃદ્ધવાદ મુજબ છાશ કલ્પે છે, અને પૂરણપટી રડી વિગેરે તો આંબેલને યોગ્ય હોય તોજ યોગમાં કલ્પે છે, તેમજ લહિંગડુ: પલેવ: વિગેરે ભગવતી ચમરા ઉદ્દેશાની અનુજ્ઞા વિગેરે ત્રણ સ્થાન વિના અન્ય સર્વ યોગમાં કલ્પે છે, અને વગારક વડી વિગેરે તો હાલના વૃદ્ધવાદ મુજબ આંબેલને યોગ્ય હોય તેજ કલ્પે છે, બીજું નહિ. તેમજ કટકાણુક વિગેરે પણ આંબેલને યોગ્ય હોય તે કલ્પે છે ॥ ૩-૩-૩૮-૧૬૭ ॥ ૫૧૬ ॥

પ્ર૦ કોઈ ગૃહસ્થે ઘર દેરાસરમાં અરિહંત મહારાજના આભૂષણો કરાવ્યા, કાલાન્તરે તે ગૃહસ્થ ઘરકામ આવી પડવાથી તે વાપરી નાંખે, તો કલ્પે? કે નહિ?

ઉ૦ જો દેવને માટેજ કરાવેલ આભૂષણો હોય; તો વાપરી શકાય

૨૦૨

નહિ, પરંતુ સામાન્યથી કરાવ્યા હોય, તો વાપરવા કલ્પે છે, આ બાબતમાં પોતાનો જ અભિપ્રાય કરાવવા વખતે હોય, તેજ પ્રમાણ છે ॥ ૩-૩-૩૬-૧૬૮ ॥ ૫૧૭ ॥

પ્ર૦ પોસાતી શ્રાવકોને કપૂર વિગેરેથી કલ્પસૂત્ર વિગેરેની પૂજા તથા પોસાતી શ્રાવિકાઓને ગહુંદી અને લુંછણાદિક કરવું કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ પોસાતી શ્રાવકોને કપૂર વિગેરેથી પુસ્તકપૂજા દ્રવ્યસ્તવ હોવાથી કલ્પે નહિ, ગુરુ પરંપરાએ પણ અમોએ તેવુંજ દેખ્યું છે. આવી રીતે પોસાતી શ્રાવિકાઓને ગહુંદી લુંછણાદિક પણ કલ્પે નહિ, એમ જાણવું ॥ ૩-૩-૪૦-૧૬૯ ॥ ૫૧૮ ॥

પ્ર૦ શ્રી જ્ઞાતાસૂત્રમાં આઠમા અધ્યયનમાં અદીનશત્રુરાજને મહ્મીકુંવરીના સ્વરૂપના બોધના અધિકારમાં—
તણં સે મહ્મદિન્ને કુમારેતસ્સ ચિત્તગરસ્સ સંઘાસગં
છિદાવેતિ—

“ તેવાર પછી મહ્મદિન્ન કુમાર તે ચિતારાના સંઘાસાને છેદાવે છે. ”

આ સૂત્રમાં સંઘશ શબ્દનો શો અર્થ ? અને તેનું શું છેદન કર્યું. ટીકામાં વ્યાખ્યા કરેલી જણાતી નથી, અને આવશ્યક ટીકા: ઉપદેશમાલા દોઢદ્વી ટીકા: અને શ્રાદ્ધવિધિ: વિગેરે ગ્રંથોમાં મૃગાવતીના સંબંધમાં સંઘશક શબ્દજ લખેલો છે, પરંતુ તે શબ્દનો શો અર્થ ? તે બતાવેલ નથી, માટે અર્થ જણાવવા કૃપા કરશે.

ઉ૦ સંઘશક શબ્દનો અર્થ અંગુઠો: અને પાસેની પ્રદેશિની અંગુલી: તે બે એકઠા થાય, તેનો અગ્ર ભાગ કહેવાય છે. કેમકે—
વિશેષાવશ્યક ટીકામાં ચિતારાના સંબંધમાં નિરપરાધિ

૨૦૩

ચિતારાનો અંગુઠોઃ અને પ્રદેશિની અંગુલીનો અગ્ર ભાગઃ શતા-
નિક રોજાએ છેદાવ્યો, એમ કહેલ છે ॥ ૩-૩-૪૧-૧૭૦
॥ ૫૧૯ ॥

૫૦ શાતાસૂત્રના મહી અધ્યયનમાં

“જાવ વીસતિમાઓ પુરિસજુગાઓ જુગંતકર મૂમી,
દુવાસ-પરિઆર અંતમકાસી—

“યાવત-વીશ પુરુષ જુગ સુધી જુગાંતર ભૂમિ છે, અને એ
વર્ષના પર્યાય થયેછે તે કાઈ મોક્ષમાં ગયું તે પર્યાયાંતક ભૂમિ છે.

આ સૂત્રમાં “મહિજિનથી માંડી તેમના તીર્થમાં વીશ
પુરુષ સુધી સાધુઓ સિદ્ધ થયા, તે પછી આગળ સિદ્ધિગમનનો
વિચ્છેદ થયો.” એમ ટીકામાં કહ્યું છે.

તો પદ્ધતર સાધુઓને કેવલજ્ઞાનનો અભાવ થયો? કે સર્વ
સાધુઓને અભાવ થયો ?

જે તમામને કેવલજ્ઞાન પામવાનો વિચ્છેદ થયો, એમ કહો,
તો પન્નવણા ટીકા વિગેરેમાં પ્રથમ પદમાં સિદ્ધના પંદર
ભેદની અંદર અતીર્થ સિદ્ધના અધિકારમાં સાત આંતરાઓમાં
તીર્થનો વિચ્છેદ છતાં પણ સિદ્ધિગમન ખતાવ્યું છે, તે કેમ
ખતાવ્યું ?

અને જે, તીર્થના વિચ્છેદમાં પણ મોક્ષે જવાય, તો તીર્થ
છતાં કેમ ન જવાય ?

જે આમાં પદ્ધતરેજ લેવાય, તો એ વરસનો પર્યાય થયો,
ત્યારે સાધુજ સિદ્ધ થયા. એમ માનવું પડશે. આ પ્રકારે બીજા
તીર્થકરોનું શાસન છતાં કેવલજ્ઞાનનો વિચ્છેદ થાય ? કે નહિ ?

૬૦ મહિજિન તીર્થમાં વિશંભા પદ્ધતર પછી સર્વ સાધુ વિગેરેને
સિદ્ધિ ગમનનો નિષેધ જાણવો. પણ સુવિધિનાથ વિગેરે તીર્થ-

૨૦૪

કરેના આંતરામાં તીર્થનો વિચ્છેદ છતાં, સિદ્ધિગમન કેમ કહ્યું? એવી શંકા કરવી નહિ. તેમાં તીર્થનો વિચ્છેદ છતાં પણ મુક્તિમાર્ગનો વિચ્છેદ નથી. કેમકે—જાતિસ્મરણ વિગેરેથી તેની પ્રાપ્તિ થાય છે.

અને નંદિ ટીકા વિગેરેમાં તેમજ બતાવેલ છે.

જ્યાં તીર્થ છતાં પણ સિદ્ધિગમનનો વિચ્છેદ છે, તેનો વિશેષ કરી સંહરણ થવાથી જાણવો, તેમજ સર્વ તીર્થકરોનું શાસન છતાં કેવલજ્ઞાનનો વિચ્છેદ થાય? કે નહિ? એમ જ પૂછ્યું, તેમાં જાણવું કે—એકાન્ત નથી. ॥ ૩-૩-૪૨-૧૭૧ ॥ ૫૨૦ ॥

પ્ર૦ જે શ્રાવકે સચિત્ત વાપરવાનું પરિમાણ કર્યું હોય, તેણે લીલો-તરીમાં વનસ્પતિની સંખ્યામાં ચીલડાની જાતિ રાખી હોય, હવે તેણે એક સચિત્ત ચીલડું ખાધું, અને તે જાતનું બીજું ચીલડું કાંઈક ખાધું, તો તેને સચિત્ત એક ગણાય? કે બે ગણાય? જમ પરખમાં પાણી પીધા છતાં એક સચિત્ત ગણાય છે, તેમ આમાં એક સચિત્ત ગણાય? કે બે સચિત્ત ગણાય?

ઉ૦ આ બાબતમાં પરચક્રખાણ લેતી વખતે જે ધારણા રાખી હોય તે પ્રમાણે ગણાય ॥ ૩-૩-૪૩-૧૭૨ ॥ ૫૨૧ ॥

પ્ર૦ જ્યારે સગરચક્રીના પુત્રોએ અષ્ટાપદ ઉપરના પ્રાસાદની રક્ષા માટે ખોદી ખોદી, અને ગંગા આણી, તે વખતે નાગકુમારોના લવનોમાં માટી અને પાણી પડ્યું, આ હકીકતમાં નાગકુમારો કયા જાણવા? કેમકે—નાગકુમારના લવનો રત્ન-પ્રભામાં પ્રમાણ અંગુલથી બનેલ—એક હજાર યોજનની નીચે છે, તેથી આવડી માટી ભૂમિ કેવી રીતે ખોદી શકાય? જો હંડરત્નના પ્રભાવથી કદાચિત્ ખોદી, એમ માનીએ, તોપણ

૨૭૫

હજર યોજનની નીચે ૪૫ લાખ યોજનનો સીમન્ત નામનો નરકાવાસો નરલોકની નીચે આવ્યો, તેમાં નાગકુમારના ભવનોનો અસંભવ છે, માટે તે નાગકુમારો કયા? અને ઉત્તરાધ્યયન ટીકામાં નાગકુમારો અને તેઓનો અધિપતિ જ્વલનપ્રભ કહ્યો છે, તેનું વિશેષ સ્વરૂપ શાસ્ત્ર વિગેરેમાં જોઈને જણાવવા કૃપા કરશો.

ઉ૦ પન્નવણા સૂત્ર વિગેરે મુજબ—ચતુત્તીસા ચત્તચત્તે ઈત્યાદિક ગાથામાં કહેલા ભવનપતિના ભવનો હજર યોજનની નીચે છે. પણ વસુદેવહોડી વિગેરે અથો મુજબ અનિયત પ્રમાણવાળા કાયમાન આકારવાળા તેઓના મંડપો અને પ્રાસાદો હજર યોજન પહેલાં પણ જણાય છે. જમ રત્નપ્રભાની ઉપર ભવનપતિઓની અને વ્યન્તરોની રાજધાનીઓ અને પ્રાસાદો છે, તેમ આ પણ છે. ॥ ૩-૩-૪૪-૧૭૩ ॥ ૫૨૨ ॥

પ્ર૦ જ્યેષ્ઠ ગણધર કે કોઈ ખીજ ગણધર તીર્થ સ્થાપ્યું તે દીવસેજ તીર્થકરનું વ્યાખ્યાન પુરૂં થયા બાદ વ્યાખ્યાન કરે? કે સર્વ કાલ ભગવાનના વ્યાખ્યાન પછી એક મુહુર્ત વ્યાખ્યાન કરે?

ઉ૦ વડા અથવા કોઈ પણ ખીજ ગણધર મહારાજ સર્વ કાલમાં ખીજ પોરસીએ વ્યાખ્યાન કરે છે, તેવા અક્ષરો આવશ્યક ટીકા વિગેરેમાં છે. પણ તીર્થ સ્થાપનના દીવસેજ એક મુહુર્ત સુધી વ્યાખ્યાન કરે, એમ નથી, પણ સર્વદા કરે છે. ॥ ૩-૩-૪૫-૧૭૪ ॥ ૫૨૩ ॥

પ્ર૦ શ્રી વર્ધમાન સ્વામિને પહેલાં સમોસરણમાં સાલવૃક્ષ ઉપર હતું? કે સર્વકાલ પણ સાથે ચાલ્યું હતું?

ઉ૦ “જ્યાં ભગવાન ઉભા રહે, અને જ્યાં ભગવાન બેસે, ત્યાં દેવો અશોક વૃક્ષ વિકુવે છે,” એમ સમવાયાંગ વિગેરે સૂત્રનો

૨૦૬

અભિપ્રાય છે, તેથી તેના ઉપર રહેનાર સાલવૃક્ષની પણ તેજ પ્રકારે સંભાવના થાય છે, પણ સાથે ચાલે ? કે પ્રથમ સંભોસ-
રણમાંજ કરે ? તેમ કહ્યું નથી ॥ ૩-૩-૪૬-૧૭૫ ॥ ૫૨૪ ॥

પ્ર૦ નાના પંન્યાસોને પર્યાર્થથી મોટા ગણીએ ક્ષામણા ન કરે, એ
રીત તો દેખાય છે, પણ ભોજનમંડલીનો આદેશ: પ્રતિક્રમણ
મંડલીનો આદેશ: અને પ્રતિક્રમણમાં ગમણાગમણે ચાલોવવાનો
આદેશ: માંગવો જોઈએ ? કે નહિ ? અને નાના પંન્યાસો પાસે
વૃદ્ધ ગણીયોને પ્રતિક્રમણાદિક કરવું કહ્યે ? કે નહિ ?

ઉ૦ ગણીએએ ન્હાના પંન્યાસોને ક્ષામણાદિક સર્વ શાસ્ત્રાનુસાર
કરવું કહ્યું નથી, એમ જણાય છે. પણ હાલમાં વ્યવહાર
મુજબ તો ખામાણાદિક કરતા નથી. મંડલીના આદેશ કેટલાક
માગે છે, અને કેટલાક નથી માગતા, તેથી આ બાબતમાં આગ્રહ
કરવો નહિ. ॥ ૩-૩-૪૭-૧૭૬ ॥ ૫૨૫ ॥

૪

પણિડત શ્રીરત્નહર્ષ ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો

પ્ર૦ બીજા ગામ ગયેલો શ્રાવક શ્રુતદેવી અને ભુવનદેવીમાંથી કયો
કાઉરસગ્ગ કરે ?

ઉ૦ પદ્મી: ચૌમાસી: અને સંવચ્છરી: વિના અન્ય દિવસે અન્ય
સ્થાને ગયેલા શ્રાવકે સુચદેવયા મગર્વઈ આસ્તુતિજ કહેવાય,
પણ બીજી નહિ ॥ ૩-૪-૧-૧૭૭ ॥ ૫૨૬ ॥

પ્ર૦ ૮ પુરિમુદ્દે એક ઉપવાસ: ઈત્યાદિ ગણતરીએ ગણેલું તપ
ત્રીજા અને પાંચમા ઉપવાસમાં ગણાય ? કે નહિ ?

૨૦૭

ઉં પંચમંગલ મહાશ્રુતસ્કંધ-પ્રતિક્રમણ શ્રુતસ્કંધ-શક-
સ્તવાધ્યયન-ચૈત્યસ્તવ અધ્યયન-નામસ્તવ અધ્યયન-
શ્રુતસ્તવન અધ્યયનઃ આ છ ઉપધાનો છે, તેમાં ચોથા અને
છઠ્ઠા ઉપધાન વિના બીજા ચાર ઉપધાનો મૂળવિધિએ અને બીજી
વિધિએ વહન કરાય છે, તેમાં બીજી વિધિમાં આઠ પરિમુદે
એક ઉપવાસ વિગેરે ગણના હોય છે. પણ મૂળવિધિમાં હોતી
નથી. કેમકે-તે કરવામાં કંઈ પ્રયોજન નથી, અને ચોથું અને
છઠ્ઠું તો મૂળવિધિએ વહેવાય છે, તેથી તેમાં તે ગણનાનું
પ્રયોજન નથી. ॥ ૩-૪-૨-૧૭૮ ॥ ૫૨૭ ॥

૫

પણિડત શ્રોપદ્માનન્દ ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરે

પ્રં છગ્હં તિહીગ મજ્ઞંમિ કા તિહી અજ્ઞ વાસરે ઇત્યાદિક
વાક્ય-કયા આગમમાં છે ? તે નામ જણાવવા કૃપા કરશો.
કેમકે-અહીં અંચલીયાઃ રાજ સમક્ષ આ પ્રકારે બોલે છે, કે
જૂના જૈનગ્રંથોમાં ચાર પર્વો સિવાય-બીજાઃ એકાદશીઃ વિગેરે
તિથિઓનું આરાધન કહ્યું નથી.”

ઉં છગ્હં તિહીગ મજ્ઞંમિં આ ગાથા શ્રાદ્ધ દિનકૃત્ય સૂત્રમાં
છે અને તેનું વ્યાખ્યાન ૮-૧૪-૧૫-આ ખંન્ને પખવાડીયાની
૬ તીથીઓ આરાધ્ય છે, અને બીજાઃ એકાદશીઃ વિગેરેનો પાઠ
શ્રાદ્ધ વિધિગ્રંથ સિવાય બીજા નથી, અને જ્ઞાનપંચમી
આરાધવી-મહાનિશીથમાં કહી છે. ॥ ૩-૫-૧-૧૭૬ ॥ ૫૨૮ ॥

પ્રં તીર્થકર ભગવંતોને સમોસરણ ન થયું હોય, તો ચતુર્મુખપણું

૨૯૮

પણ ન હોય, ત્યારે દેશના વખતે બાર પર્ષદાની વ્યવસ્થા કેવી રીતે હોય ?

ઉં સમોસરણના અભાવમાં પણ બાર પર્ષદાની વ્યવસ્થા સમોસરણ મુજબજ હોય, એમ જણાય છે ॥ ૩-૫-૨-૧૮૦ ॥ ૫૨૬ ॥

પ્ર૦ તિવિહાર પરચક્ષાણવાળા શ્રાવકો રાત્રિમાં સચિત્ત પાણી પીવે છે, તે કોઈ ગ્રંથમાં ક્ષુ છે ? કે પરંપરાથી આવેલ છે ? અને દિવસે સચિત્ત જલ કદપે નહિ, અને રાત્રિએ તેઓને કદપે, તેમાં શું યુક્તિ છે ?

ઉં દિવસ સંબંધી તિવિહાર પરચક્ષાણમાં

તહ તિવિહ પચ્ચક્ષાણે મળ્લંતિ અ પાણગે છ આગારા-

“તેમ તિવિહાર પરચક્ષાણમાં પાણી સંબંધી છ આગારો હોય છે.”

આ વચનથી દિવસે પાણસ્સના આગારો લેવાય છે, તેથી અચિત્ત જલજ કદપે અને રાત્રિના તિવિહાર પરચક્ષાણમાં પાણસ્સના આગારો નથી, તેથી-સચિત્ત જલ પણ કદપે છે. ॥ ૩-૫-૩-૧૮૧ ॥ ૫૩૦ ॥

પ્ર૦ પાંચસો ધનુષ્યની પ્રતિમાનું પૂજન દેવો કેવી રીતે કરે ? શું તેવડું શરીર બનાવીને કરે ? કે ઉચે ઉચ્છળીને કરે ? રાયપસે-ણીમાં “સૂર્યાભદેવે મોટું શરીર બનાવ્યું.” એમ કહેલ નથી, અને ઉચ્છળીને પૂજ કરવી, તે શોભતી નથી, માટે જવું હોય તેવું જણાવવા કૃપા કરશે.

ઉં પ્રતિમા અનુસાર શરીર બનાવીને દેવો પૂજ કરે છે, પરંતુ તેવા અક્ષરો ગ્રંથમાં જોવામાં આવતા નથી, તેનું કારણ ખાસ અક્ષરો કહેવાજ જોઈએ તેવું જણાતું નથી એમ સંભવે છે ॥ ૩-૫-૪-૧૮૨ ॥ ૫૩૧ ॥

૨૦૬

૫૦ દિવસે દિવસે સૂર્ય મંડલું બદલે છે, તો અધિક માસમાં કેવી રીતે કરે ? મંડલો તો દરેક અયનમાં નિયતજ હોય છે, અને ક્ષેત્ર પ્રમાણ પણ નિયતજ છે. તેમાં કેટલાક કહે છે કે-“હાનિ પામતા દિવસોને પૂરવા માટે માસ વૃદ્ધિ છે ” પણ હીયમાન દિવસ પૂરવા માટે વૃદ્ધિ પામતાં દિવસો છે, તેમજ આસાદે માસે કુપચા. આ માપે કરી શ્રાવણના છેલ્લા દિવસે ચાર અંગુલની વૃદ્ધિ જોવામાં આવે છે, તો બીજા શ્રાવણના છેલ્લા દિવસે ચાર અંગુલની વૃદ્ધિ થાય ? કે આઠ અંગુલની વૃદ્ધિ થાય ? જો ચાર અંગુલની થાય, તો શું ૬૦ દિવસ સુધી વારંવાર ત્યાંજ સૂર્ય ભ્રમ્યા કરે છે ? જોથી અંગુલમાન તેટલુંજ રહ્યું ? માટે તેમાં મંડલ બંધ ખેસતું થાય તેવી રીતે ઉત્તર આપવા કૃપા કરશે।

ઉં ૦ સૂર્યના ૩૦ માસ થાય, ત્યારે ચંદ્રમાસ ૨૯ થાય છે. તે વખતે ૩૧ મો માસ અભિવર્ધિત કહેવાય છે, તેથી કરીને સૂર્ય-મંડલોનું નિયતપણું છતાં, પણ અધિકમાસમાં પોરસી વિગેરેના માનમાં કાંઈપણ દોષ આવતો નથી. વિશેષ જાણવા ઈચ્છુએ મંડલપ્રકરણ જોઈ લેવું ॥૩-૫-૫-૧૮૩ ॥૫૩૨॥

૫૦ આઠમ વિગેરે તિથિની વૃદ્ધિમાં પહેલી છાડીને બીજી તિથીનું આરાધન કરાય છે, તે દિવસે તો પરચક્ષાણના અવસરે આઠમ ઘડી અથવા બે ઘડી હોય છે, કેમકે-પછી તો નામ વિગેરે એસી જાય છે. તેથી સંપૂર્ણની વિરાધના થાય છે. કેમકે-તે પૂર્વ દિનમાં હોય છે. હવે જો પરચક્ષાણની વેળાએ જોવાય, તો પૂર્વદિનમાં બંન્ને ઠેકાણે પણ છે-પરચક્ષાણના વખતે છે, અને આખા દિવસમાં પણ છે. માટે સાઈ આરાધન થાય.

૧૪

૨૧૦

ઉ૦ ક્ષયે પૂર્વા તિથિઃ કાર્યા, વૃદ્ધૌ કાર્યા તથોત્તરા-

“ ક્ષયમાં પૂર્વલી-એટલે પહેલાની. પર્વતિથિ કરવી, અને વૃદ્ધિમાં ઉત્તરા એટલે બીજી પર્વતિથિ કરવી. ” આ પ્રમાણે ઉમાસ્વાતિવાચકજીનું વચન છે. તો તે વચન પ્રમાણથી [લૌકિક ટિપ્પણમાં] વૃદ્ધિતિથિ આવે, ત્યારે બીજી તિથિ [પર્વતિથિ હોવાથી, લૌકિક ટિપ્પણમાં] અદ્ય હોય છતાં માન્ય કરવી. ॥ ૩-૫-૬-૧૮૪ ॥ ૫૩૩ ॥

પ્ર૦ ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રની ચૌદ હજારી ટીકામાં ૧૩૧ મેં પાને જોગવં ઉવહાણવં આ બે વિશેષણો શિષ્યના કહ્યા છે, તો એક સાધુને અને બીજું શ્રાવકને શી રીતે લગાડાય છે ?

ઉ૦ મનઃ વચનઃ કાયાનો વ્યાપાર તે યોગ કહેવાયઃ અને ઉપધાન એટલે તપવિશેષ છેઃ તે બંનેય વિશેષણો સાધુઓનાજ કહ્યા છે. શ્રાવકને તો જ ઉપધાન વહન કરાવાય છે, તે મહાનિશીથ સૂત્રના અક્ષરોથીજ કરાવાય છે ॥ ૩-૫-૭-૧૮૫ ॥ ૫૩૪ ॥

પ્ર૦ સેચનક હસ્તીએ ગુપ્ત ખાધ કેવી રીતે જાણી ?

ઉ૦ ગુપ્ત ખાધ સેચનક હાથીએ વિભંગજ્ઞાને કરી જાણી. એમ હૈમવીર ચરિત્રમાં કહ્યું છે ॥ ૩-૫-૮-૧૮૬ ॥ ૫૩૫ ॥

પ્ર૦ દ્રોણનું માન કેટલું ?

ઉ૦ ચાર કુડવોએ એક પ્રસ્થ થાય; ચાર પ્રસ્થોએ એક આઠક થાય, ચાર આઠકોએ એક દ્રોણ થાય. આ બાબતમાં નામમાલા ટીકામાં “ કુડવ એટલે બે પસલી ” એમ વ્યાખ્યા કરી છેઃ માટે તે અનુસારે જ થાય, તે દ્રોણ માન જાણવું. પરંતુ “ આટલા મણ પ્રમાણ દ્રોણ ” એમ કોઈઠેકાણે

૨૧૧

સ્પષ્ટ થયું હોય તેમ સાંભરતું નથી. ॥ ૩-૫-૯-૧૮૭ ॥

॥ ૫૩૬ ॥

પ્ર૦ કલ્પસૂત્ર વંચાતું હોય ત્યારે પડખે અસન્નઝાય થઈ હોય, અને તે દૂર કરી શકાય તેવી ન હોય, તો વાંચવું કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ અસન્નઝાય છતાં પણ અવશ્ય કરવા લાયક હોવાથી કલ્પ-સૂત્ર વાચન કલ્પે છે. ॥ ૩-૫-૧૦-૧૮૮ ॥ ૫૩૭ ॥

પ્ર૦ વર્ષાકાલે લીલકુલ કેટલા દિવસે નિર્જીવ થાય ?

ઉ૦ વર્ષાદિક ફરી જાય એટલે લીલકુલ નિર્જીવ થાય. પરંતુ દિવસમાન જાણ્યું નથી. ॥ ૩-૫-૧૧-૧૮૯ ॥ ૫૩૮ ॥

પ્ર૦ કેટલાક કહે છે કે-“ નવકારશીના પર્યક્ષખાણમાં સૂર્યને। ઉદય થાય, તે વખતે ભોજન કરવું કલ્પે છે ” યોગશાસ્ત્રમાં તો અહો મુલે અવસાને ચ આ શ્લોકથી બે ઘડી અંદર ભોજન કરવું કલ્પે નહિ, બે ઘડીની શરૂઆત પણ પ્રભાતે હાથની રેખા દેખાય ત્યાંથી થાય ? કે સૂર્યોદયથી થાય ?

ઉ૦ નવકારશી પર્યક્ષખાણમાં સૂર્યોદયથી માંડી બે ઘડીની અંદર જમવું કલ્પે નહિ, કેમકે પર્યક્ષખાણનો ભંગ થાય છે. “ઉગ્ગણ સૂરે નમુક્કારસહિયં પચ્ચક્કવામિ” ઇત્યાદિસૂત્ર વ્યાખ્યાનમાં અને યોગ શાસ્ત્રની ટીકા વિગેરેમાં તેમજ કહ્યું છે ॥ ૩-૫-૧૨-૧૯૦ ॥ ૫૩૯ ॥

પ્ર૦ પ્રતિક્રમણ હેતુગર્ભ ગ્રંથમાં રાઘવ પ્રતિક્રમણની વિધિમાં રાત્રિના પ્રાયશ્ચિતનો કાઉસ્સગઃ તે પછી ચૈત્યવંદનઃ પછી સન્નઝાયઃ આ પ્રકાર પછી પ્રતિક્રમણની આદિમાં ચાર ખમાસમણા કહ્યા છે, અને એમ કરાતું નથી. તેનું શું કારણ છે ?

ઉ૦ યતિદિનચર્યા વિગેરેમાં સન્નઝાય પછી ચાર ખમાસમણ કહ્યા

૨૧૨

છે અને શ્રાદ્ધ દિનકૃત્ય ટીકા અને વંદારુવૃત્તિ વિગેરેમાં તો સન્ન્યાય પછી પ્રતિક્રમણ ઠાવવાનું કહ્યું છે. તેથી સન્ન્યાય પહેલાં ખમાસંમણાઃ દેવાય. એમ જણાય છે. આ વિધિ પરંપરાએ બહુલતાએ કરાય છે. સામાન્યારી વિશેષે કરીને બંને પ્રકારે પણ વિરોધ નથીજ ॥ ૩-૫-૧૩-૧૯૧ ॥ ૫૪૦ ॥

પ્ર૦ દ્રવ્યલિંગીનું દ્રવ્ય દેરાસરમાં કે પ્રતિમા કે જીવદયા કે જ્ઞાન-ભંડારમાં ક્યાં ક્યાં વપરાય ?

ઉ૦ દ્રવ્યલિંગીનું દ્રવ્ય દેરાસરમાં અને પ્રતિમામાં વાપરવું યોગ્ય નથી. પણ જીવદયામાં અને જ્ઞાનકોશમાં ઉપયોગી થાય. એમ જણેલ છે. ॥ ૩-૫-૧૪-૧૯૨ ॥ ૫૪૧ ॥

પ્ર૦ ચક્રવર્તિ અને પાંડવ વિગેરેને દેવોએ આભૂષણાદિક આપ્યું છે. તે શું પોતાના ભંડારનું હોય ? કે પોતે ઉત્પન્ન કરેલું હોય ? જે પોતાના ભંડારનું હોય તો, ખીલી વિગેરેનાં ફેરફાર દેખાય છે, તે કેવી રીતે થાય ? કેમકે શાશ્વત વસ્તુઓ ફરી જાય નહિ; જે પોતે ઉત્પન્ન કરેલું હોય, તો આ અમારી સાર વસ્તુ છે, એમ વિજ્ઞપ્તિ કરી છે, તે કેવી રીતે કહી હશે ?

ઉ૦ ચક્રવર્તિ વિગેરેને દેવો આભૂષણાદિક આપે છે. તે ઔદારિક પુણ્યલોથી બનાવીને અપાય છે. અથવા કોઈકનું પુરાતન કાલનું પણ દારિકાનગરી પેઠે સંભવે છે. ॥ ૩-૫-૧૫-૧૯૩ ॥ ૫૪૨ ॥

પ્ર૦ પોસાતી શ્રાવકો સાંજે કાળે લીધા પછી ઉપધિ મુહુપત્તિનો આદેશ માંગે છે, અને પ્રભાતે તો પહેલાંજ માંગે છે. તથા પોસહશાલા પ્રમાર્જન-વસ્તિપ્રમાર્જનનો આદેશ પણ સાંજેજ માંગે છે, તેનું શું કારણ ?

૨૧૩

ઉં આ બાબતનું કારણ પ્રાચે કરી તેવી સામાચારી છે તે છે.
॥ ૩-૫-૧૬-૧૯૪ ॥ ૫૪૩ ॥

પ્રં વીશ વિહરમાન જિનેશ્વરોના અને તેમના માતા પિતાના નામો કયા ગ્રંથમાં છે ?

ઉં વીશે વિહરમાન જિનના તથા તેમના માતા પિતાના નામો છુટક પાનામાં અને સ્તોત્ર વિગેરેમાં છે, તે જાણવું ॥ ૩-૫-૧૭-૧૯૫ ॥ ૫૪૪ ॥

પ્રં “દેવો ભૂમિથી ચાર અંગુલ છેટે રહે છે, તેથી સ્પર્શતા નથી.” એમ કહેવાય છે, તે કયાં લખ્યું છે ?

ઉં દેવો પૃથ્વીતલને કાઠ ઠેકાણે પણ ફરસતા નથી. એમ સંગ્રહણી વિગેરે ટીકાનો અભિપ્રાય છે. ॥ ૩-૫-૧૮-૧૯૬ ॥ ૫૪૫ ॥

પ્રં હાલમાં ભરતક્ષેત્રમાં મનુષ્યો અને તિર્યંચોને જાતિસ્મરણ છે ? કે નહિ ? જો નથી તો, ક્યારે વિચ્છેદ ગયું ? તેમજ અવધિજ્ઞાન હાલમાં હોય ? કે નહિ ?

ઉં વર્તમાન કાલમાં જાતિસ્મરણનો અને અવધિજ્ઞાનનો વિચ્છેદ શાસ્ત્રમાં કહ્યો નથી : ॥ ૩-૫-૧૯-૧૯૭ ॥ ૫૪૬ ॥

પ્રં તેરમા ગુણુઠાણે અને ચૌદમા ગુણુઠાણે છેલ્લા બે સમય વર્જીને છ સંઘયણની સત્તા શા કારણથી રહેતી હશે ? કેમકે-મોક્ષ-ગમન તો પ્રથમ સંઘયણથી થાય છે ?

ઉં જો કે મોક્ષ પ્રાપ્તિ તો પહેલા સંઘયણથી થાય છે, તો પણ તેની પછીના સંઘયણોની માત્ર સત્તા રહે, તેમાં વાંધો શો ? ॥ ૩-૫-૨૦-૧૯૮ ॥ ૫૪૭ ॥

૨૧૪

૬

પણિડતશ્રી વિદ્યાવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરે

પ્ર૦ ચૈત્ર અને આસો માસની અસંજ્ઞાયમાં જ તપ કર્યું હોય, તે તપ રોહિણી વિગેરે તપોની આલોચણમાં વાળી શકાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ અસંજ્ઞાયમાં સાતમ આઠમ અને નોમે કરેલું તપ આલોચણમાં ગણી શકાય નહિ, પણ તે દિવસોમાં રોહિણી વિગેરે આવ્યું હોય, તો તે તપ ચાલતા સંબંધ તપમાં કામ લાગે છે, પણ સર્વ ઠેકાણે કામ લાગે નહિ. ॥ ૩-૬-૧-૧૯૯॥૫૪૮॥

પ્ર૦ સૂતકવાળા ધરે સાધુએ આહાર બહારવા જવાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ જ દેશમાં સૂતકવાળા ધરે જટલા દિવસ સુધી બ્રાહ્મણ વિગેરે ભિક્ષા માટે ન જાય, તે દેશમાં સાધુઓએ તેટલા દિવસ સુધી આહાર માટે ન જવું. એમ વૃદ્ધ પુરુષોનો વ્યવહાર છે ॥ ૩-૬-૨-૨૦૦ ॥ ૫૪૯ ॥

પ્ર૦ છદ્ધમત્તિણ અદ્ધમમત્તં વડ્ઢિત્તા કોડુમ્બિઅ પુરિસે સદ્ધાવેઈ-- આ સૂત્રમાં છદ્ધમત્તિણ આ શબ્દને કંઈ વિભક્તિ છે ?

ઉ૦ છદ્ધમત્તિણ-આ પદને પ્રથમા વિભક્તિ છે, એમ જણાય છે. ॥ ૩-૬-૩-૨૦૧ ॥ ૫૫૦ ॥

પ્ર૦ વ્રીશથાનક વિગેરે તપોમાં મુહપત્તિવિના દેવવંદન કરવું કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ મુખ્ય રીતિએ મુહપત્તિ સિવાય દેવવંદન કરવું કલ્પે નહિ. ॥ ૩-૬-૪-૨૦૨ ॥ ૫૫૧ ॥

પ્ર૦ રાય-પસેણીયમાં મિલુગા નામ પાવસમણા પરિવસન્તિ- આ સૂત્રમાં સમણ શબ્દનો શો અર્થ છે ?

ઉં ભિલુગા પાપશ્રમણો વસે છે. આમાં સમણ શબ્દનો અર્થ પાખંડી વિશેષ જણાય છે ॥ ૩-૬-૫-૨૦૩ ॥ ૫૫૨ ॥

પ્ર૦ કેટલાક શ્રાવકો પહેલાં નવકાર સ્તોત્રની અવચૂરિમાં રહેલી પાંચ પદોની આનુપૂર્વી ગણતા હતા, તેઓને કોઈક ઉપાધ્યાયો અને પંન્યાસોએ નિષેધ કર્યો, અને કહ્યું કે—“સર્વ ઠેકાણે આ ગણાય નહિ, પરંતુ કારણ પડે તો મંત્રાદિકની પેઠે ગણાય છે. કેમકે—ખંડિત નમસ્કાર ગણવામાં દૂષણ છે.” આ બાબતમાં અમારે તો પરમગુરુનું વચન પ્રમાણ છે. માટે ઉત્તર આપશો.

ઉં નવકારની આનુપૂર્વી-પાંચ પદની અથવા નવપદની પણ ગણાય છે. એમ-શ્રાદ્ધવિધિ વિગેરે ગ્રંથોમાં કહેલ છે, માટે આમાં કાંઈ વિચાર કરવો નહિ.

અને મહાનિશીથના ત્રીજા અધ્યયનમાં—

સે મયવં ! જહુત્તવિણઓવહાણેણં પંચમંગલ મહાસુ
અવસ્થંધમહિજ્જિત્તા ણં પુવ્વાણપુવ્વીય પચ્છાણપુવ્વીય
અણાણપુવ્વીય સરવંજણ જાવ પરિચિઅં કાઝણં—

“હે ભગવન્ ! બતાવ્યા મુજબ વિનય અને ઉપધાને કરી તે પંચમંગલ મહાશ્રીત સ્કન્ધ-નવકારમંત્ર ભણીને પુર્વાનુપૂર્વીએ-પશ્ચાત્પૂર્વીએ અને અનાનુપૂર્વીએ-સ્વર અને વ્યંજન-યાવત્ પરિચિત ” કરીને એમ કહ્યું છે.

યોગશાસ્ત્રના આઠમા પ્રકાશ વિગેરેમાં એક અક્ષરે કરી ને પણ સ્મરણ કરવું.” એમ બતાવ્યું છે. માટે આમાં કાંઈ પણ વિચાર કરવો નહિ. ॥ ૩-૬-૬-૨૦૪ ॥ ૫૫૩ ॥

૨૧૬

૭

પણિડતશ્રી કાન્હર્ષિ ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

- પ્ર૦ ઉપધાનમાં પ્રવેશેલા શ્રાવકઃ શ્રાવિકાઃને કલ્પસૂત્ર વાચનના પાંચ દિવસમાં નીકળવું કલ્પે ? કે નહિ ?
- ઉ૦ મોટા કારણ સિવાય તે પાંચ દિવસમાં ઉપધાનમાંથી નિકળાય નહિ, જો કારણે નિકળી જવું પડે, તો આરંભનો ત્યાગ રાખે.
॥ ૩-૭-૧-૨૦૫ ॥ ૫૫૪ ॥
- પ્ર૦ પારણાના દિવસે ઉપધાન વાચના કરવી કલ્પે ? કે નહિ ?
- ઉ૦ પારણાને દિવસે પણ વાચના કલ્પે છે, એમ જાણેલું છે. ॥ ૩-૭-૨-૨૦૬ ॥ ૫૫૫ ॥
- પ્ર૦ પારણાના દિવસ પછી અનન્તર નિકળવું કલ્પે ? કે નહિ ?
- ઉ૦ નિકળવું કલ્પે નહિ; [આ ઉત્તર સાધુને આશ્રયીને સંભવે છે]
॥ ૩-૭-૩-૨૦૭ ॥ ૫૫૬ ॥
- પ્ર૦ આપણો સંપૂર્ણ પ્રતિક્રમણનો વિધિ કયા મૂલસૂત્રમાં છે ?
- ઉ૦ આવશ્યક ટીકા અને આવશ્યક ચૂર્ણિ વિગેરેમાં કેટલોક વિધિ છે, અને કેટલોક તો સામાચારી વિગેરેમાં છે. ॥ ૩-૭-૪-૨૦૮ ॥ ૫૫૭ ॥
- પ્ર૦ સૂર્ય ગ્રહણની અસન્નગ્રાય ક્યાંથી માંડી ક્યાં સુધી હોય ? તેમજ યોગવાળા સાધુઓને કેટલા પવેણા ન સૂઝે ?
- ઉ૦ જ્યાંથી સૂર્યગ્રહણ થાય, ત્યાંથી માંડી એક અહોરાત્રિ સુધી અસન્નગ્રાય છે, તે મુજબ એક પવેણું અશુદ્ધ અને, એમ જણાય છે. ॥ ૩-૭-૫-૨૦૯ ॥ ૫૫૮ ॥

૨૧૭

પ્ર० સત્તરભેદી પૂજામાં દરેક પૂજાએ થાલીમાં કલશ ઉપાડાય ? કે નહિ ?

ઉ० “ થાલીમાં દરેક પૂજાએ કલશ મૂકવો ” એવો નિયમ જાણ્યો નથી, પણ જો વસ્તુની પૂજા હોય, તે વસ્તુ થાલીમાં મૂકાય છે, તેવી પ્રવૃત્તિ દેખાય છે. ॥ ૩-૭-૬-૨૧૦ ॥ ૫૫૯ ॥

પ્ર० વીશયાનક પૂજામાં ચૌદમી પૂજા ભણાવી રહ્યા પછી; થાળમાં દીવો મૂકી બાકીની પૂજા-ઉભા ઉભા ભણાવવી ? કે દીવાનો અધિકાર નથી ?

ઉ० પંદરમી પૂજાથી થાલીમાં દીવો મૂકવોજ જોઈએ, તેવો નિયમ જાણ્યો નથી ॥ ૩-૭-૭-૨૧૧ ॥ ૫૬૦ ॥

પ્ર० તિર્યચનું લીલું હાડકું પડેલ હોય, તેની અસજ્જાય કેટલા પહોર સુધી હોય ?

ઉ० તિર્યચના લીલા હાડકાની ત્રણ પહોરની પણ ઉપર જ્યાં સુધી લીલું હોય, ત્યાં સુધી અસજ્જાય થાય છે, એમ જાણાય છે. ॥ ૩-૭-૮-૨૧૨ ॥ ૫૬૧ ॥

૮

પણ્ડિતશ્રી જનાનન્દ ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તર.

પ્ર० બ્રાહ્મી: સુંદરી: બાળ બ્રહ્મચારિણી હતી ? કે વિવાહ કર્યો હતો ?

ઉ० બ્રાહ્મી અને સુંદરીનો વિવાહ થયો હતો. ॥ ૩-૮-૧-૨૧૩ ॥ ૫૬૨ ॥

૨૧૮

૯

પણિડતશ્રી કુંવરવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તર.

પ્ર० મોતી સચિત્ત? કે અચિત્ત? અને પૃથ્વીકાયદલ? કે અકાયદલ?

ઉ० મોતી અચિત્ત છે, અને પૃથ્વીકાયદલ રૂપ હોય છે ॥ ૩-૯-
૧-૨૧૪ ॥ ૫૬૩ ॥

૧૦

પણિડતશ્રી ચારિત્રોદય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર० શામ્ભ અને પ્રદ્યુમ્ન સાધુ સાડાઆઠ કોડ સાધુઓ સાથે સિદ્ધાચલ ઉપર સિદ્ધિવર્યા છે, અને તેના નામના બે શિખર ગિરનારજી ઉપર દેખાય છે. તો તે બંનેનું એકપણું થઈ જાય છે, માટે આનો નિર્ણય જણાવવા કૃપા કરશે?

ઉ० સાડા આઠ કરોડ સાથે શામ્ભ: અને પ્રદ્યુમ્ન: સિદ્ધાચલ ઉપર મોક્ષ ગયા છે, જ રૈવતાચલ ઉપર તેના નામના બે શિખર દેખાય છે, તે નામો તો ત્યાં તેમણે જઈ કાઉસ્સગ ધ્યાન વિગેરે કર્યું હોય; તેથીજ પડેલા હોય ॥ ૩-૧૦-
૧-૨૧૫ ॥ ૫૬૪ ॥

પ્ર० જિનાલયમાં ક્ષેત્રપાલની પ્રતિમાને માનવામાં: પૂજવામાં: અને સિંદૂર ચઢાવવામાં: સમકિતને દૂષણ લાગે? કે નહિ?

ઉ० ક્ષેત્રની રક્ષા કરનાર હોવાથી-ક્ષેત્રપાલની મૂર્તિને સિંદૂર:તેલ: ચઢાવવામાં દૂષણ લાગતું નથી, પરંતુ માનતા કરવામાં સમકિતને દૂષણ લાગે છે. ॥ ૩-૧૦-૨-૨૧૬ ॥ ૫૬૫ ॥

૨૧૬

પ્ર૦ કલ્પસૂત્રમાં પંચહત્યુત્તરે હોત્યા આ પાઠમાં વીર ભગવા-
નનો જન્મ ઉત્તરા કાલગુનીમાં કહ્યો, તે કેવી રીતે સંભવે ?
કેમકે-જ નક્ષત્રમાં [ગર્ભમાં] ઉત્પન્ન થાય, તેથી તેરમા નક્ષત્રે
જન્મ થાય છે

ઉ૦ જ નક્ષત્રમાં [ગર્ભમાં] ઉત્પન્ન થાય; તેથી તેરમા નક્ષત્રમાં
જન્મ થાય: એવો નિયમ અણ્યો નથી. ॥ ૩-૧૦-૩-૨૧૭
॥ ૫૬૬ ॥

પ્ર૦ પોસહ પાર્યા પછી સ્ત્રી ભોગવે, તો પોસહને દૂષણ લાગે કે નહિ?

ઉ૦ પોસહને દૂષણ લાગતું નથી, પરંતુ પર્વતિથિની વિરાધના કરે
છે. ॥ ૩-૧૦-૪-૨૧૮ ॥ ૫૬૭ ॥

પ્ર૦ અવજીવ સુધી રાત્રિનું ચોવિહાર પરચ્ચક્રખાણુ કરનારો હોય,
તેને સ્ત્રી ભોગવવામાં તેનો ભંગ થાય કે નહિ ?

ઉ૦ “સ્ત્રી ભોગવવામાં હોઠે ચુંબન કરવામાં આવે, તો ચોવિહારનો
ભંગ થાય છે, અન્યથા થતો નથી.” એમ શ્રાદ્ધવિધિનું વચન
છે. ॥ ૩-૧૦-૫-૨૧૯ ॥ ૫૬૮ ॥

પ્ર૦ પોસહને ઠેકાણે દેશાવકાશિક કર્યું હોય; તો તેનો વિધિ શો ?
તેમજ દેશાવકાશિકમાં પૂજા: સ્નાત્ર: વિગેરે અને સામાયિક:
કરવા કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ દેસાદગાસિઅં ઉવભોગ પરિભોગં પન્ચચસ્વામિ ધત્યા-
દિક દેશાવકાસિક ઉચ્ચરવાનો વિધિ છે, અને જ ધર્મ
અનુષ્ઠાન ચિંતવેલ હોય, તે મુજબ પૂજા: સ્નાત્ર: વિગેરે અને
સામાયિક: કરાય છે, તેમાં કાંઈ એકાંત નથી. ॥ ૩-૧૦-૬-
૨૨૦ ॥ ૫૬૯ ॥

પ્ર૦ જન્મ આ ભરતમાં મેરુની દિશાએ ધ્રુવનો તારો છે, તેમ
મહાવિદેહ અને ઐરાવતક્ષેત્રમાં છે ? કે નહિ ?

૨૨૦

ઉં૦ ભરતની પેઠે અન્ય ક્ષેત્રમાં ધ્રુવો સંભવે છે, પરંતુ તેને જણાવનારા અક્ષરો જોવાનું સાંભરતું નથી. ॥ ૩-૧૦-૭-૨૨૧ ॥ ૫૭૦ ॥

પ્ર૦ ૮૮ ગ્રહોના અને સર્વ તારાઓના મંડલો કેટલા છે ?

ઉં૦ જન્મ-સૂર્ય અને ચંદ્રના મંડલનો વિચાર શાસ્ત્રમાં જોવામાં આવે છે, તેમ-તે સિવાય બીજા ગ્રહોનો જોવામાં આવતો નથી. તેમજ તારાના મંડલો અવસ્થિતજ છે, પણ સૂર્યઃ ચંદ્રઃની પેઠે અનિયમિત નથી. ॥ ૩-૧૦-૮-૨૨૨ ॥ ૫૭૧ ॥

પ્ર૦ હીવાળી વિગેરે પર્વોમાં મુખડી વિગેરે બનાવવામાં મિથ્યાત્વ લાગે ? કે આરંભ થાય ?

ઉં૦ આરંભ લાગે છે, એમ જણેલ છે, પણ મિથ્યાત્વ લાગે, તેમ જણ્યું નથી. ॥ ૩-૧૦-૯-૨૨૩ ॥ ૫૭૨ ॥

પ્ર૦ શ્રાદ્ધ વિધિમાં ચાર આહારના અધિકારમાં કહ્યું કે-“સ્ત્રીના સંભોગમાં ચોવીહાર ભાગતો નથી, બાલ વિગેરેના હોઠ વિગેરેના ચુંબનમાં ભાગે છે, તે પણ દુવિહારમાં કલ્પે છે.” આમાં પ્રથમ સ્થાનમાં મુખનો સંગમ છતાં એ પદ કહ્યું નથી, તો પૃચ્છા કરતાં શ્રાવકોની પાસે મુખના સંગમાં ચોવિહાર તિવિહારનો ભંગ થાય તેમ કહેવું ? કે ભંગ ન થાય તેમ કહેવું ?

ઉં૦ બાલાદીનાં આ પદમાં આદિ શબ્દથી સ્ત્રીના પણ મુખ સંબંધમાં ચોવિહારઃ તિવિહારઃ ભાગે છે, એમ જણાય છે ॥ ૩-૧૦-૧૦-૨૨૪ ॥ ૫૭૩ ॥

પ્ર૦ આઠમી પડિમાના તપમાં પોતે આરંભ કરે નહિ, એમ છે. તો સચિત્ત પુષ્પ વિગેરેથી પ્રભુ પૂજા કરે ? કે નહિ ?

ઉં૦ આઠમી પડિમામાં સચિત્ત કુલો વિગેરેથી પૂજા ન કરે ॥ ૩-૧૦-૧૧-૨૨૫ ॥ ૫૭૪ ॥

૨૨૧

પ્ર૦ નહિ સુદ્ધ કરેલી પદ્મવલીમાં ચિત્રાવાલ ગમ્છીય દેવભદ્ર ઉપાધ્યાય છે, અને શોધેલીમાં ચૈત્રગમ્છીય એમ લખેલ છે, તેનું શું કારણ ?

ઉ૦ મુનિસુંદર સૂરીશ્વરજીની ગુર્વાવલીમાં ચૈત્રગમ્છીયા એમ કહેલ છે, માટે શોધેલીમાં તે શબ્દ જણાવ્યો, પણ કાંઈ ઠેકાણે ચિત્રાવાલગમ્છીયા એમ પણ દેખાય છે, પરંતુ તે શબ્દ તો ચૈત્રગમ્છનું ખીજું નામ હોય, એમ સંભવે છે.
॥ ૩-૧૦-૧૨-૨૨૬ ॥ ૫૭૫ ॥

પ્ર૦ અઠ્ઠાઈજેસુમાં અઞ્જુયાયાર પાઠ બોલવો કે અઞ્જુયાયાર બોલવો ?

ઉ૦ અઞ્જુયાયાર એ પાઠનું આર્ષપણું હોવાથી તાતપાદ શ્રી વિજયહીર સૂરીશ્વરજીએ બોલવો કહ્યો છે, માટે તેજ બોલવો.
॥ ૩-૧૦-૧૩-૨૨૭ ॥ ૫૭૬ ॥

પ્ર૦ સ્થૂલભદ્ર સ્વામિ સાધુપણામાં વેશ્યાને ઘેર રહ્યા, તે વાત સિદ્ધાન્તમાં છે ? કે નથી ? જો સિદ્ધાન્તમાં કહેલ હોય, તો તે સિદ્ધાન્તનું નામ જણાવશો ?

ઉ૦ નંદિસૂત્રમાં પારિણામિકી બુદ્ધિમાં સ્થૂલભદ્રઃ અને કાર્મિકીબુદ્ધિમાં તો વેશ્યાઃ અને સારથિઃ ઉદાહરણ તરીકે કહ્યા છે. આ અર્થના પ્રતિપાદનમાં સ્થૂલભદ્ર સ્વામિનું સાધુપણામાં પણ વેશ્યાના ઘરમાં અવસ્થાન કહેલ છે. ॥ ૩-૧૦-૧૪-૨૨૮ ॥ ૫૭૭ ॥

પ્ર૦ હૈમ નેમિચરિત્રમાં કૃષ્ણ જરાસંઘના યુદ્ધના આધિકારમાં જરાને દૂર કરનાર શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો આધિકાર કેમ કહ્યો નથી ? અને તે અધિકાર શાસ્ત્રીય છે ? કે નહિ ?

૨૨૨

ઉં તે અધિકાર તીર્થકલ્પ વિગેરેમાં છે, માટે શાસ્ત્રીય જ છે.

॥ ૩-૧૦-૧૫-૨૨૬ ॥ ૫૭૮ ॥

પ્ર૦ નેમિનાથ ચરિત્રમાં કહ્યું કે “કૃષ્ણવાસુદેવે સર્વ સાધુઓને દ્વાદશાવર્ત વંદન કર્યું, પણ “અઢાર હજાર સાધુને” એમ કહ્યું નથી. માટે તે ઉક્તિ લોકિક છે? કે શાસ્ત્રીય છે? જો શાસ્ત્રની કહો તો કેવી રીતે ઘટે છે? કેમકે-પચદ્વિયાષં ચ તદ્વ્યં તુ, તે વંદન પદસ્થાને હોય-સર્વે તો પદસ્થો હોય નહિ, જો સર્વે પદસ્થો હોય, તો તેઓ કયા પદમાં રહેલા સમજવા?

ઉં જમ નેમિચરિત્રમાં કહ્યું, તેમ આવશ્યક ટીકા વિગેરેમાં “સર્વને” કહેલ છે. સર્વ શબ્દે કરી અઢાર હજારની સંખ્યા આવી જાય છે, માટે આમાં શંકા કરવી રહેતી નથી. વળી સર્વેષાં પદ વિવક્ષિત સર્વ વાચી છે, તેથી પદસ્થાને જ વંદન આપ્યાનું સંભવે છે, અને પદસ્થોમાં પણ જોયો ગુરુઓની નજીકમાં હોય તેઓ કેવી રીતે વંદન કરાવે? આ પ્રકારના વિચારથી બધું બંધ બેસતું જ થઈ જાય છે. ॥ ૩-૧૦-૧૬-૨૩૦ ॥ ૫૭૯ ॥

પ્ર૦ કલ્પસૂત્રમાં નેમિનાથ ભગવાનને ૪૦ હજાર સાર્ધીઓનો પરીવાર કહ્યો, નેમિચરિત્રમાં તો “કનકવતી રોહિણી-અને દેવકી વિના તમામ સ્ત્રીઓએ પણ ભગવાન પાસે દીક્ષા લીધી.” વસુદેવ હોંડમાં પણ “૭૨ હજાર વસુદેવની સ્ત્રીઓ ભગવાન પાસે દીક્ષા લઈ મોક્ષમાં ગઈ. કૃષ્ણ વિગેરેની હજારો સ્ત્રીઓએ શ્રીનેમિનાથભગવત પાસે દીક્ષા લીધી છે. આ બધી સંખ્યા ગણતાં ૪૦ હજાર સંખ્યા કેવી રીતે ઘટે? તેમજ સર્વ તીર્થકરોની સાધુ: સાર્ધી આવક: શ્રાવિકા:ની સંખ્યા કલ્પસૂત્રમાં કહી છે, તેમાં સંદેહ આવી પડે છે.

૨૨૩

ઉં. તીર્થ કર મહારાજ પાસે જ્યો સમકિત પામી. દેશવિરતિઃ સર્વ વિરતિઃ વિગેરે પામ્યા હોય, તેઓનેજ તીર્થ કરના પરિવારમાં ગણવા. બીજા ગણાતા નથી. માટે શંકાને સ્થાન રહેતું નથી ॥ ૩-૧૦-૧૭-૨૩૧ ॥ ૫૮૦ ॥

૧૧

પણિડતશ્રી કીર્તિવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર. કેટલાક જીવો ઇલિકાગતિએ ભવાન્તરમાં જાય છે, અને કેટલાક દડાની ગતિએ જાય છે, તેનું કારણ શું ?

ઉં. જ્યો દેશથી મારણાંતિક સમુદ્ધાતમાં મરે છે; તેઓ ઉપજવાને સ્થાને ઈયગની ગતિએ પહોંચે છે. [કમકે-તેમાંજ કેટલાક પ્રદેશો ઉત્પત્તિ સ્થાને પ્રથમ પહોંચેલા હોય છે. માટે તે દેશ સમુદ્ધાતવાળા કહેવાય છે.] અને જ્યારે સર્વથી મારણાંતિક સમુદ્ધાત કરી [પાછો વળીને મરી] ઉપજવાને સ્થાને જાય છે, ત્યારે દડાની ગતિની જમ [સર્વ પ્રદેશોથી] જાય છે; માટે સર્વ સમુદ્ધાતવાળા બને છે એમ ભગવતીસૂત્રમાં કહેલું છે. [શં. ૧૭-૩૬.] ॥ ૩-૧૧-૧-૨૩૨ ॥ ૫૮૧ ॥

પ્ર. બે સજ્જાય પઠાવીને ગુરુ પાસે બંન્નેય કાલનું અનુષ્ઠાન કરી, બે પાટલી કરી લઇ, વૈરાત્રિકકાલ પડિક્રમ્યો હોય, તેને સ્થંડિલ વિગેરે માટે બહાર જવું હોય, અને પહેલો પહોર પૂરો થયો હોય, તો બાકીની ક્રિયા સાંજ કરવી કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉં. પ્રભાતમાં સર્વ ક્રિયા કરી લેવાની અશક્તિ હોય, તો બે સજ્જાય પઠાવીને બે કાલની ક્રિયા કરે, અને તે વાર પછી એક પાટલી કરીને એક સજ્જાય પઠવે, તે પછી બીજું કાલમાંડલુ કરીને વૈરાત્રિકકાલ પડિક્રમે, પછીથી બાકી રહેલું

૨૨૪

અનુષ્ઠાન સાંજે કરવું કલ્પે છે, અન્યથા નહિ. એમ યોગવિધિમાં કહેલ છે ॥ ૩-૧૧-૨-૨૩૩ ॥ ૫૮૨ ॥

પ્ર૦ યોગશાસ્ત્રના ત્રીજા પ્રકાશનો ટીકામાં શુભિ: પુષ્પામિષ્-સ્તોત્રૈઃ૦ આ શ્લોકના વ્યાખ્યાનમાં પહેલાં પાણીના ડોગળા વિગેરે કરી પછી પૂજા કરીને પછી પરચક્ષ્ણાણુ લહેવું કહેલ છે, તે શી રીતે ?

ઉ૦ યોગશાસ્ત્રમાં પવિત્ર થવાનો પ્રકાર-લોકમાં પ્રસિદ્ધ છે, તેનો અનુવાદ કર્યો છે. પરંતુ એ વિધેયપણે બતાવેલ નથી માટે પરચક્ષ્ણાણુ વાળાને પાણીના ડોગળા કર્યા સિવાય દેવપૂજા કરવી કલ્પે છે. તેથી કોઈ વિરોધ ઉભો થતો નથી ॥ ૩-૧૧-૩-૨૩૪ ॥ ૫૮૩ ॥

પ્ર૦ સામાઙ્ગ્યપુત્ર મિચ્છામિ ઠામિકાઉસ્સગમિચ્છાઈં ।
સુત્તં મગિયપલંબિઅમુઅકુપ્પર ઘરિઅ પરિહરણઓ ॥૧॥
બૃહત્ પ્રતિક્રમણ હેતુગર્ભની આ ગાથાને આશ્રયીને કોઈક મતવાદીઓ પુછે છે, કે “તમે કેડે દોરો બાંધો છો. તે કયા શાસ્ત્રમાં કહેલ છે ?”

ઉ૦ આવશ્યક ટીકા અને ધર્મરત્ન પ્રકરણ ટીકા વિગેરેમાં “આર્યરક્ષિત સૂરીશ્વરજીએ પોતાના પિતાને કેડે દોરો બંધાવ્યો છે,” એમ કહ્યું છે, માટે તે આચરણાએ હમણાં પણ બંધાય છે, એમ વૃદ્ધવાદ છે ॥૩-૧૧-૪-૨૩૫॥૫૮૪॥

પ્ર૦ ઉવવાદમાં કોણિકના વર્ણનમાં માઝવિઝ સુજાણ એ સૂત્રની ટીકામાં કોણિકને માતા પિતાના વિનીતપણાએ કરી સુપુત્ર કહ્યો છે, તે કેમ થયે ?

ઉ૦ કોણિક: માતા પિતાના સારા વિનયવાળો હતો, પણ તેણે વયમાં શ્રેણિક મહારાજ તરફ વિરૂપ આચરણ કરેલું, તે નિયાણાના વશથીજ કરેલું હતું. નહિંતર, તો પિતાના મરણના

૨૨૫

શોકથી રાજગૃહી છોડી દઇને અંધારામાં શું કરવા વસે ?
માટે સુપ્રમપથું ધટે છે. ॥ ૩-૧૧-૫-૨૩૬ ॥ ૫૮૫ ॥

પ્ર૦ દઢ્વે સ્ત્રીરદુમાઈ જિણભવણાહસુ હોઈ ત્વિત્તમિ ।
પુણતિહિપમિહ કાલે હત્યુવઓગા ઉ ભાવેણ ॥ ૧ ॥

આ જીત કદપની છેલ્લી ગાથાના ચોથા પાદનો અર્થ શો છે ?

ઉ૦ આ ગાથાના ત્રણ પાદ બરાબર છે, પણ ચોથું પાદ ‘સુહો-
વઓગાઈ ભાવે ઉ આયું છે: માટે તે ચોથા પાદ અનુસારે
અર્થ સુગમજ છે:—“ દ્રવ્યથી: સ્ત્રીરવૃક્ષો વિગેરે-ક્ષેત્રથી: જિન
ભુવન વિગેરે-કાલથી: પૂર્ણ તિથિ વિગેરે-અને ભાવથી:—
શુભ ઉપયોગ વિગેરે શુદ્ધિ: દીક્ષા વિગેરેમાં ભેવી: ॥ ૩-૧૧
-૬-૨૩૭ ॥ ૫૮૬ ॥

પ્ર૦ આસોભાસના અસજ્જાયના દિવસોમાં જ સિદ્ધાન્તની પાંચ
ગાથા ભણી શકતો હોય, તેને તે ગાથાઓ ભણવી કદપે ?
કે નહિ ?

ઉ૦ અસજ્જાયના દિવસોમાં સિદ્ધાન્તની એકાદિ ગાથા પણ ગોખવી
કદપે નહિ ॥ ૩-૧૧-૭-૨૩૮ ॥ ૫૮૭ ॥

પ્ર૦ આવશ્યક જુહત્ ટીકા અને સૂચકાંગસૂત્ર ટીકામાં
કાલે પ્રસુપ્તસ્ય જનાર્દનસ્ય મેઘાન્ધકારાસુ ચ શર્વરીષુ ।
મિથ્યા ન માષામિ વિશાલનેત્રે તે પ્રત્યયા યે પ્રથમાક્ષરેષુ
॥ ૧ ॥ આ શ્લોકના ત્રણ પાદના પ્રથમ અક્ષરોએ કરી
કામેમિ એ ક્રિયાપદ છે, તે કેવી રીતે સિદ્ધ થાય ?

ઉ૦ તે કાવ્યમાં કામેમિ એ ક્રિયાપદ પ્રાકૃત ભાષાએ સિદ્ધ થાય
છે. ॥ ૩-૧૧-૮-૨૩૯ ॥ ૫૮૮ ॥

૨૨૬

પ્ર૦ શ્રી વિજયદાન સૂરીશ્વરજીએ બનાવેલ સાત બોલમાં ઉત્કટ ઉત્સૂત્ર ભાષિનું ધર્મકૃત્ય અનુમોદવા લાયક નથી. એમ કહ્યું છે, તેમાં ઉત્કટ ઉત્સૂત્ર ભાષિ એ શબ્દેકરી અહીં શું કહેવાય છે ?

ઉ૦ ઉત્કટ અને અનુત્કટ શબ્દના અર્થ બાબતમાં કચપચપણું દૂર કરવા માટેજ બાર બોલમાં બીજો બોલ લખેલો છે, માટે તે મુજબ સર્વ બળવું ॥ ૩-૧૧-૯-૨૪૦ ॥ ૫૮૯ ॥

પ્ર૦ પોસહ પાર્યો હોય, અને સામાયિક પારવા માટે મુહપત્તિ પડિલેહવાઈ રહી હોય, તે વખતે પંચેન્દ્રિયની આડ પડે, તો પોસહ પારવાની ક્રિયા ફરી કરવી ? કે નહિ

ઉ૦ પોસહ પારવાની ક્રિયા ફરી કરી પોસહ પારવો જોઈયે ॥ ૩-૧૧-૧૦-૨૪૧ ॥ ૫૯૦ ॥

પ્ર૦ જંતેહિ પીલિઓ ઈત્યાદિ ગાથાની ઉપદેશ માલાની ટીકામાં કહ્યું કે, “સ્કંદકુમાર પાંચસોના પરિવારવાળો સંસારથી નિકલ્યો.” અને ઋષિમંડલમાંતો ણૂજે પંચસયા એટલે ૪૯૯ કલ્પ છે, તો તે કેવી રીતે છે ?

ઉ૦ ઉપદેશમાલા ટીકામાં દીક્ષાના અધિકારમાં પાંચસોનો પરિવાર કહેલો છે, અને ઋષિમંડલમાં તો મોક્ષના અધિકારમાં ૪૯૯ કલ્પ છે. માટે કાંઈ વિરોધ નથી ॥ ૩-૧૧-૧૧-૨૪૨ ॥ ૫૯૧ ॥

પ્ર૦ જ્ઞાતા ધર્મ કથાના પ્રથમ અધ્યયનમાં શ્રેણિક રાજની ધારણીદેવીને એકજ પુત્ર મેઘકુમાર કલ્પો છે, અને અનુત્તરોવવાઈ સૂત્રમાં તો જલિકુમાર વિગેરે સાત પુત્રો કલ્પો છે, તો તે શી રીતે થતે ?

ઉ૦ શ્રેણિક રાજની સાત પુત્રવાળી તે ધારણી રાણી બીજી

૨૨૭

હોવી જોઈએ, અથવા તે એકજ ધારણી દેવીને જલિકુમાર વિગેરે સાત પુત્રો મેઘકુમારની દીક્ષા થયા બાદ જન્મ્યા હોય, એમ સંભવે છે ॥ ૩-૧૧-૧૨-૨૪૩ ॥ ૫૬૨ ॥

પ્ર૦ ઉમ્મુક્કભૂસંગંગો-

શરીરના ભૂષણો મૂકી દીધેલ-

ઇત્યાદિ પાઠ મુજબ પોસહમાં શ્રાવકોને આભૂષણો છોડી દેવાનું બતાવ્યું છે, હમણાં તો આભૂષણો રાખે છે. તે કેવી રીતે થટે ?

ઉ૦ ઉત્સર્ગ માર્ગે કરી જે સર્વથી પોષધ અંગીકાર કરે, તો આભૂષણો છોડીજ દેવા યુક્ત છે, કેમકે શોભા:લોભ: વિગેરે દોષોનું કારણ બને નહિ, સામાયિકમાં તે બંન્નેનો નિષેધ છે; જે દેશથી પોસહ કરે, તો આભૂષણો પણ હોય છે. ॥ ૩-૧૧-૧૩-૨૪૪ ॥ ૫૬૩ ॥

પ્ર૦ લંબુત્તરદોષ શ્રાવકોને લાગે ? કે નહિ ?

ઉ૦ શ્રાવકોને કાઉત્સગના ૧૯ દોષોમાં લંબુત્તર દોષનો નિષેધ કરેલો નથી. તો પણ અવિચ્છિન્ન પરંપરાથી અને ઉચિતપણાથી લંબુત્તરદોષનું નિવારણ દેખાતું નથી ॥ ૩-૧૧-૧૪-૨૪૫ ॥ ૫૬૪ ॥

પ્ર૦ પ્રતિષ્ઠાના અધિકારમાં સાધુઓએ વાસક્ષેપ નાંખવો. એવો પાઠ કયા ગ્રંથમાં છે ? જે હોય તો પ્રતિષ્ઠાની પેઠે દરરોજ વાસક્ષેપ પૂજા સાધુઓ કેમ કરતા નથી ?

ઉ૦ ખીસ્તાલીસ આગમોમાંથી આવશ્યક બૃહત્ત્ર ટીકામાં ગણુધર પદ્મની પ્રતિષ્ઠાના અધિકારમાં સાધુઓને વાસક્ષેપ નાંખવાના અક્ષરો બતાવ્યા છે. દરેક દિવસે વાસક્ષેપની પૂજા સાધુઓને કરવાના અક્ષરો કોઇપણ ઠેકાણે બતાવ્યા નથી.

૨૨૮

માટે તેનું વિધાન ક્યાંથી હોય ? ॥ ૩-૧૧-૧૫-૨૪૬ ॥ ૫૬૫ ॥

પ્ર૦ ક્રિયાવાદિ અને અક્રિયાવાદી મિથ્યાદૃષ્ટિઓને સકામ નિર્જરા હોય ? કે નહિ ? જો હોય ? તો ગ્રંથનો પાઠ બતાવવા કૃપા કરશો.

ઉ૦ તેઓને સકામ નિર્જરા પણ હોય છે, એમ લાગે છે: કેમકે— અકામ નિર્જરાવાળાનો ઉત્કૃષ્ટથી વ્યંતર દેવોમાં ઉપપાત કહેલ છે. અને ચરકપરિવ્રાજકોનો બ્રહ્મ દેવલોક સુધી કહેલ છે. એમ ઉવવાઇ સૂત્રમાં કહ્યું છે. તે અનુસારે સકામ નિર્જરા હોય. એ તત્ત્વ છે. ॥ ૩-૧૧-૧૬-૨૪૭ ॥ ૫૬૬ ॥

પ્ર૦ સામાયિકમાં રહેલ શ્રાવકને પાર્યા સિવાય લાગલાગટ કેટલા સામાયિક કરવા કલ્પે ?

ઉ૦ આટલા સામાયિક લાગલાગટ કરાય, એવા અક્ષરે શાસ્ત્રમાં જોયાનું સાંભરતું નથી. જો મન ઠેકાણે હોય તો, ઈચ્છા મુજબ સામાયિકો કરે. પણ બીજા આદિ સામાયિકમાં સંજ્ઞા-યના આદેશનું માંગવું સંભવતું નથી: એમ વૃદ્ધોનું કથન છે. પરંતુ એક સામાયિક પછી બીજું કરતાં શરીર ચિંતા વિગેરેનો ઉપયોગ કરીનેજ ઉચ્ચરવું. ॥ ૩-૧૧-૧૭-૨૪૮ ॥ ૫૬૭ ॥ (અત્યારે ત્રણ લાગલાગટ કરવાની પ્રથા છે.)

પ્ર૦ તસ્મિન્ અઙ્ગગસ્સ નત્તુણ્ણ હોત્થા રૂદ્ધે કંતે-રાયપસેણીના આ પાઠમાં પ્રદેશી રાજાને આર્યના પુત્રનો પુત્ર કહેલ છે, અને શ્રાદ્ધ વિધિ ટીકામાં આર્યકનો પુત્રકેમ કહેલ છે ?

ઉ૦ પુત્રનો પુત્ર પણ અત્યન્તવાહલો હોવાથી લોકોએ પુત્રપણે કહેવાય. તેથી, પ્રદેશી રાજામાં પણ નપ્ત શબ્દનો પુત્રપણે વ્યવહાર કરેલો સંભવે છે. ॥ ૩-૧૧-૧૮-૨૪૯ ॥ ૫૬૮ ॥

પ્ર૦ શલાકાપુરુષો ગૃહસ્થપણમાં માંસ ભોજન કરે ? કે નહિ ?

૨૨૯

ઉં તીર્થંકરોને સર્વથા માંસાહાર હોયજ નહિ, બીજાઓને પણ પ્રાયે કરી હોતો નથી. એમ જણાય છે. ॥ ૩-૧૧-૧૯-૨૫૦ ॥ ૫૯૬ ॥

પ્ર૦ “પિણ મોટા અવગુણ સાંમલો, જિમ નિશિભોજન કરતાં ટલો ।

जीव हणइ जे भव छन्नवइं, तेह पाप एकसरसो सबि”
ઈસાદિક રાત્રિભોજનની ચૌપદીમાં બહુ કહ્યું છે, તે શું માન્ય છે ? કે અમાન્ય ?

ઉં કેવલિ ભંગવતે નિષેધેલ હોવાથી, અને અનેક જીવના ધાતનું કારણ હોવાથી, રાત્રિભોજન વર્જિતજ છે: પણ ચૌપદીમાં કહ્યું છે, તે દૈાકિક છે, તે પણ રાત્રિભોજનના અનર્થને સૂચવનાર હોવાથી, કથંચિત્ માન્યજ છે. ॥ ૩-૧૧-૨૦-૨૫૧ ॥ ૬૦૦ ॥

પ્ર૦ શ્રીવિમલનાથના પ્રપૌત્ર શ્રીધર્મધોષ સ્થાવર પાસે દીક્ષા લઈ મહાબલકુમાર પાંચમા દેવલોકમાં જઈ, દશ સાગરે-પમનું આયુષ પાળીને ચવી, અને મનુષ્ય થઈ, શ્રી વીરભગવંત પાસે દીક્ષા લઈ સિદ્ધ થયેલ છે. એમ ભગવતી શતક અગીઆરમા ૧૧ માં ઉદ્દેસામાં કહ્યું છે. જો તેમ થાય, તો કલ્પસૂત્ર વિગેરેમાં શ્રી વિમલનાથ અને વીરભગવંતનું મોટું અંતર દેખાય છે, તે કેવી રીતે ઘટે ?

ઉં ભગવતી ટીકામાં બીજા વ્યાખ્યાનમાં “પ્રપૌત્રના શિષ્ય સંતાનમાં દીક્ષા લીધી, એમ કહેલ છે. તેથી કલ્પસૂત્રમાં કહેલ કાળને આશ્રયી કાંઈ પણ વિરુદ્ધ થતું નથી ॥ ૩-૧૧-૨૧-૨૫૨ ॥ ૬૦૧ ॥

પ્ર૦ નનદી ટીકામાં લિત્તોગાહન૦ આ ગાથાના વિચારમાં બુદ્ધધારે-બુદ્ધ દ્વારમાં સર્વ થોડા સ્વયંબુદ્ધ સિદ્ધ છે, તેઓ-

૨૩૦

ના કરતાં પણ પ્રત્યેકબુદ્ધસિદ્ધે સંખ્યાતગુણ છે, તેઓથી પણ બુદ્ધિ ઓધિતસિદ્ધે સંખ્યાતગુણ કહેલા છે. તે કેમ થતે?

કેમકે— બુદ્ધિ ઓધિતોને કેવલ શ્રાવકો પાસે વ્યાખ્યાનનો નિષેધ દશવૈકાલિક ટીકા વિગેરેમાં કહેલ છે.

ઉ૦ બુદ્ધિ શબ્દે કરી તીર્થ કરીઓ અને સામાન્ય સાધ્વીઓ કહેવાય છે, તેમાં તીર્થકરીના ઉપદેશમાં તો વિચાર કરવાનો નથી જ. અને સામાન્ય સાધ્વીઓને તો જોકે કેવલ શ્રાવકો પાસે ઉપદેશનો નિષેધ છે, તોપણ શ્રાવિકા ભિશ્રિત શ્રાવકોને : અને કારણે—એકલા શ્રાવકોને: ઉપદેશનો સંભવ પણ છે. માટે કોઈ અથડતી વાત નથી. ॥ ૩-૧૧-૨૨-૨૫૩ ॥ ૬૦૨ ॥

પ્ર૦ કાઝગ સામઙ્યં ઇરિઅં પઢિક્કમિય ગમણમાલોઅ ।
વંદિત્તુ સૂરિમાઈ સજ્જાયાવસ્સયં કુળઈ ॥ ૧ ॥

આ શ્રાદ્ધદિનકૃત્યની ૧૩૧મી ગાથાનો અર્થ શો છે?

ઉ૦ આ ગાથાનો અર્થ ટીકામાં સુપ્રસિદ્ધજ છે, પરંતુ સૂત્રના પાઠ માત્રથી સામાયિક પછી ઈરિયાપ્રતિક્રમણનો પ્રતિભાસ થાય છે, તેમાં સવિસ્તર આવશ્યક ચૂર્ણીના અક્ષરો અનુસરવા: જથી સંશય દૂર થઈ જશે. કેમકે—આવા પાઠોનું મૂળ ચૂર્ણી છે. એમ જણાય છે ॥ ૩-૧૧-૨૩-૨૫૪ ॥ ૬૦૩ ॥

પ્ર૦ સૂયડાંગ સૂત્ર પ્રથમ શ્રુતસ્કંધના ચોથા અધ્યયનની ટીકામાં નારકીઓને છિન્નતાલુશિરોમેઢ્ઢા આવું વિશેષણ લગાડેલ છે, તો નારકીઓ તો નપુંસક છે, તેઓને પુરુષ ચિન્હ ક્યાંથી હોય ? કે જ પરમાધર્મિકો છેદે ?

ઉ૦ નારકીઓ નપુંસક વેદી છે, તો પણ પુરુષ ચિન્હનું હોવું વિરુદ્ધ નથી: કેમકે—પુષ્પમાલા ટીકા વિગેરેમાં નપુંસકના લક્ષણોમાં કંઈ કે—મહિલા સહાવો સરવણ મેઓ મિદં

મહંતં મડયા ય વાળી-મહિલા સ્વભાવઃ સ્વરઃ અને વર્ણુઃનો લેહઃ મોહું પુરુષ ચિન્હઃ અને મૃદુવાણી. ઈત્યાદિક નપુંસકના લક્ષણો છે. ॥ ૩-૧૧-૨૪-૨૫૫ ॥ ૬૦૪ ॥

- પ્ર૦ હૈમપદ્મચરિત્રમાં “ રામકેવલિના વચનથી ચોથીનરકમાં રહેલા રાવણ અને શંખુક સાથે યુદ્ધ કરતો, અને પરમાધામિએ પીડેલા એવા લક્ષ્મણને દેખી, સીતાઈન્દ્રઃ ત્યાં જઈ, કાંઈક દુઃખને નિવારવા લાગ્યો.” એમ કહેલ છે. તેમાં ચોથી નરકમાં સીતાઈન્દ્રનું જવું; અને પરમાધામિની પીડાઃ કેવી રીતે થટે ? કેમકે-

સહસારંતિય દેવા નારયનેહેણ જંતિ તદ્વચ્ચુવં ।

તસુ પરમાહમ્મિઅ કયાચિં

“સહસારદેવલોક સુધીના દેવો સ્નેહે કરી ત્રીજી પૃથ્વી સુધી નારકમાં જાય છે. તણ નરક પૃથ્વીમાં પરમાધામીએ કરેલી પીડા હોય. આ પ્રકારે પંચસંગ્રહ અને સંગ્રહણીના વચનો છે.

- ઉ૦ તિસુ પરમાહમ્મિઅ કયાચિં સંગ્રહણીનું આ વચન તે પ્રાચિક છે. માટે ચોથી નરક પૃથ્વીમાં રાવણ વિગેરેને પરમાધામિની કરેલી વેદના સંભવે છે, તેથી વિરોધ નથી અને પંચસંગ્રહનો સહસારંતિય પાઠ બાબત જણવું કે-અહીં પંચસંગ્રહનું પુસ્તક હાથમાં આવ્યું નથી, માટે ઉત્તર લખાએલ નથી. જ્યારે તે હાથ આવશે, ત્યારે જણાવીશું ॥ ૩-૧૧-૨૫-૨૫૬ ॥ ૬૦૫ ॥

- પ્ર૦ દ્રવ્યલિંગિના દ્રવ્યથી બનેલ ચૈત્ય, અવિધિ ચૈત્ય છે. એમ આગમ વચન છે. પણ પુસ્તકાદિ ક્ષેત્રોમાં તે દ્રવ્યનું વાપરવું યુક્ત છે ? કે અયુક્ત છે ? જો યુક્ત છે, તો ચૈત્યમાં કેમ

૨૩૨

અયુક્ત છે ? અને તેણે અર્પણ કરેલું પુસ્તક સુસાધુઓ કેમ ગ્રહણ કરે છે ? તેમજ કેટલાક ચિરંતન આચાર્યોએ શિથિલ માર્ગ દૂર કરીને પોતાની પાસે રહેલ મોતીઓને પાપાણથી વાટી કેમ નાંખ્યા ? જો તે દ્રવ્ય પુસ્તકાદિમાં કદપતું હોત, તો શું કરવા મોતીઓને વાટી નાંખી ફેંકી દે ?

ઉ૦ ચૈત્યને આશ્રયીને વિધિઃ અવિધિઃ નો વિચાર શાસ્ત્રમાં બતાવેલ છે, પણ પુસ્તક આશ્રીયને બતાવેલ નથી. માટે તે બંન્નેય ક્ષેત્રોનું સરખાપણું નથી. તેથીજ પરંપરાએ પણ તેનું પુસ્તક ગ્રહણ કરાતું આવ્યું છે. આમાં કાંઈ પણ અયુક્ત નથી. અને જ કેટલાક ચિરંતન આચાર્યોએ સુવિહિત માર્ગ સ્વીકારતી વખતે મોતીનો ચૂરો કરી ફેંકી દીધા છે, તે ઉચ્ચૈરાગ્ય-પણાથી ફેંકી દીધા છે, માટે કાંઈપણ ગેરવ્યાજબીપણું નથી.
॥ ૩-૧૧-૨૬-૨૫૭ ॥ ૬૦૬ ॥

પ્ર૦ ઋષભદેવ સ્વામિ સાથે ચાર હજાર રાજાઓએ દીક્ષા લીધી, તેઓને સામાયિકનો ઉચ્ચાર કાણે કરાવ્યો ?

ઉ૦ તે ચાર હજારે ચે પ્રભુ પેટે દીક્ષા લીધી. એમ ઋષભદેવ ચસ્ત્રિ વિગેરેમાં છે. ॥ ૩-૧૧-૨૭-૨૫૮ ॥ ૬૦૭ ॥

પ્ર૦ વંદારુવૃત્તિમાં સિદ્ધેમો ! પયઓઽ આ છંદના વ્યાખ્યા-નમાં “ ત્રિકોટિ પરિશુદ્ધપણાએ પ્રસિદ્ધ ” આમાં ત્રિકોટિ શબ્દનો શો અર્થ ?

ઉ૦ સૂત્રઃ અર્થઃ અને તદુભયઃ રૂપ ત્રિકોટિઃ અથવા કષઃ છેદઃ અને તાપઃ લક્ષણ પરિક્ષાઃ તે ત્રિકોટી સંભવે છે ॥ ૩-૧૧-૨૮-૨૫૯ ॥ ૬૦૮ ॥

પ્ર૦ વંદનક નિયુક્તિમાં દેવિદરાય ઇત્યાદિક ગાથામાં ગિહવહ

૨૩૩

સાગારિ આ બે શબ્દોનો નાની ટીકામાં અર્થ કર્યો નથી; તો બૃહત્ ટીકામાં અર્થ કર્યો છે ? કે નહિ ?

ઉં બૃહત્વૃત્તિમાં અર્થ કરેલ નથી, પણ ભગવતી સૂત્રના સોલભા શતકના બીજા ઉદ્દેશાની ટીકામાં ગૃહપતિનો અર્થ માંડલિક સજ્જ: અને સાગારિક શબ્દનો સામાન્ય ગ્રહસ્થ: અર્થ કરેલો છે. ॥ ૩-૧૧-૨૯-૨૬૦ ॥ ૬૦૯ ॥

પ્રં કિરણાવલીમાં દશભા સ્વપ્નના અધિકારમાં વિષુદ્ધિ અલંકિતો એવો પાઠ છે. આવશ્યક ટીકામાં તો જુદો છે: કિરણાવલીમાં તે પાઠ ક્યાંથી લખ્યો હશે ? તે જણાવવા કૃપા કરશેજી.

ઉં આવશ્યક બહુવૃત્તિમાં પડમસરો વિઝયપંકતો આ પ્રકારે છે, તેનો અર્થ વિષુદ્ધપંકજં એટલે ખીલેલા કમળવાળું પદ્મ સરોવર છે. તેમજ કિરણાવલિમાં જે પાઠ છે; તે કદપ-ચૂર્ણિથી અથવા કોઈક અંતર્વાચ્યથી લખેલો હશે, એમ સંભવે છે. ॥ ૩-૧૧-૩૦-૨૬૧ ॥ ૬૧૦ ॥

૧૨

પણિડતશ્રી ઘનહર્ષગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્રં સૌધર્મદેવની પદવીની અપેક્ષાએ ઇશાન દેવની પદવી અધિક છે, તેમ ભવનપતિ: જ્યોતિષ: અને વ્યંતરોમાં: માંહોમાંહે કઈ પદવી ન્યૂન: અને કય અધિક: છે ?

ઉં વ્યંતર: જ્યોતિષ: અને ભવનપતિએાને ઉત્તરોત્તર બહુલપણથી મહર્દ્ધિક પાણું છે. માટે પદવીની અધિકતા પણ તેમજ છે ॥ ૩-૧૨-૧-૨૬૨ ॥ ૬૧૧ ॥

પ્રં ગંગાનદીનું પાણી લવણ સમુદ્રમાં પડે છે, તેમ

૨૩૪

માનુષોત્તર પર્વત સન્મુખ જતી નદીઓનું જલ ક્યાં પડે છે ?

ઉ૦ માનુષોત્તર સન્મુખ જતી નદીઓનું પાણી પુષ્કરવર સમુદ્રમાં વસામો લે છે. એમ ઠાણાંગ વિગેરેની ટીકામાં ખતાવ્યું છે ॥ ૩-૧૨-૨-૨૬૩ ॥ ૬૧૨ ॥

પ્ર૦ અષ્ટોત્તરી સ્નાત્ર લણાવતી વખતે જઘન્યથી અને ઉત્કૃષ્ઠથી કેટલા શ્રાવકો પવિત્ર થઈ હોવા રહી શકે ?

ઉ૦ જઘન્યથી આઠઃ અને ઉત્કૃષ્ઠથી ઇચ્છા મુજબ ॥ ૩-૧૨-૩-૨૬૪ ॥ ૬૧૩ ॥

પ્ર૦ જિનાલય વિગેરેમાં અષ્ટોત્તરી સ્નાત્ર લણાતું હોય, ત્યારે શ્રાવિકાઓ જોવાઃ ગાવાઃ અને દર્શનઃ માટે આવે ? કે નહિ ?

ઉ૦ ગાવા વિગેરે માટે શ્રાવિકાઓ આવે છે, કેમકે-અષ્ટોત્તરી વિધિમાં તેમ લખેલ છે. ॥ ૩-૧૨-૪-૨૬૫ ॥ ૬૧૪ ॥

પ્ર૦ કોઈ શ્રાવકને બાર વ્રત સંબંધી ચૌપદી વિગેરે જોડકળા કરીને આપી હોય, તેની અંદર પ્રથમવ્રતવિગેરે અધિકારવિશેષમાં ઉપધિ મુહુપત્તિ પડિલેલા બાદસજ્જાય કરાતી વખતે કોઈને પણ બોલવાને કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ પડિલેહણ-સ્વાધ્યાયઃ સમયે પાંચ ગાથા વિગેરે બોલવાને કલ્પે છે. ॥ ૩-૧૨-૫-૨૬૬ ॥ ૬૧૫ ॥

પ્ર૦ ચંપા વિગેરેના કુલથી વાસિત કરેલું પાણી સકલ લીલાતરીના પરચક્ષ્માણવાળા શ્રાવકને પીવું કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ પરચક્ષ્માણવાળાને તે પાણી પીવું કલ્પે છે. ॥ ૩-૧૨-૬-૨૬૭ ॥ ૬૧૬ ॥

પ્ર૦ ચૌમાસીની અઢાઈ ચૌદશ સુધી ગણવી કે પુનમ સુધી ગણવી ?

ઉ૦ ચૌમાસીની અઢાઈ હમણાં ચૌદશ સુધી ગણાય છે. અને પુનમ

૨૩૫

તો પર્વ તિથિ તરીકે આરાધવીજ જોઈએ. ॥ ૩-૧૨-૭-૨૬૮ ॥ ૬૧૭ ॥

પ્ર૦ ચૈત્ર: આશો: માસની અઠ્ઠાઈમાં પુનમ ગણાય કે નહિ ?

ઉ૦ તે બંનેય અઠ્ઠાઈમાં પુનમ ગણાય છે. ॥ ૩-૧૨-૮-૨૬૯ ॥ ૬૧૮ ॥

પ્ર૦ કીઢી ચૂડયલાઓ કુંચુ ઉદેહિ ધીમિલ્લા,

इल्ली मंकुण जुआ खुडही जूआ य गदहिया॥ १ ॥

આરાધન પતાકાની ગાથામાં ચુડેલીને તે ઇંદ્રિયમાં ઝહી છે, અને જીવ વિચારમાં માહવાહા પડે કરી ચુડેલ અર્થે બે ઇંદ્રિયની ગાથામાં કરાય છે. માટે આ બંનેયમાં પ્રમાણ થું ?

ઉ૦ ચુડેલ વિષયમાં મતાંતર જાણવું. અને મતાંતરમાં મુંઝાવું નહિ. ॥ ૩-૧૨-૯-૨૭૦ ॥ ૬૧૯ ॥

પ્ર૦ રોળી પુરુષને ત્રણ પ્રકારના આહારના ત્યાગ રૂપ અણસણ કરાવાય છે, તે ઉચ્ચરાવવાનો શો વિધિ છે ?

ઉ૦ પહેલા અમુક વખત સુધી કરેલ તિવિહાર: ચોવિહાર: પચ્ચ-ક્રખાણવાળા પુરુષને સાગારિક અણસણ જઈ મે હુજ્જ પમાઓં આ ગાથાના ઉચ્ચારપૂર્વક કરાવાય છે. ॥ ૩-૧૨-૧૦-૨૭૧ ॥ ૬૨૦ ॥

પ્ર૦ સૂક્ષ્મ નિગોદથી નીકળેલો જીવ ફરી તેમાં જાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ સૂક્ષ્મનિગોદથી નીકળેલ જીવ ફરી પણ સૂક્ષ્મ નિગોદમાં જઈ શકે છે. ॥ ૩-૧૨-૧૧-૨૭૨ ॥ ૬૨૧ ॥

પ્ર૦ ઉપાશ્રયમાં પેસતો છુટો શ્રાવક નિસિહી: અને નીકળતો આવસ્સહી: કહે ? કે નહિ ?

ઉ૦ સામાયિક વિગેરે વ્રતવિનાનો શ્રાવક પેસતાં નિસિહી કહે,

૨૩૬

પણ નીકળતાં આવસ્સહી કહે નહિ ॥ ૩-૧૨-૧૨-૨૭૩ ॥
॥ ૬૨૨ ॥

પ્ર૦ જિનમંદિરમાંથી નીકળતા સાધુઓ અને શ્રાવકોએ આવ-
સ્સહી કહેવી ? કે નહિ ?

ઉ૦ સાધુઓએ આવસ્સહી કહેવી, પણ શ્રાવકોએ કહેવાય નહિ.
॥ ૩-૧૨-૧૩-૨૭૪ ॥ ૬૨૩ ॥

પ્ર૦ અણિમા વિગેરે આઠ મહા સિદ્ધિઓ કઈ લખિંધમાં સમાય
છે ? અને મહાવ્રતી કે દેશવિરતિ કે મિથ્યાદૃષ્ટિઓને સંભવે ?
કે નહિ ?

ઉ૦ અણિમા વિગેરે સિદ્ધિઓ વૈક્રિય લખિંધમાં અંતર્ગત છે,
અને તે મિથ્યાત્વીઓ અને સમક્રિતિઓને સંભવે છે ॥ ૩-
૧૨-૧૪-૨૭૫ ॥ ૬૨૪ ॥

પ્ર૦ વીરભગવંત દેશના આપી, દેવછંદામાં પધારે, ત્યારે ૧૧
ગણધરોમાં ગૌતમગણધરજ મોટા હોવાથી દેશના આપે ?
કે પદ્ધારી હોવાથી સુધમસ્વામી દેશના આપે ? કે કાઠ
ખીજ ગણધર દેવ આપે ?

ઉ૦ દીક્ષાએ મોટા હોવાથી ગૌતમસ્વામી હાજર હોય, તો તેજ
દેશના આપે, અને હાજર ન હોય, તો હાજરમાંથી જ મોટા
હોય, તે આપે છે. ॥ ૩-૧૨-૧૫-૨૭૬ ॥ ૬૨૫ ॥

પ્ર૦ જંખૂસ્વામી અને પ્રભવસ્વામિએ સાથે દીક્ષા લીધી;
જંખૂસ્વામિનું ૮૦ વર્ષનું સર્વ આયુષ્ય છે, અને પ્રભવ-
સ્વામિનું ૮૫ વર્ષનું છે. સાથે દીક્ષા વખતે ૩૦ વર્ષના
પ્રભવ સ્વામિ હતા તો જંખૂસ્વામી વિદ્યમાન છતાંજ
પ્રભવસ્વામિનું સ્વર્ગવાસીપણું પ્રાપ્ત થાય છે, માટે આ
બાબત, પદ્માવલીમાં લખેલ હકીકત સાથે કેવી રીતે મળે ?

૨૩૭

ઉં જખૂસ્વામિની દીક્ષા થયા પછી હેટલાક વર્ષોએ પ્રભવ-સ્વામિએ દીક્ષા લીધી હતી, એમ સંભવે છે. તેથી કાઠ વિશેષ આવતો નથી. તે બાબત પરિશિષ્ટ પર્વમાં કહી છે. “પાંચમા ગણધર ભગવાનને પણ એ પ્રકારે વિનંતિ કરી, તેથી પરિવાર સહિત જખૂસ્વામિને દીક્ષા વિધિ પૂર્વક આપી;” હવે કાઠ દ્વિસે પિતાને પુછીને પ્રભવ પણ આવ્યો. તેણે પણ જખૂસ્વામિના શિષ્ય તરીકે દીક્ષા લીધી: ॥ ૩-૧૨-૧૬-૨૭૭ ॥ ॥ ૬૨૬ ॥

પ્ર૦ આકાશનો પ્રદેશ: અને પુદ્ગલ પરમાણુ: આ બેમાંથી સૂક્ષ્મ કોણ છે ?

ઉં તે બંનેયનો વિભાગ થતો ન હોવાથી, પ્રદેશની અપેક્ષાએ બંને તુલ્ય છે. પણ અવગાહનાની અપેક્ષાએ તો એક આકાશ પ્રદેશમાં અનન્તા પરમાણુ અવગાહી શકે છે. તે વિશેષ બાણવો ॥ ૩-૧૨-૧૭-૨૭૮ ॥ ૬૨૭ ॥

પ્ર૦ પ્રવચન સારોધ્યારની ટીકા વિગેરેમાં ઈંદ્રિયોના વિષયનું પ્રમાણ: આત્માગુણે કરી કહ્યું છે, ચક્ષુના ઉત્કૃષ્ટ વિષયમાં જણે લાખ યોજનનું શરીર બનાવેલ છે, તે વિષ્ણુકુમારનું દૃષ્ટાંત મૂક્યું છે: તે આવી રીતે — “ચક્ષુ ઈંદ્રિય કાંઈક અધિક લાખ યોજન દૂરથી રૂપને દેખી શકે છે. વિષ્ણુકુમાર વિગેરે પોતાના પગ પાસે રહેલ ખાડાદિકમાં રહેલ ઢેફા વિગેરે જોઈ શકે છે, તેથી લાખ યોજનથી કાંઈ અધિકપણું બતાવ્યું છે. એમ નવતત્ત્વની અવસુર્ણિમાં છે. માટે ચક્ષુ ઈંદ્રિયના વિષયમાં વિષ્ણુકુમારનું દૃષ્ટાંત બતાવેલ હોવાથી, વિષ્ણુકુમારે વિકુર્વેલું શરીર આત્માગુણના માપથી બનેલ હોય તેમ સંભવે છે. નહિંતર તો, દૃષ્ટાંત બંધબેસતું બને નહિ. આમ છતાં હીરમ-

૨૩૮

શ્રમાં ચોથાપ્રકાશને અંતે “વિષ્ણુકુમારે ખનાવેલ શરીર ઉત્સેધ અંગુલનાં માપથી છે” એમ કહ્યું, તે કેવી રીતે થયે ?

ઉ૦ વિષ્ણુકુમારે વિકુર્વેલ કાંઈક અધિક લાખ યોજનનું શરીર ચમરેન્દ્ર વિગેરેની પેઠે પ્રમાણ અંગુલથી પણ ખન્યું હોય, તેમ સંભવે છે. માટે આમાં કાંઈ વાદવિવાદ નથી. અને જ હીરપ્રશ્રમાં તેને ઉત્સેધ અંગુલના માપવાળું કહ્યું, તેમાં કાંઈક વિધેય છે. ॥ ૩-૧૨-૧૮-૨૭૯ ॥ ૬૨૮ ॥

પ્ર૦ પ્રતિક્રમણમાં ખમાસમણ આપીને ભગવાનહંઃ આચાર્યાહંઃ ઈત્યાદિક ચાર ખમાસમણમાં પહેલું જ ભગવાનહંઃ આપદમાં ભગવત્ શબ્દનો અર્થ શો થાય ? કાંઈક કહે છે કે-“સુધર્મા સ્વામી થાય” અને કાંઈક-“મંડલીના સ્વામિ ગીતાર્થ મુનિવર થાય” એમ કહે છે. અને કાંઈક “તીર્થંકર અર્થ થાય” એમ બોલે છે. અને પ્રતિક્રમણ હેતુ ગર્ભ ગ્રંથના બાલ બોધમાં ચ્યારે ચમાસમણે અરિહન્તાદિક વાંદઈ એમ લખ્યું છે, અને લઘુપ્રતિક્રમણ ગર્ભ હેતુમાં ભગવત્ શબ્દના ચાર અર્થ બતાવ્યા છે, માટે શો અર્થ થાય ?

ઉ૦ પરંપરાએ ભગવત્ શબ્દનો અર્થ ધર્માચાર્ય સંભળાય છે, અને જ પ્રતિક્રમણ હેતુ ગર્ભના બાલબોધમાં “ચાર ખમાસમણે અરિહંતાદિક વાંદઈ” એમ કહ્યું છે, તે બાલ-બોધઃ કેનો કરેલ છે ? તે જણાવવું. તે બોયા બાદ જણાશે. ॥ ૩-૧૨-૧૯-૨૮૦ ॥ ૬૨૯ ॥

પ્ર૦ દેરાસરમાં મૂલનાયકની દૃષ્ટિ દ્વારશાખાના કેટલામા ભાગે લાવવી બોધાયે ? અને વિવેક વિલાસ વિગેરેમાં શું બતાવ્યું છે ?

ઉં વિવેક વિલાસમાં—

દ્વારશાખાષ્ટમિ ભર્ગૈરઘઃ પક્ષાત્ વિધીયતે ।

મુક્ત્વાઽષ્ટમં વિભાગં ચ, યો ભાગઃ સસમઃ પુનઃ ॥૧॥

તસ્યાપિ સસમે ભાગે, ગજાંશસ્તત્ર સંભવેત્ ।

પ્રાસાદ-પ્રતિમાદૃષ્ટિ નિયોઽયા તત્ર શિલ્પિભિઃ ॥૨॥

“દ્વાર શાખાના નીચેથી ઉપર સુધી આઠ ભાગ કરવા. તેમાં સઉથી ઉપરનો આઠમો ભાગ છોડી દેવો, અને વળી સાતમા ભાગના આઠ ભાગ કરવા, તેમાં નીચેથી તેનો ચે સાતમો ભાગ આવે, તેમાં ગજાંશ સંભવે, માટે તેમાં શિલ્પિઓએ પ્રતિમાની દૃષ્ટિ રાખવી.

“દ્વાર શાખાના કરેલા આઠ ભાગોમાંથી જ સાતમો ભાગ છે, તેના આઠ ભાગ કરવા. તેમાં નીચેના છઃ અને ઉપરનો એકઃ છોડી દઇ સાતમા ભાગમાં પ્રતિમાની દૃષ્ટિ રખાય છે. તે જાણી લેવું ॥ ૩-૧૨-૨૦-૨૮૧ ॥ ૬૩૦ ॥

પ્રં જિનમંદિરમાં ભમતીની દેરીઓ ૨૩ કરવી કે ૨૪ ? “ મૂળ નાયક સાથે ચોવીશ થાય માટે ૨૩ જ કરવી ” એમ કોઈ કહે છે. તેથી આમાં પ્રમાણ શું ?

ઉં મૂળનાયકના દેરાથી જુદી ૨૪ દેરીઓ કરાય છે, એમ અહીંના સૂત્રધારે કહે છે. ॥ ૩-૧૨-૨૧-૨૮૨ ॥ ૬૩૧ ॥

પ્રં ચાર નિકાયના દેવોની એક એક કોટિ એટલે ચાર કોડ દેવો જથ્થાથી તીર્થ કર પ્રભુ પાસે હોય ? કે તમામના મળી એક કોડ દેવો હોય ? તે જણાવવા કૃપા કરશો. કોઈ કહે છે કે- “ ચાર કોડના અક્ષરો વીતરાગસ્તવ ટીકામાં છે. ” તે સાચું છે ? કે નહિ ?

ઉં ચારે નિકાયના મળી એક કોડ દેવો હોય છે, એમ જણાય છે.

૨૪૦

કેમકે નામમાલા વિગેરેમાં તેમ કહેલ છે. અને જ્યાં “દરેક નિકાયના એક એક કોડ દેવો હોય” એમ કહેલ હોય, તે વીતરણ સ્તવની ટીકા કઈ ? અને કોણે બનાવેલ છે ? તે જણાવવું તેથી જણાશે. ॥ ૩-૧૨-૨૨-૨૮૩ ॥ ૬૩૨ ॥

પ્ર૦ જિનેશ્વરના સમોસરણમાં સંખ્યાતા દેવો માય ? કે અસંખ્યાતા માય ?

ઉ૦ યોગશાસ્ત્ર ટીકામાં કહ્યું કે “ સમોસરણમાં અસંખ્યાતા સુરતર વિગેરે માઈ જાય છે ” માટે તેમાં કાંઈ અયોગ્ય નથી. અને જ નામામાલા વિગેરેમાં કોઈ ઠેકાણે કાટકાટિ સંખ્યા બતાવી છે, તેમાં વિશેષની વિવક્ષા કરી નથી. એમ જણાય છે. ॥ ૩-૧૨-૨૩-૨૮૪ ॥ ૬૩૩ ॥

પ્ર૦ સંવચ્છરી પ્રતિક્રમણમાં “ ૪૦ લોગસ્સનો કાઉસ્સગ કરી ઉપર એક નવકારનો કાઉસ્સગ કરવો.” એમ કોઈ કહે છે. અને કોઈ કહે છે કે “ છેલ્લો નવકારનો કાઉસ્સગ ન કરવો.” આમાં પ્રમાણ શું ?

ઉ૦ સંવચ્છરી પ્રતિક્રમણમાં નવકાર સહિત ૪૦ લોગસ્સનો કાઉસ્સગ કરવાનું પ્રતિક્રમણ હેતુ ગર્ભ ગ્રંથમાં કહ્યું છે. અને પરંપરાએ પણ તેમજ કરાય છે. ॥ ૩-૧૨-૨૪-૨૮૫ ॥ ૬૩૪ ॥

પ્ર૦ ગૃહસ્થની હાજરીમાં વિચરતા સાધુઓએ રજોહરણે કરી પગ પૂંજવામાં આવે, તો પ્રમાર્જના અસંયમ દોષ બતાવેલ છે, તેમાં શું હેતુ છે ?

ઉ૦ અપરિણિત લોકો ઉપહાસ વિગેરે કરે, તે હેતુ જાણવો ॥ ૩-૧૨-૨૫-૨૮૬ ॥ ૬૩૫ ॥

પ્ર૦ જ અરિહંત આદિ વિશપદ્મનું આરાધન કરે છે, તેમાં તે પદ્મનું ગણણું ઉપવાસના દિવસેજ કરાય ? કે ત્રણ દિવસ સુધીમાં કરાય ?

૨૪૧

ઉં જ ચોથ ભક્તે વીસસ્થાનક તપ આરાધન કરે છે, તે જો જુદા જુદા ચોથ-ભક્તો કરતો હોય, તો ત્રણેય દિવસમાં પણ પદ્મનું ગણણું કરી શકે: પણ લાગલાગટ કરે, તો સંભવ પ્રમાણે કરે. એમ જાણવું. ॥ ૩-૧૨-૨૬-૨૮૭ ॥ ૬૩૬ ॥

પ્ર૦ આ જગતમાં કેટલાક જીવો પહેલાં અનેક પ્રકારની ચોનિવાળા બની પોતે કરેલ કર્મને આધીન બનેલા હોવાથી, ત્રસ અને સ્થાવરના સચિત્ત: અને અચિત્ત: શરીરોમાં પૃથ્વીકાયપણા-એ ઉત્પન્ન થાય છે.

જમ “મસ્તકમાં મણિ પેદા થાય: હાથીદાંતમાં મોતીએ. પેદા થાય: વિકલેન્દ્રિય સીપો વિગેરેમાં પણ મોતીઓ થાય: અને પારકર વિગેરે ભૂમિમાં લવણપણે ઉપજે છે: ” આ પાઠ સૂયડાંગ સૂત્રની દીપિકામાં છે. એમ કહીને ખરતરો મોતીને સચિત્ત કહે છે. અને હીરપ્રશ્નમાં મોતી અચિત્ત કહેલ છે, તો તે કેવી રીતે છે ?

ઉં સૂયડાંગ સૂત્રની દીપિકા વિગેરેમાં “ મોતી એકે સચિત્ત-પણે ઉપજે ” એમ કહેલ છે, તોપણ અનુયોગદ્વાર વિગેરેમાં અચિત્ત મોતી કહ્યા છે, તેથી ઉપજવાના સ્થાને મોતી સચિત્ત હોય, અને ત્યાંથી બહાર નિકળેલા અચિત્ત હોય છે. એમ બહુશ્રુતો કહે છે. જાઓ સર્વદા મોતીનું સચિત્તપણું કહેતા હોય. તેઓને મોતીના ચુડલાવાળી શ્રાવિકાઓના હાથે આહારાદિકનું વહોરવું વિગેરે વર્જ દેવું પડશે. ॥ ૩-૧૨-૨૭-૨૮૮ ॥ ૬૩૭ ॥

પ્ર૦ “જાય-મયસૂઅગાર્હનિચ્છદા” ઇત્યાદિ. આમાં સૂતક શબ્દ દરેક સાથે બેડાય છે, તેથી જાતસૂતક-જન્મ પછી દશ દિવસ સુધી, અને મૃતસૂતક-મરણ પછી ૧૦ દિવસ સુધી હોય છે.

૨૪૨

તેમાં જ વર્જ્ય છે, તે બે પ્રકારે છે. લૌકિકઃ અને લૌકાત્તરઃ તેમાં લૌકિક બે પ્રકારે છે. ઇત્વરઃ અને યાવત્કથિક. તેમાં ઇત્વર મરણ વિગેરેનું તે ખતાવે છે-લૌકમાં સૂતકના દશ દિવસ વર્જ્ય છે, તે ઇત્વર છે. અને યાવત્કથિકઃ એટલે વરુઠઃ છીંપાઃ ચામડીઆઃ ડાંબઃ વિગેરે-અસ્પૃશ્ય જાતિઓનો સ્પર્શ વર્જ્યો, આ પ્રમાણે વ્યવહાર ટીકામાં છે. ” એમ કહીને ખરતરો સૂતકનું ધર ૧૦ દિવસ સુધી વર્જ્ય છે. અને હીરપ્રશ્નમાં તો કહ્યું છે કે-“દશ દિવસનો પ્રતિબંધ જાણ્યો નથી. ” તો આ બાબત કેમ છે ?

ઉ૦ વ્યવહારસૂત્રની ટીકામાં જ દશ દિવસનું વર્જન છે, તે દેશ-વિશેષને આશ્રયીને છે, તેથી જ દેશમાં સૂતકસંબંધી જ મર્યાદા હોય, તેટલા દિવસ વર્જવા, તેથી પ્રશ્નોત્તર ગ્રંથ સાથે કોઈ વિશેષ આવશે નહિ. ॥૩-૧૨-૨૮-૨૮૯॥૬૩૮॥

પ્ર૦ પ્રવચન સારોદ્ધારના ત્રીજા શતકની ૩૩ મી ગાથાના સંગરિગાઈમિ અવ્પહિએ આ પદના વ્યાખ્યાનમાં આણુંદ-સૂરિજીએ કહેલ છે કે:-“ સાંગરી વિગેરે ન નાંખ્યા હોય, તેવો દહીનો ઘોળ વિગેરે કલ્પે છે, જો સાંગરી વિગેરે નાંખ્યા હોય, તો વિદલદોષનો સંભવ હોવાથી ઘોળ વિગેરે કલ્પે નહિ.” આ વચનના બળથી ખરતરો સાંગરિક્ષ્ણ. અને બાવળના પદડાને પણ વિદલપણે માને છે. આનંદસૂરિ તો વડગચ્છીય સંભળાય છે, માટે તેનું વચન કેવી રીતે આપણને પ્રમાણ ન હોય ?

ઉ૦ આનંદસૂરિનો કરેલો ગ્રંથ તો હજી સુધી જોવામાં આવ્યો નથી, તે જોવામાં આવે, તો તે સંબંધી વિચાર કરવો વ્યાજબી ગણાય. નહિંતર તો ન ગણાય ॥૩-૧૨-૨૯-૨૯૦॥૬૩૯॥

૨૪૩

પ્ર૦ પન્નવણાના બીજ પદમાં બાદર અગ્નિના અધિકારમાં વાઘાય પડુચ્ચ પડ્ચસુ મહાવિદેહેસુ આ પદના વ્યાખ્યાનમાં “ વ્યાધાત-એટલે અતિસ્નિગ્ધકાલઃ અથવા અતિ લુપ્થો કાલઃ તે છતાં અગ્નિનો વિચ્છેદ થાય છે, તેથી જ્યારે પાંચ ભરત અને ઐરાવતમાં સુષમ-સુષમા અને સુષમ-દુષમા વર્તે છે, ત્યારે અતિસ્નિગ્ધકાલ છે, અને દુષમ દુષમામાં અતિ લુપ્થો કાલ છે, તેમાં અગ્નિનો વિચ્છેદ છે. ” એમ કહ્યું છે. આ કથનમાં પહેલાં આરે અને ત્રીજા આરે બાદર અગ્નિનો નિષેધ કહ્યો, બીજા આરે નહિ. તેથી બીજા આરે અગ્નિ હોય? કે નહિ ?

વળી, સુષમ-દુષમામાં અગ્નિનો નિષેધ કહ્યો અને અગ્નિસ્સ ય ઉક્ત્વાણં ઇત્યાદિક કરી અગ્નિનો સંભવ કહ્યો, તે કેવી રીતે થતે ?

વળી, ઉત્સર્પિણીનો બીજો આરો કેટલોક જાય; ત્યારે બાદર અગ્નિ ઉપજશે, અને કેટલોક જશે, ત્યારે નીતિ શરૂ થશે, તે નીતિનો પ્રવર્તક કોણ થશે ?

ઉ૦ પન્નવણાના પાઠ અનુસાર પહેલાં: બીજા: અને ત્રીજા: આરામાં કાળનું અતિસ્નિગ્ધપણું કહ્યું છે, તેથી શંકા શી રહે? અર્થાત્ નજ રહેવી જોઈએ. ત્રીજા આરામાં અતિસ્નિગ્ધપણું કહ્યું છે, છતાં “ તેને છોડે અગ્નિનું ઉત્થાન થાય ” ઇત્યાદિક કથન તો અદ્યપની અવિવક્ષા હોવાથી દૂષણ કરનાર નથી.

“ઉત્સર્પિણીના બીજા આરાની શરૂઆતમાં પુષ્કરાવર્ત વિગેરે પાંચ મેઘો વર્ષવાથી: બાદર વનસ્પતિ પ્રગટ થવાથી, બીલથી બહાર નીકળેલ મનુષ્યોએ માંસાદિ વર્જનરૂપ નીતિ આદરી. અનેગામઠા વિગેરેની રચના: આદિ શબ્દથી અગ્નિ વિગેરેનો

૨૪૪

સંભવ થતાં પાકાદિક કરવાનું: ખીજ આરાને છેડે જાતિસ્મરણ-
વાળા પહેલા વિમલ વાહન કુલકરચી પ્રવર્ત્યુ.” એમ હૈમ-
વીર ચરિત્રમાં કહેલ છે. ॥ ૩-૧૨-૩૦-૨૯૧ ॥ ૬૪૦ ॥

પ્ર૦ પન્નવણાના ખીજ પદમાં બેઈંદ્રીય વિગેરે પર્યાપ્ત અને
અપર્યાપ્તાના સ્થાનના પ્રશ્નના અધિકારમાં ઉઢલો
તદેક્કદેસમાગે આ પદમાં-“ઉર્ધ્વલોકમાં તેના એક દેશ
ભાગમાં ” એટલે મેરુપર્વત વિગેરેની વાવડીઓમાં શંખ
વિગેરે બે ઈંદ્રિયાદિ જીવો કહેલા છે, અને

एगिंदिअ पंचेदिय उड्डे अ अहे अ तिरिअ लोए अ ।

विगलिदिअ जीवा पुण, तिरिअलोए मुणेअच्चा ॥१॥

આ ગાથામાં “તિર્ચ્છલોકમાં વિકલેંદ્રિય જીવો જાણવા”
એમ કહ્યું તે કેવી રીતે છે ?

ઉ૦ એગિંદિય પંચિદિય૦ આ ગાથામાં જ તિર્ચ્છલોકમાંજ બે
ઈંદ્રિયજીવોનું પ્રતિપાદન કર્યું, તે બહુલતાને આશ્રયીને જાણવું.
॥ ૩-૧૨-૩૧-૨૯૨ ॥ ૬૪૧ ॥

પ્ર૦ પ્રથમપદમાં આસાલિકના અધિકારમાં અંતોમુહુત્તદ્વા-
હા આ પાઠ દેખાય છે, અને ટીકામાં અદ્વા એ પદનું
વ્યાખ્યાન જોવામાં આવતું નથી, તેથી સૂત્રમાં તે પદ અધિક
છે ? કે ટીકામાં ન્યૂન છે ?

ઉ૦ સૂત્રમાં અદ્વા પદ છે, ટીકામાં તેનું વ્યાખ્યાન કર્યું નથી, તે
તો સુગમ હોવાથી કરેલ નથી. એમ જાણવું. ॥ ૩-૧૨-૩૨
-૨૯૩ ॥ ૬૪૨ ॥

પ્ર૦ લીલા નાળીએરમાં અથવા સૂકા નાળીએરમાંકેટલા જીવ હોય ?
તેમજ તેના ખીયામાં સંખ્યાતા જીવ હોય ? કે અસંખ્યાતા

૨૪૫

હોય ? કે અનંતા જીવો હોય ? કેમકે-કેટલાંકો બીયામાં અનન્તા જીવો હોય, એમ પ્રતિપાદન કરે છે, માટે ખરું શું છે ?

ઉ૦ બી સહિત નાળીએરમાં એકજ જીવ હોય છે. ॥ ૩-૧૨-૩૩ ૨૯૪ ॥ ૬૪૩ ॥

પ્ર૦ લીલા તથા સૂકા સીંગોડામાં કેટલા જીવો હોય ?

ઉ૦ લીલા અથવા સૂકા સીંગોડામાં બે જીવ કહેલ છે. ॥ ૩-૧૨-૩૪-૨૯૫ ॥ ૬૪૪ ॥

પ્ર૦ આવળ વનસ્પતિમાં સંખ્યાતાજીવોઃ અસંખ્યાતા જીવોઃ ? કે અનંત જીવોઃ હોય ? અને તેનું સ્વરૂપ કયા ગ્રંથમાં કહેલું છે ?

ઉ૦ આવળના મૂળ વિગેરેમાં અસંખ્યાત જીવો હોય છે. અને પાંદડા વિગેરેમાં એક એક જીવ હોય છે. એમ પન્નવણી સૂત્ર વિગેરેમાં કહ્યું છે. ॥ ૩-૧૨-૩૫-૨૯૬ ॥ ૬૪૫ ॥

પ્ર૦ ઉત્સેધ અંગુલથી બનેલ ત્રણ હાથથી માંડી છ હાથવાળા જીવોને તેજ ભવમાં મોક્ષ થાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ ઉત્સેધ અંગુલથી બનેલ બે હાથથી માંડી પાંચસો ધનુષ્ય સુધી શરીર ધારણ કરવાવાળા જીવો મુક્તિમાં જઈ શકે છે. ॥ ૩-૧૨-૩૬-૨૯૭ ॥ ૬૪૬ ॥

પ્ર૦ અદામલગપમાણે પુઢવીકાએ હવંતિ જે જીવા ।

તે પારેવયમિત્તા જંબૂદ્વીવે ન માયંતિ ॥ ૧ ॥

एगंमि उदगविंदुमि, જે જીવા જિણવરેહિં પન્નત્તા ।

તે જહ સરસવમિત્તા, જંબુદ્વીવે ન માયંતિ ॥ ૨ ॥

“લીલા આંમળા પ્રમાણુ પૃથ્વીકાયના કંકડામાં જે જીવો હોય છે, તેને પારેવા જવડા શરીરવાળા કદખ્યા હોય; અને તેનાથી જંબૂદ્વીપ ભરવામાં આવે, તો તે જીવો જંબૂદ્વીપમાં માય નહિ ॥ ૧ ॥

૨૪૬

એક પાણીના બિંદુમાં જટલા જીવો જિનેશ્વરોએ કહેલ છે, તે જીવોને સરસવ જવડા શરીરવાળા કલ્પીને તે જીવોથી જંબૂદ્વીપ ભરવામાં આવે, તો જંબૂદ્વીપમાં તે બધા માર્છ શકે નહિ: ”

આ બે ગાથા પ્રતિક્રમણ સૂત્ર ટીકા અને પ્રવચન સારોદ્ધાર ટીકા વિગેરેમાં જન્મ જોવામાં આવે છે, તેમ તેઉકાય વિગેરે એકેન્દ્રિય જીવોનું પ્રતિપાદન કરનારી ગાથાઓ પ્રાયઃ કરી ગ્રંથમાં જોવામાં આવતી નથી. તેનું શું કારણ ? તેમજ “બરંટીના ચાખા [કુરીયા] પ્રમાણુ તેઉકાયમાં જ જીવો છે, તેઓને મસ્તકની લિખ પ્રમાણુ દેહવાળા કલ્પી, તેનાથી જંબૂદ્વીપ ભરવા માંડે, તો તેમાં સમાર્છ શકે નહિ: અને માત્ર લીંબડાનું પાન ફરકાવે તેટલાજ વાયુકાયમાં જટલા જીવો છે, તેઓનો ખસખસ જવડો દેહ કલ્પીને ભરવા માંડીએ તો જંબૂદ્વીપમાં માય નહિ. ” આ અર્થ પ્રમાણુ છે ? કે નહિ ?

વળી, આ અર્થ પ્રતિપાદન કરનાર જીવી તેવી બે ગાથા છૂટા પાનામાં છે.

બરંટીતંદુલમિત્તા, તેઝીવા જિજેહિં પન્નત્તા ।

મત્થયલિક્ખપમાણા જંબુદ્વીવે ન માયંતિ ॥ ૧ ॥

જે લીંબવત્તફરીસા, વાડીવા જિજેહિં પન્નત્તા ।

તે જહ્ સ્વસસ્વસમિત્તા જંબુદ્વીવે ન માયંતિ ॥ ૨ ॥

વળી, જ પૃથ્વીકાય વિગેરે જીવનુ પ્રમાણુ પ્રતિપાદન કરનારી ગાથામાં પારેવા વિગેરે બતાવ્યા છે, તે જીદાજીદા તીર્થકરના કાળમાં જીદા જીદા પ્રમાણુવાળો દેહ ધારણ કરવાવાળા હોય છે, તેથી કયા કાળના પારેવા ગ્રહણ કરવા ?

૨૪૭

ઉં તેહકાય વિગેરેના શરીરનું માપ પ્રતિપાદન કરનારી બે ગાથા એક મોટા ગ્રંથોમાં એવામાં આવતી નથી, તો પણ સૂત્ર સાથે મળતીજ છે. કેમકે—તેનો અર્થ સૂત્રને અનુસરતો છે. તેમજ જીવમાન પ્રતિપાદન કરનાર પારેવા વિગેરેનું માન અવસ્થિત-કાળવાળા મહાવિદેહમાં જ હોય છે, તે ગ્રહણ કરવું. એમ જણાય છે. ભોળાજીવોને બોધ કરવા માટે આ ઉપદેશ છે. માટે તેમાં કંઈ પણ દોષ નથી. ॥ ૩-૧૨-૩૭-૨૯૮૧૬૪૭ ॥

પ્રં નામમાલામાં છઠ્ઠે આરે મનુષ્યો ૧૬ વર્ષના આયુષ્ય વાળા અને એક હાથ ઉંચા દેહવાળા થશે. ” એક કહ્યું છે. અને લઘુક્ષેત્રસમાસમાં તો “ પાંચમા સરીખા છઠ્ઠા આરામાં બે હાથ ઉંચા અને ૨૦ વરસના આઉખાવાળા મનુષ્યો થશે. ” એમ કહ્યું. તે શી રીતે બંધ બેસતું થાય ?

ઉં નામમાલામાં મનુષ્યનું જ માન બતાવ્યું, તે છઠ્ઠા આરાના છેલ્લા ભાગનું જણવું. અને લઘુક્ષેત્ર સમાસમાં જ કહ્યું, તે છઠ્ઠા આરાના પહેલા દિવસને આશ્રયીને જણવું ॥ ૩-૧૨-૩૮-૨૯૯ ॥ ૬૪૮ ॥

પ્રં લઘુક્ષેત્ર સમાસમાં “ પ્રથમના ત્રણ આરાઓમાં મનુષ્યોને અનુક્રમે ૩-૨ અને ૧ દિવસે તુવરનો કણ-ગોર-અને આંખળા પ્રમાણ આહાર હોય છે. ” એમ કહ્યું છે. તો તે તુવરનો દાણો વિગેરે આરે આરે જુદા જુદા માનવાળા હોય છે. તેથી કયા આરાના તે ગ્રહણ કરવા ?

ઉં પહેલાં ખીજાં અને ત્રીજાં આરામાં જવડા થાય તે લેવા. તે પ્રમાણે આહાર હોય એમ જણવું. ॥ ૩-૧૨-૩૯-૩૦૦ ॥ ૬૪૯ ॥ [આ કાળના જીવોને સમજવવાના ઉદ્દેશથી એ માપ આપેલ હોય તો આ કાળના માપના તુવેર વિગેરે લેવા ઠીક

૨૪૮

લાગે છે. આ બાબત પ્રાચીન ગાથાઓમાં વિવેચન બેવામાં આવેલું છે.]

પ્ર૦ મજ્જણ્ણાઓ પરઓ જાવ દિવસસ્સ અંતો મુહુત્તં તાવ ઘિણ્ણં

“મધ્યાનહથી લઇ દિવસના છેલા અંતર્મુહૂર્ત સુધી પોસહ લેવાય, એમ સામાન્યારીમાં છે. તેથી ત્રીજા પહોરની પહેલાં અને મધ્યાનહથી આગળ રાત્રિપોસહ લેવો કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ મધ્યાનહ પછી રાત્રિપોસહ લેવો કલ્પે છે, પણ હાલમાં પ્રવૃત્તિ મુજબ પરિલેહણથી પહેલાં ઉચ્ચરાવતો નથી. પરંતુ પરિલેહણ બાદ કરાવાય છે. ॥ ૩-૧૨-૪૦-૩૦૧ ॥ ૬૫૦ ॥

પ્ર૦ શનિ વિગેરે ગ્રહોની રાશિ પરાવર્તનનો આ દિવસ છે, એમ જાણીને જગ્યા જિનેશ્વરની પૂજા: આંખિલ: વિગેરે કરે, તેઓનું સમકિત મલીન થાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ શનિ વિગેરે ગ્રહોની રાશિ કરે તે દિવસે વિશેષ તપ: પૂજા: વિગેરે કરે, તેઓનું સમકિત મલિન થાય તેમ જાણેલ નથી. ॥ ૩-૧૨-૪૧-૩૦૨ ॥ ૬૫૧ ॥

પ્ર૦ જ દિવસથી માંડીને શિવપંથીઓ માધસ્નાન કરે, તે દિવસથી માંડી કેટલાક શ્રાવકો પણ પોતાના ઘરે ઉતું પાણી વિગેરેથી સ્નાન કરીને જિનમંદિરમાં જઇ, જિન પૂજા કરે અને તે માસના છેલ્લા દિવસે જિનેશ્વરની ભક્તિને માટે રાતિ જગો અને લાડવા વિગેરે પક્વાન કરે છે, તેને માધસ્નાન કહેવાય છે. “તે કરવામાં મિથ્યાત્વ લાગે,” એમ કહીને કેટલાકો નિષેધ કરે છે. તે પ્રમાણ છે ? કે નહિ ?

ઉ૦ માધ મહિનામાં સ્નાન: પૂજા: છેડે રાતિ જગો: અને લાડવા: વિગેરેનું કરવું ! એવું જગ્યા કરે છે, તે વ્યાજબી લાગતું નથી. પ્રસંગદોષ વિગેરે થઇ જાય, માટે તે ભયથી તે અનાચીણ છે. ॥ ૩-૧૨-૪૨-૩૦૩ ॥ ૬૫૨ ॥

૨૪૯

પ્ર૦ મોહનીયકર્મ તોડવા ૨૮ અદૃમો નિરંતર કરવા શરૂ કર્યા, તેની વચમાં ઉચ્ચરેલ પાંચમી: રોહિણી: વિગેરે દિવસ આવે, તો તેની તપશ્ચર્યા અદૃમોમાં સમાઈ જાય ? કે જુદો ઉપવાસ કરવો જોઈએ ?

ઉ૦ મોહનીય કર્મના નિરંતર અદૃમો કરવા શરૂ કર્યા, અને વચ-ગાળે પાંચમી: રોહિણી: વિગેરેનો તપ જટલો કરવો બાકી રહ્યો હોય; તે શક્તિ છતાં પછી કરી આપવો, અને શક્તિ ન હોય, તો તેમાં પણ આવી જાય છે. ॥ ૩-૧૨-૪૩-૩૦૪ ॥ ૬૫૩ ॥

પ્ર૦ પદ્મનું ગણણું અથવા એકવારનું દેવવંદન ભૂલી જવાય, તો બીજા દિવસે પારણું કરવા અગાઉ તે કરી લે, તો સુઝે ? કે નહિ ?

ઉ૦ પ્રથમ દિવસે વિસ્મરણથી રહી ગયેલ પદ્મગણણું અથવા એક વખતનું દેવવંદન બીજા દિવસે પારણા પહેલાં તપનો છેલ્લો દિવસ હોય વિગેરે મહાન કરણ સિવાય કરવું કદપે નહિ. પરંતુ થતું જોવામાં આવે છે. ॥ ૩-૧૨-૪૪-૩૦૫ ॥ ૬૫૪ ॥

પ્ર૦ પાંચમી શ્રાવક પડિમામાં કછોટો વાળવાનો નિષેધ છે, તે બાબત ડોઢ કહે છે કે—“ રાત્રિએ ચારે દિશાના કાઉરસગમાં કછોટો વાળવો નહિ. બીજા તમામ અવસરે કછોટો વાળવોજ.” તો આમાં શું તત્ત્વ છે ?

ઉ૦ પાંચમી પડિમાથી અબદ્ધકચ્છ “અબદ્ધકચ્છવાળો શ્રાવક રહે” આમ ત્રણમાં જોવામાં આવ્યું છે. “કાઉરસગ વખતેજ કછોટો વાળવો નહિ” એમ જ બોલે છે, તેને પૂછવું કે—એવા અક્ષરો કયા ત્રણમાં છે ? ॥ ૩-૧૨-૪૫-૩૦૬ ॥ ૬૫૫ ॥

૨૫૦

પ્ર૦ સમવસરણ સ્તોત્રમાં “યક્ષો ચામરો વીજ,” એમ કહ્યું છે.
કરકલિકાકળયદંડા સોહમ્મીસાણ સુરવરા તાવ ।
ઢાલિતિ ચામરાઈ ઉમઓ પાસેસુ ઉદ્ધટ્ટિઆ ॥

શીલભાવના સૂત્ર ટીકાની આ ખતાવેલ ગાથામાં તો
“સૌધર્મ ઇન્દ્રઃ અને ઇશાનઈન્દ્રઃ ચામરો ઢાલે છે, એમ કહ્યું.
તો આ બેમાંથી પ્રમાણ શું ?

ઉ૦ શીલભાવના ગ્રંથ અહીં મળી શક્યો નથી. ॥ ૩-૧૨-૪૬
-૩૦૭ ॥ ૬૫૬ ॥

પ્ર૦ તીર્થ કરદેવનું વ્યાખ્યાન શ્રાવિકાઓ ઉભી ઉભી સાંભળે, તેવો
પાઠ ક્યાં છે ?

ઉ૦ આચારાંગ ટીકામાં “સ્રીઓ ઉભા ઉભા સાંભળે,” તેમ કહેલ
છે. ॥ ૩-૧૨-૪૭-૩૦૮ ॥ ૬૫૭ ॥

પ્ર૦ શ્રાવિકા પેઠે દેવીઓ પણ ઉભા વ્યાખ્યાન સાંભળે ? કે બેઠા
બેઠા સાંભળે ?

ઉ૦ “દેવીઓ ઉભા ઉભા સાંભળે.” તેમ આવશ્યકસૂત્રની
ટીકામાં કહેલ છે. ॥ ૩-૧૨-૪૮-૩૦૯ ॥ ૬૫૮ ॥

પ્ર૦ પાછલી રાત્રિએ શ્રાવિકાઃ સાધુપાસે જઈ પઠિક્રમણું કરતા
જેવામાં આવે છે, તેનો પાઠ ક્યા ગ્રંથમાં છે ?

ઉ૦ સામાચારી ગ્રંથમાં જમ પોસહ કરવા માટે પાછલી રાત્રિએ
સાધુ પાસે આવવું લખેલું જેવામાં આવે છે તે મુજબ પ્રતિ-
ક્રમણ માટે આવે, તે યુક્તિવાળું જણાય છે. ॥ ૩-૧૨-૪૯-
૩૧૦ ॥ ૬૫૯ ॥

પ્ર૦ કોઈક-બે ઘડી વિગેરે બાકી રાત્રિ રહી હોય, તે વખતે પોસહ
ઉચ્ચરે છે. અને કોઈક પઠિલેહણ કર્યા બાદ કરે છે, તે બેમાં
શાસ્ત્રોક્ત વિધિ કયો ?

૨૫૧

ઉં પાછલી રાત્રે પોસહકાળમાં પોસહ ઉચ્ચરવો, તે મૂળ વિધિ છે. અને તે કાલનું ઉલ્લાંધન કરવું તે અપવાદવિધાન છે. ॥ ૩-૧૨-૫૦-૩૧૧ ॥ ૬૬૦ ॥

પ્ર૦ ‘આવશ્યક-ઓધનિયુક્તિ ૧: પિંડનિયુક્તિ ૨: ઉત્તરાધ્યયન ૩: અને દશ વૈકાલિક ૪: આ ચાર મૂળ ગ્રંથોને સદા સ્મરણ કરું છું.’ કુલમંડનસૂરિજીએ કરેલ પાકૃતસિદ્ધાંત-સ્તવની આ ગાથા છે. તેમાં મૂલ ગ્રંથો ઉપર્યુક્ત બતાવ્યાં. અને હીરપ્રશ્નમાં કાંઈક ફેરફાર દેખાય છે, તો આ બાબત કેવી રીતે છે ?

ઉં આવસ્સય ઓહનિજ્જુત્તિ ૧ પિંડનિજ્જુત્તિ ૨ ઉત્તરઝ્ઞ-યણે ૩. દસકાલિઅં ૪ ચરોવિ મૂલગંથે સરેમિ સયા. ૧. આ ગાથામાં ઓધનિયુક્તિનો નિયુક્તિપણાએ આવશ્યક નિયુક્તિમાં સમાવેશ કરેલ હોવાથી, તેની જુદી વિવક્ષા કરી નથી. અને પિંડનિયુક્તિની પિંડેષણઅધ્યયનથી જુદી ગણતરી કરી છે. અને હીર પ્રશ્નમાં તો ઓધનિયુક્તિની છૂટક પાનાના લખાણ મુજબ-તેનો ભિન્ન વિષય હોવાથી જુદી ગણતરી કરી છે. અને પીંડનિયુક્તિની જુદી ગણતરી કરી નથી. માટે બધું યુક્ત છે. ॥ ૩-૧૨-૫૧-૩૧૨ ॥ ૬૬૧ ॥

પ્ર૦ ‘ત્રણ પ્રદક્ષિણા કરવા પૂર્વક મહાવીરદેવ અને ગણધરોને નમસ્કાર કરીને ઇશાનદીશામાં યોગ્યતા અનુસાર ત્રિણિક-મહારાજ બેસે છે.’ આ શીલભાવના સૂત્ર ગાથાના ભાવાર્થ અનુસાર જમ મહાવીર ભગવંતને ત્રણ પ્રદક્ષિણા આપવી, તેમ ગણધરોને પણ પ્રદક્ષિણા જુદી આપવી ? કે નહિ ?

ઉં તીર્થંકર ભગવાનને ત્રણ પ્રદક્ષિણા કરતાં સાથેજ ગણધરોને

૨૫૨

પણ આવી જાય છે. એમ જણાય છે. ॥ ૩-૧૨-૫૨-૩૧૩
॥ ૬૬૨ ॥

પ્ર૦ કેટલાક વૃદ્ધપોસાળિયા એમ કહે છે કે હરિઆકુસુમિણ-
સમ્મોં વિગેરે આ બે ગાથામાં બતાવેલ બે વિધિ: માર્ગ
વિગેરેના કારણે શ્રદ્ધાળુ કરે નહિ. તે યોગ્ય છે ? કે
અયોગ્ય છે ?

ઉ૦ ગુરુવંદન ભાષ્યની આ. ૩૮મી અને ૩૯મી ગાથા પ્રમાણે
માર્ગ વિગેરે કારણ છતાં પણ, તે બે વિધિ: સાચવવી યુક્તજ
છે. ॥ ૩-૧૨-૫૩-૩૧૪ ॥ ૬૬૩ ॥

પ્ર૦ પ્રતિષ્ઠામાં પ્રતિમાના નેત્ર ખોલવાના અંજનમાં મધ નંખાય ?
કે નહિ ?

ઉ૦ હાલમાં પ્રતિમાના અંજનમાં મધુ શબ્દે કરી સાકર કહેવાય
છે. માટે તેજ નંખાય છે. ॥ ૩-૧૨-૫૪-૩૧૫ ॥ ૬૬૪ ॥

૧૩

પણિડત શ્રી જયવન્ત ઋષિ ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ ચોમાસામાં વિજયાદશમી સુધી ખાંડ વહેરવી કેમ કદપે નહિ ?

ઉ૦ પરંપરાએ ત્યાં સુધી ખાંડ લેવાનો નિષેધ કરેલો છે. ॥ ૩-૧૩
-૧-૩૧૬ ॥ ૬૬૫ ॥

પ્ર૦ પ્રતિક્રમણમાં વિજળી અને દીવા વિગેરેનો પ્રકાશ: શરીર ઉપર
પડે, તો અસિકાયની વિરાધના મનાય છે, તે તપાએ કરેલા
અંથમાં છે ? કે કોઈ બીજા અંથમાં છે ?

ઉ૦ આવશ્યકનિર્યુક્તિ કાઉસ્સગ્ગ અધ્યયનમાં-અગ્નીડ
છિંદિજ્જ વ, બોહિઅ સોમાય દીહ્ઢક્કો વા । આગા-
રેહિ અમ્મગ્ગો ઉસ્સગ્ગો એવમાઈહિ ॥ આ ગાથામાં અગ-

૨૫૩

ગિત્તિ-એટલે જ્યારે દીવા વિગેરેનો પ્રકાશ ફરસે, ત્યારે ઓઢવાને માટે કાંબળી વિગેરે લેવી પડે, તોપણ કાઉત્સગનો ભંગ થતો નથી. એમ બતાવેલ છે. ॥ ૩-૧૩-૨-૩૧૭ ॥
॥ ૬૬૬ ॥

૧૪

પણિડત શ્રી ભક્તિસાગર ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ ખરતર ગચ્છવાળા કહે છે કે-“ અમારા પોસાતીઓ રાત્રિના ચોથા પહોરમાં ઉઠીને પોસહમાં સામાયિક કરે છે, અને તેનો પાઠ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર ચૂર્ણિમાં છે, તેથી તમારા આચાર્યો પોસાતીને સામાયિક કેમ કરાવતા નથી ? ”

ઉ૦ રાત્રિ પોસહમાં પાછલી રાત્રિએ સામાયિક કરવા આશ્રયીને જ ચૂર્ણિના અક્ષરો છે, તેવું વિશેષ સામાચારી તરીકે સમર્થન કરવું જોઈએ. પણ તેમાં દૂષણ આપવું જોઈએ નહિ. કેમકે-તે ચૂર્ણિ શિષ્ટપુરુષે બનાવેલી છે. તે અક્ષરો જોવાથી સામાયિક કરાવવાની ફરજ અમારા ઉપર આવી પડતી નથી. કેમકે-તમામ વિશેષ સામાચારીઓ અવશ્યે કરી બધાઓએ કરવી જ જોઈએ. તેવા શાસ્ત્રના અક્ષરો જોવામાં આવતા નથી. અને વળી ખરતર પક્ષવાળાઓને ચૂર્ણિનું આ એક વાક્ય પકડવું, તે બ્યાજબી ભાસતું નથી. કેમકે-ચૂર્ણિમાં રહેલી તમામ સમાચારી તેઓ કરતા નથી. અને જો તેઓ ચૂર્ણિને પ્રમાણુજ માનતા હોય, તો તેમાં રહેલી તમામ સમાચારી પણ તેઓ કેમ કરતા નથી ? આ વિષયમાં બહુ કહેવા યોગ્ય છે. ॥ ૩-૧૪-૧-૩૧૮ ॥ ૬૬૭ ॥

૨૫૪

પ્ર૦ અભવ્યોને સર્વથા મોક્ષની શ્રદ્ધા નહિ હોવાથી. દેવલોક વિગેરે પરલોકની શ્રદ્ધા હોય ? કે નહિ ?

વળી જીવાદિકતત્ત્વ શ્રદ્ધાને આશ્રયીને અંગારમર્દક આચાર્ય જેવા તમામ અભવ્યો હોય ? કે નહિ ?

વળી સર્વકાળમાં અધ્યવસાયનું સરખાપણું હોય ? કે ન્યૂનાધિકપણું હોય ? જો સર્વેને અધ્યવસાયનું સરખાપણું હોય તો તેઓનું અનન્તી વખત ત્રિદેશમાં આવવું કહ્યું છે, તે કેમ સંભવે ? કેમકે અધ્યવસાય પ્રયા વિના ત્રિદેશમાં અવાય નહિ.

વળી પ્રતિક્રમણ સૂત્ર ટીકામાં “અભવ્યોને ભિન્ન દશ પૂર્વો ” કહ્યા છે તે કેમ સંભવે ? કેમકે-પ્રવચન સારોદ્ધારમાં અભવ્યને પૂર્વલબ્ધિનો નિષેધ કહ્યા છે, અને આગમવ્યવહારિમાં પણ તેઓની ગણના કેમ સંભવે ?

ઉ૦ તમામ અભવ્યોને મુક્તિનું શ્રદ્ધાન નથી જ-પણ દેવલોકાદિકની શ્રદ્ધા કેટલાકોને હોય છે. કેમકે-વિશેષ આવશ્યક ટીકા વિગેરેમાં તેવું કહ્યું છે.

તેમજ, અભવ્યોને અધ્યવસાયની વિચિત્રતા હોયજ, કેમકે-શુક્લઃ કૃષ્ણઃ વિગેરે લેશ્યાવાળા તેઓ નવમાઐવયક વિગેરે અને સાતમી નારકી વિગેરેમાં જાય છે. માટે અધ્યવસાયનું સરખાપણું ઘટતુ નથીઃ કાર્યના ભેદે કારણના ભેદનો સ્વીકાર ન્યાયસિદ્ધ છે. સર્વઅભવ્યો અંગારમર્દક આચાર્ય સરખાજ હોય, એમ પણ શાસ્ત્રમાં જેવામાં આવ્યું નથી. તેમજ અભવ્યોને પૂર્વલબ્ધિને આશ્રયીને પર્વાંગિ ધારયન્તીતિ દશચતુર્દશપૂર્વવિદઃ આ પ્રકારનું આવશ્યક બૃહદ્વૃત્તિનું વચન હોવાથી, સંપૂર્ણદશ પૂર્વધર વિગેરેઃ પૂર્વ લબ્ધિવાળા હોય

૨૫૫

એમ નિશ્ચય કરી શકાય છે. પણ ખીજ નહિ. માટે જ અભવ્યોને અપૂર્ણ દશપૂર્વોનું જ્ઞાન છતાં પણ અન્યશાસ્ત્રોમાં પૂર્વધરણધનો નિષેધ કહેલો છે. તે વ્યાજખીજ છે, તેમજ તેઓના આગમવ્યવહારિપણામાં પણ કંઈ વાંધો આવતો નથી. ભવ્યોજ આગમવ્યવહારી હોય તેવા અક્ષરો શાસ્ત્રમાં જોવામાં આવતા નથી. ॥ ૩-૧૪-૨-૩૧૯ ॥ ૬૬૮ ॥

પ્ર૦ “ભોક્ષને માટે જ ક્રિયા કરે છે, તે ક્રિયાવાદી કહેવાય છે.” એમ પ્રધોષ આવે છે. તે સત્ય છે? કે અસત્ય ?

જો સત્ય કહેશે, તો ભોક્ષને માટે જીવહિંસા કરનાર તુર-

ક્રાથી માંડી ફીરંગી સુધીના મિથ્યાદૃષ્ટિઓનું ક્રિયાવાદિ-પણું થઈ જશે. તેતો કેટલાક આપના શ્રાવકોને અને અહીંના હુંદિયાને અને ખરતરોને હૃદયમાં ભાસતું નથી. ઉલટા હુંદીયા આમ કહે છે કે-“ તમારા જ જ ગીતાર્થો અહીં આવે છે, તેઓ ક્રિયા કરનાર સર્વ મિથ્યાદૃષ્ટિઓને ક્રિયાવાદી કહે છે. તે ખરાબ શ્રદ્ધાન છે. ” અને હુંદિયાઓ સમક્રિતિ: અને સમક્રિતની અભિમુખ: જઓ હોય તેને ક્રિયાવાદી કહે છે. ખીજઓને કહેતા નથી. માટે કેમ છે ?

ઉ૦ “ ભોક્ષને માટે જ ક્રિયા કરે તે ક્રિયાવાદી ” એમ જ પ્રધોષ છે, તે સત્યજ જણાય છે. ભોક્ષને માટે કોઈપણ જીવહિંસા વિગેરે કરતો નથી. કેમકે-તુરકીઓના [મુસલમાનોના] મૂળ શાસ્ત્રોએ જીવને મારવાનો નિષેધ કરેલ છે. અને યાજ્ઞિકોને પણ સ્વર્ગ-દિકને માટે જ યજ્ઞ કરવાનું બતાવ્યું છે. તેમજ “ સમક્રિતિઓજ અને સમક્રિતની સન્મુખ થયેલાઓ જ ક્રિયાવાદી કહેવાય.” તેવા અક્ષરો શાસ્ત્રમાં નથી. ઉલટું ભગવતી ટીકામાં આ

૨૫૬

પ્રકારે કહ્યું છે કે—“આ સર્વે પણ હોય છે.” જોકે બીજા ઠેકાણે મિથ્યાદૃષ્ટિઓ કહ્યા છે. તો પણ અહીં સમકિતિઓ ગ્રહણ કરવા. કેમકે—સારી રીતે અસ્તિત્વવાદિઓ હોય, તેઓને જ અહીં ગ્રહણ કરેલા છે. ભગવતીસૂત્ર વિશેષ બાબત સૂચવી રહ્યું છે, માટે તેમાં ક્રિયાવાદી પદે કરી. સમકિતિઓ ગ્રહણ કરેલા છે. અને બીજા તો મિથ્યાદૃષ્ટિઓ પણ લીધા છે. માટે તે બંને ક્રિયાવાદી છે. એ તત્ત્વ છે. ॥ ૩-૧૪

-૩-૩૨૦ ॥ ૬૬૯ ॥

પ્ર૦ પન્નવણા ત્રીજા પદની ટીકામાં “ક્ષેત્ર અનુસારે ચિંતવતા ત્રણલોકને સ્પર્શ કરનાર પુદ્ગલો સર્વથી થોડા હોય છે.” એમ કહ્યું છે, તે કયા પુદ્ગલો? અને કેવી રીતે ત્રણ લોક વ્યાપી થાય છે?

ઉ૦ સચિત્તઃ અને અચિત્તઃ એમ બે પ્રકારે મહારસ્કંધો છે, તેમાં કેવલિસમુદ્ધવાત વખતે સકલ લોકમાં ફેલાઈ ગયેલો અનન્તાનન્ત પુદ્ગલમય મહારસ્કંધઃ જીવાધિષ્ઠિત હોવાથી, સચિત્તઃ કહેવાય છે. અને તેથી બીજો પુદ્ગલમય છે. તે તો વિસ્તૃતપરિણામથી બનેલો તે સંપૂર્ણ લોકમાં ફેલાયેલો અચિત્તમહારસ્કંધઃ કહેવાય છે. આ પ્રકારે અનેક મહારસ્કંધો સંપૂર્ણલોકમાં પસરનારા કેવળિઓએ દેખ્યા છે, તે જાણવા. જે આ વિષય જાણવાની ઘણીજ આકાંક્ષા હોય, તો વિશેષાવશ્યક ટીકાની પીઠિકામાં દ્રવ્યવર્ગણાનો અધિકારઃ જોવો. ॥ ૩-૧૪

-૪-૩૨૧ ॥ ૬૭૦ ॥

૨૫૭

૧૫

પણિડતશ્રી શુભકુશલ ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તર.

પ્ર० હાલમાં તપાગચ્છના આવડા ધરિયાવહિયા કરવા પૂર્વક સામાયિક મુહપત્તિ પડિલેહે છે, તે બાબત કયા શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે ?

ઉં० મહાનિશીથમાં અને હારિભદ્રી દશ વૈકાલિક ટીકામાં સ્પષ્ટપણે કહ્યું છે કે—“ચૈત્યવદન વિગેરે તમામ ક્રિયાઓ ધરિયાવહિયા પડિક્રમીનેજ કરવી. તેમાં સામાયિક મુહપત્તિની ક્રિયા પણ આવીજ બળ્ય છે. તેથી તે પણ ધરિયાવહિયા કરવા પૂર્વક કરવી. તે તત્ત્વ છે. ॥ ૩-૧૫-૧-૩૨૨ ॥ ૬૭૧ ॥

૧૬

પણિડતશ્રી પ્રેમવિજયગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર० જિનેશ્વરે ગૃહસ્થપણામાં કેવલીને અથવા સાધુને પ્રણામ કરે ? કે નહિ ?

ઉં० આ બાબતમાં નિષેધ બાજેલ નથી. ॥ ૩-૧૬-૧-૩૨૩ ॥ ૬૭૨ ॥

પ્ર० ૫૬ દિક્કુમારીઓ કુમારી કેમ કહેવાય છે ?

ઉં० જમ સર્વે ભવનપતિદેવો ક્રીડાપ્રિય હોય છે, તેથી તેઓ કુમાર કહેવાય છે, તેમ દિક્કુમારીઓ પણ ભવનપતિદેવી હોવાથી કુમારી કહેવાય છે. ॥ ૩-૧૬-૨-૩૨૪ ॥ ૬૭૩ ॥

૧૭

પણિડતશ્રી મુનિવિમલગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર० પ્રતિવાસુદેવને કેટલા ? અને કયા કયા રત્નો હોય ?

ઉં० પ્રતિવાસુદેવને રત્નની સંખ્યા: અને કયાકયા રત્નો: હોય, એવો

૧૭

૨૫૮

નિયમ શાસ્ત્રમાં જોયો નથી. તેથી ચક્ર વિગેરે રત્નોઃ સંભવ મુજબ હશે, એમ જણાય છે. ॥ ૩-૧૭-૧-૩૨૫ ॥ ૬૭૪ ॥

પ્ર૦ કિલ્ખિષિયા દેવો પહેલાઃ ત્રીજાઃ ત્રીજાઃ અને છઠ્ઠા દેવલો-
કની નીચે રહે છે, એમ કહ્યું છે. તેમાં અધઃ શબ્દે કરી
નીચેનો પાથડો સમજવો ? કે તેથી પણ નીચેનો ભાગ સમજવો ?

વળી બત્રીશ લાખ વિમાન વિગેરેમાં સાધારણ દેવીઓની પેઠે
તેઓના પણ કેટલાક વિમાનો છે ? અને વિમાનના એક ભાગમાં
અથવા વિમાનની બહાર રહે છે ? તેઓનો વિમાનના મધ્યમાં
વસવાટ અનુચિત છે. કેમકે તેઓ ચાંડાલ જાતિના છે; અને
વિમાનના અપાંતરાલ ભાગમાં ભૂમિ નહિ હોવાથી, બહાર પણ
તેઓનો વસવાટ કેમ ઘટી શકે ? માટે તેઓનું રહેઠાણ, અંથનો
પાઠ બતાવવા પૂર્વક જણાવશો.

ઉ૦ કિલ્ખિષિયાનો વસવાટ બે દેવલોકો વગેરેની નીચે કહ્યો છે;
તેમાં અધઃ શબ્દ નીચેના સ્થાનવાચક છે. પણ પહેલા પાથ-
ડાનો વાચક નથી ઘટતો; કેમકે ત્રીજા અને છઠ્ઠા દેવલોક
સંબંધી કિલ્ખિષિયાઓને પહેલા પાથડામાં રહેલી ત્રણ; અને
તેરઃ સાગરભોપમની સ્થિતિનો અસંભવ છે, તેમજ તેઓની
વિમાનની સંખ્યા શાસ્ત્રમાં જોવામાં આવતી નથી.

વળી બત્રીશ લાખ વિગેરેમાં તેઓના વિમાનની ગણતરી
સંભવી શકતી નથી. કેમકે-તેઓનો વસવાટ દેવલોકની નીચે
બતાવ્યો છે, તત્ત્વ તો સર્વજ્ઞ મહારાજ જાણે. ॥ ૩-૧૭-૨-
૩૨૬ ॥ ૬૭૫ ॥

પ્ર૦ જંમિ ઉ પીલિજ્જંતે૦ આ ગાથાનો શબ્દ પ્રમાણે અર્થ
કરીએ, તો બાવળ વિગેરેનું વિદળપણું દૂર થઈ શકતું નથીઃ
ઉલટું સ્થાપન થાય છે. કેમકે સ્નેહરહિત બાવળ વિગેરે છે.

૨૫૯

તેથી તેઓનું વિદળપણું ન થાય. તેમ આ ગાથાનો ભાવાર્થ જણાવવા કૃપા કરશે.

ઉ૦ બેદળનો સંભવ છતાં દાળ કરવામાં આવતાં પીડ્યાં છતાં જમાં સ્નેહ—તેલ: ન હોય. તે ધાન્યાદિક: પૂર્વાચાર્યો વિદળ કહે છે. દ્વિદલમાં ઉત્પન્ન થયું હોય, છતાં પણ જે સ્નેહવાળું હોય તો તે વિદળ કહેવાતું નથી: આ પ્રસ્તુત ગાથાનો ભાવાર્થ: સ્પષ્ટજ છે. તેથી બાવળ વિગેરેના મિંજમાં સ્નેહ—તેલ: હોવાથી તેઓને વિદળતાનો અભાવ છે. ॥ ૩-૧૭-૩-૩૨૭ ॥ ૬૭૬ ॥

પ્ર૦ ઉપાસકદશાંગમાં અને યોગશાસ્ત્રમાં શ્રાવકોને પાંચ આચારના અતિચારો કેમ કહ્યા નહિ ?

ઉ૦ ઉપાસકદશાંગ અને યોગશાસ્ત્રમાં સમકિત મૂલબારત્રતો જ કહેવાની શરુઆત કરી છે, તેથી તે વ્રતોના અતિચારો કહ્યા છે. ॥ ૩-૧૭-૪-૩૨૮ ॥ ૬૭૭ ॥

પ્ર૦ આમગોરસસમ્પૃક્તંદ્વિદલં આ વાક્યમાં ગોરસ શબ્દે કરી ચું ચું લેવું ?

ઉ૦ ગોરસ શબ્દે કરીદુધ: દહીં: અને છાશ: એ ત્રણેય વાના પરં-પરાએ લેવાય છે. યોગશાસ્ત્રટીકામાં ગોરસ શબ્દની વ્યાખ્યા કરી નથી. ॥ ૩-૧૭-૫-૩૨૯ ॥ ૬૭૮ ॥

પ્ર૦ સંધાન એટલે અથાણું, યોગશાસ્ત્રના અભિપ્રાયે “તેમાં જીવો પડી બળ ત્યારે તેને ત્યાગ કરવું.” એમ બતાવ્યું. પ્રવચનસારોદ્ધારમાં તો, સંસક્ત વિશેષણ તેને લગાડેલ નથી. તો તેમાં શો અભિપ્રાય છે ? કઈ રીતીએ કર્યું હોય તો સંધાન થાય અને કઈ રીતીએ ન થાય ?

ઉ૦ સંધાન—અથાણું નહિ વાપરવાનું કારણ તો જીવો પડી ગયા હોય તેજ છે. પ્રવચન સારોદ્ધાર ગ્રંથમાં સંસક્ત પદ

૨૬૦

અર્થાપત્તિન્યાયે સમજી શકાય છે. અને પાણી વિગેરેથી થયેલ લીલાપણું હોય તો સંધાન થાય છે. એમ વૃદ્ધવ્યવહાર છે, તે જાણવો. ॥ ૩-૧૭-૬-૩૩૦ ॥ ૬૭૯ ॥

પ્ર૦ પક્ષી પ્રતિક્રમણમાં શ્રાવકો તપાચાર વિગેરેના અતિચારો બોલે છે, તે સાધુઓ સાંભળે છે, તો કેવળ સાધુઓ પ્રતિક્રમણ કરે, તો તે અતિચારો બોલે ? કે નહિ ? હમણાં તો કાઈ કહેતા નથી.

ઉ૦ કેવળ સાધુઓ પ્રતિક્રમણ કરતા હોય, ત્યારે તપાચાર વિગેરેનાં અતિચારોનું સ્થાન આવે, તે વખતે પોતે કહેવા. અને તેથી પ્રવૃત્તિ પણ જોવામાં આવી છે. ॥ ૩-૧૭-૭ ॥ ૩૩૧ ॥ ૬૮૦ ॥

પ્ર૦ શ્રાવકોને ચરવળો રાખવાનું તદ્દપિઅકરણે આ પદ્ધતી જણાય છે. આ સિવાય કાઈ ચૂર્ણિ વિગેરેમાં સ્પષ્ટ કહેલ હોય તો તે અક્ષરો જણાવવા કૃપા કરવી.

ઉ૦ સાહૂળ સગાસાઓ રચહરણં નિસિજ્જં વા મગ્ગંતિ, અહ ઘરે તો સે ઉવગ્ગહિઅ રચહરણં અત્થિ.

“સાધુઓ પાસે કરે તો રજોહરણુ અથવા દંડાસણુ માંગી લે. અને ઘરે સામાયિક કરે. તો તેનું રજોહરણુ હોય છે.” ઈત્યાદિક આવશ્યકચૂર્ણિ વિગેરેમાં રજોહરણુના અક્ષરો છે. શ્રાવકોને રજોહરણુ, ચરવલોજ હોય છે. ૩-૧૭-૮-૩૩૨ ॥ ૬૮૧ ॥

પ્ર૦ જીવાભિગમ વિગેરે સૂત્રોમાં આરતિ: મંગળદીવાનો પાઠ હોય તો, જણાવવા કૃપા કરશો.

ઉ૦ જીવાભિગમદિક સૂત્રોમાં આરતી મંગળ દીવાનો સાક્ષાત્ પાઠ જોવામાં આવતો નથી. ઘણા પ્રકરણોમાં તો છે. પણ

૨૬૧

તેમાં પંચાંગી સ્વીકારનારને કોઈ હરકત નથી, એમ તાત્પર્ય છે. ॥ ૩-૧૭-૬-૩૩૩ ॥ ૬૮૨ ॥

પ્ર૦ ખાણમાંથી નિકળેલો હિંગલોક-જોયણસયં તુ ગંતુ આ વાક્યથી વહાણ મારૂત સો જોજન આવ્યો હોય, તો અચિત્ત થાય છે. તો કૃત્રિમ અચિત્તપણામાં તો કાંઈપણ શંકા રહે નહિ. છતાં તેનો સચિત્ત વ્યવહાર કરવામાં આવે છે. તેનું શું કારણ ?

ઉ૦ ખાણમાંથી નિકળેલો હિંગલોક સોયોજન વિગેરે દૂરથી આવેલો હોવાથી, અને કૃત્રિમતો સ્વતઃ બનેલો હોવાથી એ બન્ને અચિત્ત જણાય છે. પણ અનાચીણું હોવાથી ગ્રહણ કરાતો નથી. હાલમાં સંસ્કારિત કરેલો હોય તો લેવાય. એમ સાધુવ્યવહાર છે. ॥ ૩-૧૭-૧૦-૩૩૪ ॥ ૬૮૩ ॥

૧૮

પણિડતશ્રી દેવવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરે

પ્ર૦ જત્થ જલં તત્થ વળં

“ જ્યાં જલ છે ત્યાં વનસ્પતિ છે. ”

આ નિયમ અવધારણવાળો છે ? કે બીજા પ્રકારે પણ છે ? તે વનસ્પતિમાં પણ પ્રત્યેક હોય ? કે સાધારણ હોય ? કે ઉભય હોય ? તેમજ જત્થજલં વિગેરે વચનથી શ્રાવકને ઘડા અગર ગોળા વિગેરેમાંથી પાણી વાપરતાં વનસ્પતિકાચ્છી વિરાધના લાગે ? કે નહિ ?

ઉ૦ આ નિયમ ચોક્કસ છે. એમ જણાય છે. કેમકે દશવૈકલિક પિડેપણાઅધ્યયનમાં સાહદુ નિર્વિત્તવિત્તાણં ઇત્યાદિ ગાથાની ટીકામાં તે નિયમ અવધારણ સહિત બતાવેલ છે. તેમજ તે વનસ્પતિઃ આદર અનંતકાય અને પ્રત્યેકરૂપ જણાય છે. ઘડા વિગેરેનું પાણી વાપરવાથી વનસ્પતિની વિરાધના

ઉં સૂચકાંગટીકા અને રાયપસેણીટીકાનું વ્યાખ્યાન ચરિતાનુ-
વાદ બતાવવા પુરતું છે. માટે તે વસ્તુનું, સાધકઃ અગર બાધકઃ
થતું નથી. પણ ભગવતીટીકા અને યોગશાસ્ત્રટીકા વિગે-
રમાં તે ચારપવીના અધિકારમાં ઉદ્ધિદ શબ્દ કરી

૨૬૩

સામાન્યથી પૂર્ણિમાઃ અને અમાવાસ્યાઃ કહેલી છે. તેથી આમાં શ્રાવકાને તે ખન્નેય જાણવી. ॥ ૩-૧૮-૪-૨૩૮ ॥ ૬૮૭ ॥

પ્ર૦ સિક્કાંતમાં પઢિપુણ્ણં પોસહં પાલેમાજે આ પાઠની ટીકામાં “ સંપૂર્ણ અહોરાત્રિઃ ” એવી વ્યાખ્યા કરેલી છે. તેથી ફક્ત દ્વસનો જ પોસહ કરવાનો પાઠ ક્યાં છે ?

ઉ૦ ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રના પાંચમા અધ્યયનમાં અગારિં સામાહ અંગાહં આ ગાથાની ટીકા અનુસાર સંપૂર્ણ પોસહનું કરવું પ્રાયિક જાણવું. ॥ ૩-૧૮-૫-૩૩૯ ॥ ૬૮૮ ॥

પ્ર૦ પોસાતીશ્રાવક પદ્મમાં તથા પાટીઆમાં ચિતરેલી પ્રતિમાની વાસક્ષેપે પૂજ કરી શકે ? કે નહિ ?

ઉ૦ પોસાતીઃ કારણ સિવાય પટ્ટાદિકની પૂજ ન કરી શકે. એમ જાણવું. ॥ ૩-૧૮-૬-૩૪૦ ॥ ૬૮૯ ॥

પ્ર૦ કર્મગ્રંથની ટીકામાં “ જાતિસ્મરણ પણ અતીત સંખ્યાતા ભવ જાણવારૂપ મતિ જ્ઞાનનો જ ભેદ છે ” એમ કહ્યું. અને પુન્નભવા સો વિચ્છદ્ધ, ફક્કં દો તિન્નિ જાવ નવગં વા । ઉવરિ તસ્સ અવિસઓ સહાવઓ જાહસરણસ્સ ॥

તે જાતિ સ્મરણવાળો પૂર્વભવો એકઃ બેઃ ત્રણઃ ચાવતઃ નવઃ ભવોને જાણે છે. તેના ઉપર જોવાનો સ્વભાવથી વિષય નથી. ” આ પ્રકારની આ ગાથામાં નવજ ભવો કહ્યા છે, માટે તે કેવી રીતે છે ?

ઉ૦ આચારાંગટીકા અનુસાર જાતિસ્મરણવાળો અતીત-સંખ્યાતા ભવોને જાણે એમ જણાય છે. કર્મગ્રંથની ટીકામાં પણ તેજ અભિપ્રાય છે. પુન્નભવા સો વિચ્છદ્ધ ० આ ગાથા તો છૂટાપાનામાં છે. પણ તેવા કોઈ ગ્રંથની નથી.

૨૬૪

તેથી તે ગાથા નિર્ણયકારી હોય નહિ ॥ ૩-૧૮-૭ ॥ ૩૪૧
૬૬૦ ॥

પ્ર૦ છમ્માસાઝસેસે ઉપ્પન્નં જેસિ કેવલં નાણં ।

તે નિયમસમુગ્ધાયા સેસ સમુગ્ધાય મયણિજ્જા ॥૧॥

“છ માસનું આયુષ્ય બાકી રહે ત્યારે જન્મોને કેવલજ્ઞાન ઉપજે, તેઓ સમુદ્ધાત કરે જ છે. અને બીજાઓને ભજના હોય છે. ”

આમ દિવાળીકલ્પમાં છે.

અને

यः षण्मासाऽधिकायुष्को लभते केवलोद्गमं

કરોત્યસૌ સમુદ્ધાતમન્યે કુર્વન્તિ વા નવા ॥૧॥

“ છમાસથી અધિક આયુષ્યવાળા કેવલજ્ઞાન પામે, તે સમુદ્ધાત કરે અને બીજાઓ કરે, કે ન કરે ”

આ પ્રમાણે ગુણસ્થાનકમારોહમાં છે.

અને

यस्य पुनः केवलिनः कर्म भवत्यायुषोऽनिरिक्ततरम् ॥

સ સમુદ્ધાતં મગવાનુપગચ્છતિ તત્સમીકર્તુમ્ ॥ ૧ ॥

વળી જ કેવળીને આયુષ્યથી અધિક કર્મ હોય તેને સરખું કરવા માટે તે ભગવાન સમુદ્ધાતને પામે છે. ”

આ પ્રમાણે પ્રશમરતિમાં છે. આ ત્રણમાં કયા કેવલી સમુદ્ધાત કરે જ ? અને કયા ન કરે ?

ઉ૦ મન્નવણાટીકા પ્રવચનસારોદ્ધારટીકા અને પ્રશમરતિ વિગેરેમાં સામાન્યથી સમુદ્ધાતનું સ્વરૂપ કહ્યું છે. તેમાં કંઈ પણ તફાવત નથી. અને ગુણસ્થાનકમારોહમાં તે જ્ઞાના-સાધિકાયુક્ત ઈત્યાદિ તફાવત પણ દેખાય છે.

૨૬૫

આમાં મતભેદ સંભવે છે. તત્ત્વતો કેવળી મહારાજ બણે, દીવાળીકલ્પકારનો મતતો ગુણુસ્થાનકમારોહટીકાકારે પોતે પ્રતિપાદન કરેલના સમર્થન માટે દીવાળી કલ્પની ગાથા સામાન્યે કરી બતાવી છે તેથી. ગુણુસ્થાનકમારોહટીકાકારને અનુસરતો જ છે. માહોમાહે તે યેન્નેનું મળતાપણું તો છમ્મા-સાજસેસે આ પદમાં પ્રાકૃતશૈલીએ ષણ્માસ આયુષશબ્દ-થી સપ્તમીવિભક્તિનાં એકવચનનો લોપ કરવાથી શિષ્યતે-વિશિષ્યતેઽધિક્રિયતે इति शेष : આ વ્યુત્પત્તિ કરી: તેથી શેષ શબ્દ, અધિક્વાચી બનાવ્યો, તેથી “ કાંઈક અધિક છમાસ આયુષ ” એવો અર્થ કરવાથી બણવું. અથવા છમાસ શબ્દથી અધિકશબ્દનો લોપ થયેલો માન્યો, તેથી બણવું ॥ ૩-૧૮-૮-૩૪૨ ॥ ૬૬૧ ॥

પ્ર૦ નારકી કરતાં નિગોદના જીવને અધિક દુઃખ હોય ? કે નિગોદ કરતાં નારકીને અધિક દુઃખ હોય ?

ક્રિ૦ નિશ્ચયથી નારકી કરતાં નિગોદના જીવને જન્મમરણ વિગેરે અને એક શરીરમાં અનંતા જીવોનું રહેવું વિગેરે રૂપ અધિક દુઃખ છે, પરંતુ તેઓ મૂર્છિત અવસ્થાદિકવાળા છે, તેથી અતિદુઃસહ નથી. વ્યવહારથી તો નિગોદ કરતાં નારકીઓને પરમાધામિકોએ કરેલ વેદના વિગેરે સ્વરૂપ મોટું દુઃખ છે. એમ જુદોનું કથન છે ॥ ૩-૧૮-૯-૩૪૩ ॥ ૬૬૨ ॥

પ્ર૦ લાંબા કાળના અને અલ્પકાળના નિગોદજીવોને સરખું દુઃખ હોય ? કે ન્યૂનાધિક હોય ?

ક્રિ૦ તેઓને વ્યવહારથી તો સરખું દુઃખ મનાય છે. નિશ્ચયથી તો કેવળિગમ્ય છે. ॥ ૩-૧૮-૧૦-૩૪૪ ॥ ૬૬૩ ॥

૨૬૬

પ્ર० અનાદિ નિગોદના જીવો કયા કારણોથી બહુ કર્મ બાંધીને નિગોદમાં પડ્યા રહે છે ?

ઉ० પ્રવાહની અપેક્ષાએ અનાદિકર્મના સંબંધે ત્યાં રહે છે ॥
૩-૧૮-૧૧-૩૪૫ ॥ ૬૯૪ ॥

પ્ર० ૧૨-કેટલાક નિગોદજીવો લઘુકર્મી થઈને વ્યવહાર રાશિમાં આવે છે. તેઓને લઘુકર્મીપણું થવામાં શું કારણ હોય ?

ઉ० તેઓને લઘુકર્મીપણામાં તથા ભવ્યત્વનો પરિપાક વિગેરે કારણ છે. ૩-૧૮-૧૨-૩૪૬-૬૯૫

પ્ર० શ્રીરાયપસેણીયમાં સૂર્યાભિદેવના શીઘ્રગમનનામના- વક્રિ-યવિમાનનું અંદરની ભૂમિકાનું જ વર્ણન તેમાં પાંચવર્ણના રત્નોનું જ વર્ણન તેમાં પાંચવર્ણવાળા અશોક - કણુવીર-બંધુજીવ વૃક્ષો લીધેલા છે, અને ટીકામાં પ્રસિદ્ધ છે, એમ વ્યાખ્યા કરી છે, તે વૃક્ષો કયા ? અને તેઓને શું પાંચવર્ણવાળાં પુષ્પો હોય ?

ઉ० અશોક વિગેરે વૃક્ષો જીવાભિગમટીકા વિગેરેમાં પાંચ વર્ણવાળાં બતાવ્યા છે, પણ કુલોને પાંચવર્ણવાળા બતાવ્યા નથી, તેથી તેઓ અનુસાર કુલો વિગેરે જાણવા ॥ ૩-૧૮-૧૩-૩૪૭ ॥ ૬૯૬ ॥

પ્ર० સન્જ્ઞાયસંહિસાવું, ઉપધિ સંહિસાવું, ઇત્યાદિક આ દેશમાં સંહિસાવું શબ્દનો શા અર્થ ?

ઉ० સન્દેશયામિ-માર્ગયામિ-સંદેસાવું. એટલે-“ સન્જ્ઞાય કરવાનો અને ઉપધિ પડિલેહણ કરવાનો આદેશ માગુ છું ॥
॥ ૩-૧૮-૧૪-૩૪૮ ॥ ૬૯૭ ॥

પ્ર० વર્તમાન ચૌવીશ તીર્થકરોના પડમામ વાસુપુજ્જા રત્ને૦ રાતા વગેરે રંગો શું શરીરોમાં દેખાય છે ? કે ધ્યાન વિગેરે માટે તેવી કદપના કરેલ છે ?

૨૬૭

- ઉં આ ગાથામાં ખતાવેલ રંગો તીર્થ કરેના શરીરોમાં હોય છે, એમ જાણવું ॥ ૩-૧૮-૧૫-૩૪૯ ॥ ૬૯૮ ॥
- પ્રં ભરતઐરવતસિવાયના તીર્થ કરેને કેવા રંગો હોય ?
- ઉં પાંચરંગોમાંથી ઘાઈપણ રંગ હોય એમ જાણવું. આમાં પણ શરીરમાં તેવો વર્ણ હોય, તે જ હેતુ છે ॥ ૩-૧૮-૧૬-૩૫૦ ॥ ૬૯૯ ॥
- પ્રં શ્રીવજ્રસ્વામી પદ્ધિવાચ્યે કરી સંધને સુકાળવાળા દેશમાં લઇ ગયા તે ચતુર્વિધ સંધ જાણવો કે સાધુ-સાધ્વી સમુદાય જાણવો ? અને પદ્ધિ વિધાનું સ્વરૂપ શું ?
- ઉં પરિશિષ્ટપર્વ વિગેરેમાં કહેલ વજ્રસ્વામીના સંબંધ અનુસારે ચતુર્વિધ સંધ મનાય છે. પણ સાધુ: સાધ્વી: રૂપ મનાતો નથી. અને ચક્રવર્તિના રત્ન પેઠે વિધાચ્યે કરી જ વિસ્તારવાળો પદ્ધિ થઈ જાય, તે પદ્ધિવાચ્યે જાણવી ॥ ૩-૧૮-૧૭-૩૫૧ ॥ ૭૦૦ ॥
- પ્રં દેવો પોતાના મૂળ શરીરે કોઈ વખત અહીં આવે ? કે નહિ ?
- ઉં સંગમ દેવની હકીકત વિગેરે અનુસાર કોઈ વખત દેવો મૂળ શરીરે અહીં આવે છે. એમ જણાય છે ॥ ૩-૧૮-૧૮-૩૫૨ ॥ ૭૦૧ ॥
- પ્રં વંદિતાની સંસ્કાર-કંસ્કાર આ ગાથાની ટીકામાં ૭૯ મિથ્યાત્વના સ્થાનકોમાં ૬૬ માં સ્થાને સર્વમાસેષુ વા તાસૂપવા સાદિની ' સર્વ અગીયારસોમાં ઉપવાસ કરવામાં ' એમ કહ્યું, તો ઉપવાસ કરવામાં મિથ્યાત્વસ્થાન કેમ હોય ?
- ઉં નિયમિત તપના દિવસ ચૌદશ: આઠમ: જ્ઞાનપંચમીમાં ઉપવાસ ન કરે, અને સર્વ અગીયારસે ઉપવાસ કરે તો મિથ્યાત્વ સ્થાન થાય છે. એમ જણાય છે ॥ ૩-૧૮-૧૯-૩૫૩-૭૦૨ ॥

૨૬૯

પ્ર० અન્યગચ્છેના સમકિત દેશવિરતિ ઉચ્ચરાવવાના વિધિઃ પત્રામાં સમકિતના આળાવાના છેલ્લા ભાગે રાજભિયોગ વિગેરે છ આગારોની પેઠે ખારવતોના આળાવામાં પણ તે છ આગારો લખેલ છે, તેઓનો ખારવત વિગેરેમાં ઉચ્ચાર કરવો વ્યાજબી છે ? કે નહિ ?

ઉ० આવશ્યકનિર્યુક્તિ અને ઉપાસકદશાંગ વિગેરેમાં શ્રાવકો ને સમકિત ઉચ્ચરાવવામાં છ આગારો બોલવા કદા છે; પણ ખારવતના ઉચ્ચારમાં નથી, તેથી સમકિત ઉચ્ચરાવવામાંજ રાજભિયોગ વિગેરે છ આગારોનું બોલવું યુક્તિયુક્ત ભાસે છે.
૩-૧૮-૨૦ ૩૫૪ ॥ ૭૦૩ ॥

પ્ર० શ્રીવીરજિનનાશાસનમાં કેટલા આચાર્યો નરકગામી કદા છે ? અને તેવા અક્ષરો કયા ગ્રંથમાં છે ? તે સવિસ્તર જણાવવા કૃપા કરશેજી.

ઉ० શ્રીવીરનાતીર્થમાં આટલી સંખ્યાવાળા આચાર્યો નરકગામી છે, એવું ગ્રંથમાં જોયાનું સાંભરતું નથી. પણ—

તીઆણાગય કાલે કઈ હોહિંતિ ગોઅમા સૂરી
જેસિંનામગહણે નિયમેણ હોઈ પચ્છિસં ॥૧॥

“ અતીત અનાગત કાલમાં હે ગોતમ, કેટલાક સૂરિઓ થશે કે, જોયાનું નામ લેતા પણ પ્રાયશ્ચિત્ત લેવું પડે, આમ ગચ્છાચારપથનામાં કહેલ છે. ॥૩-૧૮-૨૧-૩૫૫-૭૦૪॥

પ્ર० આત્માના દ્રવ્ય આત્માઃ કષાય આત્માઃ વિગેરે આઠલેદો છે, તેમાં જીવઃ અજીવનોઃ આત્મા તે દ્રવ્યાત્મા કહેવાય, આ વિવરણમાં અજીવોમાં આત્માનો અંશ કઈ યુક્તિએ માન્યો છે ?

ઉ० અતતિ સાતત્યેન ગચ્છતિ ત્વા ત્વા પર્માયાન ઇતિ આત્મા—

૨૬૯

“અતિ ઓટલે સતતપણે તે તે પર્યાયને પામે, તે આત્મા કહેવાય” આવી વ્યુત્પત્તિથી અજીવ પુદ્ગલાદિકમાં પણ દ્રવ્ય આત્માનો વ્યપદેશ કર્યો છે ॥ ૩-૧૮-૨૨-૩૫૬ ॥ ૭૦૫ ॥

૧૯

પણિડતશ્રી વટપદલીય પન્નવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

- પ્ર૦ સામાચારીમાં “ચાર પાંચ યોજન જવાને અને આવવાને કલ્પે છે, ”એમ કહ્યું છે, તે જવું આવવું બે થઈને જાણવા ? કે જવાને આશ્રમીને જાણવા ?
- ઉ૦ ચૈમાસામાં જ્ઞાનને માટે ઓષધ લાવવું વિગેરે કારણોએ સાધુ ચાર પાંચ યોજન જાય છે, અને તે કામકરી ચારપાંચ યોજન પાછા આવે છે, પરંતુ દરદીના ઓષધ વગેરે કાર્યો પૂર્ણ થયા પછી ક્ષણ માત્ર પણ ત્યાં રહે નહિ. તેમજ ભિક્ષાયર્યામાં પાંચ ગાઉ કહ્યા છે, તે તો જવું-આવવું એમ બંનેયથી જાણવા. ॥ ૩-૧૯-૧-૩૫૭ ॥ ૭૦૬ ॥
- પ્ર૦ નિદ્રા સમયે મુખમાંથી પાનનું બીકું કાઢી નાંખવું. અને કપાળેથી તિલક ભુંસી નાંખવું. અને ડોકમાંથી કુલમાળા કાઢી નાંખવી, અને પદ્યંકથી સ્ત્રીનો ત્યાગ કરવો, તેમ કરવાના કારણો શા છે ?
- ઉ૦ તાંબુલનો ત્યાગ ન કરે, તો મુખ દુર્ગંધી થઈ જાય. ૧ તિલકનો ત્યાગ ન કરે તો આયુષની હાનિ થાય. ૨ કુલમાળાનો ત્યાગ ન કરે તો સર્પનો લય થાય. ૩ અને સ્ત્રીનો ત્યાગ ન કરે તો બળની હાનિ થાય. ૪ આ ચાર કારણો છે. ॥ ૩-૧૯-૨-૩૫૮ ॥ ૭૦૭ ॥
- પ્ર૦ દેવ મૂળ શરીરે દેહીને ભોગવે ? કે હસર વૈદ્ય શરીરે ભોગવે ?

૨૭૦

ઉં બન્ને પ્રકારે ભોગ કરે છે. એવા અક્ષરો ભગવતી: પન્નવણા:
જીવાભિગમ: રાયપસેણીય: વિગેરે ત્રૈલોક્યામાં છે. ॥ ૩-૧૬-
૩-૩૫૯ ॥ ૭૦૮ ॥

પ્રં આજની બનેલી કડા વિગય વાપરે, તો તેમાં કેટલી વિગય
ગણાય ?

ઉં એક કડા વિગય લાગે છે. ॥ ૩-૧૬-૪-૩૬૦ ॥ ૭૦૯ ॥

પ્રં દેવો મૂળ શરીરે નગ્ન રહે ? કે વસ્ત્ર ધારણ કરે ?

ઉં મૂળશરીરમાં વસ્ત્ર ધારણ કરવાનો નિષેધ જાણેલ નથી. ॥ ૩-
૧૬-૫-૩૬૧ ॥ ૭૧૦ ॥

પ્રં દાતણ અને પ્રભાતભોજન કરીને ક્ષામણાપ્રતિક્રમણ વિગેરે
કરવું કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉં દાતણ ભોજન કર્યા સિવાય કારણે વેલાસર ખામણાપ્રતિક્રમણ
વિગેરે કરવું સૂઝે છે. ॥ ૩-૧૬-૬-૩૬૨ ॥ ૭૧૧ ॥

૨૦

પણ્ડિતશ્રી મેઘવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્રં લૌકિકટીપણામાં અગ્નીઆરસ બે આવી હોય, તો શ્રીહીર-
વિજયસૂરીશ્વરજીનો નિર્વાણમહિમા: પોસહ: અને ઉપવાસ
વિગેરે કૃત્યો: પહેલીમાં કરવા ? કે બીજીમાં કરવા ?

ઉં પૂજ્યપાદશ્રી હીરવિજયસૂરીશ્વરજી મહારાજનો નિર્વાણ
મહિમા-પોસહ-ઉપવાસ વિગેરે કાર્યો ઐશ્વર્યિકી એટલે
ઉદયવાળી અગ્નીઆરસમાં કરવા: [આ ઉત્તરમાં પૂજ્યપાદ
સેનસૂરીશ્વરજી મહારાજએ લૌકિકટીપણાની બીજી અગ્ની-
આરસને પરંપરા પ્રમાણે ઐશ્વર્યિકી ઠરાવી. પહેલીનો ઉદય છતાં
પણ ઉદય વિનાની જણાવી. એટલે પર્વ તિથિ નહિ જણાવી.
એટલે પરંપરાથી લૌકિક ટીપણાની બે અગ્નીઆરસમાં જ

૨૭૧

બીજી અગીઆરસ તે પર્વતિથી છે, અને પહેલી અગીઆરસ તે અપર્વ તિથિરૂપ બીજી દશમ પરંપરાથી ગણાય છે.]

૩-૨૦-૧-૩૬૩ ॥ ૭૧૨ ॥

પ્ર૦ સત્તરભેદી પૂજા વિગેરેમાં દેરાસરમાં જઈ નમસ્કારરૂપ ચૈત્ય-વંદન કરીને બેસાય છે, ત્યારે ઇરિયાવહિયાપડિક્કમિને બેસાય ? કે એમને એમ બેસાય ?

ઉ૦ બે ઘડી વિગેરેની સ્થિરતા કરવાની સંભાવના હોય તો, ઇરિયા-વહિયા પડિક્કમાય છે, અન્યથા તો જોવો અવસર હોય, તેમ કરાય ॥ ૩-૨૦-૨-૩૬૪-૭૧૩ ॥

પ્ર૦ કેવળ સ્થાપનાચાર્ય પાસે પ્રતિક્રમણ કરનાર શ્રાવકો ક્ષામ-ણાના અવસરે કેટલીવાર ક્ષામણા કરે ?

ઉ૦ સ્થાપનાચાર્ય પાસે પ્રતિક્રમણ કરનાર શ્રાવકો એકવાર અભુટ્ટિઓ ખામે છે. ॥ ૩-૨૦-૩-૩૬૫-૭૧૪ ॥

પ્ર૦ દરેક શ્રાવકોએ મુહુપત્તિ રાખવાના અક્ષરો કયા ગ્રંથમાં છે ?

ઉ૦ અહ સમ્મમવળયંગો કારજુઅવિદિધરિય પુત્તિરયહરણો । પરિચિંતિઅ અહ્યારે, જહક્કમં ગુરુપુરો વિચઢે ॥૧॥

“ હવે સમ્યક્ પ્રકારે અંગ જણે નમાવેલું છે, એવો અને હાથમાં જણે વિધિપૂર્વક મુહુપત્તિ અને રજેહરણ ધારણ કરેલા છે, એવો શ્રાવક: ચિંતવીને અતિચાર અનુક્રમે ગુરુપાસે પ્રકટ કરે”

આ ગાથા યોગશાસ્ત્રના ત્રીજા પ્રકાશની ટીકામાં શ્રાવક-પ્રતિક્રમણના અધિકારમાં છે, આ પ્રમાણથી દરેક શ્રાવકને પણ મુહુપત્તિ વિગેરે ગ્રહણ કરવું જોઈયે. અને અનુયોગદ્વાર વિગેરેમાં પણ સ્પષ્ટજ્ઞ અક્ષરો છે. ॥ ૩-૨૦-૪-૩૬૬ ૭૧૫ ॥

પ્ર૦ મતાન્તરીય સાધુ મળે અથવા તે પ્રથમ નમસ્કાર કરે તો કેટલાક આપણા સાધુઓ મત્યએણુવંદામિ બોલે છે, અને કેટલાક

૨૭૨

બોલતા નથી, તેમાં જે રીતિ હોય તે જણાવવા પ્રેસાદી કરવી.

ઉ૦ આગળથીજ મતાંતરીય સાધુઓએ આપણને નમસ્કાર કર્યો હોય, તો અવસર મુજબ કરવું ॥ ૩-૨૦-૫-૩૬૭-૭૧૬

પ્ર૦ આવકો બારવ્રતના પોસહ શરૂ કરે, ત્યારે પ્રારંભના દિવસે આંબેલ કરાવાય ? કે એકાશન કરાવાય ? અને ભોજનમાં લીલું શાક વિગેરે કહ્યે ? કે નહિ ?

ઉ૦ આવકોને બાર વ્રતોના પોસહમાં યથાશક્તિ તપ કરવું. અમે લીલું શાક વિગેરે તો કારણ વિના કહ્યે નહિ ॥ ૩-૨૦-૬-૩૬૮-૭૧૭ ॥

૨૧

પણ્ડિત શ્રી શ્રુતસાગરગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરે

પ્ર૦ મૂળાના પાંદડામાં અનન્તકાયપણું છે ? કે પ્રત્યેકપણું છે

ઉ૦ મૂળાનો કાંદોજ અનન્તકાય છે, તેના પાંદડા વિગેરે અનન્તકાય નથી. ॥ ૩-૨૧-૧-૩૬૯-૭૧૮ ॥

પ્ર૦ ઉત્સૂત્રભાષિઓ સમકિતી હોય કે ? મિથ્યાદૃષ્ટિ હોય ?

ઉ૦ ઉત્સૂત્રભાષિઓ મિથ્યાદૃષ્ટિ હોય; તેમાં કોઈ પણ વાદવિવાદ નથી.

સૂત્રોક્તસ્યૈકસ્યાપ્યરોચનાદક્ષરસ્ય મન્વતિ નર મથ્યાદૃષ્ટિઃ

“સૂત્રના એક અક્ષરની પણ અરચિ કરે, તો માણસ મિથ્યાદૃષ્ટિ બને છે.

આ પાઠ છે ॥ ૩-૨૧-૨-૩૭૦-૭૧૯ ॥

પ્ર૦ દેવગત થયેલાના વાર્ષિક દિવસે માનેલા દ્રવ્યે કરી કોઈ સંવ-ચરિ વિગેરે પર્વોના પોસાતીઓને જમાડે; તેમાં સમકિતિઓ જવું ઉચિત છે ? કે નહિ ?

૬૭૩

ઉં મરણ પામેલાનું વાર્ષિક કૃત્ય કાંઈ જુદું કરીનેજે પેસાતી-
ઓને જમાડે તો તેમાં જવું સમક્રિતિઓને ઉચિતજ છે. અન્યથા
તો ઉચિત લાગતું નથી. હાલમાં મહોટા શહેરોમાં પ્રવૃત્તિપણ
તેવીજ છે. ॥ ૩-૨૧-૩-૩૭૧-૭૨૦ ॥

પ્ર૦ સાત ક્ષેત્રમાં મૂકેલ સાધુ: સાધ્વી: ક્ષેત્ર દ્રવ્યનો વ્યય: શ્રાવકોએ
સાધુ: સાધ્વી: બાબતના કયા ઠેકાણે કરવો જોઈએ ?

ઉં સાત ક્ષેત્રમાં મૂકેલ સાધુ: સાધ્વી: ક્ષેત્રદ્રવ્યનો ખર્ચ સાધુ: સાધ્વી:
ને આપદામાંથી બચાવવામાં, તથા ઔષધ કરાવવામાં, તથા
માર્ગમાં સહાય કરવી વિગેરે બાબતોમાં શ્રાવકોએ કરવો જોઈએ
૩-૨૧-૪-૩૭૨-૭૨૧ ॥

પ્ર૦ જમ “કાણુને કાણુ કહેવો” એ કઠિન વચન છે, તેમ મિથ્યા-
દૃષ્ટિને તું “મિથ્યાદૃષ્ટિ છે ” એમ કઠિન વચન ન કહેવું
જોઈએ ” એમ કેટલાક કહે છે. તેનું શું ?

ઉં મિથ્યાદૃષ્ટિને મિથ્યાદૃષ્ટિ કહેવો કે ન કહેવો તે વાત સમય
આશ્રયી બાણવી ॥ ૩-૨૧-૫-૩૭૩-૭૨૨ ॥

પ્ર૦ દેવદ્રવ્યની વૃદ્ધિ માટે શ્રાવકોએ તે દ્રવ્ય વ્યાજ રખાય કે ?
નહિ ? અને રાખનારાઓને તે દૂષણરૂપ થાય ? કે ભૂષણરૂપ થાય ?

ઉં શ્રાવકોએ દેવદ્રવ્ય વ્યાજ રાખવું યોગ્ય નથી. કેમકે-નિ:
શૂકપણું થઈ જાય, માટે વ્યાપાર વગેરેમાં વ્યાજ રાખી વાપરવું
નહિ. “ જો અદ્યપણુ દેવદ્રવ્યનો ભોગ થઈ જાય તો સંકાશ-
શ્રાવકની પેઠે ભવિષ્યકાલમાં અંત્યત દુષ્ટવિપાક આપે છે”
એમ ગ્રંથમાં જોવામા આવે છે. ॥ ૩-૨૧-૬-૩૭૪ ॥ ૭૨૩ ॥

પ્ર૦ ઉત્સૂત્રભાષીએ ભણાવાતા આષ્ટોત્તરીસ્નાત્રમાં સગા-

૨૭૪

વહાલાના કારણ સિવાય જવામાં સમકિતિઓને દૂષણ લાગે ?
કે નહિ ?

ઉં. અષ્ટોત્તરીસ્નાત્ર વિગેરેમાં જવામાં સમકિતિને દૂષણ લાગ-
વાનું જાણ્યું નથી. ॥ ૩-૨૧-૭-૩૭૫ ॥ ૭૨૪ ॥

૨૨

પણિડત શ્રી કનકવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તર.

પ્ર૦ મોટી વિધિએ ઉપધાન વહેનારાએ ચોાવહાર ઉપવાસ કર્યો
હોય, તો સાંજ પચ્ચક્ષ્ણાણુ વખતે ગુરુ સમક્ષ પચ્ચક્ષ્ણાણુ
કરવું જોઈએ ? કે નહિ ?

ઉં. પ્રભાતે ચોવિહાર ઉપવાસ કર્યો હોય. તેને સાંજ સાંજની
ઉપધાનની ક્રિયા વખતે ફરી પચ્ચક્ષ્ણાણુ કરવું જોઈ એ. ઉપ-
ધાન ન હોય, તો સાંજ તેનું સ્મરણ કરવું પડે છે. પણ ફરી
પચ્ચક્ષ્ણાણુ લેવું પડે, તે જાણવામાં નથી ॥ ૩-૨૨-૧-૩૭૬
॥૭૨૫॥

૨૩

**શ્રી વિજયસેનસુરિના પણિડતકનકવિજય
ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.**

પ્ર૦ છટ્ટ વિગેરે પચ્ચક્ષ્ણાણુમાં બે ભક્ત અધિક કહેવાય છે, તેનું
શું કારણ ?

ઉં. સામાન્યથી લોકમાં સંતપુરુષને બે વખત જન્મવાનું પ્રસિદ્ધ છે,
મોટે બે ઉપવાસ કરનારને ચાર ભોજનો બંધ થયા : અને
પારણે અને ઉત્તરવારણે એકાશન કર્યું હોય, તેના બે ભોજન
બંધ થાય : એટલે છ ભોજનો છાંડ્યા ગણાય છે ॥૩-૨૩-૧
૩૭૭ા૭૨૬॥

પ્ર૦ શ્રીવીરભગંવત પછી કેટલા દુષ્કાળો પડ્યા ? કેમકે-કેટલાક

૨૭૫

કહે છે કે “ બે દુષ્કાળ પડેલ છે, અને પરિશિષ્ટપર્વમાં તો ઘણા દુષ્કાળો પડ્યાનું બતાવેલ છે. માટે સત્ય શું છે ?

ઉ૦ શ્રીવીરભગવંત પછીના કાળે ઘણા દુષ્કાળો પડેલ છે, પણ ખારવરસના દુષ્કાળ સાક્ષાત્ શાસ્ત્રમાં ત્રણ બતાવ્યા છે. તેમાં પરિશિષ્ટપર્વમાં બે બતાવ્યા અને એક નંદી ટીકામાં બતાવેલ છે. જ્યો “ બે દુષ્કાળ કહે છે, ” તે કયા શાસ્ત્રમાં બતાવેલ છે ? તેનું નામ જણાવવું. પછી તે સંબંધી ઉત્તર અપાશે. ॥ ૩-૨૩-૨-૩૭૮ ॥ ૭૨૭ ॥

પ્ર૦ સાડાત્રણ કોડ કૃષ્ણવાસુદેવને પુત્રપૌત્ર બતાવેલ છે, અને ભરતચક્રિને સવા કોડ બતાવેલ છે. તેમાં કાળ તો પતન શીલ છે, તો કૃષ્ણને અધિકપણું કેમ ઘટે ?

ઉ૦ દ્વારકાનગરીમાં સાડાત્રણકોડ કુમારો કહ્યા છે, અને તેઓ અનેક યાદવોના પુત્રો છે. પણ એકલા કૃષ્ણના પુત્રો નથી. અને ભરતને તો પોતાના સવાકોડપુત્રો કહ્યા છે, માટે કાંઈ પણ નહિ ઘટતી વાત નથી. ॥ ૩-૨૩-૩-૩૭૯-૭૨૮ ॥

૨૪

પણ્ડિતશ્રી દયા વિજયગણિ અને ગુણવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો

પ્ર૦ દર્શન અને સમકિતમાં શો તફાવત છે ? જથી બંનેયના અતિયારો બતાવ્યા ? પરમાર્થથી તો કેટલાક માંહોમાંહે સરખા જણાય છે, તેથી તે બંનેયનો સ્પષ્ટ ભેદ જ હોય, તે બતાવવા કૃપા કરશો.

ઉ૦-“ દર્શન અને સમકિતનો વસ્તુગતિએ અભેદ છતાં પણ

૨૭૬

કથયિત્ નિઃશંકિતપણાના અભાવે જ સમક્ષિતનો અતિચાર કહેવાય છે. અને શંકા વિગેરેનો સદ્ભાવઃ દર્શન અતિચાર કહેવાયઃ ” આ પ્રમાણે પ્રવચનસારોદ્ધારના છઠ્ઠાદ્વારમાં સ્પષ્ટ હકીકત છે. ॥ ૩-૨૪-૧-૩૮૦ ॥ ૭૨૯ ॥

પ્ર૦. વૈસિઝ રાઙ્ગ પન્નિવય૦ આ કાઉરસગ નિર્ચુક્તિની ૯૪ મી ગાથાનો અર્થઃ હારિભદ્રીયટીકામાં બતાવેલો છે તેમાં એક એક પ્રતિક્રમણમાં ત્રણ ગમા પ્રતિપાદન કરેલા છે, તે તે ગમા પાંચેય પ્રતિક્રમણોમાં જ્યાં જ્યાં સમાપ્ત થતા હોય, તે સ્પષ્ટ જણાવવા કૃપા કરશે.

ઉ૦. દેવસિય વિગેરે પાંચેય પ્રતિક્રમણોમાં શરૂઆત પછી જ પ્રથમ કરેમિભંતે ઇત્યાદિકતું ઉચ્ચારણ થાય, તે પહેલા ગમાનો પ્રારંભ થયો. તે વાર પછી પ્રતિક્રમણ સૂત્રના કહેવા વખતે જ કરેમિભંતે! ઉચ્ચારવામાં આવે, તે બીજા ગમાનો પ્રારંભ થયો. તેના ઉચ્ચાર પહેલાં પહેલા ગમાની સમાપ્તિ થઈ. તેમજ ત્રીજા વખતે જ કરેમિભંતે! કહેવામાં આવે, તે ત્રીજા ગમાનો પ્રારંભ થયો. તેની પહેલાં તે બીજા ગમાની સમાપ્તિ થઈ. હવે ત્રીજા ગમાની સમાપ્તિ. પ્રતિક્રમણ પૂરું થાય, ત્યારે થાય છે. એમ આવશ્યક બૃહત્ટીકા અનુસાર જણાય છે. [પદ્મખીમાં-૧ પદ્મખીસૂત્ર પહેલાં. પછી-૨જે પદ્મખી વંદિતું કે પદ્મખીશ્રમણ સૂત્ર બોલતાં પહેલાં અને ૩જે પછી બાર લોગસ્સના કાઉરસગ પહેલાં. કરેમિભંતેથી-ત્રણેયગમોની શરૂઆત થાય છે.] ॥ ૩-૨૪-૨-૩૮૧ ॥ ૭૩૦ ॥

પ્ર૦. અશોચ્યાકેવલીઓ તીર્થમાં હોય ? કે તીર્થના વિચ્છેદમાં હોય ? જો તીર્થના વિચ્છેદમાં હોય, તે પાક્ષિકસૂત્રની ટીકામાં તીર્થ ન પ્રવર્તતું હોય, તે વખતે અંતગડકેવળીઓ થઈને મહા-

૨૭૭

નુભાવો મોક્ષ પામે છે, અને ભગવતીજીમાં નવમા શત-
કમાં અશોર્યાકેવલિને આશ્રયીને કહ્યું કે “તપ્પક્ષિયસાવ-
ગસ્સ તપ્પક્ષિયસાવિઆણ વા- આ સૂત્રમાં એક પ્રશ્ન અને
એક ઉદાહરણ છોડી તેમના સંબંધી શ્રાવક અથવા શ્રાવિકાને
વધારે ધર્મોપદેશ આપતા નથી. આ અભિપ્રાયથી તીર્થમાંજ
હોય, અને બીજું અશોર્યાકેવલિએ સિદ્ધના પંદર ભેદોમાંથી
કયા ભેદમાં સમાય છે ? આ સવિસ્તર હકીકત જણાવવા
કૃપા કરશેજી.

ઉ૦ અશોર્યાકેવલિએ ભગવતીટીકા અનુસાર તીર્થમાંજ હોય
છે, અતીર્થમાં હોતા નથી. પદ્મીસૂત્રનીટીકામાંતો
અતીર્થસિદ્ધના અધિકારમાં કહ્યા નથી. તેમજ તીર્થસિદ્ધ
વિગેરે ભેદોમાં અશોર્યાકેવળી સંભવપ્રમાણે સમાય છે.
॥ ૩-૨૪-૩-૩૮૨ ॥ ૭૩૧ ॥

પ્ર૦ આચારાંગસૂત્રના લોકસાર અધ્યયનના પાંચમા ઉદ્દેશા-
નાપહેલાસૂત્રમાં હૃદોપમેનાચાર્યેણ ભાઠ્યં. આ સૂત્રની
ટીકામાં ધર્મને આશ્રયીને ચોભંગી કહેલી છે. તેમાં પ્રત્યેક
બુદ્ધો તો ઉભયનો અભાવ હોવાથી ચોથા ભંગમાં કહ્યા, તો
આ પ્રકારે તમામ પ્રત્યેક બુદ્ધો ધર્મોપદેશ આપે નહિ, એમ
ઠરે છે તે કેવી રીતે થયે : કેમકે ઋષિમંડલસૂત્રમાં

પત્તેઅણુદ્ધસાહુ, નમિમો જે માસિઉં સિવં પત્તા
પળયાલીસંહિસિમાસિયાહં અજ્ઞયણપવરાહં

“અમે પ્રત્યેક બુદ્ધસાધુઓને નમસ્કાર કરીએ છીએ. કે
જાએ ૪૫ ઋષિભાષિત અધ્યયનોનું પ્રવચન કરીને
મોક્ષમાં પહોંચેલા છે.”

૨૭૮

આ ગાથામાં પ્રત્યેક બુદ્ધિને અધ્યયનોનું પ્રવચન કરવાનું જણાવ્યું છે. માટે આમાં તત્ત્વ શું છે ?

ઉ૦ આચારાંગટીકાઅનુસાર પ્રત્યેકબુદ્ધે ઉપદેશ આપતા નથી. એમ નિર્ણય છે. અને ઋષિમંડલમાં તો તેઓને અધ્યયનરચવારૂપ ધર્મોપદેશ ખતાવેલ છે. માટે કાંઈપણ અધ-
ટિત નથી. ॥૩-૨૪-૪-૩૮૩ ॥ ૭૩૨ ॥

પ્ર૦ ક્રિયાની અંદર મંડલીમાં સ્વપક્ષી અથવા પરપક્ષી શ્રાવકોએ કરેલી સન્નિધિ આપણા શ્રાવકોને કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ ગ્રહસ્થે રચેલી સન્નિધિ સાધુઓને અને શ્રાવકોને ક્રિયાની અંદર કામ લાગી શકે નહિ. ॥ ૩-૨૪-૫-૩૮૪ ॥ ૭૩૩ ॥

પ્ર૦ પરપક્ષી વેષધારીએ કરેલા આધુનિક સ્તુતિ સ્તોત્રો સન્નિધિ વિગેરે સ્વપક્ષી સાધુઓને ક્રિયાની અંદર મંડલીમાં કહેવાય, તો કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ આધુનિક પરપક્ષીએ કરેલા સ્તુતિ: સ્તોત્ર: સન્નિધિ: વિગેરે ક્રિયામાં કહેવા કલ્પે નહિ. ॥ ૩-૨૪-૬-૩૮૫ ॥ ૭૩૪ ॥

પ્ર૦ સાધુઓને અને શ્રાવકોને કાલવેળાએ અને અસન્નિધિના દિવ-
સોમાં ચતુસરણ પયન્નો ગણવો કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ કાલવેળાએ અને અસન્નિધિના દિવસોમાં પણ ચતુસરણ પયન્નો ગણવો કલ્પે છે. ॥ ૩-૨૪-૭-૩૮૬ ॥ ૭૩૫ ॥

પ્ર૦ અવધિજ્ઞાનીઓ અને મન:પર્યવજ્ઞાનીઓ કેટલા ભવો કરે ?

ઉ૦ ભગવતીસૂત્ર આઠમા શતકના બીજા ઉદ્દેશમાં કહ્યું છે, કે-
આભિગિબોદિહિનાગિસ્સણં મંતે ! અંતરં કાલો
કેવલચરં હોઠ્ઠ ?

મોયમા જહન્નેણં અંતોમુહુત્તં, ઉક્કોસેણં અણંત કાલં
જાવ-અવહૃત્તોગ્ગલપરિઅટ્ઠં ચ દેસૂણં ।

૨૭૯

**સુઅનાળી ઓહિનાળી મળપજ્જવનાળીણં એવં ચેવ,
કેબલનાણિસ્સ નત્થિ અંતરં-**

“ હે ભગવાન્ આભિનિબોધિક જ્ઞાનીને કાલથી કેટલું
અંતર હોય ?

હે ગોતમ ! જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તઃ અને ઉત્કૃષ્ટથી
અનંતો કાલઃ યાવત્-દેશે ઉણ અર્ધપુદ્ગલપરાવર્તનકાલ
અવધિજ્ઞાનીને હોય છે. આ પ્રમાણે શ્રુતજ્ઞાની અને મનઃપર્યવ-
જ્ઞાનીનું જાણવું અને કેવલજ્ઞાનીને આંતરું નથી. ”

આ પાઠથી અવાધજ્ઞાનીઓ અને મનઃપર્યવજ્ઞાનીઓ
અનન્તા ભવ કરે, તેમ જણાય છે ॥ ૩-૨૪-૮-૩૮૭ ॥
૭૩૬ ॥

૨૫

પણિડતશ્રી ગુણુવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ અભવ્ય-પાદપોપગમન નામનું અણસણ કરે ? કે નહિ ?

ઉ૦ જમ અભવ્ય દ્રવ્યક્રિયાથી નવમાઐવેયકના આયુષખંધને
યોગ્ય ઉત્તમ સામાચારીવાળું ચારિત્ર પાળે છે. તેમ પાદપોપગમ
અણસણને પણ કરે છે, માટે તેનો તેને અસંભવ નથી. ॥
૩-૨૫-૧-૩૮૮ ॥ ૭૩૭ ॥

પ્ર૦ તીર્થંકર મહારાજઓ વાર્ષિક દાનવખતે ઉત્તમ પ્રકારની દાન
લેવા આવવાની ઉદ્દેશીયણા કરાવે ત્યારે તે દાનઃ શ્રાવક અને
સ્ત્રી ગ્રહણ કરે છે ? કે નહિ ?

ઉ૦ તીર્થંકરના દાન અવસરે જ્ઞાતાધર્મ કથા વિગેરેમાં સનાથઃ
અનાથઃ મુસાફરઃ કારપટિકઃ વિગેરે યાચકોનો દાનગ્રહણનો

૨૮૦

અધિકાર જોવામાં આવેલ છે. પણ વ્યવહારીઆઓનો દેખાતો નથી. તેથી કોઈ શ્રાવકપણ યાચક થઈ ને ગ્રહણ કરતો હોય, તો ભલે ગ્રહણ કરે. પણ સ્ત્રીનો તો પ્રાયઃ ત્યાં અધિકાર દેખાતો નથી. ॥ ૩-૨૫-૨-૩૮૯ ॥ ૭૩૮ ॥

પ્ર૦ ૧ બલદેવ ૨ કર્ણ ૩ દ્વૈપાયન અને ૪ શંખ આવતી ચોવીશીમાં તીર્થ કરે થશે, તેઓ ૧ નવમાબલદેવ, ૨ કુંતિનોપુત્ર ૩ દ્વારકાને બાળનાર અને ૪ વીરભગવાનનો પ્રથમશ્રાવક આ ચાર થશે ? કે કોઈ બીજા થશે ?

કિ૦ “ વીરભગવાનના પ્રથમશંખ શ્રાવક સિવાય બીજાશંખનો જીવ તીર્થ કર થશે” એમ ઠાણાંગ ટીકામાં બતાવેલ છે, અને દ્વૈપાયન દ્વારકા બાળનાર કે કોઈ બીજો છે ? તે નિર્ણય કેવલિગમ્ય છે, અને કૃષ્ણનો બંધુ બલદેવ આવશ્યક નિયુક્તિ વિગેરેમાં “ આવતી ચોવીશીમાં કૃષ્ણના તીર્થમાં સિદ્ધિપદ પામશે ” એમ બતાવેલ છે, તેથી બલદેવઃ કોઈ બીજો જાણવો. અને કર્ણને ઠેકાણે શાસ્ત્રમાં કૃષ્ણનામ લખેલ છે. તે પણ કોઈ બીજો જાણવો. આ કારણથી અન્યશાસ્ત્રો સાથે વિસંવાદ આવવાનો વિચાર કરી પ્રવચન સારોદ્ધાર ટીકાકારે બે ત્રણ જ ભાવી તીર્થ કર જીવોતું સ્પષ્ટપણે વિવરણ કર્યું છે, બીજાઓતું કર્યું નથી. ॥ ૩-૨૫-૩-૩૯૦ ॥ ૭૩૯ ॥

૨૬

પણિડત શ્રીચંદ્રવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ તીર્થ કર કેવળિનો અને સામાન્ય કેવળિનો વીર્યાન્તરાય કર્મનો ક્ષય સરખોજ થયો હોય છે. તો સામર્થ્યમાં ન્યૂન-અધિકપણ કેમ દેખાય છે ?

૨૮૧

ઉં તીર્થંકર દેવળિને અને સામાન્ય દેવળિઓને વીર્યાન્તરાય કર્મના ક્ષયથી આત્મ વીર્ય સરખું છતાં પણ નામકર્મના ભેદથી રૂપ: શરીર: લક્ષણ: અને બાહ્ય સામગ્રી: નો ભેદ હોય છે, તેથી બળમાં ભેદ છે. આ જ કારણથી સામાન્ય દેવળિઓના શરીરથી તીર્થંકરદેવનું શરીર અનન્તબળવાળું હોય છે. આમાં જુના તોલાનો દૃષ્ટાંત વિચારવો ॥ ૩-૨૬-૧-૩૯૧ ॥ ૭૪૦ ॥

પ્ર૦ જ્ઞાતાસૂત્રપ્રથમઅધ્યયનમાં “મેઘકુમારની માતાને અકાળે મેઘનો ડોળો ઉત્પન્ન થયો” એમ કહ્યું છે, તે કેવી રીતે થયે? કેમકે-તે વખતે વર્ષાકાળ છે, માટે અકાળ કેમ કહ્યો?

ઉં મેઘકુમારની માતાને જ્ઞાતાસૂત્રમાં ખતાવેલ પાંચવર્ણ વિગેરે વાળા મેઘનો ડોળો ઉત્પન્ન થયેલો છે, જ દેવોથી સાધ્ય છે, માટે વર્ષાકાળ છતાં પણ આવા સ્વરૂપવાળાં વરસાદનો તો અકાળ છે. ॥ ૩-૨૬-૨-૩૯૨ ॥ ૭૪૧ ॥

પ્ર૦ કોઈક શ્રાવકે “સોયોજન ઉપર જવું નહીં” એવું પચ્ચક્ષ્ણાણુ કયું હોય, અને તેને ધર્મને માટે અધિક જવું હોય, તો કદપે? કે નહિ? જો જાય તો કંઈ વિધિએ જાય?

ઉં પચ્ચક્ષ્ણાણુ કરતી વખતે વિવેક કરવો જોઈયે. પરંતુ મુખ્ય વૃત્તિએ તેમાં સંસારના આરંભનું પચ્ચક્ષ્ણાણુ હોય છે, ધર્મકૃત્યનું હોતું નથી. પણ જો સામાન્યથી પચ્ચક્ષ્ણાણુ લીધું હોય તો, ધર્મને માટે જવું પડે, તો નિયમિતક્ષેત્ર ઉપર જયણાએ જાય. અને ત્યાં ગયા પછી કોઈપણ સાંસારિક કાર્ય કરવું નહિ. ॥ ૩-૨૬-૩-૩૯૩ ॥ ૭૪૨ ॥

પ્ર૦ પોસાતી શ્રાવકો કેટલી ભૂમિ સુધી જઈ શકે?

ઉં પોસાતી શ્રાવકો: ઇર્થાસમિતિ વિગેરેએ કરી ધર્મને માટે

૨૬૨

ધચ્છામુજ્જ સુધી જઈ શકે છે, આમાં ભૂમિના પ્રમાણનો નિયમ નથી. ॥ ૩-૨૬-૪-૩૬૪ ॥ ૭૪૩ ॥

૨૭

પણિડતશ્રી અમરચન્દ્ર ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ જિનપ્રતિમાજીને ચંદનની પેઠે કસ્તુરીનો લેપ કરાય? કે નહિ?

ઉ૦ પ્રતિમાજીને કસ્તુરીનો લેપન કરવાના અક્ષરો ગ્રંથમાં નથી. પણ ઉલટા સામાન્યથી કસ્તુરીનો લેપ કરવાના અક્ષરો શ્રાદ્ધ વિધિ વિગેરેમાં છે. અને પૂજામાં ચંદન વિગેરેના ઘોળમાં હાલમાં પણ કસ્તુરી વપરાતી જોવામાં આવે છે. ॥ ૩-૨૭-૧-૩૬૫ ॥ ૭૪૪ ॥

પ્ર૦ સાંજના પ્રતિક્રમણની પેઠે સવારના પ્રતિક્રમણમાં શ્રાવકોને સાધુએ આદેશ અપાતો નથી, તેનું શું કારણ?

ઉ૦ “પ્રભાતનું પ્રતિક્રમણ ઉંચા સાદે ન કરવું” એવી આગમની મર્યાદા છે; જો આદેશ આપવામાં આવે, તો સૂત્ર સંભળાવવા માટે શ્રાવક ઉંચા સાદે ભણાવે, તો સૂત્ર મર્યાદાનો ભંગ થઈ જાય, માટે પ્રભાતે આદેશ અપાતો નથી. ॥ ૩-૨૭-૨-૩૬૬ ॥ ૭૪૫ ॥

પ્ર૦ શ્રાવકોને ગોત્રદેવીની પૂજામાં મિથ્યાત્વ લાગે? કે નહિ?

ઉ૦ જનું તેવા પ્રકારનું ધૈર્ય હોય, તેણે ગોત્રદેવીની પૂજાં: મહારાજ કુમારપાલની પેઠે કરવીજ નહિ. અને ધૈર્ય ન હોય તો કદાચિત્ તેની પૂજામાં પણ ઉચ્ચરેલ સમિક્ષિતનો ભંગ થતો નથી. કેમકે-દેવાલિયોગરૂપ-છીંટી: ઉચ્ચરતી વખતે મોક્ષીરાખવામાં આવી હોય છે. ॥ ૩-૨૭-૩-૩૬૭ ॥ ૭૪૬ ॥

૨૯૩

પ્ર૦ આંચલીકોએ પ્રતિષ્ઠિત. કરેલા પ્રતિમાજી પૂજય ? કે નહિ ?

ઉ૦ આંચલીકોએ પ્રતિષ્ઠિત કરેલી પ્રતિમાજી પણ આરખોલના પદ્મને અનુસાર શુરવચનથી પૂજયજ છે. અને ‘ સર્વની અનુજ્ઞા અને સર્વનો નિષેધ પ્રવચનમાં નથી. ’ આ વચન આ બાબતમાં લક્ષ્યમાં રાખવું. ॥ ૩-૨૭-૪-૩૯૮ ॥ ૭૪૭ ॥

પ્ર૦ ચારેય લોકપાળ દેવો કેટલી નિકાયમાં છે ?

ઉ૦ વૈમાનિકઃ અને ભવનપતિઃ એ બે નિકાયમાં ચારેય લોકપાળ દેવોનો સદ્ભાવ સંગ્રહણીટીકા વિગેરેમાં કહેલ છે. ॥ ૩-૨૭-૫-૩૯૯ ॥ ૭૪૮ ॥

પ્ર૦ શ્રુતદેવી અને ક્ષેત્રદેવીના કાઉસ્સગ્ગો કરવાનું કયા ગ્રંથમાં બતાવેલ છે ?

ઉ૦ આવશ્યકચૂર્ણિઃ અને પંચવસ્તુટીકાઃ વિગેરે આગમ અને પ્રકરણોમાં કહેલા છે. ॥ ૩-૨૭-૬-૪૦૦ ॥ ૭૪૯ ॥

પ્ર૦ શ્રાવકોને પૂજા વખતે આઠપડો મુખકોશ બાંધવો કહ્યો છે, તે કઈ રીતિએ બંધાય ? જો પૂજા કરનારને ધોતીયું અને ખેસ હોય, તો ખેસનો મુખકોશ બાંધી શકાતો નથી, જો ત્રીજું વસ્ત્ર હોય, તો તેનાથી મુખ કોશ કરવો બની શકે. માટે ત્રીજા વસ્ત્રનો બંધાય ? કે ઉત્તરાસણનોજ બંધાય ?

ઉ૦ પૂજા વખતે મુખકોશનો બંધ ઉત્તરાસણે કરી શ્રાવકોએ કરવો, પણ ત્રીજા વસ્ત્રે કરીને નહિ. કેમકે-શ્રાદ્ધવિધિમાં પૂજાવખતે શ્રાવકોને ખેજ વસ્ત્ર-ધોતીયું; ઉત્તરાસણ: રાખવાના કહેવા છે, અને શ્રાવિકોને કંચુકા સહિત ત્રણ કહેવા છે. અધિક કહેવા નથી, માટે ઉત્તરાસણ પણ પૂજાને યોગ્ય થાય તેવું રાખવું, તેથી કાંઈ, અશક્યતા રહેશે નહિ. ॥ ૩-૨૭-૭-૪૦૧ ॥ ૭૫૦ ॥

૨૮૪

૨૮

પણ્ડિતશ્રી સત્ય સૌભાગ્યગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો

પ્ર૦ ઉત્કૃષ્ટ ચૈત્યવંદનમાં સ્તુતિઓ: અક્ષરોએ કરી મોટી કહેવાય, પણ નહાની ન કહેવાય. આરૂઠિ સત્ય છે? કે અસત્ય છે?

ઉ૦ ઉત્કૃષ્ટ ચૈત્યવંદનમાં અક્ષરોએ મોટીજ સ્તુતિઓ કહેવી, એ પરંપરા છે. તેથી રૂઠિ સત્યજ જણાય છે. અને પરંપરાનું મૂળ તો નમોઽસ્તુ વર્ધમાનાય ના અધિકારમાં

તાઓ અ થુઈઓ એગસિલોગાદિવઢૂંતિઆઓ પચઅ-
વચ્ચરાદીહિં વા સરેળ વા વઢૂંતેળ તિન્નિ મળિણળ
“ અને તે સ્તુતિઓ એક શ્લોક વિગેરેથી વધતી, અથવા પદ:
અક્ષરોએ કરી વધતી, અથવા વધતા એવા સ્વરે કરી ત્રણ
સ્તુતિઓ કહીને “ આવો આવશ્યકચૂર્ણિનો પાઠ એવાથી
સંભવે છે. ॥ ૩-૨૮-૧-૪૦૨ ॥ ૭૫૧ ॥

પ્ર૦ પદ્મીમાં ભુવનદેવીના સ્મરણના કાઉસગ પછી જ્ઞાનાદિ
ગુણયુતાનાં સ્તુતિ: શ્રાવિકાઓ પણ બોલે? કે નહિ?

ઉ૦ પદ્મી પ્રતિક્રમણમાં જ્ઞાનાદિ૦ સ્તુતિ: શ્રાવિકાઓએ અને
સાધ્વીઓએ પણ કહેવાય છે. ॥ ૩-૨૮-૨-૪૦૩ ॥ ૭૫૨ ॥

૨૯

પણ્ડિતશ્રી જીવવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો

પ્ર૦ પાલણપુરનાં મંદિરમાં દરરોજ ૫૦૦ વીસલપ્રિયનાથના
ભાગ કહેલો છે, તો તે નાથું કયા નામવાળું કહેવાય છે?

ઉ૦ વીસલદેવ રાજાએ પાડેલું નાથું, તે વીસલપ્રીય નામનું

૧૯૫

તે કાલનું કોઈ નાણું વિશેષ સંભવે છે. તે હાલમાં પ્રસિદ્ધ નથી. પરંતુ “છત્રીશમુકા દ્રમોએ કરી વીસલપ્રીય નાણું દર લાખ વીસ હજાર અને આઠસો થાય” એ પ્રમાણ કહેલ છે. ॥ ૩-૨૬-૧-૪૦૪ ॥ ૭૫૩ ॥

પ્ર० શ્રાવિકા દેરાસરજીમાં અને ધર દેરાસરમાં પ્રતિમાની પખાળ કરે? કે નહિ? તથા યૌવન અવસ્થામાં દેવપૂજા કરે? કે નહિ?

ઉ० શ્રાવિકા: નગરદેરાસર અગર ધરદેરાસરમાં પખાળ કરી શકે છે, તેમજ યુવાન અવસ્થામાં પૂજા પણ કરી શકે છે, જમ જ્ઞાતા ધર્મકથામાં દ્રૌપદીએ પખાળપૂર્વક પૂજા કરી હતી: તે જાણવું. ॥ ૩-૨૬-૨-૪૦૫ ॥ ૭૫૪ ॥

૩૦

પણ્ડિત શ્રી જસસાગર કૃત પ્રશ્નોત્તરે

પ્ર० શ્રી તીર્થ કરના સમવસરણમાં બળી લાવે છે, તે રાંધેલો હોય, કે રાંધ્યા વિનાનો હોય? ગરુડમાં તો રાંધ્યા વિનાનો બલિ” એમ કહેવાય છે, અને મલયગિરિ આવશ્યક ટીકામાં તો રાંધેલો બલિ ખતાવે છે?

ઉ० શ્રી તીર્થ કરદેવના સમવસરણમાં બલિ રાંધેલો હોય; એમ જણાય છે. ॥ ૨-૩૦-૧-૪૦૬ ॥ ૭૫૫ ॥

પ્ર० શ્રાવકોને ચરિત્સરણપયન્નો કેમ બણાવાય છે? કેમકે સાધુ-ઓને તો યોગ સિવાય બણાવતો નથી, અને શ્રાવકોને તો યોગ વિના પણ બણાવાય છે, તેમાં શું-શાસ્ત્ર બલવાન છે? કે ગરુડસામાચારી બલવાન છે?

ઉ० ચરિત્સરણ વિગેરે ચારપયન્ના આવશ્યકસૂત્ર પેઠે બહુ ઉપયોગી હોવાથી, ઉપધાન યોગવહન કર્યા સિવાય પણ પર-

૨૮૬

પરાએ ભણાવાતા હોય, એમ જણાય છે, માટે આમાં પરંપરા જ પ્રમાણ છે. ॥ ૩-૩૦-૨-૪૦૭ ॥ ૭૫૬ ॥

પ્ર૦ મૂર્તકર્મોના અમૂર્ત જીવ સાથે વન્હિઅયઃ પીંડન્યાયે કરો સંબંધ કેવી રીતે ઘટે ?

ઉ૦ અરૂપીઓ સાથે રૂપી પદાર્થનો સંબંધ સંભવે છે જ. જમ-આકાશ સાથે પરમાણુઓનો, અથવા પક્ષીઓનો સંબંધ છે.

અને અગ્નિ લોહાના ન્યાયે તો જુદીજ ભતની વ્યવસ્થા સૂચવવામાં આવી છે. પણ બે રૂપી પદાર્થોમાં જ એક પ્રકારનો સંબંધ થાય છે, તેવા સંબંધની સૂચના નથી. માટે કાંઈપણ અણુઘટતું નથી. ॥ ૩-૩૦-૩-૪૦૮ ॥ ૭૫૭ ॥

પ્ર૦ માછલાં: અને કાચબા, વિગેરે જલચર જીવોનું, અને બળદ: પાડા: વિગેરે થલચર જીવોનું, પોપટ: મેના: વિગેરે ખેચર તિર્યચ જીવોનું, આયુષ્ય: તથા ગર્ભસ્થિતિ: કેટલી હોય?

ઉ૦ જલચર: થલચર: અને ખેચરોનું આયુષ્ય પ્રમાણ ગર્ભમુજ-જલચરોમય ઇત્યાદિક સંગ્રહણી ગાથામાંથી જાણવું અને મણુઆ સમગચાઈ ઇત્યાદિક વીરંજયક્ષેત્રસમાસની ગાથામાંથી જાણવું.

તેઓની ગર્ભસ્થિતિ જઘન્યથી: અંતર્મુહૂર્ત, અને ઉત્કૃષ્ઠથી. આઠ વર્ષો, ભગવતી વિગેરે સૂત્રોમાં બતાવી છે. ॥ ૩-૩૦-૪-૪૦૯ ॥ ૭૫૮ ॥

પ્ર૦ ચૌદ નિયમોમાં પ્રભાતે પરચક્ષ્ણાણુ સમયે બે ત્રણ સચિત્તો છૂટા રાખ્યા હોય, તે દિવસે પૂરા થઈ ગયા, હવે રાત્રિમાં સચિત્તનું કાર્ય પડયું હોય તો, બીજા સચિત્તો વાપરવા કદપે ? કે નહિ ?

ઉ૦ રાત્રિ દિવસના પરચક્ષ્ણાણુ વખતે જટલા સચિત્તો છૂટા

૨૮૭

રાખ્યા હોય, તેટલા જે દિવસમાં પૂરા થઈ ગયા હોય, તો રાત્રિએ અધિક કલ્પે નહિ, અને જે સાંજ સુધીજ તેટલા છૂટા રાખ્યા હોય, તો રાત્રિએ અધિકપણ કલ્પે છે. ॥ ૩-૩૦-૫-૪૧૦ ॥ ૭૫૬ ॥

પ્ર० બંધુજીવક શબ્દનો શો શો અર્થ સમજવો? વિહુરિઓં એ વૃક્ષનું કુલ છે, કે કાંઈ બીજું છે ?

ઉ० બંધુજીવક શબ્દે કરી શાસ્ત્રમાં બંધુજીવક પુષ્પ કહેલ છે. અને લોકમાં તો બપોરિઓ વૃક્ષ કહેવાય છે. ॥ ૩-૩૦-૬-૪૧૧ ॥ ૭૬૦ ॥

પ્ર० ચંદ્રરુદ્રાચાર્યઃ શિષ્યને ખલે બેરસી ચાલેલ હતા, આ સલ છે ? કે અસત્ય છે ?

ઉ० ઉત્તરાધ્યયનટીકા વિગેરે બહુ અંથો અનુસાર “ચંદ્રરુદ્રાચાર્યે શિષ્યને કહ્યું ” તું આગળ ચાલ “તેથી શિષ્ય ચાલ્યો, અને પોતે પાછળ ચાલ્યા.” અને કોઈ અંથમાં કહ્યું છે કે- “શિષ્યના ખલે હાથ રાખીને ચાલ્યા.” ॥ ૩-૩૦-૭-૪૧૨ ॥ ૭૬૧ ॥

પ્ર० બોરડી અને બાવળમાં અસંખ્યાતા જીવો હોય ? કે એક જીવ હોય ?

ઉ० પન્નવણાના પહેલા પદના ગુચ્છાધિકારમાં “આવલ અને બોરડીના, મૂળ-કંદ-થડ-છાલ-શાખા અને પ્રવાલમાં દરેકમાં અસંખ્ય જીવો કહ્યા છે, તે અનુસાર બોરડી અને બાવલમાં પણ છ એય સ્થાનકોમાં અસંખ્ય જીવો સંભવે છે, પણ ન્યૂન-અધિક જીવો સંભવતા નથી. ॥ ૩-૩૦-૮-૪૧૩ ॥ ૭૬૨ ॥

૨૮૮

પ્ર૦ ઇગમવગ્ગહણેણં સયસહસ્સપુહુત્તાઈં એ વાક્યમાં પૃથક્ત્વ શબ્દે કરી કેટલી સંખ્યા લેવી ?

ઉ૦ અહીં પૃથક્ત્વ શબ્દ બહુત્વનો વાચક છે. જો એમ ન માનીએ, તો ટીકામાં એક સંયોગમાં પણ લાખ પૃથક્ત્વની ઉત્પત્તિ અને નિપજવું માછલાઓનું કહ્યું છે, અને મનુષ્યની ઉત્પત્તિ કહી છે, તો આખા ભવની તો શી વાત કરવી ? તેથી દિવસમુહુત્તપુહુત્તા,

આપદમાં બહુત્વવાચી છે, તેમ અહીં પણ બહુત્વ અર્થ-વાળોજ લેવો. એમ બાણુવું ॥ ૩-૩૦-૯-૪૧૪ ॥ ૭૬૩ ॥

૩૧

પણ્ડિત હર્ષચન્દ્ર ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ જિનેશ્વરની માતા જિનેન્દ્રને જન્મ આપ્યા બાદ ખીજ છોડને પ્રસવે કે નહિ ?

ઉ૦ આમાં એકાંત બાણુઓ નથી કેમકે નેમનાથ વિગેરેના નાના ભાઈઓ રથનેમિ વિગેરે પ્રસિદ્ધ છે. ॥ ૩૧-૧-૪૧૫ ॥ ૭૬૪ ॥

પ્ર૬ કોઈ માણસે પોતાનું ઘર પણ જિનાલયને અર્પણ કરેલ હોય તેમાં કોઈ પણ આવક ભાડુ આપીને રહી શકે ? કે નહિ ?

ઉ૦ જોકે ભાડુ આપીને તે ઘરમાં રહેવામાં દોષ લાગતો નથી, તો પણ તેવા પ્રકારના કારણ વિના ભાડુ આપીને પણ તેમાં રહેવું વ્યાજબી ભાસતું નથી. કેમકે-દેવદ્રવ્યના ભોગ વિગેરેમાં નિઃશૂકતાનો પ્રસંગ થઈ જાય ॥ ૩-૩૧-૨-૪૧૬ ॥ ૭૬૫ ॥

પ્ર૦ કોઈ આવક ચાર ઉપધાન કરીને માળાપહેરે, તે વખતે સમુદેશઃ અનુજ્ઞાઃ કરાય છે તેમાં બાકીના બે ઉપધાનના નામ લેવાય ? કે નહિ ?

૨૮૯

ઉં “છયેય ઉપધાનના નામો માળા વખતે થતી સમુદેશ અનુજ્ઞાની ક્રિયામાં લેવાય છે. બાકી રહેલ બે ઉપધાનનો ઉદ્દેશ: આગળ કાળમાં કરવામાં આવે, તેમાં દોષ નથી” એમ વૃદ્ધસંપ્રદાય છે. ॥ ૩-૩૧-૩-૪૧૭ ॥ ૭૬૬ ॥

પ્ર૦ ચક્રીનો સુપેણુસેનાપતિ તિમિત્રા ગુફના બારણા ઉઘાડતી વખતે કેટલી ભૂમિ પાછો હઠીને ખોલે ?

ઉં સેનાની બારણાની પૂજા કરીને પ્રહાર દેવા માટે સાત આઠ પગલા પાછો હઠે છે, પણ “કપાટ ખોલવાના સમયે સેનાની રત્નઅશ્વ બાર ચોળન પાછો હઠે છે ” આવો જ પ્રધોષ ચાલે છે, તે અનાગમિક છે. ક્રમકે આવશ્યક ટીપ્પનમાં સેનાની સાત આઠ પગલા પાછો હઠે એમ કહેલ છે ॥ ૩-૩૧-૪-૪૧૮ ॥ ૭૬૭ ॥

પ્ર૦ તમામ ચક્રવર્તિઓને પોતાના રત્નો તુલ્ય પ્રમાણવાળા હોય કે નહિ ?

ઉં કેટલાકના મતે સર્વચક્રવર્તિઓને કેટલાક કાકિણી વિગેરે રત્નો પ્રમાણઅંગુલથી બનેલ માપવાળા હોય—અને કેટલાક રત્નો તો તત્કાલીન પુરુષ વિગેરેના પ્રમાણને ઉચિત માનવાળા હોય છે, અને બીજા કેટલાકના મતે તો તમામ રત્નો પણ તે તે કાલને ઉચિત પ્રમાણવાળા હોય છે. એમ બે બાબતો છે ॥ ૩-૩૧-૫-૪૧૯ ॥ ૭૬૮ ॥

પ્ર૦ ખરતર: અંચળ: વિગેરેને પ્રતિક્રમણ કરવાની પ્રેરણા કરાય છે, અને ત્રણ વખત સામાયિક દંડક ઉચ્ચરાવાય છે, તે વ્યાજબી છે ? કે નહિ ?

ઉં તેઓને ઉદ્દીરણ કરવી વ્યાજબી નથી. પણ જો પોતાની મેળે પ્રતિક્રમણ કરે, અને પોસહ વિગેરે દંડક ત્રણવાર ઉચ્ચરે, તો

૨૬૦

દ્રવ્યઃ ક્ષેત્રઃકાલઃભાવઃ અનુસાર અનુકુલ વિગેરે ગુણોનો સંભવ દેખાતો હોય તો ઉચ્ચરાવાય છે, કેમકે શાસ્ત્રમાં “સર્વની અનુજ્ઞા અને સર્વનો નિષેધ પ્રવચનમાં નથી” એમ કહેલ છે ॥
 ॥ ૩-૩૧-૬-૪૨૦ ॥ ૭૬૯ ॥

પ્ર૦ ખરતરો મંડલીમાં બેસી પ્રતિક્રમણ કરે છે, તેણે કહેલું વંદિતુ સૂત્ર આપણા શ્રાવકોને અને તેણે કહેલ સ્તવન વિગેરે સાધુ-ઓને કદપે? કે નહિ? તેમજ ઉપવાસ વિગેરેમાં જાઓ કસેલિયાનું પાણી વાવરે છે, તેઓને ઉપવાસ વિગેરેનું પર્યક્ષપાણ અપાય? કે નહિ?

ઉ૦ દ્રવ્યઃ ક્ષેત્રઃ કાળઃ અને ભાવઃ અનુસાર ઉચિત હોય, તે કરવું ॥
 ॥ ૩-૩૧-૭-૪૨૧ ॥ ૭૭૦ ॥

પ્ર૦ ફાસુ એટલે નિર્જીવ પાણીનો સંખારો કાયા પાણીમાં નંખાય? કે જીવો રખાય?

ઉ૦ ફાસુ પાણીનો સંખારો એકાંતે કરી સચિત્ત પાણીમાં ન નંખાય, તેવા અક્ષરો શાસ્ત્રમાં જોવામાં આવ્યા નથી. તેથી જમ જયણ થાય, તેમ કરવું જોઈયે. પણ જમ તેમ સંખારો નાંખી દેવાય નહિ ॥ ૩-૩૧-૮-૪૨૨ ॥ ૭૭૧ ॥

પ્ર૦ સાધુ નદી ઉતરીને સંવચ્છરી ક્ષામણા કરવા જાય? કે નહિ?

ઉ૦ નદી ઉતરીને સાધુઓને ક્ષામણા કરવા જવાની પ્રવૃત્તિ જાણી નથી ॥ ૩-૩૧-૯-૪૨૩ ॥ ૭૭૨ ॥

પ્ર૦ રાયપસેણીયમાં દેવલોકના સ્વરૂપમાં વનખંડ-વૃક્ષ-ફલ-અને ફુલો વિગેરે કહ્યા છે, તે બધા પૃથ્વીપરિણામરૂપ છે? કે ખુદ વન-સ્પતિ સ્વરૂપ છે? તેમજ પુષ્કરણી વિગેરે વાવડીમાં માછલાં કહ્યા છે, તે જીવપરિણામરૂપ છે? કે આકારમાત્ર છે?

૨૯૧

ઉં “દેવલોકોમાં વનખંડ વૃક્ષ વિગેરે છે” એમ કહ્યું છે, તે વનસ્પતિરૂપ છે અથવા પૃથ્વી પરિણામરૂપ છે. જો કે સ્ત્રાં રત્નરૂપ પૃથ્વી છે તોયણ એવી કોમળ છે કે વનસ્પતિને ઉગવામાં કોઈ બાધા આવતી નથી. તેમજ વાવડીઓમાં જ માછલાં વિગેરે ખતાવ્યા છે, તે આકારમાત્ર સંભવે છે, કેમકે દેવલોકોની વાવડીમાં માછલાં વિગેરે જલચર જીવોના નિષેધ સૂચવનારી ગાથાઓ જોવામાં આવે છે ॥ ૩-૩૧-૧૦-૪૨૪ ॥ ૭૭૩ ॥

પ્ર૦ ઉપધાન તપ પૂરું થઈ ગયું હોય તો, શેષ રહેલા પવેણામાં દિન-વૃદ્ધિ થાય કે નહિ ?

ઉં ઉપધાનના બાકી રહેલ પવેણાઓમાં દિવસ વધવાના પ્રસંગો આવે, તો દિવસવૃદ્ધિ થાય છે ॥ ૩-૩૧-૧૧-૪૨૫ ॥ ૭૭૪ ॥

પ્ર૦ આખો દિવસ દેશાવકાશિક કરાય, છે તેને ઉચ્ચરવાનો: અને પારવાનો: વિધિ જણાવો, તેમજ તેમાં સામાયિક લેવું: અને પારવું સૂત્રે ? કે નહિ ? તથા દેશાવકાશિક સાથે સામાયિક ઉચ્ચરાય ? કે નહિ ?

ઉં દેશાવકાશિકનો વિધિ.

દેશાવકાશિકં ઉચ્ચરવોગપરિભોગં પચ્ચક્કવામિ ઈત્યાદિક જોવામાં આવે છે, પરંતુ પારવાનો વિધિ જણાયો નથી. તેમજ તેમાં સામાયિક લેવું: પારવું: સૂત્રે છે, અને તેની સાથે સામાયિક લેવું પણ સૂત્રે છે ॥ ૩-૩૧-૧૨-૪૨૬ ॥ ૭૭૫ ॥

પ્ર૦ ઉપધાનમાં પાણી પલટાય કે નહિ ?

ઉં ઉપધાનમાં ઉપવાસ વિગેરે તપ કરાવવાનો વારો હોય, છતાં તેવા પ્રકારના કરણથી નિવિ કરાવી શકાય છે, એટલે પાણી પલટી શકાય છે ॥ ૩-૩૧-૧૩-૪૨૭ ॥ ૭૭૬ ॥

૨૯૨

૩૨

પણિડત શ્રી ધર્મવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો

પ્ર૦ આરાધના પ્રકરણ રાણકપુરની પ્રતિષ્ઠા કરાવનાર શ્રી સોમસુંદર સૂરીશ્વરે રચેલ છે ? કે શ્રી સોમપ્રભ સૂરીશ્વરે બનાવેલ છે ?

ઉ૦ આરાધનાસૂત્ર ૪૭મી પાટ થયેલ શ્રીસોમપ્રભસૂરીશ્વરે બનાવેલ છે ॥ ૩-૩૨-૧-૪૨૮ ॥ ૭૭૭ ॥

પ્ર૦ જિનેશ્વરદેવને નમસ્કાર કર્યા પહેલાં ધંટ વગાડાય ? કે પછી ?

ઉ૦ “અન્યદ્રવ્યોથી પૂજા કર્યા પછી તુરત નાદપૂજારૂપ ધંટ વગાડાય” છે એમ પૂજા કરનાર વૃદ્ધ શ્રાવકોની પરંપરા ચાલી આવી છે. તેથી પૂજામાં કુલ વિગેરે દ્રવ્ય પૂજા કરી રક્ષા પછી તુરત ધંટ વગાડાય છે. અને પ્રકૃત ચૈત્યવંદન કરવા શ્રાવક આવ્યા હોય તો સાથીઆ વિગેરે દ્રવ્ય પૂજા કરી તુરત ધંટ વગાડાય છે. એમ જણાય છે. બીજી રીતે ધંટ વગાડવાનું થાય છે, તે તો હર્ષવિશને સૂચવનાર લોકપ્રવાહમાં પડી જાય છે, પણ પરંપરાને અનુસરતું નથી ॥ ૩-૩૨-૨-૪૨૯ ॥ ૭૭૮ ॥

૩૩

પણિડત શ્રી વિદ્યાવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો

પ્ર૦ ઉધાડે મુખે બોલવામાં ઇરિયાવહિયા કરવા પડે છે, તો વાંદણા દેતાં જ બોલાય છે, તેમાં કેમ ઇરિયાવહિયા કરાતા નથી ?

ઉ૦ વાંદણા આપતી વખતે વિધિ સાચવવા માટે ઉધાડે મુખે બોલ્યા છતાં પણ પ્રમાદનો અભાવ હોવાથી ઇરિયાવહિયા

૨૯૩

કરાતા નથી, તે સમજી લેવું ॥ ૩-૩૩-૧-૪૩૦ ॥ ૭૭૯ ॥

પ્ર० ઉપાશ્રયમાં સંવચ્છરી વિગેરે પ્રતિક્રમણ વખતે જ કેશર: તેલ: વિગેરે આપવાનું કમ્પૂલ કરવામાં આવે છે, તે દેવદ્રવ્યમાં લઈ જવાય ? કે સાધારણ દ્રવ્યમાં લઈ જવાય ?

ઉ० પ્રતિજ્ઞા મુજબ દેવદ્રવ્યમાં અથવા સાધારણ દ્રવ્યમાં લઈ જવાય છે. તે જાણવું ॥ ૩-૩૩-૨-૪૩૧ ॥ ૭૮૦ ॥

પ્ર० પોસહમાં શ્રાવકને યાચક વિગેરેને દાન આપવું કદપે ? કે નહિ ?

ઉ० મુખ્ય રીતિએ પોસહમાં યાચક વિગેરેને દાન આપવું કદપે નહિ. પણ કોઈ કારણ વિશેષ હોય, તે વખતે “તેવા પ્રકારની જિન-શાસનની ઉત્તતિ થશે, તેમ જાણીને કદાચિત્ આપે તો, નિષેધ જાણ્યો નથી ॥ ૩-૩૩-૩-૪૩૨ ॥ ૭૮૧ ॥

પ્ર० ચોમાસું પૂરુ થાય પછી તુરત બે માસ સુધી કપડા વિગેરે વહોરવા કદપે નહિ, તેવા અક્ષરો કયા ગ્રંથમાં છે ?

ઉ० “વર્ષાકાલમાં જ ક્ષેત્રમાં ચોમાસુ રહ્યા, તે પૂર્ણ થવા છતાં પણ, તે ક્ષેત્રમાં અને બીજા પણ સંવિગ્ન ક્ષેત્રમાં પાંચ ગાઉ સુધીની ભૂમિમાં કારણ સિવાય બે માસ સુધી વસ્ત્ર વિગેરે વહોરવું કદપે નહિ” આ હકીકત વિસ્તારથી નિશીથ સૂત્રના દશમા ઉદ્દેશાની ચૂર્ણિમાં છે તેમાંથી નિર્ણય કરવો. અને આ પાઠ મુજબ સાધુઓને ચોમાસા પછી પણ બે માસ સુધી વસ્ત્ર વિગેરે વહોરવા કદપે નહિ ॥ ૩-૩૩-૪-૪૩૩ ॥ ૭૮૨ ॥

પ્ર० સાધુ વસ્ત્રને થીગડું દીએ ? કે નહિ ?

ઉ० ‘જ સાધુ વસ્ત્રને એક થીગડું દે અને દેતાની અનુમોદના કરે તેને દોષો થાય’ અને ‘જ સાધુ કારણે ત્રણ થીગડા ઉપર ચોથું થીગડું દે તેને પાપશ્ચિત્ત આવે’ આ પ્રમાણે લખાણ

૨૯૪

નિશીથ સૂત્રના પહેલા ઉદ્દેશામાં છે. તો આપાઠ મુજબ સાધુને વસ્ત્રે થીગડું દેવું કદપે નહિ ॥ ૩-૩૩-૪-૪૩૪ ॥ ૭૮૩ ॥

પ્ર० પ્રતિક્રમણ મુહપત્તિ પડિલેહતા હોય તે વખતે પંચેન્દ્રિય જીવની છીંક થઈ હોય તો, મુહપત્તિ ફરી પડિલેહવી ? કે નહિ ?

ઉ० પંચેન્દ્રિયની છીંક થાય તો પણ મુહપત્તિ ફરી પડિલેહવી પડતી નથી, આ બાબત વિશેષ અક્ષરે જોવામાં આવ્યા નથી. તેથી એમ જણાય છે ॥ ૩-૩૩-૫-૪૩૫ ॥ ૭૮૪ ॥

૩૪

પણિડત શ્રી ધીરકુશલ ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો

પ્ર० બારમે દેવલોકે સીતાનો જીવ સીતેન્દ્ર થયો, તે નામ સત્ય છે ? કે નહિ ?

ઉ० અચ્યુતર્થદ્રિ નામજ સત્ય છે ॥ ૩-૩૪-૧-૪૩૬ ॥ ૭૮૫ ॥

પ્ર० આરતી ઉતારવીઃ નૈવધ વિગેરેનું મૂકવુંઃ આ વિધિ કયા પુરાતન ગ્રંથમાં છે ?

ઉ० પ્રવચનસારોદ્ધારની ટીકા અને શ્રાદ્ધવિધિ વિગેરે ગ્રંથોમાં પૂજા અવસરે આરતી ઉતારવીઃ અને નૈવેદ્ય વિગેરે મૂકવુંઃ વિગેરે વિધિ બતાવેલ છે ॥ ૩-૩૪-૨-૪૩૭ ॥ ૭૮૬ ॥

પ્ર० સમવસરણમાં રહેલ તીર્થંકર મહારાજને સાધુઓ અને શ્રાવકો કઈ રીતે વાંદે છે ?

ઉ० “સમવસરણમાં રહેલ તીર્થંકર દેવને વાંદી સાધુઓ અને શ્રાવકો યોગ્ય સ્થાને બેસે છે” એમ આવશ્યકહારિભદ્રી ટીકામાં લખેલ છે, પરંતુ વંદનની રીતિ કોઈ ઠેકાણે પણ લખેલ નથી. સંભવે છે કે-હાલ વંદનની રીતિ છે, તેજ હોવી જોઈએ ॥ ૩-૩૪-૩-૪૩૮ ॥ ૭૮૭ ॥

૨૬૫

પ્ર० દ્વિગંબર વિગેરેના મંદિરમાં આપણા આચાર્યોએ પ્રતિષ્ઠિત કરેલી પ્રતિમા છે, તે વંદાય ? કે નહિ ?

ઉ० તે પ્રતિમા એકાંતમાં કોઈ ન હોય, તે વખતે વંદાય છે. પણ સમુદાયમાં વંદન કરનારે દ્રવ્યઃ ક્ષેત્રઃ કાલાદિઃનો વિચાર કરીને દ્વિગંબર વિગેરેના મતને પુષ્ટિ ન થાય, તેમ કરવું ॥ ૩-૩૪-૪-૪૩૯ ॥ ૭૮૮ ॥

પ્ર० અઠાવીસું અને પાંતરીસું મૂલવિધિએ વહન કરતાં કેટલા દિવસ લાગે ? તેમજ તે બે ઉપધાનથી કેટલા દિવસ ઓછા હોય, ને નીકળી શકાય ?

ઉ० મૂળવિધિએ-તે બે ઉપધાન કરવામાં દિવસોનું ન્યૂનપણું કે અધિકપણું જાણ્યું નથી. તેમજ તે બે ઉપધાનમાંથી મહાન્ કારણ આવી પડ્યું હોય, તો તપ પુરો થઈ ગયા પછી નીકળી જતા જોવામાં આવે છે, પરંતુ દિવસની સંખ્યા જાણવામાં નથી ॥ ૩-૩૪-૫-૪૪૦ ॥ ૭૮૯ ॥

પ્ર० તીર્થમાં જ નાળિયેર વિગેરે દ્રવ્ય માન્યું હોય, તેજ મૂકાય કે ? બીજું પણ મૂકાય ?

ઉ० શંખેશ્વર વિગેરે તીર્થમાં મૂળ વિધિએ જ દ્રવ્યજ માન્યું હોય, તે જ મૂકાય છે, કારણે તો જમ દેવું ન રહે, તેમ કરવું ॥ ૩-૩૪-૬-૪૪૧ ॥ ૭૯૦ ॥

પ્ર० “જીવંત-સામિપહિમાઈ સાસણં વિઅરિજગ મત્તીણ.” આ આર્યાગાથામાં શાસન શબ્દે કરી ગામ જાણવું ? કે કોઈ બીજો પદાર્થ જાણવો ? તેમજ આ બાબત કયા મૂળ ગ્રંથમાં છે ? તે રૂઢી રીતે પ્રસાદી કરશે ?

ઉ० અનેકાર્થસૂત્ર ટીકામાં શાસન શબ્દના પાંચ અર્થો ખતાવ્યા છે, તેમાં એક અર્થઃ રાજ્યે આપવા યોગ્ય ભૂમિ. એવો કયો છે. ગામ છે તે રાજ્યે આપવા લાયક ભૂમિનો એક ભાગ છે.

૨૨૬

તેથી શાસન શબ્દે કરી અહીં ગામ અર્થ કહેવાય છે. તેને મળતો અર્થ દાનકુલ શબ્દાર્થમાં બતાવેલ છે, તેમજ આ સવિસ્તર અર્થ હારિભદ્રી આવશ્યક ટીકા વિગેરેમાં કહેવા છે ॥ ૩-૩૪-૭-૪૪૨ ॥ ૭૯૧ ॥

૩૫

પણિડત શ્રી સોમવિમલગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો

પ્ર૦ તીર્થ કરના જન્મ પછી દેવો કેટલા પ્રમાણવાળી રત્નાદિકની વૃષ્ટિ કરે છે ?

ઉ૦ ઉસમેળં અરહા કોસલિણ જાએ જાવ ચિદ્વૃદ્ધ, તતો વેસ-મગો સન્નકવયળેળં વત્તીસં હિરણ્ણકોડીઓ વત્તીસં સુવળ્ણકોડીઓ વત્તીસં નંદાસણાં વત્તીસં મદાસણાં મગવતો તિલ્થકરસ્સ જમ્મણ-મવળંમિ સાહરહ.

“ઋષભદેવ અરિહંત કૌશલિક જન્મ્યા યાવત્ રહે છે, તે વાર પછી વૈશ્રમણુ દેવ શકનાહુકમથી બત્રીશ કોડ હિરણ્ય બત્રીશ કોડ સુવર્ણ બત્રીશ નંદાસણ અને બત્રીશ ભદ્રાસનો તીર્થ કર ભગવાનના જન્મભવનમાં મુકે છે. ”

આ પાઠ આવશ્યક બૃહદ્વૃત્તિમાં છે.

“કુંડલ અને વસ્ત્રયુગલ આશીકે મૂકીને ઇંદ્રોએ શ્રીદામ અને રત્નદામે કરી વ્યાપ્ત એવો સોનાનો દડો ચંદ્રવામાં બનાવ્યો, અને બત્રીશકોડ રત્ન: સુવર્ણ: અને રૂપાની: વૃષ્ટિ કરીને આભિયોગ દેવો પાસે પાઠ ઉદ્ઘોષણ કરાવી, ” આ પ્રમાણે કલ્પકિરણાવલીમાં છે. તેથી સમજાય છે કે “દેવે બત્રીશકોડ પ્રમાણ વૃષ્ટિ કરી હતી” ॥ ૩-૩૫-૧-૪૪૩ ॥ ૭૯૨ ॥

૨૬૭

૩૬

ગણિ શ્રી હિમસાગરકૃત પ્રશ્નોત્તરે

- પ્ર૦ સંગમ ગોવાળીઆએ જ્યારે સાધૂને ખીર વહોરાવી ત્યારે તેને સમકિત હતું કે નહિ ? અને સમકિત વિના તેવા પ્રકારના બહોળા સુખની પ્રાપ્તિ કેવી રીતે થઈ ?
- ઉ૦ તેને તેવા પ્રકારની સુખની પ્રાપ્તિ તો ભદ્રિકપરિણામ વિશેષના માહાત્મ્યથી થઈ છે, એમ જાણવું ॥ ૩-૩૬-૧-૪૪૪ ॥ ૭૯૩ ॥
- પ્ર૦ दस्त्विन्न दयालुत्तं पियमासित्ताह विविहगुणनिवहं ।
सिवमगकारणं जं, तमहं अणुमोअए सच्चं ॥१॥
सेसाणं जीवाणं ॥२॥ एमाइ अणणंपिं ॥३॥
આ આરાધનપતાકાની ત્રણ ગાથા અનુસાર મિથ્યા-
દૃષ્ટિઓનું દાક્ષિણ્ય અને દયાળુપણું વગેરે પ્રશંસવા લાયક
છે ? કે નહિ ?
- ઉ૦ આ આરાધનાપતાકાની ત્રણ ગાથામાં સાધુઃ દેશવિરતિઃ
અને સમકિતીઃ જ જિનશાસન સંબંધિઓ છે તેના સિવાય
ખીજઓના દાક્ષિણ્યઃ દયાળુપણું વિગેરે ગુણોની પ્રશંસા કરેલી
છે. તેમાં કંઈ અયુક્ત જણાતું નથી. કેમકે આ ગુણો જિને-
શ્વરોએ દરેકને મેળવવાનાજ કહેલા છે. ॥ ૩-૩૬-૨
૪૪૫ ॥ ૭૯૪ ॥
- પ્ર૦ સાધુઓને ભાવપૂર્ણ કરવી કહી છે, પણ પ્રતિષ્ઠામાં અંજન
શલાકા કરવામાં દ્રવ્યપૂર્ણ થાય છે, તેનું કેમ ?
- ઉ૦ સાધુઓને બાહુલ્યતાથી ભાવપૂર્ણ બતાવી છે. અને આવકોને
દ્રવ્યપૂર્ણ કહી છે. પરંતુ આમાં એકાન્તપણું જાણ્યું નથી.
કેમકે-ઠાણુંગસૂત્રમાં પણ નામેગે પૂજાવેઈ આમાં ચૈભંગી

૨૬૮

છે. આનો અર્થ કરતાં સાધુઓને એકાંત દ્રવ્યપૂજનો નિષેધ જાણ્યો નથી. કેમકે-અંગરાગે કરી યતિપતિઓની પૂજ કરાય છે, તે પણ દ્રવ્ય પૂજ કહેવાય છે. [ત્યાગી સાધુપણને લીધે દ્રવ્યપૂજના ઉપકરણો તેમની પાસે ન હોય, અને મહાવ્રતનો આચાર પાળવાનો હોવાથી, દ્રવ્યપૂજ ન કરી શકે, પરંતુ તેટલાથી કારણ વિશેષે દ્રવ્યપૂજનો નિષેધ થતો નથી. આ તાત્પર્ય હશે ?] ॥ ૩-૩૬-૩ ૪૪૬ ॥ ૭૬૫ ॥

પ્ર૦ એકવિંશતિસ્થાનકમાં નેમિનાથ ભગવાનને અગીઆર ગણધરો કહ્યા છે, અને કલ્પસૂત્રમાં ૧૮ કહ્યા, તે કેવી રીતે ?

ઉ૦ ૧૧ ગણધરો એકવિંશઠાણુઃ તેમજ સપ્તતિશતઠાણુઃ પ્રવચનસારોદ્ધારઃ આવશ્યક વિગેરે ગ્રંથોમાં કહેલા છે. કલ્પસૂત્રમાં ૧૮ કહ્યા છે. આ પ્રમાણે ભેદ પડે છે, તે મતાંતર જાણવું. ॥ ૩-૩૬-૪-૪૪૭ ॥ ૭૬૬ ॥

પ્ર૦ નવેય વાસુદેવોનું શરીરખળ સરખું હોય ? કે ન્યૂન અધિક હોય ?

ઉ૦ અવસર્પિણી કાળના પ્રભાવે તેઓનું શરીરખળ ન્યૂનાધિક પણ હોય છે, કેમકે પહેલા વાસુદેવે કાટીશીલા છત્ર સુધી ઉંચી ઉપાડી અને નવમા વાસુદેવે ભૂમિથી ફક્ત ચાર આંગુલ સુધી ઉપાડી છે. ॥ ૩-૩૬-૫ ૪૪૮ ॥ ૭૬૭ ॥

પ્ર૦ કાર્તિક અમાવાસ્યાની રાત્રિમાં શ્રીમહાવીર-સર્વજ્ઞાય નમઃ આ પદ ગણાય છે. તે શા માટે છે ? અને કયા દિવસે જ્ઞાન થયું ?

ઉ૦ મહાવીરભગવંતે સર્વજ્ઞપણાએ દેશના આપી છે, માટે શ્રી મહાવીર-સર્વજ્ઞાય નમઃ ગણાય છે. અને મધ્ય રાત્રે (રાત્રિ પછી) મુક્તિ ગયા છે, તેથી શ્રી મહાવીરપારગતાય નમઃ

૨૯૮

આ ગણાય છે. ॥ ૩-૩૬-૬ ૪૪૯ ॥ ૭૯૮ ॥

પ્ર૦ નિર્વાણ વખતે ભગવાને ૧૬ પહોર દેશના આપી, તે કયા દિવસથી માંડી કયા દિવસમાં પુરી થય ?

ઉ૦ આદેશના દિવસથી માંડી અમાવાસ્યાની પાછલી રાત્રિની બે ઘડી બાકી રહી ત્યારે પૂર્ણ થઈ સંભવે છે. કેમકે—“અમાવાસ્યામાં ૨૯ મુહુર્તોએ નિર્વાણ થયું” એમ કહેલ છે, તેથી ૧૬ પહોર તો તેના પહેલાં થય જવા બેઈ એ. ॥ ૩-૩૬-૭ ૪૫૦ ॥ ૭૯૯ ॥

૩૭

શ્રી રઙ્ગવર્ધન ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ શ્રાવકને નીવીના પર્યક્ષબાણમાં સાધુની પેઠે નિવિયાતું કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ સાધુએને અને શ્રાવકને મુખ્ય રીતીએ નિવિયાતું કલ્પે નહિ. કારણ હોય તો કલ્પે છે. આવા અક્ષરો શાસ્ત્રમાં છે, અને શ્રાવક કોઈક વખત નીવીનું પર્યક્ષબાણ કરે છે, તેથી તેને કલ્પે નહિ. સતત તપમાં તો કારણપણું હોવાથી કલ્પે છે, એકાંત નિષેધ જણેલ નથી. સાધુએને તો પર્વતિથિ વિગેરેમાં વારંવાર પર્યક્ષબાણ કરાતું હોવાથી કલ્પે છે. ॥ ૩-૩૭-૧ ૪૫૧ ॥ ૮૦૦ ॥

પ્ર૦ “કાલેપોસહ કરીશું” એવી ઇચ્છાવાળાને અને “ઉપવાસ કરીશું” એવી ઇચ્છાવાળાને રાત્રિએ સુખડી ખાવી કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ પોસહ અને ઉપવાસની ઇચ્છાવાળાને રાત્રિએ સુખડી ખાવી કલ્પે નહિ, જોને સર્વથા તેના વિના ચાલતું ન હોય, તે રાત્રિના પહેલા બે પહોર સુધી કદાચિત્ સુખડી ખાઈ જાય, તો આગળ કરવાના પોસહનો અને ઉપવાસનો ભંગ થતો નથી. જો પાછલા

૩૦૦

એ પહોરમાં ખાય તો પોસહ ઉપવાસનો ભંગ થાય છે. ॥ ૩-

૩૭-૨ ૪૫૨ ॥ ૮૦૧ ॥

પ્ર૦ પુસ્તકઃ ઉપકરણઃ વિગેરે પરિગ્રહમાં ગણાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ જો મુછાં રાખે તો પરિગ્રહ જ ગણાય. ન રાખે તો ન ગણાય.

એ તત્ત્વ છે. ॥ ૩-૩૭-૩ ૪૫૩ ॥ ૮૦૨ ॥

પ્ર૦ સ્થાપના કેટલો કાળ રહે ?

ઉ૦ શાસ્ત્રમાં સ્થાપના એ પ્રકારે કહી છે. ૧ ઇત્વર. ૨ યાવત્કથિક.

તેમાં જ્યાં સુધી ઉપયોગ હોય ત્યાં સુધી રખાય, તે ઇત્વર

ગણાય. અને જ્યાં સુધી તેનો નાશ ન થાય ત્યાં સુધી રહે, તે

યાવત્કથિક કહેવાય છે. ॥ ૩-૩૭-૪ ૪૫૪ ॥ ૮૦૩ ॥

પ્ર૦ જણે દીક્ષા લેવા માટે લીલોતરીનો ત્યાગ કર્યો હોય, તેને દીક્ષા લીધા પછી કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ જો પચ્ચક્ષ્ણુ લેતી વખતે “દીક્ષા લીધા બાદ કલ્પે” એમ રાખ્યું હોય, તો લીલોતરી કલ્પે છે. નહિંતર તો કલ્પે નહિ

॥ ૩-૩૭ ૫-૥ ૪૫૫ ॥ ૮૦૪ ॥

પ્ર૦ બહુ દુધમાં અથવા દહીમાં થોડા ચોખ્ખા નાંખે તે દુધ અથવા દહીં નિવિયાતું થાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ દક્ષબહુલે અપ્પતંદુલે દ્રાક્ષધણી અને અદપચોખ્ખા આ ભાખ્યની ગાથા મુજબ અદપ ચોખ્ખા નાંખ્યા હોય તો પણ તે દુધ અથવા દહીં નિવિયાતું થાય છે. એમ જણાય છે. ॥ ૩-૩૭

-૬ ૪૫૬ ॥ ૮૦૫ ॥

૩૮

શ્રી પ્રેમવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો

પ્ર૦ નિરંતર ધણા જીવો મુક્તિમાં જાય છે, પરંતુ મુક્તિમાં સંક-

૩૦૧

ડાશ થતી નથી, અને સંસારે ખાલી થતો નથી. તેનો દૃષ્ટાંત શો છે ?

ઉ૦ જમ ભૂમિની માટી વરસાદના પાણીથી ધસડાતી સમુદ્રમાં નિરંતર જાય છે, તો પણ, સમુદ્ર પૂરાઈ જતો નથી અને ભૂમિમાં ખાડો પડતો નથી. તેવી રીતે સુક્તિમાં આ દૃષ્ટાંત જાણવો.

॥ ૩-૩૮-૧ ૪૫૭ ॥ ૮૦૬ ॥

પ્ર૦ કંડરીક એકહજાર વર્ષ સુધી ચારિત્રપાળીને ભગ્ન પરિણામથી ચારિત્ર છોડી એક દિવસ વિષયસુખ ભોગવી નરકે ગયો, તેને ચારિત્ર પાળ્યાનું ફળ આગળ ઉદય આવશે ? કે નહિ ?

ઉ૦ તેના ફળ વિપાકમાં નિયમ નથી. અને આની વિશેષ હકીકત જોવામાં આવી નથી. ॥ ૩-૩૮-૨ ૪૫૮ ॥ ૮૦૭ ॥

પ્ર૦ ચક્ષુ વિનાનો પ્રહ્લદત્તચઢી રાત્રિએ એક લાખ પાણું હજાર રૂપો વિકુર્વે છે, તે રૂપો ચક્ષુ વિનાના હોય ? કે સ્વાભાવિક હોય ?

ઉ૦ જરૂપો વિકુર્વે છે, તે પ્રાયેકરી ચક્ષુ વિનાના હોય છે. ॥ ૩-૩૮-૩ ૪૫૯ ॥ ૮૦૮ ॥

પ્ર૦ નવમા વાસુદેવ દ્વારકામાં થાય ? કે અન્ય કોઈ નગરમાં થાય ?

ઉ૦ અવસર્પિણીમાં નવમો વાસુદેવ દ્વારકાનગરીમાં થાય છે, એમ શાસ્ત્ર અનુસાર જણાય છે. અને વૃદ્ધપુરુષોનું કથન પણ તેમજ ચાલ્યું આવે છે. ॥ ૩-૩૮-૪ ૪૬૦ ॥ ૮૦૯ ॥

પ્ર૦ શ્રાવક અભિમાનથી કે ખીજાએ ભણાવેલ પૂજની સ્પર્ધા થકી સત્તરભેદી પૂજા ભણાવે, તેને શું ફળ થાય ?

ઉ૦ મુખ્યવૃત્તિએ તો અભિમાન વિગેરે દોષો દૂર કરીને કેવળ “વીતરાગની ભક્તિ થાય” તે બુદ્ધિથી પૂજા ભણાવવી જોઈએ. છતાં કોઈ અભિમાન વિગેરેથી પૂજા ભણાવે તો તેને તેવું ફળ થાય છે. ॥ ૩-૩૮-૫ ૪૬૧ ॥ ૮૧૦ ॥

૩૦૨

પ્ર૦ કાઠ સતીને સંકડામણમાં આવી જવાથી શીલનું ખંડન થઈ જાય, તો તેનું સતીપણું જાય કે ? રહે ?

ઉ૦ બલાતકારે શીલખંડન કરવામાં સતીને દ્રવ્યથી સતીપણું જાય છે, પણ ભાવથી સતીપણું જતું નથી. એમ કેટલાક માને છે. ત્યારે બીજમહાપુરુષો તો કહે છે કે-દ્રવ્યથી સતીપણાનું ઉલ્લંઘન થયું છે, છતાં પણ દ્રવ્યથી પણ સતીપણું જતું નથી. એમ દશવૈકાલિકટીકા તથા સૂર્ણિમાં બતાવેલ મૈથુનની ચૌભંગી અનુસાર જણાય છે. ॥ ૩-૩૮-૬ ૪૬૨ ॥ ૮૧૧ ॥

પ્ર૦ કમલપ્રભ આચાર્યે તીર્થંકર નામ કર્મ બાંધ્યું હતું, છતાં કયા દોષથી વિક્ષણ બનાવ્યું ?

ઉ૦ અકસ્માત્ સ્ત્રીનો સંઘટ્ટો થઈ ગયો, તે વખતે લિંગીઓએ પ્રશ્ન કર્યો, તેના ઉત્તરમાં ચોથા અવતરના પ્રશસ્તપણાનું નિરૂપણ થઈ ગયું, તેથી તે પ્રમાદે કરી તીર્થંકર નામ કર્મ વિક્ષણ કરી નાંખ્યું, એમ પ્રસિદ્ધિ છે. ॥ ૩-૩૮-૭ ૪૬૩ ॥ ૮૧૨ ॥

પ્ર૦ નવકારમંત્રઃ અનેશત્રુંજયનું નામઃ આખે ગણવામાં આવે તો તે બંન્નેયમાં અધિક લાલ શેમાં છે ?

ઉ૦ જ ગણવામાં ચિત્તનો ઉદ્ધાસ અધિક થાય, તેને તે ગણવામાં અધિક લાલ થાય છે. પરંતુ તે બંન્નેયના મહિમાનો પાર નથી. ॥ ૩-૩૮-૮ ૪૬૪ ॥ ૮૧૩ ॥

પ્ર૦ ભગવાન મહાવીર પ્રભુએ કનમાંથી ખીલા ખેંચી કાઢ્યા, તે વખતે મોટી ચીસ કેમ પાડી ? કેમકે-પ્રભુ તો અનન્તબળી છે ?

ઉ૦ અનન્તબળવાળાપણું ભગવાનને ક્ષાયિક વીર્યને આશ્રયીનેજ હોય છે, એમ અપરિમિયબલા જિગ્ઘર્ષિદા.આ પાઠના વ્યાખ્યાનમાં બતાવેલ છે. તેથી પ્રબળ પીડાએ કરી ભગવાને છદ્મસ્થપણામાં

૨૦૩

ચીસ ખાડી દીધી. તેમાં કાંઈપણ અયુક્તપણું નથી. ॥ ૩-૩૮-૬-૪૬૫ ॥ ૮૧૪ ॥

૩૯

પણ્ડિતશ્રી નાકર્ષિગણિ શિષ્ય હર્ષવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરે

પ્ર૦ છ માસ ઉપર દેવશય્યા ખાલી રહેતી નથી, તો અવન્તી-સુકુમારઃ નલિનીગુદમ વિમાનમાં બત્રીશ વર્ષોએ કેવી રીતે ઉપજી શક્યા ?

ઉ૦ અવન્તીસુકુમારને ઉપજવામાં વિમાન તો તેજ કશું છે, પણ શય્યા પ્રથમ હતી તેજ કહી નથી, તેથી કાંઈપણ વિરોધ આવતો નથી. ॥ ૩-૩૯-૧-૪૬૬ ॥ ૮૧૫ ॥

પ્ર૦ એક કુલના વિધમાન કેટલા પુરુષોએ કરી કુલકોટી કહેવાય ? અને તેમાં ઉત્તમ મધ્યમ અને જઘન્ય ભેદવાળા કેટલા પુરુષ હોય ?

ઉ૦ એક કુલના ૧૦૮ પુરુષો વિધમાન હોય, તે કુલકોટી કહેવાય. એમ પ્રસિદ્ધિ છે. તેમાં ઉત્તમ મધ્યમ અને જઘન્ય ભેદો જાણ્યા નથી. તેમજ તેના વ્યક્ત અક્ષરો શાસ્ત્રમાં જોયા નથી. ॥ ૩-૩૯-૨-૪૬૭ ॥ ૮૧૬ ॥

પ્ર૦ ગાય વિગેરે જીવને છોડાવવાને માટે દ્રવ્યભિન્નિતું દ્રવ્ય કામ આવી શકે ? કે નહિ ?

ઉ૦ જ્ઞાન વિગેરે સંબંધી તે દ્રવ્ય ન હોય, તો કામ આવી શકે છે. નિષેધ જાણવામાં નથી. ॥ ૩-૩૯-૩-૪૬૮ ॥ ૮૧૭ ॥

૩૦૪

પ્ર૦ વિશાલા નગરીમાં શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામિના સ્તૂપને પડાવનાર જે કુલવાલક મુનિ: તે ભવ્ય છે ? કે અભવ્ય ?

ઉ૦ આ ચૌવીશીમાં ૭ અભવ્યો કહ્યા છે, તેથી કુલવાલક ભવ્ય સંભવે છે. પરંતુ વ્યવહારથી ભારે કર્મી લાગે છે. નિશ્ચયથી તો કેવળી ભગવંત જાણે. ॥ ૩-૩૯-૪-૪૬૯ ॥ ૮૧૮ ॥

પ્ર૦ યવન માછીમાર વિગેરે શ્રાવકો બન્યા હોય, તેઓને તીર્થ કરની પ્રતિમા પૂજવામાં લાભ થાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ જે શરીર અને વસ્ત્ર વિગેરેનું પવિત્રપણું હોય તો, પ્રતિમા પૂજનમાં નિષેધ જાણેલો નથી પરંતુ તેઓને પૂજન કરવામાં લાભજ થાય. એમ જાણેલ છે. ॥ ૩-૩૯-૫-૪૭૦ ॥ ૮૧૯ ॥

પ્ર૦ શિષ્ય બરાબર ચારિત્ર પાળે નહિ, તો તેનું દૂષણ ગુરુને લાગે ? કે નહિ ?

ઉ૦ જે ગુરુ મોહથી શિષ્યને નિવારે નહિ, તો ગુરુને તે પાપ લાગે છે, અને જે પાપથી રોકવા મહેનત કરતા હોય તો ગુરુને પાપ લાગતું નથી. ॥ ૩-૩૯-૬-૪૭૧ ॥ ૮૨૦ ॥

પ્ર૦ સર્વસંસારીજીવો મરણ પામી પરલોકમાં જતાં સિદ્ધશિલાને પ્રસે ? કે નહિ ?

ઉ૦ પરલોકજતાં સર્વજીવો સિદ્ધશિલા ફરસે, તેવું જાણ્યું નથી. કેમકે-શાસ્ત્રમાં જે પ્રકારની પરલોક સંબંધી ગતિ કહી છે. એક ઋણુ, અને બીજી વક્ર. તેમાં ઋણુ એટલે સરલગતિ અને વક્ર એટલે વાંકીગતિ કહી છે. ॥ ૩-૩૯-૭-૪૭૨ ॥ ૮૨૧ ॥

પ્ર૦ ચક્રીને તિમિસ્ત્રા ગુફાનું બારણું ઉઘાડતાં અગ્નિ જ્વાળા નીકળે કે નહિ ? જે ન નીકળે તો કોણિકને કેમ નીકળી હતી ?

ઉ૦ જંબૂદ્વીપમુક્તિ વિગેરે શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે- 'ચક્રવર્તિનો

૩૭૫

સેનાપતિ પુરુષ બારણા ઉધાડે છે, જ્વાલા નીકળતી નથી.”
 અને “કોણિક તો બારણું ઉધાડી શક્યો નથી, તો અગ્નિ-
 જ્વાલ્મ ક્યાંથી નીકળે ? તે કોણિકને તો તિમિસ્ટાગુહાના
 અધિષ્ઠાયક દેવે ઠંડરત્નેકરી હણી નાંખ્યો. સૈન્ય પાછું વળી
 ગયું. એવા અક્ષરો આવશ્યક બાવીસ હજારીમાં છે. અને
 બારહજારી ટીકામાં તો જ્વાલા નિકળવાનું પણ કહેલ છે.
 પરંતુ તે બાર હજારી કુમતિની બનાવેલી છેતેથી, પ્રમાણ ગણી
 શકાય નહિ. આવશ્યકટીપ્પનમાંતો ખતાવ્યું કે “અગ્નિ-
 જ્વાલાનું નીકળવું, ઘોડાનું પાછા પગલે વળવું. એમ વાત
 કોણિકની ચાલી રહી છે, તે સિદ્ધાંત વિરુદ્ધ બાણવી ॥ ૩-
 ૩૯-૮-૪૭૩ ॥ ૮૨૨ ॥

૪૦

શ્રી માણિક્યવિજય ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ શ્રાવક પોતાના હાથે કુલ ચુંટીને પૂજ કરે, એમ કયા ગ્રંથમાં
 લખ્યું છે ?

ઉ૦ શાંતિનાથ ચરિત્રમાં મંગળકલશ વાડીથી પોતે કુલો ગ્રહણ
 કરીને પૂજ કરે છે. એવા અક્ષરો જોવામાં આવે છે ॥ ૩-૪૦
 ૧-૪૭૪ ॥ ૮૨૩ ॥

પ્ર૦ અંબડ શ્રાવકને કોઈએ આપ્યું ન હોય, તેવા પાણીનું પચ્ચ-
 કપાણ છે, પણ કોઈએ આપેલ પાણી પીવે, તે ગળીને પીવે ?
 કે એમને એમ પીવે ?

ઉ૦ ઉવવાઈ ઉપાંગ અનુસાર અંબડ પાણી ગળીને પીતો હતો.
 ॥ ૩-૪૦-૨-૪૭૫ ॥ ૮૨૪ ॥

૩૦૬

૪૧

શ્રી સૌભાગ્યહર્ષ ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ શ્રાવકોને આંખિલમાં અને નિવિમાં ઉન્હુપાણી અને પ્રાસુપાણી કદ્યે ? કે નહિ ?

ઉ૦ શ્રાવકોને તે બન્નેય પાણી પણ કદ્યે છે. ॥ ૩-૪૧-૧-૪૭૬ ॥ ૮૨૫ ॥

પ્ર૦ રોહિણીતપનો ઉપવાસ અને પંચમી વિગેરેનો ઉપવાસ મળતી તિથિમાં કરાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ કારણ છતાં મળતી તિથિમાં કરાય છે, અને કરાવાય છે. કારણ વિના તો ઉદય પ્રાત્ન તિથિમાં જ થાય એમ જાણવું ॥ ૩-૪૧ ૨-૪૭૭ ॥ ૮૨૬ ॥

૪૨

શ્રીદામર્ષિ ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ પદ્મચરિત્રમાં “રામ એકાકીજ સિદ્ધ થયા.” એમ કહ્યું. અને શત્રુંજય માહાત્મ્ય વિગેરેમાં તો “ત્રણ કોડ સાધુઓ સાથે મુક્તિ ગયા.” એમ કહ્યું છે. તો તે બન્નેય ભિન્ન જાણવા ? કે એક જાણવા ?

ઉ૦ બન્નેય ઠેકાણે કહેલ રામ તો એકજ છે, પરંતુ પદ્મચરિત્રમાં પ્રધાનપણથી રામનું જ કથન છે. અને શત્રુંજય માહાત્મ્ય-માં તો પરિવાર સહિત રામનું કથન છે. માટે આમાં ત્રયકા-રનો અભિપ્રાય તેજ પ્રમાણ છે. ॥ ૩-૪૨-૧-૪૭૮ ॥ ૮૨૭ ॥

- પ્ર૦ શાલિભદ્રને માટે ગોભદ્રદેવ અલંકાર વિગેરે વસ્તુ લાવતા.
તે વસ્તુ વૈક્રિય હતી ? કે ઔદારિક હતી ?
- ઉ૦ અલંકાર વિગેરે વસ્તુઓ ઔદારિક હતી. એમ જણાય છે.
॥ ૩-૪૨-૨-૪૭૬ ॥ ૮૨૮ ॥
- પ્ર૦ વૈક્રિય કલ્પવૃક્ષના ફુલ માળા વિગેરે નિર્માલ્યઃ અને ગંધઃ વિના
ના થાય ? કે નહિ ?
- ઉ૦ વૈક્રિય કલ્પવૃક્ષના પુષ્પ વિગેરે વિશરાડતા પામે એટલે વીંખાઈ
જાય. પણ ગંધ વિનાના થાય નહિ ॥ ૩-૪૨-૩-૪૮૦ ॥ ૮૨૯ ॥
- પ્ર૦ સાર્ધવીને વાંદવામાં શ્રાવકો 'અણુજાણહ ભગવતિ પસાઓગરી.'
આવા શબ્દો બોલે ? કે બીજા બોલે ?
- ઉ૦ શ્રાવકો સાર્ધવીને નમસ્કાર કરવામાં તેવા શબ્દો બોલે છે ॥
૩-૪૨-૪-૪૮૧ ॥ ૮૩૦ ॥
- પ્ર૦ કેટલા પરમાણુઓએ ત્રસરેણુ થાય ?
- ઉ૦ અનંતસૂક્ષ્મ પરમાણુઓએ એક વ્યવહાર પરમાણુ થાય
છે, અને આઠ વ્યવહાર પરમાણુઓએ એક ઉત્ત્સૃજકણુ
સ્લક્ષિણુકા થાય છે, અને તે આઠે કરી એક સ્લક્ષિણુસ્ત-
ક્ષિણુકા થાય છે, તે આઠે કરી એક ઉર્ધ્વરેણુ થાય છે, અને
તે આઠે કરી એક ત્રસરેણુ થાય છે. આ બધાનો ભાવાર્થ એ
આવ્યો કે ૪૦૯૬ વ્યવહાર પરમાણુઓએ એક ત્રસરેણુ
થાય. ॥ ૩-૪૨-૫-૪૮૨ ॥ ૮૩૧ ॥
- પ્ર૦ સૂક્ષ્મ પૃથ્વીકાય વિગેરે પાંચ સ્થાવર જીવો છે, તેમાં કયો જીવ
અગ્નિઃ થાંભલોઃ વિગેરે ભેદીને ગમન કરી શકે છે ?
- ઉ૦ અગ્નિ અને થાંભલા વિગેરે વસ્તુને કોઈ માણસ ચલાવે એટલે
હેરફેર કરે, તે વખતે તે પાંચેય સૂક્ષ્મ જીવો અગ્નિઃ થાંભલાઃ

૩૦૮

વિગેરેના જ સૂક્ષ્મ છિદ્ર છે, તેનાથી હતા ત્યાં ત્યાં જ રહે છે પણ અગ્નિ અને થાંભલા વિગેરેથી તેઓને અળાપતા નથી, કેમકે થાવર જીવો છે, અને અગ્નિ અને થાંભલા વિગેરેમાં પોતાનો પ્રવેશ સંભવતો નથી ॥ ૩-૪૨-૬-૪૮૩ ॥ ૮૩૨ ॥

પ્ર० તામસિતાપસ સમકિત ક્યાં પામ્યો ?

ઉ० ભગવતીસૂત્ર મુજબ તો “ ઇશાનઇન્દ્ર થઈને પછી સમકિત પામ્યો.” અને પ્રવેશ તો સંભલાય છે કે, “ તામસિભવતા છેડે સમકિત પામ્યો.” ॥ ૩-૪૨-૭-૪૮૪ ॥ ૮૩૩ ॥

પ્ર० ઐશ્વિક મહાસબ્દના પુત્ર નંદિષેણ દેવલોકમાં ગયા ? કે મોક્ષે ગયા ?

ઉ० વીરચરિત્ર વિગેરે આશ્રયીને “ દેવલોક ગયા ” એમ જણાય છે, અને મહાનિશીથમાં તો “ ચરમ શરીરી ” કહ્યા છે. ॥ ૩-૪૨-૮-૪૮૫ ॥ ૮૩૪ ॥

૪૩

પણ્ડિત શ્રી જ્ઞાનસાગર ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો

પ્ર० શ્રાવકે એક ગામથી બીજા ગામમાં આવી પોસહ લઇને પ્રીતે ગામમાં જવાય ? કે નહિ ?

ઉ० જો પોસહવિધિ સાચવીને જાય તો નિષેધ કરેલો જાણ્યો નથી. ॥ ૩-૪૩-૧-૪૮૬ ॥ ૮૩૫ ॥

પ્ર० સંચારા ઉદ્વળક્રિય નો શો અર્થ થાય ? તથા પસારણક્રિય આપદનો પણ શો અર્થ થાય ? તે સ્પષ્ટ સમજવશો.

ઉ० સંચારા ઉદ્વળક્રિય એટલે સંચારામાં અવિધિએ કરી ઉદ્વળ એટલે ઉદ્વર્તન-પહાણું બદલવું. ક્રિય એટલે કર્યું, અને

૩૦૯

પસારનકિય એટલે અવિધિએ કરી હાથ વિગેરે પસાર્યા હોય, આ અર્થે બાણવો. ॥ ૩-૪૩-૨-૪૮૭ ॥ ૮૩૬ ॥

પ્ર૦ કટાસણા ઉપર બેઠા બેઠા પ્રતિક્રમણ કરવું સુએ ? કે નહિ ?

ઉ૦ આસન ઉપર બેઠા બેઠા પ્રતિક્રમણ કરવું સુએ નહિ, પણ વાંદિત્તમૂત્ર વિગેરે કહેવાના અવસરે બેસી શકાય છે. ॥ ૩-૪૩-૩-૪૮૮ ॥ ૮૩૭ ॥

૪૪

શ્રી ભાણુવિજય ગણિ તથા સૂરિશિષ્ય
શ્રી જીવવિજયગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ સાધુઓને રોગ થયો હોય, તે વખતે કાંઈ આહારપાણી લાવીદેનાર ન હોય, તો સાધ્વી આહાર લાવી આપે ? કે શ્રાવક વિગેરે લાવી આપે ?

ઉ૦ તેવા કારણમાં સાધ્વીએ લાવેલો આહાર સાધુઓ અર્ણિકા-પુત્ર આચાર્યની પેઠે ગ્રહણ કરે છે, પણ શ્રાવક આદિએ લાવી આપેલ આહાર તો ગ્રહણ કરતાજ નથી. ॥ ૩-૪૪-૧-૪૮૯ ॥ ૮૩૮ ॥

પ્ર૦ કાંઈને જ્ઞાતિએ ખહાર કરેલ હોય, તેના ઘરે આહાર વિગેરે કારણ સિવાય લેવા કદપે ? કે નહિ ?

ઉ૦ લોકવિરુદ્ધ મહા અપવાદથી જો જ્ઞાતિએ ખહાર મૂક્યો હોય, તો તેને ઘર કારણ સિવાય આહાર વિગેરે વહોરવું કદપે નહિ. ॥ ૩-૪૪-૨-૪૯૦ ॥ ૮૩૯ ॥

પ્ર૦ શ્રી ચંદ્રપ્રભ ચરિત્રમાં “ અજ્ઞપુત્રે અગ્નિની ખાઈમાં ઝંપાપાત કર્યો,” એમ કહ્યું, તે શું ? તેમજ દુર્ગયરાજ ત્યાં

૩૧૦

ગયો, તે ભવન કહેવાય ? કે પાતાલ ગૃહ કહેવાય ? ત્યાંથી હાથી અપહરણ કરીને ગયો, ત્યાં નારકીઓ દેખાડી, પછી દેવોએ બહાર મૂક્યો, અને સર્વાંગસુંદરી પાસે ગયો, તે સ્થાન ભવનપતિનિકાયમાં છે ? કે વ્યન્તરનિકાયમાં છે ? તેમજ દુર્જય રાજ કયા ભવનમાં છે ? અને સર્વાંગસુંદરી તેનાથી નીચે ક્યાં છે ? તેમજ અષ્ટાપદ ગયો, ત્યાં ઇંદ્રે વસ્ત્રો અર્પણ કર્યા, તે વૈક્રિય છે ? કે ઔદારિક છે ?

ઉં અન્નપુત્રે અગ્નિની ખાઈમાં પડતું મેલ્યું અને ક્ષણ દેવતાઈ પ્રભાવે કરી પ્રાપ્ત કર્યું, તેમજ દુર્જય રાજાનું વસવાટનું સ્થાન ભૂમિના વિવરમાં મનુષ્યની રાજધાનીમાં છે, તેમજ સર્વાંગસુંદરી વ્યન્તરી છે, તેનું રહેઠાણ વ્યન્તરનિકાયમાં છે. હાથી અપહરણ કરીને લઈ ગયો, વિગેરે તે વ્યન્તરીનું કરેલું બાણવું. તેમજ અષ્ટાપદ ઉપર વસ્ત્રો અર્પણ કર્યા, તે ઔદારિક બાણવા ॥ ૩-૪૪-૩-૪૯૧ ॥ ૮૪૦ ॥

પ્રં શ્રાવકો દેવદ્રવ્ય વ્યાજે ગ્રહણ કરે ? કે નહિ ?

ઉં મહાન કારણ સિવાય દેવદ્રવ્ય-વ્યાજ લે નહિ ॥ ૩-૪૪-૪-૪૯૨ ॥ ૮૪૧ ॥

પ્રં દેરાસરના નોકર પાસે પોતાનું કાર્ય કરાવાય ? કે નહિ ?

ઉં દેરાસર સાચવનારે દેરાસરના નોકર પાસે પોતાનું કાર્ય કરાવાય નહિ ॥ ૩-૪૪-૫-૪૯૩ ॥ ૮૪૨ ॥

પ્રં જ્ઞાનદ્રવ્ય અને જીવદયા દ્રવ્ય-દેરાસરના કાર્યમાં વપરાય ? કે નહિ ?

ઉં જ્ઞાનદ્રવ્ય-દેરાસરના કાર્યમાં કામ લાગે, તેવા અક્ષરે ઉપદેશ-ચિંતામણિમાં છે, અને જીવદયા દ્રવ્ય તો મહાન્ કારણ સિવાય દેરાસરમાં વાપરી શકાય નહિ ॥ ૩-૪૪-૬-૪૯૪ ॥ ૮૪૩ ॥

૩૧૧

પ્ર૦ એક પહોર દિવસ ચઢ્યા પછી પોસહ લઈ શકાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ “ પહોર દિવસ ચઢી ગયા પછી પોસહ લેવો સુએ નહિ,”
એમ પરંપરા છે ॥ ૩-૪૪-૭-૪૬૫ ॥ ૮૪૪ ॥

૪૫

શ્રી સૂરવિમલ ગણિકૃત પ્રશ્નોત્તરે

પ્ર૦ જિનકલ્પીઓને શું પ્રાયશ્ચિત્ત આવે ?

ઉ૦ પંચેવ સંજયા સ્વલુ નાયસુએણ કહિયા જિનવરેણ ।
તેસિં પાયચ્છિત્તં, અહ્વકમં કિત્તિહસ્સામિ ॥ ૧ ॥

જ્ઞાતપુત્ર વર્ધમાન સ્વાભિયે પાંચજ સંયતો કહેલા છે,
તેઓનું પ્રાયશ્ચિત્ત અનુક્રમે દેખાડીશું.

સામાહયસંજયાણં પચ્છિત્તા છેદમૂલરહિઅદ્દ ।
થેરાણ જિણાણં પુણ તવમંતં છત્તિહં હોઈ ॥ ૨ ॥

સ્થવિરકલ્પમાં સામાયિક સંયતોને છેદ અને મૂલ
રહિત આઠ પ્રાયશ્ચિત્ત હોય છે, અને જિનકલ્પમાં સામાયિક
સંયતોને તપ સુધીનું છ પ્રકારનું પ્રાયશ્ચિત્ત હોય છે ।

છેઓવદ્ધાવણિએ પાયચ્છિત્તા હવંતિ સવ્વેવિ ।
થેરાણ જિણાણં પુણ મૂલંતં અદ્દહા હોઈ ॥ ૩ ॥

સ્થવિરકલ્પમાં છેદોપસ્થાપન ચારિત્રિને દશે પ્રાયશ્ચિત્તો
હોય છે, અને જિનકલ્પમાં છેદોપસ્થાપનીયને મૂલ પ્રાયશ્ચિત્ત
સુધીના આઠ પ્રાયશ્ચિત્ત હોય છે.

પરિહારવિશુદ્ધિએ મૂલંતા અદ્દ હોંતિ પચ્છિત્તા ।
થેરાણ જિણાણં પુણ છત્તિહ છેયાદિવજ્જંવા ॥ ૪ ॥

૭૧૨

પરિહાર વિશુદ્ધિમાં વર્તનાર સ્થવિરેને મૂલ સુધી આઠ પ્રાયશ્ચિત્તો હોય છે, અને જિનકલ્પીઓને છેદાદિ વર્ણને ૩ પ્રાયશ્ચિત્ત હોય છે.

આલોચના-વિવેગો ય તદ્વ્યં તુ ન વિજ્ઞહ ।

સુહુમે અ સંપરાયે અહક્ત્વાણ તદ્દેવ અ ॥ ૫ ॥

સૂક્ષ્મસંપરાય અને યથાપ્પાત સંયમીઓને આલોચણુ અને વિવેક એ બે પ્રાયશ્ચિત્ત હોય છે ત્રીજું હોતું નથી. તેથી પ્રસ્તુત બાબતમાં શું ઠર્યું ? તે કહે છે ?

બડસ-પડિસેવયા ચલુ હસરિ હેવા ય સંજયા દોણિ ।

જા તિત્થણુસઙ્ગન્તી અત્થિ હુ તેણંતં પચ્છિત્તં ॥ ૬ ॥

નિર્ઞન્થની વિચારણામાં બકુશ અને પ્રતિસેવના કુશીલ એ બે નિર્ઞેથો, અને સંયતની વિચારણામાં ઇત્વરસામાયિક વાળા: અને છેદોપસ્થાપન એટલે વડી દ્વિક્ષાવાળા: એ બે સંયમો જ્યાં સુધી તીર્થ છે, ત્યાં સુધી પ્રવર્તશે, તેથી જણાય છે કે-હમણા પણ પ્રાયશ્ચિત્ત પ્રાપ્ત થાય છે, આ પાઠ વ્યવહાર ટીકામાં છે, તેથી તે મુજબ જણાય છે કે-જિનકલ્પીઓને મૂલ સુધીના આઠ પ્રાયશ્ચિત્તો હોય છે ॥ ૩-૪૫-૧-૪૬૬ ॥ ૮૪૫ ॥

પ્ર૦ યુગલ્લીયાના ક્ષેત્રમાં કલ્પવૃક્ષો છે, તે વનસ્પતિ છે ? કે પૃથ્વી પરિણામ રૂપ છે ?

ઉ૦ હો વનસ્પતિ રૂપ છે. ॥ ૩-૪૫-૨-૪૬૭ ॥ ૮૪૬ ॥

સકલ-સૂરિ-પુરન્દર-પરમગુરુગચ્છાધિરાજ-મદ્દારક-શ્રી-વિજય-સેન સૂરિશ્વરજીએ પ્રસાદિ કરેલ અને શ્રી વિજયહીરસૂરિ-શ્વર શિષ્ય પં૦ શુભવિજયગણિશ્વરે સંગ્રહ કરેલ સેન-પ્રશ્નમાં સ્રીજો ઉલ્લાસ પૂર્ણ થયો.

૩૧૩

ચતુર્થોલ્લાસઃ

નત્વા શ્રી-વર્દ્ધમાનાય વર્દ્ધમાન-શુભ-શ્રિયે ।

પ્રારમ્બ્યતે મયા તુર્યોલ્લાસઃ શ્રાવકપૃચ્છકઃ ॥૧॥

શુભ લક્ષ્મીને વધારનાર શ્રી વર્ધમાન સ્વામિને નમસ્કાર કરી, શ્રાવકના પ્રશ્નોવાળો ચોથો ઉલ્લાસ હું શરૂ કરું છું.

૧

શ્રી જસલમેર સંઘના પ્રશ્નોત્તરે।

પ્ર૦ જા દુષ્પસહો સૂરી હોર્હિતિ જુગપ્પહાણ આયરિયા ।

અજ્ઞ સુદુમ્મપ્પમિર્દ ચરહિયા દુન્નિ અ સહસ્સા ॥

“ આર્ય સુધર્મા સ્વામિથી માંડી દુઃપસહસૂરિ સુધી ૨૦૦૪ યુગપ્રધાન આચાર્યો થશે.” ઈત્યાદિક ગાથાઓથી યુગપ્રધાન આચાર્ય ઉપાધ્યાય અને સાધુ વિગેરેની સંખ્યા દીવાળી કલ્પમાં બતાવી છે, તે તેજ પ્રમાણે ચોક્કસ કરેલી છે? કે બીજા પ્રકારે છે? તેમજ દીવાળી કલ્પના કર્તા સુવિહિત? કે નહિ ?

ઉ૦ યુગપ્રધાન વિગેરેની જ સંખ્યા કહી છે, તે પણ આપણે માન્ય છે, કેમકે-બીજા ઘણા દીવાળી કલ્પોમાં, અને ભટ્ટારક શ્રી ધર્મઘોષ સૂરીશ્વરે રચેલ દ્વસમગંડિકા વિગેરે ગ્રંથોમાં ઉપર્યુક્ત સંખ્યાજ ભેવામાં આવે છે. તેમજ દીવાળી કલ્પના કર્તા આપણે માન્ય છે ॥ ૪-૧-૧ ॥ ૮૪૭ ॥

૩૧૪

પ્ર૦ ગીયત્થો ય વિહારો બીઓ ગીઅત્થમીસિઓ મણિઓ।
 एत्तो तइअविहारो नाणुत्ताओ जिण-वरेहिं ॥ ૧ ॥

આ ગાથાથી જ અગીતાર્થ ગીતાર્થ સાથે વિહાર કરે, તે ગીતાર્થ નિશ્ચિત કહેવાય ? કે ગીતાર્થની નિશ્ચાયે અગીતાર્થ એકલો વિહાર કરે, તે ગીતાર્થ નિશ્ચિત કહેવાય ? તે સ્પષ્ટ જણાવવા કૃપા કરશે।

ઉ૦ ગીતાર્થની સાથે અગીતાર્થ સાધુ વિહાર કરે, તે ગીતાર્થ નિશ્ચિત વિહાર કહેલ છે, અને જ ગીતાર્થની નિશ્ચાયે અગી-
 તાર્થપણું છતાં આજ્ઞાથી જુદો વિહાર કરે, તે પણ ગીતાર્થ નિશ્ચિત વિહાર કહેવાય છે. કેમકે-આ ગાથાના બે પાઠ છે. એક:-**બીઓ ગીઅત્થમીસિઓ મણિઓ.** અને બીજો:-**બીઆ ગીઅત્થમીસિઓ મણિઓ-છે.** તે બંનેય પાઠોનું વ્યાખ્યાન પ્રવચન સારોદ્ધારમાં કરેલ છે, તે જણવું. ॥૪-૧-૨॥૮૪૮॥

પ્ર૦ सत्यग्री विधाधरे लगवान श्री वर्धमान स्वाभिष्ट पासे कथुं
 કે-“જટલું મિથ્યાત્વ વર્તી રહ્યું છે, તે બધું સમુદ્રમાં ડુબાવી દઉં.” આ વાર્તા પ્રધોષે આલી રહેલ છે ? કે કાઠ ગ્રંથમાં તેવા અક્ષરો છે ?

ઉ૦ પ્રધોષથી આ વાર્તા સંભળાય છે, પણ ગ્રંથમાં અક્ષરો બેયા નથી ॥ ૪-૧-૩ ॥ ૮૪૯ ॥

પ્ર૦ કાઈ શ્રાવક એકાસણા બેસણા વિના ફાસુપાણી પીવે છે, અને પાણુસસના આગારે ઉચ્ચરે છે, તેને રાત્રિમાં દુવિહાર:તેવિહાર: કરવો કહ્યે ? કે ચોવિહાર: કરવો બેઘએ ?

ઉ૦ રાત્રિએ ચોવીહાર પચ્ચકુખાણુ તેને કરવું બેઘએ તેવી પરંપરા છે ॥ ૪-૧-૪ ॥ ૮૫૦ ॥

૩૧૫

પ્ર૦ સમુદ્રમાં રહેલ મચ્છ જાતિસ્મરણુ જ્ઞાન પામીને સમક્ષિતઃ અને દેશવિરતિઃ પામે છે, તે પામીને તુરત આણુસણુ કરે? કે સમક્ષિતઃ દેશવિરતિઃ ને આરાધે ?

ઉ૦ કોઈક મચ્છ તે કાલમાં આણુસણુ કરેછે, અને કોઈક કાલાન્તરે આણુસણુ કરે છે, એમ જણાય છે. નિશ્ચયથી-તો અક્ષરો બેયા નથી ॥ ૪-૧-૫ ॥ ૮૫૧ ॥

પ્ર૦ કોઈક મહાનુભાવ ઉપશમ શ્રેણિ એક વખત કરે, તે નિશ્ચયે કરી તેજ ભવમાં ઉપશમ શ્રેણી બીજી વખત કરે ? કે નહિ ?

ઉ૦ તેજ ભવમાં બીજી વખત કરેજ, એવો નિયમ બહુયો નથી, પણ એક ભવમાં ઉપશમ શ્રેણી ઉત્કૃષ્ટથી કરે, તો બે વખત કરે છે, એમ જાણેલ છે ॥ ૪-૧-૬ ॥ ૮૫૨ ॥

પ્ર૦ સમક્ષિત પામીને જે અર્ધપુદ્ગલ પરાવર્ત સ્થિતિવાળો જીવ સંસારમાં રહે, તે અર્ધપુદ્ગલ પરાવર્ત કાળ અડધા લોકના આકાશપ્રદેશને અનુક્રમે જન્મ મરણ કરી ફરસે ત્યારે થાય ? કે બીજી રીતે થાય ?

ઉ૦ સૂક્ષ્મક્ષેત્ર પુદ્ગલ પરાવર્ત કરનારને જટલો કાલ થાય, તે પુદ્ગલ પરાવર્ત લેવો, તેના અડધા ભાગે જટલો કાલ થાય તેટલા કાલ સુધી વધારેમાં વધારે જીવ સમક્ષિત પામ્યા પછી સંસારમાં રહે છે, આવો ભાવ જાણવામાં છે, પરંતુ અડધા લોકાકાશના પ્રદેશને અનુક્રમે મરણ કરીને ફરસે, ત્યારે થાય એવો ભાવ જાણેલ નથી ॥ ૪-૧-૭ ॥ ૮૫૩ ॥

પ્ર૦ શ્રી ધર્મધોષસૂરિકૃત દુઃખમા સંઘસ્તોત્રઃ દીવાળીકલ્પ ગુર્વાવલીપર્યાયઃ અને કાલ સમ્પત્તિઃ વિગેરે ગ્રંથોમાં યુગપ્રધાનોની સંખ્યા ૨૦૦૪ કહી છે, તેમજ યુગપ્રધાન સમાન

૩૧૬

આચાર્યઃ ઉત્તમ ગુણધારક આચાર્યઃ અને મધ્યમ ગુણધારક આચાર્યઃ ઉપાધ્યાયઃ સાધુઃ સાધવીઃ શ્રાવક અને શ્રાવિકાઃ એની પણ સંખ્યા કહી છે, તે સંખ્યા આપણે જાણીએ છીએ, તે જૂમિ માત્રમાં સંભવે ? કે સંપૂર્ણ ભરતક્ષેત્રમાં સંભવે ? તેમજ સુધર્મા સ્વામિથી માંડી છેલ્લા દુઃપસહસ્રુરિ સુધી યુગપ્રધાનોની સંખ્યા તે પટ્ટપરંપરાએ થશે ? કે બીજા પ્રકારે થશે ?

ઉ૦ યુગપ્રધાન વિગેરેની સંખ્યા કહી છે, તે સકલ ભરતક્ષેત્રમાં થશે, એમ શાસ્ત્ર અનુસાર જણાય છે, તેમજ પટ્ટ પરંપરાએ યુગપ્રધાનોની સંખ્યા થાય, તેવા અક્ષરો જોવામાં આવેલ નથી.
॥ ૪-૧-૮ ॥ ૮૫૪ ॥

પ્ર૦ પંડિતવાનર્ષિ ગણિકૃત પ્રકરણમાં સ્ત્રીણે સ્વાયગસમ્મં સ્વાયગચરણં ચ વા કહિયં । આ ગાથામાં “ક્ષાયિક સમકિત અને ક્ષાયિક ચારિત્ર બારમા ગુણુઠાણથી લઈ ચૌદમા ગુણુઠાણ સુધી હોય છે, ” એમ કહ્યું, અને પંચનિર્ગ્રંથી અને કર્મ-ગ્રંથમાં “ ક્ષાયિક સમકિત અને ક્ષાયિક ચારિત્ર ૧૧ મા ગુણુઠાણથી ચૌદમા ગુણુઠાણ સુધી હોય ” એમ બતાવેલ છે, તે કેવી રીતે ધટે ? કેમકે-ક્ષપક શ્રેણિવાળો જીવ દશમાથી બારમે ગુણુઠાણે જાય છે, ત્યારે ૧૧ મા ગુણુઠાણમાં ક્ષાયિક સમકિત અને ક્ષાયિક ચારિત્રનો અસંભવ છે.

ઉ૦ પંચનિર્ગ્રંથી અને કર્મગ્રંથમાં અગીઆરમે ગુણુઠાણે ક્ષાયિક સમકિત કહેલ છે, પરંતુ ક્ષાયિક ચારિત્ર કહ્યું નથી, તેમજ ક્ષાયિક સમકિતનો ધણી ઉપશમ શ્રેણી ઉપર ચઢે, ત્યારે ૧૧ મા ગુણુઠાણે ક્ષાયિક સમકિત છે, અને ક્ષાયિક ચારિત્ર તો અગીઆરમાં ગુણુઠાણે છેજ નહિ. તે જાણવું ॥ ૪-૧-૮ ॥ ૮૫૫ ॥

૩૬૭

પ્ર. તેરમા ગુણુદાણે સાતાવેદનીય કર્મની સ્થિતિ કાઠ ઠેકાણે બે સમયની કહી છે, ને કેમ ધટે? કેમકે-ભગવતી વિગેરે ગ્રંથોમાં ત્રણ સમયની સ્થિતિ કહી છે.

ઉ. “સાતા વેદનીયકર્મ તેરમા ગુણુદાણે પહેલાં સમયે બંધાય અને બીજા સમયે વેદાય અને ત્રીજા સમયે ખરીજાય એમ ભગવતીઃ કાણાંગઃસૂત્ર વિગેરેમાં કહ્યું છે, પણ નિર્જીર્ણ સમયે અવસ્થા નાને અભાવ હોવાથી બે સમયની સ્થિતિ ધટે છે. એમ જાણવું.
॥ ૪-૧-૧૦ ॥ ૮૫૬ ॥

પ્ર. શકંદ્રનો પૂર્વ સંગતિક કોણિક રાજ છે, અને ચમરેન્દ્રને પ્રવ્રજ્યા સંગતિક છે, એમ કહેલ છે, તે કેવી રીતે મળતું આવે?

ઉ. “કોણિક રાજનો જીવ સૌધર્મ ઈંદ્રનો કાર્તિકશેડના ભવમાં ગૃહસ્થપણામાં મિત્ર હતો, તેથી પૂર્વ સંગતિક એટલે પૂર્વનો મિત્ર કહેલ છે, અને ચમરેન્દ્રનો પૂરણતાપસના ભવમાં કોણિકનો જીવ તાપસપણે મિત્ર હતો, તેથી પ્રવ્રજ્યાસંગતિક એટલે તાપસદીક્ષામાં મિત્ર કહેલ છે,” એમ ભગવતીસૂત્રના સાતમા શતકના નવમા ઉદ્દેશાની ટીકામાં છે તે જાણવું.
॥ ૪-૧-૧૧ ॥ ૮૫૭ ॥

પ્ર. આસાલિઓ જીવ ચક્રવર્તિ સૈન્યના પડાવની ભૂમિ નીચે ઉપજ છે, તે બેઈંદ્રિય હોય? કે પચેન્દ્રિય હોય? જો સંમૂર્છિમ પચેન્દ્રિય માનીએ, તો તેનું દેહમાન વિચારતાં ઘટતું નથી. કેમકે-ઉરપરિસર્પનું દેહમાન ઉસેધ આંગુલથી અનેલ ૨ ચોજનથી ૯ ચોજનનું કહેલ છે. માટે મળતું આવતું નથી.

ઉ. જીવસમાસ પ્રકરણ ટીકામાં આસાલિઓ બેઈંદ્રિય કહેલ છે, અને જીવાભિગમ અને પન્નવણા સૂત્રની ટીકામાં તો

૩૧૮

સંમૂર્ધિમ પંચેન્દ્રિય કહેલ છે. આ બાબતનો નિર્ણય કેવળી મહારાજ જણે, પણ શરીર માનની બાબતમાં તો સરીર-મુસ્સેહમંગુલેણ તદ્દા—“ઉત્સેધ” અંગુલથી શરીરમાપ જણવું. આ નિયમ પ્રાયિક હોવાથી આસાલીઆનું શરીરમાન—પ્રમાણ અંગુલથી સંભવે છે, કેમકે—મહા વિદેહમાં ચક્રીના સૈન્યનો પડાવ બાર યોજનનો પ્રમાણ અંગુલથી કહેલ છે. ॥ ૪-૧-૧૨ ॥ ૮૫૮ ॥

પ્ર૦ સ્વયંભૂરમણ સમુદ્રની ઉપર જ જ્યોતિષ્ક દેવો છે, તેઓની રાજધાની અને ઉત્પાત સ્થાન કયે ઠેકાણે છે ?

ઉ૦ “સ્વયંભૂરમણ સમુદ્ર ઉપર રહેલ જ્યોતિષીદેવોની રાજધાની સ્વયંભૂરમણ સમુદ્રમાં છે” એમ જીવાભિગમસૂત્રમાં કહેલ છે, અને “ઉત્પાતસ્થાન પોતાના વિમાનમાં છે” એમ પન્નવણા વિગેરેમાં છે ॥ ૪-૧-૧૩ ॥ ૮૫૯ ॥

પ્ર૦ મહાવિદેહમાં જ દેશવિરતિ શ્રાવકો છે, તે ઉભયકાલ પ્રતિક્રમણ કરે ? કે સાધુ પેઠે કારણ ઉપજે તો કરે ?

ઉ૦ દેસિઅ રાહઅ પન્નિઅ—આ ગાથા: અને તં દુષ્કમુમય-કાલં આ સપ્તતિ સ્થાનકના પાઠથી જો સાધુઓને મહાવિદેહમાં પડિક્રમણ બતાવ્યા છે, તો શ્રાવકને તો જરૂર કરવા જોઈયે. કેમકે—શ્રાવકોને તો ગૃહસ્થાવાસમાં કારણો સદા ચાલુ હોય છે, તેથી તે પાપ આલોચવા જરૂર કરવા પડે. ॥ ૪-૧-૧૪ ॥ ૮૬૦ ॥

પ્ર૦ ગાયના આંચલ આકારે આઠ જીવપ્રદેશો બતાવ્યા છે, તેઓને કર્મવર્ગણા લાગે ? કે નહિ ?

ઉ૦ જીવોના મધ્ય આઠ પ્રદેશોને કર્મવર્ગણા ચોંટતી નથી, એમ જ્ઞાનદીપિકામાં—

સ્પૃશ્યન્તે કર્મગા તેઽપિ, પ્રદેશા આત્મનો યદિ ।

તદા જીવો જગત્યસ્મિન્નજીવત્વમવાપ્નુયાત્ ॥

“ જો આત્માના તે પ્રદેશોને પણ કર્મ ફરસે તો જીવ આ જગતમાં અજીવપણાને પામી જત ”—એમ કહેલ છે. ॥ ૪-૧-૧૫ ॥ ૮૬૧ ॥

પ્ર૦ સમયે સમયે અનન્તી હાનિ કહેવાય છે, તે શું વસ્તુને આશ્રયી છે ?

ઉ૦ અવસર્પિણી કાલમાં વર્ણુઃ રસઃ ગંધઃ પ્રસઃ વિગેરે પર્યાયોની અનન્તી હાનિ થાય છે, એમ જંબુદ્વીપ પન્નાત્તની ટીકામાં છે. ॥ ૪-૧-૧૬ ॥ ૮૬૨ ॥

પ્ર૦ આદિનાથ ભગવાનના વારામાં જ લોગસ્સ કહેવાતો હતો, તે લોગસ્સજ મહાવીર ભગવાનના વારામાં કહેવાય છે ? કે બીજો કહેવાય છે ?

ઉ૦ પ્રથમ તીર્થંકરના વારામાં જ લોગસ્સ કહેવાતો હતો તેજ અર્થથી મહાવીર તીર્થમાં પણ કહેવાય છે, પરંતુ સૂત્રપાઠ સરખો હોય, તે નિયમ નથી, એમ પરંપરાની સમજણ છે, અને યુક્તિ પણ તેમજ દેખાય છે. ॥ ૪-૧-૧૭ ॥ ૮૬૩ ॥

પ્ર૦ જ કોઈ રાત્રિભોજનના પરચક્ષ્માણુવાળા દિવસની બે ઘડી બાકી રહી હોય, તે પછીથી ભોજન કરે, તો રાત્રિભોજન પરચક્ષ્માણુનો તેને ભંગ થાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ શેષ બે ઘડી પછી ભોજન કરનારાઓને રાત્રિભોજનનો અતિયાર લાગે છે, પણ ભંગ તો થતો નથી. ॥ ૪-૧-૧૮ ॥ ૮૬૪ ॥

પ્ર૦ કસેલિયાનું પાણી તિવિહાર પરચક્ષ્માણુવાળાને પીવું કલ્પે કે નહિ ?

૩૨૦

ઉં તિવિહાર પચ્ચક્ખાણવાળાઓને તે પાણી કહ્યો છે, પણ આપણી આચરણ નથી. ॥ ૪-૧-૧૯ ॥ ૮૬૫ ॥

પ્રં પક્વાન્ન લેવાનો કાળ કયા અંથમાં કહેલો છે ?

ઉં પક્વાન્ન લેવાનો કાળ—શ્રાદ્ધવિધિ અંથમાં કહેલો છે ॥ ૪-૧-૨૦ ॥ ૮૬૬ ॥

પ્રં “સ્થૂલભદ્રમુનિવસ્તુ” નામ ચોરાશી ચોવીશી સુધી રહેશે તે કયા અંથમાં કહ્યું છે ?

ઉં “ચોરાશી ચોવીશીઓ સુધી નામ રહેશે” તે વાત તેમના ચરિત્ર વિગેરે અંથમાં છે ॥ ૪-૧-૨૧ ॥ ૮૬૭ ॥

પ્રં નવરસ વિગદઓ અમિત્ત્વજં ૨ ન આહારેઈ—આ કલ્પ-સૂત્રના અક્ષરો મુજબ નવરસ વિગદઓ બલ વધારવા માટે હરરોજ નિષેધ કરેલી છે, પરંતુ તે લેવાની આચરણ છે ? કે નહિ ?

ઉં જ અલક્ષ્ય વિગયો છે, તેના નામો આ સૂત્રમાં પાઠના સંબંધથી બતાવ્યા છે, તેઓની આચરણ છેજ નહિ, એમ બાણી લેવું. ॥ ૪-૧-૨૨ ॥ ૮૬૮ ॥

પ્રં શ્રી કલ્પસૂત્રને શ્રી મહાવીર ભગવંત પછી ૯૮૦ વરસે દેવર્ધિગણિ ક્ષમાશ્રમણે લીપિ પણે પુસ્તકાઈઠ કર્યું, તેથી પહેલાં બીજું કંઈ પણ પુસ્તક હતું ? કે નહિ ?

ઉં સર્વ પણ સિક્કાન્ત દેવર્ધિગણિ ક્ષમાશ્રમણ મહારાજએ ૯૮૦ વર્ષે પુસ્તકાઈઠ કર્યા, તે પહેલાં ઘણા અન્ય પુસ્તકો હતા ॥ ૪-૧-૨૩ ॥ ૮૬૯ ॥

પ્રં મુલસાએ બત્રીશ પુત્રોને એક સાથે જન્મ આપ્યો, તે સાચું છે ? કે નહિ ?

અશ્વ

ઉ૦ “બત્રીશ પુત્રોને એકી સાથે જન્મ આપ્યો” તે વાત સાચી છે, તેના અક્ષરો પણ વીરચરિત્ર વિગેરેમાં છે. ॥ ૪-૧-૨૪ ॥ ૮૭૦ ॥

પ્ર૦ જને કડાવિગઈનું પરચરખાણુ હોય; તેઓને ડોળીઆ તેલમાં તળેલ પકવાન વિગેરે કદપે ? કે નહિ ?

ઉ૦ ડોળીઉ તેલ વિગય નથી, તેથી તેમાં તળાએલી વસ્તુ પણ વિગઈ થતી નથી. ॥ ૪-૧-૨૫ ॥ ૮૭૧ ॥

પ્ર૦ શ્રાવિકા દેરાસરમાં ચૈત્યવંદન કરીને ઉભા ઉભાજ એક નવ-કારનો કાઉસગ કરીને એક સ્તુતિ બોલે છે, તે વિધિ ક્યાં છે ?

ઉ૦ આ વિધિ ભાષ્યની અવચૂરિમાં ચૈત્યવંદનના અધિકારમાં કહેલ છે, પરંતુ આ વિધિ કરવાની પ્રવૃત્તિ હમણાં શ્રાવિકા-ઓમાં દેખાય છે. ॥ ૪-૧-૨૬ ॥ ૮૭૨ ॥

પ્ર૦ જં છમ્માસિઅ-વરસિઅ-તવેણ તિવ્વેણ છિજ્જણ પાવં ।
નવકાર અણુપુન્વીગુણેય તયં સ્વગદ્દેણં ॥૧॥

“ત્રીજ છમાસિ તપ તથા વાર્ષિક તપે કરી જ પાપ ક્ષય પામે, તે પાપ-નવકાર અનાનુપૂર્વીએ ગણવાથી અડધા ક્ષણમાં ચાલ્યું જાય છે” આ ગાથા ક્યા અંથમાં છે ?

ઉ૦ આ ગાથા શ્રી જિનકીર્તિસૂરિએ રચેલ અનાનુપૂર્વી ગણવાનું સ્વરૂપ જણાવનાર નમસ્કાર સ્તવમાં છે. ॥ ૪-૧-૨૭ ॥ ૮૭૩ ॥

પ્ર૦ તીર્થકરો કેવલિ સમુદ્ધાત કરે ? કે નહિ ?

ઉ૦ ગુણસ્થાન ક્રમારોહ અંથ અનુસાર તીર્થકર ભગવંતો કેવલિ સમુદ્ધાત કરે છે, તેઓને અવસ્થા છ માસથી અધિક આયુષ્ય હોય ત્યારે કેવલજ્ઞાન ઉપજ છે. અને પન્નવણા વિગેરે અથો મુજબ-“જ કેવલિને આયુષ્ય કરતાં વેદનીયાદિ કર્મો અધિક હોય, તે કરે છે, બીજા કરતા નથી” ॥ ૪-૧-૨૮ ॥ ૮૭૪ ॥

૩૨૨

પ્ર૦ જમ ઝાઢ પૂર્વધરો અથવા દશ અને નવ પૂર્વધરોના લખાણુ
અથોમાં જોવામાં આવે છે, તેમ બે પૂર્વધર: અથવા ત્રણ:
ચાર: પાંચ: પૂર્વધરો હોય ? કે નહિ ?

ઉ૦ જીતકલ્પસૂત્ર ટીકા વિગેરેમાં “આચારપ્રકલ્પથી માંડી
આઠ પૂર્વધરો શ્રુતવ્યવહારી કહેલ છે,” તેથી એક: બે:
વિગેરે પૂર્વોને ધારણ કરનારા પણ હોય છે, એમ જણાય છે.
॥ ૪-૧-૨૯ ॥ ૮૭૫ ॥

પ્ર૦ કાઠક કહે છે, કે-“શ્રાવકને ગ્રહણશિક્ષા કહી છે, તેમાં ઉત્કૃષ્ટથી
છ જીવનિકાયસૂત્ર: અને અર્થ: તથા પીંડેષણા અધ્યયન
નો અર્થ: સાંભળી શકે. હમણાં તો અંગ: ઉપાંગ: વિગેરે
સૂત્રોના અર્થો સંભળાવાય છે, તે કયે ઠેકાણે કહ્યું છે ?

ઉ૦ વ્યાખ્યાન વિગેરેમાં મુખ્ય વૃત્તિએ સાધુઓને ઉદ્દેશીને સંભ-
ળાવાતા અંગ:ઉપાંગ: સૂત્રાર્થો સાધુઓની પાછળ બેઠેલા શ્રાવકો
વિગેરે પણ સાંભળે છે, તેથી કાંઈ શંકા કરવી નહિ. અને જ
કેવળ શ્રાવકોને સિદ્ધાંતોનું શ્રવણ કરાવાય છે, તેતો કારણિક
જણવું. ॥ ૪-૧-૩૦ ॥ ૮૭૬ ॥

પ્ર૦ ઋષભદેવ ભગવાન સાથે દશ હજાર મુનિવરોએ અણસણ
કર્યું હતું, તે કેટલા કાલે સિદ્ધ થયા ?

ઉ૦ ભગવાન સાથે અણસણ કરેલા દશહજાર મુનિવરો “અભિ-
જીત નક્ષમાં સિદ્ધિપદ વર્યા હતા” એવા અક્ષરો વસુદેવહોંડી
વિગેરેમાં છે ॥ ૪-૧-૩૧ ॥ ૮૭૭ ॥

પ્ર૦ જો દેહ કળય-કોહી અહવા કારેહ કળય-જિજ-મવનં ।
તસ્સ ન તત્તિઅ દુળ્લં જત્તિઅ બંમઘ્વણ ધરિણ ॥૧॥

“બ્રહ્મચર્ય વ્રત ધારણ કરવાથી જટલું પુણ્ય થાય, તેટલું
પુણ્ય કાંઈ કોડ સોનૈયાનું દાન કરે અથવા સોનાનું જિનમંદિર

૩૨૩

કરાવે તો પણ તેને થાય નહિ, ” આમાં બતાવેલ બ્રહ્મચર્ય દિવસ સંબંધી જાણવું ? કે જવજીવ સુધીનું જાણવું ?

ઉ૦ મુખ્ય વૃત્તિએ જવજીવ સુધીનું જાણવું ? અને અધ્યવસાય વિશેષે કરી દિવસ વિગેરે સંબંધી પણ જાણવું. ॥ ૪-૧-૩૨ ॥ ૮૭૮ ॥

પ્ર૦ જણે નવકારશીનું પ્રત્યાખ્યાન કાલવેલાએ કર્યું નહોય, તેને પછી પોરસી વિગેરે પરચક્ષાણ કરવા હોય તો સૂઝે ? કે નહિ ?

ઉ૦ “નવકારશીના પરચક્ષાણ સિવાય પોરસી વિગેરે પરચક્ષાણો કરવા કલ્પે નહિ,” એમ શ્રાદ્ધવિધિ વિગેરે ગ્રંથોમાં કહેલ છે, તે જાણવું ॥ ૪-૧-૩૩ ॥ ૮૭૯ ॥

પ્ર પક્ષ્મી: ચૈભાસી: વિગેરેના તપો કેટલા કાળ સુધીમાં કરી શકાય ?

ઉ૦ શક્તિ મુજબ તે તપો જલદીજ પૂરા થાય, તેમ કરવું જોઈએ. કાલ નિયમ ગ્રંથમાં જાણ્યો નથી. (પરંપરાએ ક્યાં સુધીમાં કરી લેવાય ? તે વાત પ્રશ્ન ૩૭૪ માં બતાવી છે.) ॥ ૪-૧-૩૪ ॥ ૮૮૦ ॥

પ્ર૦ જેસલમેરમાં અને મેદિનીદ્રંગમાં ઉપાશ્રયની અંદર શ્રી હીરવિજયસૂરિજીની પ્રતિમાના મસ્તક ઉપર વીરભગવાનની મૂર્તિ છે, તેથી કેટલાક તે ઉપાશ્રયને ચૈત્ય કહે છે, તેનો ઉત્તર શો અપાય ?

ઉ૦ જમ શ્રાવકોને ધરે જિનપ્રતિમા હોય છે, છતાં તે ચૈત્ય કહેવાતા નથી, તેમ આ ઉપાશ્રયનું પણ સમજવું. ॥ ૪-૧-૩૫ ॥ ૮૮૧ ॥

પ્ર૦ પક્ષ્મી વખતે છટું કરીને વીરભગવાનના છટુંના તપમાં ગણી લેવામાં આવે, અને પક્ષ્મીનો તપ સ્વાધ્યાય વિગેરે કરવાથી પૂરો કરે, તો તે છટું વીરછટું તપમાં ગણાય ? કે નહિ ?

૩૨૪

ઉં અહ્ય શક્તિવાળા : જો તેવી રીતે છટું કરી વીરછટું તપમાં ગણી લે, તો ગણી શકે છે, પણ પક્ષીનું તપ ઉપવાસ વિગેરેથી જલ્દી પૂરું કરવું જોઈએ. ॥ ૪-૧-૩૬ ॥ ૮૮૨ ॥

પ્રં વીરછટું તપને પારણે બેસણું કરવું જોઈએ ? કે યથાશક્તિ પર્યક્ષાણ કરવું ?

ઉં જલ્દી શક્તિ હોય, તેવું પર્યક્ષાણ કરાય છે. ॥ ૪-૧-૩૭ ॥ ૮૮૩ ॥

પ્રં અંતરદ્વીપોની વેદિકામાં ખારણા છે ? કે નહિ ?

ઉં જગતીને ખારણા છે, એમ કહ્યું છે. અંતરદ્વીપમાં તો જગતીને સ્થાને વેદિકા છે, માટે વેદિકામાં પણ ખારણા સંભવે છે ॥ ૪-૧-૩૮ ॥ ૮૮૪ ॥

પ્રં ચાર પ્રકારના મિથ્યાત્વમાં લોકોત્તર મિથ્યાત્વ ભારે છે ? કે લૌકિક મિથ્યાત્વ ભારે છે ?

પહેલાં તો “ લોકોત્તર કરતાં લૌકિક મિથ્યાત્વ મહાન્ છે,” એમ સાંભળ્યું હતું, હાલમાં “લૌકિક કરતાં લોકોત્તર મિથ્યાત્વ મહાન્ છે,” એમ સંભવાય છે, તેથી સ્પષ્ટ જણાવવા કૃપા કરશે ?

ઉં પ્રતિક્રમણસૂત્ર ટીકા વિગેરે ગ્રંથોમાં—“ લૌકિક મિથ્યાત્વ બે પ્રકારે હોય. એક લૌકિક દેવ સંબંધી:

અને બીજું લૌકિક ગુરુ સંબંધી:

તેમજ લોકોત્તર પણ બે પ્રકારે હોય છ—એક લોકોત્તર દેવ સંબંધી:

અને બીજું લોકોત્તર ગુરુ સંબંધી: ” આ ચાર મિથ્યાત્વમાં આ મહોદું અને આ નહાનું એવા અક્ષરો ગ્રંથમાં જોયા નથી, તેથી દ્રવ્ય: ક્ષેત્ર: કાલ: અને ભાવ: મુજબ નહાનું મોટું કહી શકાય. ॥ ૪-૧-૩૯ ॥ ૮૮૫ ॥

પ્રં સાધ્વી કેવળજ્ઞાન ઉપજ્યા પછી છદ્મસ્થ સાધુઓને વાંદે ? કે નહિ ?

૩૨૫

ઉ૦ કેવળ જ્ઞાનવાળા સાધ્વીજી છદ્મસ્થ સાધુઓને વંદન કરે નહિ. કેમકે “ કેવળજ્ઞાન ઉપજ્યું છે, ” તેવું પ્રસિદ્ધ થયું હોય, તો પણ કેવળજ્ઞાની છદ્મસ્થોને વાંદે, તેવું શાસ્ત્રમાં જોવામાં આવ્યું નથી.

તેમજ કેવળજ્ઞાની સાધ્વીઓને છદ્મસ્થ સાધુ વાંદે, તે પણ સંભવતું નથી, કેમકે—પુરુષ સ્ત્રીને વંદન કરે, તો લૌકિક માર્ગમાં અનુચિત દેખાય, પણ પરમાર્થથી તો કેવળજ્ઞાની—સર્વને વાંદવા યોગ્યજ છે. ॥ ૪-૧-૪૦ ॥ ૮૮૬ ॥

પ્ર૦ પ્રતિષ્ઠિત જિન પ્રતિમાના નામ અને લાંછનો વેચવાવાળાએ જીંસી નાંખ્યા હોય, તેવી પ્રતિમાઓ શ્રાવકોએ દ્રવ્ય વ્યય કરી વેચાતી લીધી હોય; પછીથી નામના અવસરે “આ પ્રતિમા અમુક જિનેશ્વરની છે, એમ કેમ કહી શકાય? માટે લાંછન વિગેરે ફેર કરાવવાનો વિધિ હોય, તો જણાવવા કૃપા કરશો?

ઉ૦ પ્રતિષ્ઠિત જિન પ્રતિમાનું નામ, લાંછન વિગેરે પ્રાયઃ ફરી કરી શકાય નહિ, પણ—ફેર પ્રતિષ્ઠા કરાવનારને અજ્ઞાત વિગેરે કારણો હોવાથી નામ: લાંછન: વિગેરે ખાસ જરૂરી કાર્ય હોય તો, તે ફેર કરી પ્રતિષ્ઠિત વાસણેપ વિગેરેથી શુદ્ધિ કરાવી લેવી જોઈએ, એમ જણાય છે. ॥ ૪-૧-૪૧ ॥ ૮૮૭ ॥

પ્ર૦ પડિમાતપ કરનાર શ્રાવક અથવા શ્રાવિકા ચોથી પડિમાથી ચાર પર્વી પોસહ કરે છે, તે વખતે પક્ષ્પી અને પુનમનો છઠ્ઠ કરવો પડે છે, તેમાં પક્ષ્પીને દિવસે પોસહ અને ઉપવાસ કરીને પૂર્ણિમામાં પોસહ કરી એકાસણું કરે, તો સુઝે? કેનહિ?

ઉ૦ પ્રતિમાધર શ્રાવક અથવા શ્રાવિકા ચોથી પડિમાથી માંડી ચાર પર્વી પોસહ કરે, તેમાં મુખ્ય રીતિએ ચઉદશ પુનમના

૩૨૬

પોસહ સહિત ચોવીહાર છક કરવો જોઈએ, પણ કદાચ સર્વથા શક્તિ ન હોય, તો “પુનમને દિવસે આયંબિલ અથવા નિવિ કરાય.” એવા અક્ષરે સામાચારી ગ્રંથમાં છે, પરંતુ એકાસણ કરવાનું શાસ્ત્રમાં દેખ્યું નથી. ॥ ૪-૧-૪૨ ॥ ૮૮૮ ॥

પ્ર૦ કાંજી વડા: વિગેરે શાક તથા દહીં વિગેરે ગોરસ: એક રાત્રિ ઓળંગી બીજી રાત્રિમાં અલક્ષ્ય થાય ? કે સોળ પહોર પછી અલક્ષ્ય થાય ?

ઉ૦ યોગશાસ્ત્ર ટીકા વિગેરે ગ્રંથોમાં દધ્યહર્દિતયાતીતં-આ વચનથી “ બે દિવસ પછી દહીં ” વિગેરે ગોરસ કહ્યે નહિ.” એવા અક્ષરે છે, તેનો અર્થ તો પરંપરાએ આ પ્રકારે કહેવાય છે-“ બે રાત્રિ ઓળંગી ગયા પછી તો કહ્યે નહિ.” પણ “ સોળ પહોર પછી ન કહ્યે,” એવા અક્ષરે શાસ્ત્રમાં જોયા નથી. કાંજીવડા વિગેરે શાકોનું પણ રાઈ વિગેરે ઉત્કટ દ્રવ્યથી મિશ્રિતપણું હોવાથી વૃદ્ધ પરંપરાએ એટલુંજ કાલમાન કહેવાય છે, પણ અતિ પ્રસંગ થઈ જાય, તેથી અધિક કાલમાન કહેવાતું નથી. આ બાબતમાં બીજા પ્રકારના અક્ષરે જાણ્યા: નથી. ॥ ૪-૧-૪૩ ॥ ૮૮૯ ॥

પ્ર૦ માંસમાં નિગોદજીવો ઉપજવાનું કહેલું છે. તથા—

આમાશ્ચ અ પક્વાસુ અ વિપચ્ચમાણાસુ મંસ-પેસીસુ ।
ઉપ્પજ્જંતિ અણંતા તત્ત્વણા તત્થ જંતુણો ॥ ૧ ॥

આ ગાથાના વ્યાખ્યાનમાં-યોગશાસ્ત્રના ત્રીજા પ્રકાશમાં કહ્યું છે કે-“ નિગોદ શબ્દે કરી શરીર કહેવાય છે, તેથી માંસમાં શરીરવાળા અનન્તા જીવો ઉપજે છે.” તો તે શરીરે કયા ? માંસજ શરીરપણાએ પરિણમે તે કહેવાય ? કે તદ્દરૂપ અસં-

૩૨૭

ખ્યાતા શરીર ઉપજ, તે કહેવાય ? અને તે અનન્તા જીવોને આબાધ થાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ માંસમાં રસથી અનેક બે ઇન્દ્રિય જીવોની ઉત્પત્તિ સંભવે છે, તેમજ આમાસુ અ પચ્કાસુ અ૦ આ ગાથામાં નિગોદ જીવોની ઉત્પત્તિ બતાવી છે. તેમાં નિગોદ શબ્દનો અર્થ સૂક્ષ્મ જીવો એ પરંપરા પ્રમાણે પ્રચલિત છે, પરંતુ “સાધારણ વનસ્પતિ પેઠે અનન્ત જીવોના આશ્રયભૂત એક શરીર તે નિગોદ ” એવો અર્થ પ્રચલિત નથી. કેમકે-પ્રતિક્રમણસૂત્ર ટીકામાં માંસની અંદર તેવાજ વર્ણવાળા અનેક જીવો ઉપજવાનું કહ્યું છે, પરંતુ અનન્તા કે અસંખ્યાતા કહ્યા નથી, તેથી જ્યાં અનન્તા કે અસંખ્યાતા કહ્યા હોય, ત્યાં અનન્ત અને અસંખ્યાત શબ્દનો અર્થ બહુ અર્થ જાણવો, એવી પરંપરા છે. અને તે શરીરો માંસપુદ્ગલપણે અને અન્ય પુદ્ગલપણે મિશ્રિત ઉત્પન્ન થતાં સંભવે છે. જન્મ છાશ ચોખ્ખાનું આસામણ વિગેરેમાં બે ઇન્દ્રિય જીવો ઉપજવાનું કહ્યું છે; તેની પેઠે માંસના જીવોને પણ પીડા ઉપજે છે, એમ સંભવ છે, પરંતુ એકશરીરમાં રહેલા અનન્ત જીવોની પેઠે ન ઉપજે, તેવું જાણ્યું નથી. ॥ ૪-૨-૪૪ ॥ ૮૯૦ ॥

પ્ર૦ શુદ્ધ સમકિતધારી શ્રાવક મરણ પામી તુરત મહાવિદેહક્ષેત્રમાં મનુષ્યપણે ઉપજે ? કે નહિ ?

ઉ૦ મરણ સુધી અતિચાર વિનાની સમકિતની આરાધના હોય, તો દૈમાનિકદેવોમાંજ શ્રાવક જાય છે. એમ જાણવું, નિરતિચાર આરાધના નહોય, તો યથા સંભવ ખીજપણ ઉપજે છે, તેથી શ્રાવક મહાવિદેહોમાં પણ મનુષ્યપણે ઉપજે છે. ॥ ૪-૧-૪૫ ॥ ૮૯૧ ॥

૭૨૨

પ્ર૦ તપસ્યાથી નિકાચિતકર્મનો ક્ષય થાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ નિકાચિતકર્મનો પણ તપસ્યાથી ક્ષય થાય છે, એમ ઉત્તરા-
ધ્યયનસૂત્રટીકા વિગેરેમાં કહ્યું છે. ॥ ૪-૧-૪૬ ॥ ૮૬૨ ॥

પ્ર૦ વીરભગવંતે કયા ભવમાં તીર્થંકર નામકર્મ ખાંધ્યું ?

ઉ૦ પચીસમા નંદનઋષિના ભવમાં લાખવર્ષનું ચારિત્ર પાળી
અને વીરસ્થાનકે તપની આરાધના કરી, તીર્થંકર નામગોત્રકર્મ
નિકાચિત કર્યું. ॥ ૪-૧-૪૭ ॥ ૮૬૩ ॥

પ્ર૦ શ્રાવક અથવા શ્રાવિકા ચોથી પોસહ પડિમા વહે, તેને સામા-
ચારીગ્રંથ મુજબ ચોવીહાર પોસહ કરવો કહેલો છે, તથા
સમવાયાંગટીકા અનુસાર, તિવિહાર સંભવે છે. તેથી
તિવિહાર પોસહ કરીને ચોથી પડિમા વહન કરે ? કે નહિ ?

ઉ૦ પ્રવચનસારોદ્ધાર વિગેરે ગ્રંથોમાં શ્રાવકને ચોથી પડિમામાં
ચારપર્વીના દિવસે સંપૂર્ણ ચાર પ્રકારનો પોસહ કરવો કહેલ
છે, આ પાઠ મુજબ આઠ પહોરનો પોસહ અને ચોવીહાર ઉપ-
વાસ કરવો જોઈએ. પરંતુ સમાચારી અનુસાર આટલું વિશેષ
જણાય છે કે, પકૂખી વખતે છટું કરવાની જેની શક્તિ ન હોય,
તેણે પૂનમમાં અને અમાસમાં તિવિહાર ઉપવાસ કરવો, તેવી
શક્તિ પણ ન હોય તેણે જો આયંબિસ કરવાની પણ શક્તિ ન
હોય, તો નીવીપણ કરવી. તેમાં પહેલો ઉપવાસ, તો શાસ્ત્રમુજબ
ચોવીહારો જ કરવો. એમ જણાય છે. અને સમવાયાંગવૃત્તિ
અનુસાર તિવિહાર ઉપવાસ કરવો, તે સ્પષ્ટપણે જણાતું નથી.
॥ ૪-૧-૪૮ ॥ ૮૬૪ ॥

પ્ર૦ કયા શાસ્ત્રમાં “ શ્રાવકને સામાયિક કરતાં ધરિયાવહિયા
પડિક્કમીને મુહપત્તિનું પડિલેહણ કરવું ” એમ કહ્યું છે ? તે
જણાવવા કૃપા કરશે.

૩૨૯

**ઉં ઇરિયાવહિઆ અગ્નિક્કંતાં ન કિંચિ કપ્પહ; ચેહ
અવંદણસજ્ઞાયાવસ્સયાઈ કાણં—**

ઇરિયાવહિયા પડિક્કમ્યા સિવાય ચૈત્યવંદનઃ સ્વાધ્યાયઃ અને
આવશ્યકઃ વિગેરે કાંઈ પણ કરવું કદપે નહિ.” આવો મહા-
નિશીથસૂત્રનો પાઠ છે. તેથી ઇરિયાવહિયા પડિક્કમીને મુહ-
પત્તિ પડિલેહી સામાયિક ઉચ્ચરાય છે. તેમજ આવશ્યકચૂ-
ર્ણિમાં ઢઢૂર શ્રાવક પ્રભાતકાલમાં ધરથી નીકળી શરીર
ચિંતા કરીને ઉપાશ્રયમાં ગયો, કે ઇરિયાવહિયા પડિક્કમે છે.”
એમ બતાવ્યું છે. તે સામાયિકઃ પ્રતિક્રમણઃ કરવાની વેળા છે.
માટે ઇરિયાવહિયા કરી સામાયિક લેવા મુહપત્તિ પડિલેહવાય
છે. તે જણવું ॥ ૪-૧-૪૯ ॥ ૮૯૫ ॥

**પ્ર૦ નવકારનાપદોની ઓળીમાં કેટલા ઉપવાસ કરાય? અને તેમાં
નવકારનાપદોનું ગુણુલું કેવી રીતે ગણાય ?**

**ઉં નવકારના નવપદો છે, તેમાં પ્રથમથી સાતપદોમાં દરેક પદના
જટલા અક્ષરો છે, તેટલા ઉપવાસ લાગલાગટ કરાય છે, અને
આઠમાઃ નવમાઃ પદના ૧૭ અક્ષરો છે, તેમાં જે શક્તિ હોય
તો, ૧૭ ઉપવાસ લાગલાગટ કરવા. શક્તિ ન હોય તો પહેલાં
આઠઃ અને પછી નવઃ ઉપવાસ કરવા. તથા ગુણુલામાં હાલની
પ્રવૃત્તિ પ્રમાણે જેતાં-એક સરખાપણું જેવામાં આવતું નથી.
કેમકે-કાઘ ગુણુલું ગણે છે, અને કાઈક ગણતું ચે નથી.
જ ગણે છે, તે પહેલા સાતપદની ઓળીમાં જ પદનો તપ કરે
છે, તે પદનું ગુણુલું ગણે છે. અને આઠમા અને નવમાપદનું
તપ એકી સાથે કરે, તો તે બંનેય પદોનું પણ ગુણુલું સાથે
ગણે છે. જે જુદો તપ કરે, તો બંનેય પદોનું ગુણુલું જુદું
જુદું ગણે છે. દરેક પદે એક લાખ ગુણુલું ગણવું જોઈએ. અને**

૩૩૦

આઠમાઃ અને નવમાઃ પદમાં સાથે તપ કરેલ હોય. તો ગુણુ
બે લાખ ગણુનું અને જુદો તપ કર્યો હોય, તો દરેક પદે લાખ
લાખ ગણુનું. તેમજ કોઈક-જ્યારે આ તપ કરે છે, તે વખતે
તે પદનું ગુણુ બે હજાર ગણે છે, તેથી જવી જની શક્તિ
હોય, તે તેટલું ગુણુ ગણે છે. ॥ ૪-૧-૫૦ ॥ ૮૬૬ ॥

પ્ર૦ સાધુ મધ્યાનહ કાલનો કાળે ઉદ્ધરીને પરઠવે ? કે નહિ ?

ઉ૦ ચામાસામાં મધ્યાનહનો કાળે લઈ પરઠવે છે, એવી પરંપરા
પૂજ્યપાદ શ્રી વિજયહીરસૂરીશ્વર મહારાજ પાસે ચાલતી
બેઠ છે ૪-૧-૫૧ ॥ ૮૬૭ ॥

પ્ર૦ લવણસમુદ્રમાં જગતી પાસે માખીની પાંખ પ્રમાણે જલ
કહેલ છે, ત્યાં સર્વકાલમાં તેટલુંજ પાણી રહે ? કે ભરતીમાં
ન્યૂનાધિક થાય ?

ઉ૦ માખીની પાંખ પ્રમાણ જલ જ્યાં ખતાવ્યું છે, ત્યાં તેટલું રહે
છે. પણ ભરતીના સમયમાં ન્યૂનાધિક થાય, તેમ જણ્યું નથી.
॥ ૪-૧-૫૨ ॥ ૮૬૮ ॥

પ્ર૦ ચોમાસામાં પ્રતિકમણ વિગેરેમાં વિજળીની ઉજઈ પડે, તો
અતિયાર લાગે ? કે નહિ ?

ઉ૦ પૂજ્યપાદશ્રી વિજયદાનસૂરીશ્વરજી તથા પૂ૦ શ્રી વિજય-
હીરસૂરીશ્વરજી પાસે શેષકાલમાં અને ચોમાસામાં પ્રતિકમણ
યોગનું અનુષ્ઠાન વિગેરે ક્રિયામાં વિજળીની ઉજઈ પડે, તો
અતિયાર લાગે છે, ક્રિયા અતિયારવાળી બને છે, કાલગ્રહણ
લાંબે છે. એમ સાંભળેલ છે. ॥ ૪-૧-૫૩ ॥ ૮૬૯ ॥

પ્ર૦ આશો માસના અસજઝાયમાં ત્રણ દિવસ ઉપદેશમાલા
વિગેરે થઈ ગણી શકાતા નથી, તેમ ત્રણ ચોમાસીના અસ-
જઝાયમાં તે ન ગણી શકાય ? કે ગણી શકાય ?

331

ઉં જમ આસો ભોસના અસન્નગ્રામમાં ત્રણ દિવસ ઉપધાનમાં કામ આવતા નથી, તેમ ત્રણ ચોમાસીમાં તેમ નથી. ચોમાસીની અસન્નગ્રામમાં ઉપદેશમાલા વિગેરે અથો ગણી શકાય છે.
॥ ૪-૧-૫૪ ॥ ૬૦૦ ॥

પ્ર૦ પદ્મસ્થ મુનિરાજ ન હોય, તો સ્થાપનાચાર્ય પાસે પ્રતિક્રમણ કરાય છે, તેમાં ક્ષામણા કેવી રીતે કરવા ?

ઉં સ્થાપનાચાર્ય પાસે કરવામાં આવતાં પ્રતિક્રમણમાં પ્રથમ સ્થાપનાચાર્યને અખભુટિયો ખામવો. પછી મહોટા સાધુ હોય તેઓને અનુક્રમે—એ: ચાર: અને છ: ને અખભુટિયો ખામવો. અને જો સાધુ ન હોય, તો શ્રાવકે ક્રૂત સ્થાપનાચાર્યને જ અખભુટિયો ખામવો ॥ ૪-૧-૫૫ ॥ ૬૦૧ ॥

પ્ર૦ યુગલિયાક્ષેત્રના તિર્યંચો કદપવૃક્ષનો આહાર કરે ? કે બીજો કરે ?

ઉં ગાય વિગેરે કદપવૃક્ષનો આહાર કરે છે, તેમ બીજો ધાન્ય ઘાસ વિગેરેનો પણ આહાર કરે છે. એમ સંભવે છે.
૪-૧-૫૬ ॥ ૬૦૨ ॥

૨

મુલતાનના શ્રીસંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ પક્ષી પ્રતિક્રમણમાં-પરંપરાએ બધા અવશ્યે કરી શાંતિ કહે છે. વળી કેટલાક તો અન્ય દિવસમાં પણ કહે છે, તો તે કેવી રીતે છે ?

૩૩૨

ઉં પક્ષી પ્રતિક્રમણમાં પરંપરાએ અવશ્ય શાંતિ કહેવાય છે.
બીજા દિવસમાં કહેવા આશ્રયીને નિયમ જાણ્યો નથી. ॥૪-૨-
૧-૫૭ ॥ ૬૦૩ ॥

પ્ર૦ ડોઈક પારણે: અતરવારણે: એકાસણું કર્યા સિવાય સૂરે ઝગ્ગએ
અમત્તટું સૂરેઉગે અભત્તકતું પચ્ચખાણ કરે છે, ત્યારે રીતિતો
“પારણા અતરવારણામાં એકાસણું કરી ચોથભક્ત પચ્ચકખાણ
કરવું જોઈએ” તેવી દેખાય છે, પણ છઠ ભક્તમાં તેવી રીત
દેખાતી નથી. તેથી પારણા અતરવારણામાં એકાસણું કર્યા
શિવાય પણ છઠભક્ત કરે છે, તેમાં શું કારણ છે ?

ઉં જ્યારે એકાસણું કરી ઉપવાસ કરે, ત્યારે ચોથભક્તનું પચ્ચ-
કખાણ લે છે, તેવી અવિચ્છિન્ન પરંપરા દેખાય છે. છઠ વિગેરે
પચ્ચકખાણમાં તો પારણે: અતરવારણે: એકાશન કરે કે ન કરે
તોપણ છઠ ભક્ત-અઠમભક્ત-પચ્ચખાણ કરે છે, તેવી પણ
અવિચ્છિન્ન પરંપરા દેખાય છે, તેમજ પારણે: અતરવારણે:
એકાસણું કર્યા સિવાય પણ ચડત્યમત્તં છટ્ટમત્તં અટ્ટમમત્તં
કહેવાય છે, તેવા અક્ષરો કલ્પસૂત્રસામાચારીમાં છે. તે જાણવું.
॥ ૪-૨-૨-૫૮ ॥ ૬૦૪ ॥

પ્ર૦ ખરતરો પૂછે કે “તમો ઢાંકલા સ્થાપનાચાર્ય પાસે ક્રિયા કરો
છો તે કેવી રીતે સુઝે ?”

ઉં નવકારવાળી વિગેરે ઈત્વર સ્થાપનામાં દૃષ્ટિ રાખવી જોઈએ,
તેથી તેને નહિં ઢાંકવી, તે વ્યાજબી છે. પણ અક્ષપ્રમુખ યાવ-
ત્કથિક સ્થાપનામાં દૃષ્ટિ પણ રાખવાનો નિયમ જાણ્યો નથી.
તેથી આચ્છાદિત કર્યા હોય, તોપણ ક્રિયા કરવી સૂઝે છે.
॥ ૪-૨-૩-૫૯ ॥ ૬૦૫ ॥

૩૩૩

૩

શ્રી દેવગિરિ સંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

- પ્ર૦ જ શ્રાવકો દિવસનો પોસહ કરીને પછી સાંજ ભાવવૃદ્ધિ થવાથી રાત્રિપોસહ લે, તો-પોસહ: સામાયિક: ઉચ્ચર્યાબાદ સજ્જાય કરું? બહુવેલ કરસ્યું, ઉપધિ પડિલેહું? આ પ્રકારે આદેશો માંગે? કે સજ્જાય કરું? આ એક આદેશો ચાલી શકે?
- ઉ૦ સજ્જાય કરું? આ આદેશ માંગવાથી ચાલી શકે છે, બહુવેલનો આદેશ માંગવાનો નિયમ તો જાણ્યો નથી, કેમકે તે પ્રભાતે માગી લીધેલ છે. એમ જાણવું ॥ ૪-૩-૧-૬૦ ॥ ૮૦૬ ॥
- પ્ર૦ શેષકાલમાં સાધુઓ, શ્રાવક શ્રાવિકાઓના સાંભળતાં કલ્પસૂત્ર ભણે-ભણાવે? કે એકાંતમાં ભણે ભણાવે?
- ઉ૦ સાધુઓ પોતાની ઇચ્છાએ કલ્પસૂત્રને ભણે ભણાવે છે, આ અવસરે કોઈક શ્રાવક વિગેરે વંદન કરવા આવે, “તે વખતે ધીમે ધીમે ભણે ભણાવે,” તેવા અક્ષરો જોવામાં આવ્યા નથી, પરંતુ શ્રાવક વિગેરેને ઉદ્દેશી પઠન પાઠન પળુસણ સિવાય કલ્પે નહિ, તેમ જાણવામાં છે. ॥ ૪-૩-૨-૬૧ ॥ ૮૦૭ ॥
- પ્ર૦ કેટલાક કહે છે કે “શ્રી મહાવીરપ્રણના શિષ્ય સુધર્માગણુધર મહારાજાથી માંડી પરંપરામાં કલિકાલમાં યુગપ્રધાન સમાન શ્રી હીરસૂરીશ્વરજી મહારાજા ૬૩ મી પાટ છે.” અને કેટલાક કહે છે, “કે ૬૧ મી પાટ છે.” અને ઉપાધ્યાય ધર્મ-સાગરગણિકૃત પટ્ટાવલીમાં તો “૫૮ મી પાટ” લખેલ છે. આ ત્રણ કથનમાં કયું કથન પ્રમાણ છે?

૩૩૪

ઉં શ્રી સુધર્માસ્વામીથી માંડી પરંપરાએ શ્રી હીરસૂરીશ્વરજી મહારાજ અદ્વાનમી પાટે છે, એમ જાણવું ॥ ૪-૩-૩-૬૨ ॥ ૬૦૮ ॥

પ્રં બાવીશ તીર્થ કરોના વારામાં કારણજાણ પઢિકમળં કારણ છતાં પાંચ પ્રતિક્રમણમાંથી ક્યું પ્રતિક્રમણ હોય ?

ઉં કારણજાણ આ વચન પદ્મી વિગેરેને આશ્રયીને જાણવું. પણ ઉભયકાલ પ્રતિક્રમણ તો સર્વને હોય છે, એમ જાણવું (આ પ્રશ્ન શ્રાવક માટેનો લાગે છે, તેથી “શ્રાવકને ઉભયકાલ પ્રતિક્રમણ છે.” એમ આગળ પ્રશ્ન ૮૬૦ માં કહી ગયા છે.) ॥ ૪-૩-૪-૬૩ ॥ ૬૦૯ ॥

પ્રં ઉપધાનના એકાસણમાં અને છુટા પોસહના એકાસણમાં લીલું શાક વાપરવું કદપે ? કે નહિ ?

ઉં બંને પ્રકારના એકાસણમાં લીલા શાક વાપરવાની પ્રવૃત્તિ હાલ નથી. ॥ ૪-૩-૫-૬૪ ॥ ૬૧૦ ॥

પ્રં શ્રાવકાએ પોસહ પારવામાં અને સામાયિક પારવામાં કઈ અને કેટલી ગાથા કહેવાય છે ?

ઉં પોસહ પારવામાં સાગરચંદોકામોં ૧ અને ઘન્નાસલા-હણિજ્જાં ૨ આ બે ગાથા કહેવી, અને સામાયિક પારવામાં સામાયિકવયજુત્તોં ૧ છુટમત્થો મુદ્ધમણોં ૨ સામાયિકપોસહસંઠિઅસ્સં ૩ આ ત્રણ ગાથા કહેવી. એમ શાસ્ત્રમાં સામાયિક પારવાના અધિકારમાં કહેલ છે. પરંતુ હમણાં સામાયિકવયજુત્તોં ૧ સામાયિકઅમ્મિં ૩ કણં ૨ આ બે ગાથા કહેવાતી બેવામાં આવે છે. ॥ ૪-૩-૬-૬૫ ॥ ૬૧૧ ॥

પ્રં દાનઃ શીલઃ તપઃ અને ભાવઃમાં ખારવતો આવે ? કે નહિ ?

૩૩૫

ઉં સર્વવ્રતો જીવદયા માટે છે, પ્રાણાતિપાત . વિરમણ વ્રત તો અલ્પયદાનરૂપ છે. તેથી બારે વ્રતો દાનધર્મમાં આવી જાય છે. તેમજ સર્વવ્રતો પરચક્ષુખાણરૂપ છે. અને પરચક્ષુખાણ તે તપ છે, તેથી તપ ધર્મમાં પણ આવે છે. પહેલું વ્રત દાનમાં ચોથું વ્રત શીલમાં: આ પ્રકારે બારવ્રતો દાનાદિક ચારેય પ્રકારમાં સમાઈ જાય છે. ॥૪-૩-૭-૬૬ ॥ ૯૧૨ ॥

પ્રં અનાદિકાલથી જીવ સંસારમાં રહેલ છે, તેથી તેને અન્યજીવો સાથે લેણું અને દેણું થાય છે, તે આપ્યા સિવાય છુટાય ? કે નહિ ?

ઉં આમાં એકાન્તપણું નથી. જો તપ અને સ્વાધ્યાય વિગેરેથી કર્મની નિર્જરા થઈ ગઈ હોય, તો તે ચૂકાવ્યા વિના છૂટી શકે છે, એટલે મોક્ષમાં પહોંચી શકે છે. અને કર્મ-નિર્જરા ન કરી હોય, તો તે લેણુ દેણુ આપવું પડે છે, પછી છુટી શકે છે. ॥ ૪-૩-૮-૬૭ ॥ ૯૧૩ ॥

પ્રં ચક્રવર્તી કેટલા કાળે મોક્ષમાં જાય ?

ઉં જઘન્યથી તે ભવમાં જ મુક્ત થાય. અને ઉત્કૃષ્ટથી તો કિંચિત્ ન્યૂન અર્ધપુદ્ગલ પરાવર્ત કાલે પણ મોક્ષમાં જાય છે. ॥ ૪-૩-૯-૬૮ ॥ ૯૧૪ ॥

પ્રં મેથી આયંબિલમાં કદપે ? કે નહિ ?

ઉં નિષેધ નથી, એટલે ન કદપે, તેમ જાણું નથી. કેમકે-મેથી વિદલ છે, વિદલતો કદપે છે. ॥ ૪-૩-૧૦-૬૯ ॥ ૯૧૫ ॥

પ્રં વાર્ષિક તપ કેટલા કાળે પૂર્ણ થાય ?

ઉં આ આલોચણ તપ ૧૮૦ ઉપવાસનો, એક વરસમાં પૂર્ણ થાય છે, અને તે તપ ઉપવાસ આયંબિલ અને એકાસણાની

૩૩૬

રીતે કરાય છે. પણ એકાન્તર ઉપવાસ કરવા ન એઈયે. વળી તિથિની હાનિ-વૃદ્ધિમાં ઉપવાસ તથા એકાસણું કરવું, પણ આયંબિલ આવે નહિ, તેથી પર્વ દિવસમાં ઉપવાસ જ આવે. તેથી ૧૨૦ ઉપવાસ થાય છે. તેમજ ૧૨૦ આયંબિલ થાય, તેના ૬૦ ઉપવાસ થાય છે. આ રીતે ૧૮૦ ઉપવાસોએ વાર્ષિક તપ પૂરણ થાય છે. એકાસણા તો અધિક છે તેથી બેસણા કરે, તોપણ તપ પૂર્ણ થાય છે. ॥ ૪-૩-૧૧-૭૦ ॥ ૯૧૬ ॥

પ્ર૦ પડિમા તપ વહન કરનાર શ્રાવક યાત્રાદિ કરવા વહાણમાં બેસીને જઈ શકે ? કે નહિ ?

ઉ૦ વાહણમાં બેસીને પડિમા ધારીને યાત્રાદિક માટે જવાય નહિ, પણ ઘોડા વિગેરે ઉપર બેસીને તો જઈ શકાય છે. ॥ ૪-૩-૧૨-૭૧ ॥ ૯૧૭ ॥

પ્ર૦ આઠમી વિગેરે પડિમા વહન કરતા હોય, તેમાં આરંભ કરાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ આઠમી પડિમામાં આઠ માસ સુધી કાયાએ આરંભ કરાય નહિ, આ પ્રમાણે નવમી પડિમામાં નવ માસ સુધી ન કરાય, અને દશમી પડિમામાં દશ માસ સુધી પોતાના માટે બનાવેલ આહારપાણી વિગેરે વસ્તુ કલ્પે નહિ. પરને માટે બનાવેલ હોય, તે કલ્પે છે. ॥ ૪-૩-૧૩-૭૨ ॥ ૯૧૮ ॥

૪

શ્રી વસોસંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ શ્રાવકો પક્ષીના દિવસમાં અતિયાર કહે છે. તેમાં છઠ્ઠું દિગ્વ્રત અને દશમું દેશાવકાસિકવ્રત કહ્યું, તે બીજાઓ

૩૨૭

સ્વીકારતા નથી. “બે વ્રતે કેમ કલા ? એક કહેવું જોઈએ.” ત્યારે આપણા શ્રાવકએ ઉત્તર આપ્યો કે:—“જાહેર ! છઠું વ્રત જાળવવું હોય છે, અને દશમું વ્રત દિવસે જાળવી હોય છે.” આ પ્રમાણેનો ઉત્તર પણ માન્ય નથી. માટે તેમાં શી યુક્તિ છે ?

ઉ૦ આવશ્યકસૂત્રમાં શ્રાવકવ્રતના અધિકારમાં દેશાવગાશિક નો આલાવો છે, તે આ પ્રમાણે—

દિસિચ્ચયગહિઅસ્સ દિસાપરિમાણસ્સ પહિદિણં પરિ-
માણકરણં દેસાવગાસિઅં, દેસાવગાસિઅસ્સ સમણોવા-
સણં હમે પંચ અહઆરા જાણિય઼્વા, ન સમાચરિય઼્વા.
તં જહા-આણવણપ્પઓગે ૧ પેસવણ-પ્પઓગે ૨ સદાણુ-
વાણ ૩ રૂવાણુવાણ ૪ બહિઆ-પુગ્ગલ-વલ્લેવે.

દિગ્વ્રતમાં ગ્રહણ કરેલા દિશાપરિમાણનું દરેક દિવસે પરિ-
માણ કરવું, તે દેશાવગાશિક વ્રત છે. દેશાવગાશિકવ્રતના
શ્રાવકે આ પાંચ અતિયાર જાળવવા. પણ આચરવા નહિ. તે
આ પ્રમાણે:—૧ આનયનપ્રયોગ. ૨ પેસવણપ્રયોગ. ૩ શબ્દા-
નુપાત. ૪ રૂપાનુપાત. ૫ બાહ્યપુદ્ગલ પ્રક્ષેપ છે—”

આ આલાવા મુજબ છઠું દિગ્વ્રતનું સંક્ષેપરૂપ દેશાવ-
ગાશિક સ્પષ્ટપણે જણાય છે.

તેમજ યોગશાસ્ત્ર વિગેરે અનેક ગ્રંથોમાં છઠું વ્રતના સંક્ષેપ
રૂપ દેશાવગાશિક કહેલ છે. તેમજ ઉવાસગદશાંગમાં આ
છઠું શ્રાવકના વ્રતોચ્ચારના અધિકારમાં સામાયિક વિગેરે
ચારવ્રતના આલાવાનો વિસ્તાર કહ્યો નથી. તેથી કેટલાકો
અંગીકાર કરતા નથી. તે તેઓનું અજ્ઞાન જ છે. કેમકે વ્રતો-
ચ્ચારમાં આવા પ્રકારે પાઠ છે—

૩૩૮

અહ્ણનં મંતે ! દેવાણપિઆણં અંનિણ પંચાણુવહ્ણં
સસ સિફલાવહ્ણં દુવાલસવિહં સાવય-ધમ્મં પહિવજ્જિ
સ્સામિ ?

અહા સુહં દેવાણપિઆ ! મા પહિવંધં કરેહિ.

“ હે ભગવાન્ ! હું આપની પાસે પાંચ અણુવ્રતો અને સાત
શિક્ષાવ્રતો રૂપ બાર પ્રકારનો શ્રાવક ધર્મ અંગીકાર કરું ? ”

“ ઉત્તર આપ્યો કે—“ યથાસુખે દેવાણુપ્રિય ! તું પ્રતિબં-
ધ ન કર; ”

હવે વ્રત ઉચ્ચર્યા પછી આ પ્રકારે પાઠ છે—

તણ્ણં આણંદે ગાહા-વર્હ સમગસ્સ ભગવઓ મહાવી-
રસ્સ અંનિણ પંચાણુ વહ્ણં સત્ત-સિફલા-વહ્ણં દુવાલસ-
વિહં સાવય-ધમ્મં પહિવજ્જિહ, પહિવજ્જિત્તા સમણં ભગવં
મહાવીરં વંહ્ણં નમંસહ ।

“તે વાર પછી આણુંદ ગાથાપતિ શ્રમણ ભગવાન્ મહા-
વીર પ્રભુ પાસે પાંચ અણુવ્રતઃ સાતશિક્ષાવ્રતઃ રૂપ બાર
પ્રકારે શ્રાવક ધર્મ અંગીકાર કરે છે. અંગીકાર કરીને
શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીરને વાંદે છે, નમસ્કાર કરે છે. ”

આ બે આસાવામાં બારવ્રત ઉચ્ચર્યા તેનો સ્વીકાર, જો
દેશાવકાશિક વ્રત ન હોય, તો કેવી રીતે ઘટે ? અને જો તે
વ્રત ન હોય, તો તેના પાંચ અતિચાર કેમ બતાવ્યા ?

તેથી આણુંદ શ્રાવકે પાછળના ચારવ્રતો વિસ્તારથી ઉચ્ચર્યા
નથી, જ દરેક દિવસે વારંવાર ઉચ્ચરાય છે, પણ સંક્ષેપથી તે
ઉચ્ચરેલા જ છે. એમ જણવું ॥ ૪-૪-૧-૭૩ ॥ ૯૧૯ ॥

૩૩૯

પ્ર. જહ મેહુજ્જ પમાઓં આ ગાથા શ્રાવકે સૂતી વખતે ઉચ્ચરી હોય, પછી નિદ્રા ઉડી જતાં સાંસારિક કાર્ય કર્યું, અને સૂઈ જાય, તે વખતે ફરીથી ગાથા ઉચ્ચરવી જોઈએ ? કે નહિ ?

ઉ. શ્રાવક સુતી વખતે એવું પર્યક્ષખાણ કરીને સુવે, કે “જો રાત્રિમાં મરણ થાય, તો આહાર વિગેરે તમામ વસ્તુ વોસિરાવું છું” પછી કોઈ કદાચિત્ નિદ્રા ઉડી જવાથી સાંસારિક કાર્ય કરી લે, તો પર્યક્ષખાણનો ભંગ થતો નથી. ॥ ૪-૪-૨-૭૪ ॥ ૬૨૦ ॥

પ્ર. કાયા-કાકડી: કેરી: વિગેરે લીલા ફળોમાંથી બીજ કાઢી નાંખવામાં આવ્યા હોય, તો તે બે ઘડી પછી અચિત્ત થાય ? કે નહિ ? તેમજ તિવિહાર અને દુવિહાર એકાસણામાં તે ફળો કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ. કાયા લીલા ફળોમાંથી બીજ કાઢી નાંખ્યા છતાં પણ બે ઘડી પછી અચિત્ત થતા નથી, કેમકે-તેમાં કટાહનો જીવ પ્રથમ માપક રહે છે, તેમજ તે ફળો તિવિહાર એકાસણામાં કલ્પે નહિ, અને દુવિહાર એકાસણામાં પણ સચિત્તના ત્યાગીને કલ્પે નહિ. પાકા ફળો બીજરહિત કર્યા હોય, તો બે ઘડી પછી અચિત્ત થાય છે, તે તિવિહાર એકાસણામાં કલ્પે છે. ॥ ૪-૪-૩-૭૫ ॥ ૬૨૧ ॥

પ્ર. ત્રણકાળવેળાએ પૂજા કરવામાં આવે, તે ત્રિકાળ પૂજા કહેવાય ? કે આગળપાછળના વખતમાં ત્રણ વખત કરી હોય, તોપણ તે ત્રિકાળ પૂજા કહેવાય ?

ઉ. ત્રણ કાળ વેળાએ પૂજા કરાય, તે ત્રિકાળપૂજા કહેવાય છે, અને કારણ હોય, તો આગળપાછળના વખતમાં પણ ત્રણ વખત કરી હોય, તેપણ ત્રિકાળપૂજા કહેવાય છે. ॥ ૪-૪-૪-૭૬ ॥ ૬૨૨ ॥

પ્ર. દેરાસરમાં રાત્રિએ ગીત: ગાનાદિ: કરવામાં આવે તો-દેવદ્રવ્યની ઉપજ થાય છે, નહિંતર તો થતી નથી. તો તે કરવું ? કે નહિ ?

૩૪૦

ઉં શાસ્ત્ર વિધિ મુજબ સૌ મૂળવિધિએ ગીતઃ ગાનઃ વિગેરે રાત્રિએ કરવું મુજબ નથી, પરંતુ દેવદ્રવ્યની ઉપજના કારણે રાત્રિમાં પણ ગીતઃ ગાનાદિઃ લાવના કરવામાં લાભ જણાય છે. ॥ ૪-૪-૫-૭૭ ॥ ૯૨૩ ॥

૫

ફતેહપુરના શ્રીસંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ જન્મ સૂતકમાં અને મરણ સૂતકમાં પ્રભુપ્રતિમાની પૂજા થાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ જન્મ મરણ સૂતકમાં પણ સ્નાન કર્યા પછી પ્રતિમાની પૂજાનો નિષેધ જાણ્યો નથી, એટલે પૂજા ન થાય, તેમ જાણ્યું નથી. ॥ ૪-૫-૧-૭૮ ॥ ૯૨૪ ॥

પ્ર૦ દેવપૂજા અવસરે તિલક એટલે ચાંદલો કરાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ આપણા ગમ્મમાં દેવપૂજા વખતે ચાંદલો કરવાનો નિષેધ જાણ્યો નથી. ॥ ૪-૫-૨-૭૯ ॥ ૯૨૫ ॥

પ્ર૦ શ્રાવકે કરેલા સ્તુતિસ્તોત્રો મંડલીમાં કહેવા કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ કલ્પે છે. (આ પ્રશ્ન આચાર્ય ભગવંતોએ જ શ્રાવકોની સ્તુતિ સ્તોત્રની રચના પ્રમાણુકરી ક્રિયામાં બોલવાની છુટ આપી હોય; તેવા સ્તુતિસ્તોત્રો મંડલીમાં કહી શકાય છે. એ બાબત સૂચવતો લાગે છે.) ॥ ૪-૫-૩-૮૦ ॥ ૯૨૬ ॥

પ્ર૦ દુધિહારમાં લિંબુના પટવિનાનો ખારો અજમો અને મધુર અજમો વાપરવો કલ્પે ? કે નહિ ?

ઉ૦ દુધિહારમાં લિંબુના પટવિનાનો ખારો અથવા મધુર અજમો વાપરવો કલ્પે છે. ॥ ૪-૫-૪-૮૧ ॥ ૯૨૭ ॥

૩૪૧

૬

રાજપુરના શ્રીસંઘનો પ્રશ્નોત્તર.

પ્ર. ચૈત્રમાસ વિગેરેની છ અઢાઇઓ દશેય ક્ષેત્રોમાં શાશ્વત હોય ? કે નહિ ? અને તેમાં દેવો મહોચ્છવ કરે ? કે નહિ ?

ઉ. ચૈત્રમાસ વિગેરેની છ અઢાઇઓ શ્રાદ્ધવિધિ વિગેરે અથો અનુસાર દશેય ક્ષેત્રોમાં શાશ્વતી જણાય છે. તેમાં નદીશ્વરદ્વીપ વિગેરેમાં જઈ વૈમાનિક વિગેરે દેવો તીર્થયાત્રાદિક મહોચ્છવ કરતાં સંભવે છે. ॥ ૪-૬-૧-૮૨ ॥ ૯૨૮ ॥

૭

આગરાના શ્રીસંઘના પ્રશ્નોત્તરો

પ્ર. ખસખસના ડોડામાં ઘણા દાણાઓ છે, તેથી તે બહુખીજમાં ગણાય ? કે નહિ ?

ઉ. ખસખસનો ડોડો બહુ ખીજ કહેવાય છે, કેમકે-એક ડોડામાં બહુકણો હોય છે. ॥ ૪-૭-૧-૮૩ ॥ ૯૨૯ ॥

પ્ર. નવકારશીનું પચ્ચક્ષ્માણુ કર્યું, કોઈ કામ આવી પડવાથી અવસરે પાળી શકાયું નહિ, પછી ઠેઠ સાંજે પાર્યું, પરંતુ તેટલા કાળ સુધી ઉપયોગવાળો તે આવક રહ્યો છે, તેને નવકારશી પચ્ચક્ષ્માણુના ફળ કરતાં અધિક ફળ મળે ? કે નહિ ?

ઉ. નવકારશી પચ્ચક્ષ્માણુનું જ્યન્યકાળમાન બે ઘડીનું કહેલ છે, તે પચ્ચક્ષ્માણુ લેતાં વખતે મુઠ્ઠસી પચ્ચક્ષ્માણુ પણ સાથે લીધેલું હોય છે, કે “ જ્યારે મુઠ્ઠિવાળી નવકાર ગણું

૩૪૨

ત્યારે પરચક્રખાણુ પૂર્ણ થાય ” તેથી બે ઘડી પછી જટલા કાળ સુધી ઉપયોગવાળો રહે છે, અને નવકારગણી પારે નહિ, ત્યાંસુધીની વેળા પરચક્રખાણુમાં ગણાય છે. તેથી જઘન્ય બે ઘડીએ નવકારશીમુઠ્ઠસી પરચક્રખાણુ પારવાવણા કરતાં, આ શ્રાવકને અધિકપુણ્ય થાય, એમ શાસ્ત્ર મુજબ જણાય છે. ॥ ૪-૭-૨-૮૪ ॥ ૯૩૦ ॥

૮

ઉજ્જયિનીના શ્રીસંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

- પ્ર૦ કોઈ પોસાતી શ્રાવક ગુરુ પાસે અર્થપોરસીના ચૈત્યવંદનમાં ઉવસ્સગ્ગહરં સ્તોત્ર કહી શકે ? કે નહિ ?
- ઉ૦ પોસાતી શ્રાવક અર્થપોરસીના ચૈત્યવંદનમાં ઉવસ્સગ્ગહરં સ્તોત્રને કહી શકે છે, નિષેધ જાણ્યો નથી. અને વૃદ્ધ પરં-પરાએ પ્રવૃત્તિપણુ દેખાય છે. ॥ ૪-૮-૧-૮૫ ॥ ૯૩૧ ॥
- પ્ર૦ શુદ્ધ કાળવેળામાં નવકારશી પરચક્રખાણુ કર્યું હોય, ત્યાંથી બે ઘડી ગણાય ? કે સૂર્યોદયથી બે ઘડી ગણાય ? તે સ્પષ્ટ પ્રતિ-પાદન કરશો.
- ઉ૦ શુદ્ધ કાળવેળામાં નવકારશીનું પરચક્રખાણુ કર્યું હોય, ત્યાંથી માંડી બે ઘડી ગણાય છે. [સવારે દશ પડિલેહણા પૂર્ણ કરતાં સૂર્યોદય થવો જોઈએ, તેવી રીતે પહેલાં પ્રતિક્રમણની શરૂઆત કરી હોય, તેમાં છઠું આવશ્યક પરચક્રખાણુ છે, તે વખતે પરચક્રખાણુ લેવાય, તે શુદ્ધકાળ વેળા કહેવાય, એમ જણાય છે, પણ પંચાશક વિગેરે ગ્રંથોમાં ડગ્ગે સુરે નમુકકારસિ-

૩૪૩

આ પાઠના વ્યાખ્યાન અનુસાર સૂર્યોદયથી બે ઘડીએ નવકારશી
પચ્ચક્ષ્ણાણુ થાય છે] ॥ ૪-૮-૨-૮૬ ॥ ૯૩૨ ॥

પ્ર૦ વૈતાલ્ય પર્વત સમીપે ૭૨ ખીલો કક્ષા છે, તે ક્યાં છે ?

ઉ૦ વૈતાલ્યની નિશ્રાએ ગંગા: સિંધુ:ના ૭૨ ખીલો છે, તે દક્ષિણ
અર્ધ ભરતમાં અને ઉત્તર અર્ધ ભરતમાં તેઓના બન્નેય
કિનારે નવ: નવ: ખીલો છે. ॥ ૪-૮-૩-૮૭ ॥ ૯૩૩ ॥

૯

કાકનગરના શ્રીસંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ સિંધવ: હરદે: દ્રાક્ષ: અને પીપર: વિગેરે લાલપુર[લાહોર]થી
આવેલ હોય, તે સચિત્ત છે ? કે અચિત્ત છે ?

ઉ૦ સો યોજન ઉપરથી આવેલા સિંધવ વિગેરે ફાસુ થઈ જાય છે,
ખીજ ફાસુ થતા નથી. ॥ ૪-૯-૧-૮૮ ॥ ૯૩૪ ॥

પ્ર૦ પારણે અને અતરવારણે એકાસણું કરીને છટું કરે, તો તેને
બે ચોથભક્ત કર્યા ગણાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ તેને બે ચોથભક્ત ગણતા નથી. ॥ ૪-૯-૨-૮૯ ॥ ૯૩૫ ॥

પ્ર૦ આઠમી પડિમાતું વહન કરી રહેલ હોય, તે શ્રાવક ખીજને
ભોજન પીરસી શકે ? કે નહિ ?

ઉ૦ છ કાય જીવની વિરાધના ન થાય, તેમ જ આઠમી પ્રતિભાવાળો
ખીજને ભોજન પીરસે, તો નિષેધ જાણ્યો નથી. ॥ ૪-૯-૩-
૯૦ ॥ ૯૩૬ ॥

૩૪

૧૦

વટપક્ષીના શ્રી સંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

- પ્ર૦ ૧૦૦ દોકડાના માળી પાસેથી પુષ્પો લઈ પ્રભુપ્રતિમાને ચઢાવ્યા, માળીને સો દોકડાના મૂલ્યમાં અનાજ વસ્ત્રો વિગેરે આપ્યું, તે આપવામાં દશ દોકડાનો નફો કર્યો, તે દશ દોકડા દેવદ્રવ્ય ગણાય ? કે માળીનું દ્રવ્ય ગણાય ?
- ઉ૦ સો દોકડાના પુષ્પો લઈ ચઢાવ્યા; તેના બદલે ધાન્ય, વસ્ત્ર વિગેરે માળીને આપ્યું, તેમાં કરકસરે કરી જટલા દોકડા નફો થાય, તે દેવદ્રવ્ય ગણાય છે. પણ માળીનું દ્રવ્ય ગણાતું નથી. કેમકે-લોકમાં સો દોકડાના કુલો ચઢાવ્યાનો જશવાદ ગવાય છે, તેથી ન્યૂન ચઢાવવામાં દોષ લાગે છે, તેથી જ નફો મલ્યો હોય, તે દેવદ્રવ્યમાં નાંખી દે, તો દોષ લાગતો નથી. ॥૪-૧૦-૧-૬૧ ॥ ૬૩૭ ॥
- પ્ર૦ પ્રથમ બંધાવેલું જિનમંદિર કદાચિત્ કાંઈક પડી ગયું હોય, તેટલું દ્રવ્ય લિંગિના દ્રવ્યથી નવું બનાવ્યું હોય, તો તે મંદિરમાં રહેલી જિનપ્રતિમાને વંદન કરાય ? કે નહિ ?
- ઉ૦ તેમાં રહેલી જિનપ્રતિમાને વંદન કરાય છે, એમ જાણાય છે. ॥ ૪-૧૦-૨-૬૨ ॥ ૬૩૮ ॥
- પ્ર૦ લીલી વનસ્પતિના પરચક્ષ્માણુવાળાને તે દિવસનો બનેલો કેરીપાક વિગેરે કલ્પે ? કે નહિ ?
- ઉ૦ પરંપરાએ તે દિવસનો બનેલો કેરીપાક વિગેરે કલ્પે છે, તેવી પ્રવૃત્તિ દેખાય છે. ॥ ૪-૧૦-૩-૬૩ ॥ ૬૩૯ ॥

૩૪૫

પ્ર૦ આજનું દુધ, છાશ સાથે મેળવી લીધું હોય, તે કઈ વિગઈમાં ગણાય ?

ઉ૦ આજનું છાશ સાથે મેળવેલ દુધ દહીં વિગઈમાં ગણાય છે.
॥ ૪-૧૦-૪-૯૪ ॥ ૯૪૦ ॥

૧૧

પાટણના શ્રી સંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ ચક્રવર્તિના નવ નિધાનો તેની પાછળ પાછળ કર્યા કરે છે, તે ભૂમિની ઉપર ચાલે છે ? કે ભૂમિની અંદર કર્યા કરે છે ?

ઉ૦ જંબૂદ્વીપ પત્તતિ અને આવશ્યક ચૂર્ણિ વિગેરેમાં—

નવ મહાનિધિઓ ચત્તારિ સેનાઓ ન પ વિસંતિ—

“નવ મહાનિધિઓ અને ચાર સેનાઓ પેસતા નથી.” આવા પ્રકારના અક્ષરો છે, તે મુજબ નવ નિધાનો ભૂમિ ઉપર ચાલે છે, અને પ્રવચન સારોદ્ધારની ટીકા વિગેરે મુજબ તો “ચક્રવર્તિની સાથે ભૂમિની અંદર થઈ તેને નગરે પહોંચે છે.” એમ બે મત છે. તત્ત્વ તો કેવળી મહારાજ બાણે ॥ ૪-૧૧-૧-૯૫ ॥ ૯૪૧ ॥

પ્ર૦ ચક્રવર્તિના સૈન્યનો પડાવ ખાર યોજનનો હોય છે, ચક્રવર્તિ તો દરેક દિવસે એક યોજન ભૂમિ-ચાલે છે, તો ખાર યોજનના છેલ્લે ભાગે જ સૈનિક ઉતર્યો હોય; તે પણ બીજા દિવસે એક યોજન ચાલે, તો ખાર યોજનમાં તેને કેટલા દિવસ થાય ?

ઉ૦ જંબૂદ્વીપ પત્તતિમાં “યોજન યોજન વિસામો કરીને

૩૪૬

ચક્રવર્તિ ભૂમિ કાપે છે, તેમજ તેનું સૈન્ય ખાર યોજનમાં ઉતરે છે,” એમ અનેક ગ્રંથોમાંયે કહ્યું છે, તેથી પૂર્વાપર વિચાર કરીને જ યોજનનું આંતરું ચાલવામાં બતાવ્યું છે, તે સૈન્યના અગ્ર ભાગની અપેક્ષાએ સંભવે છે. તેમજ ચક્રવર્તિ સૈન્યની આદિમાં કે મધ્યમાં કે અંતમાં ઉતરે, તેવા અક્ષરો શાસ્ત્રમાં જોવામાં આવ્યા નથી, પણ હાલના રાજાઓ મધ્યમાં ઉતરતા દેખાય છે, તેથી તે કાળે જ ઉચિત હશે, તે મુજબ ઉતરતા હશે, તો પણ ચક્રવર્તિના સૈન્યને છેડે ઉતરેલા પણ સૈનિકો દેવતાઈ પ્રભાવે કરી સુખેથી માર્ગ ઓળંગતા હશે, તેમાં કાંઈ પણ શંકા કરવા જવી નથી. કેમકે દેવતાઈ શક્તિ અચિંત્ય છે. ॥ ૪-૧૧-૨-૯૬ ॥ ૯૪૨ ॥

પ્ર૦ શરીરથી ઉખેડેલા મેલમાં અને જ પાણીએ નહાયા હોઇએ, તેમાં: અને પરસેવાથી ભીંજાયેલ વસ્ત્રો સંકોચી એક પીંડ બનાવી દીધા હોય, તેમાં: સંમૂર્ધિમ પંચેન્દ્રિય જીવો ઉપજે ? કે નહિ ?

ઉ૦ પન્નવણા સૂત્રમાં સઃવેસુ ચેવ અસુદ્ધાણેસુ વા સંમુચ્છિમ મણુસ્સા સંમુચ્છંતિ—

અથવા “ સર્વ અશુચિ સ્થાનમાં સંમુર્ધિમ મનુષ્યો ઉપજે છે. ”

આ ચૌદ સ્થાનકના આલાવાની ટીકામાં કહ્યું કે—
“આ ચૌદ સિવાય મનુષ્યના સંગથી બીજા અશુચિસ્થાન બન્યા હોય, તેમાંયે સંમૂર્ધિમ મનુષ્યો ઉપજતા બતાવ્યા છે. ”
માટે—આ પ્રમાણે તમારા લાખેલા સ્થાને પણ સંમૂર્ધિમ મનુષ્યો ઉપજે, એમ સંભવે છે. ॥ ૪-૧૧-૩-૯૭ ॥ ૯૪૩ ॥

૩૪૭

૧૨

અમદાવાદના શ્રી સંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ પળ-સય-સત્ત-તીસા ચડતીસ સહસ્સ લક્ષ્મ ઇગ-વીસા ॥

પુસ્તક-દીવદ્દનરા, પુસ્તકેણજ્વરેણ પિચ્છંતિ ॥ ૧ ॥

પુષ્કરાર્ધદ્વીપમાં રહેલા મનુષ્યો પૂર્વ અને પશ્ચિમ તરફ ૨૧ લાખ ૩૪ હજાર પાંચસો સાડત્રીશ યોજન છેટથી સૂર્યને દેખે છે ”—આ ગાથાનો ભાવાર્થ કેમ સંગત થઈ શકે ? કેમકે—યક્ષ ઇન્દ્રિયનો તેટલો વિષય નથી.

ઉ૦ એકલાખ યોજન અધિક સુધી યક્ષ ઇન્દ્રિયનો વિષય કહેલ છે તે અપ્રકાશ્ય વસ્તુને આશ્રયીને છે, એટલે જ વસ્તુ પોતે પ્રકાશ કરી શકતી નથી, તેને આશ્રયીને છે, પણ જ વસ્તુ પોતે પ્રકાશક છે, તેને આશ્રયીને તો યક્ષ ઇન્દ્રિયનો વિષય અધિક પણ સંભવે છે,” એ પ્રમાણે પન્નવણા ટીકા વિગેરેમાં સ્પષ્ટ કરેલ છે, તેથી આમાં કંઈ પણ અસંગતિ નથી. ॥ ૪-૧૨-૧-૯૮ ॥ ૯૪૪ ॥

પ્ર૦ પહેલે દિવસે ચોવીહાર ઉપવાસ કર્યો હોય, અને બીજા દિવસે તેવિહાર ઉપવાસ કર્યો હોય, આ પ્રકારે બનેલ છટું વીર ભગવાનના છટું તપમાં ગણી શકાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ જુદા જુદા બે ઉપવાસે કરી બનેલ છટું વીર છટું તપમાં ગણી શકાય નહિ. કેમકે ૨૨૯ છટુંમાં પચ્ચક્ષ્ણાણ લેતી વખતે છટુંનું પચ્ચક્ષ્ણાણ એકી સાથે લે તો ગણાય છે. પણ આલોચણમાં તે છટું વાળવો હોય, તો કામ લાગે છે. ॥ ૪-૧૨-૨-૯૯ ॥ ૯૪૫ ॥

પ્ર૦ ભગવતી સૂત્રના અગીઆરમા ઉદ્દેશામાં કમલનો વિચાર છે, તેમાંથી સમયે સમયે એક જીવ નીકળે, તો જીવોને નીક-

૩૪૮

ળવામાં અનન્તોકાલ થઇ બચ, તો તે નીકળનારા જીવો કમલના ગણવા ? કે કમલની નિશાએ રહેલ જીવો નીકળનારા ગણવા ?

ઉ૦ ડગમમાળો અણંતજો મગિજો-“ ઉગતી વનસ્પતિ અનન્તકાય કહેલ છે”-આ વચનથી તે કમલના જીવો સંભવે છે. ॥ ૪-૧૨-૩-૧૦૦ ॥ ૯૪૬ ॥

પ૦ પોસહ: સામાયિક:માં ચર્યાવાહની હુંડીઓ [એટલે સવાસો-દોઢસો વિગેરે જીવી સ્તવનઠાળો] વંચાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ તે મનમાં વંચાય, પણ ખાઠ સ્વરે કરી ન વંચાય: કેમકે-તેમાં સિદ્ધાંતના આલાવા આવે છે ॥ ૪-૧૨-૪-૧૦૧ ॥ ૯૪૭ ॥

પ૦ યોગવહન કર્યા સિવાય સાધુ સિદ્ધાંત ભણે, અને ઉપધાન વહન કર્યા સિવાય શ્રાવક નવકાર ગણે, તો અનન્ત સંસારી કહેવાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ અશ્રદ્ધાએ જ યોગ અને ઉપધાન કરે નહિ, તે સાધુ અને શ્રાવક-સૂત્ર ભણે અને નવકાર વિગેરે સૂત્રો ગણે, તો અનન્ત સંસારીપણું થાય, એમ કહેવાય છે. ॥ ૪-૧૨-૫-૧૦૨ ॥ ૯૪૮ ॥

૧૩

શ્રીસ્તંભતીર્થના શ્રી સંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

પ૦ શ્રીહીરવિજય સૂરીશ્વરે પ્રસાદી કરેલ બાર બોલપટમાં અનુમોદના બોલ છે, તેમાં ‘દાનરચિપણું’, સ્વભાવિ વિનીતપણું; અલ્પકપાયિપણું; પરોપકારીપણું; ભવ્યપણું;’ ઈત્યાદિક જ જ માર્ગાનુસારિસાધારણુણે મિથ્યાત્વીના હોય, કે પરપક્ષીચ્છાના હોય, તે અનુમોદન કરવા યોગ્ય લખ્યા છે, તેને આશ્રમીને કેટલાક નવીન પુરુષો વિપરીત અર્થ કરતાં

૩૪૮

સંભળાય છે. તેઓ કહે છે કે—“જ્યોને અસદ્ આગ્રહ નથી, તેઓના જ આ ગુણો અનુમોદવા લાયક છે, પરંતુ જો કોઈ પણ વચનનો અસદ્ આગ્રહ છે, તેના આ ગુણો અનુમોદવા લાયક નથી.” માટે આ બાબતનો રૂડો નિર્ણય આપવા કૃપા કરશે.

ઉ૦ “બીજાઓને અસદ્ આગ્રહ ન હોય, તો તેના માર્ગાનુસારિ સાધારણ ગુણો અનુમોદવા લાયક છે, બીજાના નહિ.” એમ જ્યો બોલે છે, તે અસત્યજ છે. કેમકે—જ્યોને મિથ્યાત્વ હોય, તેઓને કોઈકે અસદ્ આગ્રહ અવશ્ય હોય જ, નહિંતરતો સમકિત કહેવાય, શાસ્ત્રમાં મિથ્યાત્વરૂપ અસદ્ આગ્રહ છતાં પણ માર્ગાનુસારી ગુણો અનુમોદવાલાયક કહ્યા છે. જથી આરાધના પતાકામાં કહેલ છે, કે—

જિણજમ્માઈઝસવકરણં તહ મહરિસીણ પારણએ ।
 જિણસાસણંમિ ભત્તી પમુહં દેવાણ અણુમન્ને ॥૩૦૮॥
 તિરિઆણ દેસવિરં પજ્જંતારાહણં ચ અનુમોએ
 સમ્મદંસણ લંભં અણુમન્ને નારયાણંપિ ॥૩૦૯॥
 સેસાણં જીવાણં, દાણરુદ્ધં સહાવવિણિયત્તં ।
 તહ પયણુકસાયત્તં પરોવગારિત્ત-ભવ્વત્તં ॥ ૩૧૦ ॥
 દવિલ્લન્ન દયાલુત્તં વિઅભાસિત્તાઈ-વિવિહગુણનિવહં
 સિલ્લમગ્ગ-કારણં જં તં સદ્ધવ્વ અણુમયં મજ્ઞ ॥૩૧૧॥
 હા પરકય-સુકયાણં બહુણમણુમોઅણા કયા એવં ।
 અહ નિયસુચરિય-નિયરં સરેમિ સંવેગ-રંગેણં ॥૩૧૨॥
 અહવા સદ્ધવ્વંચિઅ વીઅરાય-વયણાણુસારિ જં સુકહં ।
 કાલત્તએવિ તિલ્લિહં અણુમોએમો તયં સદ્ધવ્વં ॥૩૧૩॥

૩૫૦

અર્થ—જીનેશ્વરેના જન્માદિ ઉત્સવો કરવા, તથા મહાઋષિઓના પારણામાં દિવ્ય પ્રકટાવવા, અને જિનશાસનની ભક્તિ કરવી વિગેરે દેવાના જે કાર્યો છે, તેની હું અનુમોદના કરું છું. ॥૩૦૮॥

તિર્યંચોની દેશવિરતિ: તથા છેલ્લી આરાધનાને અનુમોદનું છું. નારકીઓને પણ સમકિતનો લાભ થાય, તેની અનુમોદના કરું છું. ॥ ૩૦૯ ॥

અને બાકીના જીવોનું દાનરુચિપણું: સ્વાભાવિક વિનીતપણું: કષાયનું પાતળાપણું: પરોપકારીપણું: ભવ્યપણું: દાક્ષિણ્યપણું: દયાલુપણું: પ્રીયભાષિપણું: વિગેરે વિવિધ ગુણોનો સમૂહ કે જે મોક્ષમાર્ગનું કારણ છે—તે સર્વને મારી અનુમોદના છે. ॥ ૩૧૦-૩૧૧ ॥

આ પ્રકારે પરજીવોએ કરેલ ધણા સુકૃતોની અનુમોદના કરી, હવે મારા સુકૃતના સમુહનું સંવેગરંગમાં આવીને સ્મરણ કરું છું. ॥ ૩૧૨ ॥

અને ચતુસરણમાં પણ કહેલ છે કે—“અથવા વીતરાગવચનને અનુસરતું જે સર્વ સુકૃત છે, તે ત્રિકાલના ભેદે ત્રણ પ્રકારે છે, તે સર્વની અનુમોદના કરીએ છીએ. ॥૧॥

આ પાઠોથી સ્પષ્ટ થાય છે કે પરના માર્ગાનુસારિ ગુણો પણ અનુમોદનીય છે, છતાં જ્યો કહે છે કે—“ મિથ્યાત્વીનો અને પર પક્ષીઓનો દયાપ્રમુખ ગુણ અનુમોદનીય નથી ” તેઓની મતિ સિધી કેમ કહેવાય ? ॥ ૪-૧૩-૧-૧૦૩ ॥ ૯૪૯ ॥

પ્ર૦ શ્રી હીરવિજય સૂરીશ્વરે પકટ કરેલ બાર બોલના પદમાં અવંદનીક ત્રણ ચૈત્ય સિવાય બીજા ચૈત્યો વાંદવા: પૂજવા:

કેપ૨

યોગ્ય કહેલા છે, કેટલાક આ બાબતમાં નિષેધ કરતાં હોય, તેવું સંભળાય છે, તો તે કેવી રીતે છે ?

ઉ૦ કેવળ શ્રાવક પ્રતિષ્ઠિત ચત્ય ૧: દ્રવ્યલિંગના દ્રવ્યથી બનેલ ચત્ય ૨: દિગંબર મંદિર ૩: આ ત્રણ સિવાય બીજા સર્વ દેરાસરો વાંદવા: પુજવા: લાયક જાણવા. હવે ઉપર ત્રણ ચૈત્યનો નિષેધ કર્યો છે, “ તે ચત્યો પણ સાધુ ભગવંતના વાસક્ષેપથી વંદન: પૂજન: કરવા લાયક બને છે.” એમ નહિં માનીએ, તો પરપક્ષીએ કરેલા ગ્રંથો પણ અમાન્ય ઠરશે, તેમજ ભવ્ય: પાસત્યાદિકે દીક્ષિત કરેલા સાધુઓ: અને કેવલિઓ: અવંદનીક ઠરી જશે. તેમ થવાથી બંધ બેસતાપણું રહેશે નહિ, કેમકે—પરપક્ષીઓએ કરેલા સ્તોત્ર વિગેરે ગ્રંથો આપણા પૂજ્ય પૂર્વાચાર્યોએ અંગીકાર કર્યા છે. અને પાસત્યાદિકે દીક્ષિત સાધુઓ શાસ્ત્રમાં વંદનીકપણે કહેલા છે. માટે આ બાબત પોતાની ભેગે વિચારી લેવી. ॥૪-૧૩-૨-૧૦૪ ॥૬૫૦॥

પ્ર૦ ચરક: પરિવ્રાજક: તામલી તાપસ: વિગેરે મિથ્યાદૃષ્ટિઓ તપશ્ચર્યા વિગેરે અજ્ઞાન કષ્ટ કરી રહ્યા હોય, તેઓને સકામ નિર્જરા હોય ? કે અકામનિર્જરા હોય ? કેટલાક કહે છે કે— “ તેઓને અકામ નિર્જરા જ હોય ” માટે આ બાબત પાઠ પૂર્વક ખુલાસો કરવા કૃપા કરશે.

ઉ૦ જ-ચરક: પરિવ્રાજક: મિથ્યાદૃષ્ટિઓ:—“ અમારે કર્મનો ક્ષય થાઓ.” એ બુદ્ધિથી તપશ્ચર્યા વિગેરે અજ્ઞાન કષ્ટ કરે છે, તેઓને તત્ત્વાર્થ ભાષ્ય ટીકા: સમયસાર ટીકા: અને યોગ-શાસ્ત્ર ટીકા: વિગેરે ગ્રંથો અનુસાર સકામ નિર્જરા સંભવે છે, કેમકે—યોગશાસ્ત્ર ચોથા પ્રકાશની ટીકામાં

૩૫૨

સકામ નિર્જરાનો હેતુ-બાહ્ય: અભ્યંતર: બે પ્રકારનું તપ કહ્યો છે, તેમાં છ પ્રકારનું બાહ્ય તપ છે. બાહ્ય દ્રવ્યની અપેક્ષા હોવાથી: પરને પ્રત્યક્ષ હોવાથી: અને કૃતીર્થીઓ અને ગ્રહસ્થાએ કરાતું હોવાથી: બાહ્ય તપ કહેવાય છે, તેમજ “લોકમાં પસિદ્ધ હોવાથી: કૃતિર્થીઓએ પોતાની ઇચ્છાએ સેવાતું હોવાથી, બાહ્ય તપ કહેવાય,” એમ ઉત્તરાધ્યયનના ૩૦મા અધ્યયનની ચાહ હજારી ટીકામાં કહેલ છે—આ પ્રમાણે છ પ્રકારે બાહ્ય તપનું આચરણ કૃતિર્થીઓને છે, તેમ કહ્યું, પરંતુ તેઓની નિર્જરા સમકિતિની સકામ નિર્જરાની અપેક્ષાએ થોડી હોય છે, તે વાત ભગવતીના આઠમા શતકના દશમા ઉદ્દેશામાં દેસારાહણ આ સૂત્રમાં કહી છે કે—“ બાહ્ય: તપસ્વી: મોક્ષ-માર્ગનો થોડો અંશ આરાધે છે, કેમકે—તે રૂડા બોધ વિનાનો છે, પણ ક્રિયા કરવામાં તત્પર છે, તે ક્રિયાએ થોડા કર્મોના અંશોની નિર્જરા થતી હોવાથી મોક્ષની પ્રાપ્તિ થતી નથી, અને ભાવની ઉત્કટતાથી વલકલચીરિ વિગેરેની પેઠે થાય પણ છે: કહ્યું છે કે—

આસંબરો અ સેઅંબરો અ બુદ્ધો ય અહવ અન્નો વા ।
સમભાવભાવિઅપ્પા લહેદ્દ મુક્કલ્લં ન સંદેહો ॥ ૧ ॥

હિગંબર: કે શ્વેતાંબર: બુદ્ધ: કે કોઈ અન્ય: રાગદ્વેષનો ત્યાગ કરી સમભાવથી વાસિત થયેલ હોય, તો મોક્ષ પામે છે, તેમાં સંદેહ નથી.”

હવે જો “તેઓને અકામ નિર્જરા હોય” એમ માનવામાં આવે, તો ભગવતીસૂત્ર પ્રથમ શતકના પહેલા ઉદ્દેશામાં અને ઉવવાઈ સૂત્રમાં કહ્યું છે કે—

૩૫૩

“હે ભગવાન!—અસંયતઃ અવિરતિઃ પાપકર્મઃ હણ્યુ નથી જણે તેવો જીવ-અહીંથી ચ્યવીને પરલોકમાં દેવ થાય ? કે નહિ ?” ભગવાન ઉત્તર આપે છે કે—“હે ગૌતમ ! કોઈક દેવ થાય, અને કોઈક ન થાય.”

ક્રીથી ગૌતમ સ્વામિ પૂછે છે, કે—“હે ભગવાન ! તેનું શું કારણ ? કોઈક દેવ થાય, અને કોઈક નહિ.”
ભગવાને કહ્યું કે—

“હે ગૌતમ ! જ આ જીવો ઈચ્છા વિનાની-તૃષાએ કરી, ભુખે કરી, બ્રહ્મચર્ય સેવવાએ કરી, અને ઈચ્છા વિના-ટાઢ, તડકો, દાંશ, મચ્છર, અરનાન, પરસેવો, મેલ, કાદવ, દાહ વિગેરેએ કરી અદપકાળ અથવા બહુકાળ પોતાના આત્માને કષ્ટ સહન કરાવે છે, અને સહન કરાવીને મરણ સમયે મરણ પામીને કોઈ પણ વાણવ્યંતરોમાં દેવ પણે ઉપજે છે, અને જ તેવો નથી, તે ઉપજતો નથી.” એમ જ બતાવ્યું છે, તે કેવી રીતે ઘટે ? કેમકે-સંગ્રહણી વિગેરેમાં ચરગ-પરિવ્વાય બંમલોગો જા. “ચરકઃ પરિવ્રાજકઃ બ્રહ્મ દેવલોક સુધી ઉપજે છે.” આ વચનથી પાંચમા દેવલોક સુધી તેઓનું ઉપજવું કહેલ છે, માટે વિશેષ આવી પડે છે, તેમજ-હારિભદ્રી ટીકામાં પણ અણુકંપકામનિજ્જર બાલતવેં આ ગાથામાં-અકામ નિર્જરા અને બાલતપ યે ભેદો જુદા ગણાવ્યા, તે ક્ષેટ્રકજ થઇ બીયઃ કેમકે-એક ભેદ અકામ નિર્જરાનો કહે એટલે બાલ તપ તેમાં આવી જત, તેમાં સમાઈ જત, પણ યે ભેદ જુદા ગણાવ્યા છે તેમજ

चउहिं ठाणेहिं जीवा देवाउत्तए कम्मं पकरेति, तंजहा-

૩૫૪

સરાગસંજમેણં ૧ સંજમાસંજમેણં ૨ ચાલતવોકમ્મેણં ૩
અકામનિર્જા ૪-આ સૂત્રની ટીકાનો લેશ ભાગ અહીં-
આપીએ છીએ-“ જીવો ચાર સ્થાને કરી દેવના આયુષ્યનો
બંધ કરે છે. તેમાં પહેલું-સરાગ સંયમ, એટલે કષાય સહિત
ચારિત્ર: કેમકે-વીનરાગને તો આયુષ્યનો બંધ હોતો નથી:
બીજું સંયમાડસંયમ એટલે દેશસંજમ: ત્રીજું આગતપ:
એટલે મેથ્યાદૃષ્ટિની તપશ્ચર્યા: ચોથું અકામ નિર્જરા: એટલે
પોતાની ઈચ્છા વિના જે ભૂખ તરસ વિગેરે કષ્ટાનું સહન
કરવું પડે તે: આ ચાર કારણોથી જીવો દેવ ગતિનું આયુષ્ય
બાંધે છે,” એમ ઠાણાંગ સૂત્રના ચોથા ઠાણમાં કહેલ છે.

તેમજ-અકામનિર્જારૂપાત્પુણગ્જન્નો: પ્રજાદત્તે
આ શ્લોકમાં “ પુણ્ય થકી ” એમ જે કહેલ છે, તે પુણ્ય-
પુણ્યપ્રકૃતિ રૂપ નથી, પણ પુણ્યનો અર્થ લાઘવતા છે, તેથી
થાવરપણું વિગેરે પમાય છે, પણ “તામસી તાપસ વિગેરેને
તો ઈંદ્રપણા વિગેરેની પ્રાપ્તિ થઈ” એમ શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે. તેથી
તે પ્રાપ્તિ તો સકામ નિર્જરાથી થાય છે. કેમકે-તત્ત્વાર્થ ભાષ્યના
નવમા અધ્યાયની ટીકામાં કહ્યું કે-“ સકામ નિર્જરાથી
દેવોમાં ઈંદ્ર: સામાનિક દેવ: વિગેરે સ્થાનો પામે છે.” માટે ચરક:
પરિવ્રાજક: તામસી તાપસ: વિગેરેને સકામ નિર્જરા હતી,
એમ સિદ્ધ થાય છે.

શંકા કરે છે કે-સકામા યત્નિનાં-આ પદમાં “સાધુઓનેજ
સકામ નિર્જરા હોય.” એમ માની લઈએ, તો શ્રાવકો અને
સમક્રિતિ વિગેરેની શી ગતિ થાય ?

ઉત્તરઆપે છે કે-યમિનાં આ પદ સામાન્યથી કહેલ છે,

૩૫૫

તેથી શ્રાવક વિગેરે પણ તેમાં આવી જાય છે. તેઓને પણ તરતમપણાએ ખાર દેવલોક વિગેરે આપનારી સકામનિર્જરા હોય છે, એમ જણાય છે.

શ્રાવકાદિ આ પદમાં આદિ શબ્દ હોવાથી ખાલ તપસ્વી-ઓને પણ કેવી રીતે હોય ? સાંભળો—સન્માર્ગ આપવામાં અથવા સકલ કર્મનો ક્ષય કરવામાં જે અસમર્થ છે, તે ખાલ કહેવાય, તે પ્રકારનું જે તપ, તે ખાલતપ કહેવાય, તે અશ્નિમાં પ્રવેશ કરવો: ખાડામાં પડતું મેલવું: કે પર્વત ઉપરથી પડવું: વિગેરે કાયકલેશ રૂપ છે, અને કાયકલેશ તે કાયકિલેસો સંલીંગયા ય આ આગમ વચનથી ખાલ તપ છે, અને તે સકામ નિર્જરાનો હેતુ છે. ॥ ૪-૧૩-૩-૧૦૫ ॥ ૯૫૧ ॥

પ્ર૦ સમકિતદૃષ્ટિઓ: મિથ્યાદૃષ્ટિઓ: અને પરપક્ષીઓને તપાગ-ચ્છના આચાર્ય મહારાજાઓ વિગેરે પરચખાણ કરાવે છે, તે માર્ગાનુસારિ ગણાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ તે તમામ પરચખાણ માર્ગાનુસારિ છે, એમ જાણવામાં છે. પરંતુ પરચખાણ કરનાર જે પરચખાણની વિધિ જાણતો ન હોય, તો તેને વિધિ બતાવીને કરાવવું જોઈએ. આટલું વિશેષ જાણવું ॥ ૪-૧૩-૪-૧૦૬ ॥ ૯૫૨ ॥

૬૪

સુરતખંદરના શ્રીસંઘના પ્રશ્નોત્તરો

પ્ર૦ ચૈદ્ર નિયમનું સ્મરણ કરતી વખતે સચિત્ત: અને વિગય: દ્રવ્ય સંખ્યામાં ગણી શકાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ ચૈદ્ર નિયમનું સ્મરણ કરતી વખતે વિચારણામાં જે કે-શાસ્ત્ર-

૩૫૬

મુજબ સચિત્તઃ અને વિકૃતિઃ દ્રવ્યમાં ગણાય નહિં, એમ જણાય છે. તોપણ આધુનિક પ્રવૃત્તિથી દ્રવ્યમાં ગણાય છે. એમ જોવામાં આવે છે. અને આમ કરવામાં વિશેષે સંવરણ થાય છે. ॥ ૪-૧૪-૧-૧૦૭ ॥ ૬૫૩ ॥

પ્ર૦ ગુરુઓનો મૂલસ્તૂપ એટલે જ્યાં અગ્નિદાહ કર્યો હોય, તે ઉપર બનાવેલી દેરી જમ માન્ય છે, તે પ્રમાણે બીજા ઠેકાણે બનાવેલી હોય, તો તે પણ માનવા લાયક ખરી ? કે નહિં ?

ઉ૦ જમ મૂલદેરી માન્ય છે, તેમ બીજા ઠેકાણે રહેલી પણ માન્ય છે. તેમાં કાંઈ પણ શંકા કરવી નહિ. ॥ ૪-૧૪-૨-૧૦૮ ॥ ૬૫૪ ॥

પ્ર૦ દેવઃ ગુરુઃ અને ધર્મઃને માનવા રૂપ સમકિત વ્યાવહારિક સમકિત કહેવાય ? કે નિશ્ચય સમકિત કહેવાય ?

ઉ૦ જીવાઈ-નવ-પયત્થે જો જાણઈ તસ્સ હોઈ સમ્મત્તં ।
ભાવેણ સદ્દહંતો અયાણમાણેઽવિ સમ્મત્તં ॥૧॥

“ જ જીવાદિક નવ પદાર્થોને જાણે છે, તેને સમકિત પ્રાપ્ત થાય છે. અને નહિં જાણનારો ભાવે કરી સદ્દહંતો હોય, તો તેને પણ સમકિત પ્રાપ્ત થાય છે. ” આ પ્રમાણે નવતત્ત્વ-ગ્રંથમાં છે.

શમ-સંવેગ-નિર્વેદા-અનુકમ્પા-અસ્તિક્ય-લક્ષણૈઃ ।

લક્ષણૈઃ પંચમિઃ સમ્યક્ સમ્યક્ત્વમિદમુચ્યતે ॥

“ શમઃ સંવેદઃ નિર્વેદઃ અનુકંપાઃ અને આસ્તિકતાઃ રૂપ પાંચ લક્ષણોએ કરી જ ઓળખાય છે, તે સમ્યક્-ઉત્તમ સમકિત કહેવાય છે. ” આ પ્રકારે યોગશાસ્ત્રના બીજા પ્રકાશમાં છે.

૩૫૭

**દર્શન-મોહનીય-કર્મોપશમાદિ-સમુત્થોઽર્હદુક્ત-તત્ત્વ
શ્રદ્ધાન-રૂપઃ શુભ આત્મ-પરિણામઃ સમ્યક્ત્વમ્-**

“દર્શનમોહનીય કર્મના ઉપશમ વિગેરેથી ઉપજેલ જ અરિહંત મહારાજએ કહેલ નવતત્ત્વના શ્રદ્ધાન સ્વરૂપ આત્મ-પરિણામઃ તે સમકિત કહેવાય છે.” એમ વંદારુવૃત્તિ ગ્રંથમાં કહ્યું છે.

આ ગ્રંથો પ્રમાણે જીવાદિકનું શ્રદ્ધાન-ઉપશમાદિકથી ઉત્પન્ન થયેલ શ્રદ્ધાસ્વરૂપ આત્મપરિણામ તે નિશ્ચય સમકિત છે. અને

યા દેવે દેવતા-બુદ્ધિર્ગુરૌ ચ ગુરુતા-મતિઃ ।

ધર્મે ચ ધર્મધીઃ શુદ્ધા, સમ્યક્ત્વમિદમુચ્યતે ॥૧॥

જિનો દેવઃ કૃપા ધર્મો ગુરવો યત્ર સાધવઃ-

“દેવમાં દેવપણાની બુદ્ધિઃ અને ગુરુમાં ગુરુબુદ્ધિઃ અને ધર્મમાં ધર્મબુદ્ધિઃ શુદ્ધ હોય, એ સમ્યક્ત્વ કહેવાય છે. જમાં જિનેશ્વર દેવ છે, જીવ ઉપર દયાઃ ધર્મ છે, અને ગુરુ નિર્ઘન્ય સાધુઓ છે.”

આ પ્રમાણે દેવઃ ગુરુઃ ધર્મઃનું માનવું થાય, તે વ્યવહાર સમકિત છેઃ કેમકે-કહેલ છે કે-

નિચ્છયઓ સમ્મત્તં, નાણાહમયં સુહં ચ પરિણામં ।

હથરં પુણ તુહ સમણ ભગિણં સમ્મત્તહેવત્તિ ॥૧॥

“જ્ઞાનાદિમય શુભ પરિણામઃ નિશ્ચયથી સમકિત છે; અને બીજા વિધાનો આપના શાસનમાં સમકિતના કારણ કહેલ છે.”

॥ ૪-૧૪-૩-૧૦૯ ॥ ૯૫૫ ॥

૩૫૮

૧૫

દીવબંદરના શ્રીસંઘના પ્રશ્નોત્તરો

- પ્ર૦ ગૌતમપડવાતપમાં પાત્રામાં પહેલું નાણું મૂકાય છે, તે નાણું જ્ઞાનના કામમાં આવે ? કે બીજા કામમાં પણ વપરાય ? અને તે તપ કયા અર્થમાં કહેલ છે ?
- ઉ૦ ગૌતમપડવા તપઃ આચારદીનકર ગ્રંથમાં કહેલ છે. પરંતુ તેમાં નાણું મુકવાનું કહેલ નથી. જો કોઈ ઠેકાણે પણ પ્રસિદ્ધિથી નાણું મૂકાય, તો તે જ્ઞાનદ્રવ્ય થતું નથી. પરંતુ તે દ્રવ્ય સાધુઓને ભણાવવામાં અથવા વૈદ્યવિગેરેના કામમાં વપરાય છે. ૪-૧૫-૧-૧૧૦ ॥ ૯૫૬ ॥
- પ્ર૦ કાલિકાચાર્ય મહારાજએ પક્ષીના દિવસમાં ચૌમાસી પ્રતિક્રમણ આચર્યું, તેમાં પ્રતિક્રમણો ઘટે છે, તેનું કેમ ?
- ઉ૦ પ્રતિક્રમણો ઓછા થાય, કે વધતા થાય, તેમાં કંઈ વિશેષતા નથી. કેમકે-પૂર્વાચાર્યોની આચારણા જ અહિં પ્રમાણભૂત છે. કલ્પસૂત્રનું શ્રાવકોને સંભળાવવાનું જમ પૂર્વાચાર્યોની આચરણાથીજ થાય છે, તેમ અહિં પણ સમજવું. ॥૪-૧૫-૨-૧૧૧ ॥ ૯૫૭ ॥
- પ્ર૦ જહઆ હોહિ પુચ્છા જિણાણ મગ્ગંમિ ઉત્તરં તહયા ।
 ઇક્કસ્સ નિગોયસ્સ અ અણંત,ભાગો અ સિદ્ધિ-ગઓ॥૧॥
 ઉત્તમ-નર-પંચુત્તર-તાયતીસા ય પુબ્બ-ધર હંદા ।
 કેવલિ-ગણ-હર-દિક્કિચ્ચય સાસણ-સુર-દેવયા ભવ્વા॥૨॥
- આ બે ગાથાઓ કયા મૂલ અર્થમાં છે ?
- ઉ૦ તે બે ગાથા છુટા પાનાઓમાં જોવામાં આવે છે. ॥ ૪-૧૫-૩-૧૧૨ ॥ ૯૫૮ ॥

૩૫૯

પ્ર૦ પોસહમાં અને સામાયિકમાં સો હાથથી બહાર જવાનું થાય, તો ઇરિયાવહિયા પડિક્કમી ને ગમણાગમણે આલોવાય? કે નહિ?

ઉ૦ “પોસહમાં સો હાથથી બહાર જવાયું હોય તો ઇરિયાવહિયા પડિક્કમી ગમણાગમણે આલોવવા પડે છે.” એમ સામાયારીમાં કહેલ છે. પણ સામાયિકમાં તો સો હાથથી બહાર જવાનું કહેલ નથી. ॥ ૪-૧૫-૪-૧૧૩ ॥ ૯૫૯ ॥

પ્ર૦ જં જં ચયઈ સવિત્તં, સમ્મં ભાવેણ સુદ્ધહિયએણં ।
નહુ તેસુ તેસુ જોગિસું પાવઈ દુઃસ્વાઈં તિવ્સાઈં ॥૧॥

“શુદ્ધ દુઃસ્વથી સારા ભાવે કરી જ જ સચિત્તવસ્તુ ખાવાનો ત્યાગ કરે છે, તે જીવોને તે તે ચોનિઓમાં જઈ તીવ્ર દુઃખો વેઠવા પડતા નથી.” આ ગાથા કયા ગ્રંથમાં છે ?

ઉ૦ આ ગાથા છુટા પાનામાં જોવામાં આવે છે. ॥ ૪-૧૫-૫-૧૧૪ ॥ ૯૬૦ ॥

પ્ર૦ શ્રાવકોને પોસહમાં ત્રિકાલ દેવવંદન કરવું પડે છે, તે કયા ગ્રંથમાં કહ્યું છે ?

ઉ૦ ભવ્યપુરુષ જિનેશ્વરોનું ચૈત્યવંદન ત્રણ સંધ્યાએ કરે છે. એમ પ્રવચન-સારોદ્ધારની ટીકામાં કહેલ છે. તેમજ—

અજ્જરમિઈં જાવજ્જીવં નિ-કાલિઅં અણુદિણં અણુ-
ત્તાવલેગગ-વિત્તેણં ચિઈં વંદેયન્વા—

“આજથી માંડી દરેક દિવસે ત્રણેય કાલમાં જવજીવ સુધી ઉતાવળ વિના એકાગ્ર મનવાળા થઈને ચૈત્યો વાંદવા.”—આમ મહાનિશીથના ત્રીજા અધ્યયનમાં ત્રિકાળ ચૈત્યવંદન કરવાનો તે જથ્થાથી શ્રાવકનો આચાર કહેલ છે. અને તે

નવકારેણ જહન્ના ચિઈંવંદણ મજ્જા દંડ-થુઈંજુઅલા ।
પણદંડથુઈંચકકગ થયપગિહાજેઈં ઉક્કોસા ॥ ૧ ॥

૩૬૦

“નમસ્કારે કરી જઘન્ય ચૈત્યવંદન થાય: અને દંડક અને સ્તુતિયુગલે મધ્યમ થાય: અને પાંચ નમુસ્થુણુ: સ્તુતિયાર: સ્તવ: અને પ્રણિધાને: કરી ઉત્કૃષ્ટ થાય છે.” ભાષ્યની આ ગાથામાં છેલ્લે વર્ણવેલું ઉત્કૃષ્ટ ચૈત્યવંદન છે, તે ગ્રહણ કરવું. તે ઇરિયાવહિયા કરવા પૂર્વક કરાય છે. પણ જઘન્ય: મધ્યમ: માટે તે પ્રમાણે નથી.

આ પ્રકારે દરરોજ ત્રિકાલ ચત્યવંદન કરવાનો શ્રાવકનો જઘન્ય આચાર છે. અને તે આચાર પોસાતી-ઓએ અવશ્ય કરવોજ જોઈયે. નહિંતર, શ્રાવકોને પોસહ વિગેરે કરવાથી ઉત્કૃષ્ટ આચારનું આરાધન કયાંથી થાય? કેમકે-કોઈપણ ઠેકાણે રોજ કરવામાં આવતો અવિરોધિ જઘન્ય આચાર છોડીને ઉત્કૃષ્ટ આચારની આરાધના થાય, તેવું જોયું પણ નથી; અને સાંભલ્યું પણ નથી. જો જઘન્ય આચાર પાળવામાં ન આવે, તો ઉત્કૃષ્ટ આચારની પ્રાપ્તિ થવી દુર્લભ થાય છે.

આ કારણથી જ શ્રાવકના અણુવ્રતાદિક વિશિષ્ટ આચારોની આરાધના કરવાની ઈચ્છાવાળો શ્રાવક, ભગવતે કહેલ તત્વાદિકની શ્રદ્ધા વિગેરે જઘન્ય આચારોનું ઉદ્વંધન કર્યાં સિવાય જ અણુવ્રત વિગેરે વિશિષ્ટ આચારનો આરાધક થઈ શકે છે. નહિંતર તો, આરાધક થઈ શકતો નથી.

તેથી પ્રવચન સારોદ્ધારની ટીકા: અને મહાનિશાથ વિગેરે ગ્રંથો: અને પરંપરા: મુજબ પોસાતીઓને ત્રિકાલ ચત્યવંદન કરવાનું યુક્તિયુક્ત છે. નહિંતર તો ઉત્કૃષ્ટ આચારની આરાધના થટી શકે નહિ. એ જણવું. ॥૪-૧૫-૬-૧૨૫ ॥ ૯૬૧ ॥

પ્ર. પહેલાં સાધુઓ યોગકરીને ખરે અંગો ભણતા હતા? કે એમને એમ ભણતા હતા ?

૩૬૧

ઉં પહેલાં યોગો વહન કરીને ખાર અંગો સાધુઓ લાણુતા હતા. કદાચિત્ “કાઈ યોગવહન કર્યા સિવાય પણ દ્વાદશાંગી લાણુયા” એવું શાસ્ત્રમાં જોવામાં આવે છે, પરંતુ તે ચર્ચાનો વિષય નથી. કેમકે—તે આગમ વ્યવહારી હતા—આગમ વ્યવહારી જ પ્રકારે લાલ જાણે, તે પ્રમાણે કરે છે. ॥ ૪-૧૫-૭-૧૧૬

॥ ૬૬૨ ॥

પ્ર૦ ગણિવિજ્ઞ પયનામાં નવ ક્ષેત્રો કહેલ છે, તે શી રીતે છે ?

ઉં સાતક્ષેત્રો તો—પ્રતિમાઃ ચૈત્યઃ જ્ઞાનઃ અને સાધુઃ સાર્વત્રીઃ શ્રાવકઃ શ્રાવિકાઃ આ પ્રસિદ્ધ છે. અને પ્રતિષ્ઠાઃ અને તીર્થયાત્રાઃ આ બે ક્ષેત્રો તેમાં ઉમેરવાથી નવ ક્ષેત્રો થાય છે. ॥ ૪-૧૫-૮-૧૧૭ ॥ ૬૬૩ ॥

પ્ર૦ વ્યવહાર રાશિમાં આવેલો જીવ ફરીથી સૂક્ષ્મનિગોદમાં જાય ? કે નહિ ?

ઉં સૂક્ષ્મનિગોદમાં તે ફરીથી જન્મ શકે છે, પરંતુ તે જીવ વ્યવહારી જ ગણાય છે. ॥ ૪-૧૫-૯-૧૧૮ ॥ ૬૬૪ ॥

પ્ર૦ પોસાતી શ્રાવક સાધુઓને આહાર પાણી વિગેરે આપી શકે ? કે નહિ ?

ઉં ધરના મનુષ્યોને પૂછીને પોસહમાં રહેલ શ્રાવક સાધુઓને આહારાદિ આપી શકે છે, એવા અક્ષરો છે. ॥ ૪-૧૫-૧૦-૧૧૯ ॥ ૬૬૫ ॥

૧૬

નવીનનગરના શ્રી સંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ જ જીવ અંતર્મુદ્ધર્ત કાલપણુ સમ્યક્ત્વને સ્પર્શે છે, તે અર્ધ-પ્રુદ્ગલ પરાવર્તનની સ્થિતિવાળો કહેવાય છે, અને ક્રિયાવાદી

૩૬૨

એક પુદ્ગલ પરાવર્ત' સ્થિતિવાળો નિશ્ચયે શુક્લ પાક્ષિક સંભળાય છે, તે કેવી રીતે છે ?

ઉ૦ “ સમકિતીઃ અને મિથ્યાદૃષ્ટિઃ એ બંન્નેય ક્રિયાવાદીઃ ભવ્ય અને શુક્લ પાક્ષિક જાણવા, તે નક્કી એક પુદ્ગલ પરાવર્તમાં સિદ્ધિપદને પામે છે.” આ પ્રકારના અક્ષરો દશાશ્રુત સ્કંધની ચૂર્ણિમાં છે.

પણ સમકિતિ અને મિથ્યાદૃષ્ટિનું [માં અનુગત થઈ શકે તેવું ક્રિયાવાદિત્વ રૂપ] એક સામાન્ય લક્ષણ જાણવું. કેમકે-મલધારી હેમચંદ્રસૂરિકૃત પુષ્પમાલાની ટીકામાં અંતો મુદ્દત્તમિત્તંવિ૦ આ ગાથાના વ્યાખ્યાન મુજબ “ પુદ્ગલ પરાવર્ત' સંસાર બાકી રહે, ત્યારે શુક્લ પાક્ષિક કહેવાય.” એમ જાણાય છે. વિશેષ સ્વરૂપ તેમના અથોયી જાણી લેવું.

શ્રાવક પ્રજ્ઞપ્તિ સૂત્ર ટીકામાં “ સમકિતિ અને મિથ્યા-દૃષ્ટિને દેશેઉણ અર્ધપુદ્ગલ પરાવર્ત' સંસાર બાકી રહે, ત્યારે શુક્લ પાક્ષિક કહેવાય છે, અને જને તેના કરતા અધિક સંસાર હોય, તે કૃષ્ણ પાક્ષિક કહેવાય છે.” એમ કહેલ છે. પરંતુ તે મતાન્તર સંભવે છે. ॥ ૪-૧૬-૧-૧૨૦ ॥ ૮૬૬ ॥

અ૦ ૩૬૩ પાખંડીઓમાં ૧૮૦ ભેદો ક્રિયાવાદીના છે, તે સમકિતિઓ હોય ? કે મિથ્યાદૃષ્ટિઓ હોય ?

ઉ૦ ૧૮૦ ભેદવાળા ક્રિયાવાદિઓ મિથ્યાદૃષ્ટિઓ હોય, એમ જાણવું.
॥ ૪-૧૬-૨-૧૨૧ ॥ ૮૬૭ ॥

અ૦ કેવળ દૂધની રાંધેલી ક્ષીર બીજ દિવસે સાધુઓને વહોરવી કદપે ? કે નહિ ?

ઉ૦ કેવળ દુધથી બનાવેલી ક્ષીર અને બીજી પણ ક્ષીર વાસી થયેલ

૩૬૩

હોય, તે સાધુઓને પરંપરા પ્રમાણથી લેવી કદપે નહિ, અને કર્યો તો નવી છાશ વિગેરેના સંસ્કારને લાયક હોવાથી કદપે છે. ॥ ૪-૧૬-૩-૧૨૨ ॥ ૯૬૮ ॥

૧૭

સીસાંગના શ્રી સંઘનો પ્રશ્નોત્તર.

પ્ર૦ મીઠું ભક્ષ્ય ? કે અભક્ષ્ય છે ?

ઉ૦ ૨૨ અભક્ષ્યના નામોમાં સાક્ષાત્ મીઠાનું નામ દેખાતું નથી, તેથી સર્વથા “અભક્ષ્ય છે” એમ કહી શકાય નહિ પરંતુ “જ્યો વિવેકી છે, તેઓ ભોજન અવસરે ફાસુ મીઠું એટલે બલમન વાપરે છે, પણ સચિત્ત મીઠું વાપરતા નથી.” આવા અક્ષરો શાસ્ત્રમાં છે. ॥ ૪-૧૭-૧-૧૨૩ ॥ ૯૬૯ ॥

૧૮

મહેમદાવાદના શ્રી સંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ કેરીના ગોઠલાના રસ મિશ્રિત છાશ: અને સાકર ખાંડ વિગેરે મીઠા રસ મિશ્રિત છાશ: અથવા ઉન્હુ અને થંડું પાણી: અથવા વરસાદનું અને કુવાનું પાણી: એક દ્રવ્ય ગણાય ? કે જુદા જુદા દ્રવ્ય ગણાય ?

ઉ૦ ખાટી, મધુરી છાશ વિગેરે એક દ્રવ્ય ગણાય છે. ॥ ૪-૧૮-૧-૧૨૪ ॥ ૯૭૦ ॥

પ્ર૦ પ્રભાતે ઉપવાસ કરી સાંજે રાત્રિપોસહ કરે, તથા આયંબિલ કરી રાત્રિ દિવસનો પોસહ કરે, તે ઉપધાનની આલોચણમાં ગણી શકાય ? કે નહિ ?

૩૬૪

- ઉં ઉપવાસ કરીને પ્રભાતે જ જાણે દિવસ રાત્રિનો સંપૂર્ણ પોસહ કર્યો હોય, તે ઉપધાનની આલોચણમાં ગણી શકાય છે. બીજો પોસહ ગણી શકાતો નથી. ॥ ૪-૧૮-૨-૧૨૫ ॥ ૬૭૧ ॥
- પ્રં ઉપધાનની વાચના સવારે લેવાની ભૂલી ગયા હોય, તો સાંજ ક્રિયા કર્યા પછી લેવાય ? કે બીજા દિવસે લેવાય ? જો બીજા દિવસે લેવાય, તો તે દિવસ કંઈ વાચનામાં ગણાય ?
- ઉં પ્રભાતે વાચના લેવાનું ભૂલી ગયા હોય, તો સાંજ ક્રિયા કરી રહ્યા પછી લેવાય, અને સાંજ પણ ભૂલી ગયા હોય તો બીજા દિવસે પવેણાની ક્રિયા કર્યા પહેલાં લઈ શકાય છે, અને તે દિવસ આઘતી-આગલી વાચનામાં ગણાય છે. ॥ ૪-૧૮-૩-૧૨૬ ॥ ૬૭૨ ॥
- પ્રં સર્વ તીર્થંકરની માતાઓ કલ્પસૂત્રમાં કહેલા ક્રમ પ્રમાણે ચૈત્ર સ્વપ્ના જુવે ? કે અનાનુપૂર્વોએ એટલે બીજા ક્રમે પણ દેખે ?
- ઉં પ્રાચે કરી જિનેશ્વરની માતાઓ કલ્પસૂત્ર કથિત ક્રમ પ્રમાણે દેખે છે, અને કેટલાક તીર્થંકરની માતાઓ એક સ્વપ્નને બીજા ક્રમે પણ દેખે છે. જમ ઋષભદેવની માતાએ પહેલો બળદ દેખ્યો, અને વીર ભગવાનની માતાએ પ્રથમ સીંહ દેખ્યો હતો, એમ જાણવું. ॥ ૪-૧૮-૪-૧૨૭ ॥ ૬૭૩ ॥

૧૯

સાચોરના શ્રી સંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

- પ્રં આલોચણમાં આવેલ સ્વાધ્યાય, ઇરિયાવહિયા પડિક્કમીને કરવો સૂઝે ? કે નહિ ?
- ઉં “આલોચણનો સ્વાધ્યાય ઇરિયાવહિયા કરીને કરવો સૂઝે છે” એમ શાસ્ત્રમાં અક્ષરે છે. કદાચિત્ ઇરિયાવહિયા ભૂલી

૩૬૫

જાગ્રમ લે. પણ વિધિ પૂર્વક કરવાનો ઉદ્ધમ કરવો. ॥ ૪-૧૯

-૧-૧૨૮ ॥ ૯૭૪ ॥

પ્ર૦ બાર વ્રતધારી શ્રાવક ચૌદ નિયમો દરરોજ યાદ કરીએ લે ?
કે નહીં ? અને સંક્ષેપે ? કે નહિ ?

ઉ૦ બાર વ્રતધારી ચૌદ નિયમો દરરોજ સંભારે, અને સંક્ષેપે.
જો સ્મરણ ન રહેતું હોય, તો પણ સ્મરણ રહે, તેમ ઉદ્ધમ
કરવો જોઈએ. ॥ ૪-૧૯-૨-૧૨૮ ૯૭૫ ॥

પ્ર૦ આચાર્ય ઉપાધ્યાય અને પંન્યાસોના પગલા દેરાસરમાં
પધરાવેલા હોય છે, તેની જિનપૂજ માટેના ચંદન, કેસર અને
કુલો વિગેરેથી પૂજ કરી શકાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ મુખ્ય વિધિએ ઉપાધ્યાય અને પંન્યાસોના પગલા કરવાની
રીત પરંપરાએ જાણેલ નથી, પણ સ્વર્ગવાસી થયેલ આચાર્યના
પગલા કરવાની રીત છે. તેથી જિનપૂજ માટે લાવેલ
ચંદન વિગેરેથી તેમના પગલાની પૂજ થાય નહિ. કેમકે-તે
દેવદ્રવ્ય છે. અને જો ચંદન વિગેરે સાધારણ દ્રવ્યનું હોય, તો
તેનાથી પ્રભુ પ્રતિમાની પૂજ કર્યા પછી પગલાની પૂજ કરવી
જોઈએ. પરંતુ પહેલા પગલાની અને પછી પ્રભુ પ્રતિમાની,
તે દ્રવ્યથી પૂજ કરવામાં આવે, તો પ્રભુની આશાતના થાય
છે. માટે તેમ ન કરવું. ॥ ૪-૧૯-૩-૧૩૦ ॥ ૯૭૬ ॥

પ્ર૦ વસ્તુપાલઃ તેજપાલઃ પહેલાં દશા સાંભળ્યા હતા, પણ જુના
પ્રબંધને આશ્રયીને પં. પદ્મસાગર ગણિએ વીસા કહેલા
છે, તે કેવી રીતે છે ?

ઉ૦ તેના પિતા આસરાજે સંઘવી આલુની વિધવા પુત્રી કુમાર-
દેવી સાથે “તેણીની કુક્ષિમાં પુત્રરત્નની ઉત્પત્તિ થશે” એમ
હેમપ્રભસૂરીશ્વરના વચનથી-જાણી, સંબંધ કર્યો, પછીથી

૩૬૬

ચાર પુત્રો અને સાત પુત્રીઓ થઈ, એમ વસ્તુપાત્ર: તેજપાત્ર: પ્રબંધ પ્રથમાં લખ્યું છે, તેમજ પરંપરાએ પણ આ પ્રમાણેજ કહેવાય છે.

તેમજ પં. પદ્મસાગર ગણિએ બનાવેલ પ્રબંધમાં પણ આસરાજને વીસો પોરવાડ કહેલ નથી, પરંતુ સામાન્યથી પોરવાડ કહેલ છે, વળી પહેલાં તે વીસો પોરવાડ હતો, તેથી વીસો પોરવાડ કહેવાય તે પણ યુક્ત છે. ॥ ૪-૧૯-૪-૧૩૧ ॥ ૯૭૭ ॥

પ્ર૦ આઠમી અને નવમી શ્રાવક પડિમામાં આરંભનો ત્યાગ અને દશમી પડિમામાં સાવધ આહારનું વર્જન કરાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ આઠમી પડિમામાં આઠ માસ સુધી પોતાના શરીરથી આરંભનો ત્યાગ કરવામાં આવે છે, અને નવમી પડિમામાં નવ માસ સુધી પરની પાસે પણ આરંભ કરાવાતો નથી, અને દશમી પડિમામાં તો પોતાના માટે બનેલ આહાર પાણી વિગેરેનો પણ ત્યાગ કરવામાં આવે છે, પરને માટે બનેલ આહાર પાણી વિગેરે ગ્રહણ કરાય છે. ॥ ૪-૧૯-૫-૧૩૨ ॥ ૯૭૮ ॥

પ્ર૦ પ્રમત્ત ગુણુદાણે રહેલ સાધુઓને મજ્જં ત્રિસયકસાયા૦ આ ગાથામાં બતાવેલ પાંચ પ્રકારનો પ્રમાદ કેવી રીતે સંભવે ?

ઉ૦ પ્રમત્ત ગુણુદાણે રહેલ સાધુઓને પાંચ પ્રકારનો પ્રમાદ: મદિરા સદા અલક્ષ્ય હોવાથી કદપે નહિ, તેથી સંભવ મુજબ હોય છે. ॥ ૪-૧૯-૬-૧૩૩ ॥ ૯૭૯ ॥

પ્ર૦ અવંગુઅ-દુવારે-આ પદનો અર્થ જણાવવા કૃપા કરશોજી.

ઉ૦ અવંગુઅ દુવારે “ કમાડો વિગેરેથી બારણા બંધ કર્યા વિનાના શ્રાવકો હોય છે. ”

૩૬૭

કેમકે—સમક્તિની પ્રાપ્તિ થઈ હોવાથી કોઈપણ પાખંડીથી ખીતા નથી. અને સારો માર્ગ પકડેલ હોવાથી સદા ઉઘાડે માથે રહે છે, એ ભાવ છે. એમ વૃદ્ધ પુરુષોએ આ પદની વ્યાખ્યા કરી છે. અને ખીજઓ તો કહે છે કે “જઓએ ઉદારતાથી ભિક્ષુકને પેસવાને માટે ખારણું બંધ કર્યા નથી” આવો અર્થ ભગવતી સૂત્ર પાંચમા ઉદ્દેશાની ટીકામાં કહેલ છે. ॥ ૪૧૯-૭-૧૩૪ ॥ ૯૮૦ ॥

પ્ર૦ કોઈક પરપક્ષી પ્રાર્થના કરે, કે “ઉપદેશમાલા ગ્રંથની ગાથામાં જોઈ આપો તો” તો તેને માટે ઉપદેશમાલાની ગાથા જોવામાં દૂષણ લાગે ? કે નહિ ?

ઉ૦ જો તે પરપક્ષી સરલ સ્વભાવે પ્રાર્થના કરે, તો તેને માટે ઉપદેશમાલાની ગાથા જોવામાં સર્વથા દૂષણ લાગે, તેમ જાણવામાં નથી. ॥ ૪-૧૯-૮-૧૩૫ ॥ ૯૮૧ ॥

પ્ર૦ પરપક્ષીઓને પ્રતિમાઃ સ્થાપનાચાર્યઃ વિગેરે પ્રતિષ્ઠા કરીને આપી શકાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ જો તેનાથી તેની આશાતના ન થાય, તો પ્રતિષ્ઠા કરીને અર્પણ કરવામાં કોઈપણ હરકત નથી. ॥ ૪-૧૯-૯-૧૩૬ ॥ ૯૮૨ ॥

પ્ર૦ શ્રાવકે અણુસણ ક્યું હોય, તેને તિવિહારનું પરચક્ષણ કરાવીને રાત્રિમાં ઉઠું પાણી પાવાથી અણુસણને દૂષણ લાગે ? કે નહિ ?

ઉ૦ તેવા કારણે અણુસણ દૂષિત થાય નહીં. ॥ ૪-૧૯-૧૦-૧૩૭ ॥ ૯૮૩ ॥

૩૬૮

૨૦

ભિન્નમાલના શ્રીસંઘના પ્રશ્નોત્તરો

- પ્ર૦. ખીલેલું પુષ્પ: અને તેના નાળમાં: તથા દાંડામાં: જીવો સંખ્યાત હોય ? કે અસંખ્ય હોય ?
- ઉ૦. “કેટલાક કુલોમાં સંખ્યાત જીવો હોય, અને કેટલાકમાં અસંખ્ય હોય, અને કેટલાકમાં અનન્ત પણ જીવો હોય” એમ પન્નવણા સૂત્ર વિગેરેમાં કહેલ છે. પણ જાંઘના પુષ્પોમાં તો સંખ્યાત જ કહ્યા છે. ॥ ૪-૨૦-૧-૧૩૮ ॥ ૬૮૪ ॥
- પ્ર૦. સામાયિક: પોસહ: વિગેરેમાં ઉપવાસ કર્યો હોય, તો સાંજની પડિલેહણમાં મુહપત્તિ પડિલેહી પરચક્ષ્માણ કરાવાય છે, અને એકાસણું વિગેરે કયું હોય, તો વાંદણા દેવડાવીને પરચક્ષ્માણ કરાવાય છે. તેનું શું કારણ ?
- ઉ૦. સામાચારી વિગેરે ગ્રંથોમાં “ ભોજન કયું હોય, તો વાંદણા દેવડાવી પરચક્ષ્માણ કરાવવું” એવા અક્ષરો છે. અને ઉપવાસમાં વાંદણાનો અધિકાર નથી. પણ મુહપત્તિ તો પડિલેહવી જોઈએ. કેમકે “તે વિના પરચક્ષ્માણ શુદ્ધ થતું નથી.” એમ સામાચારી છે. તેમજ ઉપવાસમાં પણ તે પ્રમાણે જ કરાવાય છે. ॥ ૪-૨૦-૨-૧૩૯ ॥ ૬૮૫ ॥
- પ્ર૦. પ્રતિક્રમણમાં દેવવાંદીને ભગવાનહં વિગેરે ચાર ખમાસણા દેવાય છે, તે ક્રિયા સંબંધ છે ? કે નહિ ? તેમજ પાટના આચાર્યનું જુદું ખમાસણું દેવું ? કે નહિ ?
- ઉ૦. તે ચારે ખમાસમણા ક્રિયા સંબંધ છે. તેમાં સર્વે તીર્થંકરો પણ વંદાઈ જાય છે, પણ જગ્યા વિશેષથી ગુરુને તથા પદ્માચાર્યને વાંદે છે, તે ઉચિત સાચવવા માટે છે. ॥ ૪-૨૦-૩-૧૪૦ ॥ ૬૮૬ ॥

૩૬૯

પ્ર૦ પહેલે દિવસે ચોવિહાર ઉપવાસ કરી બીજા દિવસે ભાવના થતાં પહેલા દિવસનો ઉપવાસ ભેળવી, છઠ્ઠા અઠ્ઠમ વિગેરે પરચક્ષ્ણાણુ કરી શકે? કે નહિ ?

ઉ૦ પહેલે દિવસે એક ઉપવાસ કર્યો હોય તેમ બીજા દિવસે એક ઉપવાસનું પરચક્ષ્ણાણુ લઈ શકે, પણ છઠ્ઠનું પરચક્ષ્ણાણુ લઈ શકે નહિ, જો બીજા દિવસે છઠ્ઠ વિગેરે પરચક્ષ્ણાણુ લે, તો આગળ તરત ત્રીજો ઉપવાસ વિગેરે કરવાં પડે, આવી સામાચારી છે. ॥ ૪--૨૦--૪--૧૪૧ ॥ ૯૮૭ ॥

૨૧

ખિભીતકના શ્રી સંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ કેવળી સમુદ્ધાત કર્યા પછી કેટલા વખત સુધી સંસારમાં રહે ?

ઉ૦ “ સમુદ્ધાત કર્યા પછી કેવળી અંતર્મુહૂર્ત સંસારમાં રહે છે, અને પીઠઃ ફલકઃ વિગેરેને પાછા આપી શૈલેશીકરણની શરૂઆત કરે છે.” આવા અક્ષરો વિરોધાવશ્યક સૂત્રમાં છે. વળી તેમાં “ છ માસ રહે,” તેમ કોઈક કહેતા હોય, તેને દૂષિત ઠરાવ્યું છે. તેથી અંતર્મુહૂર્ત આયુષ્ય બાકી રહે, તે વખતેજ કેવળી સમુદ્ધાત કરવાની શરૂઆત કરે છે. બીજા નહિ, એમ જણવું. ॥ ૪--૨૧--૧--૧૪૨ ॥ ૯૮૮ ॥

પ્ર૦ ભવનપતિ દેવોના ભવનો ક્યાં છે ?

ઉ૦ રત્નપ્રભાના ઉપર નીચેના એક એક હજાર ચોજન છોડીને વચગાળામાં સર્વ ઠેકાણે ભવનો છે, એમ જણાય છે. કેમકે— અનુયોગ દ્વાર સૂત્રની ટીકામાં “ નરકાવાસની બાબતમાં ભવનપતિના ભવનો ” કહેલા છે, તે જણવું. ॥ ૪--૨૧--૨--૧૪૩ ॥ ૯૮૯ ॥

૨૪

૩૭૦

૨૨

જાલોરના શ્રી સંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ તિવિહાર ઉપવાસનું પચ્ચક્ષ્ણાણુઃ અને બીજા પચ્ચક્ષ્ણાણુઃ કેવી રીતે પારી શકાય ? તે જણાવવા મહેર કરશો ?

ઉ૦ ઉપવાસ કીધું તિવિહાર,

નમુકારસીઃ પોરસીઃ પારમુઢ્ઠાદિક કીધું પાળહારઃ

પચ્ચક્ષ્ણાણુ ફાસિઅં, પાલિઅં, સોહિઅં, તિરિઅં, કિટ્ઠિઅં આરાહિઅં.

જં ચ નારાહિઅં.

તસ્સ મિચ્છા મિ વુક્કહં.

આ પ્રકારે ઉપવાસ પારવાની રીત વૃદ્ધ પરંપરાએ

જાણવી. હમણા કેટલાક શ્રાવકો—

ઉપવાસ કીધું તેવિહાર !—

નમુકારસિઃ પરિમુઢ્ઠાદિકઃ કીધો ચઙ્ગવિહાર.

પચ્ચક્ષ્ણાણુ ફાસિઅં ૧ પાલિઅં ૨ સોહિઅં ૩

તીરિઅં ૪ કિટ્ઠિઅં ૫ આરાહિઅં ૬

જં ચ નારાહિઅં

તસ્સ મિચ્છામિ વુક્કહં

આ પ્રકારે પણ પાળે છે. તેમજ

નમુકારસિઃ પોરસિઃ પુરિમુઢ્ઠાદિકઃ કીધું ચઙ્ગવિહાર

एकासणं: विआसणं: कीधुं तिविहार,

चङ्गविवहार पचचक्खणाण फासिअं १ पालिअं २

વિગેરે પાડે કરી બીજા પચ્ચક્ષ્ણાણુ પારવાની રીત પરંપરાએ ચાલી આવે છે, તે જાણવી. ॥ ૪-૨૨-૧-૧૪૪ ॥ ૬૬ ॥

૩૭૧

- પ્ર૦ શ્રાવકો પોસહમાં સાંજના પડિલેહણનો કાળે ક્યારે લે ?
- ઉ૦ શ્રાવકો પોસહમાં સાંજની પડિલેહણના બે આદેશો માંગીને આસન અને ચરવળો, પડિલેહીને, અને બે એકાસણું હોય, તો ધોતીયું પણ બદલીને પડિલેહણ પડિલેહાવો આ આદેશ માંગે છે, તે પછી કાળે લે છે. એમ શ્રાદ્ધવિધિ વિગેરે અંથોમાં કહેલ છે. પછી ઉપધિ પડિલેહીને કાળે કાઢીને પરઠવે છે, એવી પરંપરા છે. ॥ ૪-૨૨-૨-૧૪૫ ॥ ૯૬૧ ॥
- પ્ર૦ શ્રાદ્ધવિધિ અંથ મુજબ જલમાર્ગથી સોયોજનથી અને થલ-માર્ગથી સાઠ યોજનથી આવેલ હરડે વિગેરે વસ્તુઓ ફાસુ થાય છે, તેવી રીતે અમદાવાદમાં થયેલ સચિત્ત વસ્તુઓ નાલીયેર વિગેરે ઉગ્રસેન (મથુરા) નગર વિગેરે ઠેકાણે ગઈ હોય, તે ફાસુ થાય ? કે નહિ ?
- ઉ૦ શ્રાદ્ધવિધિ અંથ મુજબ જલમાર્ગથી ૧૦૦ યોજન અને થલ-માર્ગે ૬૦ યોજનથી આવેલી સર્વ વસ્તુઓ ફાસુ થઈ જાય છે, પરંતુ જ આચીર્ણ હોય, તે ગ્રહણ કરાય છે, પણ બીજી નહિ, તેમજ મીઠું અગ્નિએ પકવેલું હોય, તેજ આચીર્ણ છે. તેમજ અમદાવાદથી ઉગ્રસેન નગર વિગેરેમાં ગયેલી વસ્તુઓ ફાસુ થઈ શકે છે, પરંતુ અનાચીર્ણ છે. ॥ ૪-૨૨-૩-૧૪૬ ॥ ૯૬૨ ॥

૨૩

પાલીના શ્રી સંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

- પ્ર૦ પડિમાધર શ્રાવકે આણેલો આહાર સાધુઓ ગ્રહણ કરી શકે ? કે નહિ ?
- ઉ૦ પડિમાધર શ્રાવક પોતાને માટે લાવેલો આહાર બે સાધુઓને વહેરાવે, તો લેવો કલ્પે છે. ॥ ૪-૨૩-૧-૧૪૭ ॥ ૯૬૩ ॥

૩૬૨

- પ્ર० શ્રાવકો નવકારમંત્ર અનાનુપૂર્વીએ ગણી શકે ? કે નહિ ?
 ઉ० શ્રાવકોને આનુપૂર્વી અને અનાનુપૂર્વીએ નવકાર ગણવાનો અધિકાર શાસ્ત્ર અનુસાર જણાય છે. ॥ ૪-૨૩-૨-૧૪૮ ॥ ૯૯૪ ॥ —

૨૪

માલપુરના શ્રી સંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

- પ્ર० પુંજણીએ કરી વાયરો નાંખવામાં લાભ છે ? કે અલાભ ?
 ઉ० મુખ્ય વૃત્તિએ પુંજણીએ કરી વાયરો નાંખવો જાણ્યો નથી, પરંતુ ગુર્વાદિકને, માંખીયો ઉડાડવા વાયરો નાંખવામાં લાભ છે, પણ ટોટો નથી. કેમકે ગુરુ ઉપર ખેસતી માખીઓ ઉડાડવામાં ગુરુભક્તિજ છે. ॥ ૪-૨૪-૧-૧૪૯ ॥ ૯૯૫ ॥
- પ્ર० “રાત્રિમાં તમામ અન્ન, પાણીમાં તદ્દરૂપ સૂક્ષ્મ જીવો ઉપજે છે, અને પ્રભાતે નાશ પામે છે,” તે વાત સત્ય છે ? કે અસત્ય ?
 ઉ० “સમગ્ર અન્નપાણીમાં રાત્રિએ સૂક્ષ્મ જીવો ઉપજે, અને સવારે નાશ પામી જાય.” આ વાત શાસ્ત્રમાં કોઈ પણ ઠેકાણે લખેલી જણવા નથી. ॥ ૪-૨૪-૨-૧૫૦ ॥ ૯૯૬ ॥

૨૫

ઉણીયારના શ્રી સંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

- પ્ર० વડાકલ્પને દિવસે પોસહ કરવામાં લાભ છે ? કે પૂજ કરવામાં ?
 ઉ० મુખ્ય વૃત્તિએ પોસહ કરવામાં મહાન્ લાભ છે. પરંતુ કારણ વિશેષ હોય, તો જીવો અવસર હોય તે પ્રમાણે કરવામાં લાભજ છે. કેમકે જૈનશાસનમાં એકાન્તવાદ નથી. ॥ ૪-૨૫-૧-૧૫૧ ॥ ૯૯૭ ॥

૩૭૩

પ્ર૦ સંવચ્છરીના દિવસે સોપારી સહિત નાણાની પ્રભાવના અપાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ સંવચ્છરી દીને સોપારી સહિત કે રહિત પ્રભાવના આપી શકાય છે, પછી તો જ ગામમાં જ રીત હોય, તે મુજબ વર્તવું.
॥ ૪-૨૫-૨-૧૫૨ ॥ ૯૯૮ ॥

૨૬

મેદિનીદ્રંગના શ્રી સંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ પક્ષીમાં ૧૨ લોગસ્સઃ ચોમાસીમાં ૨૦ અને સંવચ્છરી પ્રતિક્રમણમાં ૪૦ લોગસ્સનો કાઉસસગ કરાય છે, તેનું શું કારણ ?

ઉ૦ પક્ષી વિગેરેમાં જ કાઉસસગ કરાય છે, તે પ્રતિક્રમણ કરનારાઓને જ અતિયારની શુદ્ધિ થઈ ન હોય, તે અતિયારની શુદ્ધિ માટે કરાય છે, અને દરરોજના પ્રતિક્રમણમાં કાઉસસગની સંખ્યાના નિયમમાં તો આજ્ઞા પ્રમાણ છે. ॥ ૪-૨૬-૧-૧૫૩ ॥ ૯૯૯ ॥

પ્ર૦ વીરભગવાન સહિત જ હીરસૂરીશ્વર મહારાજની પ્રતિમા પાસે દેવવાંદન કરાય, તે વાસક્ષેપ કરીને કરાય ? કે એમને એમ કરાય ?

ઉ૦ ગુરુપ્રતિમા પાસે દેવવાંદવા કદપે નહિ, અને જો તીર્થંકરની પ્રતિમા પદ્મ વિગેરેમાં આવેખેલી હોય, તો વાસક્ષેપ નાંખીને જ તેની પાસે દેવવાંદવા સૂએ છે. ॥ ૪-૨૬-૨-૧૫૪ ॥ ૧૦૦૦ ॥

પ્ર૦ ત્રણે ચોમાસીની અઢાઈઓ કયાંથી બેસે છે ?

ઉ૦ સાતમથી બેસે છે, પરંતુ પુનમનો દિવસ તો પર્વતિથિ હોવાથી પળાય છે. ॥ ૪-૨૬-૩-૧૫૫ ॥ ૧૦૦૧ ॥

૩૭૪

પ્ર૦૦ વીસ રથાનક તપ, અષ્ટકર્મ સૂડણતપ, અને આયંબિલ વર્ધમાન તપમાં અસજ્જાયના ત્રણ દિવસ ગણાય ? કે નહિ ?

ઉ૦ વીસસ્થાનક તપ: અને કર્મસૂડણ તપમાં: અસજ્જાયના ત્રણ દિવસ એટલે ચૈત્ર આસો માસ સંબંધી ૭-૮-૯ ગણતરીમાં આવે નહિ. આયંબિલ વર્ધમાન તપમાં તે ત્રણ દિવસ ગણતરીમાં આવે છે, એમ પરંપરા છે. ॥ ૪-૨૬-૪-૧૫૬ ॥ ૧૦૦૨ ॥

પ્ર૦ આણંદવિમલ સૂરીશ્વર મહારાજાએ કરેલ આઠ કર્મનો તપ જો ઉપવાસથી કરવાની શક્તિ ન હોય, તો આયંબિલે થઈ શકે ? કે નહિ ?

ઉ૦ જો સર્વથા ઉપવાસની શક્તિ ન હોય, તો આયંબિલે પણ થઈ શકે છે. ॥ ૪-૨૬-૫-૧૫૭ ॥ ૧૦૦૩ ॥

પ્ર૦ બેઆસણુ કરનારને ઉલટી થઈ હોય, તો બીજી વખત જમવું કદપે ? કે નહિ ?

ઉ૦ બેસણું કરવા બેસવાનાજ આસને ઉલટી થઈ હોય, અને મુખ-શુદ્ધિ કરી હોય, તો બીજી વખત જમવું કદપે છે, અન્યથા કદપતું નથી. ॥ ૪-૨૬-૬-૧૫૮ ॥ ૧૦૦૪ ॥

પ્ર૦ શ્રી હીરવિજયસૂરીશ્વર મહારાજાએ પ્રસાદિત કરેલ બાર બોલના પદ્ધતિમાં કયા બાર બોલો છે તે સ્પષ્ટ જણાવવા કૃપા કરશે ?

ઉ૦ સંવત ૧૬૪૬ વરસે પોશ વદી ૧૩ શુક્રવારે શ્રી પાટણનગરમાં સમસ્ત સાધુ સાધ્વી શ્રાવક શ્રાવિકા યોગ્ય શ્રી વિજયહીર-સૂરિજીએ લખાય છે—

“ શ્રી વિજયદાનસૂરિ પ્રસાદીકૃત સાત બોલના અર્થ આશ્રી વિસંવાદ ટાલવાનિ કાળિં તે સાત બોલનું અર્થ વિવ-

૩૭૫

રીનિં લિખીઈ છીઈ, તથા ખીજપણિ કેટલાએક બોલ લિખીઈ
છઈ, યથા—

પરપક્ષીનિં કુણિં કિસ્યું કઠિન વચન ન કહિવું ॥ ૧ ॥

તથા “પરપક્ષીકૃત ધર્મકાર્ય સર્વથા અનુમોદ યોગ્ય નહી”
ઈમ કુણિં ન કહવું, જે માટિં દાનરૂચિપણું: દાખિણાણુપણું:
દયાણુપણું: પ્રિયભાષીપણું: ઈત્યાદિક જે જે માર્ગાનુસારી ધર્મ-
કાર્ય તે જિનશાસન થકી અનેરા સમસ્ત જીવ સમ્બન્ધિયા
શાસ્ત્રનિ અનુસારિં અનુમોદવા યોગ્ય જણાઈ છઈ, તો જૈન
પરપક્ષી સમ્બન્ધી માર્ગાનુસારી ધર્મકર્તાવ્ય અનુમોદવા
યોગ્ય હુઈ, એ વાતનું સ્યું કહિવું ? ૨.

તથા, ગમ્છનાયકનિં પૂછયા વિના કિસી શાસ્ત્ર સમ્બન્ધની
નવી પ્રરુપણા કુણિં ન કરવી ॥ ૩ ॥

તથા દ્વિગમ્બર સમ્બધિયા ચૈત્ય ૧ કેવલ શ્રાદ્ધ પ્રતિષ્ઠિત
ચૈત્ય ૨ દ્રવ્ય લિહ્ણીનિં દ્રવ્યઈ નિષ્પન્ન ચૈત્ય ૩ એત્રિણિયં
ચૈત્ય વિના ખીજાં સઘલાઈ ચૈત્ય વાંદવા પૂજવા યોગ્ય જણવા.
એ વાતની શંકા ન કરવી ॥ ૪ ॥

તથા સ્વપક્ષીના ધરનીં વિષઈં પૂર્વોક્તત્રિણુની અવન્દનીક
પ્રતિમા હુઈ તે સાધુનિં વાસક્ષેપિ વાંદવા પૂજવા યોગ્ય થાઈ ॥૫॥

તથા સાધુની પ્રતિષ્ઠા શાસ્ત્રિં છઈ. ॥ ૬ ॥

તથા સાધર્મિક વાત્સલ્ય કરતાં સ્વજનાદિક સમ્બન્ધ લાણી
કદાચિત્ પરપક્ષીનિં જિમવા તેડઈ તુ તે માટિ સાહમિવત્સલ
કેાક ન થાઈ ॥ ૭ ॥

તથા શાસ્ત્રોક્ત દેશવિસંવાદીનિન્હવ સાતઃ સર્વ વિસં-
વાદીનિન્હવ એકઃ એ ટાલી ખીજ કુણનિ નિન્હવ ન કહિવું. ૮

૩૭૬

તથા પરપક્ષી સંધાતિં ચર્યાનિ ઉદ્દીરણા કુણિં ન કરવી,
પરપક્ષી કોઈ ઉદ્દીરણા કરઈ તુ શાસ્ત્રનંદ અનુસારિ ઉત્તર
દેવો, પણિ ક્લેશ વાંધઈ તિમ ન કરવું. ॥૯॥

તથા—શ્રી વિજયદાનસૂરિં બહુ જન સમક્ષિં જલશરણુ
કીધુ જે ઉત્સૂત્રકન્દકુંદાલ ગ્રન્થઃ તે તથા તે માંહિહુ અસંમત
અર્થઃ બીજ કોઈ શાસ્ત્રમાંહિ આણુયુ હુઈ તુ, તે અર્થઃ તિહાં
અપ્રમાણુ જણવું. ॥ ૧૦ ॥

તથા સ્વપક્ષીય સાર્યાનિ અયોગિં પરપક્ષીય સાથિં યાત્રા
કર્યા, માટિં યાત્રા ફેક ન થાઈ. ॥ ૧૧ ॥

તથા—પૂર્વાચાર્યાનિં વારઈ જે પરપક્ષી કૃત સ્તુતિસ્તો-
ત્રાદિક કહવાતાં, તે કહતાં કુણિ ના ન કહિવી. ॥ ૧૨ ॥

એ બોલથી કોઈ અન્યથા પ્રરૂપઈ તેહનઈ ગુરુનો તથા
સંધનો ઠબકો સહી ॥

અત્ર મતાનિ—

શ્રી વિજયસેનસૂરિમતં—

ઉપાધ્યાય વિમલહર્ષગણિમતં—૧

ઉપાધ્યાય ધર્મસાગરગણિમતં—

ઉપાધ્યાય શ્રી શાન્તિચન્દ્રગણિમતં—

ઉપાધ્યાય શ્રી કલ્યાણવિજય ગણિમતં—

ઉપાધ્યાય શ્રી સોમવિજયગણિમતં—

પંન્યાસ સહજસાગર ગણિમતં—

પંડિત કાન્હર્ષિગણિમતં—૭”

આ દ્વાદશજલ્પ પટ્ટકમાં આવા પ્રકારે બાર બોલો છે
॥ ૪-૨૬-૭-૧૫૯ ॥ ૧૦૦૫ ॥

૩૬૭

પ્ર૦ રાક્ષસદ્વીપ-જંબુદ્વીપમાં છે ? કે લવણ સમુદ્રમાં છે ? અને તે પ્રમાણ અંગુલના માપવાળો છે ? કે ઉત્સેધ અંગુલના માપવાળો છે ?

ઉ૦ “ દેવો દુઃખે કરી જીતી શકે એવો રાક્ષસદ્વીપ તમામ દ્વીપોમાં સાતસો યોજન વિસ્તારવાળો અને સર્વ દ્વીપોમાં શીરોમણિ છે, તે લવણ સમુદ્રમાં છે. પૃથ્વીના નાભિના ભાગમાં જન્મ સુમેરુ પર્વત છે, તેમ તે દ્વીપની વચ્ચેવચ્ચ ત્રિકૂટ નામનો પર્વત છે. જ્યાં ધણીઋદ્ધિ છે, તે નવ યોજન ઉંચો, પચાસ યોજન વિસ્તારવાળો છે, તે પર્વતની ઉપર હમણાંજ મેં સોનાનો ગઢ-ધરો અને તોરણોવાળી લંકા નામની નગરી કરાવી છે, તે નગરીથી છ યોજન ભૂમિ આલંબીને પ્રાચીનકાલની અને શુદ્ધ સ્ફટિકના કિલ્લાવાળી અને અનેક પ્રકારના રત્નમય ધરોવાળી સવાસો યોજન પ્રમાણની મારી પાતાલલંકા નામની શ્રેષ્ઠ નગરી છે. જ અતિ દુર્ગમ છે. આ બે નગરીઓ ગ્રહણ કરીને હે! પુત્ર ! તું તેનો રાજા થા. તીર્થંકર દેવતું તું દર્શન કરી આવ્યો, તેનું ફલ આજ જ તને પ્રાપ્ત થાઓ.” આ પ્રકારે રાક્ષસપતિએ કહીને નવ માણેકોએ બનાવેલો મહેલો હાર તેને આપ્યો, અને રાક્ષસ વિદ્યા આપી, લગવાનને નમસ્કાર કરી તે વખતેજ ધનવાહન રાક્ષસદ્વીપમાં આવીને લંકા અને પાતાલલંકાનો રાજા થયો. રાક્ષસદ્વીપના રાજ્યથી અને રાક્ષસી વિદ્યાથી ત્યારથી તેનો વંશ પણ રાક્ષસવંશ કહેવાયો.” આમ અજીતનાથ ચરિત્રમાં છે, તે મુજબ રાક્ષસદ્વીપ લવણ સમુદ્રમાં છે, અને તે પ્રમાણ અંગુલના માપવાળો છે, એમ જાણવું.

॥ ૪-૨૬-૮-૧૬૦ ॥ ૧૦૦૬ ॥

૩૭૮

૨૭

ડુંગરપુરના શ્રી સંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ સાંજે પ્રતિક્રમણમાં સામાયિક ઉચ્ચરીને તુરત ત્રણ નવકાર ગણી વંદન પર્યયક્રમણની મુહપત્તિ પડિલેહવામાં આવે છે, તે ખમાસમણું દધને પડિલેહાય ? કે ખમાસમણું વિના પડિલેહાય ? તેમજ શો આદેશ માંગીને પડિલેહવી ?

ઉ૦ સામાયિક ઉચ્ચરીને બેસણે સંહિસાણુ વિગેરે ચાર ખમાસમણાઆપીને ત્રણ નવકાર ગણીને ખમાસમણુ આપવું, અને ઈચ્છાકારેણુ સંહિસહ ભગવન્ મુહપત્તિ પડિલેહું ? આવો આદેશ માંગી મુહપત્તિ પડિલેહવી, પછી બે વાંદણા દેવા, અને પર્યયક્રમણ કરવું. ॥ ૪-૨૭-૧-૧૬૧ ॥ ૧૦૦૭ ॥

પ્ર૦ શાંખ અને પ્રધુમ્નની સાથે આઠ કોડ મુનિઓ સિદ્ધિપદને પામ્યા એમ શત્રુજય સ્તોત્રમાં કહ્યું છે, અને કેટલાક તો “ સાડાત્રણ કોડ સિદ્ધિવર્યા ” એમ કહે છે, માટે આ બાબત નિર્ણય કરવા પ્રસાદ કરશો ?

ઉ૦ શત્રુજય મહાત્મ્ય અનુસાર “ શાંખ પ્રધુમ્ન સાથે સાડાત્રણ કોડ સિદ્ધિપદ પામ્યા ” એમ જણાય છે. ॥ ૪-૨૭-૨-૧૬૨ ॥ ૧૦૦૮ ॥

પ્ર૦ સ્નાત્રની વિધિમાં “ પંચવર્ણના ૮૦૬૪ કલશોએ પ્રભુનો અભિષેક કરે.” એમ કહેલ છે, અને અંતર્વાચ્યમાં ૧ કોડ અને ૬૦ લાખ કલશો કહેલ છે, તે શી રીતે મળતું આવે ?

ઉ૦ અંતર્વાચ્યમાં એક કોડ સાઠ લાખ કલશો કહ્યા છે, તે સંખ્યા સ્થાયી રાખવાની સંભવે છે, તેઓમાંથી પાણી ભરીને

૩૯૯

સ્નાન કરવાને માટે તો, કહેલા આઠ હજાર ચોસઠ કલશો છે,
એમ સંભવે છે, તેથી બંને લખાણ પણ બંધ બેસતા છે.
॥ ૪-૨૭-૩-૧૬૩ ॥ ૧૦૦૯ ॥

પ્ર૦ વાસુદેવની માતા સાત અને બલદેવની માતા ચાર સ્વપ્ના
જુએ છે, તેઓના નામ કયા કયા છે ?

ઉ૦ સિંહ-૧ સૂર્ય-૨ કુંભ-૩ સમુદ્ર-૪ લક્ષ્મી-૫ રત્નરાશિ-૬
અગ્નિ-૭ આ સાત-વાસુદેવની માતા દેખે છે, અને હાથી-
૧ પદ્મ સરોવર-૨ ચન્દ્ર-૩ વૃષભ-૪ આ ચાર સ્વપ્ના
બલદેવની માતા દેખે છે, તે પરંપરાએ બાળવા. ॥ ૪-૨૭-
૪-૧૬૪ ॥ ૧૦૧૦ ॥

૨૮

ઉદ્દેપુરના શ્રી સંઘના પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦ ચૌદ પૂર્વધરો જથ્થાથી લાંતક દેવલોક સુધી બધા છે,
કાર્તિક શેઠનો જીવ તો ચૌદપૂર્વી હતો, છતાં સૌધર્મ દેવ-
લોકમાં ગયો તેનું શું કારણ ?

ઉ૦ કાર્તિક શેઠના જીવને પહેલા દેવલોકે જવામાં પૂર્વોનું વિસ્મ-
રણ થયું હતું, તે હેતુ સંભવે છે. ॥ ૪-૨૮-૧-૧૬૫ ॥
૧૦૧૧ ॥

પ્ર૦ કાઠકે પ્રભાતે નવકારશી પચ્ચક્ષાણુ લીધું હોય; અને
બપોરની પડિલેહણુ વખતે તિવિહાર પચ્ચક્ષાણુ લે, તો તે
સાંજે કયું પચ્ચક્ષાણુ લે ?

ઉ૦ એકાશન વિગેરે પચ્ચક્ષાણુવાળો અને પડિલેહણુ વખતે
તિવિહાર પચ્ચક્ષાણુ કરવાવાળો સાંજે પાણહાર પચ્ચક્ષાણુ

૩૮૦

કરે, પણ જણે પરિવેહણ વખતે તિવિહાર કર્યો નથી, તે તો સાંજ ચૌવિહાર પરચક્ષાણ કરે, એમ પરંપરા છે. ॥

૪-૨૮-૨-૧૬૬ ॥ ૧૦૧૨ ॥

પ્ર૦ ત્રિકાલપૂજા કરવામાં પ્રભાતે સર્વ સ્નાન કરીને માળા વિગેરે નિર્માલ્ય વસ્તુ દૂર કરી વાસપૂજા થાય ? કે બીજી રીતે થાય ?

ઉ૦ પ્રભાતે પુષ્પમાળા વિગેરે નિર્માલ્ય વસ્તુ દૂર કર્યા વિના શ્રાવકો વાસપૂજા કરતા દેખાય છે, અને સર્વ શરીરે નહાવામાં એકાન્તપણું નથી. હાથ, પગ ધોઈને શુદ્ધિપૂર્વક વાસપૂજા કરવી સુઝે છે. ॥ ૪-૨૮-૩-૧૬૭ ॥ ૧૦૧૩ ॥

પ્ર૦ શ્રાવકો દાંતણ કરીને દેવપૂજા કરે ? કે એમને એમ કરે ?

ઉ૦ શુચિઃ પુષ્પામિષસ્તોત્રૈઃ-આ યોગશાસ્ત્ર વિગેરેના વચનથી મુખ્ય વૃત્તિએ દાંતણ કરીને દેવપૂજા કરે, પણ પોસહ, ઉપવાસ વિગેરે તપ કરવાની ઇચ્છાવાળા તો દાંતણ કર્યા સિવાય પણ દેવપૂજા કરે. કેમકે-પરચક્ષાણનું બહુ ફલ છે, એમ જણાય છે. ॥ ૪-૨૮-૪-૧૬૮ ॥ ૧૦૧૪ ॥

પ્ર૦ વિહારો જિનસદ્ધનિ-વિહાર શબ્દ જિનમંદીર વાચી છે, આ વચનથી શ્રી હીરગુરુ મહારાજનું પ્રતિમામંદિરનું નામ હીરવિહાર કેમ આપ્યું ?

ઉ૦ વિહાર એટલે બૌદ્ધ વિગેરેનો આશ્રય, એમ પ્રશ્નવ્યાકરણના પહેલા આશ્રવદ્ધારની ટીકામાં કહ્યું છે, અને વિહારા વિચિત્ર ક્રીડા-વિહાર એટલે વિચિત્રક્રીડા. આ પ્રકારે પ્રશ્નવ્યાકરણના ચોથા આશ્રવદ્ધારની ટીકામાં કહેલ છે, તેથી આ મુજબ શ્રી હીરગુરુ પ્રતિમાપ્રાસાદનું નામ શ્રી હીરવિહાર આપેલ છે. ॥ ૪-૨૮-૫-૧૬૯ ॥ ૧૦૧૫ ॥

૩૮૧

**૫૦ સુહિંસુ અ દુહિંસુ અ, જા મે અસ્સંજણસુ અણુકંપા ।
રાગેણ વ દોસેણ વ તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥ ૧ ॥**

આ ગાથાની વ્યાખ્યા બતાવવા કૃપા કરશે.

ઉ૦ આ ગાથામાં સાધુ એ વિશેષ્ય પદ કહેલ નથી, છતાં અતિથિ સંવિભાગનો અધિકાર હોવાથી અધ્યાહાર કરી લેવું, તેથી “સાધુઓ વિષે” એવો અર્થ થશે.

કેવા સાધુઓ વિષે ? તે કહે છે, કે-સુહિત્તેષુ-એટલે સારી પ્રકારે હીતકારી એવા જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રવાળાઓમાં—

તેમજ દુઃખિતેષુ-એટલે રોગે કરી અથવા તપસ્યાએ કરી જ્ઞાન થએલા અથવા ઉપધિરહિત થયેલા, તેવા વિષે—

તેમજ અસ્વયતેષુ-એટલે સ્વછંદે કરી ઉઘમી નહિં, પણ ગુરુઆજ્ઞાએ કરી વિચરનારા છે, તેઓમાં-જ મેં અનુકંપા કરી હોય, એટલે અન્ન, પાન, વસ્ત્ર વિગેરેનું દાન આપવાથી ભક્તિ કરી હોય, -અહીં અનુકંપા શબ્દે કરી ભક્તિ લેવી: કેમકે—

આચરિ-અણુકંપાણ ગચ્છો અણુકંપિઓ મહાભાગો૦
આ વચનથી અનુકંપાનો અર્થ: ભક્તિ થાય છે—

કેવી રીતે ભક્તિ કરી હોય ? કે રાગેણ-એટલે “ આ મારા સગાવહાલા છે, કે મિત્ર છે,” વિગેરે પ્રકારના પ્રેમથી કરી હોય, પણ “ મહા ગુણવાળા છે,” તે યુક્તિથી નહિ.

તેમજ દોષેણ-એટલે સાધુનિન્દાએ જમ-“ આ સાધુઓ ધનધાન્ય વિનાના છે, જ્ઞાતિજનના ત્યાગવાળા છે. ક્ષુધાપીડિત છે, સર્વથા બીજી કોઈ ગતિ વિનાના છે “ માટે પોષવા જોઈએ.” આ પ્રકારે નિન્દા પૂર્વક અનુકંપા, તે પણ નિન્દાજ છે. કેમકે-અશુભદીર્ઘ આયુષ્યનું કારણ બને છે, એમ આગમમાં છે—

૬૮૨

તહાસ્ત્રવં સમગં વા માહણં વા સંજયવિરય-પડિહય
પન્ચક્ષાય પાવકમ્મં હીલિત્તા નિંદિત્તા ત્વિસિત્તા ગરિ-
હિત્તા અવમત્તિત્તા અમણુલ્લેખં અપીઢકારગેણં અસણ-પાણ-
સ્વાહમ-સાહમેણં પડિલાભિત્તા અસુહદીહાઝઅત્તાણ કમ્મં
પગરેહ-“ તેવા પ્રકારના શ્રમણ અથવા માહણ જેણે પાપકર્મનું
પચ્ચક્ષણ કરેલ છે, તેથી સંયત, વિરત એવા સાધુને હીલના
કરીને, નિંદા કરીને, ખીસા કરીને, ગર્હા કરીને અને અપમાન
કરીને, અમનોજ્ઞ, અપ્રીતિકારી, અશન, પાન, ખાદિમ, અને
સ્વાદિમે કરી પડિલાભીને જીવ અશુભ દીર્ઘાયુષ્યનું કર્મ બાંધે છે.”

તેથી નિંદા પૂર્વક અનુકંપા તે નિંદા છે, -તેણે કરી ભક્તિ
કરી હોય.

અથવા-સુખી અથવા દુઃખી પાસથાદિકની ભક્તિ કરી
હોય; કેવી રીતે કે-“ આ પાસથા-કાર્યું પાણી પીએ છે,
સચિત્ત પુષ્પફલ ખાય છે, અણેસણી આહાર લે છે, આ જ
દોષો તેનામાં છે, તે દેખવાથી ઇર્ષ્યાએ કરી:—”

અથવા અસંયત એટલે છ જીવનિકાયના વધ કરનાર
કુલિંગિઓમાં દ્વેષે કરી-જ મેં દાન દીધું હોય; તેને નિંદુ
છું, ગર્હુ છે-તેમાં રાગ, એટલે-એક દેશ કે ગામ કે ગોત્રમાં
ઉપજ્યા હોય તે વિગેરેથી પ્રીતિ, તથા દ્વેષ, એટલે-જિનપ્ર-
વચનનું શત્રુપણું દેખવાથી ઉપજેલી જ અપ્રીતિ.

શંકા કરે છે, કે-પ્રવચન પ્રત્યનીક વિગેરેને દાન આપવાનું
ક્યાંથી હોય ? જ તે સંબંધી દોષ અહીં લીધો ?

ઉત્તર આપે છે, કે-તેના ભક્ત રાજા વિગેરેના ભયથી તેવા-
ઓને આપવું પડયું હોય, તેના દાનની નિંદા અને ગર્હણા

૩૮૩

કરે છે, પણ ઉચિતતા મુજબ દીન વિગેરેને આપવામાં આવે, તે પણ અણુકંપાદાન કહેવાય છે.

કૃપણેઽનાથદરિદ્રે વ્યસનપ્રાપ્તે ચ રોગશોકહતે ।

યદ્દીયતે કૃપાર્થ, અનુકમ્પા તદ્ભવેદાનમ્ ॥ ૧ ॥

“કૃપણુઃ અનાથઃ દરિદ્રઃ આપત્તિને પામેલઃ રોગ શોકથી પીડિતઃને કરુણાએ કરી અપાય, તે અનુકંપાદાન છે.”

સમર્થ શરીરવાળો પણ દરિદ્રી હોય, અને પ્રાર્થના કરી રહ્યો હોય, તેને પણ અપાતું દાન અનુકંપાદાન ગણાય છે. તે અનુકંપાદાન નિન્દા, ગહ્વાને લાયક નથી. કેમકે—તીર્થંકર દેવોએ પણ વાર્ષિક દાન વખતે તે દેખાડેલ છે, અને તે વાત કહી છે કે—

“ભોક્ષકૃણ આપનાર દાનમાં પાત્ર અપાત્રની વિચારણા કરાય છે, પણ દયાદાન તો સર્વજ્ઞોએ કાઈ ઠેકાણે પણ નિષેધ્યું નથી.” તેમજ—જ પ્રથમ ઉપકાર કરી ગયો હોય; તેને અપાય, તે દાન ન કહેવાય, પણ પ્રથમ આપી ગયેલ હોય તે પ્રાયઃ પાછું અપાય છે. અને દીનને જ અપાય, તે તો યાચના કરી રહેલ છે, તેનું મૂલ્યજ અપાય છે. સ્ત્રીને અપાય, તે તો રાગનું લાજન છે, તેથી અપાય છે, એમ કેમ ન કહેવાય? અર્થાત્ કહેવાય. અને પાત્રમાં જ ફલવિસ્તાર પ્રિય છે તેથી અપાય તે શું વૃદ્ધિની ઇચ્છાવાળું નથી? અર્થાત્ છે, પરંતુ દાન તો તે છે કે જ નિસ્પૃહપણાથી ક્ષીણજનને પામીને અપાય છે, આ પ્રમાણે ગાથાનો અર્થ જાણવો. ॥ ૪-૨૮-૬-૧૭૦ ॥ ૧૦૧૬ ॥

પ્ર૦ વિનિતા નગરીથી અષ્ટાપદ કેટલા યોજન છે ?

ઉ૦ વિનિતા નગરીથી બાર યોજન અષ્ટાપદ છે, એમ પ્રધોષ સાંભળ્યો છે. ॥ ૪-૨૮-૭-૧૭૧ ॥ ૧૦૧૭ ॥

૩૮૪

અન્યકારની પ્રશસ્તિ.

પૂજ્યપાદ શ્રી આણંદવિમલસૂરીશ્વરજીની પાટ ચન્દ્રગચ્છ
રૂપી આકાશમાં સૂર્ય સમાન શ્રીમાન્ વિજયદાન સૂરીશ્વરજી
મહારાજ વિજયવંત થયા.

તેઓની પાટ રૂપી પૂર્વાચળમાં ઉગતા સૂર્ય સમાન પ્રગટ
તેજસ્વી અને રાજ્યોને પ્રતિબોધ કરવામાં નિપુણ શ્રીમાન્ શ્રી
હીરવિજય સૂરીશ્વરજી મહારાજ જયવંતા વર્ત્યા.

જે મહા પુરુષના વાણી વિલાસથી ખાર સુખાઓમાં રાજર્ષિ
સમાન બખ્ખરના વંશમાં જન્મેલ અકબ્બર બાદશાહ: જીવોને
અભયદાન આપનાર થયો, અને અદ્વિતીય કૃપા રૂપી સુધાના સમુદ્ર
જવાતે સૂરીશ્વરજીની વાણીથી બાદશાહે પ્રગટ કરેલી જીવદયાની તે
જાહેરાત સાંભળી બ્રહ્મા: શંકર: વિષ્ણુ: કાર્તિકેય: યમ અને
ઈંદ્ર: આદિ દેવો, હંસ: બલદ: ગરુડ: મોર: પાડો: અને હાથી:
વિગેરે-પોતાના વાહનની રક્ષા થવાથી બહુજ પ્રીતિ પામ્યા.
તે વખતે પૂછવા લાગ્યા, કે—

તું કોણ છે ?

કહે છે, કે—“ હું પાપ છું.”

ફરીથી પૂછે છે, કે—“ તું કુબળું કેમ થઈ ગયું છે ? ”

ઉત્તર આપે છે, કે—“ મારે મારી માતા સાથે વિયોગ થયો છે.”

ફરીથી પૂછે છે, કે—“ કોણ તારી માતા છે ? અને વિયોગ કેમ થયો ?

ઉત્તર આપે છે, કે—“ મારી નામની મહારી માતા છે અને તેને
શ્રી હીરસૂરિજીના વચનથી અકબ્બર બાદશાહે યમરાજાને ઘેર
મોકલી દીધી છે.”

૩૮૫

ફરી પૂછે છે, કે—“ હવે તું ક્યાં રહીશ ? ”

ઉત્તર આપે છે, કે—“જ્યાં હીરવિજયસૂરિજીનું વચન માન્ય નહિ થાય, ત્યાં રહીશ. જે મહાપુરુષે બાદશાહને—માંસભોજન છોડનાર નિર્વારસનું દ્રવ્ય લેવાનું બંધ કરનાર: મનુષ્યના દુઃખ હરનાર અને કરોને માફ કરનાર: બનાવ્યો, તે દિવ્યપુરુષ શ્રી હીરસૂરીશ્વરજીને મારો નમસ્કાર થાઓ.

આવા પરાપકારિ સૂરીશ્વરજીને અકબ્જર બાદશાહે સભા ભરીને પરમ પ્રીતિથી જે જગદ્ગુરુનું બિરુદ અર્પણ કર્યું, તે સૂર્યમંડલ પેઠે સર્વ પૃથ્વીમંડલમાં પણ ફેલાઈ ગયું. શ્રી પદ્મસુંદર પંડિતનો બાદશાહ પાસે જે પુસ્તકલંકાર હતો, તે નિઃસ્પૃહી શિરોમણિ સૂરીશ્વરજીને અર્પણ કર્યો.

શત્રુજય, ગિરનાર વિગેરે તીર્થોનો કર લેવાતો હતો, તે સૂરિજીએ બાદશાહ પાસે માફ કરાવ્યો. અને સમુદ્ર સુધીનું આખું જગત્ પણ કર વિનાનું કરી દેવરાવ્યું.

સદા મલિન કરનાર આ કલિકાલમાં પણ જે સૂરીશ્વરજીને હાથ પણ ન લાગ્યો, પણ ઉલટું આ કલિકાલને પોતાના યશ રૂપી સુંધાએ કરી ધવલ બનાવ્યો.”

બાદશાહ શાહુકારોનો નાયક હોવાથી શત્રુઓનો નાશ કરનાર હતો અને સૂરીશ્વરજી સદા સજ્જન પુરુષો ઉપર ઉપકાર કરવાથી સાધુ જનના નેતા હતા. આમ એક પરાપકર્તા અને બીજા પરાપકર્તા હતા, તેથી બે દીશા અવળી હતી, છતાં તે બે એક થઈ, એ આ વખતની દુનિયામાં આશ્ચર્યનો વિષય બન્યો છે.

અંતકાર કહે છે કે—

“ અહો શ્રીહીરસૂરીશ્વરજીનું મહાત્મ્ય આથી અધિક શુ વર્ણન કરી શકાય ? પણ હુંકામાં મુક્તજીવોને [મોતીઓને] પણ

૩૮૬

તે શોભાકારક હતા. જ્યાં સકલસૂરિ વર્ગમાં વિશિષ્ટ ચારિત્ર ગુણોએ કરી શિરોમણિ હતા. તેઓના ચરણકિંકર શુભવિજયે આ પ્રશ્નોત્તર ગ્રંથનો સંગ્રહ કરેલ છે.

શ્રી સિદ્ધાંત-પ્રકરણ-ટીકા-ભાષ્ય વિગેરે અનુસાર કાંઈક અને કેટલુંક પરંપરાએ કરી, અને કેટલુંક સંભાવનાએ કરી, પૂજ્યપાદ શ્રીવિજયસેનસૂરીશ્વરજીએ પ્રશ્નોના ઉત્તરો આપ્યા છે, તે આ ગ્રંથમાં ગુરૂંથા છે.

તેમાં સિદ્ધાંત વિરુદ્ધઃ મતિશ્રાંતિએ કરીઃ જ કાંઈ રચાઈ ગયું હોય, તે કૃપામાં તત્પર કવિ પુરુષોએ પોતાની બુદ્ધિથી શોધી લેવું.

જ્યાં સુધી આ પૃથ્વી તળમાં જૈનશાસન રૂપી મેરુ જયવંત છે, ત્યાં સુધી આ ગ્રંથ ટકા અને વિદ્વાન્ પુરુષોને વાંચવા કામ લાગે.

આ ગ્રંથ ભટ્ટારક શ્રી હીરવિજયસૂરીશ્વરના શિષ્ય તર્ક-ભાષા વાર્તિક ૧ કાવ્ય કલ્પલતા મકરન્દ ૨-સ્વાહવાદ ભાષા-સૂત્ર ૩-તેની ટીકા ૪-કાવ્ય કલ્પલતાદિકપ. ગ્રંથો બનાવનાર ૫૦ શુભવિજયગણિએ સંગ્રહિત કરેલો છે.

इति भूरिसूरिकोटीरहीर-सकलमहीमण्डलाखण्डलपातसाह-
श्री अकलबरप्रतिबोधविधानधीर - तत्पदतज्जगद्गुरुबिरुद्धधरण-
धीर-सत्त्ववान् प्रतिवर्ष षण्मासावधिसमस्तजन्तुजाताभयदान-
प्रदानदानशौण्डीर-श्रीशत्रुञ्जयोज्जयन्तकादिकतीर्थकरमुक्तियु-
क्तिप्रवीर-(श्रेष्ठ इत्यनेकार्थनाममालायां) जीजीआरव्यादण्डादि-
विषमभूमिभञ्जनसीर-कलिकालत्रिकालवित्समानामानमहिम-तपा-
गच्छाधिराज-भट्टारकपुरन्दर-भट्टारकश्री ५ श्री हीरविजय-
सूरीश्वरपट्टालङ्कारहार-भट्टारकश्री विजयसेनसूरीशमसादी-
कृत-प्रश्नोत्तर-संग्रहे तत्पट्टपूर्वशिखरिशिखरसहस्रकिरणायमान-
आचार्यश्रीविजयदेवसूरीणामनुशिष्टया भट्टारकश्रीहीर-

३८७

विजयसूरीन्द्रशिष्य-तर्कभाषावार्त्तिक १-काव्यकल्पलता-मक-
रन्द-२ स्याद्वादभाषासूत्र ३-तद्वृत्ति ४-काव्यकल्पलतावृ-
त्त्यादि ५ ग्रन्थनिष्पादकपण्डितशुभविजयगणिसङ्गृहीते प्रश्नात्तर-
रत्नाकरापरनाम्नि श्रावककृतप्रश्नाख्यश्चतुर्थोल्लासः सम्पूर्णः ॥

आ सेनप्रश्न ग्रन्थेनो गुजराती भाषापर्यायः अनुयोगाचार्य
पं. श्री भण्डिविजयल गणिवरना शिष्याग्रणी आचार्यश्री
विजयकुमुदसूरिअे भडेसाण्ण नगरे विक्रमसंवत् १९८५ना
महा शुद्ध ५ मे संपूर्णा कृत्या.

॥ समाप्तोऽयं सेनप्रश्न-सार-संग्रहो ग्रन्थः ॥

પરિશિષ્ટ ૧ લું-

પ્રશ્નોના મુખ્ય પ્રકારો અને તેના અનુક્રમ આંક

અક્ષર સંખ્યા

૬૨૮-૧૦૦૧

અણસણું

”

૧૨૦-૬૨૦-૭૩૭

અણહારી

”

૨૦૧

અન્ય દર્શની

”

૭૬૪-૬૪૬

અભવ્ય

”

૩૩૪-૩૩૫-૬૬૮

અસંખ્યા

”

૧૨-૧૬૨-૫૩૭-૭૩૫-૬૦૦-

આગમના પાઠ

”

૨૦-૩૩-૪૪-૫૬-૭૨-૭૬-૧૦૫-૧૦૬-૧૧૮-૧૨૫-૧૪૮-૧૪૯

૧૫૫-૧૫૭-૧૫૮-૧૬૩-૧૬૬-૧૭૧-૧૭૨-૧૮૬-૧૮૬-૨૬૩-૩૫૦-

૩૫૬-૩૭૮-૩૮૦-૩૮૧-૪૦૧-૪૦૬-૪૩૧-૪૩૩-૪૬૭-૪૬૮-૪૬૩-

૫૧૬-૫૩૪-૫૪૪-૫૫૨-૫૭૮-૫૮૬-૫૮૬-૬૦૮-૬૦૬-૬૧૦-૬૪૨-

૬૬૦-૬૭૭-૬૮૧-૬૮૭-૬૮૭-૭૦૪-૭૬૦-૭૬૩-૭૬૦-૮૩૬-૮૪૮-

૮૬૩-૮૭૩-૯૦૭-૯૫૮-૯૮૦-૯૮૧-૧૦૧૬

આડપડવા

”

૩૬૬-૫૬૦

આલોચણ તપ

”

૨૫૮-૩૬૨-૩૬૩-૪૭૭-૪૮૬-૪૫૬-૫૪૮-૮૮૦

આશ્ચર્ય

”

૨૩૦

ઘટિહાસના પ્રશ્નો

”

૨-૭-૬૧-૬૬-૧૦૦-૧૦૧-૧૧૪-૧૩૫-૧૪૬-૨૬૬-૩૬૭-૩૬૬

૪૦૧-૪૦૮-૪૧૬-૪૨૬-૪૩૬-૪૫૪-૫૦૫-૫૨૨-૫૮૫-૫૬૨-

૫૬૮-૫૬૬-૭૨૭-૭૪૧-૭૫૩-૭૭૫-૮૨૨-૮૪૦-૮૫૭-૮૬૩-૮૬૭-

૮૬૬-૯૦૮-૯૦૬-૯૩૩-૯૫૭-૯૭૭-૧૦૧૭

૩૮૯

ઉજ્જૈન લાગે તે ,,

૩૬૪-૬૬૬-૮૬૬

દિપશમ ગ્રંથી ,,

૮૫૨

ઉપધાન ,, ૨૮-૩૪-૮૧-૮૨-૧૬૪-૨૬૭-૩૧૪-૩૧૫-૩૧૬-૩૨૧-૩૭૭

૪૧૭-૪૪૭-૪૫૮-૪૫૯-૪૮૨-૫૧૨-૫૨૭-૫૫૪-૫૫૫-૫૫૬-

૬૮૫-૭૨૫-૭૬૬-૭૭૪-૭૭૬-૭૮૬-૮૪૮-૮૭૨

ઉજ્જૈનશા

,,
૧

ખરતશાદિ

,,
૭૬૬-૭૭૦

ગણધરાદિ દેશના ,,

૪-૨૬-૨૨૫-૩૩૭-૭૩૨

ગણિત

,,
૨-૧૪૩-૨૦૦-૨૦૮-૨૧૮-૨૪૬-૨૫૧-૩૧૩-૩૭૫-૫૩૬

ગુણધાણ

,,
૪૫૧-૫૪૭-૮૫૫-૬૭૬

ગુરુદેરી

,,
૧૭૬-૧૮૦-૩૫૬-૮૮૧-૬૫૪-૬૭૬-૧૦૧૫

ગોચરી

,,
૧૭૦-૩૪૦-૩૪૧-૪૭૨-૬૬૮

અક્ષતિ

,,

૮૪-૧૧૭-૧૪૭-૨૨૪-૩૪૭-૪૦૮-૪૧૪-૪૧૫-૭૨૮-૭૬૭-

૭૬૮-૮૦૮-૮૧૪-૮૪૧-૮૪૨

આશિન

,,
૧૧૩-૨૨૭

ચૌદ નિયમ

,,
૩૩૮-૩૩૯-૪૧૦-૬૫૩-૬૭૦-૬૭૫

ચૌદ સ્વપ્ન

,,

૧૦૮-૪૦૫-૪૨૬-૪૫૨-૪૫૫-૫૦૬-૬૭૩-૧૦૧૦

જિનેશ્વર-જિનપ્રતિમાદિ ,,

૨-૩૨-૪૮-૫૦-૫૩-૫૪-૮૫-૧૦૭-૧૧૨-૧૨૭-૧૩૪-૧૩૭-

૧૫૦-૧૫૧-૧૫૬-૧૬૦-૧૬૫-૨૦૦-૨૨૭-૨૫૦-૨૬૭-૨૬૯-૨૬૩-

૨૬૯-૩૦૧-૩૧૬-૩૫૬-૩૬૧-૩૭૬-૩૮૨-૪૧૩-૪૩૨-૫૦૨

૩૬૦

૫૨૦-૫૨૬-૫૪૪-૫૬૫-૬૦૨-૬૩૦-૬૩૧-૬૬૪-૬૭૨-૬૯૧-૬૯૮-
૬૯૯-૭૩૧-૭૩૬-૭૪૦-૭૮૭-૭૮૮-૭૯૬-૮૭૭-૮૯૩-૯૩૮-૯૫૦-
૧૦૦૬

જિનકંદપી

”

૪૨-૨૨૬-૪૧૧-૫૧૧

જ્યોતિષ: તિથિ: વર્ષ: આદિ ,,

૬૪-૧૦૨-૨૬૦-૨૬૮-૩૫૭-૪૧૭-૪૬૬-૪૯૪-૪૯૬-૫૨૮-૫૩૨
૫૩૩-૫૬૬-૫૭૦-૫૭૧-૬૧૭-૬૧૮-૭૧૨.

જ્ઞાન

”

૧૨૮-૧૨૯-૧૪૨-૧૪૪-૨૦૭-૨૯૪-૩૨૫-૫૩૫-૫૪૬-૬૯૦-
૭૩૬-૮૭૬.

તપસ્યા

”

૪૭૬-૬૩૬-૬૫૩-૭૦૨-૭૨૬-૮૨૬-૮૮૨-૮૯૨-૮૯૬-૯૦૪-
૯૧૫-૯૧૬-૯૩૫-૯૪૫-૯૮૭-૧૦૦૨-૧૦૦૩-૧૦૦૪.

તિર્થંચ

”

૧૮૩-૧૯૮-૨૧૬-૨૮૧-૨૮૬-૩૬૧-૫૩૫-૭૫૮-૮૫૧-૯૦૨.

ત્રિકલાપાણી

”

૩૬૫

તીર્થ

”

૨૬-૫૬૪-૭૮૯-૮૧૩

દાન

”

૩૩૪-૪૧૬.

દીક્ષા

”

૨૧૦-૨૪૧-૩૨૩-૫૦૧-૮૦૪.

દેવદેવી દેવલોક

”

૫-૧૯-૩૧-૩૫-૩૭-૩૯-૪૧-૪૩-૪૪-૫૫-૬૪-૬૨-૧૦૪-૧૧૫
૧૨૧-૧૮૨-૧૮૮-૧૯૧-૨૦૭-૨૦૯-૨૨૧-૨૨૯-૨૩૩-૨૩૫-૨૩૬-
૨૪૦-૨૪૮-૨૫૩-૨૮૦-૨૮૨-૨૮૩-૨૯૫-૩૧૩-૩૨૭-૩૪૪-૩૪૫-
૩૪૭-૩૪૮-૩૮૬-૪૨૩-૪૩૫-૪૭૯-૪૮૩-૪૮૭-૪૯૫-૪૯૬-૪૩૭-
૪૫૬-૫૧૦-૫૪૫-૬૧૧-૬૩૨-૬૭૩-૬૭૫-૬૯૬-૭૦૧-૭૦૮-૭૧૦-
૭૪૮-૭૪૯-૭૭૩-૭૮૫-૭૯૨-૮૧૫-૮૫૬-૯૮૯-૧૦૧૧.

૩૯૧

કેવલવંશ

”

૧૬૮-૨૨૦-૨૬૨-૩૩૩-૫૧૭-૭૨૧-૭૨૩-૭૬૫-૭૮૦-૮૪૧—

૮૪૩-૯૫૬—

કેવલવંશ વિધિ

”

૪૫-૭૮-૧૬૫-૫૫૧-૪૬૯-૬૨૬-૬૪૦-૬૪૧-૬૪૬-૬૫૪-૭૫૧

-૭૬૬-૯૬૧-૧૦૦૦—

દ્રવ્યાનુયોગ

”

૧૦-૧૭-૨૨-૨૪-૨૭-૫૦-૫૬-૬૬-૬૭-૬૮-૭૦-૭૪-૭૭-૮૮-
 ૯૮-૧૧૦-૧૧૧-૧૧૬-૧૧૭-૧૧૯-૧૩૬-૧૪૧-૧૪૩-૧૫૨-૧૭૬—
 ૧૭૭-૧૯૭-૧૯૯-૧૯૮-૨૨૩-૨૩૨-૨૩૪-૨૩૮-૨૪૩-૨૬૪-૨૬૫—
 ૨૮૭-૨૮૮-૨૯૧-૩૦૭-૩૦૮-૩૧૭-૩૪૬-૩૫૪-૩૫૫-૩૮૮-૩૯૯—
 ૪૦૫-૪૧૮-૪૪૪-૪૫૦-૪૬૨-૪૭૧-૪૮૪-૪૮૫-૪૮૮-૪૮૯-૪૯૨—
 ૪૯૮-૫૦૩-૫૦૮-૫૧૪-૫૨૨-૫૨૪-૫૩૮-૫૪૨-૫૫૩-૫૮૧-૬૧૨—
 ૬૨૧-૬૨૮-૬૨૭-૬૪૧-૬૪૩-૬૪૪-૬૪૫-૬૪૬-૬૪૭-૬૬૬-૬૭૦—
 ૬૮૪-૭૦૫-૭૦૭-૭૧૮-૭૨૯-૭૫૭-૭૬૨-૮૦૬-૮૦૭-૮૧૪-૮૧૬—
 ૮૨૧-૮૨૮-૮૨૯-૮૩૧-૮૩૨-૮૫૩-૮૫૬-૮૫૮-૮૬૧-૮૬૨-૮૮૪—
 ૮૯૮-૯૧૩-૯૪૩-૯૪૪-૯૪૬-૯૬૬-૯૮૪-૯૯૬-૧૦૦૬—

નારકી

”

૧૧૬-૩૬૦-૬૮૪-૬૦૫-૬૬૨

નિગોદ

”

૪૦-૪૬-૫૮-૬૬૨-૬૬૩-૬૬૪-૬૬૫-૮૬૦-૯૬૪

પડિલેહણ

”

૮૦-૮૨-૨૫૨-૩૧૮-૫૪૩

પરપર સંઘટ્ટા

”

૩૦૬

પદવાજનોકાળ

”

૮૬૬

પરીપહ

”

૪૩૪

પાસત્યા

”

૩૫૧-૩૬૬-૫૪૧-૬૦૬-૭૧૬-૭૨૪-૮૧૭-૮૧૮

૩૯૨

પૂજા

”

૧૯૦-૨૪૭-૨૫૫-૨૬૧-૩૪૬-૩૮૭-૫૩૧-૫૬૫-૫૬૬-૫૬૦-
 ૫૮૩-૫૬૫-૬૧૩-૬૧૪-૬૮૨-૭૧૩-૭૪૪-૭૪૭-૭૫૦-૭૭૬-૭૮૬-
 ૮૧૦-૮૧૯-૮૨૩-૮૨૨-૮૨૩-૮૨૫-૮૩૭-૧૦૧૩-૧૦૧૪-

પરચક્રખાણુ

”

૭૬-૧૨૪-૧૩૦-૧૮૫-૧૮૭-૧૯૩-૨૧૭-૨૨૨-૨૨૮-૨૪૪-
 ૨૪૫-૨૪૬-૩૦૦-૩૦૩-૩૧૧-૩૨૦-૩૫૨-૩૮૮-૪૨૮-૫૩૯-૫૬૮-
 ૫૭૩-૮૭૯-૮૮૩-૯૩૦-૯૩૨-૯૫૨-૯૯૦-૧૦૧૨-

પોસહુ

”

૨૫-૭૩-૧૬૪-૨૦૬-૩૨૯-૩૯૮-૪૭૩-૫૧૮-૫૬૩-૬૫૦-૬૬૦-
 -૬૬૭-૬૮૬-૬૮૮-૬૮૯-૭૧૭-૭૪૩-૭૮૧-૮૩૫-૮૪૪-૯૦૬-૯૩૧-
 ૯૪૭-૯૬૫-૯૭૧-૯૯૧-૯૯૭-

પ્રતિક્રમણુ

”

૩-૬-૮-૯-૨૧-૯૬-૧૩૩-૨૫૭-૩૪૨-૪૦૦-૪૪૭-૪૭૪-
 ૭૪૫-૫૪૦-૫૫૭-૫૭૬-૬૩૪-૬૫૯-૬૬૨-૭૧૧-૭૧૪-૭૩૦-૭૩૩-
 ૭૩૪ ૭૪૫-૮૩૭-૯૦૩-૯૦૯-૯૨૬-૯૫૭-૯૮૬-૯૯૯-૧૦૦૭

પ્રાયશ્ચિત્ત

”

૪૭-૨૪૨-૨૫૯-૮૪૫

પૂર્વધર

”

૮૭૫

પૂર્વ

”

૪૦૯

બાર બોલ

”

૨૭૦-૧૦૦૫

મતા-તર

”

૮૯-૯૦-૯૧-૧૫૩-૬૧૯-૭૯૬-

મિથ્યાત્વ

”

૮૮૫

યુગલિક

”

૩૦૪-૩૬૨-૩૭૯

યુગપ્રધાન

”

૮૪૭-૮૫૪

યોગ અનુષ્ઠાન

”

૩૮-૭૧-૨૭૧-૨૯૮-૩૭૨-૩૭૩-૩૮૫-૪૪૦-
 ૪૪૩-૪૭૦-૫૧૬-૫૮૨
 ૨૩૯-૬૬૨

૩૯૩

શત્રિભોજન

”

૩૬-૬૯-૮૬-૨૨૯-૪૨૦-૮૬૪-૯૯૬

ભિખ

”

૧૪૫-૩૮૯-૬૨૪

લેશ્યા

”

૧૯૬-૪૨૨

વચન શુદ્ધિ

”

૭૨૨

વાસુદેવાદિ

”

૨૯૦-૪૬૫-૫૭૬-૬૭૪-૭૬૭-૮૦૯

વિદ્યાધર

”

૮૪૬

વિગઈ

”

૮૬૮-૮૭૧-૯૪૦

વ્યાકરણ

”

૯૩-૨૭૨-૨૭૩-૨૭૪-૨૭૫-૨૭૬-૨૭૭-૨૭૮-૨૮૪-૨૮૫-

૨૮૯-૫૫૦-૫૮૮-

શાખ્યાતર

”

૧૬૯-૨૧૩-૨૧૪-૨૧૫-૪૦૨-

આવક મત

”

૧૦૩-૧૬૧-૩૬૩-૪૨૪-૪૨૭-૪૪૨-૪૪૫-૫૬૯-૬૧૫-૬૧૬-

૭૦૩-૭૪૩-૭૫૬-૭૫૯-૭૭૪-૮૦૧-૮૧૧-૮૬૦-૮૭૮-૯૧૦-૯૧૨-

૯૧૯-૯૨૦-૯૪૮-૯૮૨-૯૮૩-૯૮૫-

આવક પડિઆ

”

૧૭૩-૫૧૩-૬૫૫-૮૮૮-૮૯૪-૯૧૭-૯૧૮-૯૩૬-૯૭૮-૯૯૩-

આવિકા

”

૧૩૫-૩૨૨-૩૨૯-૩૩૦-૩૬૭-૪૧૨-૫૬૨-૬૧૪-૭૫૨-૭૫૪-

૭૬૪-૮૭૦-૮૭૨-

આવક આચાર

”

૧૬-૨૫-૪૭-૬૨-૯૫-૧૮૧-૩૬૮-૩૮૪-૪૦૩-૪૫૭-૪૬૪-

૫૦૪-૫૧૫-૫૨૬-૫૩૦-૫૬૭-૫૭૨-૫૯૪-૬૨૨-૬૨૩-૬૫૧-૬૫૨-

૬૮૧-૭૧૫-૭૩૮-૭૪૨-૭૪૬-૮૦૦-૮૦૩-૮૨૪-૮૨૫-૮૩૦-૮૪૨-

૮૫૦-૮૬૫-૮૭૬-૮૯૧-૯૨૭-૯૬૦-૯૯૮-

૩૯૪

સચિત્ત-અચિત્ત-ભક્ષ્યાભક્ષ્ય ,,

૧૧-૫૨-૫૭-૬૦-૮૭-૯૪-૯૭-૧૨૩-૧૩૧-૧૩૮-૧૭૭-૧૮૪-
 ૨૦૨-૨૦૩-૨૦૪-૨૦૫-૨૧૬-૨૩૧-૩૦૫-૩૧૨-૩૨૬-૩૨૮-૩૩૨-
 ૩૭૦-૪૧૨-૪૪૧-૪૪૬-૪૫૩-૫૨૧-૫૬૩-૫૬૬-૬૩૭-૬૬૫-૫૭૬-
 ૬૭૬-૬૮૩-૭૧૮-૮૮૯-૯૨૧-૯૨૬-૯૩૪-૯૬૬-૯૬૨-

સામવસરણુ

,,

૩૦-૪૬૧-૪૬૭-૬૩૩-૬૫૬-૬૫૭-૬૫૮-૬૬૧-૭૫૫-

સકામ અકામ નિજરે ,,

૬૫૧-

સંઘ

,,

૬૧-૭૦૦-

સચુદ્ધાત

,,

૮૭૪-૬૮૮-

સમકિત

,,

૪૮૦-૪૮૧-૭૨૦-૭૬૩-૮૩૩

સાધુ સાધ્વી

,,

૧૩-૧૪-૧૫-૧૮-૫૧-૫૮-૬૫-૧૦૬-૧૨૨-૧૨૫-૧૨૮-૧૩૦-
 ૧૩૯-૧૫૬-૧૭૪-૧૭૫-૧૭૮-૧૬૨-૨૧૧-૨૧૨-૩૦૨-૩૫૩-૩૬૬-
 ૩૮૩-૩૮૬-૩૯૦-૪૦૪-૪૩૦-૪૩૮-૪૭૨-૪૭૮-૪૬૦-૫૦૦-૫૦૬-
 ૫૨૫-૫૭૫-૫૭૭-૫૮૪-૫૯૦-૬૦૧-૬૩૫-૬૮૦-૭૦૬-૭૧૬-૭૬૧-
 ૭૭૨-૭૮૨-૭૮૩-૭૯૫-૮૦૨-૮૧૨-૮૨૦-૮૨૭-૮૩૪-૮૩૮-૮૩૯-
 ૮૪૮-૮૭૫-૮૭૭-૮૮૧-૮૮૬-૮૯૭-૯૦૧-૯૭૪-૯૮૨-૯૯૫-૧૦૦૮-

સામાયિક

,,

૭૫-૧૪૦-૧૬૭-૩૧૦-૩૩૧-૩૬૪-૩૬૫-૪૬૧-૪૬૩-૫૬૭-
 ૬૦૩-૬૦૭-૬૭૧-૮૯૫-૯૧૧-

મૃતક

,,

૨૫૪-૫૪૬-૬૩૮-૯૨૪-

પરિશિષ્ટ ૨ જી

સાક્ષીભૂત ગ્રંથોના નામો

૧ શ્રી અજિતનાથ ચરિત્રમ્	૩૦ „ સમતિકા
૨ અનુયોગ દ્વાર ચૂર્ણિ	૩૧ ઉપાસક દશાંગ
૩ અનુયોગ દ્વાર ટીકા	૩૨ ઉમાસ્વાતિ વાચક પ્રધોષ
૪ અનેકાર્થ સૂત્ર વૃત્તિ	૩૩ ઉવવાર્ધ સૂત્ર
૫ અન્તર્વાચ્ય	૩૪ ઋષભદેવ ચરિત્ર હેમ
૬ આચાર દીનકર	૩૫ ઋષભદેવ ચરિત્ર (વર્ધમન સૂરિકૃત)
૭ આચાર પ્રકલ્પ	૩૬ ઋષિકૃત્તા કથાદિ
૮ આચાર પ્રદીપ	૩૭ ઋષિમંડલ વૃત્તિ
૯ આચારાંગ ટીકા	૩૮ ઓષ નિર્ધુક્તિ
૧૦ અચારાંગ નિર્ધુક્તિ	૩૯ કથાનક કોશ (જીનેશ્વરસૂરિ)
૧૧ આરાધના પતાકા	૪૦ કથાવળી પ્રથમખંડ
૧૨ આરાધના સૂત્ર	૪૧ કર્મગ્રંથ વૃત્તિ
૧૩ આવશ્યક ચૂર્ણિ	૪૨ કલ્પ કિરણાવલી ટીકા
૧૪ આવશ્યક ટીપ્પણ	૪૩ કલ્પ ચૂર્ણિ
૧૫ આવશ્યક નિર્ધુક્તિ	૪૪ કલ્પ વૃત્તિ
૧૬ „ બાર હજારી	૪૫ કલ્પ સ્થવિરાવળી
૧૭ „ બૃહદ્ વૃત્તિ	૪૬ કલ્પ સૂત્ર
૧૮ „ મલયગિરિ ટીકા	૪૭ કલ્પ સૂત્ર અવચૂરિ
૧૯ „ વીર ચરિત્રાદિ	૪૮ કલ્યાણુક સ્તોત્ર ટીકા
૨૦ „ વૃત્તિ	૪૯ કાળ સપ્તતિ ટીકા
૨૧ „ હારીભદ્રી	૫૦ કાલિકાચાર્ય કથા (સંસ્કૃત)
૨૨ ઉત્તમ ચરિત્ર	૫૧ ગચ્છાચાર પયન્નો
૨૩ ઉત્તરાખ્યન વૃત્તિ	૫૨ ગુણસ્થાનક કમારોહ
૨૪ „ ૧૪ હજારી ટીકા	૫૩ ગુર્વાવલી (મુનિસુંદરસૂરિ કૃત)
૨૫ ઉપદેશ તરંગિણી	૫૪ ચલિસરણ પયન્નો
૨૬ „ પદ	૫૫ ચન્દ્ર પ્રભ ચરિત્ર
૨૭ „ માલાટીકા	૫૬ ચન્દ્ર પદ્મપિ ટીકા
૨૮ „ રત્નાકર	૫૭ ચોથો કર્મગ્રંથ
૨૯ „ રસાલ	

૩૯૬

- ૫૮ છુટા પાના
 ૫૯ જ'બુદ્ધીપ પ્રગમિ
 ૬૦ જ'બુદ્ધીપ સમાસ
 ૬૧ જ'બુદ્ધીપ સંગ્રહણી
 ૬૨ જ્યોતિષ કરંડક
 ૬૩ જીત કલ્પ ટીકા
 ૬૪ જીત વ્યવહાર
 ૬૫ જીર્ણ ચરિત્રાદિ
 ૬૬ જીવ સમાસ વૃત્તિ
 ૬૭ જીવાભિગમ વૃત્તિ
 ૬૮ ગાતાધર્મ કથા
 ૬૯ કાણાંગ સૂત્ર
 ૭૦ તત્ત્વાર્થ બાળ્ય વૃત્તિ
 ૭૧ તત્ત્વાર્થ સૂત્ર
 ૭૨ તીર્થ કલ્પ
 ૭૩ દશવૈકલિક ચૂર્ણિ
 ૭૪ દશ વૈકલિક ટીકા
 ૭૫ દશવૈકલિક બૃહદ્વૃત્તિ
 ૭૬ દશાશ્રુત રકંધ
 ૭૭ દ્વાદશ જલ્પ
 ૭૮ દ્વા સંપત્તિ
 ૭૯ દિનકૃત્ય વૃત્તિ
 ૮૦ દિન ચર્ચા (દિવસૂરિકૃત)
 ૮૧ દીપાલિકા કલ્પ (ધર્મધોષ સૂરિ કૃત)
 ૮૨ દીવાલિ કલ્પ
 ૮૩ દીવાલિ કલ્પ (જીનપતિ સૂરિ કૃત)
 ૮૪ દીવાલિ કલ્પ (પ્રાકૃત)
 ૮૫ દુઃખમાકાળ સંધ સ્તોત્ર
 ૮૬ દુષ્પમગંડિકા (ભદ્રારક ધર્મધોષ સૂરિ કૃત)
 ૮૭ દેવેન્દ્ર નરકેન્દ્ર સૂત્ર વૃત્તિ
 ૮૮ દોષદ્રી ટીકા
 ૮૯ ધર્મ રત્ન પ્રકરણ વૃત્તિ (દિવન્દ્ર સૂરિ કૃત)
 ૯૦ નન્દિ અધ્યયન ટીકા
 ૯૧ નન્દિ સૂત્ર
 ૯૨ નન્દિ સૂત્ર ટીકા
 ૯૩ નવ તત્ત્વ પ્રકરણ
 ૯૪ નવ તત્ત્વ મહાચૂર્ણિ
 ૯૫ નમસ્કાર સ્તવ (જીન કીર્તિ સૂરિ કૃત)
 ૯૬ નામમાળા
 ૯૭ નિશીથ ચૂર્ણિ
 ૯૮ નિશીથ બાળ્ય
 ૯૯ નિશીથ સૂત્ર
 ૧૦૦ નેમિ ચરિત્રાદિ હૈમીય
 ૧૦૧ પદ્મી સૂત્ર બૃહદ્ વૃત્તિ
 ૧૦૨ પંચ નિર્મથી
 ૧૦૩ પંચ નિર્મથી અવચૂરિ
 ૧૦૪ પંચ વસ્તુ ટીકા
 ૧૦૫ પંચ સંગ્રહ
 ૧૦૬ પંચ સૂત્રી બૃહદ્ વૃત્તિ
 ૧૦૭ પંચાશક ટીકા
 ૧૦૮ પંચાશક ચૂર્ણિ
 ૧૦૯ પદ્માવલી (ધર્મસાગરી)
 ૧૧૦ પદ્મ ચરિત્ર
 ૧૧૧ પદ્મ ચરિત્ર હૈમીય
 ૧૧૨ પદ્માનંદ કાવ્ય
 ૧૧૩ પરિશિષ્ટ પર્વ
 ૧૧૪ પ્રતિક્રમણ ગર્ભ હેતુ
 ૧૧૫ પ્રતિક્રમણ ગર્ભ હેતુ (બાળખોધ)
 ૧૧૬ પ્રત્યાખ્યાન પચન્નો

૩૯૭

- ૧૧૭ પ્રવચન સારોદ્ધાર વૃત્તિ
 ૧૧૮ પ્રશ્નમરતિ
 ૧૧૯ પ્રશ્નોત્તર ગ્રન્થ
 ૧૨૦ પ્રશ્નોત્તર સમુચ્ચય
 ૧૨૧ પ્રમાપના વૃત્તિ
 ૧૨૨ પાંડવ ચરિત્ર
 ૧૨૩ પારાશર સ્મૃતિ આદિ
 ૧૨૪ પાર્શ્વનાથ ચરિત્રાદિ
 ૧૨૫ પાશ્વિક સૂત્ર ટીકા
 ૧૨૬ પિંડ વિશુદ્ધિ
 ૧૨૭ પિંડ નિર્ધુક્તિ
 ૧૨૮ પિંડ વિશુદ્ધિ
 ૧૨૯ પુણ્યમાળા વૃત્તિ
 ૧૩૦ પૃથ્વી ચન્દ્ર ચરિત્ર
 ૧૩૧ પોષધ વિધિ પ્રકરણ
 ૧૩૨ ખૂલ્લકંઠ્ય ભાષ્ય
 ૧૩૩ ખૂલ્લકંઠ્ય વૃત્તિ
 ૧૩૪ ખૂલ્લક્ષેત્ર સમાસ ટીકા
 ૧૩૫ ભગવતી ટીકા
 ૧૩૬ ભરહેસર બાહુબલી ટીકા
 ૧૩૭ ભવ ભાવના વૃત્તિ
 ૧૩૮ ભાષ્ય ગાથા અવચૂર્ણિ
 ૧૩૯ ભોજ ચરિત્ર -
 ૧૪૦ મંડલ પ્રકરણ
 ૧૪૧ મરણ સમાધિ પયન્નો
 ૧૪૨ મહા નિશીથ
 ૧૪૩ મહા પચ્ચક્ષુખાણુ પયન્નો
 ૧૪૪ મહાભાષ્ય
 ૧૪૫ યતિ દિન ચર્ચા
 ૧૪૬ યોગ વિધિ
 ૧૪૭ યોગશાસ્ત્ર વૃત્તિ
 ૧૪૮ રાયપસેણીય ટીકા
 ૧૪૯ લઘુ ક્ષેત્ર સમાસ વૃત્તિ
 ૧૫૦ લઘ્વિ સ્તોત્ર
 ૧૫૧ લિંગાનુશાસન વિવરણ
 ૧૫૨ વંદન નિર્ધુક્તિ
 ૧૫૩ વંદારુ વૃત્તિ
 ૧૫૪ વસુદેવ હિણ્ડ
 ૧૫૫ વ્યવહાર વૃત્તિ
 ૧૫૬ વ્યવહાર સૂત્ર ટીકા
 ૧૫૭ વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર
 ૧૫૮ વિચાર સત્તિકા ટીકા
 ૧૫૯ વિચારામૃત સંગ્રહ
 ૧૬૦ વિજયચન્દ્ર કેવલિ ચરિત્ર
 ૧૬૧ વીતરાગ સ્તવ ટીકા
 ૧૬૨ વિપાક ટીકા
 ૧૬૩ વિરંજ્ય ક્ષેત્ર સમાસ ટીકા
 ૧૬૪ વિવેક વિલાસ
 ૧૬૫ વિશેષાવશ્યક ટીકા
 ૧૬૬ વિહરમાન જિન એકવિશતિ
 સ્થાનક
 ૧૬૭ વીર ચરિત્ર હૈમ
 ૧૬૮ વૃદ્ધ શત્રુજ્ય મહાત્મ્ય
 ૧૬૯ વેશ્મ રત્ન શાંતિનાથ ચરિત્ર
 ૧૭૦ શાકટાયન મત
 ૧૭૧ શાન્તિનાથ ચરિત્ર
 ૧૭૨ શાન્તિનાથ ચરિત્ર
 (અજીતસિંહ કૃત)
 ૧૭૩ શ્રાદ્ધ દિન કૃત્ય
 ૧૭૪ શ્રાદ્ધ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર ચૂર્ણિ
 ૧૭૫ શ્રાદ્ધ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર વૃત્તિ
 ૧૭૬ શ્રાદ્ધ વિધિ ટીકા
 ૧૭૭ શ્રાદ્ધ વિધિ વિનિશ્ચય
 ૧૭૮ શીલ ભાવના સૂત્ર ટીકા

૩૯૮

૧૭૯ સંગ્રહણી	૧૮૯ સ્તોત્ર
૧૮૦ સંગ્રહણી (જીવભદ્રગણિ
માશ્રમણ)	૧૯૦ સામાચારી
૧૮૧ સંધાચાર વૃત્તિ	૧૯૧ સામાચારી અવચૂર્ણિ
(ભાવદેવસૂરિ કૃત)
૧૮૨ સંદેહ દોલાવણી	૧૯૨ સિદ્ધ પંચાશિકાદિ
૧૮૩ સંપત્તિ શત સ્થાન	૧૯૩ સિદ્ધાન્ત વિષમ પદ પર્યાય
૧૮૪ સમય સાર સૂત્ર વૃત્તિ	૧૯૪ સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર
૧૮૫ સમ્યક્ત્વ રહસ્ય ટીકા	૧૯૫ સૂયગડાંગ દીપિકા
૧૮૬ સમવસરણુ અવચૂરિ	૧૯૬ સૂયગડાંગ સૂત્ર
૧૮૭ સમવસરણુ સ્તોત્ર	૧૯૭ હીર પ્રશ્ન
૧૮૮ સમવાયાંગ સૂત્ર	૧૯૮ હૈમ વ્યાકરણુ

શુદ્ધિપત્ર

અશુદ્ધ	શુદ્ધ	પૃષ્ઠ	લાંબી
૧	૧	૧૧	૭
૨	૨	૧૫	૧૧
એમ લખેલ છે	આવક પડિમા ૩૫ ધર્મ વિચ્છેદ પામશે એમ લખેલ છે.	૨૩	૮
૧	૧	૨૭	૧૦
ધવી	ધ્વી	૨૯	૯
દા	દી	૩૦	૭
દિ	દિ	૩૦	૧૧
દાત્ત	દાત્તિ	૩૪	૨૩
લે	લેહ	૩૭	૮
રે:	રહે	૪૨	૧૫
ચણિ	ચણિ	૪૨	૨૧
ચ	ચ	૪૩	૧૦
તિથિ: પૂર્વા	પૂર્વા તિથિ:	૪૩	૧૮
મિ	મિ	૪૭	૧૭
વ્રાત	વ્રાતિ	૪૮	૫
આધ	આધિ	૪૯	૧૨
ટીકામાં	ટીકા વિગેરેમાં	૫૧	૯
વૈશા	વૈકા	૫૯	૫
દ	દિ	૫૯	૧૮
જી	જિ	૬૭	૧૨
વણુ	વણા	૭૩	૩
કસ	કસ	૭૮	૧૨
હ	હ	૮૧	૧૯
ત-૧	તપ	૮૮	૧૨
ચાખા	ચાક્રખા	૮૮	૧૫
મા	મો	૯૯	૨૨
હ	હ	૧૦૭	૨૩
હ	હ	૧૦૮	૨
હ	હ	૧૦૮	૫
ચવી	ચ્વી	૧૧૨	૧૯
પ્ત	પિત	૧૧૫	૧૭
ધક	ધિક	૧૧૫	૨૦
ધ	ધ	૧૧૯	૧૨
કા	ક	૧૨૨	૧૧
છે ?	છે	૧૨૩	૧૨
નહિ ?	નહિ	૧૨૫	૧૫
ચવી	ચ્વી	૧૨૯	૧
છટા	છટા	૧૩૩	૧૨
દ	દિ	૧૩૫	૧૧

૪૦૦

અશુદ્ધ	શુદ્ધ	પૃષ્ઠ	સીડી
વહી	વહિયા	૧૪૧	૧૩
ણીમાં	ણીયમાં	૧૫૦	૫-૮
જી	જી	૧૫૩	૫
ક	ક	૧૬૦	૫
અપખ્યા	અપખ્યા	૧૬૦	૫
ખ્યા	ખ્યા	૧૭૮	૧૫
ચા	ચા	૧૮૧	૧૮
અચ	અચ	૧૮૪	૨૧
કાલ	કાલિ	૧૮૮	૧૦
દેવે	દેવે	૧૯૧	૨૫
મુખે	મુખે	૧૯૩	૩
હૃત	હૃત	૨૦૫	૧૬
ણીમાં	ણીયમાં	૨૦૮	૧૬
ધ	ધિ	૨૨૧	૨૨-૨૩
રિ	રી	૨૩૨	૨૨
સા	શા	૨૩૩	૪
તા	તો	૨૩૩	૧૧
ધ	ધ	૨૩૩	૧૬
તીએ	તીએ	૨૪૧	૯
ર	રિ	૨૫૫	૪
વર્ણન	વર્ણન છે	૨૬૬	૧૧
શા	શા	૨૬૬	૧૯
રકા	રક	૨૬૮	૧૪
આ	અ	૨૭૩	૨૩
સા	શા	૨૭૭	૧૪
ધ	ધિ	૨૭૯	૯
ધ	ધિ	૨૮૦	૩
ચ	ચૈ	૨૮૪	૪
૪	૫	૨૯૪	૨
૫	૬	૨૯૪	૭
નક્ષ	નક્ષત્ર	૩૨૨	૨૦
ચા	ચો	૩૩૦	૭-૧૬
દિ	દિ	૩૩૧	૧૦
નિ	મિ	૩૫૪	૨૧
ગા	ગૌ	૩૫૮	૫
ત	તા	૩૫૮	૧૨
ચ	ચૈ	૩૬૦	૭-૨૨
જાણવા.	જાણવામાં	૩૭૨	૧૫

